

Dokument nr. 15:4

(2007–2008)

Spørgsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørgsmål nr. 441 - 716

9. januar - 27. februar 2008

Spørgsmål til skriftlig besvarelse med svar

Dokument nr. 15:4

(2007-2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 441 - 716

9. januar - 27. februar 2008

Innhold

Spørsmål	Side
441. Fra stortingsrepresentant Harald T. Nesvik, vedr. ventetid for pasienter med hjertelidelser, besvart av helse- og omsorgsministeren	17
442. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. bruk av traktor, besvart av samferdselsministeren	18
443. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. helse- og miljøproblem fra vedfyring, besvart av olje- og energiministerens	19
444. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. vinterlige kjøreforhold, besvart av samferdselsministeren	20
445. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. den vanskelige økonomiske situasjonen ved Åhus, besvart av helse- og omsorgsministeren	21
446. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. klimakvoter, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	22
447. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. reguleringen av ligningsverdier for bønder bosatt i kårbolig, besvart av finansministeren	23
448. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. CO ₂ -avgift i Norge, besvart av finansministeren	24
449. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. helsereformen, besvart av helse- og omsorgsministeren	25
450. Fra stortingsrepresentant Karen Marie Hartmark, vedr. nedleggelse av Mandal sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	26
451. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. NAVs regelverk ved rehabiliteringsopphold, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	27
452. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. nedleggelse av Ørland hovedflystasjon, besvart av forsvarsministeren	27
453. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. bruk av intravenøs behandling ved hjertestans, besvart av helse- og omsorgsministeren	28
454. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. rushtidsavgift, besvart av samferdselsministeren.....	29
455. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. industrikraftregime overfor kraftforedlende industri, besvart av olje- og energiministerens	30
456. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. erstatning for rovdyrtaap til en bonde i Elverum, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	31
457. Fra stortingsrepresentant Akhtar Chaudhry, vedr. familieinnvandring, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	32
458. Fra stortingsrepresentant Harald Valved, vedr. opptrappingen av behandlingstilbudet i Helse Sunnmøre, besvart av helse- og omsorgsministeren	33

	Side
459. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. overføring av straff, besvart av justisministeren.....	34
460. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. Trillemarka, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	35
461. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. 330-skvadronen, besvart av justisministeren.....	35
462. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. flytilbudet mellom Oslo-Bardufoss, besvart av samferdselsministeren	36
463. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. gebyrer og andre transaksjonskostnader for valutaveksling til Euro, besvart av finansministeren.....	37
464. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. SkatteFUNN-ordningen, besvart av finansministeren	38
465. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. reservasjon mot uadressert reklame for bedrifter, besvart av barne- og likestillingsministeren.....	39
466. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. svinnproblematikk ved drivstoffomsetning, besvart av finansministeren	40
467. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. Odontologibygget og Høyskolen i Bergen versus Norges Veterinærhøyskoles nybygg på Ås, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	40
468. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. ferjeløsninger for det samlede Finnøy-samfunnet etter åpningen av Finnfast, besvart av samferdselsministeren.....	41
469. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. arbeidstillatelse for turnéartister og ansatte ved tivoli og sirkus, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	42
470. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. samhandling og informasjonsflyt i politiet, besvart av justisministeren.....	42
471. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. barnehus i Oslo-området, besvart av justisministeren.....	43
472. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. politireformen, besvart av justisministeren.....	45
473. Fra stortingsrepresentant Torstein Rudihagen, vedr. naturskadeerstatning, besvart av landbruks- og matministeren	46
474. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. saksbehandlingstiden i familieinnvandringssaker, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	47
475. Fra stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes, vedr. koranskoler i Pakistan, besvart av miljø- og utviklingsministeren	47
476. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. forliset av riggen Deep Sea Driller, besvart av justisministeren	48
477. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. økonomisk støtte fra Småsamfunnssatsinga, besvart av kommunal- og regionalministeren	49
478. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. oppbevaring og tilbereding av halalkjøtt, besvart av justisministeren.....	50
479. Fra stortingsrepresentant Bjørge Tørresdal, vedr. førerkortsak i Sauda, besvart av samferdselsministeren	51
480. Fra stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen, vedr. psykisk helse i Møre og Romsdal, besvart av helse- og omsorgsministeren	53

	Side
481. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. dyrepåkjørsler langs jernbanestrekningene i Norge, besvart av samferdselsministeren.....	54
482. Fra stortingsrepresentant Jan Petersen, vedr. Kystvakten i Nord-Norge (KV Nord), besvart av forsvarsministeren.....	55
483. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. FørdeGården, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	56
484. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. investeringsbehov i landbruket, besvart av landbruks- og matministeren.....	57
485. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. Olavsværn, besvart av forsvarsministeren	58
486. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. turbusser i bomringer, besvart av samferdselsministeren	58
487. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. bilparken til politi- og lensmannsetaten i Møre og Romsdal, besvart av justisministeren	59
488. Fra stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug, vedr. moms på Stad skipstunnel, besvart av finansministeren	60
489. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. avtaleforholdet mellom NSB Eiendom og BSU, besvart av samferdselsministeren ...	61
490. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. Mandal sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	62
491. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. EØS-borgere som gifter seg med nordmenn, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	63
492. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. personopplysningsloven, besvart av justisministeren	64
493. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. barnevernet, besvart av barne- og likestillingsministeren	65
494. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. reindriftsloven, besvart av landbruks- og matministeren.....	67
495. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. utbygging av Goliatfeltet, besvart av olje- og energiministeren.....	68
496. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. konsesjon til gasskraftverk-Hammerfest Energi AS, besvart av olje- og energiministeren.....	69
497. Fra stortingsrepresentant Sigmund Kroslid, vedr. avvikling av Mandal Sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	70
498. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. toll på kjøtt, besvart av finansministeren.....	70
499. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. StatoilHydros miljøpolitikk, besvart av olje- og energiministeren	71
500. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. dedikert gasskraftverk på Ormen Lange anlegget, besvart av olje- og energiministeren	72
501. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. ny plan for matstrategi, besvart av landbruks- og matministeren.....	72
502. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. ny E16 fra Bjørum til Avtjerna, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	73

	Side
503. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. forskjellen på behandling av alvorlige sykdommer, besvart av helse- og omsorgsministeren	74
504. Fra stortingsrepresentant Olemic Thommessen, vedr. MultifunC-institusjonene, besvart av barne- og likestillingsministeren	74
505. Fra stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal, vedr. ubrukte prosjektmidler til kulturformål, besvart av finansministeren.....	77
506. Fra stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal, vedr. Cerebral Pareseforeningen i Telemark, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	77
507. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. soldater til Afghanistan, besvart av utenriksministeren	79
508. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. dekningsgraden for det nye digitale bakkenettet for tv, besvart av samferdselsministeren.....	79
509. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. akuttmedisinsk akuttberedskap på Olavsværn, besvart av helse- og omsorgsministeren	80
510. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Andersen, vedr. Thoriumutvalgets rapport, besvart av olje- og energiministeren.....	81
511. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. partikkelfilter på dieseler, besvart av miljø- og utviklingsministeren	81
512. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. skatt på overtid, besvart av finansministeren	82
513. Fra stortingsrepresentant Ulf Leirstein, vedr. plassering av asylmottak, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	83
514. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. miljøavgift på miljøinvestering, besvart av finansministeren	84
515. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. ekstrabeskatningen for arbeidstakerne for dekning av elektronisk kommunikasjon, besvart av finansministeren	85
516. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. vare- og emballasjeprodusenter, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	86
517. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. opprettelse av styre for den nye operaen, besvart av kultur- og kirkeministeren	86
518. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. statens satser for kilometergodtgjøring, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren.....	87
519. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Andersen, vedr. Frolands Verk, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	88
520. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. salg/bruk av Viberodden fyr, besvart av fiskeri- og kystministeren	89
521. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. krav til deltakelse i Kvalifiseringsprogrammet, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	89
522. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bompengepotensial, besvart av samferdselsministeren	90
523. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bruprosjekter der bru avløser ferje, besvart av samferdselsministeren.....	91

	Side
524. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. sikkerhetssituasjonen ved offisielle norske besøk til utsatte områder i verden, besvart av utenriksministeren.....	91
525. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. realisering av Norsk Titanium AS sin fabrikk i Tinn kommune, besvart av nærings- og handelsministeren	92
526. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. bygging av et gasskraftverk på Herøya i Porsgrunn, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	92
527. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. en børsoppgang/børsnedgangs påvirkning av de totale skatteinntekter, besvart av finansministeren.....	93
528. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. skatt på parkering ved arbeidsplassen, besvart av finansministeren	93
529. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. afghansk journalist dødsdømt for å stille spørsmål ved islams lære, besvart av utenriksministeren.....	94
530. Fra stortingsrepresentant Hallgeir H. Langeland, vedr. afghansk journalist dødsdømt for å stille spørsmål ved Koranens syn på kvinner, besvart av utenriksministeren	95
531. Fra stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen, vedr. eksportlisens, besvart av utenriksministeren	96
532. Fra stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen, vedr. godkjenning for sal av F 5 jagarfly til eit USA-registrert firma, besvart av forsvarsministeren.....	97
533. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. grønne sertifikater, besvart av olje- og energiministeren.....	98
534. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. stockholmstoget gjennom Romeriksporten, besvart av samferdselsministeren.....	98
535. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. skatteklasse 2 for samboerpar med forsørgelsesansvar for felles barn, besvart av finansministeren	99
536. Fra stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg, vedr. økning av antallet asylsøkere til Norge, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	100
537. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. reaksjoner fra Helse Fonna, besvart av helse- og omsorgsministeren	101
538. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. ny forvaltningsplan for Dovre og Rondane nasjonalparker, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	102
539. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. flytog fra Drammen til Gardermoen, besvart av samferdselsministeren	103
540. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. prioritering av ny fornybar energi, besvart av olje- og energiministeren	104
541. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. omorganisering av politiet i Follo, besvart av justisministeren	105
542. Fra stortingsrepresentant Per-Kristian Foss, vedr. angrepet på hotell Serena i Kabul, Afghanistan, den 14. januar 2008, besvart av utenriksministeren.....	106
543. Fra stortingsrepresentant Per-Kristian Foss, vedr. angrepet på hotell Serena i Kabul, Afghanistan, den 14. januar 2008, besvart av forsvarsministeren.....	106

	Side
544. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. veteranbiler og motorhistoriske kjøretøy, besvart av kultur- og kirkeministeren	107
545. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. fremdrift for prosjektet Ryaforbindelsen, besvart av samferdselsministeren	108
546. Fra stortingsrepresentant Anders Anundsen, vedr. lærerutdanning, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren.....	108
547. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. fagmiljøenes "primærønsker" til NTP 2010-2019, besvart av samferdselsministeren.....	109
548. Fra stortingsrepresentant Ragnhild Aarflot Kalland, vedr. mellombølgesendaren ved Vigra, besvart av samferdselsministeren	112
549. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Andersen, vedr. industrikraftregime, besvart av olje- og energiministeren	114
550. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. tidsfrist for CO ₂ -rensing av gasskraftverket på Kårstø, besvart av olje- og energiministeren.....	114
551. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. etablering av et industrikraftregime for kraftforedlende industri, besvart av olje- og energiministeren.....	115
552. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. kollektivtilbud fra Jessheim og Ullensaker, besvart av samferdselsministeren	116
553. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. verdig eldreomsorg i Nesna kommune, besvart av helse- og omsorgsministeren	117
554. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. lysarmaturer med kondensatorer som inneholder PCB, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	118
555. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. eiendomsskatt på festetomter, besvart av finansministeren.....	119
556. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. privat utbygging av utenlandsavdelingen ved Haugesund Lufthavn Karmøy, besvart av samferdselsministeren.....	120
557. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. ENEA-operasjonen, besvart av justisministeren.....	120
558. Fra stortingsrepresentant André Oktay Dahl, vedr. uavhengige kontrollutvalg, besvart av kommunal- og regionalministeren	121
559. Fra stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes, vedr. opphugging av plattformer fra Ekofisk, besvart av miljø- og utviklingsministeren	123
560. Fra stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen, vedr. NO _x -miljøfondet, besvart av finansministeren	123
561. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. Namsos-banen, besvart av samferdselsministeren	124
562. Fra stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland, vedr. ny konsesjon for fly fra Røros, besvart av samferdselsministeren	125
563. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. strategi for norsk luftfart, besvart av samferdselsministeren	126
564. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. miljøvennlige hybridbiler fra USA, besvart av finansministeren	127
565. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. fullskala CO ₂ -rensing hos Aker Kværner, besvart av olje- og energiministeren.....	127

	Side
566. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. CO ₂ -rensing på Kårstø, besvart av olje- og energiministeren	128
567. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. renseanlegg på Kårstø, besvart av olje- og energiministeren	129
568. Fra stortingsrepresentant Erna Solberg, vedr. tileggspensjoner, besvart av finansministeren.....	130
569. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. penger til kommunesektoren, besvart av kommunal- og regionalministeren	131
570. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. verne av deler av riksvei 606 i Solund kommune, besvart av samferdselsministeren	132
571. Fra stortingsrepresentant Jan Petersen, vedr. flytting av ledelsen av Forsvarets kommunikasjonsavdeling, besvart av forsvarsministeren.	132
572. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. avslag på søknad om transport av husmoduler, besvart av samferdselsministeren.....	133
573. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. attføringsplasser i Finnmark, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	135
574. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. skoleturer, besvart av kunnskapsministeren	136
575. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. sjøtransport, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	137
576. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. Mattilsynet og kommunikasjon mot media, besvart av landbruks- og matministeren	138
577. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. veisalt og ferrocyanid på norske veier, besvart av samferdselsministeren	139
578. Fra stortingsrepresentant Morten Høglund, vedr. statsborgerskap i Bhutan, besvart av utenriksministeren	139
579. Fra stortingsrepresentant Vigdis Giltun, vedr. HPV-vaksinen, besvart av helse- og omsorgsministeren	140
580. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. matvareprisene i Norge, besvart av barne- og likestillingsministeren	142
581. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. kjøtt, besvart av finansministeren	143
582. Fra stortingsrepresentant Martin Engeset, vedr. attføring i sykmeldingsperioden, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	144
583. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. årsverk for næringslivet i forbindelse med rapporter over oppgavepliktige opplysninger til det offentlige, besvart av nærings- og handelsministeren	145
584. Fra stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr, vedr. stortingsmelding om bondens rolle og oppgaver, besvart av landbruks- og matministeren.....	146
585. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. de radioaktive slagghaugene ved Søvitt, besvart av nærings- og handelsministeren.	147
586. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. shortsalgeregister, besvart av finansministeren.....	148
587. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Hansen, vedr. Aker Kværner, besvart av nærings- og handelsministeren	150
588. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. lastebiler over fjelloverganger, besvart av samferdselsministeren	152
589. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. elektrifisering av jernbanenettet, besvart av samferdselsministeren	154

	Side
590. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. politiets håndtering av internettrelaterte overgrep mot barn og unge, besvart av justisministeren	154
591. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. fullskala CO ₂ -rensing på Kårstø, besvart av olje- og energiministeren.....	157
592. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. videreføring av sykehusdriften ved Stensby lokalsykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	158
593. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. trafikkulykker i Hallingdal, besvart av samferdselsministeren.....	158
594. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. ambulansemangel i Hallingdal, besvart av helse- og omsorgsministeren	159
595. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. flerreisevisum for russiske borgere ved innreise til Norge, besvart av utenriksministeren.....	160
596. Fra stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen, vedr. den norske grensestasjonen på Storskog, besvart av utenriksministeren	161
597. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker, vedr. personopplysninger om innsatte i norske fengsler, besvart av justisministeren	161
598. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. ubrukelig lasermåler, besvart av justisministeren	163
599. Fra stortingsrepresentant Per Ove Width, vedr. maskin til forskning på hjertemedisinsk avdeling, besvart av helse- og omsorgsministeren	163
600. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. mobbing og trakassering på en arbeidsplass mot enkeltpersoner, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	164
601. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. en bedre miljøtilpasset jernbanetrasé, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	165
602. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. oppholdstillatelse, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	166
603. Fra stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli, vedr. mammografitilbud for kvinner i Folloregionen, besvart av helse- og omsorgsministeren	166
604. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. bidrag til kollektivtrafikken, besvart av samferdselsministeren.....	167
605. Fra stortingsrepresentant Robert Eriksson, vedr. hjelpemidler for funksjonshemmede, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren ..	169
606. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. DAB-radio, besvart av kultur- og kirkeministeren	170
607. Fra stortingsrepresentant Karin S. Woldseth, vedr. ulovlig videresalg av Metallica-billetter, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	171
608. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. kutt i politihelikopterets budsjettamme, besvart av justisministeren.....	172
609. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. rehabiliterings- og avlastingspasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren	173
610. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. den nye rederibeskatningen, besvart av finansministeren	174
611. Fra stortingsrepresentant Bjørge Tørresdal, vedr. gebyr på fjernsynslisens, besvart av kultur- og kirkeministeren.....	175

612. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. eksamensform, besvart av kunnskapsministeren	176
613. Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. reguleringsarbeid i forbindelse med bygging av campingplass, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	177
614. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. estimer for mulig potensial for olje og gassutvinning i Nordland 7 og Troms 2, besvart av olje- og energiministeren.....	177
615. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. utdanningssektoren på Madagaskar, besvart av miljø- og utviklingsministeren	178
616. Fra stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad, vedr. sykehusbarnehagene, besvart av kunnskapsministeren	179
617. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. beredskapen/ reserveløsninger innenfor telekommunikasjon, besvart av samferdselsministeren.....	180
618. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. eiendomsskatteloven, besvart av finansministeren	180
619. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. at ungdom under 18 år ikke får innlevert anmeldelse, besvart av justisministeren	181
620. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. anbudet om syketransport for Nordlandssykehuset, besvart av helse- og omsorgsministeren	183
621. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. miljøfartsgrense, besvart av samferdselsministeren	184
622. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. Follo politidistrikt, besvart av justisministeren	184
623. Fra stortingsrepresentant Jan Sahl, vedr. helikopterrute mellom Bodø og Træna, Lovund og Rødøy, besvart av samferdselsministeren.....	186
624. Fra stortingsrepresentant Jan Sahl, vedr. omleggingen av nattvogntilbudet på NSBs tog, besvart av samferdselsministeren	186
625. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. bevilgningskompetansen, besvart av finansministeren.....	187
626. Fra stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos, vedr. diagnosebeskrivelse på sykmeldingsskjemaet i forbindelse med sykmelding, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	188
627. Fra stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn, vedr. idrettslinja ved Slemmestad ungdomsskole, besvart av kunnskapsministeren.....	189
628. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. videre drift av Ringkollstua, besvart av miljø- og utviklingsministeren	190
629. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. InterCity-triangelet, besvart av samferdselsministeren	191
630. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Husbankens rammer, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	193
631. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. Kapitalforvaltningsforskriften, besvart av finansministeren.....	194
632. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. verdipapirfond i pensjonskasser og livsforsikringsselskaper, besvart av finansministeren	195
633. Fra stortingsrepresentant Ine Marie Eriksen Søreide, vedr. offentliggjøring av resultatene fra de nasjonale prøvene, besvart av kunnskapsministeren.....	196

634. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. passering av bomringer anonymt, besvart av samferdselsministeren.....	197
635. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. utregninger gjort i euro her til lands, besvart av justisministeren.....	198
636. Fra stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg, vedr. å gjeninnføre en miljøarbeiderordning for skolene, besvart av justisministeren	199
637. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. sykehjemsplasser til omsorgsbolig, besvart av helse- og omsorgsministeren	200
638. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. Utenriksdepartementets hjemmesider, besvart av utenriksministeren	201
639. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. Vats mottaksanlegg, besvart av miljø- og utviklingsministeren	202
640. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. vitner til menneskehandel, besvart av justisministeren	203
641. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. utbedringsarbeidene på E6 Alta-Storsandnes, besvart av samferdselsministeren.....	205
642. Fra stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen, vedr. vold i nære relasjoner, besvart av justisministeren	206
643. Fra stortingsrepresentant Akhtar Chaudhry, vedr. sikkerhetskontroll for reisende med charterfly, besvart av samferdselsministeren	207
644. Fra stortingsrepresentant Kenneth Svendsen, vedr. legemangel i Nordland, besvart av helse- og omsorgsministeren	207
645. Fra stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde, vedr. skatteavtale mellom Norge og USA, besvart av finansministeren.....	209
646. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. attførings- og vekstbedriftene, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	209
647. Fra stortingsrepresentant Jan Tore Sanner, vedr. kapitalforvaltningsforskriften § 2-4, besvart av finansministeren	211
648. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. forbrukervennlig digital distribusjon av musikk og andre åndsverk, besvart av kultur- og kirkeministeren	212
649. Fra stortingsrepresentant Svein Flåtten, vedr. markedsføring av fond, besvart av finansministeren.....	213
650. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. delt omsorg, besvart av barne- og likestillingsministeren	213
651. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. gratis ferjestrekninger, besvart av samferdselsministeren	214
652. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. Osterøy Bruselskap AS, besvart av samferdselsministeren	215
653. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. utslipp fra diesellokomotiv, besvart av samferdselsministeren	216
654. Fra stortingsrepresentant Per Sandberg, vedr. CO ₂ -avgift, besvart av finansministeren	217
655. Fra stortingsrepresentant Solveig Horne, vedr. Rogaland politidistrikt, besvart av justisministeren	219
656. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. ME-pasienter, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	220

	Side
657. Fra stortingsrepresentant Tove Nyhus, vedr. kommuneøkonomien i Nes kommune, Akershus i 2008, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	220
658. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. NAVs servicetelefon, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	222
659. Fra stortingsrepresentant Ivar Kristiansen, vedr. russiske kvotestudenter ved Høgskolen i Narvik, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	223
660. Fra stortingsrepresentant Åge Starheim, vedr. Orkla vindpark på fjellet ved Borgundvåg i Selje kommune, Sogn og Fjordane, besvart av olje- og energiministeren.....	224
661. Fra stortingsrepresentant Bård Hoksrud, vedr. betaling for tollkredittkrav, besvart av finansministeren	224
662. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. frekvensen og regulariteten på gjennomføringen av kolonnekjøring over Hardangervidda rv 7, besvart av samferdselsministeren	225
663. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. nedleggelse av Radiumhospitalet, besvart av helse- og omsorgsministeren	226
664. Fra stortingsrepresentant Tord Lien, vedr. biodrivstoff, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	227
665. Fra stortingsrepresentant Torbjørn Andersen, vedr. "handlingsplan" om å skaffe industrien billig strøm i Norge, besvart av olje- og energiministeren.....	228
666. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. implementeringen av nytt IT-system i skatteetaten, besvart av finansministeren	228
667. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. lærebøker i KRL, besvart av kunnskapsministeren	229
668. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. Terra-skandalen, besvart av kommunal- og regionalministeren.....	230
669. Fra stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen, vedr. utvisning av en russisk satellittnavigasjonseksper og NTNU-forsker, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	231
670. Fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad, vedr. melkebønder fra Ørlandet og Bjugn, besvart av landbruks- og matministeren	232
671. Fra stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfonn, vedr. stenging av Thorp-anlegget, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	233
672. Fra stortingsrepresentant Bjørge Tørresdal, vedr. kutt i VOKT-tjeneste, besvart av justisministeren.....	234
673. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. kommunal/ statlig satsing på tiltak i Oslo Sør, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren.....	235
674. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. firmabilbeskatning, besvart av finansministeren.....	235
675. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. særnamsmenn, besvart av finansministeren.....	237
676. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. fjernvarmeledning gjennom Østensjøvannet, besvart av olje- og energiministeren	238
677. Fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum, vedr. forslaget om en nasjonal kunnskapsplan, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	238

	Side
678. Fra stortingsrepresentant Hans Olav Syversen, vedr. kraftledningen som går gjennom tettbebyggelsen på Manglerud, besvart av olje- og energiministeren.....	240
679. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. Forsvarsstudiet 07, besvart av finansministeren	241
680. Fra stortingsrepresentant Martin Engeset, vedr. omsorgsfri, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	242
681. Fra stortingsrepresentant Hallgeir H. Langeland, vedr. NSBs investering i 40-60 motorvognsett i løpet av 2008, besvart av samferdselsministeren.....	242
682. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. jubileums- og minnemynt, besvart av finansministeren	243
683. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. tilgang til det europeiske markedet for myntprodusenter i Norge, besvart av finansministeren	245
684. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. stykkprisfinansiering ved etablering av statlige barnevernstiltak, besvart av barne- og likestillingsministeren	246
685. Fra stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal, vedr. NAV-kontorenes tilgjengelighet, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	247
686. Fra stortingsrepresentant Ågot Valle, vedr. Bjølvo kraftanlegg, besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	248
687. Fra stortingsrepresentant Gunnar Kvassheim, vedr. Direktoratet for naturforvaltnings utredning "Friluftsliv for funksjonshemmede", besvart av miljø- og utviklingsministeren.....	249
688. Fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen, vedr. Studentsamskipnaden i Hedmark, besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	250
689. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. elektronisk billettsystem i Oslo og Akershus, besvart av samferdselsministeren .	251
690. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. holdninger til bomringen i Oslo og Akershus, besvart av samferdselsministeren	251
691. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. sikkerhetskontrollene ved flyplassene, besvart av samferdselsministeren.....	253
692. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. bensinprisen i Norge, besvart av finansministeren.....	254
693. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. avgiftsfri diesel, besvart av finansministeren	255
694. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. hummerfiske, besvart av fiskeri- og kystministeren	255
695. Fra stortingsrepresentant Laila Dāvøy, vedr. kvikksølv i vaksine, besvart av forsvarsministeren	256
696. Fra stortingsrepresentant Øyvind Korsberg, vedr. virus i oppdrettsanlegg, besvart av fiskeri- og kystministeren.....	257
697. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. sivil og militær kriseberedskap, besvart av forsvarsministeren	258
698. Fra stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve, vedr. VHS-viruset på laks, besvart av fiskeri- og kystministeren	259
699. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. manglende ressurser hos politiet i Telemark, besvart av justisministeren.....	260

	Side
700. Fra stortingsrepresentant Øyvind Halleraker, vedr. førerkort, besvart av samferdselsministeren	261
701. Fra stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter, vedr. tollsatsene på juice, besvart av finansministeren	262
702. Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. planlagte innsparingene ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHIO), besvart av forsknings- og høyere utdanningsministeren	263
703. Fra stortingsrepresentant Vera Lysklætt, vedr. kvalitetssikring av lærebøker som tas i bruk i den norske og den samiske skolen, besvart av kunnskapsministeren	263
704. Fra stortingsrepresentant Arne Sortevik, vedr. sikkerhetskontroll av pasienter i pasientfly, besvart av samferdselsministeren	264
705. Fra stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes, vedr. handelsrettet bistand, besvart av miljø- og utviklingsministeren	265
706. Fra stortingsrepresentant Kåre Fostervold, vedr. reoppføring av en brygge i Porsgrunn kommune, besvart av kommunal- og regionalministeren	266
707. Fra stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen, vedr. barnebidrag, besvart av barne- og likestillingsministeren	267
708. Fra stortingsrepresentant Dagrun Eriksen, vedr. å øke kunnskapen om ME i skolen, besvart av kunnskapsministeren	268
709. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. behandling av ny oljemelding i Stortinget, besvart av olje- og energiministeren	270
710. Fra stortingsrepresentant Bent Høie, vedr. dokumentformater til bruk på statlige nettsider, besvart av fornyings- og administrasjonsministeren	270
711. Fra stortingsrepresentant Borghild Tenden, vedr. kollektivalternativ til utbygging av en del av Rv 80 inn mot Bodø, besvart av samferdselsministeren	271
712. Fra stortingsrepresentant Jan Sahl, vedr. Hurtigrutemuseet på Stokmarknes, besvart av samferdselsministeren	272
713. Fra stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen, vedr. bruk av biodrivstoff, besvart av miljø- og utviklingsministeren	273
714. Fra stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten, vedr. synstekniske hjelpemidler gjennom NAV, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	274
715. Fra stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund, vedr. kvaliteten på førerhunder, besvart av arbeids- og inkluderingsministeren	274
716. Fra stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal, vedr. Enovas oppnådde resultat for 2007, besvart av miljø- og utviklingsministeren	275

Dokument nr. 15:4

(2007-2008)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 441

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Harald T. Nesvik

Besvart 21. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Undertegnede har blitt kontaktet av flere hjertepasienter som har fått beskjed om at de må vente opp til 15 måneder på å få komme inn til konsultasjon. Videre er det blitt søkt gjennom ordningen Raskere tilbake, uten at dette er blitt innvilget.

Mener statsråden 15 måneder er akseptabel ventetid for pasienter med hjertelidelser, og mener statsråden videre at hjertepasienter ikke skal kunne benytte seg av ordningen "raskere tilbake"?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har mottatt flere henvendelser fra hjertepasienter som har fått beskjed om at ventetiden for å komme inn til konsultasjon er opp til 15 måneder. Dette er pasienter i arbeidsfør alder som på grunn av sine lidelser ikke får utført sin jobb, og dermed lever på sykepenge- eller trygdeutbetalinger. Dette er pasienter som har prøvd å benytte seg av ordningen "raskere tilbake", men fått avslag på dette.

Undertegnede er svært bekymret over at pasienter med alvorlige hjertelidelser får beskjed om at konsultasjonstiden er opp til 15 måneder. Videre er det underlig, hvis det er tilfellet, at hjertepasienter i arbeidsfør alder ikke får innvilget søknader om bruk av systemet "raskere tilbake".

Det er etter undertegnedes syn uakseptabelt at pasienter med alvorlige lidelser, som for eksempel hjertesykdommer, må vente i flere år på behandling, og ber derfor om statsrådets vurdering knyttet til situasjonen for de overnevnte pasientene.

Svar:

Det er selvfølgelig ikke ønskelig at pasienter i vårt land skal måtte vente lenge på behandling. Ventetiden skal fastsettes med utgangspunkt i den medisinskfaglige vurderingen som gjøres når pasientene henvises til spesialisthelsetjenesten. Dersom en pasient vurderes å ha rett til nødvendig helsehjelp, skal det ifølge prioriteringsforskriften fastsettes en frist for når medisinsk forsvarlighet krever at spesialisthelsetjenesten senest må yte helsehjelp til vedkommende pasient for å oppfylle pasientens rettighet.

For pasienter med alvorlige hjertesykdommer er så lang ventetid som 15 måneder ikke akseptabel. Kapasiteten innen alle ordinære behandlinger for hjertelidelser vurderes som god, og ventetid for å komme inn til vurdering og behandling for eksempelvis koronare bypass-operasjoner og PCI (dvs. perkutan koronar intervensjon, for eksempel i form av blokkering av koronarkar med innsetting av stent), er fra 1 til 4 uker.

Samlet ventetid fram til noen typer spesialisert hjertebehandling kan i enkelte tilfeller være lang. Jeg er kjent med at dette gjelder behandling av forstyrrelser i hjerterytmen med radiofrekvensablasjon. Dette er en behandling som til nå bare har foregått ved de store sykehusene som Rikshospitalet HF, Ullevål universitetssykehus HF og Haukeland Universitetssykehus HF. Behandlingsmetoden er forholdsvis ny, og behandlingstilbudet er fortsatt under utbygging. Grunnen til lange ventetider er flere. Behandlingen er teknisk vanskelig og ressurskrevende, med fare for komplikasjoner. Den krever spesialkompetanse og erfaring for å få gode resultater, og det vil ta tid å byg-

ge opp nok kompetanse til at alle som kan få helsegevinst av denne behandlingsformen kan få den. Prioritering av pasienter vil derfor være etter medisinske kriterier, og sykemelding vil i seg selv ikke være et kriterium for hurtig behandling. De pasienter som ut fra medisinske kriterier blir vurdert til å ha en lidelse som trenger rask behandling, vil ha kort ventetid.

En annen grunn til at ventetiden er lang for denne pasientgruppen, er at i takt med økt kompetanse og behandlingsskapasitet, utvides kriteriene for hvem som kan ha nytte av behandlingen, slik at stadig flere blir vurdert til å kunne ha nytte av den. Dette er en vanlig utvikling når ny teknologi og behandlingsmetoder tas i bruk.

Denne spesialiserte behandlingsmetoden har av ovennevnte grunner ikke vært naturlig å vurdere for Raskere tilbake. En vurderer at den behandlingsskapasitet som i dag finnes ved våre sykehus, må forbehol-

des pasienter som er prioritert etter medisinske kriterier. En ser ikke at det vil være mulig å finne ledig kapasitet til å gi denne behandlingen gjennom Raskere tilbake. Det forutsettes at tilbudene innenfor Raskere tilbake etableres som tilleggsvirksomhet. Dette fordi at ordningen ikke skal svekke helsetilbudet til landets øvrige pasienter. Tilbudet må komme i tillegg til den kapasitet RHFene må ha for å oppfylle "sørge for"-ansvaret etter spesialisthelsetjenesteloven § 2-1a og pasienters rettigheter i henhold til prioriteringsforskriften.

Alvorlig syke hjertepasienter skal uansett være sikret rask behandling uavhengig av prosjekt som Raskere tilbake. Det er etablert flere tilbud også til hjertepasienter innenfor ordningen Raskere tilbake, eksempelvis undersøkelser hos hjertespesialist og en rekke rehabiliteringstilbud for pasienter med hjertelidelser.

SPØRSMÅL NR. 442

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 17. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Bruk av traktor er essensielt for norsk landbruk. I landbruksområder må man akseptere en viss bruk av traktor på offentlige veier. Samtidig mener mange at bruk av traktor til å gjøre "ærend i tettstedet" og/eller til vanlige persontransportformål i tettbygde strøk er sjenerende. Det er ikke uvanlig at traktor på riksveier skaper kø, men det møter liten forståelse når traktoren besittes av en eller flere ungdommer en fredags/lørdagskveld.

Er dette problemstillinger som er drøftet i Regjeringen?»

Svar:

Ulike typer kjøretøy har ulike bruksområder, og kan virke sjenerende på annen trafikk og miljøet rundt når de benyttes utenfor sitt primære bruksområde. Bruk av traktor i tettsteder er et eksempel på dette.

Det er i slike tilfeller spesielt viktig at sjåføren tilpasser seg det trafikkmiljøet vedkommende befinner seg i. Dette vektlegges særlig i opplæringen til førerkort for traktor. Vegtrafikkloven § 3, som pålegger enhver å ferdes hensynsfullt og være aktpågivende og varsom så det ikke kan oppstå fare eller voldes

skade, og slik at annen trafikk ikke unødig blir hindret eller forstyrret, blir grundig belyst i føreropplæringen. Eleven skal gjennom opplevelse, aktivitet og oppsummeringer bli bevisst på hva som ligger i denne bestemmelsen.

Videre er et av læringsmålene i dagens føreropplæring for traktor at eleven skal kunne tilpasse kjøremåten til ulike trafikale forhold som eksempelvis tettsteds- og bymiljø. Dette innebærer blant annet spesielt å ta hensyn til særlige risikoforhold knyttet til boligområder for å ivareta beboernes behov for et trygt bomiljø. Eleven skal også kunne gjøre rede for risiko og adferdskrav ved føring av kjøretøy som beveger seg saktere enn annen trafikk, jf. forskrift om trafikkopplæring og førerprøve § 15-4 og læreplanen for opplæring i klasse T. Jeg nevner også den særlige plikten førere av saktegående kjøretøy har til å vike plass for kjøretøy som vil kjøre forbi, jf. trafikkreglene § 12 nr. 4.

Jeg mener at de særlige forhold som representanten Solvik-Olsen nevner, ivaretas på en hensiktsmessig måte i gjeldende føreropplæring og i gjeldende regelverk. Jeg vil også påpeke at virksomheten i dagens landbruk er svært variert, og at bruk av traktor i tettsted i mange tilfeller vil være både nødvendig og hensiktsmessig. Det er for øvrig ikke registrert ulyk-

ker av alvorlig grad knyttet til slik bruk. I tilfeller hvor kjøretøyet ikke brukes i henhold til gjeldende regelverk har politiet kontroll- og sanksjonsmyndig-

het. Jeg ser derfor ikke grunn til å endre reglene for bruk av traktor på veg.

SPØRSMÅL NR. 443

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 18. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Forurensning fra vedfyring kan utgjøre et helse- og miljøproblem i mange norske byer om vinteren. Myndighetene har derfor fokus på å redusere denne forurensningen, blant annet ved strengere krav til vedovner og målsetting om utskifting av gamle vedovner. Regjeringen har gitt støtte til installasjon av pelletsovner, men ikke noe til rentbrennende vedovner.

Hvilke kost/nytteberegninger legges til grunn når man favoriserer import av pelletsovner fremfor bruk av rentbrennende vedovner, og hva er energieresultatet av dette?»

Svar:

Tilskuddsordningen til elektrisitetssparing i husholdningene ble satt i gang høsten 2006. Gjennom ordningen har det blitt gitt støtte til varmepumper i vannbårne systemer, pelletskaminer, pelletskjeler og sentrale styringssystemer. Formålet med ordningen var å bidra til at modne teknologier med begrenset utbredelse på markedet skulle bli mer tilgjengelige for husholdningene. Dette vil kunne gi viktige bidrag til å begrense bruken av elektrisitet i husholdningene på lang sikt. Bakgrunnen for at vedovner ikke omfattes

av ordningen er at det er et velfungerende marked for slike ovner. På grunn av tekniske krav vil alle nye vedovner være rentbrennende.

Problemstillinger knyttet til lokal luftkvalitet er Miljøverndepartementets ansvarsområde. Jeg har derfor forelagt spørsmålet for miljø og utviklingsministeren. Han viser til at den lokale luftkvaliteten generelt er god i Norge. I byer og tettsteder kan imidlertid lokale luftforurensninger i perioder gi helse- og trivselsproblemer. Det er særlig konsentrasjoner av partikler (svevestøv) og NO_x som er i fokus, og hovedkildene er utslipp fra veitrafikk og vedfyring. Regjeringen vil redusere utslippene, og vil blant annet utarbeide en egen handlingsplan for lokal luftkvalitet med konkrete forslag til nye tiltak og styrket innsats for å redusere utslippene på kort og lengre sikt. Arbeidet med å lage handlingsplanen ble startet opp før jul i fjor (2007). Tiltak for å redusere utslippene fra vedovner vil være en viktig del av handlingsplanen. Parallelt med dette vurderer Regjeringen å innføre en statlig støtteordning til aktuelle kommuner for å redusere utslippene fra vedfyring. En slik ordning vil blant annet kunne omfatte tilskudd til utskifting av nye rentbrennende ovner, samt til installering av renseteknologi, som pipehatter eller etterbrennerplater.

SPØRSMÅL NR. 444**Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 17. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vinterlige kjøreforhold setter igjen fokus på særnorske forhold og at utenlandske kjøretøy ikke er dimensjonert eller utstyrt for dette. Innenfor gjeldende EØS-regelverk har en rekke land egne bestemmelser knyttet til særnorske forhold; det må derfor være mulig også for norske myndigheter vedr. kjøreforhold i Norge.

Vil statsråden på denne bakgrunn sørge for at det vurderes innført periodebasert krav om bruk av bil med tre aksler når det brukes tilhenger med tre aksler ved kjøring over fjellovergange vinterstid?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har forstått det slik at det normale hos norske transportører er bruk av treakslet bil når det brukes treakslet tilhenger for å sikre god trekkraft og god vektoverføring på vanskelig vinterføre. Jeg har også forstått det slik at dette ikke er vanlig hos mange utenlandske vogntog som kjører i Norge vinterstid, og at dette kan medvirke til å øke faren for ulykker i trafikken. Hhv. Tyskland, Østerrike, Italia og Sveits er land som etter det jeg har oppfattet har særregler for å fange opp nasjonale forhold og som transportørene må forholde seg til. Det burde derfor være mulig å innføre nasjonale særregler som fanger opp de vanskelige kjøreforhold som møter trafikantene vinterstid ved kryssing av fjelloverganger i Norge. Slike særregler for de største kjøretøyene bør kunne bidra til bedre sikkerhet for alle trafikantene og derved redusere ulykkesrisiko, faktiske ulykker og forsinkelser.

Svar:

Tall fra Statens vegvesen viser at et betydelig antall tunge kjøretøy kjører seg fast, kjører av vegen eller ikke kommer seg opp bratte stigninger. Selv om det i vinterlandet Norge ikke kan unngås et visst omfang av slike tilfeller, vil jeg gjøre hva jeg kan for å bedre situasjonen. Slike hendelser har, i tillegg til trafikksikkerhetsaspektet, også konsekvenser i form av tidstap og ekstra kostnader for transportører, næringsliv og øvrige trafikanter.

Utenlandske kjøretøy er vesentlig representert i nevnte type hendelser. Mange av de utenlandske vogntogene er også av en konstruksjon som er mindre egnet til kjøring under krevende vinterforhold. De utenlandske vogntogene er gjerne av såkalt "Europa-standard" - oftest toakslet trekkvogn med semi-

trailer. Dette til forskjell fra vogntog av såkalt "nordisk type" der trekkbilen er treakslet.

Materiale innhentet fra Statens vegvesen viser imidlertid også at utenlandske kjøretøy i større grad enn norske ikke er utstyrt med vinterdekk. Utenlandske sjåførs kunnskaper om kjøring under krevende, norske vinterforhold er også i mange tilfeller noe begrenset. Dette viser at bakgrunnen for problemene er sammensatt.

Innføring av et periodebasert krav om bruk av trekkvogn med tre aksler (og boggiløft) når det brukes tilhenger med tre aksler ved kjøring over fjellovergange vinterstid, anser jeg på det nåværende tidspunkt ikke å være en tilstrekkelig tjenlig løsning. Kjøretøyets konstruksjon vil bare være et av flere forhold av betydning. Dekkutrustning, herunder korrekt bruk av kjettinger, førerens kunnskaper og ferdigheter, stigningsforhold, og de konkrete vær- og føreforhold vil også i stor grad spille inn. Selv om antallet vogntog med drift på to aksler på norske vinterveger er økende, antar Vegdirektoratet at andelen foreløpig utgjør mindre enn 5 % av det totale antallet vogntog som trafikkerer det norske vegnettet. Egnetheten av et generelt periodebasert krav som foreslått, vil dermed ikke stå i forhold til det betydelige inngrepet en slik restriksjon vil innebære.

Imidlertid vil det både bli iverksatt og foreslått innført en rekke andre tiltak for å redusere fremkommelighetsproblemene. Jeg har blant annet bedt Statens vegvesen sende på høring forslag til skjerpet krav til dekkutrustning. Vegvesenet er også bedt om å i større grad gjøre seg bruk av allerede eksisterende hjemler i vegtrafikkloven til midlertidig å forby bruken av enkeltkjøretøy eller særskilte typer kjøretøy som ikke er sikret tilstrekkelig veggrep under de til enhver tid rådende vær- og føreforhold, jf. hjemmelsgrunnlaget i vegtrafikkloven §§ 36 nr. 1 d) og 7, 2. ledd. Jeg har videre anmodet Statens vegvesen om å innføre rutinemessig vurdering av om slike restriksjoner skal benyttes når vær- og føreforholdene tilsier det.

Statens vegvesen er også bedt om å søke å ytterligere målrette utekontrollene overfor tunge kjøretøy, slik at disse i størst mulig grad gjennomføres på tidspunkt og steder der risikoen for fremkommelighetsproblemer er reell.

Statens vegvesen har også fått samtykke til å sende på høring forslag til endring av vegtrafikkloven, om at vegvesenet gis samme myndighet som politiet til å fjerne og ta i forvaring kjøretøy som er til hinder

for fremkommeligheten. En slik lovendring vil gjøre Vegvesenets arbeid på steder med fremkommelighetsproblemer mer effektivt.

Tilstrekkelige kunnskaper hos sjåførene er en viktig forutsetning for å forebygge fastkjøringer og utforkjøringer. Statens vegvesen vil derfor ytterligere forbedre informasjonen overfor utenlandske sjåfører. I informasjonsbrosjyren "Donna Diesel", til bruk for utenlandske sjåfører, vil det bli innarbeidet en oversikt over vegstrekninger som ikke anbefales brukt under vanskelige vær- og føreforhold.

Til orientering følger vedlagt kopi av Samferdselsdepartementets brev av 18. desember 2007, hvor Vegdirektoratet gis flere oppdrag i forhold til videre arbeid med fremkommelighetsproblematikk på norske vinterveger.

Jeg håper og tror at disse tiltakene samlet sett vil bidra positivt til økt fremkommelighet og trafikksikkerhet.

Vedlegg til svar:

Brev fra Samferdselsdepartementet til Vegdirektoratet vedrørende Oppfylgning av tiltakspakke for framkome på vinterveg.

Vi syner til innkomne brev frå Vegdirektoratet av 14. november, 16. oktober, 12. juli og 28. juni 2007.

Samferdselsdepartementet gir med dette Vegdirektoratet samtykkje til å sende på høyring framlegget til endring av vegtrafikklova § 37 (heimel for Vegvesenet til å fjerne og ta i forvaring køyrety som er til hinder for framkoma m.m.), samt til å sende på høyring framlegga til endringar i køyretyforskrifta og forskrift om bruk av køyrety. Vi ser det som tenleg at alle desse endringsframlegga vert sende på høyring samla.

Departementet ber om at Vegdirektoratet oppmodar høyringsinstansane til å i særleg grad uttale seg om framlegga til skjerping av krava til minimum mønsterdjupne i dekk. Vi ber også om at Vegdirek-

toratet særskilt vurderer tilhøvet mellom framlegget om minimum 3 mm mønsterdjupne for lette køyrety i vinterperioden og krava etter direktiv 89/459/EØF.

Når det gjeld resterande framlegg til tiltak, ber departementet om at Vegdirektoratet går vidare i arbeidet med å gjere seg nytte av særskilte mellombelse restriksjonar retta mot einskildkøyrety og/eller særskilte køyretytypar som ikkje er sikra tilstrekkeleg veggrep, jf. heimelsgrunnlaga i vegtrafikklova §§ 36 nr. 1 d) og 7, 2. ledd. Bruk av slike restriksjonar bør rutinemessig vurderast når vér- og føretilhøva tilseier det. Departementet vil likevel understreke at desse restriksjonane skal vere mellombelse, og ikkje nyttast oftare og i større utstrekning enn det som er naudsynt.

Vi ber vidare om at Vegdirektoratet prioriterer høgt arbeidet med å ytterlegare målrette utekontrollen med tunge køyrety. Kontrollar bør i størst mogleg grad gjennomførast på tidspunkt og stader der risikoen for framkomeproblem er reell, til dømes ved fjell- overgangar.

Vegdirektoratet bør halde fram arbeidet med å oppdatere og utvide informasjonen til utanlandske tungbilsjåførar (gjennom til dømes kampanjen "Donna Diesel") i samsvar med det Vegdirektoratet gir uttrykk for i prosjektrapporten vedrørende "vinterpakken".

Samferdselsdepartementet er vidare positive til at Vegdirektoratet arbeider med å forbetre planane sine for vintervedlikehald (vinterberedskap), og til at det er sett i verk ei vurdering av standardane for vinterdrift.

For tiltaka som ikkje er relaterte til lov- og forskriftsendringar, ber vi Vegdirektoratet gi tilbakemelding om status og framdrift innan 15. mai 2008.

Vi minner om at gjennomføringa av tiltaka i utgangspunktet skal skje innanfor dei til ei kvar tid gjeldande budsjetttrammene.

SPØRSMÅL NR. 445

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli

Besvart 16. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Det vises til Romerikes Blad 8 januar 2008 om den vanskelige økonomiske situasjonen ved Ahus, og de konsekvenser det vil få for behandlingstilbudet til befolkningen.

Vil statsråden sikre at Ahus får tilført ekstra ressurser tilsvarende utgiftene ved flyttingen og økte

driftkostnader, til sammen 180 mill, slik at behandlingstilbudet til befolkningen kan opprettholdes?»

BEGRUNNELSE:

Ahus må kutte 273 mill i budsjettet for 2008. Ca. 90 millioner av innsparingen skyldes en engangskostnad knyttet til at nye Ahus skal tas i bruk, og ca.

90 mill. økte driftskostnader i det nye bygget som nesten er dobbelt så stort som det gamle. Stortinget har vedtatt byggingen av nye Ahus, og det er urimelig at sykehuset skal dekke utgiftene i forbindelse med flyttingen.

Det er, ifølge både ledelsen og de ansatte, ikke mulig å foreta et så stort kutt i budsjettet uten å redusere antall ansatte, som igjen betyr et dårlige behandlingstilbud til befolkningen som søker til sykehuset. Lønnsbudsjettet utgjør 75 % av budsjettet, og det betyr en betydelig nedbemanning.

Kravet om innsparinger kommer ikke av at sykehuset er dårlig drevet, men fordi overflyttingen til nytt sykehus blir kostbar. Det er urimelig at A-hus skal bære disse kostnadene som utgjør hele 180 mill. Staten må fullt ut kompensere for flyttekostnadene og økte utgifter i nytt bygg. Det er et paradoks at det bygges et nytt sykehus til over 80 mrd kr, og som blir nesten dobbelt så stort som det gamle, at man må starte med å måtte nedbemanne fordi sykehuset må dekke utgifter som helt klart er eiers ansvar, nemlig staten. Det er ikke akseptabelt at A-hus innen sine budsjettammer for 2008 skal bære disse kostnadene med de store konsekvensene det vil få for ansatte og deretter behandlingstilbudet til befolkningen.

Nedskjæringen vil også få konsekvenser for Stensby sykehus, som er en avdelingen under A-hus, og sykehuset må omstille seg til en annen drift to år før enn beregnet. Det har skapt stor frustrasjon blant de ansatte og stor usikkerhet i befolkningen. For å sikre en god omstillingsprosess må A-hus bli tilført mer ressurser slik at Stensby og kommunene på Øvre Romerike får tid til å omstille seg og sikre et godt

samarbeid og en god samhandling med A-hus om pasienttilbudet for befolkningen på Øvre Romerike.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at budsjettet for 2008 er et historisk godt budsjett for helseforetakene der det for første gang siden 2002 er lagt inn økte rammer for å kunne øke behandlingstilbudet.

2008 blir et spesielt år for Akershus Universitetssykehus HF der de får ta i bruk det nye bygget som skal bidra til at de blir et av Europas mest moderne sykehus. Dette blir helt sikkert en positiv opplevelse for både ansatte og pasienter. Samtidig vil det påløpe en del engangskostnader som følge av flytting av virksomheten og opplæring av de ansatte. Videre vil de årlige driftskostnadene øke med om lag 90 mill. kroner som en direkte følge av at det nye bygget ved Akershus Universitetssykehus HF har en mye større kapasitet enn dagens bygg. Denne kostnadsøkningen var kjent allerede under prosjekteringen av det nye bygget.

Helse Sør-Øst RHF bekreftet i et brev til meg rett før jul at tilbudet til befolkningen i regionen skal bli minst like godt i 2008 som i 2007. Det er Helse Sør-Øst RHF som har ansvaret for fordelingen av de midlene som er stilt til disposisjon mellom de enkelte helseforetakene i regionen. Jeg har full tillit til at ledelsen i Helse Sør-Øst RHF gjør dette på slik at både helseforetakene settes i stand til å fylle regionens "sørge for"-ansvar, samtidig som man får en god utnyttelse av det Nye Ahus når dette tas i bruk.

SPØRSMÅL NR. 446

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen

Besvart 17. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«DN skriver 8. januar at SFT skal starte salg av Kyoto-godkjente klimakvoter rettet mot privatpersoner og organisasjoner. Dette er en virksomhet som også drives av andre organisasjoner. Nye aktører kan tenkes å gå inn i markedet.

Hva er bakgrunnen for at SFT etablerer seg som konkurrent i stedet for å tilby tilsyn og opplysningsvirksomhet rundt de ordninger som allerede tilbys, og hva vil Regjeringen gjøre for å sikre at private or-

ganisasjoner får muligheten til å markedsføre slikt kvotekjøp på like vilkår?»

BEGRUNNELSE:

Direktør i SFT, Ellen Hambro, uttaler til Dagens Næringsliv at "Det er naturlig at vi på vegne av staten bidrar til å etablere en ordning hvor publikum kan ha trygghet for at kvotene de kjøper er godkjent innenfor Kyoto-avtalens strenge regler."

Det er i dag fullt mulig for organisasjoner og pri-

vate virksomheter å etablere denne type kvotesalg innenfor Kyoto-avtalens strenge regler. Noen organisasjoner driver i dag med kvotesalg i regi av andre typer ordninger. Ifølge DN vil kvotene som SFT skal selge til publikum komme fra statens egen beholdning av FN-godkjente Kyoto-kvoter.

Daglig leder i Fremtiden i våre hender, Arild Hermstad, gir i artikkelen uttrykk for en viss misnøye med at staten vil etablere en konkurrerende virksomhet på et område hvor private aktører prøver å etablere seg.

Kostnadene ved å administrere ordningen vil påløpe uavhengig av om kvotene selges i statlig eller privat regi. Vanlig administrasjonsgebyr ligger rundt 10 prosent. Ifølge artikkelen skal disse administrasjonsgebyrene finansieres av staten via SFTs budsjett og ikke fra kvotekjøperne. Dermed vil SFT ha en fordel som andre organisasjoner i dette markedet ikke har.

Svar:

Miljøverndepartementet har gitt Statens forurensningstilsyn (SFT) i oppdrag å utrede en ordning hvor publikum på en enkelt måte skal kunne slette FN-godkjente kvoter. For hver FN-godkjente kvote som slettes, får land med utslippsforpliktelser under Kyotoprotokollen anledning til å slippe ut ett tonn mindre. Sletting av FN-godkjente klimakvoter fører derfor garantert til reduserte utslipp. Hensikten med en slik ordning vil være å senke terskelen for at privatpersoner, kommuner, fylkeskommuner, bedrifter, organisasjoner og institusjoner frivillig skal bidra til konkrete utslippsreduksjoner gjennom kvotekjøp. I dag er det ulike aktører i og utenfor Norge som tilbyr ulike kvoter, og det synes vanskelig for publikum å kunne forsikre seg om disse faktisk gir reelle utslippsreduksjoner.

SFT har på sin hjemmeside og overfor Miljøverndepartementet presentert en enkel og lite kostnadskrevende løsning som dekker behovet for en lett tilgjengelig ordning. Departementet vurderer nå hvordan ordningen for kjøp og sletting av kvoter skal opprettes og gjennomføres i praksis.

SPØRSMÅL NR. 447

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 17. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Regjeringens forslag om å ta bort bindingen til reguleringen av ligningsverdier for bønder bosatt i kårbolig fører til kraftige skatteskjerpelser for dem det gjelder. Dette fordi forslaget åpner for skatt etter markedspris.

Har disse konsekvensene vært tilsiktet, og hva er finansministerens vurdering av denne skatteskjerpelsen?»

BEGRUNNELSE:

Viser til oppslag i Nationen (<http://www.nationen.no/landbruk/article3249762.ece>), datert 29. desember 2007, som er bakgrunnen for spørsmålet, og hvor saken er godt belyst.

Svar:

Bakgrunnen for saken er at Regjeringen i St.prp. nr. 1 (2007-2008) Skatte-, avgifts- og tollvedtak av-

snitt 2.2.14 foreslår nye retningslinjer for fastsetting av leieverdier for kårboliger (også kalt føderådsbolig). En instruks til Skattedirektoratet fra 1997 innebar at leieverdien for kårboliger bare kunne endres i forbindelse med de generelle justeringene av ligningsverdi for fast eiendom. Denne instruksen ble foreslått opphevet, slik at Skattedirektoratet kunne utarbeide nye retningslinjer på området.

Finanskomiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet, sluttet seg til dette opplegget i Budsjett-innst.S.nr. 1 (2007-2008) avsnitt 4.4.1.13. Den nevnte instruksen fra 1997 er allerede opphevet, og Skattedirektoratet er i gang med å forberede utkast til nye retningslinjer.

Jeg står fast på at det ikke bør være en kobling mellom sentral justering av ligningsverdier, som gjelder formuesbeskatning, og leieverdien for kårboliger, som gjelder inntektsbeskatning av fri bolig. Regulering av leieverdier for kårboliger bør i rimelig grad ta hensyn til prisutviklingen i leiemarkedet, slik

som for beskatning av andre typer fri bolig, f. eks. tjenestebolig i arbeidsforhold. Jeg viser ellers til at det ikke er uvanlig at en del beløpsgrenser og -nivåer i skatte- og avgiftssystemet prisjusteres fra ett år til et annet.

Med tiden er leieverdiene for kårboliger i stor grad blitt vilkårlige og svært lave. Av de tilfeller som ble innrapportert med skattepliktig fordel av fri bruk av kårbolig i 2005, var om lag 60 pst. innrapportert med en samlet årlig fordel som var mindre enn 10 000 kroner. Kun om lag 4 pst. var innrapportert med en leieverdi på mer enn 25 000 kroner i året. Selv om kårboliger typisk ligger i jordbruksområder, og ikke i sentrale strøk med stor boligetterspørsel, indikerer dette et gjennomgående svært lavt nivå. Det er derfor behov for en opprydding og oppjustering av leieverdiene for kårboliger.

Med sikte på arbeidet med nye retningslinjer for justering av leieverdier har departementet lagt enkelte føringer for Skattedirektoratet. For å oppnå større grad av likebehandling er det behov for en skjerpet opptrapping i bunnen, slik at kårboliger som antas å

ha svært lav leieverdi i forhold til andre, sammenlignbare boliger, gis et større påslag for å utjevne de største forskjellene. Departementet har videre forutsatt at justeringene skal ta hensyn til at kårbyggere er en gruppe med jevnt over liten inntekt og lav skatteevne. Det er grunn til å vente at også de nye fastsettinger av inntektsverdi av fri kårbolig vil ligge på et moderat nivå.

Direktoratets forslag til nye retningslinjer vil bli sendt på høring. De nærmere utslag av revisjonen vil da kunne kommenteres av berørte parter.

Jeg tilføyer at fri kårbolig ikke medfører inntektspåslag for brukeren dersom kårforholdet bygger på at brukeren dekker de løpende driftskostnader knyttet til boligen, i første rekke vedlikehold. Dette henger sammen med at det ikke lengre er skatteplikt for bofordel når det er eieren selv som bruker boligen (og dekker driftskostnadene). I praksis er nære familie-medlemmers fri bruk av bolig likestilt med eiers bruk når brukeren dekker driftskostnadene, og dette gjelder selvsagt også i landbruksforhold.

SPØRSMÅL NR. 448

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 18. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Det kreves i dag inn CO₂-avgift i Norge. Denne utgjør en ikke ubetydelig inntekt for statskassen.

Hvis man legger dagens kvotepris til grunn, hvor mye kunne man redusert CO₂-utslippene, hvis man i sin helhet hadde brukt den innkrevde CO₂-avgiften til kvotekjøp?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har en målsetting om å gjøre Norge klimanøytralt. Dette har Regjeringen skissert at skal kunne oppnås ved kjøp av klimakvoter. I dag kreves det inn en rekke miljøavgifter, som ikke er øremerket miljøtiltak. En større grad av øremerking av de innkrevde miljøavgiftene vil kunne styrke både miljø- og klimaarbeidet betraktelig. Samtidig ville behovet for innføring av ytterligere forbud og avgifter bli gjort overflødige.

Svar:

Spørsmålet er oversendt fra miljø- og utviklingsministeren til finansministeren for besvarelse.

Den viktigste begrunnelsen for å innføre miljøavgifter er at avgiftene, dersom de er riktig utformet, vil gi en miljøgevinst i form av redusert forurensning til lavest mulig kostnader. Miljøavgiftene setter riktig pris på miljøkonsekvensene av produksjon og konsum. I tillegg kan slike avgifter ha en gunstig dobleffekt ved at det offentlige får inn skatteinntekter som gjør det mulig å redusere vridende skatter og avgifter, såkalt grønn skatteveksling. Miljøavgifter kan på den måten bidra til å redusere det samlede effektivitetstapet ved beskatning.

Miljøavgifter gir i seg selv en riktigere prising av miljøskader, og gjør at aktørene i økonomien tilpasser seg slik at utslipp og miljøskadelige aktiviteter reduseres til et samfunnsøkonomisk riktig nivå. Hvorvidt inntektene fra miljøavgiftene øremerkes miljøformål, har ingen betydning for om miljøavgiftene virker etter hensikten. Støtte til miljøtiltak på budsjettets utgiftsside må vurderes separat og opp mot utgifter til andre formål. Øremerking av inntektene fra miljøavgiftene binder opp budsjettene på en uheldig måte.

Klimaproblemet er det viktigste miljøproblemet i vår tid. CO₂-avgiften på mineralske produkter og avgiften på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen ble innført i 1991. Avgiftens formål er å bidra til kostnadseffektive reduksjoner av klimagassen CO₂. CO₂-avgiften øker prisen på utslipp og motiverer enkeltpersoner og bedrifter til miljøvennlig atferd.

Provenyet fra CO₂-avgiften på mineralske produkter er for 2008 anslått til brutto 4 556 mill. kroner bokført, mens provenyet fra CO₂-avgiften på petroleumsvirksomheten er anslått til brutto 3 800 mill. kroner bokført. Det gjøres imidlertid oppmerksom på at inntektene fra CO₂-avgiften på petroleumsvirksomheten inngår i inntektene til Statens pensjonsfond - Utland. Deler av CO₂-avgiften på petroleumsvirksomheten betales av staten gjennom SDØE, og selskapene har skattefradrag (særskatt og selskapsskatt) for CO₂-avgiften.

Det har vært stor variasjon i prisene for kvoter. I EUs kvotesystem handles nå kvoter for levering i

2008 for om lag 180 kroner pr. tonn CO₂. Ved å benytte bruttoinntektene fra CO₂-avgiften til kvotekjøp vil det kunne gi om lag 46 mill. tonn kvoter. Det er imidlertid ingen grunn til at nettopp disse inntektene skulle benyttes til kvotekjøp.

Kyoto-avtalen fastsetter det samlede utslipp av klimagasser fra de landene som omfattes av avtalen. Norge og andre land som omfattes av avtalen, kan på kort sikt bare redusere de globale utslippene av klimagasser ved å overoppfylle Kyotoprotokollen. Kjøp av kvoter fører derfor ikke isolert sett til reduserte CO₂-utslipp. Ytterligere utslippsreduksjoner i et land vil gjennom kvotehandel kunne motsvares av like store utslippsøkninger andre steder.

I klimaforliket har regjeringspartiene og H, V og KRF blitt enige om at Norge skal være karbonnøytralt i 2030. Regjeringen har også foreslått at vi skal overoppfylle Kyoto-protokollen med 10 pst. Utgifterne til dette vil bli foreslått bevilget over statsbudsjettet på ordinær måte.

SPØRSMÅL NR. 449

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 16. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Styreleder Steinar Aspli i Helse Nord-Trøndelag signaliserer at han er i tvil om helsereformen er det rette grepet for pasientene i Nord-Trøndelag.

Hva er statsrådets vurdering av styreleder Asplis signaler om helsereformen?»

BEGRUNNELSE:

I et oppslag i Trønderavisa (21.12.07) uttaler styreleder Steinar Aspli i Helse Nord-Trøndelag at helsereformen "ser ikke ut til å være bærekraftig, og det er betimelig å spørre om reformen er fullfinansiert". Aspli er også gruppeleder for Senterpartiets fylkestingsgruppe i Nord-Trøndelag og ordfører i Nærøy kommune. Det er på denne bakgrunn interessant å få helse- og omsorgsministerens vurdering av de svakheter ved helsereformen som styrelederen i Helse Nord-Trøndelag peker på.

Svar:

Som Stortinget er informert om, senest gjennom St.prp. nr. 1 (2007-2008), har Helse- og omsorgsde-

partementet fra 2005 gjennomført en tredelt, helhetlig evaluering av sykehusreformen for å belyse sykehusreformens virkninger, egnethet og resultater.

Evaluering av sykehusreformen hadde som hovedformål å gi grunnlag for utvikling og forbedring av modellen slik at den bedre kan bidra til å realisere helsepolitiske mål.

Evalueringen som vurderte helseforetaksmodellens egnethet konkluderer med at modellen er velegnet som fundament for styring og utvikling av spesialisthelsetjenesten.

Alle studiene som inngår i evalueringen peker på utviklings- og forbedringstiltak som kan gjøres innenfor rammen av den modellen som er etablert.

Selv om evalueringen viser at mye er bra, står vi også overfor utfordringer. Vi har allerede gjennomført flere tiltak for å videreutvikle og forbedre modellen. Det er satt i verk flere prosesser rundt organisering og funksjonsfordeling. Jeg viser til arbeidet med lokalsykehusene og deres akuttfunksjoner, med pågående prosesser med modellutvikling.

Videre viser jeg til arbeid innenfor de mange fagområdene, som kreftområdet, diabetes, KOLS, psy-

kisk helse mv, der det pågår prosesser for å organisere behandlingsprosessene på gode måter innenfor den helhetlige helsetjenesten. Arbeidet med helhetlige behandlingskjeder for pasientene innebærer også funksjonsfordeling mellom de ulike nivåene, og også funksjonsfordeling mellom sykehus. I denne sammenheng trekkes kunnskapsoppsummeringer inn, jf. for eksempel studier som viser økt overlevelse ved behandling av kreft når dette utføres ved spesialiserte sykehus. Denne type prosesser for å tilpasse helsetjenestens infrastruktur til befolkningens behov for helsetjenester i tråd med sykdomsutviklingen, ser jeg som et kontinuerlig og viktig arbeid.

Når det gjelder spørsmålet om spesialisthelsetjenesten er fullfinansiert eller ikke, vil det nok være

slik at uansett hvordan man organiserer eller styrer denne sektoren så vil det framkomme ønsker om mer ressurser i forhold til det Stortinget bevilger. Jeg vil imidlertid minne om at denne regjeringen i statsbudsjettet for 2008 foreslo, og har fått Stortingets tilslutning til, å øke overføringene til investeringer med 1,7 mrd. kroner slik at helseforetakene nå er satt i stand til å gjenanskaffe de bygg og anlegg som ble overtatt fra fylkeskommunene. Dette innebærer en viktig milepæl for at også dette viktige elementet i helsereformen er på plass, også finansielt.

Fortsatt vil det selvsagt være slik at sykehusreformen må videreutvikles, slik at spesialisthelsetjenesten organiseres på en best mulig måte både for pasientene og ut fra samfunnsmessige hensyn.

SPØRSMÅL NR. 450

Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Karen Marie Hartmark

Besvart 16. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Styret i Sørlandet sykehus HF vedtok 2. januar 2008 å legge ned Mandal sykehus. Statsråden uttalte i stortingsdebatt 17. desember 2007 at vesentlige endringer av pasienttilbudet skal behandles i styret til Helse Sør-Øst.

Vil statsråden sørge for at saken blir behandlet i styrende organer, siden dette er en vesentlig endring av pasienttilbudet, og heller ikke i tråd med Soria Moria-erklæringen, der det står at ingen lokalsykehus skal legges ned?»

BEGRUNNELSE:

Representanten Klungland fra Arbeiderpartiet uttalte i stortingssalen 17. desember 2007 at Mandal

sykehus ikke skulle legges ned. Dette er nå vedtatt på styremøte i Sørlandet sykehus HF 2. januar 2008.

Svar:

Styret for Sørlandet sykehus HF behandlet på sitt møte 2. januar d.å. sak 02/08 spørsmålet om overføring av rehabiliteringsvirksomheten fra Mandal til Sørlandet sykehus HF, Kristiansand.

Helse Sør-Øst RHF har fått saken oversendt fra Sørlandet sykehus HF, og har nå til behandling hvordan saken skal håndteres fra det regionale helseforetaket sin side. Helse Sør-Øst RHF vil behandle saken etter gjeldende fullmakter som følger av helseforetaksloven, og jeg vil bli orientert om resultatet av denne behandlingen når den er avsluttet.

SPØRSMÅL NR. 451**Innlevert 9. januar 2008 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 18. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Viser til opplysninger som kommer frem i Dagbladet 9. januar 2008, knyttet til Arne Olav Brundtlands rehabiliteringsopphold ved Sunnaas sykehus. Artikkelen stiller spørsmålstegn knyttet til hvorvidt NAV har brutt sitt eget regelverk hva gjelder det finansielle knyttet til dette rehabiliteringsoppholdet.

Kan statsråden redegjøre for hvorvidt regelverket til NAV er brutt i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

I Dagbladet 9. januar 2008 kommer det frem opplysninger som kan tyde på at NAV har brutt sitt eget regelverk knyttet til den gjeldende praksis hva gjelder behandling av pasienter fra utlandet i saken som omhandler Arne Olav Brundtland. Dersom dette er tilfellet, betyr dette at det er forekommet en grov forskjellsbehandling i det statlige NAV-systemet.

Undertegnede påpeker at Sunnaas sykehus har lange ventelister, og at en eventuell forskjellsbehandling av enkeltpersoner vil måtte medføre at andre pasienter blir skadelidende.

Det er, slik undertegnede ser det, nødvendig at statsråden gjør rede for hva som har skjedd i denne saken, og om hvorvidt NAV har brutt sitt eget regelverk.

Svar:

For at pensjonister skal ha rettigheter som omtalt i spørsmålet må vedkommende enten være omfattet

av folketrygdloven kap. 2 som bosatt i Norge eller ha rettigheter etter EØS-regelverket som bosatt i utlandet (EØS-forordning 1408/71 og gjennomføringsforordning 574/72).

Dersom vedkommende ikke er bosatt i Norge har vedkommende likevel rett til nødvendig medisinsk behandling ved midlertidig opphold i Norge ved fremvisning av europeisk helsetrygdkort, utstedt i vedkommendes bostedsland. Dette dekker ikke planlagt behandling.

Ved planlagt behandling må vedkommende søke sitt bostedslands trygdemyndigheter om blankett E112. Blankett E112 dokumenterer at vedkommende har fått tillatelse av sitt bostedslands trygdemyndigheter til å motta planlagt behandling i Norge på vedkommendes bostedslands regning. Blanketten gir rett til behandling med de eventuelle begrensninger som framgår av blanketten. Det kan for eksempel være behandling av en bestemt sykdom på et bestemt sykehus, begrenset til et bestemt beløp eller til et bestemt antall dager.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har informert meg om at Arbeids- og velferdsetaten ikke har vært involvert i denne saken, verken når det gjelder saksbehandling eller utbetaling for oppholdet ved Sunnaas sykehus. I den forbindelse blir det videre opplyst at direktoratet var i kontakt med direktøren for Sunnaas sykehus den 14. januar 2008, og at sykehusdirektøren kunne bekrefte at de ikke var i kontakt med Arbeids- og velferdsetaten eller har sendt regning for omtalte opphold på sykehuset til etaten.

SPØRSMÅL NR. 452**Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland****Besvart 17. januar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Er det tatt initiativ fra Forsvarsdepartementet for å kartlegge hva NATO på den militære siden mener om en nedleggelse av Ørland hovedflystasjon, og i tilfelle, hva har kommet ut av den kartleggingen?»

BEGRUNNELSE:

Ørland hovedflystasjon er ikke bare en viktig militær flyplass for Norge, men også for hele NATO. NATO har investert i kostbar infrastruktur på Ørland hovedflystasjon som blant annet gjør Norge i stand til å være vertskap for NATOs AWACs-fly. Denne fly-

kapasiteten er viktig for NATOs situasjonsbilde av blant annet nordområdene, og evnen til å ta imot disse flyene er viktig for Norge. Ørland hovedflystasjon er også en viktig vertskapsbase for allierte luftstyrker som ønsker seg gode øvingsmuligheter.

Svar:

Som et ledd i arbeidet med å gjennomgå og vurdere de anbefalinger som er fremmet i Forsvarsstudien 07, har Forsvarsdepartementet innledet en dialog mot NATOs militære myndigheter med sikte på å kartlegge konsekvenser av en eventuell fremtidig nedleggelse av Ørland hovedflystasjon i forhold til fremtidige operasjoner med AWACS (NATO Early Warning and Control System) i Norge. Fra NATOs side er en tradisjonelt tilbakeholden med formelt å kommentere den geografiske innretting av basestrukturen i det enkelte medlemsland, som primært anses å være et nasjonalt anliggende.

Foreløpige operative vurderinger er at en eventuell nedleggelse vil ha begrensede konsekvenser for NATOs evne og beredskap til å operere AWACS i Norge og norske nærområder. AWACS vil kunne

operere fra andre baser i Norge. En avvikling av den etablerte infrastrukturen på Ørland vil kunne redusere treningsfrekvensen og tilstedeværelsen med AWACS i Norge. AWACS-organisasjonen vil imidlertid fremdeles ha et ansvar for å opprettholde kompetanse for å operere i Norge, og Norges grunnleggende plikter og rettigheter i AWACS-samarbeidet vil ikke endres som følge av eventuelle endringer i basestrukturen.

Uavhengig av eventuelle nasjonale endringer, gjennomgår NATO den fremtidige innrettingen av sin basestruktur for AWACS, noe som vil kunne få konsekvenser for antallet baser som opprettholdes i fremtiden.

Forsvarsdepartementet vil videreføre dialogen mot NATO om disse spørsmål. Forholdet til alliansen vil inngå som en integrert del av de helhetlige vurderinger som gjøres i tilknytning til den fremtidige innrettingen av basestrukturen i arbeidet med langtidsproposisjonen. Her vil både sikkerhets- og forsvarspolitiske, operative, økonomiske og en rekke andre hensyn bli tillagt vekt. Dette arbeidet vil også inkludere en distriktpolitisk konsekvensvurdering.

SPØRSMÅL NR. 453

Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen

Besvart 22. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Undertegnede viser til de opplysninger som kom frem i programmet Brennpunkt på NRK, knyttet til undersøkelsene som er gjennomført vedrørende bruk av intravenøs behandling ved hjertestans. Pårørende har stått frem med sterke reaksjoner knyttet til manglende informasjon knyttet til prosjektet.

Hva er statsrådens vurdering av gjennomføringen av denne typen forsøk, med tanke på etiske retningslinjer og informasjon til de pårørende, og vil statsråden eventuelt foreta seg noe knyttet til disse spørsmålene?»

BEGRUNNELSE:

I Brennpunkt på NRK ble det vist til en undersøkelse knyttet til bruk av intravenøs behandling ved hjertestans. Det kan synes som om informasjonen som er gitt til pårørende i etterkant ikke har vært tilfredsstillende. Undertegnede er vel kjent med at det er kompliserte etiske spørsmål som ligger til grunn

for denne typen undersøkelser og forskning, men det gjør allikevel sterkt inntrykk å se pårørendes reaksjoner, blant annet i avisa Nordland 10. januar.

Undertegnede ber statsråden redegjøre for om hun syns den gjeldende praksis og gjennomføring av denne typen undersøkelser er tilfredsstillende, og eventuelt hva hun har tenkt å foreta seg knyttet til disse spørsmålene.

Svar:

Jeg har innledningsvis behov for å si at programmet Brennpunkt, som stortingsrepresentant Kenneth Sivertsen viser til i brevet sitt gjorde sterkt inntrykk på meg.

Som helse- og omsorgsminister mener jeg at det som hovedregel bør kreves samtykke fra nærmeste pårørende for forskning i kliniske nødssituasjoner der pasienten ikke er i stand til å samtykke selv. Der- som det er umulig å innhente samtykke fra nærmeste pårørende, slik det ofte vil være i kliniske nødssitua-

sjoner, bør det etter min mening være slik at nærmeste pårørende gis informasjon om forskningen så snart som mulig, i de tilfeller informasjonen ikke kan gis til pasienten selv.

Jeg vil i den forbindelse vise til at det i Ot.prp. nr. 74 (2006-2007) Om lov om medisinsk og helsefaglig forskning (helseforskningsloven) foreslås en egen bestemmelse om forskning i kliniske nødssituasjoner. Proposisjonen er for tiden til behandling i helse- og omsorgskomiteen i Stortinget. Bestemmelsen er inntatt i § 19 i lovforslaget og lyder:

I kliniske nødssituasjoner der pasienten ikke er i stand til å avgi samtykke, og der det er umulig å innhente samtykke fra vedkommendes nærmeste pårørende, kan forskning bare skje dersom

- a) eventuell risiko eller ulempe for personen er ubetydelig,
- b) personen selv ikke motsetter seg det, og det ikke er grunn for forskere eller øvrig personell til å tro at vedkommende ville ha motsatt seg dette dersom vedkommende hadde hatt samtykkekompetanse,
- c) det bare er mulig å utføre forskningen i kliniske nødssituasjoner, og
- d) forskningen utvilsomt er berettiget på grunn av utsikten til resultater med stor forebyggende, diagnostisk eller terapeutisk verdi.

Vedkommende eller dennes nærmeste pårørende skal så snart som mulig gis informasjon om forskningen. Samtykke etter §§ 13 jf. 17 er en forutsetning for videre forskning og skal innhentes så snart som mulig.

Klinisk forskning er fundamentalt for å utvikle nye og bedre behandlingsmetoder. Dette gjelder også innenfor akuttmedisinen og ved behandling av hjertestans, der dødeligheten er svært høy. Samtidig er det sentralt at forskningen har legitimitet, og at vi etablerer felles kjøreregler for hvordan forskningen skal skje. Jeg imøteser derfor diskusjonen om lovforslaget om medisinsk og helsefaglig forskning.

Som helse- og omsorgsminister har jeg ikke kompetanse til å vurdere det helsefaglige innholdet i det konkrete prosjektet stortingsrepresentant Kenneth Svendsen viser til. Dette må gjøres av de instanser som har som oppgave å foreta slike vurderinger; for eksempel de regionale komiteer for medisinsk og helsefaglig forskningsetikk, Statens legemiddelverk og tilsynsmyndighetene.

Jeg kan opplyse om at Helsetilsynet i Oslo og Akershus har opprettet tilsynssak mot Ullevål universitetssykehus i forbindelse med det omtalte forskningsprosjektet.

SPØRSMÅL NR. 454

Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 17. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil Regjeringen legge vekt på det lokalpolitiske standpunktet til rushtidsavgift når en fordeler belønningsmidlene til kollektivtransport?»

BEGRUNNELSE:

I Stavanger Aftenblad 10. januar gir stortingsrepresentant Hallgeir Langeland (SV) uttrykk for at Rogaland vil ha større mulighet for å få mer penger til kollektivtiltak gjennom belønningsordningen hvis fylket gikk inn for å innføre rushtidsavgift. Dette blir avvist av fylkespolitiker Odd Arild Kvaløy (Sp) som viser til at samferdselsministeren tidligere har ment at spørsmål om rushtidsavgift skal være et lokalt spørsmål som ikke skal påtvinges av staten. Når to så

sentrale politikere fra regjeringspartiene har så ulike oppfatninger av hva som er regjeringens politikk, er det behov for en avklaring.

Svar:

I retningslinjene for belønningsordningen som ble sendt ut av regjeringen Bondevik da ordningen kom i gang i 2004, var det et krav for tildeling av midler at det ble satt i verk tiltak for å begrense antallet personbilreiser. I retningslinjene for tildeling av midler i 2008, som er sendt byområdene sammen med invitasjonen til å søke, er dette fjernet som et eksplisitt krav. Det går isteden fram at Samferdselsdepartementet i 2008 vil prioritere de byene som dokumenterer best oppnådde resultater i forhold til formå-

let med ordningen. Formålet med ordningen er bedre framkommelighet, miljø og helse i storbyområdene, gjennom redusert vekst i transportbehovet og økt antall kollektivreiser på bekostning av reiser med personbil.

Når det gjelder den videre innretningen av ordningen, vil jeg komme tilbake til dette i Nasjonal transportplan 2010-2019. Jeg ser ingen motsetning mellom å gi høyere prioritering ved tildeling av midler til fylker med bykommuner som innfører eller planlegger å innføre rushtidsavgift og det at innføring av rushtidsavgift skal være lokalpolitisk forankret. Belønningsordningen skal jo nettopp belønne gjennomføringen av fornuftige transportpolitiske tiltak basert på søknader fra de aktuelle byområdene og fylkeskommunene.

Som regjeringen tidligere har informert Stortinget om i St. meld. nr 34 (2006-2007) Norsk klimapolitikk, vil regjeringen styrke belønningsordningen for bedre kollektivtransport og mindre bilbruk eller tilsvarende ordninger, og prioritere byområder som øn-

sker å utprøve vegprising, differensierte bompengesatser eller andre trafikkbegrensende tiltak. Jeg er opptatt av at det utvikles virkemidler som faktisk bidrar til å redusere veksten i biltrafikken i de største byområdene. Dette er nødvendig for å bedre framkommeligheten, redusere lokale miljøproblemer og redusere utslippene av klimagasser.

Alle de faglige råd jeg mottar underbygger at restriktive tiltak er nødvendig for å redusere veksten i biltrafikken vesentlig. Den kontakten jeg har med lokale politikere i de største byområdene tyder på at man deler denne oppfatningen. De ulike byområdene diskuterer imidlertid ulike typer av restriktive tiltak. Det ser jeg positivt på. Jeg synes det ville være svært underlig om staten ikke skulle belønne og støtte spesielt opp under de byområdene som ønsker å gjennomføre en pakke av tiltak som på en effektiv måte bidrar til å øke kollektivandelen og redusere bilbruket. Jeg vil imidlertid understreke at før det kan være aktuelt med kjøprising må gode alternative tilbud være utformet.

SPØRSMÅL NR. 455

Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 18. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Vil olje- og energiministeren sørge for at Norsk kraftforedlende industri får en snarlig avklaring ang. hjemfallsordningen, slik at norsk industri, som f.eks. Hydro på Karmøy får den forutsigbarheten de trenger for videre drift og investering?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til tidligere spørsmål, bl.a. nr. 39 (2007) og artikkel i Haugesunds Avis den 09.01.08

Det kan synes som den rød-grønne regjeringen tok munnen for full da den lovte en snarlig løsning på industrikraftregimet overfor kraftforedlende industri.

I tidligere avgitte svar på spørsmål som gikk på samme problem innrømmer ministeren at det er et mye større problem å komme frem til en løsning innenfor EØS-avtalen enn det en så for seg. Det er heller ikke i senere tid kommet frem offisielle opplysninger som tyder på en løsning.

Konsekvensen av den uavklarte saken medfører også, ifølge Tore Nordtun, (AP), i samme artikkel, at saken berører rammebetingelser for hele norsk indus-

tri. Dette slutter undertegnede seg til og vil i tillegg presisere at det også er en stor belastning for flere hundre ansatte med familier som lever i uvisse om en investering i nye arbeidsplasser ved Hydro Aluminium Karmøy.

Med bakgrunn i dette ber jeg statsråden snarlig komme med en avklaring i hjemfallsspørsmålet overfor norsk industri.

Svar:

Regjeringen er opptatt av å sikre stabile og forutsigbare rammevilkår for kraftproduksjon til beste for industrien. Hydro og Elkem har betydelige eierandeler i vannkraftproduksjonen. Elkems og deler av Hydros eierandeler er underlagt vilkår om hjemfall til staten.

Regjeringen vedtok 10. august 2007 en provisorisk anordning om offentlig eierskap for å komme ut av den traktatbruddssituasjonen som oppstod ved EFTA-domstolens avgjørelse i hjemfallssaken.

Departementet arbeider i dag intensivt med innholdet i et dokument med forslag til varige ordninger

som må avløse den provisoriske anordningen. Forslaget skal sendes ut på høring denne vinteren. Virkningene av offentlig eierskap for Hydros og Elkems eier-

andeler i kraftproduksjon inngår i dette arbeidet. Departementet tar sikte på å oversende lovforslag til Stortinget i løpet av våren.

SPØRSMÅL NR. 456

Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen

Besvart 18. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Fylkesmannen i Hedmark og dermed staten vil ikke utbetale erstatning for rovdyrtpap i sommer til en bonde i Elverum. Ifølge oppslag i Østlendingen 8.1. legger Fylkesmannen avgjørende vekt på at risikoen for tap var stor i området pga. ulverevir, og ansvaret for tapene er dermed pålagt bonden.

Er miljøvernministeren enig med sin utsending i Hedmark - Fylkesmannen - i at sonopolitikken har som konsekvens at private rettigheter må vike, og mener statsråden at dette skal skje uten erstatning?»

BEGRUNNELSE:

Konsekvensene av rovviltpolitikken er åpenbar. Konfliktnivået er svært høyt der man berøres sterkt, og i de områdene som over tid har hatt etablerte ulverevir, fortrenses de tradisjonelle næringsmulighetene og beiteretten. Når belastningen blir så ensidig og konsentrert på et lite område innenfor det som skal være sona, som den nå er i området øst for Glomma og nord for Kongsvinger, så er resultatet at rettigheter går tapt.

Så langt tyder mye på at staten følger en strategi der konsentrasjonen snarere skal fortsette å være høy i dette området slik at man kan holde konfliktene og ødeleggelsene innenfor små områder. Dette er i strid med de forutsetningene som Stortinget satte da man behandlet rovviltpolitikken i Innst. S .nr.174(2003-2004). Der ble det forutsatt at belastningen i de om-

rådene som allerede hadde tatt en stor del av belastningen snarere skulle reduseres enn økes.

Fylkesmannens vedtak kan sammenlignes med situasjonen som ville oppstå om Norge skulle bygge veg ved å fortelle de som berøres av utbyggingen og som får ulemper og må avstå rettigheter for at vegen skal kunne bygges, får en ulempeserstatning for årets ulemper, men for senere år må man tilpasse seg.

Det hadde ikke blitt akseptert, og selv om veger og samferdsel også skaper konflikter, ville konfliktnivået eksplodere. Det er dette vi ser innen rovviltforvaltningen.

Svar:

Alle søknader om erstatning for husdyr som er drept eller skadet av rovvilt behandles av Fylkesmannen. Den aktuelle søknaden har vært til vurdering hos Fylkesmannen i Hedmark som har tatt en avgjørelse i saken ut i fra gjeldende forskrift. Fylkesmannens vedtak kan påklages til Direktoratet for naturforvaltning i henhold til forvaltningslovens regler. Klagefristen har ennå ikke gått ut, og jeg finner det ikke riktig å kommentere denne saken nærmere.

For øvrig vil jeg vise til tidligere miljøvernminister Helen Bjørnøys svar av 29. juni 2007 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr 1292, der det blant annet redegjøres for prinsippet om geografisk differensiert forvaltning.

SPØRSMÅL NR. 457**Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Akhtar Chaudhry****Besvart 16. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Hvor mange personer fra Pakistan fikk innvilget familieinnvandring eller oppholds/arbeidstillatelse under andre kategorier i løpet av 2004, 2005, 2006 og 2007, og hvor mange personer fra Pakistan søkte besøkvisum og fikk innvilget det, søkte asyl i Norge i løpet av 2004, 2005, 2006 og 2007?»

Svar:

Antall innvilgede tillatelser til pakistanere de aktuelle årene er i følge UDIs årsrapporter "Tall og fakta" (<http://www.udi.no/templates/OversiktssideType1.aspx?id=2600>), som følger, fordelt på fire hovedtyper innvilgete førstegangstillatelser:

År	Arbeid	Familie	Opphold etter asylsøknad	Utdanning
2004.....	9	496	15	22
2005.....	30	461	4	48
2006.....	19	392	3	53
2007*.....	63	437	6	54

* Foreløpige tall fra UDI

En vel så god innfallsvinkel til å få oversikt over faktisk innvandring fra Pakistan, er å bruke SSBs statistikk for innvandringsgrunn de aktuelle årene, jf. <http://www.ssb.no/emner/02/01/10/innvgrunn/>. Denne statistikken er basert på en kombinasjon av folkeregistertall og tall fra UDI for innvilgete tillatelser. Alle som skal være (lovlig) i Norge i minst 6 mnd.

skal registreres i Folkeregistret som innflyttet i Norge. Disse er med i tallene, men ikke personer på kortere opphold/besøk, for eksempel på ferie, familiebesøk eller forretningsreise. De viser hvor mange som faktisk ble registrert som innflyttet de aktuelle årene, fordelt på fire hovedgrunner for innvandring. Tallene for 2007 vil ikke foreligge før til høsten.

År	Arbeid	Familie	Flukt mv.	Utdanning	Totalt
2004.....	6	446	20	16	488
2005.....	6	433	17	31	488
2006.....	9	387	24	42	431

Når det gjelder siste del av spørsmålet, har vi tall for innvilgete besøkvisum og for asylsøknader, men ikke for hvor mange med visum som har søkt asyl.

År	Visum innvilget	Visum avslått	Asylsøknader
2004.....	1 282	2 535	48
2005.....	1 075	1 321	33
2006.....	1 129	1 141	26
2007*.....	1 290	1 100	32

* 2007 er eneste år hvor tallene får med alle søknader fra pakistanske borgere og bare dem. De foregående årene er det med enkelte ikke-pakistanere som har søkt i Islamabad. Noen pakistanske, som har søkt fra norsk utenriksstasjon i andre land, er ikke med.

Hvis pakistanske asylsøkere har søkt asyl under samme identitet som de søkte visum, vil norske myndigheter vite det. Det føres imidlertid ingen løpende statistikk over dette. En viktig grunn er at det har liten mening å lage slik statistikk om asylsøkere som har

fått visum til Norge, så lenge de kan ha reist til Norge på visum utstedt av et av de andre Schengen-landene. I tillegg vet vi av erfaring at noen som har kommet på besøkvisum, søker asyl under en annen identitet, noen ganger også annen nasjonalitet. Noen ganger søker de asyl i et annet land enn det landet de fikk visum til (visum til Danmark, asylsøknad i Norge). Derfor er det ikke mulig å svare på siste del av spørsmålet.

Jeg kan imidlertid opplyse om at ambassaden i Islamabad praktiserer en viss returkontroll ved at søkere som innvilges visum under tvil, bes møte på ambassaden etter retur til Pakistan. Ambassaden har ikke ført noe statistikk over hvor mange som faktisk møter opp etter retur. Departementet har i forbindelse med justering av visumpraksis i desember 2007 gitt instruks til UDI om at ordningen skal utvides. Alle som etter nevnte praksisjustering innvilges visum i motsetning til tidligere praksis, bes i forbindelse med visumutstedelsen om personlig å melde seg for ambassaden etter retur til Pakistan.

Samtidig skal det føres statistikk og rapporteres til departementet om følgende:

- Antall visumsøknader etter praksisendringen sammenlignet med tall fra perioden før praksisendringen, og en vurdering av hvilken utstrekning en endring skyldes praksisomleggingen eller eventuelt andre forhold.
- Avslags- og innvilgelsesprosent for visumsaker etter praksisendringen sammenlignet med tall fra perioden før praksisendringen, og en vurdering av hvilken utstrekning en endring skyldes praksisomleggingen eller eventuelt andre forhold.
- Hvor mange pakistanske asylsøkere som har reist inn i landet på visum utstedt av ambassaden i Islamabad. Tilsvarende tall fra foregående år bes

oppgitt. Vi ber om en vurdering av om en eventuell endring skyldes praksisomleggingen eller andre forhold.

- I hvilken grad visumforutsetningene etterleves, herunder hvor mange av dem som er pålagt å melde seg for ambassaden etter retur til Pakistan, som faktisk melder seg.
- Hvor mange som etter praksisendringen har hatt visumopphold i Norge, og som eventuelt søker om nytt visum uten tidligere å ha meldt seg for ambassaden etter retur til Pakistan.

Dette betyr at vi i framtida vil ha bedre forutsetninger for i alle fall delvis å kunne besvare siste del av spørsmålet fra stortingsrepresentanten.

SPØRSMÅL NR. 458

Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Harald Valved

Besvart 24. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Jeg viser til Internrevisjonsrapport: Omstilling innen psykiatrien - Helse Nordmøre og Romsdal (HNR) og Helse Sunnmøre (HSM) 22. nov. 2007. Rapporten viser at opptrappingen av behandlingstilbudet i Helse Sunnmøre ikke er i takt med avviklingen av tilsvarende tilbud i Helse Nordmøre og Romsdal - slik som forutsatt.

Kan statsråden redegjøre for hvilke tiltak statsråden vil iverksette for å gjenvinne dette svinnet av kapasitet, slik at psykiatritilbudet i HNR og HSM blir tilfredsstillende i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Styret i Helse Midt-Norge (HMN) vedtok 30. nov. 2005 ny finansieringsmodell som innebærer en overføring av psykiatrimidler mellom HNR og HSM. Totalt innebar dette en reduksjon på 74 mill kr for HNR og en økning på 50 mill kr for HSM. Overføringen skulle gjennomføres i perioden 2006-2010. Iht. rapporten har ikke HMN beskrevet tilfredsstillende hvilke tjenestetilbud budsjettomfordelingen mellom HNR og HSM skulle omfatte. For HNR i perioden 2005-2007 har antallet liggedøgn gått ned med 25 % og samtidig har antallet liggedøgn gått ned med 4% i HSM. Antallet polikliniske konsultasjoner har gått ned med 10 % i HNR, samtidig har HSM hatt en øk-

ning i antall polikliniske konsultasjoner på 12 %. Det er intensjonen og i tråd med nasjonale retningslinjer at antall liggedøgn reduseres og kompenseres med polikliniske konsultasjoner.

Totalt sett er undertegnede av den oppfatning at behandlingstilbudet er betydelig redusert etter at omstillingen startet. Jeg er bekymret for den videre utvikling av tilbudet og er redd for at de negative virkningene av omstillingen vil forsterkes om ikke nødvendige ekstraordinære tiltak blir iverksatt. Konsernledelsen har nå besluttet å forsere omstillingen, og det forsterker min bekymring.

Det er, slik jeg ser det, nødvendig at statsråden kan forsikre de psykisk syke i Møre og Romsdal om at et tilfredsstillende tilbud blir reetablert og vedlikeholdt.

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at de i 2003 vurderte strukturen i psykisk helsevern som lite hensiktsmessig for å tilby en god tjeneste til befolkningen i den samlede regionen, og at det derfor ble lagt planer for videre oppbygging av psykisk helsevern i Helse Sunnmøre i tråd med Opptrappingsplanen for psykisk helse. Helse Midt-Norge RHF opplyser videre at styret i det regionale helseforetaket i 2005 vedtok at inntektene til helseforetakene skulle

gjenspeile demografiske forhold i disse to helseforetakene, og at konsekvensen av dette ble en styrt overføring av inntekter fra Helse Nordmøre og Romsdal HF til Helse Sunnmøre HF.

Helse Midt-Norge RHF understreker at omstillingen er en stor utfordring både for Helse Sunnmøre HF som skal bygge opp tjenester, og for Helse Nordmøre og Romsdal HF som skal omstille tjenesten til et lavere kostnadssnivå. Helse Midt-Norge opplyser i tilknytning til dette at Helse Sunnmøre HF er i ferd med å bygge opp et moderne psykiatritilbud i tråd med sentrale helsepolitiske føringer med vekt på ambulant og poliklinisk virksomhet, i tillegg til døgn- og dagtilbud på DPS-nivå.

Helse Midt-Norge RHF opplyser forøvrig at internrevisjonen har vært, og vil fortsatt være, et nyttig verktøy for å sikre en god prosess, da dette bidrar til å sikre kvalitet og riktig ressursutnyttelse innen psykisk helsevern i regionen.

De regionale helseforetakene skal forvalte de

samlede ressursene til psykisk helse på best mulig måte. Da vil det være nødvendig av og til å gjennomgå den samlede ressursdisponeringen i regionen. De generelle føringene om at alle opptrappingsmidler skal gå til satsing innen psykisk helsevern, og at psykiske helsevern skal ha større økonomisk vekst enn somatisk sektor gjelder uavhengig av slike prosesser. Dette kravet vil bli videreført overfor de regionale helseforetakene også i 2008.

Helse Midt-Norge har forsikret meg om at omstillingen ikke reduserer den samlede behandlingskapasitet i Helse Nordmøre og Romsdal HF, og at planene er i tråd med intensjonene i Opptrappingsplanen for psykisk helse (1998-2008).

Jeg har tillit til at Helse- Midt Norge RHF følger omorganiseringsprosessen nøye og sørger for at ingen pasienter blir skadelidende av de omstillingene som er i gang, og som etter planen skal være ferdig i 2010.

SPØRSMÅL NR. 459

Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 17. januar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I fjor sommer ble en mann i Nordland tatt for å ha fylt feil type diesel på sin lastebil. Dette førte til at vedkommende ble ilagt et forelegg på 35000,-. Nå er denne historien dessverre slik at vedkommende døde før hele forelegget var betalt, noe som har ført til at foreldrene er pålagt å betale restbeløpet.

Ser statsråden hvor urimelig dette er, og hvordan kan de etterlatte foreldre søke å få ordnet opp i dette på en minnelig måte uten at beløpet må betales?»

BEGRUNNELSE:

En straffereaksjon er i utgangspunktet et personlig forhold. Likeledes er det sånn at i denne saken blir vedkommendes foreldre bedt om å gjøre opp restbeløpet. Jeg går ut fra at dersom det hadde vært snakk om en fengselsstraff, ville ikke de etterlatte ha blitt bedt om å sone den på vegne av sin avdøde sønn.

Dog, i denne saken må de dekke et beløp utestående til staten, noe de finner helt urimelig. De har ikke gjort noe straffverdig, annet enn å ha hatt en sønn som har blitt ilagt et forelegg. Jeg ber derfor stastråden vise storsinn i denne saken og bidra til at de etterlatte foreldrene slipper å sitte igjen med en så negativ sak etter sin sønns bortgang.

Svar:

Spørsmålet er opprinnelig stilt finansministeren, men overført meg. Straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 § 75 bestemmer at adgangen til å fullbyrde straff faller bort ved den skyldiges død. Heller ikke bøtestraff kan gjøres gjeldende mot dødsbo, se blant annet Matningsdal/Bratholm: "Straffeloven. Kommentartutgave" (2. utg.), s. 607. Jeg anbefaler derfor foreldrene på nytt å ta kontakt med politiet i denne saken."

SPØRSMÅL NR. 460**Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 18. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Regjeringa har beslutta at det skal utbetalast kompensasjon til grunneigarar og kommunar i Trillemarka i Buskerud på 135 millionar kroner. I Sogn og Fjordane har det også vorte verna områder, vassdrag og laksefjordar, noko som hindra verdiskaping for lokale grunneigarar og kommunar, utan at desse har fått kompensasjon eller tilstrekkeleg kompensasjon.

Vil statsråden ta initiativ til at grunneigarar og kommunar i Sogn og Fjordane og andre fylker får erstatning på same måte som i Buskerud?»

Svar:

Bestemmelsene om erstatning til grunneiere og rettighetshavere ved vern av naturreservater er gitt i naturvernloven § 20. Erstatningen til grunneierne og andre rettighetshavere i Trillemarka-Rollagsfjell vil bli fastsatt i henhold til gjeldende lovverk og prosedyrer, tilsvarende det som skjer i alle andre saker om vern av skog som naturreservat. Bestemmelsene om erstatning som følge av vern vurderes som en del av arbeidet med en ny naturmangfoldlov.

Kostnadene knyttet til erstatninger til grunneiere og rettighetshavere i Trillemarka-Rollagsfjell er estimert til 64 mill. kroner. Dette gjelder erstatningskost-

nader knyttet til nytt vern, utover de to naturreservatene som ble opprettet i området i 2002. Det må imidlertid understrekes at det generelt er betydelig usikkerhet knyttet til erstatningskostnader for ulike skogområder, bl.a. avhengig av tømmermengde, tømmerkvalitet og områdenes tilgjengelighet for kommersielt skogbruk. Også faktorer som for eksempel varierende tømmerpriser og prosesskostnader kan påvirke de samlede kostnadene knyttet til erstatninger. Som grunnlag for erstatningsoppgjøret vil det derfor blant annet bli gjennomført taksering av skogen. Først når erstatningsoppgjøret er sluttført vil man kjenne de samlede kostnadene knyttet til erstatninger til grunneiere og rettighetshavere i Trillemarka-Rollagsfjell.

Som en del av Regjeringens beslutning for området Trillemarka-Rollagsfjell inngår også opprettelse av et næringsfond på 30 mill. kr. og midler til skjøtsel og forvaltning av naturreservatet. Dette skyldes at vernesaken for Trillemarka-Rollagsfjell er spesiell, blant annet på grunn av svært viktige verneverdier som det er av stor nasjonal betydning å sikre. Hvorvidt det også i framtida blir aktuelt å etablere næringsfond knyttet til enkelte spesielle vernesaker, er noe som må vurderes i det enkelte tilfelle.

SPØRSMÅL NR. 461**Innlevert 10. januar 2008 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 17. januar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Det er blitt kjent at 330 skvadronen i forbindelse med redningsaksjoner har store problemer med å få de eksisterende varmesøkende kameraene til å fungere. Det utføres redningstjenester ofte i ekstreme vær-situasjoner med svært lite dagslys. Manglende funksjonelt utstyr kan medføre at redningsoperasjoner kompliseres og at menneskeliv kan settes i fare.

Vil statsråden nå ta initiativ til at nye varmesøkende kameraer snart kommer på plass på redningshelikoptrene?»

Svar:

Som ansvarlig for den offentlige redningstjenesten er det min oppgave å sørge for at de ressurser som dette ansvaret omfatter, har det utstyret og de hjelpemidler som kreves for å utføre det vanskelige arbeidet de er satt til å gjøre. Dette gjelder også for redningshelikoptertjenesten som i årets budsjett er tilgodesatt med hele 160 mill. kr. ekstra ift foregående år, bl.a. for å kunne komme de nødstedte raskere til unnsetning ved at alle baser i løpet av året får tilstedevakt med lege. I tillegg vil det innen 1.1.2009 også etableres en ny redningshelikopterbase i Florø.

Når det gjelder behovet for nye moderne varmesøkende kamera er det min generelle prioritering å sørge for dette i forbindelse med anskaffelsen av nye redningshelikoptre som skal innføres i perioden 2011-2014. Beregninger foretatt av Forsvaret har så langt vist at det tar svært lang tid (inntil 3 ½ år) å bytte ut kameraene på dagens helikoptre og at disse derfor får en svært kort nytteperiode. Det må også understrekes at det ikke er noe som tyder på generell svikt

i alle disse kameraene. Ankepunktet er at det finnes bedre kameraer på markedet. Justisdepartementet har for øvrig avsatt 6 mill kr. til å anskaffe kameraer som ikke lar seg reparere.

Jeg vil imidlertid sørge for at det arbeides videre for å undersøke om det kan finnes egnede løsninger som kan innføres på redningshelikoptrene innenfor en kortere tidshorisont.

SPØRSMÅL NR. 462

Innlevert 11. januar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 25. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Fra 1. februar overtar Norwegian flygninger av Forsvarets personell. I den forbindelse oppretter Norwegian flyrute mellom Bardufoss-Oslo og Oslo-Bardufoss, med færre avganger enn det som SAS har i dag. Dersom SAS reduserer eller stanser sine flygninger på Bardufoss, vil flytilbudet for befolkningen i Bardufoss-regionen kunne bli dramatisk dårligere.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at flytilbudet mellom Bardufoss-Oslo Oslo-Bardufoss ikke blir dårligere enn i dag, men heller blir bedre med flere avganger?»

Svar:

SAS annonserte i går at selskapet vil slutte å fly fra Bardufoss etter 12. mai i år.

Innenfor dagens regulering har ikke staten mulighet til å bestemme pris eller rutetilbud på kommersielle flystrekninger i Norge, eller mellom Norge og andre EU/EØS land. Flytilbudet på Bardufoss luft-

havn vil derfor være bestemt av tilbud og etterspørsel i flyreisemarkedet, og eventuelle endringer i rutetilbudet vil være opp til det enkelte flyselskap å bestemme.

Samferdselsdepartementet har anledning til å innføre Forpliktelser til offentlig tjenesteytelse (FOT) på flyruter for deretter å kjøpe flyrutetjenester etter anbud fra flyselskapene. En forutsetning for en slik inngripen i markedet er imidlertid at den samlede transportstandarden i en region legges til grunn, og at det er flytransport som er best i stand til å ivareta transportbehovet. Det forutsettes i tillegg at det ikke eksisterer tilstrekkelig trafikkgrunnlag for kommersiell rutetrafikk. Transportstandarden i Bardufossregionen har blitt sett på som tilfredsstillende og det har derfor ikke vært aktuelt å gå inn med kjøp av flyruter. Avtalen om flygning av Forsvarets personell som Norwegian overtar 1. februar d.å., er med på sikre passasjergrunnlaget for flyruten Bardufoss - Oslo og Oslo - Bardufoss.

SPØRSMÅL NR. 463**Innlevert 11. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 18. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Med virkning fra 1/1-08 har både Kypros og Malta også gått over til EURO som betalingsmiddel. Flere land kommer til å gå over til EURO de nærmeste årene. Dette betyr at norske turister i utlandet kommer til å benytte EURO i større og større grad. Valutaveksling medfører som kjent betydelige transaksjonskostnader.

Kan finansministeren gi et anslag på hvor mye norske turister på besøk i land, som benytter EURO som betalingsmiddel, må betale i gebyrer og andre transaksjonskostnader totalt sett for året 2008?»

BEGRUNNELSE:

Uavhengig av hvordan man utfører transaksjonen fra kroner til EURO vil dette medføre transaksjonskostnader i form av dårligere kurs enn markedskurs og ofte gebyrer. Ved uttak i minibank i utlandet blir det ofte beregnet et gebyr på 2 % av uttaksbeløpet, i tillegg til at kursen uttaket blir beregnet av, er langt dårligere enn den børsnoterte valutakurs. Undertegnede ønsker å få beregnet den total kostnaden dette påfører norske turister på ferie og langtidsopphold i land som benytter EURO som betalingsmiddel. Med andre ord den kostnaden nordmenn på ferie i EURO-land kunne spart dersom Norge også hadde gått over til EURO som betalingsmiddel.

Svar:

Tabell 1 under viser antall reiser av norske personer til utlandet, herunder til euroområdet, i perioden fra og med 4. kvartal 2006 til og med 3. kvartal 2007. Av tabellen fremkommer også forbruket knyttet til reisene. Tabellen er beregnet med utgangspunkt i

SSBs reiseundersøkelse (se <http://www.ssb.no/reise/>). Reiseundersøkelsen er basert på et representativt utvalg av 2 000 norske personer i alderen 16 - 79 år. Resultatene er beheftet med stor statistisk usikkerhet og tallene må derfor nyttes med varsomhet.

Tabell 1 Antall reiser til og forbruk i utlandet f.o.m. 4. kv. 2006 - t.o.m. 3. kv. 2007

	Antall reiser	Forbruk. Mill kroner
I alt	21 300	97 040
Av dette til utlandet	7 080	58 370
Av dette til euroområdet	2 545	24 023

Norske husholdningers forbruk til reiser i land hvor euro benyttes som betalingsmiddel (samt Kypros og Malta) utgjorde i henhold til reiseundersøkelsen om lag 24 mrd. kroner i perioden fra og med 4. kvartal 2006 til og med 3. kvartal 2007. En stor del av dette forbruket var imidlertid betaling i norske kroner til reiseselskaper i Norge. Denne andelen framkommer ikke av undersøkelsen. Ved uttak i minibank i utlandet blir det gjerne beregnet et gebyr på om lag 1,75 til 2 pst. av uttaksbeløpet. I tillegg kan vekslingskursen kunden står overfor, avvike noe fra den børsnoterte valutakursen.

I den prosessen som ledet fram til EUs pengepolitiske union ble gevinsten ved å slippe vekslingskostnader ved transaksjon mellom medlemsland fremhevet som en av fordelene ved unionen. Samtidig ble det fremhevet som en ulempe ved unionen at den fratok de deltagende land muligheten til å føre selvstendig pengepolitikk.

SPØRSMÅL NR. 464**Innlevert 11. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 17. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«I SSBs tidsskrift Økonomiske analyser nr. 6/2007 vises det i en artikkel av Ådne Cappelen m.fl. at SkatteFUNN gir positive produktivitetseffekter for foretakenes FoU-innsats. Det er også en positiv avkastning av selve SkatteFUNN-ordningen. Denne øker over tid.

Vil finansministeren nå reversere innstrammingene som er gjort i SkatteFUNN de siste årene?»

BEGRUNNELSE:

Fra 2007 endret Regjeringen timereglene for SkatteFUNN som i henhold til Regjeringens egne tall innebar en innstramming på om lag 10 prosent. Regjeringen foreslo en øvre timesats på 500 kr for å dekke personalkostnader og indirekte kostnader. Tidligere ble personalkostnader og indirekte kostnader beregnet etter en sjablonsats på 1,6 promille av avtalt årslønn. Regjeringens forslag innebar en langt dårligere timesats enn tidligere regler, noe som har gjort det ulønnsomt for bedriftene å sette inn FoU-personell med en årslønn på over 310 000 kr på SkatteFUNN-prosjekter.

Det ble også innført tak på 1850 timer som bedriftene får lov til å føre opp på SkatteFUNN-prosjekter.

Svar:

Fra 1. januar 2007 ble det innført tak på 500 kroner pr. time og 1850 timer pr. år for eget FoU-personell i ordningen med skattefradrag for kostnader til forskning og utvikling (Skattefunn). Denne endringen i kostnadsberegningen ble gjennomført for å bedre økonomistyringen i Skattefunn. Hovedtrekkene i ordningen, dvs. støttenivå og beløpsgrenser pr. foretak, ble videreført uten endring. Bakgrunnen for endringene var en evaluering av økonomistyringen og administreringen av Skattefunn som ble utført av Senter for statlig økonomistyring (SSØ). SSØ fant svakheter i økonomistyringen av Skattefunn, og anbefalte at det ble gjennomført tiltak for å bedre denne.

Statistisk sentralbyrå har gjennomført en bred evaluering av Skattefunn over perioden 2002-2006. Evalueringen har funnet indikasjoner på at det ble drevet skattemotivert tilpasning gjennom å drive opp beregningsgrunnlaget for timelønnssatsen (før innføring av maksimal timesats), jf. SSB Rapporter 2007/48 "Skattemotivert tilpasning til SkatteFUNN-ordningen".

Forskriftsendringene fra 1. januar 2007 må bl.a. ses i lys av at kostnader i skattefunnprosjekter fastsettes etter Forskningsrådets regler for beregning av kostnader i brukerstyrte prosjekter. Disse reglene er utviklet for bruk innenfor rammestyrte tilskuddsordninger. Kostnadsberegningen er da ikke mer enn et saksgrunnlag for søknadsbehandlingen i Forskningsrådet og for dokumentasjon av utført forskning. I Skattefunn har imidlertid reglene for brukerstyrte prosjekter fått langt større betydning fordi støttebeløpet blir beregnet direkte ut fra disse reglene.

Etter reglene for brukerstyrte prosjekter blir personal- og indirekte kostnader beregnet med en sjablontimesats på 1,6 promille av avtalt årslønn, som med f.eks. årslønn 450 000 kroner tilsvarer en timesats på 720 kroner. Denne timesatsen gav før regelendringene et fradragsgrunnlag på om lag 1,3 mill. kroner for et normalårsverk, hvorav om lag 2/3 skulle tilsvare sosiale og indirekte kostnader. Det synes lite realistisk at særlig små og mellomstore foretak, som er hovedbrukerne av Skattefunn, normalt vil ha så store sosiale og indirekte kostnader knyttet til eget FoU-personell.

Med en maksimal timesats på 500 kroner og en begrensning til 1850 timer årlig, blir maksimalt fradragsgrunnlag inntil 925 000 kroner pr. ansatt. I tillegg kan foretaket føre innkjøpte FoU-tjenester, utstyr til prosjektet og andre driftskostnader (f.eks. varer, reiser, konsulent tjenester og innleid personell) i fradragsgrunnlaget med faktiske kostnader.

Regjeringen vil, bl.a. i lys av SSBs brede evaluering av Skattefunnordningen, nærmere vurdere innretningen på ordningen.

SPØRSMÅL NR. 465**Innlevert 11. januar 2008 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 21. januar 2008 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til å endre markedsføringsloven § 2c slik at også bedrifter kan reservere seg mot uadressert reklame?»

BEGRUNNELSE:

I dag kan forbrukere i medhold av markedsføringsloven § 2c reservere seg mot å motta uadressert reklame. Loven sier uttrykkelig at: "Det er forbudt i næringsvirksomhet å levere ut eller å gi en formidler i oppdrag å levere ut uadressert reklame til forbrukere som klart har tilkjennegitt at de motsetter seg dette." Men det er bare "forbrukere" som kan reservere seg mot slik reklame. Verken små eller store bedrifter har mulighet til å reservere seg mot uadressert reklame. Firmaer som ønsker å være miljøvennlige ved å ikke motta unødig papir, burde også ha mulighet til å reservere seg mot dette.

Svar:

Etter markedsføringsloven § 2 c er det forbudt å levere uadressert reklame til forbrukere som klart har tilkjennegitt at de ikke ønsker dette. Slik tilkjennegivelse kan forbrukeren for eksempel gi ved å merke postkassen og /eller inngangsdøren. Forbrukerombudet og Markedsrådet håndhever lovens bestemmelser. Markedsføringsloven § 2 c gir ikke juridiske personer (bedrifter, virksomheter og organisasjoner) rett til å reservere seg mot uadressert reklame.

I forbindelse med vedtakelse av endringer i markedsføringsloven i februar 2005 ble problemstillinger bl.a. knyttet til reservasjonsrett for juridiske personer drøftet, jf Ot. prp nr 92 (2003-2004) side 25 flg. Det som drøftes i proposisjonen er reservasjonsrett mot direkte markedsføring, men hensynene og interessene som ble fremhevet og vektlagt kan overføres også til uadressert reklame. Høringsinstansene var delte. Daværende Barne- og familiedepartementet konkluderte med at det var for tidlig å ta standpunkt til om en skulle utvide dette regelverket til å omfatte juridiske personer. Det ble påpekt at spørsmålet eventuelt burde vurderes nærmere av berørte departementer.

Vi er kjent med at Næringsministeren fikk spørsmål om reservasjonsordning for næringsdrivende fra en stortingsrepresentant våren 2006. Dette dreide seg om reservasjonsrett mot uønsket reklame per post og

telefaks. I svaret fra Nærings- og handelsdepartementet går det bl.a. frem at de i løpet av de siste årene har mottatt noen få henvendelser fra næringsdrivende som opplever uanmodet markedsføring rettet mot virksomheten som et problem. Det uttales videre at man ikke har planer om konkrete initiativ, men vil følge utviklingen på området.

Vi antar at oppfatningene om spørsmålet om det skal innføres en reservasjonsordning for uadressert reklame også vil være delte. Næringsdrivende som kun er mottakere av uadressert reklame vil gjerne ønske et vern på linje med forbrukere, mens næringsdrivende som selv er avhengige av å markedsføre seg via denne type kanaler vil være motstandere av regulering.

Det er i dag ikke noe håndhevingsapparat som ivaretar interessene til næringsdrivende imellom. Det er slik jeg ser det heller ikke opplagt at det er det offentliges oppgave å beskytte de næringsdrivende på lik linje med forbrukerne. Handels- og Servicenærings Hovedorganisasjon uttalte bl.a. i høringen i 2004 at "det ikke er like viktig at lovgiver gir beskyttelse i næringsforhold".

Departementet arbeider for tiden med forslag til ny markedsføringslov og tar sikte på at proposisjon med ny markedsføringslov fremlegges for Stortinget våren 2008. Bakgrunnen for revisjonen av markedsføringsloven er et nytt EU-direktiv om urimelig handelspraksis overfor forbrukere. Direktivet gjelder kun forholdet mellom næringsdrivende og forbruker. Regler som gjelder forhold mellom næringsdrivende er ikke en del av den pågående lovrevisjonen og har derfor heller ikke vært på høring.

Barne- og likestillingsdepartementets hovedfokus er beskyttelse av forbrukernes rettigheter. Markedsføringsloven omhandler imidlertid også markedsføring mellom næringsdrivende. Spørsmål om det skal innføres reguleringer i forhold mellom næringsdrivende, angår Nærings- og handelsdepartementet som skal ivareta næringslivets interesser. I etterkant av arbeidet med ny lov vil Barne- og likestillingsdepartementet drøfte med Nærings- og handelsdepartementet om det er behov for å utrede nærmere om bedrifter også bør få mulighet til å reservere seg mot reklame. I en slik utredning vil i tillegg til næringsdrivendes interesser også miljøhensyn og begrensning av papirbruk kunne være viktig.

SPØRSMÅL NR. 466**Innlevert 11. januar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 22. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Svinnet medfører store økonomiske tap for den enkelte bensinforhandler, samtidig som det medfører store utslipp til naturen.

Vil statsråden igangsette tiltak som kan bidra til å redusere utslippene til miljøet, og vil statsråden ta initiativ overfor finansministeren til å endre avgiftssystemet slik at det kun kreves inn avgift for den solgte mengden drivstoff?»

BEGRUNNELSE:

Justervesenet laget i 2007 "en rapport om svinneproblematikk ved drivstoffomsetning forundersøkelse". Denne rapporten viser til at det er flere mulige kilder til svinne/tap av drivstoff. Rapporten viser til at svinnet oppstår i transportkjeden fra raffineriet og frem til kunden fyller drivstoffet på den enkelte bensinstasjonen. Dette betyr at i størrelsesordenen ca 20 millioner liter drivstoff hvert år slippes ut i naturen. Beregninger viser at bensinforhandlerens direkte tap på grunn av at man betaler avgift på det som kommer inn til forhandleren, og ikke på bakgrunn av salget, beløper seg til over 100 millioner kroner pr år. Eller mellom 100 000 - 500 000,- kr pr år for den enkelte forhandleren.

Svar:

Spørsmålet er opprinnelig stilt til miljø- og utviklingsministeren, men er overført til finansministeren siden saken primært gjelder avgifter. Det fremgår ikke av spørsmålsstillingen hvilke avgifter det siktes til, men jeg antar det først og fremst refereres til bensinavgiften og dieselavgiften.

Spørsmålet om avgiftssystemet bør legges om, slik at det kun kreves inn avgift for den solgte mengden drivstoff vil nødvendigvis måtte få omfattende administrative konsekvenser. I likhet med de fleste andre særavgiftene legges drivstoffavgiftene i dag på produsent/importørledet. På denne måten legges avgiftsplikten på et fåtall store aktører med gode forutsetninger for å håndteres avgiften. Pr i dag er det seks avgiftspliktige oljeselskaper. Dette er med på å holde de administrative kostnadene nede. Avgiften vil reflekteres i den prisen sluttbruker må betale, og i denne prisen vil det også måtte tas høyde for eventuelt svinne som skjer på vei fra raffineri til sluttbruker.

Dersom drivstoffavgiftene skal legges om slik at avgiften bare kreves inn for den mengde drivstoff som selges til sluttbruker, vil antakeligvis avgiftsplikten måtte legges på detaljleddet. Dette vil bryte helt med hvordan særavgiftssystemene er bygget opp, og vil kreve omfattende omlegginger, med tilhørende økt ressursbruk. Dette vil gjelde både for avgiftsforvaltningen og for det private. Jeg vil her påpeke at det finnes flere tusen bensinstasjoner i Norge.

I henvendelsen spørres også om statsråden vil igangsette tiltak som kan bidra til å redusere utslippene til miljøet. Det er mange typer tiltak som vil kunne redusere utslippene til miljøet, og dette er problemstillinger som regjeringen jobber aktivt med. Å legge om drivstoffavgiftene slik at avgiften bare kreves inn for den mengde drivstoff som selges til sluttbruker vil imidlertid ikke redusere utslippene til miljøet. I motsetning til dagens ordning hvor også svinne avgiftslegges, vil ikke en slik ordning gi noe insentiv til å begrense det utslipp som følger av svinnet i transportkjeden fra raffineriet og frem til kunden.

SPØRSMÅL NR. 467**Innlevert 14. januar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 18. januar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Regjeringen har besluttet at Norges Veterinærhøyskole skal lokaliseres på Ås og samlokaliseres med Universitetet. Det fremgår av pressemelding at det blir igangsatt prosjektering av nye bygg i regi av Statsbygg. Odontologibygget og Høyskolen i Bergen

har i årevis ventet på startbevilgning og står som prioriterte byggeprosjekt i statsbudsjettet. Regjeringens passivitet i forhold til utdanningsbygg har skapt store utfordringer.

Kan Regjeringen bekrefte at prosjektet på Ås vil komme etter disse prioriterte byggene?»

Svar:

Jeg kan bekrefte at realiseringen av ny bygningsmasse på Ås ikke vil endre Regjeringens prioritering av nye bygg i universitets- og høyskolesektoren, jf.

St.prp. nr. 30 (2007-2008). Nytt odontologibygge ved Universitetet i Bergen og nybygg ved Høgskolen i Bergen som representanten Hansen trekker frem i sitt spørsmål vil således bli prioritert før nybygg på Ås.

SPØRSMÅL NR. 468

Innlevert 14. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 24. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hva kan statsråden gjøre for å bidra til gode ferjeløsninger for det samlede Finnøy-samfunnet etter åpningen av Finnfast?»

BEGRUNNELSE:

Det er bekymring i Finnøy kommune for utviklingen av den samlede transportsituasjonen for kommunen etter åpningen av Finnfast. Spørsmål om Finnøysambandets status, åpningstid, kapasitet og frekvens vil være med å avgjøre om en får en kraftigere sentralisering enn det som kan sies å følge direkte av fastlandsforbindelsen.

Svar:

Stortinget har gjennom behandlingen av St.meld. nr. 12 (2006-2007) Regionale fortrinn - regional framtid gitt føringer for det videre arbeidet med forvaltningsreformen, som skal gjennomføres fra 2010. Bl.a. innebærer reformen overføring av eierskapet for det meste av dagens øvrige riksvegnett fra staten

til de nye regionene. Overføringen omfatter også ferjesambandene på øvrig riksvegnett. De nye regionene får ansvar både for drift, vedlikehold og investeringer i det regionale vegnettet, og midlene til dette skal inngå i rammetilskuddet til de nye regionene. Sammen med dagens fylkesvegnett vil dette vegnettet bli kalt regionalt vegnett.

Finnøysambandet (Hanasand-Ladstein/Juda-berg-Nedstrand-Jelsa) er i dag et kombinert riks- og fylkesvegsamband. Etter 2010 vil det derfor bli et samband på det regionale vegnettet.

Selv om ikke alle detaljene i forvaltningsreformen er klare, er det ganske sikkert at Finnøysambandet vil bli en del av det regionale vegnett. Fram til da vil Samferdselsdepartementet ikke ta initiativ til å endre dagens situasjon på annen måte enn å avslutte seilingene på strekningen Hanasand-Talgje-Ladstein, når Finnfast etter planen åpner i 2009. Etter 2010 vil det være opp til de nye regionene å vurdere tilbudet på de regionale ferjestrekningene, også Finnøysambandet.

SPØRSMÅL NR. 469**Innlevert 14. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 23. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Turnéartister og ansatte ved tivoli og sirkus må i henhold til et rundskriv fra UDI fremlegge komplett turnéliste ved søknad om arbeidstillatelse. De som driver sirkus har imidlertid ikke nødvendigvis en helt komplett turnéliste klar ved begynnelsen av sesongen.

Har Regjeringen vurdert hvorvidt det vil være mer hensiktsmessig å isteden benytte seg av meldepikt der sirkuset jevnlig melder ifra om reiserute i løpet av året?»

BEGRUNNELSE:

I UDIs rundskriv 2007-028 av 1. januar 2008 om arbeidstillatelse til musiker, artist, kunstner eller medfølgende nødvendig hjelpepersonell står det at det må fremlegges komplett turnéliste for turnéartister og ansatte ved tivoli og sirkus i forbindelse med søknad om arbeidstillatelse, og at manglende dokumentasjon vil kunne forlenge saksbehandlingstiden eller føre til avslag på søknaden.

Svar:

Det at Utlendingsdirektoratet ønsker framlagt en komplett turnéliste ved søknad om arbeidstillatelse for turnéartister og ansatte ved tivoli og sirkus er begrunnet ut fra utlendingsmyndighetenes kontrollhensyn. Turnéartister og ansatte ved tivoli og sirkus er en gruppe arbeidstakere, som til forskjell fra mer ordinære arbeidstakere, arbeider på tvers av politidistriktene, Turnélisten ivaretar utlendingsmyndighetenes behov for å vite hvor denne gruppen for øyeblikket

arbeider og oppholder seg. Departementet er kjent med at eventuelle endringer i framlagt turnéliste fortløpende meldes til det lokale politidistriktet, og også at sirkusene samarbeider seg i mellom for blant annet å forhindre at flere sirkus oppholder seg i samme område samtidig. Vi har fått opplyst at denne ordningen fungerer utmerket for de aller fleste sirkusene som opptrer Norge.

Det har verken i Arbeids- og inkluderingsdepartementet eller Utlendingsdirektoratet vært drøftet noe alternativ til turnéliste eller hvorvidt framleggelse av turnéliste bør eller kan erstattes av en såkalt meldepikt

Det finnes i dagens regelverk heller ingen hjemmel for å gjøre unntak fra kravet om arbeidstillatelse eller innføre en form for meldepikt for denne gruppen arbeidstakere. Mange av turnéartistene og ansatte ved tivoli og sirkus er fra de nye Ettøandene, Polen og Romania, Disse omfattes av EØS-regelverket og kan med de nye reglene som trådte i kraft 01.01.2008, begynne å arbeide så snart de har fremmet en søknad om arbeidstillatelse ved det lokale politidistriktet For de av turnéartistene og ansatte ved tivoli og sirkus som er såkalte tredjelandsborgere, altså fra land utenfor EU/EØS-området, er det et krav om at arbeidstillatelse foreligger før arbeidet påbegynnes.

Jeg vil vise til at departementet la fram forslag til ny utlendingslov for Stortinget i gor vår, og at det for tiden jobbes med en gjennomgang av forskriftsverket i departementet. Dette innspillet vil bli tatt med i det videre arbeidet med.

SPØRSMÅL NR. 470**Innlevert 14. januar 2008 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 21. januar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Lommemannsaken" har avdekket at informasjonsflyten mellom politidistriktene har vært mangelfull og kan ha bidratt til at pågrep har skjedd på et langt senere tidspunkt enn nødvendig. Det er ikke

ukjent at overgripere opererer over flere politidistrikt, også i den hensikt å gjøre seg mindre synlig for politiet.

Hvilke tiltak mener statsråden det er nødvendig å iverksette for å bedre samhandling og informasjonsflyt i politiet?»

Svar:

Regjeringen har i Soria Moria-erklæringen en overordnet målsetting om å forebygge bedre, oppklare mer, reagere raskere og rehabiliterer bedre. Det er videre i Soria Moria-erklæringen lagt til grunn at Regjeringen vil intensivere innsatsen mot overgrep mot barn. Jeg har derfor lagt opp til en bred innsats mot overgrep mot barn, - både når det gjelder vold i nære relasjoner og seksuelle overgrep.

"Lommemannsaken" er en meget alvorlig sak. Jeg er tilfreds med at den koordinerte og sentraliserte etterforskningen av denne saken har bidratt til en pågripelse. Denne saken har vist at vi har utfordringer knyttet til informasjonsflyt og samhandling og derfor har riksadvokaten og Politidirektoratet sammen bebudet en bred gjennomgang av saken når det vesentlige av etterforskningen er gjennomført. Riksadvokaten opplyser videre at resultatene av denne undersøkelsen vil bli meddelt offentligheten. Jeg finner det derfor ikke riktig å gå nærmere inn på denne konkrete saken.

Politi og påtalemyndigheten står ovenfor flere utfordringer i sin oppfølging av distriktsovergripende straffesaker, både hva angår informasjonsutveksling og organisering av etterforskning. Dette vedrører både overgrepssaker og annen type kriminalitet av distriktsovergripende karakter.

Politidirektoratet har opplyst overfor meg at av iverksatte tiltak for å sikre en bedre informasjonsutveksling er blant annet "Nasjonal strategi for etterretning og analyse" (2007) og etablering av det nye etterretningssystemet INDICIA. Disse tiltakene tar sik-

te på etablering av rutiner og verktøy som vil sikre informasjonsflyten distriktene i mellom. Politidirektoratet opplyser videre at en arbeidsgruppe nedsatt av riksadvokaten og Politidirektoratet i januar 2007 for å utarbeide forslag for å effektivisere bekjempelsen av vinningskriminalitet av distriktsovergripende karakter. Disse forslagene vil også være relevant for andre kriminalitetstyper av distriktsovergripende karakter. Arbeidsgruppens rapport forventes ferdigstilt pr. 1. februar 2008.

Jeg vil følge nøye med på resultatene av de iverksatte tiltak som Politidirektoratet og riksadvokaten har iverksatt for å bedre samhandlingen og informasjonsflyten i politiet.

Som et ledd i å styrke arbeidet med seksuelle overgrep mot barn etablerte Regjeringen barnehus på to steder i 2007, - Barnehuset Bergen i november for Helseregion Vest og Barnehuset Hamar for Helseregion Sør-Øst. Neste år skal det åpnes tre nye barnehus, bl.a. i Kristiansand, slik at dette tilbudet kan gjøres landsdekkende. Barnehusene skal gi barn som utsettes for overgrep oppfølging i form av hjelp, omsorg og behandling i forbindelse med at man også foretar dommeravhør og medisinsk undersøkelse, samtidig som eventuell etterforskning av saker gjennomføres. Man skal også kunne gi veiledning og råd til pårørende. Formålet med barnehusene er at man i større grad enn tidligere skal legge vekt på å få til et bedre og mer integrert opplegg for barn som har vært utsatt for seksuelle overgrep eller vært vitne til slike overgrep eller vold i nære relasjoner.

SPØRSMÅL NR. 471

Innlevert 14. januar 2008 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl

Besvart 18. januar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at det blir etablert barnehus også i Oslo-området, samt gi en tilbakemelding på hvordan man ligger an i forhold til å etablere et forpliktende samarbeid på tvers av politidistrikter med de 5 barnehus som allerede er vedtatt opprettet?»

BEGRUNNELSE:

Mediedebatten knyttet til den såkalte "Lommemannen" har til nå i liten grad dreid seg om hvordan ofrene for seksuelle overgrep skal få hjelp til raskest

mulig å bearbeide sine negative opplevelser, samtidig som man sikrer bevis mot gjerningspersonen. Et

samlet storting ønsker velkommen etablering av de såkalte barnehus hvor man samler tilgjengelig kompetanse til beste for barn og ungdom som har vært utsatt for overgrep. Regjeringen har til nå avvist at det skal etableres barnehus i Oslo-området, landets mest befolkningsrike område. Nærhet til denne type hjelpetilbud er av avgjørende betydning og aktualiserer etablering av flere barnehus enn det Regjeringen legger opp til, ikke minst i Oslo-området. For at samarbeidet mellom de ulike politidistrikter skal bli be-

dre i denne type saker er det av avgjørende betydning at politidistriktene også avklarer sitt forhold til de barnehus som Stortinget har vedtatt opprettet.

Svar:

Regjeringen har lagt opp til en bred innsats mot overgrep mot barn, - både når det gjelder vold i nære relasjoner og seksuelle overgrep. Dette er former for alvorlig kriminalitet mot dem som er minst i stand til å forsvare seg. Barnas behov skal ikke bare fremmes i rettsapparatet. Regjeringen har i tråd med dette slått fast i Soria Moria-erklæringen at den skal "sikre et bedre helhetlig og samordnet tilbud til barn som har vært utsatt for overgrep gjennom blant annet å vurdere opprettelse av et 'Barnas hus' ". I statsbudsjettet for 2007 (St. prp. nr. 1 (2006 - 2007)) foreslo Regjeringen opprettelse av et pilotprosjekt med "Barnas hus" for å gi et bedre tilbud til barn. Dette fikk Stortingets tilslutning. Dette ble ytterligere styrket i Revidert nasjonalbudsjett for 2007 (St. prp. nr. 69 (2006-2007)), der Regjeringen foreslo å etablere to "Barnas hus", heretter kalt barnehus, i løpet av 2007, noe som også fikk Stortingets tilslutning.

Som kjent er dette nå gjort ved opprettelsen av de to første barnehusene i henholdsvis Bergen og på Hamar. Det er maktpåliggende for regjeringen at ordningen med barnehus gjøres til et landsdekkende tilbud til alle barn - og pårørende - som har vært utsatt for overgrep, mishandling og vold i nære relasjoner eller vitne til vold. Vi har startet i Bergen med barnehusets tilbud til barn i Helseregion Vest. Videre skal Barnehuset Hamar kunne gi tilbudet til befolkningen i Helseregion Sør-Øst. Regjeringen har allerede besluttet at det skal etableres ytterligere tre barnehus i 2008, hvorav ett i Kristiansand, jf. St. prp. nr. 1 (2007- 2008) for Justisdepartementet, slik at ordningen kan gis som et tilbud til hele landet. Erfaringene fra etableringen av de to første barnehusene vil danne grunnlag for rammer og utvikling av de nye barnehusene. Samtidig har vi lagt til grunn at helseregionene kan være hensiktsmessige administrative enheter å gå ut fra, ettersom vi vil at tilbudet skal gjøres landsdekkende allerede fra starten av. Etter omorganiseringen av Helseregion Sør og Øst til én helseregion, er det nå fire regioner. Regjeringen har likevel foreslått i St. prp. nr. 1 for Justis- og politidepartementet at det skal etableres et barnehus i Kristiansand i 2008, samt ytterligere to barnehus andre steder slik at hele landet kan dekkes. Disse to sistnevnte barnehusene vil i løpet av 2008 bli plassert i Helseregion Nord og Helseregion Midt.

Jeg har forståelse for at man vurderer behovet for den form for tjeneste som barnehusene skal yte, som stort i Helseregion Sør-Øst. Denne regionen er stor både i geografisk utstrekning og i folketall. Det vil

imidlertid med etableringen i Kristiansand bli to barnehus i Helseregion Sør-Øst i løpet av 2008. Når det gjelder Oslo-regionens behov i denne sammenheng, vil man i første omgang kunne henvende seg til Barnehuset Hamar. Jeg er imidlertid i denne sammenheng glad for at justiskomiteens flertall er så klar i sin støtte til etablering av disse tre nye barnehusene, samtidig som flertallet framhever at det i forbindelse med etableringen av barnehusene og erfaringene med disse, også bør vurderes en eventuell videre utbygging, herunder lokalisering av barnehus til Oslo-regionen, jf. B.innst. S. nr. 4 (2007 - 2008). Jeg vil komme tilbake til Stortinget om dette på relevant måte.

Det er ikke tvilsomt at Oslo-området har store utfordringer innenfor dette viktige og alvorlige området. I arbeidet for å sikre den best mulige løsningen i et område med så stort sakstilfang og kompleksitet i problemstillingene, er det viktig å gå skrittvis frem. Erfaringene vi høster med etablering av de forannevnte fem barnehusene, vil være avgjørende for hvilke løsninger vi bør velge for Oslo-området. Det er imidlertid ikke tvilsomt at barn i Oslo-området skal og må sikres et like godt tilbud som barn i landet for øvrig. Det er en utfordring å forbedre ivaretagelsen og beskyttelsen av barnet uten at rettssikkerheten både for barnet, familien og den mistenkte svekkes. Tilbudet til barn i Oslo-området vil ikke bli svekket sammenliknet med den ordningen man har i dag. Det apparatet man har nå for å ta seg av barn som er ofre, blir ikke borte. Det er for eksempel dommeren som fortsatt bestemmer hvor dommeravhøret skal tas. I så måte vil man måtte avvente erfaringene man høster ved bruk av barnehusene og om reisetid blir et problem i denne regionen, sammenliknet med de øvrige regionene. Imidlertid kan det være rimelig å vurdere lokalisering til Oslo-regionen når regjeringen vurderer erfaringer med de barnehusene som nå blir etablert, og en eventuell videre utbygging.

Ved plassering av de nye barnehusene vil det bli lagt avgjørende vekt på å finne fram til en god samhandling med allerede eksisterende helseregioner og barnevernet. Videre må det vektlegges at reiseavstanden ikke må bli for stor - både av hensyn til barnet og dets pårørende, men også av hensyn til de myndigheter som skal ivareta sine oppgaver på barnehuset.

Når det gjelder forpliktende samarbeid med barnehusene på tvers av politidistriktsgrensene, der disse allerede er opprettet, har jeg fått opplyst at Politidirektoratet utarbeider forpliktende retningslinjer for politiets vedkommende. Dette vil innebære at politiet skal benytte barnehusene der ikke hensynet til barnet eller andre viktige hensyn taler mot det. Jeg har tillit til at også de øvrige samarbeidspartnerne vil se verdien av å benytte barnehusene i en felles innsats for å støtte opp om barnet og dets pårørende.

SPØRSMÅL NR. 472**Innlevert 14. januar 2008 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 21. januar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Politireformen som Stortinget vedtok, forutsatte at Nesseby kommune ville ha et eget lensmannskontor. Et lensmannskontor som i utgangspunktet var på 4 stillinger, vanlig åpningstid og samarbeid med nabokommunen Tana. Dette tilbudet er nå drastisk redusert og innbyggerne når ikke frem til politiet, etterforskningen går trått og det er mangelfull informasjon til publikum.

Hva vil justisministeren foreta seg for at innbyggerne i Nesseby kommune blir gitt en trygghet og service av politiet på linje med den øvrige befolkning?»

BEGRUNNELSE:

Nesseby har siden 2004/2005 ikke hatt et ordinært lensmannskontor slik det var forutsatt fra Stortingets side knyttet til politireformen. Lensmannskontoret som en gang hadde 4 stillinger, normal åpningstid og vaksamarbeid med Tana er i dag blitt drastisk redusert med den følge at det rammer befolkningens behov for trygghet og service fra politiets side.

Lensmannskontoret er i dag bemannet kun av lensmannen. Åpningstid 10.00-14.00 på tirsdag og torsdag. Kontoret er videre ubemannet når lensmannen er bortreist, har ferie eller er på seminar. I praksis så medfører dette at for de fleste som har behov for tjenester fra Nesseby lensmannskontor ikke får det og må ta kontakt med kontoret i Tana eller hos politiet i Kirkenes.

Den etterforskning som blir gjort av kontoret i Nesseby, må nødvendigvis bli av en slik art at befolkningen ikke føler at de får den trygghet og service som de bør få. Etterforskningen går sent, lite eller ingen informasjon og en saksbehandlingstid som overskrider de tre månedene politiet har som målsetting. Lensmannskontoret er således på mange områder en ikke tilgjengelig tjeneste i Nesseby og politiet er usynlig i lokalsamfunnet.

Dette står i skarp kontrast til Regjeringens mål om å ha et nært, sterkt og synlig politi i hele landet.

Svar:

For regjeringen er det viktig at politiressursene brukes effektivt og målrettet for å bekjempe kriminalitet og utføre de oppgaver politiet har ansvar for.

Som justisminister er jeg selvsagt opptatt av at innbyggerne føler trygghet og at politiet gir god service til innbyggerne. Dette er et sentralt punkt i Regjeringens politiske plattform - Soria Moria - erklæringen.

Politimesteren i Østfinnmark ønsket i 2005 at lensmennene i Nesseby og Tana skulle opprette et felleskontor i Tanabru som en prøveordning. Bakgrunnen for politimesterens ønske var blant annet at Nesseby kommune er en liten kommune med ca 900 innbyggere, det var 30 anmeldelser i kommunen i 2004 og at den geografiske avstanden mellom Nesseby og Tana er 18 kilometer. Prøveordningen ble evaluert sommeren 2006. Evalueringen konkluderte med at den optimale løsningen ville være å slå sammen lensmannskontorene i Nesseby og Tana. Nesseby ønsket ikke en sammenslåing, og som en følge av at det ikke ble oppnådd enighet ble forslaget ikke fremmet for overordnet myndighet.

Nesseby består i dag fortsatt som eget lensmannsdistrikt med egen lensmann og eget tjenestested, men med et utstrakt samarbeid med Tana lensmannskontor. Det er politimesterens ansvar å kontinuerlig arbeide for å optimalisere egen organisasjon. Jeg har tillit til at hensynet til en bedre totalløsning for alle parter i Tana og Nesseby kommune har vært avgjørende for politimesterens vurdering av behovet for og beslutningen om samarbeid og felleskontor.

For å sikre tilgang på politiutdannet personell ble det i 2007 tatt opp 432 studenter ved Politihøgskolen. Der rekordhøye opptaket videreføres i 2008. Det kan for øvrig nevnes at Politidirektoratet på oppdrag fra Justisdepartementet har iverksatt arbeid for å utrede politi- og lensmannsetatens utdannings- og bemanningsbehov frem til 2015. Dette arbeidet er omfattende, og vil gi et godt grunnlag for å vurdere behovet for ressurser til politiet i årene fremover.

SPØRSMÅL NR. 473**Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Torstein Rudihagen****Besvart 21. januar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Et jordbrukerpar i Vågå driver jordbruk på et areal som de fester av Statskog. De fekk store naturskader på arealet. Jorbrukerene opplyser at skadeomfanget dreier seg om ca. 88 000.-kr utenom avlings-tapet. De søkte Naturskadefondet/SLF om erstatning, men fekk avslag med begrunnelse at arealet var Statens eiendom, jfr. naturskadeloven § 3. 2.ledd. Jeg finner dette urimelig.

Vil landbruksministeren vurdere om det er mulig å gi erstatning, event. ta initiativ for endring av regelverket?»

BEGRUNNELSE:

Det må være riktig og bra at en del av Statsskogs eiendommer, som egner seg, blir utnyttet til jordbruksdrift av private som inngår festeavtaler. Det er derfor underlig at jordbrukere som driver på slik festa grunn ikke har samme krav på naturskadeerstatning som de som driver egen grunn. Jeg kan forstå at staten som selvassurandør ikke har krav på erstatning, men det rammer urimelig når de som fester, dyrker og driver jorda faller utenom. Jeg ber derfor om at rettstilstanden på dette området blir gjennomgått med sikte på endring og at det blir sett på om det er mulig å imøtekomme jordbrukerne i denne saken. Ellers viser jeg til det som jordbrukerne selv skriver i sin klage på avslaget.

Svar:

Etter lov 25. mars 1994 nr. 7 om sikring mot og erstatning for naturskader (naturskadeloven) § 3, annet ledd erstattes ikke skade på eiendom som tilhører staten, en kommune eller en fylkeskommune. Det samme gjelder for eiendom som tilhører selskap eller

stiftelse m.v. som er dannet ved overføring av midler fra stat, kommune eller fylkeskommune, eller hvor noen av disse har fremtredende økonomiske interesser. Når det gjelder statlig eiendom, er denne bestemmelsen bl.a. en konsekvens av prinsippet om at staten skal være selvassurandør. Statsallmenninger faller etter fast praksis utenfor naturskadeordningen.

På bakgrunn av naturskadeloven § 3, første ledd med forarbeider, jf Ot.prp. nr. 12 (1993-1994) side 23, er videre loven forstått slik at det er eieren, og ikke for eksempel festeren eller annen rettighetshaver, som tilkommer erstatning. Dette har vært fast praksis i saker etter naturskadeloven. Ved skader på faste innretninger eller anlegg som eies av andre enn grunneier, blir imidlertid loven nå tolket slik at det er eieren av innretningen eller anlegget som tilkommer erstatningen. Etter som jeg skjønner, er ikke dette en aktuell problemstilling i denne saken.

Saken fra Vågå som det er referert til i representantens brev gjelder et vedtak fra styret for Statens naturskadefond om avslag på søknad om erstatning for skader på et dyrkingsareal i en statsallmenning. Vedtaket er påklaget til ankenemnda av de bruksberettigede, og saken er foreløpig ikke avgjort. Jeg finner det derfor ikke riktig av meg å gå inn i denne saken. Hvis anken ikke fører fram, forutsetter jeg at de bruksberettigede tar kontakt med Statskog SF for å finne en praktisk løsning.

Jeg kan ellers opplyse at Statens landbruksforvaltning for tiden arbeider med en bred gjennomgang av lov- og regelverket knyttet til naturskader. Ett av temaene som vil bli vurdert er ordningens omfang, herunder om festere og brukere av eiendommer som eies av staten, og som er stilt til rådighet for festeren på langsiktig avtale, skal få rett til erstatning etter naturskadeloven.

SPØRSMÅL NR. 474**Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 21. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Stortinget vedtok 22. mai 2007 en tilleggsbevilgning til utlendingsforvaltningen, blant annet for å redusere saksbehandlingstiden i familieinnvandringsaker.

I hvilken grad har tilleggsbevilgningen i St.prp. nr. 56 (2006-2007) ført til redusert saksbehandlingstid?»

BEGRUNNELSE:

I april 2007 sendte jeg et skriftlig spørsmål (Dok. 15:925) til arbeids- og inkluderingsministeren om hva statsråden ville gjøre for å få ned saksbehandlingstiden slik at folk raskt kunne få avklart om de får innvilget familieinnvandring til Norge eller ikke. Arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen trakk den gang frem tilleggsbevilgningen i St.prp. nr. 56 (2006-2007) som en løsning på problemet med et stort antall ubehandlede saker. Fremskrittspartiet støttet tilleggsbevilgningen, men påpekte samtidig at ressursbehovet i utlendingsforvaltningen ville ha vært lavere hvis det hadde vært flertall for Fremskrittspartiets restriktive innvandringspolitikk på Stortinget.

Svar:

Tilleggsbevilgningen i St.prp. nr. 56 (2006-2007) sikret utlendingsforvaltningen en nødvendig økning i

saksbehandlingskapasiteten. Da proposisjonen ble fremmet var situasjonen slik at det hver måned kom inn flere saker enn hva man klarte å behandle, noe som førte til at antallet ubehandlede saker økte fra måned til måned.

Fra august 2007 begynte man å se effektene av tilleggsbevilgningen, og Utlendingsdirektoratet har siden den gang behandlet vesentlig flere saker enn hva som har kommet inn. Totalt er antallet ubehandlede saker bygget ned med 200 saker i andre halvår 2007, noe som utgjør ca 3 pst av totalrestansen. Den største reduksjonen i forventet saksbehandlingstid er knyttet til familieegjenforening hvor hovedpersonen har arbeidstillatelse. Her er reduksjonen på 25 pst. Forventet saksbehandlingstid for øvrige saker er også på vei ned, men foreløpig uten at vi ser vesentlige utslag. Dette må imidlertid ses i forhold til hva situasjonen ville vært uten tilleggsbevilgningen.

Jeg minner for øvrig om at det i vedtatte budsjett for 2008 ligger til grunn en langt større restansenedbygging av oppholdssaker enn hva tilfellet var i St.prp. nr. 56 (2006-2007), og at sistnevnte proposisjon først og fremst var nødvendig for å sikre tilstrekkelig kapasitet til å ta unna innkomne saker. Dette gjør at det er all grunn til å forvente synkende saksbehandlingstider det kommende året.

SPØRSMÅL NR. 475**Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes****Besvart 22. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Med henvisning til siste ukes mediedebatt om departementets manglende redegjørelse for anvendelsen av bevilgningene til koranskoler i Pakistan, minner jeg om statsrådens svar på spm. nr. 1413 (2007).

Kan statsråden på bakgrunn av sin meddelte gjennomgang av tiltaket redegjøre for tildelingskrite-

riene og gi Stortinget en konkret oversikt over hva den enkelte mottaker har motatt, og hvordan de tilfredsstiller kriteriene?»

Svar:

Med henvisning til mitt tidligere svar på sp.m. 1413 (2007), kan jeg bekrefte at det umiddelbart ble tatt initiativ til en særskilt gjennomgang av det nor-

ske bidraget til de aktuelle koranskolene. Denne gjennomgangen foretas av tre eksterne konsulenter og vil bli sluttført i løpet av februar

Det norske bidraget er en del av en større grunnskolesatsing i regi av pakistanske myndigheter. Det er etablert et omfattende kontroll- og oppfølgingssystem for satsingen.

Gjennom annonser i den lokale pressen har koranskoler blitt invitert til å delta i prosjektet. Målet er å styrke den allmenne delen av grunnskoleopplæringen og utbedre de hygieniske forhold ved skolene. Kriteriene for å bli godkjent for støtte er bl.a. følgende:

- Skolene må være godkjent og registrert av et av de sentrale akkrediterings- og eksamensgivende organer (Wafaaq).
- Skoler registrert i enkeltpersoners navn, kan ikke godkjennes.
- Det må enten allerede undervises i obligatoriske grunnskolefag (eksempelvis matematikk, urdu, engelsk og samfunnsfag), eller skolens ledelse må være villig til å starte opp slik undervisning i tråd med de offentlige læreplaner.
- I tillegg har Innenriksdepartementet måttet bekrefte at den aktuelle skole ikke har vært eller er involvert i noe som kan knyttes til ulovlig virksomhet eller terrorisme.

somhet eller terrorisme.

Skolene får tilbud om etterutdanning for lærere og tilgang på skolemateriell. Når det gjelder økonomiske bidrag til den enkelte skole, er disse basert på planer godkjent av provinsmyndighetene, som foretar regelmessige besøk til hver enkelt skole.

Av de 8 skolene i Swat, som har vært omtalt i media, har så langt 7 skoler fått norsk støtte. Én skole har hittil ikke mottatt støtte da betingelsene ikke har vært oppfylt. Påstander fremkommet i media den siste tiden om at ingen skoler har mottatt støtte, er således feilaktige.

Av de 118 skolene omfattet av prosjektet, har 76 skoler så langt mottatt støtte. Beløpene varierer sterkt, fra ca. NOK 2500 til ca. NOK 17000. Gjennomsnittlig støttebeløp er ca NOK 7000.

Det er et erklært ønske fra pakistanske myndigheter å støtte grunnskoleundervisning i koranskoler. Myndighetene vurderer eiere og lærere som viktige endringsagenter i arbeidet med å fremme mer kunnskap og toleranse i det pakistanske samfunnet.

Prosjektet ble besluttet iverksatt i 2003, med en varighet av 5 år. Når prosjektperioden nå nærmer seg slutten, vil jeg nøye vurdere om Norge skal fortsette sin støtte til prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 476

Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 21. januar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Vil justisministeren nå følge opp Stortingets vedtak om å gjennomgå alle sider ved forliset av riggen "Deep Sea Driller" og sørge for at alle kort kommer på bordet, samt vurdere myndighetenes moralske ansvar overfor overlevende og etterlatte etter forliset?»

BEGRUNNELSE:

Natt til 1. mars 1976 grunnstøtte boreriggen "Deep Sea Driller" ved Fedje utenfor Bergen. Seks menn omkom i ulykken etter at mannskapet var gått i livbåtene. Ulykken ble gransket av en ulykkeskommisjon oppnevnt av Justisdepartementet som konkluderte med at årsaken til grunnstøtingen i første rekke var uheldige disposisjoner foretatt av plattformsjefen.

Etter ønske fra pårørende og overlevende etter ulykken, fattet Stortinget i 2004 vedtak om at Regjeringen skulle foreta en gjennomgang av alle sider ved forliset av riggen "Deep Sea Driller". Justisdepartementet besluttet i mars 2007 at utredningen i forbindelse med forliset av "Deep Sea Driller" skulle gjennomføres som en enmannsutredning, og politimester Rolf B. Wegner sa seg villig til å påta seg oppgaven. Utredningen som mange mente var svært mangelfull forelå, 1. november 2007.

En av de som var svært kritisk til rapporten, var sikkerhetsprofessor Jan Erik Vinnem ved Universitetet i Stavanger. Ifølge Stavanger Aftenblad 14/11 2007 var han ikke nådig i sin kritikk av Wegners utredning og hevdet at Justisdepartementets utreder opptrer lettvinnt og umoderne. Han stilte seg spørsmålet om Wegner i det hele tatt har hatt kjennskap til

moderne prinsipper for ulykkesgranskning, og mente at "Deep Sea Driller"-ofrene fortjener langt bedre enn denne utredningen.

Til tross for at utredningen etter manges mening var svært mangelfull, påpeker den likevel en rekke svakheter med myndighetenes oppfølging av både pårørende og overlevende. Rapporten slår bl.a. fast at den katastrofepsykriatriske oppfølging av både pårørende og overlevende synes i det vesentlige å ha vært fraværende. Man viser også i utredningen forståelse for reaksjonen fra overlevende og pårørende når de beskriver "Deep Sea Drillers" forlis som "den glemte ulykken", og den nedvurdering av den innsats som ble levert i oljeindustriens barndom, samt at manglende oppmerksomhet fra offentlige myndigheter har vært uttrykk for en nedvurdering av ulike personlige problemer som overlevende og etterlatte ble påført som følge av forliset.

Ifølge Stavanger Aftenblad 9. januar vil justisministeren nå sette strek for saken. Ifølge avisen ser justisministeren bort fra den knusende kritikken mot Wegners rapport fra bl.a. sikkerhetsprofessor Jan Erik Vinnem og politietterforsker Stein Ege. Det er også uaktuelt for justisministeren å diskutere erstatninger til ofrene etter ulykken til tross for den mangelfulle behandling de fikk etter ulykken, ifølge avisen.

Det norske oljeeventyret har gjennom snart 40 år vært svært viktig for norsk økonomi og bidratt til ver-

diskaping, sysselsetting og industriutvikling over store deler av landet. Oljenæringen har medført at vi er i verdenstoppen teknologisk og i tillegg sikret oss enorme inntekter som gjør at vi i dag fremstår som et av verdens rikeste land med over 2000 mrd. kroner på bok.

"Deep Sea Driller"-forliset og myndighetenes mangelfulle oppfølging av denne viser at oljeeventyret også har en bakside. Det er grunn til å stille spørsmål ved myndighetenes moralske ansvar overfor overlevende og etterlatte i en slik situasjon. Ingen kan bringe deres kjære tilbake, men vi må ikke glemme dem og andre i samme situasjon.

Viser for øvrig til mitt spørsmål 759 til statsministeren datert 9. september 2003 og mitt spørsmål 1069 til arbeids- og inkluderingsministeren datert 19. juni 2006.

Svar:

Stortinget ba regjeringen i anmodningsvedtak nr. 175 (2004-2005) gjennomgå alle sidene ved forliset av riggen "Deep Sea Driller". På bakgrunn av dette engasjerte Justisdepartementet politimester Rolf B. Wegner til å foreta en utredning av forliset. Justisdepartementet mottok rapporten 1. november 2007 og tar sikte på å orientere Stortinget om oppfølgingen av anmodningsvedtaket i forbindelse med revidert nasjonalbudsjett 2008.

SPØRSMÅL NR. 477

Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 28. januar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Vil statsråden vurdere å endre/tilpasse kriteriene for økonomisk støtte fra Småsamfunnssatsinga 2008, slik at den typen prosjekter som er redegjort for i begrunnelsen, kan ha anledning til å få støtte til sitt prosjekt?»

BEGRUNNELSE:

Prosjektet Bynære Bygder i Porsgrunn har allerede søkt departementet om økonomisk støtte fra Den nasjonale småsamfunnssatsinga. Prosjektet som har støtte i både kommune og fylkeskommune, har som mål å kartlegge og bremse fraflyttingen fra bynære bygder. Samtidig skal prosjektet spesielt se på hvilke

negative utfordringer som bynære bygder har, og hvordan man kan løse disse utfordringene. Undertegnede tror dette prosjektet er unikt i sitt slag, og at det kan være mange bynære bygder som kan ha mye å hente fra dette prosjektet.

Desverre så kan det se ut som om prosjektet ikke helt faller inn under de kriteriene for økonomisk støtte fra nasjonale midler fra småsamfunnssatsinga.

Svar:

I utgangspunktet skal distrikts- og regionalpolitiske virkemidler bevilget over Kommunal- og regionaldepartementets budsjett, brukes innenfor det distriktpolitiske virkeområdet. Kriterier for å fastsette

virkeområdet er blant annet befolkningsutvikling og næringsstruktur. Departementets midler utgjør den ekstraordinære delen av Regjeringens innsats for å nå de distrikts- og regionalpolitiske målene.

Hovedtyngden av innsatsen for lokal og regional utvikling går gjennom kommunene og fylkeskommunene. Telemark fylkeskommune fikk i budsjettet for 2008 bevilget totalt 43,23 millioner kroner til arbeidet med regional utvikling i fylket.

Argumentasjonen for å etablere den nasjonale småsamfunnssatsingen var nettopp at satsingen skulle være en ekstra, spisset satsing, rettet mot særlig sårbare områder. Innsatsen kommer på toppen av de virkemidlene som går gjennom fylkene. I den nasjonale småsamfunnssatsingen støtter departementet seg på de innspill som kommer fra de ulike fylkeskommunene.

Jeg er enig i representant Fostervolds vurdering av at prosjektet Bynære bygder i Porsgrunn er et interessant regionalt utviklingsprosjekt. Selv om prosjektet ikke faller inn under den nasjonale småsamfunnssatsingen, håper jeg det kan være aktuelt for fylkeskommunen å vurdere om det er andre regionale

virkemidler som kan brukes for å realisere prosjektet. Dette må selvfølgelig fylkeskommunen vurdere på fritt grunnlag, opp mot andre relevante prosjekter og den strategi fylkeskommunen i samarbeid med flere andre regionale aktører har utarbeidet rettet mot å nå regionale utviklingsmål.

Regjeringens småsamfunnssatsing er rettet spesielt mot områder med lange avstander til regionale sentra og samfunn med vedvarende befolkningsnedgang og sårbar næringsstruktur. En viktig målsetting i den nasjonale småsamfunnssatsingen er at de ulike prosjektene skal kunne lære av hverandre, og bidra inn i nettverk og erfaringsoverføring. Med det som bakgrunn faller prosjektet i Porsgrunn utenfor de kriterier og den målgruppen vi har innrettet den nasjonale småsamfunnssatsingen mot.

Med de retningslinjer som er gitt for prosjektet, og på bakgrunn av at denne satsingen nå allerede har gått i vel to år, og har samlet en betydelig prosjektportefølje ønsker jeg ikke å endre kriteriene for økonomisk støtte fra småsamfunnssatsinga 2008, slik at prosjektet i Porsgrunn kan komme med i den nasjonale småsamfunnssatsingen.

SPØRSMÅL NR. 478

Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 25. januar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Kan statsråden forklare hvordan fengslene skal få til dette innenfor de økonomiske rammene de opererer under, da anskaffelse, oppbevaring og tilberedning av halal kjøtt ifølge skikkene vil kreve store investeringer i en rekke norske fengsler?»

BEGRUNNELSE:

I en melding fra NTB den 21.12.2007 kan vi lese at Justisdepartementet i et brev de har skrevet til innsatte ved Ringerike fengsel, lover de muslimer i norske fengsler halal slaktet kjøtt. Dette gjør Justisdepartementet ved å vise til at alle ansatte skal ha likebehandling, uavhengig av hvilke matskikker og religiøse høtider det gjelder.

Svar:

Justisdepartementet har ikke gitt fengslene et pålegg om å tilby halal kjøtt slik det antydes i spørsmålet. Et generelt pålegg om servering av halal kjøtt er

vanskelig å gjennomføre bl.a. av praktiske grunner. Fengslene legger til rette for ulike alternativer og dette avhenger av den enkeltes behov.

Justisdepartementet mottok i september 2007 en klage fra innsatte ved Ringerike fengsel. Klagen omhandlet utførelsen av Ramadan ved fengselet, og det ble klaget på at tilretteleggelsen var blitt dårligere enn tidligere. Departementet forela klagen for Kriminalomsorgen region sør og Ringerike fengsel. Ringerike fengsel beklaget at tilretteleggelsen og gjennomføringen av Ramadan ikke ble utført på en tilstrekkelig god måte. Det ble videre i svaret vist til at det er iverksatt et arbeid for å utvikle en ny praksis for hvordan Ramadan i fremtiden skal gjennomføres ved fengselet.

Departementet besvarte klagen fra de innsatte ved å vise til ovennevnte informasjon fra Ringerike fengsel. Departementet beklaget at tilretteleggelsen ikke var god nok og forutsetter at tilretteleggelsen av Ramadan heretter vil bli tilfredsstillende tilrettelagt gjennom den nye praksisen Ringerike fengsel skal ut-

vikle. Det er viktig at kriminalomsorgen legger forholdene til rette slik at innsatte kan utøve sin religion.

Så langt departementet kjenner til, har det ikke

vært problemer ved andre fengsler i forhold til gjennomføringen av Ramadan i fjor.

SPØRSMÅL NR. 479

Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal

Besvart 24. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Ungdommer fra Sauda som ønsker å ta førerkort, må reise til Stavanger og Haugesund for praktisk/teoretisk prøve. Ventetiden er nå på opptil 3 mnd for praktisk prøve i Rogaland for klasse B. Sauda Vgs ønsker en tilbakeføring av mulighet til å avlegge den teoretiske og den praktiske delen av alle førerkortklassene i Sauda. De kan også avhjelpe køen som er i dag med å få godkjenning for sensorarbeid for en eller to av deres lærere.

Vil statsråden foreta seg noe slik at disse ungdommene igjen kan ta førerkortet der de bor?»

Svar:

Vegdirektoratet opplyser at Sauda ble lagt ned som førerprøvested i 2000, i forbindelse med effektivisering og omorganisering i Statens vegvesen. Bakgrunnen var dels økonomiske forhold, dels at trafikkbildet i Sauda ikke var egnet til å gi kandidatene de trafikale utfordringene praktisk førerprøve skal inneholde. De deler av tjenestetilbudet som midlertidig ble flyttet til Sand i nabokommunen Suldal, ble lagt ned i 2005 som følge av liten etterspørsel etter tjenestene.

I Sauda er det opprettholdt et avgrenset førerprøvetilbud for tunge kjøretøy, hvor elever ved transportlinjen på Sauda Vidaregåande skule to ganger i året får gjennomføre praktiske prøver.

Statens vegvesen tilstreber å ha et riktig servicenivå i forhold til publikums etterspørsel etter tjenester. Bemanningssituasjonen på flere trafikkstasjoner har imidlertid ikke vært ideell den siste tiden, blant annet som følge av dagens pressede arbeidsmarked. Vegvesenet rekrutterer nå aktivt for å oppnå ønsket balanse mellom bemanning og oppgaver, og dermed bli rustet til å gi et tjenestetilbud med riktig kvalitet og servicenivå. Jeg beklager selvfølgelig at ventetiden på praktisk førerprøve til tider har vært lenger enn ønskelig. Etter hva jeg får opplyst er ventetiden på førerprøve kl. B i Stavanger og Haugesund for tiden på henholdsvis 6 og 7 uker.

Statens vegvesen benytter seg noe av mobile sensorer. Omfanget av dette må imidlertid veies i forhold til best mulig ressursutnyttelse, slik at kapasiteten i størst mulig utstrekning brukes til sensorvirksomhet og ikke til reise. Etterspørselen må dermed også være av et visst omfang for å kunne forsvare en slik ordning.

Det foreligger ikke planer om å la andre enn Statens vegvesen ha ansvar for gjennomføring og sensur av førerprøver. For å sikre at brukerne har tillit til ordningen og sensorenes upartiskhet, samt at prøvene vurderes mest mulig ensartet og korrekt, mener jeg dette ansvaret fortsatt skal ligge hos kun ett organ.

Jeg ønsker å sikre brukerne av trafikkstasjonene et godt og tilgjengelig tjenestetilbud over hele landet. Tilbudet skal ikke være statisk, men kunne justeres som følge av etterspørsel, mulighet for bruk av internett og andre elektroniske tjenester. Til orientering vedlegger jeg kopi av departementets brev av 23. august 2007 til Vegdirektoratet angående "revidert helhetlig plan" for tjenestetilbudet. Jeg vil også nevne at Statens vegvesen er i dialog med Sauda kommune om eventuell opprettelse av et kundesenter i kommunen, der vegvesenet eventuelt kan gi et begrenset tjenestetilbud.

Vedlegg til svar:

Brev fra Samferdselsdepartementet til Vegdirektoratet datert 23. august 2007. Ref. 07/309- JAJ

Revidert helhetlig plan for tjenestetilbudet ved trafikkstasjonene

Vi viser til Statens vegvesens brev av 13. februar 2007 med forslag til helhetlig plan for tjenestetilbudet ved Statens vegvesens trafikkstasjoner. Vi viser også til tilleggsmateriale, utredninger m.v. som departementet har mottatt fra Statens vegvesen under behandlingen av dette forslaget.

Den planlagte effektiviseringen fra 2004 av trafikk- og kjøretøyområdet har vært stilt i bero for å sikre brukerne av tjenestetilbudet ved trafikkstasjonene

ne et godt og tilgjengelig tilbud i hele landet. Departementet mener at en forutsetning for en videre effektivisering innen trafikant og kjøretøyområdet må være at nye elektroniske løsninger og verktøy er tilgjengelige, er kjent og blir brukt av publikum før det gjøres større endringer i de tjenestene som tilbys ved trafikkstasjonene. Statens vegvesens arbeid med forslag til helhetlig plan har også vist at det kan være nødvendig å styrke de publikumsrettede tjenester på enkelte stasjoner og i enkelte perioder av året. Departementet finner å legge større vekt på verdien av nærhet og korte avstander for kundene, samt likeverdighet i tilbud over hele landet, enn slik vurderingen var i 2004.

Samferdselsdepartementet har gjennomgått forslag til helhetlig plan og har foretatt enkelte endringer og justeringer av forslaget, heretter kalt revidert helhetlig plan:

1. Departementet har i hovedsak tatt stilling til lokalisering av trafikkstasjon eller avgrenset tjenestested, og vi er kommet til at Drøbak skal fortsette som trafikkstasjon og fullverdig tjenestested. Kongsberg, Larvik, Rjukan, Evje og Mandal skal opprettholdes som avgrenset tjenestested, mens Rissa og Åfjord blir erstattet av ambulerende tilbud, se pkt 2 nedenfor. Ved Evje skal det også gis mulighet for oppkjøring med tungbil. For de øvrige trafikkstasjoner eller avgrensede tjenestesteder er det ingen endring. Departementet har ikke tatt stilling til endelig tjenestetilbud ved kundesenter eller oppmøtested, men er kommet til at lokaliseringen skal ligge fast, slik at inntil videre opprettholdes for eksempel Dalen og Kragerø som oppmøtested, se pkt 2. Vi vil også vise til at det, under høringen av helhetlig plan, har kommet fram at spesielt kommuner og enkelte større brukere av Statens vegvesens tjenester har viktige interesser som må søkes ivaretatt i en god dialog om endringer og tilpasninger av tilbudene.
2. Departementet har som nevnt, i utgangspunktet ikke tatt stilling til konkrete tjenestetilbud på den enkelte trafikkstasjon eller annet tjenestested,

men vil overlate til Vegdirektoratet å ta nærmere stilling til dette. Vi mener bl.a. at høringen og den videre oppfølging av planen i regi av Statens vegvesen, ved for eksempel justeringer i åpningsdager/tid på enkelte tjenestesteder, har vist det mulig å finne fleksible og gode løsninger som alle parter kan akseptere. Slike løsninger skal drøftes med berørte kommuner. Vi vil også vise til at bruk av for eksempel ambulerende tjenester i enkelte tilfeller kan gi et bedre og bredere tilbud til publikum. Vi ber derfor Statens vegvesen etablere slike tjenester for bl.a. Åfjord og Rissa, og for eventuelle andre steder som kan gis et bedre og bredere tilbud i samsvar med revidert helhetlig plan.

3. Departementet har ikke tatt stilling til om periodisk kjøretøykontroll (PKK) i Statens vegvesen skal utvikles og vi vil derfor komme tilbake til denne saken på et senere tidspunkt.
4. Departementet ønsker også å presisere Statens vegvesens rolle i forhold til oppfølging av revidert helhetlig plan. Statens vegvesen vurderer selv tjenestetilbudet på det enkelte tjenestested i et samarbeid med bl.a. berørte kommuner og større brukere av Statens vegvesens trafikkstasjonstjenester. Vi er enig med Vegdirektoratet i at det vil være behov for å utvikle strukturen videre. Tjenestetilbudet vil ikke være statisk, men vil være avhengig av utvikling i kundenes behov for oppmøte og mulighet for bruk av Internet og andre elektroniske tjenester. Når det gjelder eventuelle endringer i lokalisering eller nedlegging av trafikkstasjon eller avgrenset tjenestested, skal forslag om dette drøftes med berørte kommuner og forelegges departementet før avgjørelse blir tatt.

Samferdselsdepartementet legger til grunn at Statens vegvesen nå vil revurdere tjenestetilbud ved avgrenset tjenestested, kundesenter og oppmøtested i lys av revidert helhetlig plan. Departementet ser det som viktig at Statens vegvesen kan tilby tilfredsstillende tjenester med tilstrekkelig kvalitet i hele landet.

SPØRSMÅL NR. 480**Innlevert 15. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen****Besvart 24. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Beregninger tyder på at den høyere prioriteringen av psykisk helse som politikerne i Møre og Romsdal har gjort, nå blir straffet med en overføring av ca. 23 mill. fra Møre og Romsdal til Sør- og Nord-Trøndelag, og mener statsråden det er akseptabelt at det synes som om ressursene faktisk i stor grad går med til å dekke opp noe av underskuddet i de aktuelle foretakene, altså at psykiatressurser brukes til andre formål og at penger tas fra et fylke til andre?»

BEGRUNNELSE:

Psykiatrien i Helse Nordmøre og Romsdal og Helse Sunnmøre befinner seg midtveis i en krevende omfordelingsprosess. For Møre og Romsdal sett under ett kan dette innebære en reduksjon i forhold til kapasitet så vel som kvalitet. Det kan ikke foreløpig dokumenteres en opptrapping av behandlingstilbudet i Helse Sunnmøre som kompenserer for nedbyggingen i Helse Nordmøre og Romsdal, og driftsmidler tilført i forbindelse med Opptrappingsplan for Psykisk Helse har ikke kommet pasientene til gode.

Det er i 2008 og 2009 at konsekvensene av styrevedtaket vil bli merkbare for alvor. Nedbyggingen av tilbudet i Helse Nordmøre og Romsdal vil bli forsert uten at det til nå er tegn til tilsvarende oppbygging på Sunnmøre. Faren for en forringelse av tilbudet totalt i Møre og Romsdal, i en opptrappingsfase, er overhengende.

Det er omforent enighet om et klart behov for omstilling innen psykiatrien, i retning av mer utadrettet pasientbehandling, ivaretagelse av nærhetsprinsippet og tidlig intervensjon. Det har imidlertid fra flere hold og gjentatte ganger vært uttrykt bekymring for nedbygging av behandlingstilbudet i Helse Nordmøre og Romsdal som ikke følges opp av tilsvarende oppbygging andre steder i regionen.

Den interne omfordelingen i Helse Midt-Norge gjennomføres i andre halvdel av tidsperioden for "Opptrappingsplan for Psykisk Helse" (1999-2008). Opptrappingen omfatter både kommunehelsetjenesten og spesialisthelsetjenesten. I Opptrappingsplanen ligger det i utgangspunktet en forventning om sterkere vekst innenfor psykisk helsevern sammenlignet med somatikken hvis en ser Helse Midt-Norge sett under ett.

Helse Midt-Norges internrevisjonsrapport "Omstilling innen psykiatri - Helse Nordmøre og Romsdal og Helse Sunnmøre" (styresak RHF 122/07,

19.12.07) dokumenterer betydelige omstillingsproblemer.

1. Internrevisjonen avdekker mangelfull styring og oppfølging fra konsernledelsens side og fravær av fortløpende faglig evaluering.
2. En betydelig reduksjon i antall liggedøgn i Helse Nordmøre og Romsdal, og tilsvarende en liten nedgang i Helse Sunnmøre, kompenseres ikke ved økt antall polikliniske konsultasjoner, hvis en ser Møre og Romsdal under ett.
3. Driftsutgiftene øker for Helse Sunnmøres vedkommende, og driftsmidler tiltenkt psykisk helsevern benyttes til å styrke det somatiske budsjettet i Helse Sunnmøre ("dekning av fellesutgifter").

Mens det foreløpig ikke kan dokumenteres en opptrapping av behandlingstilbudet i Helse Sunnmøre som kompenserer for nedbyggingen i Helse Nordmøre og Romsdal, dvs. at overføring av driftsmidler ikke har resultert i økt resultatoppnåelse, så vil år 2008 bli det året der konsekvensene av omstillingen vil bli synlige for alvor.

Det sendes i disse dager ut brev til over 100 ansatte med melding om mulig overtallighet eller endring i arbeidsforholdet. Det forsøkes gjennomført nedstenging av tilbud i Helse Nordmøre og Romsdal. Foreløpig er det uklart om kommunene vil klare å bygge opp kvalitativt gode tilbud som kan kompensere for den planlagte reduksjonen i antall akuttplaser.

Til nå har bruk av opptrappingsmidler mildnet konsekvensene av styrevedtaket 74/05. Det er neppe intensjonen, men nedbemannings- og omstillingsprosessen vil bli ytterligere krevende i 2008 og 2009. Verken Helse Nordmøre og Romsdal eller Helse Sunnmøre har blitt tilført ekstraressurser med tanke på en såpass krevende omstilling. Helse Midt-Norge har etter vedtak i sak 102/07 RHF ingen finansiell reserve som kan benyttes til å dekke omstillingskostnader.

Svar:

Helse Midt-Norge RHF har informert meg om at de i 2003 gjennomgikk strukturen innen psykisk helsevern i hele regionen. Gjennomgangen viste at fordelingen mellom de fire helseforetakene var til hinder for at helseforetaksgruppen samlet kunne nå målet om desentraliserte og likeverdige tilbud til befolk-

ningen, jf. Opptrappingsplanen for psykisk helse (1998-2008). En forklaring er at helseforetakene ved etablering i 2002 fikk videreført den inntektsfordelingen som lå til grunn i 2001 da fylkeskommunene eide sykehusene. Dette innebar at fylkeskommunenes ulike prioriteringer av bl.a. psykisk helsevern ble videreført i helseforetakenes inntektsrammer.

For å gjøre de fire helseforetakene i stand til å møte utfordringene med like økonomiske forutsetninger, vedtok styret for Helse Midt-Norge RHF i 2005 at inntektene til helseforetakene skulle gjenspeile demografiske forhold i helseforetakenes opptaksområder. Dette innebar en styrt overføring av inntekter fra Helse Nordmøre og Romsdal HF til de andre helseforetakene.

De regionale helseforetakene skal forvalte de samlede ressurser til psykisk helsevern på best mulig måte. En nødvendig oppgave for det regionale helseforetaket vil derfor være å gjennomgå inntektsfordelingen i regionen - slik Helse Midt-Norge gjorde i 2003. De generelle kravene om at alle opptrappingsmidler skal gå til satsing innen psykisk helsevern og at veksten innenfor psykisk helsevern skal være større enn innen somatikk, gjelder uavhengig av slike prosesser. Disse kravene er også videreført fra Helse-

og omsorgsdepartementet til de regionale helseforetakene i 2008.

Helse Midt-Norge RHF har forsikret meg om at omstillingen ikke reduserer den samlede behandlingsskapasitet i Helse Nordmøre og Romsdal HF, og at planene er i tråd med intensjonene i Opptrappingsplanen. Videre opplyser Helse Midt-Norge RHF at de ikke kan se at omstillingen reduserer den samlede kapasiteten i regionen. Det er heller ingen indikasjoner på redusert kvalitet på tilbudet.

Jeg har videre fått opplyst at styret i Helse Midt-Norge RHF følger omstillingsprosessen nøye, og at de tidlig høsten 2007 iverksatte en intern revisjon av omstillingsprosessen. Internrevisjonens rapport ble styrebehandlet i desember 2007. Det ligger ingen kritikk i internrevisjonens rapport av innholdet i omfordelingsplanen. Rapporten konkluderer med et sterkere behov for tettere oppfølging fra regionalt helseforetaksnivå av de aktuelle foretakene med regelmessig rapportering til styret. Dette følges umiddelbart opp fra administrasjonen i Helse Midt-Norge RHF.

Jeg har tillit til at Helse Midt-Norge RHF følger omorganiseringsprosessen nøye og sørger for at ingen pasienter blir skadelidende av de omstillingene som er i gang.

SPØRSMÅL NR. 481

Innlevert 16. januar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 24. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hvilke tiltak vil statsråden iverksette for å begrense dyrepåkjørslers langs jernbanestrekningene i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Jernbaneverkets ferske statistikk viser 12 976 dyrepåkjørslers de siste sju årene, og dette er kun de registrerte. I tillegg kommer andre dyr, hovedsakelig småvilt, som er skadd eller drept uten at dette er registrert. Antall påkjørslers øker fra 1671 i 2006 til 1895 i 2007. De blodigste jernbanestrekningene er Nordlandsbanen og Rørosbanen. Elgen er mest utsatt og utgjør over halvparten av påkjørslene.

Nordlandsbanen får 500 000 kr i året til avbøtende tiltak, og Rørosbanen noe mindre i jobben med å redusere disse påkjørslene. Dette skal dekke rydding av vegetasjon langs traseene, brøyting langs skinnegangen og føring for å styre hvor dyrene ferdes.

Svar:

Det forekommer dessverre hvert år at dyr påkjøres av tog og at noen strekninger er særlig utsatte. En viktig oppfølging når uhellet først har inntruffet, er at avlivingen skal skje så raskt og skånsomt som mulig. Spørsmål nr. 176 fra stortingsrepresentant André N. Skjelstad fra 2007 tar opp utfordringer knyttet til dyrepåkjørslers, og som nevnt i mitt svar av 9.11.2007 har jeg fulgt opp denne problematikken tett siden forrige vinter. Jeg har forvisset meg om at det har blitt gjennomført kurs for ettersøkspersonell på Rørosbanen og kursingen fortsetter i disse dager på Nordlandsbanen. Dette gjennomføres i tett samarbeid mellom NSB AS og Jernbaneverket. Dette er imidlertid tiltak som skal redusere dyrenes lidelser når det skjer dyrepåkjørslers.

Når det gjelder forebyggende tiltak har jeg drøftet dette med NSB AS som største operatør på de mest belastede strekningene. Forslagene fra NSB AS

består av tiltak som bedre gjerding og brøyting av områdene inntil jernbanelinjene og fjerning av vegetasjon med påfølgende sprøyting. Dette er tiltak som Jernbaneverket siden 2000 har gjennomført og prøvd ut langs Nordlands- og Rørosbanen. I tillegg har Jernbaneverket prøvd ut refleks, viltspeil, føring og nedbrøyting av brøytekanter. Prioriteringen av tiltak som antas å ha størst effekt, skjer i tett samarbeid med viltforvaltningen i de enkelte kommuner. Det utarbeides planer for tiltak i områder langs jernbanen. Ansvar for gjennomføring av tiltak er lagt til arbeidsgrupper hvor kommunene deltar. Jernbaneverket har også etablert et samarbeid med reindriftsforvaltningen på strekninger der dette er hensiktsmessig og får tilbakemelding dersom reinsflokker har nærmet seg

sporet. Det iverksettes i disse tilfellene saktekjøring fram til situasjonen er under kontroll.

Tilgjengelig statistikk viser at antall dyrepåkjørsler hvert år varierer såpass mye at det er for tidlig å si noe om disse tiltakene har den ønskede effekten. Det viser seg at antallet dyrepåkjørsler kan variere både ut fra forskjellige vær- og beiteforhold den enkelte vinter, samt størrelsen på bestanden av dyr.

Som det framgår arbeides det aktivt både fra Jernbaneverket, kommunenes og operatørenes side med å begrense antall dyrepåkjørsler til et minimum. Vi står likevel her overfor en utfordring hvor det fortsatt er nødvendig at alle involverte parter arbeider aktivt med å finne løsninger som kan bidra til å få redusert dette problemet.

SPØRSMÅL NR. 482

Innlevert 16. januar 2008 av stortingsrepresentant Jan Petersen

Besvart 24. januar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Det fremgår av oppslag i pressen at Kystvakten i Nord-Norge (KV Nord) legger opp til en 20 prosent nedgang i antallet operative seilingsdøgn i år, og det regnes samtidig med et kutt på 1000 flytimer til maritim overvåkning i 2008.

Hva er statsrådens vurdering av disse forhold, og anser statsråden at dette vil være i tråd med Regjeringsens påståtte satsning i nordområdene?»

Svar:

Som beskrevet i St.prp. nr. 1 (2007-2008), vil det i 2008 tas fire kystvaktfartøyer ut av strukturen, og det legges opp til å seile inntil 15 fartøyer. I forbindelse med behandlingen av budsjettet, jf. Innst. S. nr. 7 (2007-2008) uttalte flertallet i komitéen at:

"Disse medlemmer merker seg også at Kystvakten i 2008 må tilpasse aktivitet og seilingsmønster til de nye fartøyene som skal settes i drift og som er noe dyrere å drifte enn de gamle. Disse medlemmer vil imidlertid vise til at dette kompenseres i noen grad av at de nye fartøyene har økt kapasitet og rekkevidde.

Disse medlemmer har videre merket seg at produksjonen i Kystvakten måles bl.a i antall patruljedøgn, men at patruljedøgn alene imidlertid sier lite om effekten av Kystvaktens arbeid. Disse medlemmer er derfor enige i at rett kontroll på rett sted til rett tid også avhenger av det totale situasjonsbildet og beslutningsgrunnlaget som etableres bl.a gjennom overvåkning,

og at Luftforsvarets maritime patruljefly er en viktig del av Kystvaktens virksomhet".

Kystvakten leverte i 2007 totalt 4769 patruljedøgn. Den reduksjonen i Kystvaktens struktur som ble beskrevet i St.prp. nr. 1 (2007-2008), medfører noe færre patruljedøgn i 2008. Plantallene, slik de foreligger i dag, indikerer at antall patruljedøgn i år vil bli ca. 4170. Disponeringen av kystvaktfartøyene i 2008 vil være i tråd med regjeringens prioritering av nordområdene, og Kystvaktens program for 2008 legger opp til en relativ styrking av ytre kystvakt i nord sammenlignet med 2007.

Når det gjelder spørsmålet om reduksjon i flytimer i 2008, er de omtalte timene relatert til det kjøp av flytimer som Kystvakten foretar fra et firma lokalisert på Svalbard. Dette berører således ikke Luftforsvarets maritime patruljefly. Forsvaret vil foreta en helhetlig vurdering av hvordan budsjetttrammen for kapittel 1790 Kystvakten best kan utnyttes for å løse oppgavene, herunder tilstedeværelse i nord.

Jeg synes det er viktig å fremheve at Kystvaktens struktur gjennomgår en meget positiv kvalitetsheving, som bidrar til å utvikle Kystvakten til å bli mer moderne og effektiv i sin innretning og organisering. Fra ultimo 2008 og frem til medio 2009 innføres tre fartøyer i Barentshav-klassen. Disse vil da erstatte eldre fartøyer. Dette vil gi økt kapasitet til overvåkning av og tilstedeværelse i de nordlige havområder.

Kystvakten er, sammen med andre operative kapasiteter, som bl.a. satellitter, maritime patruljefly og kystradarkjeden, en viktig bidragsyter for å etablere oversikt over den maritime virksomheten. Evnen til å etablere denne oversikten gir grunnlag for å prioritere maritim tilstedeværelse. Slik prioritering øker Kystvaktens effektivitet til å løse sine primære oppgaver.

Videre vil de nye fartøyene i indre kystvakt (Norden-klassen) få levert hurtiggående farkoster om

bord, noe som vil øke aksjonsradiusen for disse fartøyene. Alle de nye fartøyene har generelt bedre slepekapasitet, bedre kapasitet til oppsamling av oljeutslipp, og moderne operasjonsrom for å lede større operasjoner, eksempelvis redningsaksjoner. De nye spesialbygde fartøyene er derfor i bedre stand til å løse et bredere spekter av kystvaktoppgaver enn fartøyene som har vært innleid tidligere.

SPØRSMÅL NR. 483

Innlevert 16. januar 2008 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 24. januar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Eg viser til mitt spørsmål nr. 408, datert 18.12.07, og til brev frå FørdeGården AS, datert 10.01.08, der det går fram at FørdeGården AS har gitt nytt tilbod om redusert husleige til Lotteri- og stiftelsestilsynet, datert 22.12.06, altså før februar 2007. Siste tilbod frå FørdeGården AS vil medføre redusert husleige i høve flytting på ca. 7 mill. kr. over ein femårsperiode.

Vil opplysningane i brev frå FørdeGården AS, datert 10.01.08, medføre at statsråden tek initiativ til å forlenge leigeavtala med FørdeGården AS?»

GRUNNGJEVING:

I svaret, datert 21.12.07, frå statsråd Trond Giske på spørsmål nr. 408 frå underteikna står det m.a. følgjande: "Det er allereie brukt mykje ressursar frå vinnar av anbodskonkurransen si side på å realisere byggeprosjektet. Ved å bryte ut no vil dei deltakande etatane hamne i ein vanskeleg situasjon med mulig erstatningsansvar. Det vil ikkje vere god bruk av skattepengar. Eit tilbod om redusert leige burde i tilfelle vore lagt fram då anbodskonkurransen vart kjend, før Lotteri- og stiftelsestilsynet gjekk inn i samarbeidsprosjektet."

I brevet frå FørdeGården AS går det fram at det er feil at dei ikkje har lagt fram tilbod om redusert husleige til Lotteri- og stiftelsestilsynet. Nytt tilbod frå FørdeGården AS er datert 22.12.06 altså før februar 2007. Kopi av tilbodet er ifølgje FørdeGården AS også sendt departementet, og bekrefta motteke av departementet.

I brevet frå FørdeGården AS, datert 10.01.08, vert det vist til at dei hadde forhandlingar med Lotte-

ri- og stiftelsestilsynet i 2004. Etter ein lengre prosess med utarbeiding av romplan og prosjektering av tekniske løysingar, der Lotteri- og stiftelsestilsynet og FørdeGården AS hadde ferdigforhandla husleigevilkåra, fekk FørdeGården AS muntleg tilbakemelding frå Lotteri- og stiftelsestilsynet at dei hadde valt å overta lokaler i plan 1 som framleige avtale med Office Team AS. Den muntlege grunngjevinga frå Lotteri- og stiftelsestilsynet var at departementet sa nei pga. at leigeprisen i dei nye lokala vart for høg.

Det er kanskje ikkje rart at enkelte synes denne grunngjevinga er forunderleg i forhold til at ei flytting til andre lokalar, som ein no arbeider etter, vil gje ei meirutgift på husleige med over 1 400 000,00 kroner kvart år, som vil utgjere 7 000 000,00 over ein femårsperiode.

Det er også mange som spør om dette er fornuftig bruk av skattepengar.

Svar:

I mitt svar 21.12.2007 på spørsmål nr. 408 frå stortingsrepresentant Åge Starheim understreka eg at anbodskonkurranse for det nye bygget vart gjennomført, og vinnar vart kåra i februar 2007. Meir presist gjekk det 09.02.2007 ut brev til dei 2 attverande deltakarane i anbodskonkurransen om at Futurum AS vart valt som vinnar. Då hadde det vore gjennomført sluttforhandlingar med dei 2 attverande, Futurum AS og Fokusgården AS i løpet av januar 2007. 3 tilbydarar vart varsla i brev 07.12.2006 om at dei ikkje kom med i sluttrunden, deriblant FørdeGården AS. Det vart sett klagefrist 05.01.2007. Ingen klager vart motteke.

Som sagt i mitt svar på spørsmål 408 er det alle-

reie brukt mykje ressursar frå vinnar av anbodskonkurransen si side på å realisere byggeprosjektet. Ved å bryte ut no vil dei deltakande etatane hamne i ein vanskeleg situasjon med muleg erstatningsansvar. Det vil ikkje vere god bruk av skattepengar. Anbodsprosessen for det nye bygget vart kunngjort 24.03.2006. Eit tilbod om redusert leige frå Førde-

Gården AS burde i tilfelle vore lagt fram på det tidspunkt, før Lotteri- og stiftelsestilsynet gjekk inn i samarbeidsprosjektet.

Eg held derfor fast på at eg ikkje vil ta noko initiativ ovanfor Lotteri- og stiftelsestilsynet eller FørdeGården AS i denne saka.

SPØRSMÅL NR. 484

Innlevert 16. januar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 23. januar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«I landbruket er det et stort investeringsbehov for å tilfredsstille de nye reglene for husdyrhold. Det er også store investeringsbehov for å modernisere driftsbygninger.

Hvordan mener statsråden at landbruket skal klare de store investeringene landbruket og hver enkelt bonde står overfor i de kommende år?»

BEGRUNNELSE:

Bare i melkeproduksjonen er det et investeringsbehov på om lag 30 milliarder kroner for å tilfredsstille de nye reglene for husdyrhold. Norges Bondelag hevder at dette innebærer at hver enkelt melkeprodusent i gjennomsnitt må investere om lag tre millioner kroner innen år 2024 for å tilfredsstille kravene. Det tas ikke hensyn til eventuelle investeringer knyttet til generelt vedlikehold, endring av driftsomfang eller driftstype, hevder Norges Bondelag.

Svar:

Det stilles hvert år til disposisjon en betydelig ramme av fylkesvise bygdeutviklingsmidler som kan brukes til å delfinansiere bygging av nytt, og oppgradering av eksisterende driftsapparat. Landbruks- og matdepartementets strategi for næringsutvikling "Ta landet i bruk!" ligger til grunn for prioritering av søknader og innretning av de økonomiske virkemidlene, og er førende for den regionale prioriteringen.

Det er Innovasjon Norge som forvalter de fylkesvise bygdeutviklingsmidlene til bedriftsrettede tiltak. De totale bevilgninger til fylkesvise BU-midler har

blitt prioritert i de siste jordbruksoppgjørene, og økt både ved jordbruksoppgjøret i 2006 og i 2007. Den totale rammen for fylkesvise bygdeutviklingsmidler er for 2008 på 380 mill. kroner. I tillegg kan det gis rentestøtte til lån innenfor en ramme på 700 mill. kroner. Det må imidlertid presiseres at disse midlene også går til andre landbruksrelaterte næringsutviklingstiltak.

En vesentlig del av investeringene i landbruket må likevel privatfinansieres. Den generelle inntekts-situasjonen i næringen er derfor av stor betydning. Det har derfor vært særlig viktig at nåværende regjering gjennom jordbruksoppgjørene har lagt til rette for en langt mer positiv inntektsutvikling enn tidligere.

Landbruks- og matdepartementet har for øvrig bevilget 1 mill. kroner i støtte til prosjektet "Folkefjøsset". Prosjektet går ut på å finne enkle løsninger for ombygging av eksisterende driftsbygninger på en slik måte at det tilfredsstiller moderne driftsformer, og nye krav til hold av husdyr. Prosjektet ledes av fylkesmannen i Sør-Trøndelag i samarbeid med bl.a. TINE. Prosjektet er et nasjonalt pilotprosjekt som skal ha overføringsverdi for landet forøvrig. Det er også bevilget 850.000 kroner i støtte til et lignende prosjekt i Rogaland.

Oppsummert mener jeg regjeringen legger godt til rette for å møte de nye kravene til hold av husdyr. Både gjennom å finne fram til rimelige løsninger for ombygging av eksisterende bygninger for å tilfredsstille kravene og videre gjennom å stille betydelige økonomiske virkemidler til disposisjon for å delfinansiere prosjektene.

SPØRSMÅL NR. 485**Innlevert 16. januar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 23. januar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Ifølge FS 07 så foreslås Olavsvern base nedlagt. Samtidig oppleves en økende militær og sivil aktivitet i nordområdene. Olavsvern har trykkammer som er viktig for helsevesenet. Olavsvern er også viktig for NATOs spesialsoldater og ubåter som trener og bruker basen jevnlig.

Siden Olavsvern er finansiert med NATO-midler og er viktig for NATOs styrker, har statsråden kontakt med NATO før statsråden tar beslutning om Olavsverns fremtid, og vil statsråden legge vekt på NATOs syn?»

Svar:

De internasjonale stabene i NATO er tradisjonelt tilbakeholdne med å formelt kommentere den geografiske innretting av basestrukturen i det enkelte medlemsland, som primært anses å være et nasjonalt anliggende.

Forsvarssjefen har i Forsvarsstudien 07 (FS 07) anbefalt å nedlegge Olavsvern. I arbeidet med FS 07 har det vært gjennomført en dialog mot NATOs militære myndigheter om de strukturendringer som er anbefalt.

Departementet gjennomgår nå både anbefalinger

ne fra FS 07 og fra Forsvarspolitisk utvalg (FPU) som et ledd i arbeidet med den nye langtidsproposisjonen for Forsvaret. Det vil bli lagt stor vekt på å sikre at de anbefalinger som skal forelegges Stortinget er helhetlige og robuste. I den sammenheng vil både sikkerhets- og forsvarspolitiske, operative, miljømessige, økonomiske og en rekke andre hensyn vurderes. Her vil også forholdet til alliansen bli tillagt nødvendig vekt som en integrert del av de helhetlige vurderinger som gjøres i tilnytning til den fremtidige innrettingen av Forsvaret.

Forsvarsdepartementet vil videreføre dialogen mot NATOs organer i det pågående arbeidet med langtidsproposisjonen. I de tilfeller der det skulle bli aktuelt å avhende infrastruktur som er finansiert av NATO, vil dette måtte skje i henhold til prosedyrer som er etablert for å håndtere denne type spørsmål i relevante fora i alliansen.

Regjeringen vil fremlegge sine vurderinger og anbefalinger samlet når den neste langtidsproposisjonen oversendes Stortinget. Det er på det nåværende tidspunkt ikke trukket noen konklusjoner om Forsvarets fremtidige struktur ut over inneværende langtidsperiode.

SPØRSMÅL NR. 486**Innlevert 16. januar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 24. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Enkelte bussbaserte kollektivselskaper driver også turbussvirksomhet i tillegg til ordinær rutebasert busstransport av personer.

Kan statsråden opplyse om busser fra slike selskap får særbehandling ved passering av bomstasjon/bomring når de kjører turbussoppdrag i forhold til selskaper som utelukkende driver turbussvirksomhet, og vil statsråden gripe inn for å endre eventuell forskjellsbehandling?»

Svar:

Jeg vil først vise til at spørsmålet som representanten Sortevik nå stiller, tar opp de samme problem-

stillinger som Fremskrittspartiets stortingsgruppe v/ Arne Sortevik stilte i brev av 24.04.2007. Jeg vil i den anledning vise til mitt svarbrev datert 25.05.2007.

I følge takstretningslinjene for bompengeprojekter er kollektivtransportkjøretøy i rute, som hovedregel fritatt for betaling av bomavgiften. Dette gjelder både norske og utenlandske selskap. Definisjonen av kollektivtransport i rute følger av yrkestransportloven.

I ferjeavløsningsprosjekt kan det likevel være betaling for kollektivtransport i rute. Årsaken er at slike kjøretøy betaler på ferjene og det ville derfor være urimelig om et ferjeavløsningsprosjekt ikke lot seg

gjennomføre fordi det ikke var mulig å ta betaling fra disse kjøretøyene.

Ut fra den informasjonen jeg har skal det ikke foreligge noe grunnlag for særbehandling av bussbaserte kollektivselskaper, som også driver turbussvirksomhet, i forhold til selskap som bare driver turbussvirksomhet. Kollektivselskap som driver både kollektivtransport i rute og turbussvirksomhet skal kun ha fritak for passeringer i bomstasjonene for kjøretøyene når de er i rutegående trafikk. For andre passeringer skal de betale bompenger.

Systemet er til en viss grad basert på tillit. Årsa-

ken til dette er at det er vanskelig for bompengeselskapene å ha en oversikt over når kjøretøyene er i rute og når de benyttes til annen kjøring. Bompengeselskapene skal imidlertid foreta stikkprøvekontroller når det er mistanke om misbruk av ordningen. I en slik kontroll i 2003 ble det avdekket at et rutebilselskap hadde benyttet enkelte av sine rutebusser til annen kjøring over lengre tid. Selskapet ble da kontaktet og det ble tilbakebetalt en sum på omkring 500 000 kr. Jeg er ikke kjent med at dette systemet ikke fungerer som det skal. Dersom slik kunnskap kommer frem vil jeg selvsagt ta tak i det på en ryddig måte.

SPØRSMÅL NR. 487

Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve

Besvart 25. januar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Hva vil statsråden konkret bidra med for at politi- og lensmannsetaten i Møre og Romsdal skal få rammebetingelser til å ansette kvalifiserte fagfolk i vakante stillinger og samtidig sørge for nødvendige investeringsressurser til å ruste opp bilparken og nedslitt utstyr?»

BEGRUNNELSE:

Det er en kjent sak at vakante stillinger brukes for å få budsjettet i balanse ved politi- og lensmannsetaten i Møre og Romsdal.

I 2006 måtte etaten foreta en innsparing i et fra før av stramt budsjett, med 2,5 prosent. I 2007 måtte de øke innsparingene til 3,5 prosent for å få kjøpe inn strengt nødvendig verneutstyr. Investeringsbudsjettet er på kr. 0,00, og de sliter med nye pålegg, gamle biler og utstyr generelt. Løsningen er å låne utstyr med heimevern og forsvar. Det kommer stadig nye pålegg og statlige krav uten at det følger penger med. Som eksempel kan nevnes: De nye arbeidstidsbestemmelsene (Arbeidsmiljøloven) bidro til 1,5 mill dyrere drift, uten at det fulgte penger med. De er blitt pålagt videoovervåking i arresten, noe som vil koste 1,2 mill. Heller ikke her følger det penger med. Sunnmøre politidistrikt vil få tildelt 12 politistudenter, noe som i seg selv kan gi positivt effekt på sikt, men heller ikke her følger det penger med. Det koster å ha læringer! Næringslivet på Sunnmøre er avhengig av økt arbeidsinnvandring, og er vel blant de fylkene som har mest importert arbeidskraft. I gitte situasjo-

ner gir det en del integreringsutfordringer, som igjen krever tilgang til ganske mye tolketjeneste og økt aktivitet i politiet, som heller ikke blir kompensert. Utfordringene er mange flere, og frustrasjonen blant de ansatte er stor, noe som bidrar til at ansatte slutter i politiet og søker seg over i andre stillinger.

Svar:

Politidirektoratet foretar en årlig økonomisk rammetildeling til politi- og lensmannsetaten på grunnlag av en fastsatt ressursfordelingsmodell. Fordelingsmodellen skal bidra til at det enkelte politidistrikt har en ressursandel som står i forhold til distriktets oppgaver og lokale forhold. Politidirektoratet opplyser at Sunnmøre politidistrikt og Nordmøre og Romsdal politidistrikt har en tilfredsstillende ressurs-situasjon sammenlignet med andre politidistrikt.

Politidirektoratet vil fordele budsjettene for 2008 til politidistrikt og særorgan. Denne fordelingen vil trolig være klar primo februar.

Når budsjettet for 2008 blir fordelt, vil det være politimesteren på Sunnmøre og politimesteren i Nordmøre og Romsdal sitt ansvar å fastsette både årsverksrammen og midler til drift og investeringer, innenfor rammetildelingen. Begge politimestrene rapporterer om at de økonomiske rammene for politidistriktene foregående år har vært stramme, noe som krever strenge prioriteringer.

Det kan forøvrig nevnes at Politidirektoratet på oppdrag fra Justisdepartementet har iverksatt arbeid for å utrede politi- og lensmannsetatens utdannings-

og bemanningsbehov frem til 2015. Dette arbeidet er omfattende og vil gi et bedre grunnlag for å vurdere behovet for ressurser til politiet i årene fremover.

Denne regjeringen har styrket politiet med en halv milliard kroner siden den tiltrådte (til sammen ca. 260 millioner kroner i løpet av 2006 og 2007, og til sammen ca. 245 millioner kroner i 2008). Disse tallene er eksklusive lønns- og prisstigning. Det er også rekordhøye opptak på 432 studenter til Politihøgskolen de to siste år.

En planmessig utskifting av verneutstyr er også i gang. Tunge verneverster anskaffes i løpet av 2007, og i løpet av 2008 skal politiet ha anskaffet pistoler og fått opplæring i bruk.

Jeg var på besøk ved Nordmøre og Romsdal po-

litidistrikt for et par dager siden. Der fikk jeg også en redegjørelse om at det er mye positiv som skjer i distriktet. Det var en nedgang i voldssaker i Kristiansund på 44,2 % pr. 3. kvartal 2007. Ved årets utgang var nedgangen totalt 33,3 % (det siste skyldes de registrerte voldssakene i juleuken). Nedgangen i vinningssaker fra 2003 til utgangen av 2007 var på 50 %. Politidistriktet har oppnådd en halvering av grove tyverier de fire siste år. I perioden 2003 til 2007 hadde politidistriktet en økning i bevilgningene på 30 mill kr. En del av dette skyldes opprettelsen av ATK-senteret, men det er også generelle økninger i bevilgningene. Oppklaringsprosenten i distriktet økte fra 39 % til 47,6 % fra 2006 til 2007. Dette er en økning på hele 22 %.

SPØRSMÅL NR. 488

Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Leif Helge Kongshaug

Besvart 22. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Vei- og tunnelbygging er fritatt for merverdiavgift. I økonomiske beregninger som blir lagt fram for Stad skipstunnel, er merverdiavgift tatt med som en kostnad.

Kan finansministeren bekrefte at prosjektet Stad skipstunnel blir behandlet på samme måte som om det skulle være vei- eller tunnelbygging på land når det gjelder merverdiavgift?»

BEGRUNNELSE:

Stad skipstunnel er et viktig prosjekt som lenge har vært til utredning.

Den siste er en utredning fra Kystverket som ser på seks ulike alternativ. I sluttrapporten som er overlevert Fiskeri- og kystdepartementet, konkluderes det med at tunnelen vil gi positiv samfunnsøkonomisk nytte. I det videre arbeid er det viktig å få avklart at prosjektet blir behandlet på lik linje som veiprosjekt på land.

Svar:

Etter merverdiavgiftloven § 16 første ledd nr. 13 skal det ikke betales merverdiavgift av omsetning av tjenester i siste omsetningsledd som gjelder planlegging, prosjektering, anlegg, reparasjon og vedlike-

hold av offentlig vei og baneanlegg utelukkende for skinnegående kollektiv persontransport, samt framstilling på verksted av bruer og deler av bruer til slik vei eller bane. Merverdiavgift på tjenester knyttet til bygging av en skipstunnel vil ikke være omfattet av dette fritaket etter gjeldende regelverk.

Avgiftsfritaket i § 16 første ledd nr. 13 har i hovedsak som formål å motvirke konkurransevridning og skape avgiftsmessig nøytralitet mellom offentlig og privat drift i veisektoren når det gjelder arbeid på vei, jf. Ot.prp. nr. 13 (1971-72). Begrunnelsen for fritaket (0-satsen) er derfor knyttet opp til at det uten et slikt fritak ville vært mer lønnsomt for staten å gjennomføre veiutbygginger med egne ansatte uten merverdiavgift enn å kjøpe tjenester fra private aktører.

Fordi fritaket har vært praktisert fra 1973 innebærer dette at det i forbindelse med statlig finansiering av et veiutbyggingsprosjekt ikke hensyntas merverdiavgiftskostnadene på den delen som gjelder tjenester.

Dersom det vedtas å bygge Stad skipstunnel vil det selvsagt måtte foretas en ordinær vurdering av bevilgningene som et ledd i denne beslutningen. Jeg er av den oppfatning at eventuell statlig støtte til slike formål bør gis i form av bevilgninger på budsjettets utgiftsside og ikke indirekte gjennom å etablere særskilte merverdiavgiftsfritak.

SPØRSMÅL NR. 489**Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 24. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvem initierte avtaleforholdet mellom NSB Eiendom og BSU, mener statsråden at det var fornuftig å inngå ny festeavtale med BSU uten at andre fikk delta i prosessen, og mener statsråden det er riktig at hele avtalen holdes hemmelig og kan statsråden garantere at det ikke er bindinger mellom det festede arealet og øvrig NSB/ROM-eiendom, og vil statsråden foreta seg noe i denne saken for å bidra til å fjerne all usikkerheten om avtaleinngåelse, hemmelighold og mistanken om korrupsjonslignende forhold?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til Dokument nr. 15 (2005-2006), Spørsmål nr. 476, datert 16.02.2006 om NSB Eiendom/ROM Eiendoms avtaleforhold til BSU. Det er gjort offentlig kjent at det er inngått ny avtale mellom ROM Eiendom og BSU på bakgrunn av opsjonsavtale inngått før stiftelsen av BSU. ROM Eiendom har for offentligheten ikke evnet å forklare verken årsaken til at fremforhandling av en avtale har tatt svært lang tid, ei heller kunnet gjøre rede for innholdet i avtalen.

Statsråden presiserte i overnevnte spørsmål hvordan normal prosedyre for inngåelse av langsiktige festeavtaler og eiendomsoverdragelse skal skje i slike sammenhenger. Lokalbefolkningen opplever likevel at det nå er inngått en ny og varig avtale om feste i 198 år, som båndlegger 4,5 mål av Larvik kommunes viktigste utviklingsareal i tiden som kommer.

Jeg er opptatt av at offentlige eiendommer omsettes eller festes bort på en slik måte at enkeltaktører ikke foretrekkes uten at andre har kunnet melde sin interesse. Det er i tråd med oppskriften statsråden gav i sitt svar på mitt forrige spørsmål om saken. Nå opplever en at en verken får kjennskap til innholdet i avtalen, premisser for øvrige deler av arealet som er i direkte eller indirekte statlig eie.

Som statsråden selv gjorde rede for, har bror av en av stifterne i BSU vært i ledelsen i NSB eiendom. Etter det jeg har brakt på det rene etter søk i Brønnøysundregistrene tyder det på at den samme personen har vært styremedlem i BSU fra 2001. Når statsråden hevder at dette forholdet var ukjent for NSB i 2001-2002, synes det svært underlig, hvis det er riktig at vedkommende på det tidspunktet var styremedlem i BSU.

Siden det er stor grad av hemmelighold knyttet til det faktiske avtaleinnholdet, er det grunn til å frykte at utnyttelsen av de 4,5 målene som i dag er festet et-

ter ny avtale inngått i 2008, kan knyttes sammen med fremtidig utvikling av det øvrige arealet i indre havn som er knyttet til direkte eller indirekte statlig eierskap. Særlig tatt i betraktning at den opprinnelige intensjonen var at hele arealet skulle omfattes, men at det ble stoppet av NSB-ledelsen i 2001.

Statsråden skriver i sitt forrige svar at NSB Eiendom/Rom Eiendom la vekt på at en avtale om utvikling av området skulle inngås med en aktør med lokal tilknytning og kompetanse. BSU er riktignok registrert med adresse i Larvik, men har utspring fra Sandefjord. BSU hadde ingen kompetanse eller historisk kompetanse på området ved avtaleinngåelsen fordi selskapet fortsatt var under stiftelse på dette tidspunkt.

Jeg antar at statsråden vil være enig i at langsiktige festeavtaler og salg av offentlig eiendom må sikres forsvarlig behandling.

Svar:

Innledningsvis vil jeg vise til at jeg i 2006 i svar på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 476 fra stortingsrepresentant Anundsen redegjorde for grunnlaget for avtaleforholdet det nå stilles nye spørsmål om.

NSBs datterselskap ROM eiendom AS ("ROM") inngikk i desember 2007 festekontrakt med By- og Senterutvikling AS ("BSU") sitt heleide ett-formåls datterselskap Larvik Indre Havn AS. BSU garanterer som selvskyldnerkausjonist for kontraktsmessig oppfyllelse av festers forpliktelser iht. festekontrakten. Festekontrakten er inngått på grunnlag av at BSU tiltrådte en opsjon selskapet hadde etter avtale mellom partene fra mai 2002. Det er redegjort for grunnlaget for avtalen i svaret på nevnte spørsmål.

Opsjonsavtalen fra 2002 var en ordinær privatrettslig bindende avtale mellom 2 parter. Etter at BSU tiltrådte opsjonen foretok ROM ved ekstern juridisk bistand en vurdering av om BSU hadde rett til å tiltre opsjonen, og på hvilke vilkår BSU kunne kreve å inngå festekontrakt. Vurderingen konkluderte med at ROM var forpliktet av opsjonsavtalen fra 2002, og at BSU hadde rett til å inngå festekontrakt iht. vilkårene som var inntatt i opsjonsavtalen. Denne vurderingen var førende for forhandlinger mellom partene som resulterte i festekontrakten av desember 2007.

ROM var følgelig juridisk forpliktet til å inngå festekontrakt med BSU. Det har derfor ikke har vært mulig å forhandle med andre parter om feste eller andre rettigheter til eiendommen. En vanlig prosess for

avhending/bortfeste av fast eiendom var følgelig ute-lukket i dette tilfellet.

Av forretningsmessige årsaker, herunder forholdet til ROMs avtaleparter, er det på generelt grunnlag ikke ønskelig å offentliggjøre avtaler selskapet inngår med private parter. Den oppmerksomhet saken har fått i media og spørsmålet fra stortingsrepresentant Anundsen, gjør at ROM nå likevel er villig til å offentliggjøre avtalen.

Festekontrakten omfatter eksakt samme kommersielle vilkår og areal som er angitt i den opprinnelige opsjonsavtalen. Arealet er begrenset til fire parseller på til sammen ca 4 500 kvadratmeter som utgjør en liten del av de betydelige utviklingsarealene ved Larvik stasjon. Avtalen har på ingen måte bindinger til andre arealer eller gir BSU med datterselskap, rettigheter ut over selve festeretten til de små parsellene.

I spørsmålet antydes også mistanke om korrupsjonslignende forhold. Forholdet det siktes til, er at en av stifterne av BSU har en bror som i perioden 1991 til 1993 var økonomisjef i NSB Eiendom. Broren satt i styret da opsjonsavtalen ble inngått, men hadde etter hva jeg får opplyst ikke noe med avtaleforhandlingene å gjøre. Avstanden i tid mellom ansettelsesforholdet og avtaleinngåelsen, personens manglende tilknytning til avtaleinngåelsen, samt det faktum at NSB var ukjent med slektskapsforholdet da den første opsjonsavtalen med selskapet under stiftelse ble inngått i 2001, gjør at det etter min vurdering ikke er grunnlag for å hevde at det er grunn til mistanken om korrupsjonslignende forhold.

Denne og tidligere redegjørelse i saken, samt offentliggjøringen av festekontrakten viser etter min oppfatning at det ikke er grunnlag for å kritisere prosessen for avtaleinngåelse eller avtalens innhold.

SPØRSMÅL NR. 490

Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Laila Dævøy

Besvart 25. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Jeg viser til salderingsdebatten 17.12.2007, der statsråden sa om Sørlandet Sykehus sitt forslag om nedleggelse av Mandal Sykehus, at dette forslaget først skulle til Helse Sør-Øst og deretter til Helse og omsorgsdepartementet. I svar til Karen Marie Hartmark datert 16.1.2008 om Mandal Sykehus, sier statsråden at forslaget nå er oversendt Helse Sør-Øst, og at de vil behandle saken etter gjeldende fullmakter som følger av helseforetaksloven.

Betyr det at en ev. nedleggelse ikke skal behandles av statsråden?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen har i Soria Moria-erklæringen tydelig nedfelt at ingen lokalsykehus skal legges ned. Til tross for dette har vi flere eksempler på at man lokalt diskuterer og foreslår nedleggelse av sykehus. Det synes forunderlig at lokale og regionale helseforetak har fullmakter til å foreslå, og ev. vedta endringer som er i strid med Regjeringens klart uttalte politikk i egen regjeringserklæring.

Svar:

Helse Sør-Øst RHF har fortsatt denne saken til vurdering, og jeg vil bli underrettet når de har kommet til en konklusjon om videre håndtering av saken om resultatet av denne vurderingen når den er klar.. Denne vurderingen vil være avgjørende for eventuelt sterkere engasjement fra min side. Blant annet vil jeg måtte vurdere forholdet til helseforetakslovens § 30 hvis dette fører til en vesentlig endring av pasienttilbudet.

Regjeringen er opptatt av at befolkningen skal ha et faglig godt tilbud også lokalt. Mitt departement og Regjeringen er svært opptatt av å følge opp hovedpunktene i Soria Moria-erklæringen. Dette gjelder blant annet det lokale tilbudet av helsetjenester. Dette tjenestetilbudet vil både det enkelte helseforetak, de regionale helseforetakene og departementet selv søke å utvikle til det beste for befolkningen.

Jeg føler meg imidlertid trygg på at Sørlandet Sykehus HF og Helse Sør-Øst RHF vil finne en god løsning for helsetjenestetilbudet generelt, og rehabiliteringstilbudet spesielt, både for Mandal, Sørlandet og hele Sør-Øst-regionen.. Jeg og mitt departement vil også bidra til dette på en formålstjenlig måte.

SPØRSMÅL NR. 491**Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 28. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Regjeringens høringsforslag til kapittel 13 i den nye utlendingsloven inneholder forslag som vil gjøre det lettere for EØS-borgere å hente ektefelle og annen familie til Norge fra EU/EØS-landene.

I hvilken grad vil EØS-borgere som gifter seg med nordmenn omfattes av disse reglene, og er det slik at Regjeringen i praksis legger opp til forskjellsbehandling?»

BEGRUNNELSE:

Introduksjonsloven gjelder ikke for utlendinger som omfattes av EØS-avtalen. Hvis en EØS-borger derimot kommer til Norge, for eksempel gjennom familiegjenforening med norsk borger, kreves det i dag gjennomført norskopplæring i henhold til introduksjonsloven før bosettingstillatelse kan innvilges. De som kan dokumentere tilstrekkelige norskkunnskaper, skal imidlertid slippe dette kravet. I §115 i Regjeringens høringsforslag til kapittel 13 i ny utlendingslov vil EØS-borgere som får familiegjenforening med arbeidsinnvandrere fra EØS automatisk få permanent oppholdsrett etter 5 år i landet uten krav om verken språkopplæring eller dokumenterte norskkunnskaper. Hvis EØS-borgere som gifter seg med nordmenn ikke omfattes av disse reglene, vil de fortsatt måtte dokumentere norskkunnskaper eller gjennomføre norskopplæring. Det er prinsipielt betenkelig hvis det er slik at Regjeringen mener at det skal være lettere for arbeidsinnvandrere fra EØS-landene å hente ektefelle og familie fra EØS til Norge enn det er for norske borgere å hente ektefelle og familie fra de samme EØS-landene.

Svar:

I henhold til forslag til kapittel 13 i ny utlendingslov som departementet arbeider med, får EØS-/EFTA-borgere rett til å oppholde seg i landet etter nærmere regler gitt i lovutkastet. Dette gjelder også familiemedlemmer til EØS-/EFTA-borgere som selv ikke er EØS-/EFTA-borgere. En viktig ny rettighet for en EØS-borger og hans/hennes familiemedlemmer etter forslaget til kapittel 13, er retten til permanent opphold etter fem års sammenhengende opp-

hold i landet. En EØS-/EFTA-borger som får tillatelse til familiegjenforening med en tredjelandsborger eller en norsk borger, vil derimot som hovedregel omfattes av utlendingslovens alminnelige del, som gir rett til permanent opphold etter tre år.

Om en person har opphold i landet etter de særlige reglene for EØS-/EFTA-borgere i utlendingsloven eller etter utlendingslovens alminnelige regler vil være avgjørende for om vedkommende har rett og/eller plikt til å delta i 300 timer opplæring i norsk og samfunnskunnskap etter introduksjonsloven, jf. introduksjonsloven § 17. Utlendinger som får opphold etter de særlige reglene for EØS-/EFTA-borgere, blir ikke omfattet av introduksjonslovens regler om rett og/eller plikt til norskopplæring og samfunnskunnskap. For disse vil det følgelig ikke være noe krav om deltakelse i norskopplæring for å få permanent opphold. Utlendinger, uansett om de er borgere fra land i EØS-/EFTA-området eller ikke, som får tillatelse etter utlendingslovens alminnelige regler, vil derimot omfattes av reglene om rett og/eller plikt til norskopplæring. Utlendinger som har plikt til å delta i norskopplæring må gjennomføre 300 timer opplæring for å kunne få permanent opphold. Forslaget til kapittel 13 i ny utlendingslov innebærer ikke endringer når det gjelder hvilken personkrets som skal ha rett og/eller plikt til norskopplæring etter introduksjonsloven.

Forslag til kapittel 13 i ny utlendingslov er en inkorporering av EU-direktiv (direktiv 2004/38/EF - om unionsborgere og deres familiemedlemmers rett til å bevege seg fritt på medlemsstatenes område mv.). Direktivet omhandler ikke krav til språkferdigheter for å få permanent opphold. Norge kan ikke pålegge personer som har opphold etter EØS-/EFTA-regelverket plikt til å delta i norskopplæring, fordi et slikt krav vil komme i strid med prinsippet om fri bevegelse av personer etter EØS-avtalen.

For søknader om norsk statsborgerskap som fremmes etter 1. september 2008 er det et krav at søkere mellom 18 og 55 år har gjennomført 300 timer godkjent norskopplæring eller kan dokumentere tilstrekkelige kunnskaper i norsk eller samisk, jf. statsborgerloven §§ 7 og 8. Kravet gjelder uansett grunnlaget for søkerens opphold i Norge.

SPØRSMÅL NR. 492**Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 24. januar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til en evaluering av lov om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven)?»

BEGRUNNELSE:

I Ot.prp. nr. 92 (1998-1999) Behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) uttalte departementet at det var "grunn til å foreta en etterkontroll etter en periode på ca fem år for å undersøke om de nye reglene virker etter sin hensikt".

Da personopplysningsloven ble vedtatt av Stortinget, var justiskomiteen enige i at det var et behov for etterkontroll (Innst. O. nr. 51 (1999-2000)). Komiteen forutsatte at resultatet av etterkontrollen og eventuelle forslag om endringer eller justeringer av lovverket ble framlagt for Stortinget på en egnet måte. En samlet komité uttalte at en periode på 4 år før etterkontrollen skulle gjennomføres, var fornuftig.

Personopplysningsloven ble vedtatt 14. april 2000 og trådte i kraft 1. januar. Loven har med andre ord vært i kraft i sju år uten at det har blitt foretatt en etterkontroll - noe som klart overskrider Stortingets forutsetning da loven ble vedtatt.

Svar:

Personopplysningsloven ble satt i kraft 1. januar 2001. Justiskomiteen uttalte at en etterkontroll av loven burde påbegynnes 4 år etter ikrafttreddelsen. Arbeidet med etterkontrollen startet opp - som planlagt - 1. januar 2005. Arbeidet med etterkontrollen av personopplysningsloven og tilhørende forskrift er kort omtalt i Stortingsmelding nr. 17 (2006-2007) Eit informasjonssamfunn for alle (på side 135), som i kapittel 8 har et eget punkt om personvern.

Også forut for 1. januar 2005 har det vært arbeidet med problemstillinger i tilknytning til loven. Arbeidet har foregått i nært samarbeid med Fornyings- og administrasjonsdepartementet, som ansvarlig for personopplysningsforskriften, og Datatilsynet, som på bakgrunn av sine erfaringer med loven har viktig kunnskap om hvor endringsbehovet er størst. Med grunnlag i dette samarbeidet ble det i juni 2005 utarbeidet et mandat, der professor dr. juris Dag Wiese Schartum og førsteamanuensis dr. juris Lee A. Bygrave ved Universitetet i Oslo ble bedt om å utrede behovet for endringer i personopplysningsloven. Utredningen fra Schartum og Bygrave, som forelå ferdig trykt i september 2006, er en vesentlig del av departementets arbeid med etterkontrollen av loven. Det vil bli utarbeidet et tilleggsmandat om behovet for endringer i de særlige reglene om entydige identifikasjonsmidler (§ 12), herunder om biometriske kjennetegn/data. Fristen for dette utredningsarbeidet vil bli satt til våren 2008.

Videre kan jeg nevne at et forslag om å la de kommuner som ønsker det, føre tilsyn med fjernsyns- overvåking, har vært på høring med frist 15. juni 2005. Et forslag om endringer i personopplysningsloven for å få hjemmel til å gi forskrift om arbeidsgivers rett til innsyn i ansattes e-post, for at Datatilsynet skal kunne ilegge overtredelsesgebyr og for å legge innkreving av tvangsmulkt og gebyr til Statens innkrevingssentral, har vært på høring med frist 17. januar 2007. Arbeidet med disse spørsmålene inngår i etterkontrollen.

Jeg tar sikte på å sende et større høringsbrev om behovet for endringer i personopplysningsloven på høring så snart det lar seg gjøre etter at de nødvendige utredninger er foretatt.

SPØRSMÅL NR. 493**Innlevert 17. januar 2008 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen****Besvart 28. januar 2008 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden fremlegge etterprøvbar dokumentasjon på at de tyngste og mest ressurskrevende barna i barnevernet i hovedsak hadde adekvat og tilpasset plassering i det statlige barneverns egne tiltak i 2007 og hva som var gjennomsnittsprisen på henholdsvis landsbasis og i regionene på disse statlige plasseringene?»

BEGRUNNELSE:

Vi viser til flere oppslag i Aftenposten, herunder oppslag datert 17. d.m., hvor statsråden mener hun kan dokumentere at staten tar seg av de mest ressurskrevende barna. Tidligere statsråd, Karita Bekkemellem, har legitimert dreiningen bort fra bruk av private aktører, med at disse er for dyre og har dårlig kvalitet. Det er i dag uenighet om dette er en holdbar påstand. Dokumentasjonen som etterspørres er av stor betydning for de private aktørene når de skal prissette og vurdere innhold og kvalitet i sine egne tilbud, og det er derfor viktig å få avklart hva statsråden legger til grunn av kriterier for vurdering av "mest ressurskrevende barn" og hva hun mener er riktig pris på de ulike gruppers plasseringer innen kategorien "mest ressurskrevende". I tillegg ber vi om at statsråden fremlegger den kvalitetsvurdering som er foretatt og som påstanden om dårlig kvalitet i det privat barnevern ble fremsatt på grunnlag av. Dokumentasjonen bør fremstå med antallet plasseringer både på landsbasis og brutt ned på hver region for året 2007.

Svar:

Det er store individuelle forskjeller i hvilke ressurser barn med statlig barneverntiltak trenger. Det statlige barnevernet arbeider for å tilpasse tilbudet til det enkelte barns behov for omsorg og behandling. Så vel barn under omsorg som barn med alvorlige atferdsvansker kan ha sammensatt problematikk som er faglig utfordrende og kostnadskrevende. Jeg vil likevel framheve tre typer tiltak som erfaringsmessig er ressurskrevende. Det dreier seg om akutt-plasser,

plasser for barn og unge med atferdsvansker, og etablering av enetiltak for barn med sammensatt problematikk.

Akutt-plasserte barn er barn som er plassert med vedtak etter bvl §§ 4-6, 1.ledd, 4-6, 2. ledd og 4-25. Dette er ressurskrevende barn av flere årsaker. De krever mer bemanning enn barn i ordinær barnevern-institusjon. Dette er barn som er i krise og som har behov for tettere oppfølging av voksne. Videre er det behov for å ha en døgnkontinuerlig beredskap blant annet for å kunne ta imot barn nattestid og i helgedager/helligdager. Plasseringene er også ressurskrevende fordi etaten er avhengig av å ha ledig kapasitet i eget tiltaksapparat, noe som påvirker beleggsprosent ved institusjonene negativt. Statlige institusjoner tok i mot 91 % av alle akutttiltakene i institusjon i 2007.

Atferdsplasseringer gjelder barn som er plassert med vedtak som er fattet med hjemmel i bvl §§ 4-24 og 4-26. Behandling av barn og unge med alvorlige atferdsvansker i institusjon er kostbart. Behandlingen krever til dels store ressurser og høyt kompetent personell. I tillegg er det noen barn med adferdsvansker som er plasserte i frivillige hjelpetiltak (§ 4.4. 5. ledd) Hvor mange dette er har vi ikke god nok oversikt over. Dette er trolig de letteste tilfellene av adferdsproblemer.

Enetiltak opprettes når barnets problemstilling er av en slik art at barnet ikke kan plasseres i en enhet sammen med andre barn.

Akutt og atferdsplasseringer i 2007

Tabellen nedenfor gir en oversikt over alle nye institusjonstiltak i perioden 1. januar til 31. august 2007, inkludert nye akutt og atferdstiltak, per region. De samlede tallene for 2007 er per dato ikke klare. Vi gjør oppmerksom på at nye tiltak ikke er sammenfallende med nye plasseringer, noe som skyldes måten tiltak registreres i klientsystemet for barnevern, heretter kalt ODA. Fordi et barn kan ha flere tiltak er antallet tiltak noe høyere enn antall barn som er plassert i perioden. P.t. gir ODA ikke mulighet til å hente ut informasjon om nye plasseringer i løpet av året.

Tabell 1: Nye institusjonstiltak 01.01.07 til 31.08.07

Region	øst	sør	vest	midt	nord	totalt
Sum nye institusjonstiltak	480	404	402	119	173	1578
Nye akuttiltak på institusjon	227	181	208	52	64	732
Nye atferdstiltak på institusjon	105	135	79	31	58	408
Akuttiltak i statlige institusjoner i % av alle Akuttiltak på institusjon	89 %	94 %	92 %	77 %	94 %	91 %
Atferdstiltak i statlige institusjoner i % av alle atferdstiltak på institusjon	20 %	67 %	56 %	61 %	74 %	53 %
Akutt + atferd	67 %	83 %	82 %	71 %	84 %	77 %

Kilde: 2. tertial rapport 2007 og ODA

Tabell 1 viser at det ble det registrert 1578 nye institusjonstiltak de 8 første månedene i 2007.

Av disse var det 732 nye akuttiltak. I gjennomsnitt tok de statlige institusjonene i mot 91 prosent av disse.

Det var registrert 408 nye atferdstiltak i institusjon de 8 første månedene i 2007. I gjennomsnitt tok de statlige institusjonene i mot 53 prosent av disse. Dette en sammensatt gruppe, og det her vi finner mange av de mest ressurskrevende barna som ofte kjennetegnes ved at de har sammensatte problemer for eksempel knyttet også til rus eller psykiatri. Registreringene gir ikke grunnlag for å identifisere hvilke barn som er de mest ressurskrevende klientene og hvor de er plassert.

Tabellen viser at det er en del regionale forskjeller i hvor stor andel av akutt- og atferdstiltakene som tas i eget tiltaksapparat. Dette skyldes blant annet ulik kapasitet i det statlige tiltaksapparatet, og at det er forskjeller i hvor langt regionene har kommet i omstilling. Forskjellen skyldes blant annet store ulikheter i tiltaksapparatet ved overtakelse fra fylkeskommunene.

Per utgangen av august 2007, var 50 prosent av alle oppholdsdager i institusjon oppholdsdager i private institusjoner. Når private institusjoner benyttes til akutt- eller atferdsplasseringer har dette sammenheng med flere forhold. Ved disse plasseringene er hensynet til barnets beste avgjørende for hvor de blir plassert, og det er stor variasjon i hva slags tilbud disse barna har behov for. Det er andre faktorer som virker inn på hvor barnet plasseres som for eksempel nærhet til eget nettverk, sammensetning av klientgruppen på institusjonen (for eksempel i forhold til alder og kjønn). Videre kan begrenset kapasitet i eget tiltaksapparat og behov særlig kompetanse for eksempel knyttet til utredning eller rusproblemer være av betydning for at barnet plasseres i private institusjoner. Bruk av kommersielle eller ideelle institusjoner i en slik sammenheng, er akseptabelt.

Enetiltak

I løpet av 2007 har Bufetat i alt registret 37 enetiltak, 25 av disse var i private institusjoner og 12 var

i statlige institusjoner. Dette er som regel svært kostnadskrevenne tiltak, men samtidig er det store forskjeller i dagprisene knyttet til enetiltakene. Forskjellen i dagpriser er størst blant de statlige institusjonene. Det er her vi finner både de dyreste og de billigste dagprisene, men det er små forskjeller mellom statlige og private dagpriser. Den foreliggende dokumentasjonen gir ikke grunnlag til å konkludere med at det er forskjell i dagpris for enetiltakene i statlige og private institusjoner. Direktoratet har ikke informasjon om varigheten av disse tiltakene.

Priser

Tabell 2: Gjennomsnittspriser i statlige og private institusjoner

	Statlige	Private
Region øst.....	6 075	4 307
Region sør.....	5 928	4 542
Region vest.....	6 732	5 783
Region Midt-Norge	6 505	4 661
Region nord.....	6 434	4 981
Totalt.....	6 312	4 882

Alle regnskapstall for statlige institusjoner er for formål 692. Regnskapstallene for private institusjoner er for formål 692, postene 2291, 2292, 2293 og 2296. Regnskapstallene er for 2. tertial 2007.

Dokumentasjon angående dagpriser i institusjoner, viser at gjennomsnittelig dagpris i private institusjoner gjennomgående er lavere enn i de statlige.

Samtidig er prisene i statlige og private institusjoner ikke direkte sammenlignbare. Beleggsprosenten ved de statlige institusjonene er lavere enn ved de private. Mesteparten av prisforskjellen mellom private og statlige institusjoner kan forklares med en lavere beleggsprosent i statlige institusjoner. I 2007 ble ni av ti akuttplasseringer håndtert i eget tiltaksapparat. For å kunne håndtere akuttplasseringer i eget apparat må etaten ha noe ledig kapasitet.

Høyere gjennomsnittspriser ved statlige institusjoner enn private, betyr ikke at det er mer kostnads-

effektivt å kjøpe plasser ved private institusjoner, dersom dette fører til enda dårligere kapasitetsutnyttelse ved statens egne institusjoner. En slik strategi ville bidra til ytterligere å øke gjennomsnittsprisen ved de statlige institusjonene. På samme måte vil en strategi om å øke beleggsprosenten ved statlige institusjoner bidra til å redusere gjennomsnittsprisen og dermed også totalkostnaden. Økes eksempelvis belegget med ett prosentpoeng, vil dette kunne gi en besparelse på om lag 10 mill. kroner.

Det statlige barnevernet har til oppgave å sikre at alle barn som trenger det får en riktig og best mulig behandling til en lavest mulig totalkostnad for samfunnet. I den totale kostnadsvurderingen vil det alltid også ligge en avveining mellom pris per dag og antall oppholdsdager.

Både statlige og private institusjoner er gjenstand for en omfattende kvalitetsoppfølging. Alle private og kommunale barneverninstitusjoner skal være godkjente før de tas i bruk. Statlige barneverninstitusjoner skal være kvalitetssikret. Kvalitetskravene er de samme for de statlige som for de private. Statlig regional barnevernmyndighet har videre et ansvar for jevnlig kontroll av om kvalitetskravene er oppfylte, både i statlige og i private og kommunale barneverninstitusjoner. Fylkesmannen gjennomfører individ- og systemtilsyn (revisjon) av så vel statlige som private barneverninstitusjoner. Kvalitetsoppfølgingen i barneverntiltakene blir i 2008 ytterligere satt i system ved at det iverksettes en ny internkontrollforskrift for både private og statlige institusjoner.

Systematisering av anskaffelsesprosessene har

ført til en forbedret kontroll med kvaliteten i kommersielle institusjoner. Gjennom ulike anskaffelseskonkurranser er det gjort systematiske sammenligninger i de kommersielle institusjonene når det gjelder kvalitetsnivået mellom ulike institusjoner. Et eksempel på dette er den landsomfattende konkurransen om rammeavtaler på enkeltplasser innen ulike atferdsplasseringer som ble gjennomført høsten 2007, hvor mer enn 40 tilbydere deltok i konkurransen. I tillegg til et grunnleggende krav om at tiltaket skal være godkjent i henhold til barnevernlovens godkjenningsforskrift, ble institusjonenes kvalitet systematisk vurdert. De momentene som ble vurdert var teoretisk grunnlag og metodikk i forhold til de ulike målgruppene, behandlingsforløp, praktisk anvendelse av metodikk og teoretisk grunnlag, samt kompetanse på personell og utikling/vedlikehold av kompetanse, basert på skriftlige opplysninger i tilbudet og på muntlige presiseringer og utdypinger i møter. Sammenligningene viste at det var stor variasjon i kvaliteten i institusjonene kunne presentere knyttet til de ulike vurderingskriteriene.

Dreiningen bort fra bruk av kommersielle barneverninstitusjoner til statlige og/eller ideelle, er dels en dreining over på andre typer tiltak enn plassering i institusjon. Beslutningen om å prioritere statens egne institusjoner fremfor kommersielle institusjoner er begrunnet i behovet for et stabilt, godt tilbud med en fortutsigbar og jevnt høy kvalitet på tjenestene, samtidig som en sikrer fleksibilitet og en totalt sett best mulig ressursutnyttelse.

SPØRSMÅL NR. 494

Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 24. januar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Ved innføringen av den nye reindriftsloven skulle det innføres en bedre kontroll med reintallet, slik at dette kom på et økologisk og bærekraftig riktig nivå. Samtidig ser vi også at reieneierne overrapporter tap for å få høyere erstatning. Mye tyder på at situasjonen i reinnæringen fortsetter som før og at den nye loven foreløpig har hatt liten virkning.

Kan statsråden redegjøre for hvordan han har brukt og vil bruke den nye reindriftsloven slik at Stortingets intensjoner vil bli fulgt opp?»

Svar:

Den nye reindriftsloven trådte i kraft 1. juli 2007. Loven har mange og viktige endringer når det gjelder ressursforvaltningen i reindriften. Et viktig prinsipp er at reindriften selv må ta et større ansvar for en bærekraftig utvikling samtidig som at myndighetene ivaretar sitt overordnede ansvar. Dette innebærer bl.a. at prosessen knyttet til fastsettelse av reintall endres. Videre har loven bestemmelser som gir langt bedre muligheter enn tidligere til å sanksjonere overfor de som ikke retter seg etter de vedtak som fattes.

Det viktigste redskapet i den nye loven er bruksregler. Distriktsstyret skal utarbeide bruksregler for det enkelte reinbeitedistrikt. Bruksreglene skal inneholde bestemmelser om beitebruk som fastslår at distriktets reineiere gjennom beitebruksreglene skal sikres tilgang til nødvendige beiter basert blant annet på tradisjonell utøvelse av reindrift på arealene og rasjonell bruk.

Bruksreglene skal også inneholde bestemmelser om reintall. Reintallet skal fastsettes på siidanivå med basis i det beitegrunnlag som siidaen disponerer. Distriktsstyrets forslag til bruksregler skal sendes områdestyret for godkjenning. Forslag til øvre reintall skal imidlertid legges frem for reindriftsstyret til endelig avgjørelse. Distriktsstyret skal gjøre nærmere rede for de drifts- og beitemessige vurderinger som ligger til grunn for det fastsatte reintallet.

For å få en så god og enhetlig prosess som mulig i forhold til reintallsfastsettelsen, er det satt i gang et arbeid med utarbeidelse av økologiske kriterier som kan fungere som "veivisere" og holdepunkter på alle nivåer (siida, distriktsstyret, områdestyret og reindriftsstyret). Dette vil også bidra til at de ulike nivåer kommuniserer med "samme språk" i størst mulig grad. Arbeidet er en oppfølging av det som har kommet til uttrykk i Ot.prp. nr. 25 (2006-2007) punkt 8.18 siste avsnitt.

Departementet er nå i ferd med å sette sammen en arbeidsgruppe. Ved brev av 15. november 2007 ble Norske Reindriftsamers Landsforbund (NRL) invitert til å delta og foreslå 6 representanter, en fra hvert reinbeiteområde. Foruten NRLs representanter, vil gruppen bestå av 2-3 forskere, samt forvaltningen. Gruppen er gitt følgende mandat:

"I henhold til den nye loven gis reindriften nå selv et ansvar for fastsettelse av øvre reintall i forbindelse med utforming av distriktets bruksregler. Bruksregle-

ne skal sikre en økologisk bærekraftig utnytting av beiteressursene. Distriktsstyret skal på selvstendig grunnlag gjøre rede for de drifts- og beitemessige vurderinger som ligger til grunn for det fastsatte reintallet. Distriktsstyrets vedtak sendes til endelig stadfæsting og godkjenning i Reindriftsstyret. Arbeidsgruppen bes komme med forslag på kriterier/indikatorer som skal bidra til en god og effektiv ressursforvaltning. Kriteriene/indikatorerne skal fungere som en veiledende momentliste og et korrektiv for distriktsstyrene og myndighetene i forbindelse med fastsetting av reintall. Det må presiseres at kriteriene/indikatorerne ikke skal være en ny metode for fastsetting av reintall fra myndighetenes side."

Gruppen forutsettes å være ferdig med sitt arbeid i løpet av mars 2008. Resultatet av dette arbeidet vil da være et viktig holdepunkt når de nye distriktsstyrene skal fastsette reintallet, samt for myndighetenes arbeid med godkjenning. Det er de nye distriktsstyrene som skal utarbeide og fastsette bruksregler for distriktet. Til orientering kan det opplyses om at det er gitt pålegg om at det skal velges distriktsstyrer etter reglene i ny lov innen 1. juli d.å.

Som det fremgår av ovennevnte, har vi i betydelig grad å gjøre med forholdsvis omfattende prosesser. Dette er prosesser som vil kunne kreve noe tid. Det vil imidlertid være helt avgjørende for arbeidet med å legge til rette for en økologisk bærekraftig reindrift at det gjøres et grundig arbeid på alle nivåer, slik at vi får et sluttresultat som har den nødvendige forankring faglig og næringsmessig. Inntil disse prosessene er slutført, vil de reintall som er fastsatt i henhold til den tidligere loven fortsatt gjelde. Dette følger av overgangsbestemmelser gitt i forbindelse med ikrafttreddelsen av den nye loven.

Dette betyr at ressursforvaltningen i reindriften er noe Landbruks- og matdepartementet følger opp og prioriterer høyt.

SPØRSMÅL NR. 495

Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg

Besvart 24. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«På årsmøtet i Natur og ungdom kom miljø- og bistandsminister Erik Solheim med indikasjoner på at Goliatfeltet ikke nødvendigvis ville bli bygget ut. Olje- og energiminister Åslaug Haga tilbakeviste denne uken utsagnet og uttalte at hun legger til grunn at Goliatfeltet bygges ut.

Kan ministeren bekrefte at disse uttalelsene står ved lag, og at Goliatfeltet vil bli bygget ut?»

BEGRUNNELSE:

Flere medier har denne uken vist til de uenigheter og ulike uttalelser som har fremkommet fra Regjeringen, blant annet i forhold til utbygging av oljefeltet

Goliat. Motstridene signaler fra den sittende regjering skaper usikkerhet og lite forutsigbarhet. Det er ønskelig med en avklaring på Regjeringens faktiske holdning til utbygging av Goliatfeltet.

Svar:

Miljø- og bistandsminister Erik Solheim uttalte på Natur og ungdoms landsmøte at det ikke er en selvfølge at Goliatfeltet blir bygget ut, og at saken skal behandles i regjeringen. Dette er riktig. Rettighetshaverne i Goliat har fått utvinningstillatelse etter

petroleumsloven. En utvinningstillatelse gir enerett til undersøkelse, leteboring og utvinning av petroleumsforekomster som omfattes av tillatelsen.

Dersom rettighetshaverne fremmer en plan for utbygging og drift, og planene tilfredsstiller alle de krav som stilles, herunder de strenge kravene til miljø som er lagt fram i forvaltningsplanen, legger jeg til grunn at Goliatfeltet vil bli bygget ut. Dette vil imidlertid regjeringen ta stilling til når rettighetshaverne har fremmet en utbyggingsplan. Så vil saken bli fremmet for Stortinget på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 496

Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker

Besvart 24. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Hammerfest Energi AS har vist svært stor innovasjonsevne innen utvikling av miljøvennlig energi. I januar -05 leverte de Norges første søknad om konsesjon til gasskraftverk med fangst og lagring av CO₂. I juni 2007 avslo NVE søknaden. Denne avgjørelsen er anket til departementet.

Er statsråden enig i at det er viktig å realisere testanlegg for flere typer teknologi for CO₂-håndtering for gasskraftverk, og når kan Hammerfest Energi forvente å få svar på anken?»

Svar:

Regjeringen har satt seg ambisiøse målsettinger innenfor fangst og lagring av CO₂. Utvikling av teknologier for å fange CO₂ i forbindelse med energiproduksjon er av svært stor betydning i arbeidet med å redusere utslippene av klimagasser. De ulike norske prosjektene utgjør viktige bidrag til å løse klimautfordringene.

Samarbeidet mellom aktører fra flere land på Mongstad er et av flere viktige tiltak for å fremskynne realiseringen av CO₂-håndtering. Det er planlagt at prosjektet skal teste ut to teknologier, en karbonat-teknologi og en aminteknologi. Et testsenter vil gi økt

kunnskap og erfaring om virkning, drift og miljøpåvirkning av ulike teknologier. Den brede deltakelsen på Mongstad bidrar til at energiselskaper og teknologileverandører i samarbeid kan vinne kunnskap og utvikle løsninger som kan redusere både kostnadene og den tekniske og økonomiske risikoen knyttet til storskala CO₂-fangst.

Ved gasskraftverket på Kårstø har Regjeringen fastsatt prinsipper for prekvalifisering av interessenter for å bygge et fangstanlegg for CO₂. Aktører med teknologi av ulik modenhetsgrad får mulighet til å prekvalifisere seg. Prosjektet vil være et viktig bidrag i innsatsen for å videreutvikle kunnskap om CO₂-fangst og oppskalering av slik teknologi. Vi vil også høste erfaringer med transport og lagring av fanget CO₂.

Departementet arbeider nå med klagen fra Hammerfest Energi. I den videre prosess vil departementet ha møter med Hammerfest Energi og andre involverte parter. Saken er omfattende og er gjenstand for grundig saksbehandling. Jeg ber om forståelse for at jeg ikke nå mens klagebehandlingen pågår, kan forskuttere verken tidspunkt for eller resultat av et endelig vedtak i saken.

SPØRSMÅL NR. 497**Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Sigmund Kroslid****Besvart 28. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Jeg viser til forslag om å avvikle Mandal Sykehus, samt uttalelser i Fædrelandsvennen 17.1.08 fra direktør Jan Roger Olsen om å vurdere avvikling av fødeavdeling og og akuttfunksjoner ved Flekkefjord Sykehus. Motivet er å spare penger. Slike store endringer kan være første steg på veien til nedleggingsforslag av nok et sykehus på Sørlandet. Ifølge Soria Moria-erklæringen skal ingen lokalsykehus nedlegges.

Kan statsråden garantere at Flekkefjord Sykehus ikke vil bli rammet i de prosesser som nå pågår?»

BEGRUNNELSE:

Befolkningen på Listerregionen reagerer sterkt på de initiativene som er tatt og som er varslet fra Sørlandet Sykehus. Fremtidige avviklinger presenteres og konkretiseres i media, endog før utredning er foretatt. Med andre ord er målet klart, beregningene gjenstår. Dette skaper stor engstelse og usikkerhet både i befolkningen og blant personalet på Flekkefjord Sykehus. Uroen blir ikke mindre av at det eneste motivet for fremtidige endringer er å spare penger.

Svar:

Sørlandet sykehus HF skal gjennom sine samlede tilbud ved sykehusene i Arendal, Flekkefjord, Kristiansand og Mandal sikre befolkningen på Sørlandet et spesialisthelsetjenestetilbud. Helse Sør-Øst RHF har et helhetlig ansvar for å styre og koordinere ressursinnsats og tjenestetilbud i regionen. Helse Sør-Øst RHF har en oppgave i å håndtere sine utfordringer slik at målene om effektiv ressursbruk og økonomisk balanse nås, samtidig som vi opprettholder et spesialisthelsetjenestetilbud med høy kvalitet for innbyggerne på Sørlandet.

Når det gjelder Mandal sykehus, vil jeg vise til de budsjettprosesser som nå skjer ved Sørlandet sykehus HF og Helse Sør-Øst RHF. Dersom endringer som er vedtatt lokalt, fører til en vesentlig endring av pasienttilbudet i regionen, skal saken først behandles i styret i Helse Sør-Øst og deretter i Helse- og omsorgsdepartementet, jf. helseforetakslovens § 30.

Så til representantens spørsmål om Flekkefjord sykehus. Helse Sør Øst RHF har i dag forsikret meg om at det stadig arbeides med fornyelse og forbedring av sykehustilbudet på Sørlandet, men det er ikke aktuelt å legge ned akuttfunksjoner og fødetilbudet i Flekkefjord.

SPØRSMÅL NR. 498**Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 30. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Norsk landbruk klarer ifølge Nationen 16. januar ikke å produsere nok kjøtt, og derfor må vi trolig om få år importere ca 20 prosent av kjøttet vi spiser, fra utlandet. 20 prosent import av kjøtt vil både medføre mindre subsidier til bøndene og økte tollinntekter knyttet til toll på kjøttet som importeres.

Kan finansministeren anslå provenyet av hva staten sparer/tjener årlig på at 20 prosent av kjøttet importeres fra utlandet?»

Svar:

Det antas at Nationens oppslag er basert på en utredning fra Landbrukets utredningskontor, der det er

lagt til grunn at økt etterspørsel etter storfekjøtt i stor grad vil bli dekket ved økt import. Så vidt jeg forstår er det ikke lagt til grunn en vesentlig reduksjon av norsk produksjon. Tilskudd som varierer med produksjonen vil i så fall i liten grad endres. Finansdepartementet har for øvrig ikke grunnlag for å vurdere innholdet i rapporten.

I hvilken grad en eventuell økt import av kjøtt vil gi økt tollproveny, avhenger av en rekke forhold. Kjøtt importeres til Norge med en rekke forskjellige tollsatser. Norge gir toll- og kvotefri adgang for varer fra de minst utviklede landene (MUL). I tillegg har Namibia og Botswana en tollfri kvote på 2 700 tonn kjøtt årlig. Videre kan det årlig importeres 1 084 tonn

fryst storfekjøtt, 206 tonn saue- og geitekjøtt, 1381 tonn svinerkjøtt og 663 tonn fjørfekjøtt gjennom de såkalte minsteadgangskvotene i WTO. Dette er kvoter med lavere toll enn ordinær sats. Ordinære utviklingsland får 30 pst. reduksjon i disse tollsatsene. Kvotene auksjoneres ut til priser som bestemmes av aktørenes forventninger til markedsforholdene.

Statens landbruksforvaltning setter etter nærmere kriterier ned tollsatsene i perioder hvor markedsprisene overstiger målprisene som er fastsatt i jordbruksavtalen. Hvor mye SLF administrerer ned tollsatsene, avhenger av markedsforholdene her i landet og av internasjonale markedsforhold. Også grense-

handel bidrar med en betydelig import til Norge. Dette er volumer som innføres tollfritt, innenfor et gitt kvantum. Omfanget av grensehandel påvirkes bl.a. av prisforholdet mellom Norge og Sverige.

For å kunne anslå provenyeffekten av en økning i import av kjøtt, må en med andre ord ha en formening om hvilket land importen kommer fra, auksjonsprisen på kvotene, hvor mye SLF administrerer ned tollsatsene og utviklingen i grensehandelen. I sum innebærer disse usikkerhetene at det pr. i dag ikke er praktisk mulig å gi noe meningsfylt anslag over provenyeffekten om tre-fire år som følge av eventuell økt import av kjøtt.

SPØRSMÅL NR. 499

Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 31. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Miljøvernminister Erik Solheim har refset StatoilHydro og mener selskapet forsøker å presse Regjeringen til å vedta en mer miljøskadelig klimapolitikk. Kritikken kom fram under et møte med forskere og representanter for miljø- og utviklingsorganisasjonene om veien videre etter klimatoppmøtet på Bali i fjor. Bakgrunnen er StatoilHydros uttalelser om å åpne flere områder på norsk sokkel for petroleumsvirksomhet.

Er statsråden enig i at StatoilHydro skal knebles fra den offentlige debatt?»

Svar:

Oljevirksomheten er svært viktig for arbeidsplasser, velferd og inntekter i Norge. Vi vet også at oljevirksomheten medfører en risiko for negative konsekvenser for miljøet. Regjeringen tar de grep som er nødvendig for å redusere denne risikoen, blant annet ved å balansere de ulike samfunnsinteressene. Vi skal ha en bærekraftig utvikling i petroleumsnæringen.

I utviklingen og gjennomføringen av petroleumspolitikken støtter vi oss på faglige råd og ekspertise. Vi lytter også til synspunkter fra næringen og andre aktører som er involvert i eller opptatt av petroleums-

virksomheten, herunder representanter fra kunnskapsmiljøene og frivillige organisasjoner.

Det er naturlig og viktig at det er en debatt omkring Norges viktigste næring. Jeg er svært opptatt av at vi skal ha debatt og åpenhet omkring petroleumsvirksomheten og jeg har tatt flere skritt for å bidra til dette. Vi har nylig innført et system med åpne høringer der alle samfunnsinteresser får uttale seg om hvilke områder som skal lyses ut i konsesjonsrundene.

I en slik debatt må alle kunne uttale seg. Dette gjelder selvsagt også StatoilHydro og andre oljeselskaper som opererer på norsk sokkel. Det er ikke til å undres over at det selskapet som er den største operatøren på norsk sokkel - og som har definert norsk sokkel som meget viktig for selskapet i tiden framover også har synspunkter i det offentlige ordskiftet om norsk oljepolitikk.

Når det gjelder åpning av nye områder, vil dette være gjenstand for omfattende utredninger og offentlige høringer. For de områder som ligger innenfor forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten har vi lagt et løp frem til 2010. Det er dernest regjeringen og stortinget som tar de endelige beslutningene og legger rammevilkårene for petroleumsvirksomheten.

SPØRSMÅL NR. 500**Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 31. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I slutten av desember 2007 lanserte ministeren tanken om et dedikert gasskraftverk på Ormen Lange-anlegget. I sitt svar på spm 428 som berørte nettopp dette, viser ministeren blant annet til utfordringene knyttet til lønnsomhet for gasskraftverk i regionen.

Har ministeren vurdert om et slikt dedikert anlegg kunne blitt omfattet av offshorebeskatning, og hvilke forutsetninger krever en slik løsning vedrørende for eksempel størrelse på kraftverket og distanse fra land?»

BEGRUNNELSE:

Situasjonen i Midt-Norge blir fort prekær, og det er viktig å se etter alternative løsninger på kraftbehovet. Å la offshore gasskraftverk omfattes av offshore beskatning kan bidra til bedre lønnsomhet for et slikt anlegg. En lignende løsning ble gjort på Snøhvitprosjektet med tanke på Melkøya-anlegget. Det er imidlertid flere ting som må avklares hvis man åpner for dette, som for eksempel om det skal være størrelsesbegrensninger for et slikt anlegg, hvor langt det eventuelt må ligge fra land og om kraftverket vil kunne le-

vere eventuell overskuddskraft til land.

I sine svar på spm 426 og 428 sier ministeren at man må se etter nye løsninger for regionen og at hun vil "holde alle muligheter åpne". Å la offshore gasskraftverk omfattes av beskatningsreglene for offshore installasjoner kan være en slik løsning.

Svar:

Jeg er svært opptatt av kraftsituasjonen i Midt-Norge. Som et ledd i arbeidet med kraftsituasjonen i denne regionen, har jeg tatt opp spørsmålet om det er grunnlag for å vurdere etablering av kraftproduksjon knyttet til Ormen Lange-anlegget på Aukra.

Olje- og energidepartementet har derfor tatt kontakt med Shell, som operatør på Ormen Lange, for å utrede disse mulighetene. Det er riktig at det er betydelige utfordringer knyttet til lønnsomhet for gasskraftverk i regionen.

Dialogen med Shell er nylig innledet. Om et dedikert gasskraftverk er det mest hensiktsmessige og om et slikt gasskraftverk skal legges under petroleumsbeskatning er blant de forhold som vil bli vurdert.

SPØRSMÅL NR. 501**Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 24. januar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Statsråden har presentert en ny plan for matstrategi.

Vil statsråden fremme denne saken for Stortinget slik at alle partier kan bidra med synspunkter på hvordan fremtidens satsing på norsk mat skal være?»

Svar:

Landbruks- og matdepartementets matpolitiske strategi 2008-2010 Smaken av Norge, er omtalt for Stortinget gjennom departementets St.prp. nr. 1 (2007-2008). Der står følgende:

"Departementet har utarbeidd ein matpolitisk strategi som skal leggje til rette for ei styrking av heilskapen i landbruks- og matpolitikken. Dette er ein samla

matpolitisk strategi for utvikling av ein konkurranse-dyktig, landbasert matvaresektor som dekkjer heile verdikjeda. Resultata av ein god og heilskapleg landbruks- og matpolitikk vil kjenneteiknast av auka verdiskaping blant produsentane og av at produksjonen tek vare på forbrukarane sine ønskje om trygg mat, kvalitet, mangfald og miljøvennleg produksjon. Viktige satsingar i strategien er:

- Departementet legg vekt på forbrukarane sine ønskje og preferansar ved utforminga av landbruks- og matpolitikken. Dette gir òg grunnlag for verdiskaping og næringsutvikling i landbruket. Departementet vil i aukande grad sjå desse omsyna i samanheng med verkemiddelbruken i landbruket.
- Det er òg viktig å utnytte synergjar og stimulere til samspel som kan fremme norsk matkultur, reiseliv, kulturlandskap og medverke til god helse og betre livskvalitet.

- Det er innleidd eit samarbeid mellom næring og forvaltning med sikte på utbygging av ein nasjonal, elektronisk infrastruktur for effektiv utveksling av informasjon mellom dei ulike ledda i matproduksjonskjeda og mellom offentlege og private aktørar. Dette vil mellom anna gi betre moglegheit for å spore kvar maten kjem frå. Landbruks- og matdepartementet leiar arbeidet med prosjektet.
- Arbeidet med å utvikle eit heilskapleg kvalitetssystem med ein felles merkeprofil i marknaden,

starta i 2007. Stiftelsen KSL Matmerk leiar arbeidet. Kvalitetssystemet skal ha som mål å bidra til kvalitet i alle ledd i verdikjeda, samt synleggjere og dokumentere kvalitetsarbeidet overfor forbrukar."

Strategien er også tilgjengelig på departementets nettsider.

Departementet vil på egnet måte komme tilbake til Stortinget vedrørende oppfølgingen av strategien.

SPØRSMÅL NR. 502

Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 28. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Vil statsråden ivareta hensynet til lokalmiljøet og kulturmiljøet når Miljøverndepartementet nå skal ta stilling til trasévalg i forbindelse med utbyggingen av ny E16 fra Bjørum til Avtjerna?»

BEGRUNNELSE:

Det foreligger to alternative trasévalg for utbygging av E16 gjennom Bærum og til Skaret i Hole. Dette er en strekning som har lav veistandard i forhold til veiens funksjon. Det er sterkt behov for økt trafiksikkerhet, det er kødannelser og miljøproblemer. I dag er trafikken på E16 ca. 10 000 kjøretøy i døgnet over Sollihøgda. Veksten har vært ca. 2 pst. årlig. Dette tilsier at det haster med å komme i gang og ferdigstille veien.

Bærum kommune ønsker en trasé som ivaretar landskapsbildet, nærmiljøet, friluftskorridor, regionalt elgtrekk, beiteområde for hjort, kulturminner og kulturmiljø. Statens vegvesen foreslår en billig løs-

ning som ikke, ifølge administrasjonen og de folkevalgte i Bærum kommune, ivaretar sterkt nok nevnte forhold.

Meglingen mellom Statens vegvesen og Bærum kommune har ikke gitt resultater. Saken sendes derfor til Miljøverndepartementet for avgjørelse.

Svar:

Kommunedelplan for ny E16 fra Bjørum til Avtjerna er under behandling i kommunen. Fylkesmannen i Oslo og Akershus vil etter det opplyste på telefon til departementet forsøke å gjenoppta mekling mellom partene i løpet av februar. Etter en eventuell mekling skal planen sluttbehandles i kommunen. Dersom meklingen ikke fører frem, kan kommunen velge å vedta planen med innsigelser. Planen vil da sendes departementet for avgjørelse. Så lenge planen ikke er endelig vedtatt i kommunen, har jeg ikke grunnlag for å ta stilling til saken.

SPØRSMÅL NR. 503**Innlevert 18. januar 2008 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt****Besvart 28. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«En forskerrapport viser at bosted her i landet avgjør hvilken behandling pasientene får for kreft og andre alvorlige sykdommer, dette ifølge NRK i dag. Forskere har påvist store regionale forskjeller. Kreftleger i Nord-Norge mangler bl.a. utstyr som bedre kan kartlegge hvor kraftig en pasient er angrepet av kreft, og de frykter for feilbehandlinger.

Hva vil statsråden gjøre med den helt uakseptable forskjellen på behandling av alvorlige sykdommer som vi har i dag mellom de ulike regionene her i landet?»

Svar:

I tråd med Regjeringens Soria-Moria erklæring arbeider jeg for en likeverdig helsetjeneste der alle pasienter skal få god behandling uavhengig av bosted og økonomi. God kvalitet og riktig prioritering er avgjørende forutsetninger for å nå målet om likeverdig tilgang til helsetjenester. Regjeringen har opprettet Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering som skal gi råd til de ansvarsbærende aktører i helsetjenesten om prioritering og bruk av behandlingsressursene i helsetjenesten. Hovedmålet er å få en felles nasjonal tilnærming til dette i hele helsetjenesten. Gjennom Nasjonal strategi for kreftområdet har Sosial- og helsedirektoratet fått i oppgave å koordinere og implementere målsettingene for kreftområdet i helsetjenesten.

Innslaget i NRK dreide seg hovedsakelig om to forhold, forskjeller i tilgang til avansert diagnostikk (spesielt tilgang til PET-maskin) og behandling ved bruk av legemidler.

Når det gjelder diagnostikk av kreft ved hjelp av PET undersøkelser har det blitt kjøpt inn PET-

maskin ved Rikshospitalet HF i Oslo og en annen PET-maskin vil settes i drift på Haukeland universitetssykehus HF i løpet av året. Innen de fleste områdene av kreftdiagnostikk er bruk av PET fortsatt å betrakte som utprøvende. I de tilfellene hvor det klart er dokumentert at PET bør være en del av diagnostikken vil alle pasienter få benytte dette tilbudet uavhengig av hvor de bor i Norge.

Når det gjelder kostbare legemidler til bruk i livsforlengende behandling er dette tema i neste møte i Nasjonalt råd for kvalitet og prioritering i helsetjenesten.

I følge Helse Nord RHF gir vitenskapelige studier ikke holdepunkter for at kreftpasienter i Nord-Norge har dårligere prognose enn kreftpasienter i resten av landet. Kreftbehandlingen i Norge er preget av stor likhet som følge av bruk av felles faglige veiledere fra nasjonale kreftgrupper. En målsetting i Nasjonal strategi for kreftområdet er å bruke disse veilederne som grunnlag for nasjonale handlingsprogrammer i regi av Sosial- og helsedirektoratet. Handlingsprogrammene for kreft skal gi anbefalinger for diagnostikk, behandling og rehabilitering av kreftpasienter. De første handlingsprogrammene ble lansert like før jul 2007. Sosial- og helsedirektoratet melder at inntil handlingsprogrammene er ferdigstilt, vil helseforetakene i vesentlig grad følge de nasjonale faggruppens anbefalinger. Dette vil i bidra til likeverdighet i behandling på nasjonalt plan.

Helse- og omsorgsdepartementet vil gjennom Sosial- og helsedirektoratet fortsette oppfølgingen av Nasjonal strategi for kreftområdet i tråd med Regjeringens uttalte mål.

SPØRSMÅL NR. 504**Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant Olemic Thommessen****Besvart 29. januar 2008 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for belegget og kostnadene knyttet til drift i hver av de regionale MultifunC-institusjonene for året 2007, og kan det i tillegg fremlegges en nøyaktig beskrivelse av hva slags ung-

dom institusjonene er et egnet tilbud til og om noen av beboerne i disse institusjonene har blitt flyttet over til private institusjoner på grunn av feilplassering eller manglende effekt av tilbudet?»

BEGRUNNELSE:

De private aktørene har ved en rekke anledninger i debatten om privat versus offentlig barnevern hevdet at statens eget institusjonstilbud er langt dyrere enn det private aktører har prissatt sine tilbud til for samme gruppe av ungdom. Det har vist seg at det har vært vanskelig å få tallfestet sammenligningsgrunnlaget, noe som gjør at debatten preges av påstander uten belegg. I særlig grad har de nyetablerte MultifunC-institusjonene vært trukket frem som eksempler, siden disse er etablert for at også staten skal ha et tilbud til ungdommer med store atferdsutfordringer, en gruppe som i mange år har hatt plasseringer i privat barnevern. Det er derfor av interesse, både for oss i det politiske arbeide men også i forbindelse med den offentlige debatt som til tider pågår, at departementet fremlegger en oversikt over belegg og pris i MultifunC-institusjonene i foregående år, samt en beskrivelse av hvem som kan nyte godt av det tilbudet som ligger i denne institusjonsformen. I tillegg vil vi be om å få en oversikt over hvor mange av beboerne som har fått annet institusjonstilbud etter først å ha vært i MultifunC-institusjon.

Svar:

MultifunC er en kunnskapsbasert metode med fastsatte krav til behandling og bemanning. Tilbudet gis til barn og ungdom med alvorlige adferdsvansker som ikke kan nyttiggjøre seg av hjelpetiltak i hjemmet og som viser problemer innen flere områder som for eksempel skole, relasjoner til jevnaldrende og fa-

milien. Tilbudet er en intensiv behandlingsform, med korte opphold og med tett oppfølging i etterkant. I utgangspunktet skal behandlingen vare i ett år, hvorav halvparten i institusjon og halvparten i oppfølging i hjemmet.

Behandlingsmodellen MultifunC blir nå implementert i alle de fem barnevernregionene i regi av Bufetat samt en institusjon i Oslo kommune. MultifunC implementeres også i to svenske institusjoner (og Sverige planlegger ytterligere to). MultifunC er et supplement til andre tiltak for ungdom med alvorlige atferdsvansker, som for eksempel nærmiljø- og hjemmebaserte tiltak som Multisystemisk Terapi (MST).

Modellen og institusjonene følges opp av et kvalitetssikringsteam, og av forskning. Modellen er et faglig samarbeid med tilsvarende svenske myndigheter.

Behandlingsprinsippene som ligger til grunn for MultifunC er godt utprøvde internasjonalt, og har dokumentert støtte i internasjonal forskning. Metodene som benyttes er utprøvd og evaluert i norsk og nordisk behandlingssammenheng.

Tabellen under gir en oversikt over belegget i institusjons- og oppfølgingsdelene i MultifunC-institusjonene, antall plasser i institusjonsavdelingen, og utgifter pr. oppholdsdag i hver av de fem regionene. Alle tall i tabellen er pr. andre tertial 2007. Dette skyldes at aktivitetsdata for hele 2007 ikke er ferdigbehandlet.

Tabell 1 Beleggsprosent, antall plasser i institusjonsdel, og utgifter pr. oppholdsdag i MultifunC-institusjoner. Tall er pr. 2. tertial.

	Resultat for institusjonsdel 2. tertial 2007	Resultat for oppfølgingsdel 2. tertial 2007	Antall plasser i institusjonsavdelingen pr. 2. tertial 2007	Utgifter pr. oppholdsdag (inkl. institusjon og oppfølgingsdel)
Region øst	67	11	8	11 259
Region sør	96	28	4	10 051
Region vest	67	56	3	16 287
Region Midt-Norge	64	26	8	7 142
Region nord	91	42	4	9 828
Gjennomsnitt	74	23	27	10 160

Utgifter pr. oppholdsdag er beregnet på bakgrunn av regnskapstall for de fem institusjonene på formål 692 barnevernsinstitusjoner og formål 693 hjelpetiltak i hjemmet for kapittel 0855 postene 01, 45, fratrukket inntekter på kapittel 3855, postene 01-03 og 15-18 og registrerte oppholdsdager i institusjonsdelen.

Bufdir har stilt krav til Bufetats fem regioner om et belegg i institusjonsdelen av MultifunC på 92 prosent. Dette er det samme kravet som blir stilt til andre statlige institusjoner. Som det går fram av tabellen var det kun Region sør som hadde et belegg over kravet pr. andre tertial. Region nord lå rett under kravet med et belegg på 91 prosent.

Belegget i oppfølgingsdelen er gjennomgående svært lavt. Dette skyldes at institusjonene foreløpig ikke har hatt så mange barn som har avsluttet oppholdet i institusjonsdelen. Fordi oppfølgingsdelen i MultifunC kun tar inn barn fra institusjonsdelen, vil det over tid være en sammenheng når det gjelder belegget i de to delene.

Som det går fram av tabellen er utgiftene pr. oppholds- dag vesentlig høyere enn gjennomsnittlige utgifter pr. oppholds- dag for andre statlige institusjoner som per andre tertial i 2007 var på i overkant av kr 6 100. Dette skyldes i hovedsak tre forhold.

- MultifunC-institusjonene i samtlige regioner er enda i oppstartsfasen, noe som innebærer høye etableringskostnader.
- Belegget i MultifunC-institusjonene er som nevnt over forholdsvis lave i tre av regionene, og dette har stor påvirkning på utgiftene pr. oppholds- dag.
- MultifunC-institusjonene er også mer beman- ningsintensive jf. beskrivelsen av målgruppe og metode i avsnittet under. Antall miljøarbeidere på MultifunC-institusjonene er derimot ikke høy- ere enn ved sammenlignbare institusjoner.

Døgnprisen vil bli lavere etter hvert som flere kli- enter går over i oppfølgingsdelen. Døgnprisen i Mul- tifunC vil ved fullt belegg være sammenlignbar med andre institusjoner for målgruppen, samtidig som modellen tilbyr både behandling i institusjon og et- tervern. Behandlingskostnadene totalt sett for hver ungdom vil være relativt lav fordi institusjonsopp- holdet er kortere (6 mnd) enn det som ofte er vanlig.

Generelt kan vi si at målgruppen for MultifunC er ungdommer med alvorlige atferdsvansker og høy ri- siko for fortsatt utvikling av negativ atferd dersom de ikke mottar hjelp. MultifunC-institusjonene tar i mot ungdommer på §§ 4-24 og 4-26 i lov om barnevern- tjenester. MultifunC tar også i mot ungdommer hvor barneverntjenesten i tillegg har overtatt omsorgen jf. § 4-12. I slike tilfeller skal fremtidig omsorgsbase et- ter avsluttet institusjonsopphold være avklart før plassering.

Prinsipper og metoder som inkluderes i Multi- funC er rettet mot en bestemt målgruppe basert på at denne målgruppen synes å profitte på disse. For an- dre målgrupper kan de samme prinsipper og metoder ha manglende eller negativ effekt. Det er derfor av stor betydning at ungdommer som mottar plass i dis- se institusjonene tilhører riktig målgruppe.

Målgruppen kjennetegnes av alvorlige atferds- vansker og høy risiko for fortsatt negativ utvikling med mindre de mottar hjelp. Vurdering av målgruppe for institusjonene baseres på inkluderings- og eksclu- deringskriterier og på vurderinger av risikonivå.

Inkluderingskriteriene

- Kriminalitet (begåtte lovbrudd, stjeling, inn- brudd med videre)
- Aggressiv atferd eller voldelig atferd
- Omfattende hærverk og ødeleggelsestrang
- Alvorlige regelbrudd i hjem og skole
- Rusmisbruk i forbindelse med atferd som nevnt over
- Tilleggsproblemer som alvorlige vansker i skole, dårlige vennerelasjoner, verbal aggresjon og trusler om å skade andre
- Høyrisiko for fortsatt antisosial atferd

Ekskluderingskriterier

- Alvorlig psykisk utviklingshemning
- Autisme
- Alvorlig psykiatrisk lidelse (psykose)
- Akutt fare for selvmord
- Seksualforbrytere uten andre kjennetegn fra in- kluderingskriteriene
- Brannstiftere uten andre kjennetegn fra inklude- ringskriteriene

For ungdommer som tilfredsstiller inkluderings- kriteriene og som ikke utelukkes basert på eksklude- ringskriteriene kreves et visst risikonivå for fortsatt negativ utvikling for å tilbys plass i institusjonen. Ungdommer med liten risiko/sannsynlighet for fram- tidig negativ atferd synes i liten grad å nyttegjøre seg tiltak som MultifunC, mens ungdommer i høy risiko kan ha stort nytte av slike tiltak. Risikonivå skal der- for vurderes før bestemmelse om inntak.

Dessverre vil en aldri kunne hjelpe alle barn og unge med alvorlige atferdsvansker gjennom institu- sjonsbehandling. Flere av de barna som plasseres i MultifunC-institusjonene, er tidligere forsøkt hjulpet i private eller statlige institusjoner.

Vi har foreløpig begrenset kunnskap om hva som skjer med barn og unge som har vært plassert i Mul- tifunC-institusjoner, ca. 40 barn har avsluttet opphol- det. Av disse har ca. 75 prosent flyttet hjem eller blitt plassert i fosterhjem. Resten er i dag plassert i statlige eller private institusjoner. På samme måte vil de som plasseres videre fra en MultifunC-institusjon gis til- bud i så vel statlige som private institusjoner.

Vi har ikke hatt mulighet til å sammenligne disse resultatene med hvordan det går med barn som skri- ves ut fra alminnelige institusjoner, men det er kjent at også barn som plasseres i andre typer institusjoner til tider, av ulike årsaker, flyttes til andre tiltak. Det skal settes i gang en effektstudie som blant annet skal se på ovennevnte problemstilling.

SPØRSMÅL NR. 505**Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal****Besvart 28. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Skal ubrukte prosjektmidler til kulturformål som er tenkt å dekke utgifter til reise og hotell o.l. og som overføres fra et år til et annet, regnes som lønnsinntekt og komme til inntektsbeskatning?»

BEGRUNNELSE:

Kulturprosjekter følger ikke alltid kalenderen og kan gå over flere år. Støtte som gis et år for å dekke utgifter til gjennomføring av et prosjekt (ikke lønn) et år, kan bli overført til bruk året etter. Det kan oppleves som urimelig at ubrukte prosjektmidler beskattes som lønn for mottaker.

Svar:

Det er ikke opplyst hvilken tilskuddsordningen spørsmålet gjelder, og jeg kan derfor bare gi en mer

generell redegjørelse for skattereglene på området. Dersom en skattyter mottar offentlige tilskudd til dekning av kostnader i forbindelse med virksomhetsutøvelse, vil slike tilskudd normalt anses som en fordel vunnet ved virksomhet. Tilskuddet reduserer den kostnaden som skal dekkes slik at bare eventuell udekket kostnad kan føres til fradrag i virksomhetsinntekten. Er tilskuddet større enn den kostnaden som skal dekkes, er overskuddet normalt skattepliktig inntekt.

Når det gjelder tidfesting av tilskudd som i utgangspunktet er skattepliktige, er det imidlertid etter ligningspraksis adgang til å få utsatt inntektsligningen av tilskuddet til det senere år kostnaden påløper. På den måten vil skattyter kunne føre ubrukte tilskuddsmidler et år mot kostnader som påløper i et senere inntektsår.

SPØRSMÅL NR. 506**Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal****Besvart 30. januar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Cerebral Pareseforeningen i Telemark har i noen år jobbet med å skaffe voksne funksjonshemmede egen bolig slik at de kan flytte fra barndomshjemmet og inn i egen tilpasset omsorgsleilighet i Skien. Kommunen kunne verken tilby leiligheter eller tomt. Tomt ble fremskaffet på det private markedet. Byggetillatelse foreligger på 16 omsorgsleiligheter. Husbanken, som for 2 år siden var positiv til etablering av Borettslaget Holbergs Hus, har nå skiftet mening.

Er statsråden tilfreds med Husbankens håndtering av saken?»

BEGRUNNELSE:

Cerebral Pareseforeningen avd. Telemark tok for 2 år siden kontakt med Husbanken i Drammen, som var meget positive til prosjektet deres. De ga gode forhåpninger (skriftlig) på at beboerne kunne få 20

prosent tilskudd av anleggskostnadene. Det og litt til fikk et tilsvarende prosjekt i Skien som sto ferdig i oktober 2007. Forskjellen på prosjektene er i hovedsak at prosjektet med Borettslaget Holbergs Hus ligger i sentrum, mens det andre ligger utenfor bysentrum og er en-etasjes trebygning. Pga. av beliggenhet, prisstigning og byggetype bygård i 2,5 etasje har prisen blitt noe dyrere enn håpet og ønsket, men ikke dyrere enn tilsvarende bygg som skal påbegynnes i Skien i disse dager. Skien kommune har søkt om tilleggsbevilgning på tilskuddet etter at Skien bystyre fattet vedtak 14. juni om å gi kommunal garanti og kommunal bostøtte innenfor rammen av SIFO-satser.

Fra sommeren og utover da byggesøknad ble innsendt, begynte Cerebral Pareseforeningen i Telemark å etterlyse en forhåndsgodkjennelse fra Husbanken. Den kom ikke og i oktober fikk de beskjed om at saken var overflyttet til Arendal da det var snakk om en stor tilleggsbevilgning som ville sprengte alle Hus-

bankens rammer og prosjektet var dyrere enn vanlige leilighetspriser i Skien. Det siste er motbevist da det faktisk ligger lavere enn andre boligprosjekter med samme type bygård. Inntrykket er at Husbanken er i utakt med byggekostnadene i Skien. Omsorgsleilighet av denne typen krever 100-120m². Borettslaget Holbergs Hus ligger så vidt over 100m² med kontorer og fellesarealer. Pris for disse 100m² pluss garasje, tilpasset høy trygdebil 2, og boder i kjeller er i snitt ca. 3 mill. kroner.

Etter møter og samtaler med Husbanken, sist i Arendal 3.1.08, er konklusjonen at de må avslå etter gjeldende regler fordi det ikke finnes nok midler og at prosjektet er for dyrt. Det kan være at nye regler for omsorgsboliger fra 2008 kan gi en åpning for tilskudd, men da begrenset oppad til kr. 400 000,- pr. leilighet. Dette synes uholdbart og må være i uoverensstemmelse med Regjeringens lovnader om satsing på omsorgsleiligheter. Det hører med til historien at Skien trenger ca. 80 omsorgsleilighet den nærmeste tiden.

Svar:

Kommunal- og regionaldepartementet har ikke anledning til å gå inn i enkeltsaker som Husbanken behandler, eller endre eller overstyre vedtak som Husbanken fattet. Jeg vil derfor ikke uttale meg konkret om Husbankens håndtering av denne saken. Departementet har imidlertid vært i kontakt med Husbanken for å få nærmere opplysninger om selve saken. Etter Husbankens vurdering er problemene i forhold til bruk av Husbankens tilskudd til borettslaget Holbergs Hus i første rekke knyttet til høye prosjektkostnader, og at prosjektet skal organiseres som et frittstående borettslag.

Husbanken har over et par år hatt kontakt med Cerebral Pareseforeningen avd. Telemark om mulighetene for husbankfinansiering av prosjektet. Husbanken orienterte tidlig om at de kunne bistå med grunnlån og tilskudd, men at dette lå an til å bli et relativt kostbart prosjekt. Kostnadene burde derfor vurderes på ny, spesielt sett i forhold til målgruppen for boligene. På dette tidspunktet var det ikke avklart hvilken eierform boligene skulle ha, slik at det ble orientert om retningslinjene for finansiering i forhold til ulike eierformer.

I september 2007 mottok Husbanken en formell forespørsel om muligheter for lån og tilskudd. Totalkostnaden var steget betydelig og ville bli på 3,0-3,2 mill. kr pr. bolig. Det var nå også bestemt at boligene skulle organiseres som et frittstående borettslag. Siden dette skal være et frittstående borettslag kan det

etter gjeldende regelverk ikke gis tilskudd til selve byggingen. Boliger i frittstående borettslag er eierboliger og tilskudd til slike boliger - boligtilskudd til etablering - tildeles via kommunene. I slike saker må derfor den enkelte beboer søke kommunen om tilskudd og evt. startlån til finansiering av innskuddet. Dersom boligene organiseres som kommunale utleieboliger eller f.eks. som en stiftelse, kan det søkes direkte til Husbanken om boligtilskudd til utleieboliger.

Hvor stort boligtilskudd til etablering Skien kommune vil bli tildelt fra Husbanken i 2008, og hvilke prioriteringer kommunen vil ha i forhold til øvrige vanskeligstilte i kommunen som skal bosettes (bl.a. bostedsløse, flyktninger, rusmiddelmissbrukere og personer med psykiske lidelser), er ikke avklart ennå.

Boligtilskudd til etablering - om lag 250 mill. kr årlig - fordeles for øvrig på kommunene etter bestemte kriterier, bl.a. folketall og forbruk av startlån. En prioritering av en enkelt kommune ved tildelingen av tilskudd vil gå på bekostning av andre kommuner.

Det var høsten 2007 ikke opplyst om hvor høye innskudd boligene ville få, slik at det heller ikke var klart hvor store fellesutgiftene ville bli. Dette er svært viktig å få avklart av hensyn til hvor store løpende utgifter den enkelte beboer vil få, hvor mye statlig bostøtte de kan være berettiget, og hvor stort boligtilskudd til etablering de kan få. Også kommunal bostøtte som Skien kommune har fattet vedtak om, er relevant i denne sammenhengen. Husbanken er av den oppfatning at dette er et svært dyrt prosjekt som gjør at beboerne ut fra sin inntektssituasjon vil bli sittende med altfor dyre boliger som fort kan bli en gjeldsfelle pga. høye fellesutgifter.

Husbanken har nå på nytt bedt utbygger om å se på mulighetene for å få ned kostnadene. Utbygger er i den forbindelse bedt om å gå i dialog med Skien kommune. Dersom ikke nye opplysninger kommer til, vil saken bli behandlet i Husbankens regionstyre 31. januar 2008.

Når det gjelder det nye tilskuddet til omsorgsboliger og sykehjemsplasser som også kan være en aktuell ordning i saker som dette, er det begrenset oppad til 400 000 kr pr. omsorgsbolig med et kostnadstak på 2 mill. kr. Maksimaltilskuddet og kostnadstaket vil bli vurdert etter at ordningen har fungert noe tid. Jeg ønsker imidlertid å understreke at Husbanken har et ansvar for å bidra til at kostnadsutviklingen i byggemarkedet dempes. Husbanken har dessuten et ansvar for at de statlige tilskuddsmidlene brukes mest mulig effektivt.

SPØRSMÅL NR. 507**Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 28. januar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Ifølge NTB 12. januar uttaler finansminister Kristin Halvorsen at hun og SV ikke er tilfreds med det NATO gjør i Afghanistan. "Dette må endres. Slik styrken er sammensatt i dag, kan det ikke fortsette."

Betyr finansministerens uttalelse at deler av Regjeringen er uenig når Norge nå sender flere soldater til Afghanistan?»

BEGRUNNELSE:

Finansministerens uttalelse kommer bare to måneder etter at Regjeringen besluttet å øke den norske militære deltakelsen i de NATO-ledede ISAF-styrkene i Afghanistan. Finansministerens uttalelse gir ikke den politiske og moralske støtte som norsk personell trenger.

Svar:

Spørsmålet tar utgangspunkt i en enkelt uttalelse ved finansminister Kristin Halvorsen fra et møte i Drammen 12. januar i år og jeg har derfor konferert med henne. Fra dette møtet har NTB sitert Halvorsen; "Ingen kan vel med hånden på hjertet si seg lykkelig med det NATO gjør i Afghanistan. Dette må endres. Slik styrken er sammensatt i dag, kan ikke fortsette. Det brukes 11 ganger mer på militære operasjoner enn på gjenoppbygging".

Finansministeren vil understreke at de norske styrkebidragene for 2008 og 2009 er avgjort av en samlet regjering, uten dissens, og hele regjeringen stiller seg følgelig bak dette. Samtidig er det viktig

med en offentlig debatt om en framtidig strategi - humanitært, militært og politisk - for å lykkes med en stabil og fredelig løsning i Afghanistan.

Jeg kan selv legge til at en slik debatt er nødvendig for kontinuerlig å kunne tilpasse innsatsen til de stadig endrede behov og betingelser på bakken i Afghanistan. Dette skjer i Norge og i de fleste land som bidrar med tropper til ISAF. Debatten går ikke minst i NATO-kretsen, hvor de allierte nå arbeider med å framlegge en helhetlig, strategisk politisk-militær plan som skal ferdigstilles til NATOs toppmøte i Bucuresti i april i år. Fra norsk side er vi opptatt av at planen skal fungere som et viktig prioriteringsverktøy for NATOs engasjement i Afghanistan i tett samarbeid med det øvrige internasjonale samfunn.

Norge har i dag et omfattende sivil og militært engasjement i Afghanistan. Utgangspunktet for hele vårt arbeid er Afghanistans egne utviklingsplaner. Målet er å sette afghanske myndigheter i stand til å ta ansvar for egen sikkerhet og utvikling.

Det er bred enighet - nasjonalt som internasjonalt - om at sikkerhet og utvikling er tett sammenbundet. Framskritt på det ene området er ikke mulig uten framskritt på det andre. Sikkerhet er også avgjørende for å utvikle og støtte et godt styresett. Dette helhetlige perspektivet ligger til grunn for vår strategi for den norske innsatsen i Afghanistan.

For øvrig vil jeg vise til den planlagte muntlige redegjørelsen om en samordnet plan for Norges bidrag i Afghanistan som jeg skal holde på vegne av Regjeringen i Stortinget 5. februar 2008.

SPØRSMÅL NR. 508**Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 25. januar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«På Nord-Fosen, samt mange områder i Namdalen, er det manglende dekning for det nye digitale bakkenettet for tv.

Hva vil statsråden gjøre for å bedre dekningsgraden for det nye digitale bakkenettet for tv?»

BEGRUNNELSE:

I kommunene Osen og Roan i Sør-Trøndelag er dekningsgraden for det nye digitale bakkenettet for tv dårlig. Det samme gjelder kommunene Flatanger, Rørvik, Lierne og Fosnes i Nord-Trøndelag. I kommunene Grong, Namsos, Namskogan og Høylandet

er dekningsgraden variabel. På denne bakgrunn stiller jeg spørsmålet til statsråden. Det må være en forutsetning at innbyggerne i disse kommunene skal ha samme tilgang til det nye digitale bakkenettet for tv som innbyggerne i landets øvrige kommuner.

Svar:

Det digitale bakkenettet bygges ut fylke for fylke etter en fastlagt tidsplan. I Sør-Trøndelag har de digitale sendingene allerede startet. I Nord-Trøndelag åpner de digitale sendingene først i november i år. Likevel er det en rekke husstander i Nord-Trøndelag som allerede kan motta signaler fra blant annet Mosviksenderen som også forsyner deler av Sør-Trøndelag.

Stortinget har satt som krav at det digitale bakkenettet skal dekke 95 prosent av husstandene i Norge.

Alle som bor utenfor dekningsområdet vil imidlertid kunne kjøpe satellittmottak uten abonnement og få et såkalt NRK-kort. Dermed vil alle i Norge kunne få se NRK sine kanaler gratis, også de som bor i områder som ikke kan ta imot signaler fra det ordinære digitale bakkenettet.

Dersom en ikke får inn signalene ved bruk av vanlig antenne, ikke har kabel-TV og heller ikke kan benytte parabolantenne, vil en få dekning fra et supplerende nett kalt "satellittskyggenettet". Satellittskyggenettet blir bygget ut etter at det digitale bakkenettet er ferdigstilt. Enkelte husstander kan derfor oppleve å ikke få dekning før nærmere avstengningen av de analoge signalene. I Trøndelagsfylkene stenger de analoge sendingene først i november 2009.

SPØRSMÅL NR. 509

Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant Laila Dåvøy

Besvart 29. januar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Vil statsråden sikre at den akuttmedisinske akuttberedskapen som trykkammeret på Olavsvern representerer for Nord-Norge vil bli opprettholdt, uavhengig av hva som skjer med marinebasen i oppfølgingen av FS 07?»

BEGRUNNELSE:

I FS 07 foreslås Olavsvern marinebase nedlagt. Olavsvern har et trykkammer som ifølge artikkel i Nordlys 9. desember 2007 har utgjort en livsviktig del av den sivile akuttmedisinske beredskapen i Nord-Norge. Dersom trykkammeret nedlegges, blir nærmeste tilsvarende tilbud trykkamrene i Oslo (Ullevål Universitetssykehus) og Bergen (Haukeland Universitetssykehus)

Uavhengig av de politiske vurderingene av forslagene i FS 07 er det vesentlig å få avklart om myndighetene aksepterer at det akuttmedisinske tilbudet i landsdelen kan bli svekket.

Svar:

Forslaget om å nedlegge Olavsvern marinebase er kommet som et innspill fra Forsvarsstudien 07 til ny langtidsplan for Forsvaret i perioden 2009-2012. Jeg er informert om at arbeidet med ny langtidsplan, som framtidig basestruktur er en del av, behandles nå i Forsvarsdepartementet. Således er dette forslaget ett blant mange som fremdeles er til behandling. Ny langtidsplan skal fremmes for Stortinget våren 2008.

Jeg finner det ikke naturlig å gå inn i en diskusjon om mulige utganger på saker som er i prosess, og som skal forelegges Stortinget.

Generelt gjelder det at det regionale helseforetaket har ansvar for å tilby spesialisthelsetjenester til befolkningen i sin region. Det er også det regionale helseforetaket som inngår avtaler med eksterne aktører om behandlingsressurser. Dersom det skjer endringer i private eller offentlige aktørers disposisjoner som gir følger for drift og organisering av helsetjenestene, er dette en sak som må håndteres. Det står også i fokus i Regjeringens arbeid å søke å utnytte ressursene på de ulike samfunnsområdene til felles beste for befolkningen.

SPØRSMÅL NR. 510**Innlevert 21. januar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Andersen****Besvart 24. januar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I en samtale om miljø og energi med elever på Oslo Katedralskole 15.01.08 var statsminister Jens Stoltenberg krystallklar da han uttalte seg om kjerne-kraft. Ifølge Dagbladet.no sa statsministeren "Jeg er imot atomkraft, la meg starte med det. Atomkraft er og vil bli en diskusjon i mange land, men ikke i Norge".

Kan energiministeren, til tross for statsministe-rens utsagn, love at Thoriumutvalgets rapport blir gjenstand for offentlig debatt?»

BEGRUNNELSE:

Når statsministeren i realiteten sier at atomkraft ikke engang skal være diskusjonstema i Norge, så kan man spørre seg hvorfor Regjeringen gav etter for press fra FrP og nedsatte Thoriumutvalget. Det er ønskelig med en avklaring på hvorvidt utvalgets resultat vil få en grundig debatt i etterkant.

Svar:

Thoriumutvalget ble nedsatt av Olje- og energi-departementet for å etablere et best mulig fakta-grunnlag rundt muligheter og risiko ved bruk av thorium til energiproduksjon på lang sikt. Utvalgets rapport vil være offentlig og vil bli gjenstand for oppfølging og debatt når den foreligger.

SPØRSMÅL NR. 511**Innlevert 22. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 28. januar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Media i uke 4 har hatt bred dekning av problematikk knyttet til utslipp fra dieselmotorer uten partikkelfilter. I Aftenposten 22.01.08 er både finansminister Kristin Halvorsen og statssekretær Geir Axelsen positive til et forslag om støtteordninger for ettermontering av partikkelfilter i (eldre) dieselmotorer. I Dokument nr. 15, spm 914 tok undertegnede opp nettopp denne problemstillingen med daværende miljøvernminister Helen Bjørnøy.

Kan nåværende minister bekrefte at man nå ser nærmere på en slik ordning?»

BEGRUNNELSE:

Skriftlig spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 914 (2006-2007).

Se lenke: <http://epos.stortinget.no/SpmDetalj.aspx?id=37084>

Svar:

Regjeringen er opptatt av at lokale luftforurensningsproblemer skal forebygges og reduseres, og partikkelutslipp fra kjøretøy er en betydelig kilde til slike lokale problemer. Det er allerede gjennomført endringer i bilavgiftene i en miljøvennlig retning og innført en ekstraordinær vrakpant for de mest forurensende dieselmotorene for 2008. Ytterligere tiltak for å få ned utslippene vurderes fortløpende, og det er satt i gang arbeid med en egen handlingsplan for lokal luftkvalitet.

Jeg ser det som viktig å stimulere til reduserte utslipp av partikler, og er positiv til bl.a. å se nærmere på etablering av støtteordninger for ettermontering av partikkelfilter i eldre dieselmotorer.

SPØRSMÅL NR. 512**Innlevert 22. januar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein****Besvart 31. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva vil statens årlige inntektstap være dersom man fjerner skatt på overtid?»

BEGRUNNELSE:

Fjerning av skatt på overtid vil stimulere arbeids tilbudet ved at det blir mer attraktivt å jobbe overtid. Statens inntektstap som følge av en slik endring vil i noen grad oppveies av ringvirkningene denne ekstra innsatsen ville generere, som f.eks. økte merverdiavgiftsinntekter og skatt på overskudd i bedrifter.

Jeg viser til finansministerens svar på spørsmål nr. 4 fra Fremskrittspartiets stortingsgruppe i forbindelse med behandlingen av statsbudsjettet for 2008, der finansministeren har problemer med å anslå et provenytall for et slikt forslag ettersom det må tas noen forutsetninger for regnestykket.

Finansministeren reiser i denne forbindelse noen problemstillinger i tilknytning til forslaget: Lønnstakere og bedrifter vil ha insentiver til å velge en høyere pris på overtid kombinert med lavere fastlønn. Mange arbeidskontrakter vil endres fra en relativt høy fastlønn kombinert med ubegrenset ubetalt overtid, til betalt overtid og noe lavere fast lønn.

For å demme opp mot disse virkningene kunne man forutsetningsvis fastsette en maksimal overtids sats på 150 pst.

I nevnte svar opplyser finansministeren videre at Statistisk sentralbyrå (SSB) sin arbeidskraftundersøkelse (AKU) fra 2. kvartal 2005 viste at overtidstimetallet for heltidsansatte tilsvarte om lag 68 000 heltidsjobber. 60 pst. av disse timene ble kompensert med lønn.

Jeg ber nå om at finansministeren tar de nødvendige forutsetningene, som en regel om maks overtidsbetaling på 150 pst., samt opplyser om hvilke tilpasningseffekter man ser bort ifra, og anslår provenyvirkningen av å fjerne skatt på all overtidsjobbing utover hhv. en 37,5-timers uke og en 45-timersuke.

Det ønskes også et alternativ der man bare fjerner toppskatt på overtid.

For alle alternativer ønskes både bokførte og påløpte provenyvirkninger.

Svar:

Tall fra SSBs lønnsstatistikk viser at heltidsansatte i gjennomsnitt hadde en månedlig overtidsgodtgjørelse på 1127 kroner i 2006. Som heltidsansatt regnes her som hovedregel personer med en avtalt ar-

beidstid på 33 timer eller mer per uke. Overtidsgodtgjørelsen omfatter kontant godtgjørelse for arbeid utført utover avtalt arbeidstid og som godtgjøres med et tillegg til den avtalte lønna.

På bakgrunn av dette har departementet anslått at samlet overtidsgodtgjørelse for heltidsansatte i 2008 vil utgjøre om lag 23 mrd. kroner. Dersom en legger til grunn at halvparten av dette i dag skatlegges med en marginalsatt på 35,8 pst. og den andre halvparten med en marginalsatt på 44,8 pst. (toppskatt trinn 1), gir dette en gjennomsnittlig marginalsatt på om lag 40 pst. I tillegg kommer arbeidsgiveravgift. En fjerning av skatt (inkl. arbeidsgiveravgift) på betalt overtid anslås på denne bakgrunn å gi et provenytap på om lag 13 mrd. kroner påløpt og 10 mrd. kroner bokført basert på 2008-tall. Dersom en kun fjerner toppskatt på overtidsgodtgjørelse, anslås provenytapet til om lag 1 mrd. kroner påløpt og 800 mill. kroner bokført.

Kompensasjon for overtid kan også inngå i en relativt høy fastlønn. Det er grunn til å tro at et skattefritak for overtid vil føre til at overtid i større grad blir kompensert med lønn. Ifølge Statistisk sentralbyrås arbeidskraftundersøkelse (AKU) fra 2. kvartal 2005 tilsvarte overtidstimetallet blant heltidsansatte om lag 68 000 heltidsjobber, hvorav om lag 14 000 ble tatt ut som avspasering. Overtid som kompenseres gjennom avspasering er ikke relevant i denne sammenhengen, og er derfor ikke inkludert i beregningene. Det er imidlertid relevant å inkludere overtidstillegget i de tilfeller der overtiden godtgjøres med et overtidstillegg i tillegg til avspasering. Dette er skjønsmessig inkludert i beregningene. På bakgrunn av dette kan vi anta at verdien av samlet overtid utgjør om lag 33 mrd. kroner. Dersom en antar at denne overtiden vil bli kompensert med overtidsgodtgjørelse hvis dette blir skattefritt, vil anslått provenytap av å fjerne skatt på overtid (inkl. arbeidsgiveravgift) øke til om lag 19 mrd. kroner påløpt og 15 mrd. kroner bokført basert på 2008-tall. En fjerning av toppskatten på overtid vil med denne antakelsen gi et provenytap på om lag 1,5 mrd. kroner påløpt og 1,2 mrd. kroner bokført basert på 2008-tall.

Dersom endringen skulle gjennomføres med virkning fra 1.1.2008, ville periodiseringen av den bokførte effekten være usikker. Endringer i skatteregler midt i året vil kun få bokført provenyvirkning i innværende år dersom det utarbeides nye skattekrekk for skattyterne. Ettersom det her er snakk om en skattelettelse, vil det kunne være motiver for skattyt-

er til å be om nytt skattekort for å redusere innbetaling av skatt. Størrelsen på den bokførte effekten vil imidlertid avhenge av i hvilken grad de gjenstående skattetrekkene i 2008 faktisk blir endret.

Det har ikke vært mulig å foreta beregninger for overtidsoverbetaling utover hhv. en 37,5-timers uke og en 45-timersuke slik det er bedt om i spørsmålet.

Et skattefritak for overtidsgodtgjørelse vil øke incentivene til å jobbe overtid og til å ta ut overtidsgodtgjørelse i stedet for å avspasere overtidstimene. Beregningene er statiske og tar ikke hensyn til tilpasninger som følge av omleggingen, herunder endringer i arbeidstilbudet.

Det er viktig å merke seg at dersom overtidsgodtgjørelse gjøres skattefritt, vil det gi sterke insentiver både for arbeidsgiver og arbeidstaker til å tilpasse seg ytterligere med en betydelig lavere fastlønn og desto høyere godtgjørelse for overtid. Dette har det ikke vært mulig å ta hensyn til i beregningene. Denne problemstillingen gjør også at en innføring av skattefritak på overtidsgodtgjørelse ville kreve en klar avgrensning av hva som kan regnes som overtidsgodtgjørelse. En må dessuten anta at de administrative kostnadene knyttet til kontroll av skattegrunnlaget vil bli betydelig.

SPØRSMÅL NR. 513

Innlevert 22. januar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Leirstein

Besvart 30. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Norske kommuner har i dag ingen avgjørende innflytelse på plassering av asylmottak. Primært kan man påvirke kun gjennom plan- og bygningsloven hvis det etableres asylmottak som krever bruksendring.

Synes statsråden dagens praksis fungerer bra, i forhold til lokaldemokratiet, når det gjelder etablering av asylmottak?»

BEGRUNNELSE:

Våler kommunes politiske og administrative ledelse har blitt orientert om at det igjen blir opprettet et mottak for asylsøkere på Kasper. Kommunen blir orientert når UDI har inngått avtale med utleier. Kommunen har ingen innflytelse på avgjørelsen, men må allikevel som lokalsamfunn stille opp. Dette har fått lokalpolitikere fra de fleste partier i kommunen til å reagere.

Svar:

La meg innledningsvis understreke at jeg legger stor vekt på at Utlendingsdirektoratet (UDI) skal ha et best mulig samarbeid med norske kommuner rundt etablering, drift og nedlegging av mottak for asylsøkere og flyktninger. Informasjon til kommunene og naboer skal gis så tidlig som mulig.

Hovedutfordringen for UDI har i alle år vært å tilpasse kapasitet til behov. Det er da særlig tre forhold som er viktig:

- Den enkelte asylsøker har en lovhjemlet rett til et tilbud om innkvartering mens søk-naden behandles, jf. utlendingslovens § 41 a første ledd.
- Bevilgningen til drift av de statlige mottakene er basert på at 80 % av transittplassene og 90 % av de ordinære plassene skal være i bruk. Ser vi de siste årene i sammenheng, har driftsutgiftene til statlige mottak i gjennomsnitt ligget på om lag 1 milliard kr pr år, noen år høyere, andre lavere. En større overkapasitet enn 10-20 %, ville medført at utgiftene ville vært enda høyere enn de allerede er. Jeg er redd UDI da ville fått kritikk for å betale for plasser som ikke ble brukt.
- Ankomsttallene varierer, og det er meget vanskelig å forutse behovet for plasser. I løpet av de siste 5 årene har ankomstene svingt fra 17 400 nye asylsøkere i 2002 til 5 300 asylsøkere i 2006. Mens vi vinteren 2007 hadde månedstall på om lag 300-400 asylsøkere, kom det i desember 2007 over 800 asylsøkere. Så sent som onsdag 23. januar 2008 kom det 50 nye asylsøkere på en dag.

Ser vi disse tre forholdene i sammenheng, er det viktig at UDI både kan opprette og nedlegge mottak i takt med endringer i behovet for mottaksplasser. Ut fra de tall vi hadde sist sommer, og hensynet til god kapasitetsutnyttelse, avviklet UDI flere mottak sist sommer. Men de store ankomstene høsten 2007 førte til at UDI igjen måtte etablere nye mottak.

I dagens situasjon er kapasiteten sprengt. Så godt som alle plasser er i bruk. Når det kommer over 800

nye asylsøkere på en måned, og så mange som 50 på en dag, må UDI ha anledning til å etablere nye mottak meget raskt. Et alternativ til dagens modell som forutsatte kommunal godkjenning før et mottak kunne etableres, ville innebære at etableringen av nye mottak ville kunne ta vesentlig lenger tid enn i dag. Skulle UDI fortsatt kunne tilby alle nye asylsøkere en mottaksplass også i perioder med stor tilstrømming, ville det måtte bety at UDI måtte ha en vesentlig større

buffer. Det ville igjen bety langt flere mottaksplasser og flere mottak, lavere kapasitetsutnyttning og høyere utgifter. Jeg kan derfor vanskelig se at vi har noe godt alternativ til det systemet vi har hatt her i landet de siste 20 årene.

Staten betaler forøvrig vertskommunene en kompensasjon som skal dekke gjennomsnittlige utgifter til helse, barnevern, tolk og administrasjon forbundet med mottaket.

SPØRSMÅL NR. 514

Innlevert 22. januar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 30. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Installering av alternative oppvarmingskilder er et av Regjeringens tiltak for et bedre miljø og en bedret kraftsituasjon. Blant annet kan man søke støtte til installering av pelletskaminer og luft til jord varmpumper hos Enova. Undertegnede er imidlertid gjort kjent med at det på luft-til-luft varmpumper kreves en miljøavgift ved innkjøp, i tillegg til at gassen som benyttes er ilagt miljøavgift.

Hva er begrunnelsen for innkrevingen av en slik avgift, når slik installasjon er å anse som et miljøtiltak?»

BEGRUNNELSE:

I tillegg til at det er spesifisert 1 prosent miljøavgift på regningen, er vi gjort kjent med at prisen på den miljøvennlige gassen som brukes i disse pumpene er uforholdsmessig høy som følge av miljøavgift.

Svar:

Spørsmålet ble overført fra olje- og energiministeren.

Jeg antar at den miljøavgift på varmpumper det siktes til er avgiften på klimagassene hydrofluorkarboner (HFK) og perfluorkarboner (PFK). Avgiften ble innført i 2003 og formålet er å redusere utslippene av HFK og PFK gjennom å stimulere til bruk av alternative gasser og til utvikling av ny teknologi som ikke bruker HFK og PFK. Avgiftssatsene på HFK og PFK er gradert ut fra gassenes globale oppvarmingspotensiale, dvs. at de ulike HFK- og PFK-forbindelsene har ulike avgiftssatser avhengig av hvor kraftig klimaeffekt de antas å ha. Avgiften skal i utgangspunktet beregnes ut fra varens nettovekt. For HFK og PFK som inngår som bestanddel i andre produkter (for eksempel i kjøleskap, fryser, luftkondisjonerings-anlegg) skal det betales avgift av andelen HFK og PFK. Dersom mengden HFK/PFK i en vare ikke kan dokumenteres, betales avgift etter nærmere fastsatte grunnlag, jf. særavgiftsforskriften § 3-18-2. Avgiften beregnes vel innførsel og produksjon. Det er importør/produsent som er ansvarlig for å beregne korrekt avgift og innbetale denne til toll- og avgiftsmyndighetene.

SPØRSMÅL NR. 515**Innlevert 23. januar 2008 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 30. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Skattedirektoratets retningslinjer for beskatning av arbeidsgivers dekning av elektronisk kommunikasjon har innført begrepet "innholdstjenester". Disse retningslinjer som bl.a. inneholder ekstra skatteplikt på oppringning til nummeropplysningen i tillegg til sjablonbeskatningen utgjør et betydelig og nesten ugjennomførlig merarbeid for arbeidsgiverne i tillegg til ekstrabeskatningen for arbeidstakerne.

Vil finansministeren vurdere endringer i regler eller lovverk som kan avhjelpe dette?»

Svar:

Det er ikke riktig slik det hevdes i spørsmålet fra representanten at Skattedirektoratet har innført begrepet "innholdstjenester". Dette er et etablert begrep som markerer et skille mellom elektroniske kommunikasjonstjenester og andre tjenester som leveres/betales ved hjelp av elektroniske kommunikasjonstjenester. I Forbrukerrådets retningslinjer for mobile innholdstjenester er dette definert slik:

"Med mobile innholdstjenester menes tjenester som for eksempel ringetoner, bilder, avstemninger eller chat som via offentlig telenett leveres til og benyttes ved hjelp av mobiltelefon (...). Betaling for tjenestene skjer enten umiddelbart gjennom trekk fra kontantkort eller etterskuddsvis gjennom telefonregning."

I forarbeidene til de nye reglene om beskatning av arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon ble det uttalt at "[f]remveksten av en rekke tjenester som kan kjøpes over telefon, gjør videre at det kan være behov for å skille i regelverket mellom bruk av telefonen til kommunikasjon og til forbruk av ulik art.", jf. Ot.prp. nr. 1 (2005-2006) s. 16.

På side 17 første spalte foreslår departementet videre at "[i]nnholdstjenester/betalingstjenester [] derimot [] ikke reguleres av dette regelverket, men blir skattlagt som tidligere i tråd med de alminnelige reglene for skattepliktige naturalytelser. Dette vil eksempelvis gjelde overprisede tekstmeldinger og verdien av innholdstjenester som tv-sendinger, tilgang til programvare osv. som er inkludert i utgiftene til kommunikasjonstjenester."

Dette fremgår av Skattedirektoratets forskrift til

skatteloven (tilføyd ved endring 23. mars 2006 av forskrift av 22. november 1999 nr. 1160) § 5-12-1 annet ledd, som lyder: "Levering av innholdstjenester, som for eksempel teletorg, overpriset sms/mms, databasetjenester, programvare, tv-sendinger og spill, omfattes ikke."

Det Skattedirektoratet gjorde høsten 2007, var å presisere ytterligere hva som menes med begrepet innholdstjenester, bl.a. ved å lage en liste med eksempler på vanlige tjenester.

Dette innebærer at arbeidsgiver må ta stilling til om en innholdstjeneste er pådratt som en tjenstlig utgift eller ikke. Eksempelvis vil en eiendomsmegler naturligvis kunne få skattefri utgiftsdekning for tjenstlig relevante informasjon fra eiendomsregisteret via mobiltelefonen, hvilket i noen kommuner har vært tilbudt som en teletorgtjeneste. Det samme gjelder tjenstlig relevante nummeropplysninger. Motsatt vil vel de fleste være enig om at det normalt ikke bør være anledning til skattefri dekning av til dels meget kostbare teletorgtjenester av klar privat karakter.

Innføringen av sjablonmodellen for beskatning av arbeidsgivers dekning av elektronisk kommunikasjon representerte en betydelig administrativ forenkling for arbeidsgiver, arbeidstaker og ligningsmyndigheter, ved at sjablonen legges til grunn automatisk for kommunikasjonstjenester. Arbeidstaker må nå kun dokumentere at han/hun har faktiske kostnader til elektronisk kommunikasjon som minst tilsvarende det arbeidsgiver dekker. Det er for eksempel ikke behov for å dokumentere forholdet tjenstlig/privat bruk.

På grunn av at innholdstjenester representerer svært ulike ytelser, både mht. verdi og art, er disse ikke egnet for sjablonbeskatning. Man kan heller ikke generelt fastslå om en type innholdstjeneste blir brukt for private eller tjenstlige formål. At disse ytelsene benyttes og/eller betales via en sjablonbeskattet kommunikasjonstjeneste, er derfor ikke tilstrekkelig grunnlag for å underlegge disse en sjablonordning. Følgelig må de alminnelige regler for naturalytelser eller utgiftsgodtgjørelse legges til grunn, slik som forutsatt i forarbeidene og i de vedtatte reglene. Jeg kan derfor ikke se at det er behov for en ny, særskilt vurdering av disse reglene nå.

SPØRSMÅL NR. 516**Innlevert 23. januar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 1. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ overfor vare- og emballasjeprodusenter slik at all emballasje blir tydelig merket i forhold til hvilken avfallsfraksjon de skal plasseres i?»

BEGRUNNELSE:

I husholdningene finnes det stor vilje til å sortere avfall. Når det gjelder papiravfall, er det dog ikke alt som skal til papirgjenvinning, f.eks. hvis det er papir som allerede er resirkulert. Når slik emballasje, reklame eller f.eks. telefonkataloger ikke er merket, blir de ofte plassert i papirbeholderen, i stedet for i restavfallet. Dette skaper en god del mer arbeid ved sorteringsanleggene.

Jeg antar at produsentene trykker opp ny emballasje med jevne mellomrom slik at innføring av merking på all emballasje ikke medfører uforholdsmessig økte kostnader.

Svar:

På emballasjeområdet har Miljøverndepartementet inngått avtaler med næringslivet der bransjen forplikter seg til å arbeide for optimering av emballasjeb Bruken med sikte på å begrense avfallsmengdene, og til å nå bestemte mål for gjenvinning av emballasjen.

I 2006 ble 435 000 tonn emballasjeavfall samlet inn og sendt til gjenvinning. Dette er mer enn noen gang tidligere, og utgjør 90 prosent av all brukt emballasje i Norge.

Gjennom avtalene gir Miljøverndepartementet næringslivet frihet til selv å velge de tiltak de finner mest hensiktsmessige for å nå målene. På bakgrunn av dette har bransjen gjennom egne materialselskaper og Grønt Punkt Norge, utviklet standardiserte piktogrammer for å minne forbrukerne om at emballasjeavfallet skal kildesorteres. Materialselskapene oppfordrer sine medlemmer til å merke emballasjen med disse.

Jeg deler din oppfatning om at det er viktig at forbrukerne får veiledning slik at de kan foreta miljøriktige valg. Detaljerte nasjonale merkekrav eller ordninger, som går lenger enn bransjens egne, vil imidlertid kunne komme i konflikt med de mange ulike kildesorteringsordninger som er etablert i de forskjellige kommuner. Bindende nasjonale merkekrav vil i tillegg være utfordrende i forhold til EØS-avtalens regler.

Jeg finner det positivt at bransjen selv har tatt initiativ til en frivillig merkeordning. Dette gjør det enklere for den enkelte å leve mer miljøvennlig, samtidig som det bidrar til å nå målet om å sikre forsvarlig innsamling og behandling av brukt emballasje.

SPØRSMÅL NR. 517**Innlevert 24. januar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 1. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Regjeringen har i løpet av tre kvart år utnevnt henholdsvis Pål Lorentzen, Anne Kverneland Bogstnes og Ole Berrefjord som styreledere i de statlige institusjonene Festspillene, Harmonien og Den Nationale Scene i Bergen. Samtlige bor i Bergen og har tilknytning til Arbeiderpartiet. Om et par måneder skal det opprettes styre for den nye operaen.

Hvilke kriterier og prosesser legger Regjeringen til grunn ved slike styreoppnevnelser?»

BEGRUNNELSE:

Bergens Tidende har i flere artikler (13/1 og 16/1) tatt opp Regjeringens utnevning av personer med Ap-tilknytning i ledende statlige kulturstillinger i Bergen.

Det er samtidig mye overlapping mellom disse vervene og representasjon i andre styrende organer, for eksempel styret i Sparebanken Vest, som Bergens Tidende tar opp i en artikkel 16. januar 2008. I tillegg sitter tidligere kommunalråd for Arbeiderpartiet,

Anne Gine Hestetun, som styremedlem i Festspillene og Sparebanken Vest.

Disse utnevnelserne skaper et inntrykk av partibok-kultur i kulturlivet, omtalt i BT som "fortetting" i kulturinstitusjonene.

Svar:

Kultur- og kirkedepartementet oppnevner styreleder og andre styremedlemmer til mer enn femti institusjoner organisert som aksjeselskap, stiftelser og statlige virksomheter innenfor kulturområdet.

Styrene skal påse at forvaltningen av institusjonene skjer etter gjeldende lover og forskrifter og forutsetninger for det offentlige tilskuddet.

Departementet legger stor vekt på at det blir oppnevnt kompetente styrer. I arbeidet med styreoppnevninger ser vi etter personer med yrkes- og utdanningsbakgrunn som gir god bakgrunn for utøvelse av

styrevervet. Når det gjelder styreledere, legges det stor vekt på erfaring fra tilsvarende verv.

Det er også viktig med styrer som har en bred sammensetting og folk med ulik bakgrunn. I tillegg har departementet som ambisjon å utjevne den svært skjeve kjønnsbalansen i styreledervervene som var situasjonen ved regjeringsskiftet i 2005.

Det er de ulike styremedlemmenes kompetanse og kvalifikasjoner som er avgjørende, ikke partitilhørighet. Samtidig er det ingen diskvalifikasjon å ha politisk erfaring. Når det gjelder de navngitte personene i spørsmålet, ser ikke departementet det som sin oppgave å kartlegge de ulike styremedlemmenes politiske meninger eller partisympatier.

I arbeidet med utnevning av styremedlemmer lytter vi til innspill fra mange instanser, blant annet institusjonene selv, avtroppende styre, lokale myndigheter og organisasjoner.

SPØRSMÅL NR. 518

Innlevert 24. januar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 1. februar 2008 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys

Spørsmål:

«Statens satser for kilometergodtgjøring har stått stille i mange år. Mange arbeidstakere som benytter egen bil i arbeid og som kan kreve refusjon etter statens satser, finner at satsene ikke dekker kostnadene.

Vil statsråden ta initiativ til å øke statens satser for kilometergodtgjøring?»

Svar:

Satsene for kilometergodtgjøring ved bruk av egen bil på tjenestereise fastsettes i særavtale for reiser innenlands for statens regning. Avtalen inngås mellom staten ved Fornyings- og administrasjonsdepartementet og hovedsammenslutningene. Særavta-

len ble sist revidert 1. april 2002. Deretter har avtalen blitt prolongert fram til 1. mars 2006. Avtalen ble fra statens side sagt opp til reforhandling ved utløp, men på grunn av uenighet mellom tariffpartene om forståelse av tjenestereisebegrepet i avtalen, har det hittil ikke vært mulig å slutføre forhandlingene. Satsene for kilometergodtgjøring er derfor uforandret.

Når det gjelder spørsmålet representanten Hans Frode Kielland Asmyhr ønsker svar på, kan jeg opplyse at FAD og hovedsammenslutningene har jevnlig møter om saken. Tariffpartene er i en prosess som forhåpentligvis vil føre fram til en snarlig løsning. Særavtalen vil da bli reforhandlet, og satsene gjennomgått med sikte på regulering.

SPØRSMÅL NR. 519**Innlevert 24. januar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Andersen****Besvart 1. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Frolands Verk har høy kulturhistorisk verdi. I kulturvernsammenheng har stedet både regional og nasjonal betydning. Det er imidlertid et stort behov for å oppgradere bygningsmassene for å ivareta stedets historiske betydning best mulig. Den store verdien av å ta vare på den fredede hovedbygningen og alle de andre verneverdige bygningene er bifalt av både fylkeskommunen og Arendal og Grimstad kommune. Investeringsbehovet er beregnet til over 20 millioner.

Hva bør ifølge statsråden gjøres for å ivareta Frolands Verk?»

BEGRUNNELSE:

Selve bygningsmassen på det gamle jernverket Frolands Verk ble overtatt av Froland kommune i 1992. I dag består bygningsmassen på stedet av den fredete hovedbygningen samt flere verneverdige bygninger fra 1700-tallet. Stedet har imidlertid i dag et betydelig behov for oppgradering for å bevare stedets store kulturhistoriske verdier, samt gjøre det til et levende kulturelt senter i vår tid.

Det er absolutt verd å merke seg at det internasjonalt berømte matematikergeniet Niels Henrik Abels liv er uløselig knyttet til nettopp stedet Frolands Verk.

I den fredete hovedbygningen oppholdt den store matematikeren seg da han døde i 1829. Det såkalte "bukkerommet" i hovedbygningen er den dag i dag intakt, nøyaktig slik rommet var da Niels Henrik Abel døde der for 179 år siden. Det er verd å minne om at Niels Henrik Abel selv i vår tid er et verdensberømt navn innen matematikken. Den landsomfattende Kappabelturneringen viser med all tydelighet hvilken stor interesse Niels Henrik Abels matematiske arv fremdeles har.

Det at Niels Henrik Abel er gravlagt i Froland kommune, og matematikerens sterke historiske tilknytning til stedet Frolands Verk, skaper i seg selv en absolutt særpregede historisk klang over stedet Frolands Verk. Mange vil mene at Niels Henrik Abels liv og format kan sammenliknes med andre internasjonalt ruvende norske skikkelser på 1800- og 1900-tallet som Henrik Ibsen og Knut Hamsun. Både Hamsun og Ibsen hadde i sin tid en sterk tilknytning til

Frolands nabokommune Grimstad. At internasjonal anerkjente størrelser som Ibsen, Hamsun og Abel alle har kryssset sine spor i Grimstad- og Frolandsdistriktet bør ikke gå upåaktet hen historisk sett.

Å ta vare på Frolands Verk som et særpregede historisk sted er derfor viktig av flere grunner. Både det rent personhistoriske vedrørende matematikeren Niels Henrik Abels liv og død, sammen med de store historiske verdier som jernverk på Frolands verk i seg selv representerer fra 1700-tallet, gjør stedet høyst spesielt.

Frolands Verk bør av disse grunner tas meget godt vare på for ettertiden. Stedet bør bevares for fremtidige generasjoner som et verdig kulturminne av både lokal, regional og nasjonal betydning.

Av disse grunner er det svært ønskelig, sett ut fra et lokalt og regionalt ståsted, å få en redegjørelse for hvilke muligheter som finnes for et sterkere statlig engasjement for å kunne ivareta Frolands Verk på den best mulige måten.

Av disse grunner har det fremkommet et sterkt ønske fra Froland kommunes side om en nærmere vurdering og redegjørelse fra sentrale myndighetsorganers side for hvilken status og historisk verdi Frolands Verk bør ha innen kulturminnevernet i Norge.

Svar:

Jeg viser til brev av 22.01.08 med spørsmål om hva som bør gjøres for å ivareta bygningsmassen på Frolands Verk.

Hovedbygningen på eiendommen er fredet, mens resterende bygningsmasse er regulert til spesialområde bevaring gjennom kommunalt vedtak. Som eier av en fredet bygning har Froland kommune, som alle andre eiere, selv ansvaret for å vedlikeholde og ivareta bygningsmassen på en forsvarlig måte.

Jeg er kjent med at det foreligger en søknad om tilskudd fra Froland Kultursenter til brannsikring av hovedbygningen samt etablering av toalett, og at søknaden er til behandling hos Riksantikvaren.

Med hensyn til hvilke muligheter som finnes for et sterkere statlig engasjement er det gjennom stortingsmelding nr. 16 (2004-2005) Leve med kulturminner, lagt opp til en gjennomgang av fredete bygninger. Dette arbeidet pågår nå hos Riksantikvaren, og Frolands Verk vil bli vurdert i denne forbindelse.

SPØRSMÅL NR. 520**Innlevert 24. januar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 31. januar 2008 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Salg/bruk av Viberodden fyr var lenge et tema hos statsråden. Aktørene i Egersund regnet saken som avklart basert på en 30 års leieavtale med Kystverket. Nå har det oppstått en situasjon hvor Kystverkets eiendomsavdeling i Ålesund ikke godtar at investering av vann/kloakk avskrives. Begrunnelsen er at kystverket ikke har bruk for dette. Aktørene i Egersund, som tross alt skal være brukere av anlegget, er sterkt uenig.

Kan statsråden gi status i dette arbeidet, og bidra til en god løsning i saken?»

Svar:

Kystverket har i samarbeid med de største brukergruppene knyttet til utleie av fyrstasjoner utarbeidet en standardavtale for slike leieforhold. Denne standardavtalen legger grunnlaget for likebehandling og ryddige prosedyrer for leietakerne og etaten.

Kystverket opplyser at etaten er positiv til å inngå en 30 års leieavtale for Vibberodden fyrstasjon. Leieforholdet vil bli regulert med utgangspunkt i den fremforhandlede standardavtalen.

Når det gjelder spørsmålet om investeringer skal

kunne avskrives, vil formålet ved investeringen avgjøre hvorvidt Kystverket kan godta en avskrivningsavtale. I den konkrete saken som etterspørres er det snakk om å investere i utbedring av vann og kloakk til fyrstasjonen. Bakgrunnen for ønsket er at det skal legges til rette for at allmennheten skal kunne benytte seg av fyrstasjonen. Dette er et formål som Kystverket støtter.

Kystverket opplyser videre at det ut fra spørsmålsstillingen ser ut til å ha blitt en misforståelse i denne saken. Selv om leieavtalens lengde blir satt til 30 år, legges det i nevnte standardavtale til grunn at avskrivninger normalt gjøres over 10 år. Det må her skilles mellom leieavtalens lengde på 30 år og avskrivningstiden på 10 år.

Dersom de fremtidige leietakerne aksepterer disse forhold, er det intet til hinder for å inngå en leieavtale med avskrivningsvilkår for Vibberodden fyrstasjon. Detaljene i hvordan avskrivningen praktisk skal gjennomføres må avklares mellom Kystverket og aktørene i Egersund.

Jeg håper derfor at forhandlingene mellom kommunen og Kystverket vil kunne sluttføres i nær framtid.

SPØRSMÅL NR. 521**Innlevert 24. januar 2008 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 30. januar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Kvalifiseringsprogrammet skal blant annet gi en mulighet til folk som har gått på langvarig økonomisk sosialhjelp en ny sjanse til et fremtidig yrkesliv med inntekt av eget arbeid. Arbeids- og inkluderingsministeren har gitt et inntrykk av at de som er for syke til å følge programmet skal ha en uføretrygd, og at de som er friske nok skal få oppfølging og kvalifisering.

Hva skjer med de som er friske nok, men som ikke vil delta i programmet, og har NAV-kontorene i disse tilfellene noen saksjonsmuligheter overfor personer som ikke vil delta i programmet, og i tilfelle, hva består disse av?»

BEGRUNNELSE:

Målsettingen med kvalifiseringsprogrammet er å gi personer med små eller ingen rettigheter i trygdesystemet langt bedre muligheter for å kvalifisere seg for arbeidsmarkedet. Programmet innebærer en utvidelse av dagens velferdsordninger ved at personer som blant annet kun har hatt langvarig sosialhjelp som mulig inntektskilde, skal få en ny sjanse til et fremtidig yrkesliv med inntekt av eget arbeid og den selvstendiggjøringen som følger av det. At mottakere av langvarig økonomisk sosialhjelp til en viss grad har omstilt seg og lært seg til å leve av den økonomiske sosialhjelpen som mottas, gjør det spesielt viktig å motivere for deltakelse i kvalifiseringsprogrammet.

NAV-kontorene kan støte på personer som ikke lar seg motivere til deltakelse, eller som ikke ønsker å delta i programmet til tross for at forutsetningene er til stede og oppfylt.

Svar:

Personer som mottar sosialhjelp og som NAV-kontoret mener ville kunne gjennomføre et kvalifiseringsprogram for å komme i arbeid, vil bli oppfordret til å søke. Disse personene vil også bli søkt motivert

for deltakelse. Sosialhjelp er etter loven en subsidiaer ytelse, og skal bare ytes til personer som ikke kan forsørge seg ved arbeid eller ved å gjøre gjeldende økonomiske rettigheter. Deltakelse i kvalifiseringsprogrammet vil representere en slik inntektsmulighet for personer i målgruppen. NAV-kontoret vil kunne stille som vilkår for tildeling av sosialhjelp at en person søker om kvalifiseringsprogram. Hvis vedkommende skulle nekte å søke, eller unnlate å delta, vil NAV-kontoret kunne redusere sosialhjelpen.

SPØRSMÅL NR. 522

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 1. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I etatenes forslag til NTP for 2010-2019 heter det på side 11 at bruk av bompenger fortsatt er nødvendig og at "Det fulle potensialet for bompenger bør tas ut i trafikksterke områder der det er grunnlag for dette." I stamveitredningen pekes det på et potensial for bompenger på 80 mrd.

Kan statsråden forklare hvordan fagetaten Statens vegvesen beregner bompengepotensialet og hva som er lagt inn i planutkastet gjennom formuleringen "ta ut det fulle potensialet"?»

Svar:

17. januar 2008 overleverte transportetatene og Avinor AS sitt grunnlagsmateriale til ny nasjonal transportplan. Dette er en faglig tilrådning innenfor en beregningsteknisk ramme.

Statens vegvesen opplyser at bompengepotensialet øker med økende trafikk. Med høye trafikk tall er det mulig å finansiere en stor del av infrastrukturbyggingen med bompenger selv med en rimelig bompengetakst. Statens vegvesen mener derfor at bompengandelen bør være større i trafikksterke områder enn i trafikksvake. Det er dette Statens vegvesen legger i formuleringen å "ta ut det fulle bompengepotensialet" i trafikksterke områder. I en slik generell vurdering er det ikke lagt til grunn en fast bompengandelen, fordi denne kan variere fra prosjekt til prosjekt, men andelen bør være vesentlig høyere i trafikksterke områder enn i trafikksvake. På denne må-

ten blir det større rom for statlige midler til å utbedre vegnettet også i områder med lite bompengepotensial.

I Statens vegvesens stamvegutredning er bompengepotensialet beregnet til om lag 80 mrd. kr gjennom grove vurderinger av bompengepotensialet for hver aktuell stamvegstrekning. Det er i hovedsak regnet med 50 prosent bompengandelen, men med en høyere andel i trafikksterke områder. I etatenes forslag til Nasjonal transportplan 2010-2019 er foreliggende finansieringsplan lagt til grunn for de prosjekter som allerede er vedtatt av Stortinget, eller der den lokalpolitiske behandlingen er sluttført.

For øvrige prosjekter har Statens vegvesen lagt til grunn bompengefinansiering der det finnes et potensial, selv om dette ennå ikke er behandlet lokalt. I sterkt trafikkerte områder er det foreløpig forutsatt en høy bompengandelen i etatenes planforslag.

Innenfor planrammen er det totalt lagt til grunn 17 mrd. kr i bompenger, og 27 mrd. kr i statlige midler til stamveger. I marginalvurderingen + 20 prosent er det lagt til grunn 38 mrd. kr i bompenger og 43 mrd. kr statlige bevilgninger.

Jeg vil for øvrig presisere at etatenes planforslag er en del av prosessen frem mot stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2010-2019 som jeg tar sikte på å legge frem for Stortinget i desember i år. Planforslaget er offentlig og er nå sendt på en bred høring med frist ut april.

SPØRSMÅL NR. 523**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 1. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I forbindelse med bruprojekter der bru avløser ferje kan statens utgifter til drift av ferje regnes inn som finansieringsbidrag i bruprojektet med tidsramme 15 år. En bru varer i minst 50 år. Statens innsparinger fra avsluttet ferjedrift er derfor betydelig. En utvidelse av tidsperioden kan være avgjørende for at flere slike prosjekt kan realiseres.

Vil statsråden ta initiativ til at perioden for finansieringsbidrag fra statens innsparte ferjeutgifter blir utvidet ut over gjeldende opplegg med 15 år?»

Svar:

Jeg er kjent med problemstillingen som stortingsrepresentant Sortevik trekker frem.

Ulike sider ved ordningen med alternativ bruk av ferjetilskudd er til vurdering, herunder ses det nærmere på problemstillingen som reises i spørsmålet. Det er foreløpig for tidlig å kunne gi en konklusjon. Jeg vil komme tilbake til Stortinget med evt. endringer i ordningen for alternativ bruk av ferjetilskudd så raskt det lar seg gjøre.

SPØRSMÅL NR. 524**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 28. januar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Den vanskelige sikkerhetssituasjonen ved besøk i Afghanistan og det tragiske utfall av terroraksjonen som også rammet nordmenn, skaper et behov for en systematisk og uavhengig gjennomgang av sikkerhetshensyn, koordinering mellom kompetente instanser og øvrige rutiner ved denne type besøk til utsatte områder. En slik gjennomgang bør både se på erfaringene og gi innspill til forbedringer.

Vil utenriksministeren raskt ta initiativ til en slik uavhengig gjennomgang?»

Svar:

Regjeringen deler ønsket om å foreta en grundig gjennomgang av hendelsene rundt terrorangrepet i Kabul. Vi har alle interesse av å bringe klarhet om hendelsesforløpet og måten den dramatiske situasjonen ble håndtert på.

Spørsmål knyttet til sikkerhet og forberedelse av reiser til utsatte områder berører flere myndigheter og etater. Etter en slik alvorlig og dramatisk hendelse må myndighetene foreta en fullstendig gjennomgang

av relevante spørsmål som reiser seg på deres respektive ansvarsområder. Dette arbeidet ble påbegynt i Forsvarsdepartementet, Justisdepartementet og Utenriksdepartementet dagen etter terrorangrepet. Regjeringen legger vekt på at dette arbeidet blir grundig gjennomført med nødvendig kvalitetssikring.

Arbeidet har høyeste prioritet, og jeg deler ønsket om å få belyst denne saken på best mulig måte. På grunnlag av gjennomgangen og vurdering av relevante erfaringer vil rutiner og opplegg i nødvendig utstrekning bli justert.

Jeg vil selvsagt stå til disposisjon for å gi orienteringer og svare på spørsmål fra Stortingets organer. Jeg viser for øvrig til at jeg vil gi en bred gjennomgang for Stortinget av norsk Afghanistan-politikk tirsdag 5. februar. I denne redegjørelsen tar jeg også sikte på å omtale gjennomgangen vi nå er i gang med.

I lys av det omfattende arbeidet vi nå har påbegynt, finner jeg det ikke naturlig å ta initiativ til en uavhengig gjennomgang slik representanten Høybråten spør om.

SPØRSMÅL NR. 525**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 31. januar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Hva kan statsråden gjennom sitt virkemiddelapparat bidra med av økonomisk finansiering for å bidra til en realisering av Norsk Titanium AS sin fabrikk i Tinn kommune, og er det eventuelt aktuelt for statsråden å bidra med finansieringsløsninger utover det som allerede er tilgjengelig i virkemiddelapparatet?»

BEGRUNNELSE:

Norsk Titanium AS har planer om å bygge en fabrikk i Tinn kommune som kan gi 50 nye arbeidsplasser for et samfunn som gjennom mange år har opplevd fraflytting. For at prosjektet skal bli en realitet, så kan det se ut som om selskapet trenger økonomisk finansiering som går utover de rammer som Innovasjon Norge avd. Telemark disponerer.

Svar:

Innovasjon Norge har som formål å fremme bedrifts- og samfunnsøkonomisk lønnsom næringsut-

vikling i hele landet og utløse ulike distrikters og regioners næringsmessige muligheter gjennom å bidra til innovasjon, internasjonalisering og profilering. Selskapet skal bidra til næringsutvikling basert på regionale forutsetninger og ha særlig fokus på regioner og næringer med omstillingsutfordringer.

Innovasjon Norge forvalter midler fra flere departementer og fylkeskommuner. Innovasjon Norge tar selv beslutninger om støtte til enkeltbedrifter. Dette gjelder både med hensyn til støttebeløp og hvilke programmer/tjenester som eventuelt skal benyttes. Beslutningene er basert på uavhengige, faglige vurderinger.

Innenfor de rammene som er nevnt overfor, er det opp til Innovasjon Norge å prioritere mellom aktuelle prosjekt. Nærings- og handelsdepartementet deltar ikke i behandlingen av enkeltsaker.

Ved siden av Innovasjon Norges virkemidler, som for eksempel forsknings- og utviklingskontrakter, kan også SIVAs virkemidler og ordningen med omstillingsmidler for kommunene være aktuelle. Vi forutsetter at alle disse muligheter blir vurdert.

SPØRSMÅL NR. 526**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 1. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Skagerag Energi har søkt konsesjon for å bygge et gasskraftverk på Herøya i Porsgrunn.

Hvilke krav til rensing av CO₂ kan utbygger forvente seg på dette anlegget, og kan utbygger forvente seg at Regjeringen vil bidra til å finansiere et eventuelt renseanlegg på lik linje med det som regjeringen gjør for Mongstad-anlegget?»

Svar:

Regjeringen er opptatt av å redusere de globale utslippene av klimagasser. Vi legger opp til at utslippsreduksjonene vil oppnås gjennom en kombinasjon av nasjonale tiltak og bruk av Kyoto-mekanisme, der en betydelig del skjer gjennom nasjonale tiltak.

Regjeringens politikk er at eventuelle tildelinger av nye konsesjoner til gasskraft skal basere seg på CO₂-håndtering. Regjeringen bidrar økonomisk til CO₂-håndtering fra gasskraftverkene på Mongstad og Kårstø. Gjennom dette vil vi gi et viktig bidrag til å videreutvikle kunnskap om CO₂-håndtering, oppskalere slik teknologi og bidra til bred anvendelse av slike teknologier. På kraftvarmeverket på Mongstad sikres CO₂-håndtering gjennom gjennomføringsavtalen mellom staten og StatoilHydro og krav i utslippstillatelsen etter forurensningsloven.

Ved fremtidige søknader om konsesjon til nye gasskraftverk, må eventuell støtte til CO₂-håndtering vurderes fra sak til sak.

SPØRSMÅL NR. 527**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 31. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvor mye formuesskatt stat og kommuner totalt får inn neste år vil blant annet avhenge av hvordan aksjemarkedet utvikler seg og ender på pr. 31/12-08.

Kan finansministeren gi et anslag på hvordan en børsoppgang/børsnedgang på 10, 20 og 30 prosent påvirker totale skatteinntekter?»

Svar:

Over tid vil lavere børskurser trekke i retning av lavere formuesskatt og lavere skatt på gevinster ved realisasjon av aksjer. For det enkelte år er det imidlertid ikke noen entydig og enkel sammenheng mellom børskurser og de nevnte skatteartene, og det er først når likningen og skatteoppgjøret foreligger i ettertid at en kan observere hvordan utviklingen i skattegrunnlagene har vært.

Det er i praksis også umulig å anslå det isolerte

tapet av skatteinntekter fra formuesskatten som følge av et børsfall. Ifølge Verdipapirsentralen eide privatpersoner børsnoterte aksjer direkte for om lag 70 mrd. kroner ved utgangen av 2007. I tillegg eies en stor andel av børsnoterte aksjer av privatpersoner gjennom holdingsselskap. Det finnes pr. i dag ingen oversikt som viser omfanget av dette. Selvangivelsesstatistikken viser kun privatpersoners samlede skattemessige formuesverdi av hhv. verdipapirer som er registrert og som ikke er registrert i VPS. Ut fra selvangivelsesstatistikken er det altså heller ikke mulig å si noe om hvor stor andel av børsverdiene som eies av personer, dvs. enten direkte eller gjennom holdningselskap.

Eventuelle endringer i anslaget på de samlede skatteinntektene for 2008 vil bli presentert ifm. den ordinære behandlingen av statsbudsjettet.

SPØRSMÅL NR. 528**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 30. januar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Veidirektøren har foreslått at arbeidstakers bilparkering ved arbeidsplassen skal fordelsbeskattes for å minske trafikken på veiene. Dette er applaudert av SVs finanspolitiske talsmann Heikki Holmås.

Hvor mye vil en slik skattelegging innbringe av inntekter for staten, og hvordan ser finansministeren for seg at en slik skattelegging skal gjennomføres?»

BEGRUNNELSE:

Innføring av en slik skatt vil medføre en del kontrollarbeid både fra arbeidsgivers og ligningsmyndighetenes side. Det ønskes anslått hva denne kostnaden vil være for hhv. det offentlige og for næringslivet. Det ønskes også vurdert fra finansministerens side hvorvidt en slik skattelegging ville måtte gjelde for hele landet, eller om man ser for seg en forskjellsbehandling mellom by og land.

Svar:

Jeg vil innledningsvis presisere at jeg ikke finner det riktig å kommentere konkret det forslaget det vises til fra vegdirektøren.

Jeg vil likevel gjøre kort rede for min holdning til spørsmålet om skattelegging av privat fordel ved bruk av arbeidsgiverfinansiert parkeringsplass (fri parkering).

På generelt grunnlag mener jeg at privat fordel av fri parkering bør beskattes, ikke minst fordi det underbygger det grunnleggende prinsippet i skattesystemet om brede skattegrunnlag. I tillegg til å være prinsipielt riktig skattemessig, mener jeg skatt på parkering er et godt politisk tiltak sett i et miljøperspektiv, fordi et slikt tiltak vil forsterke incentivene til å velge andre transportformer enn bilen i forbindelse med arbeidsreiser.

Når jeg til nå ikke har fremmet forslag om endringer som innebærer at fordelene av fri parkering be-

skattes, har det sammenheng med at det er en rekke praktiske utfordringer som må løses for å oppnå en effektiv beskatning av en slik ytelse. Disse utfordringene knytter seg blant annet til verdsettelse av en slik fordel, som kan variere mye mellom ulike steder i landet, samt de administrative rutineene som kreves for å fastslå omfanget av hver enkelt ansattes bruk av fri parkering.

Foreløpig har jeg ikke funnet noen gode svar på hvordan man kan løse disse utfordringene. Jeg vil

imidlertid ikke utelukke at det kan finnes praktikable løsninger, og at det ikke nødvendigvis må være like regler for hele landet. Reglene om beskatning av ansatte som har fri parkering i Sverige har nå virket i noen år, og jeg antar at de har gjort erfaringer som vi kan nyttiggjøre oss i våre vurderinger.

Dersom vi finner akseptable løsninger på ovennevnte utfordringer, vil det være naturlig å fremme forslag til nye regler i forbindelse med fremtidige budsjettforslag.

SPØRSMÅL NR. 529

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Morten Høglund

Besvart 1. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Den afghanske journalisten Sayed Parwez Kaambakhsh er dømt til døden av en lokal domstol i Mazar-i-Sharif for å ha distribuert en artikkel som stiller spørsmål ved islams lære.

Hva gjør utenriksministeren for å ta opp saken med afghanske myndigheter?»

BEGRUNNELSE:

Den 23 år gamle journalisten Sayed Perwez Kaambakhsh som arbeider for avisen "The New World" i Mazar-i-Sharif i Afghanistan ble dømt til døden av en lokal domstol i byen tirsdag 22. januar 2008. Den påståtte forbrytelsen var at han blant sine venner på universitetet i Balkh distribuerte en artikkel som stiller spørsmål ved hvorfor muslimske kvinner ikke kan ha flere menn, på samme måte som muslimske menn kan ha flere koner. Kaambakhsh hadde ingen forsvarer til stede under rettssaken som foregikk i det skjulte. Flere uavhengige medier og organisasjoner i landet tror det virkelige motivet bak dødsdommen er å skremme Kaambakhsh's bror Yaqub Ibrahim som også er journalist og har skrevet en rekke kritiske artikler, hvor han avdekker bestialske overgrep og mishandling i regi av høytstående politikere og ledere i Balkh og de andre nordlige provinser. President Rahimullah Samander i Afghan Independent Journalists' Association (AIJA) har sammen med en rekke nasjonale og internasjonale organisasjoner bedt president Hamid Karzai om å omgjøre dødsdommen. Vesten og Norge har som en del av den sivile oppbyggingen av Afghanistan vært med på å utdanne rettsvesen, dommere og politi i landet. Re-

gjeringsen sier i Soria Moria-erklæringen at de skal ha økt fokus på å bidra til fremme av menneskerettigheter, og at man skal følge opp og videreutvikle arbeidet med menneskerettighetsdialoger. Norge burde dermed ta opp denne saken med afghanske myndigheter og vise at vi ikke godtar slike brudd på grunnleggende menneskerettigheter.

Svar:

Jeg deler den sterke bekymring som er uttrykt fra flere hold over rapporter om at den afghanske journalisten Sayed Parwez Kambakhsh 22. januar i år ble dømt til døden for å ha distribuert "islam-fiendtlig materiale".

Ytringsfrihet er en sentral menneskerettighet og en forutsetning for demokrati. Norge støtter opp om rettsstaten som er under oppbygging i Afghanistan nå.

Denne saken håndteres fortsatt av rettsapparatet i landet. Dersom dødsdommen blir opprettholdt i gjenværende rettsinstanser, vil dette være et alvorlig anslag både mot ytringsfrihetens kår i Afghanistan og mot utviklingen av rettsstaten.

Norges ambassade i Kabul ble kjent med denne saken i oktober i fjor, og vi har fulgt - og fortsetter å følge - denne saken meget nøye.

Det er også flere andre som er engasjert i denne saken; den uavhengige afghanske menneskerettighetskommisjonen, FN, den Internasjonale Journalistføderasjonen, Amnesty International og en rekke nærstående land. Vår ambassade i Kabul vil samarbeide med andre om å utøve den form for påvirkning som best kan tjene journalistens sak.

Dødsstraff er et forhold vi jevnlig tar opp med andre land på prinsipielt grunnlag. Vi har en rekke ganger understreket overfor afghanske myndigheter at Norge er mot dødsstraff. Dette vil vi gjenta - noe som skjedde blant annet i går (31. januar d.å.) - hvor politisk direktør Kai Eide i Utenriksdepartementet kontaktet Afghanistan's ambassadør i Norge for å be om en orientering om dødsdommen og den videre behandling av saken i landets rettssystem. Vi vil igjen understreke at ytringsfriheten må respekteres og at en rettferdig rettergang må sikres. Dette ble også understreket av meg under mitt besøk til Kabul 14.-15. januar d.å.

La meg understreke at det alltid påhviler oss et ansvar for å vurdere hvordan vi best kan bidra til å ivareta sikkerheten til den dødsdømte i den enkelte sak. Det er ikke alltid at "høylytt diplomati" er det beste virkemiddel. Vi vurderer fortløpende hvilke virkemidler vi bør ta i bruk i denne saken. Nå er det nødvendig at det afghanske rettssystem ferdigbehandler saken og at rettsprosessen ivaretar den siktede menneskerettigheter.

Afghanistan's lover tillater dødsstraff. Fra mai 2004 var det imidlertid, i praksis, et moratorium - en stans - i henrettelser. Dette var en positiv utvikling. I oktober 2007 ble moratoriet brutt, da 15 mennesker ble henrettet ved skyting. Norge og EU protesterte i fellesskap mot disse henrettelsene og understreket overfor afghanske myndigheter vår prinsipielle motstand mot dødsstraff.

I høst arbeidet Norge aktivt for å få vedtatt en resolusjon mot dødsstraff i FNs generalforsamling. Vedtaket av en resolusjon der alle stater oppfordres til å innføre et moratorium mot dødsstraff, var historisk. Som følge av resolusjonen skal FNs generalsekretær årlig rapportere om omfanget av dødsstraff og hvordan grunnleggende rettergangsgarantier ivaretas i prosessene.

I fjor avskaffet Rwanda dødsstraff. Mange trodde ikke det var mulig; i et land i en post-konflikt-situasjon med en befolkning traumatisert av vold og overgrep. Rwanda tok et stort skritt.

Vi vil forsøke å påvirke Afghanistan til å gjeninnføre et moratorium mot dødsstraff.

SPØRSMÅL NR. 530

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Hallgeir H. Langeland

Besvart 1. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«I Afghanistan er den 23 år gamle journaliststudenten Sayed Parwez Kaambakhsh dømt til døden for å ha lasta ned ein artikkel frå Internett som er kritisk til Koranens syn på kvinner. Dommen fall i byen Mazar-i-Sharif, kor NATO og Noreg står krigsherren Dostum sitt styre. I Noreg er me imot dødsstraff og me lar mellom anna vera å senda heim Mulla Krekar av frykt for at han kan bli drepen.

Kan Noreg godta å hjelpe fram krigsherrar som praktiserer dødsstraff, eller vil denne avrettinga bli stansa?»

GRUNNGJEVING:

Eg viser til informasjon i media om saka.

Svar:

Eg viser til mitt svar på spørsmål nr. 529 (2007-2008) frå representanten Morten Høglund om samme sak:

"Jeg deler den sterke bekymring som er uttrykt fra flere hold over rapporter om at den afghanske journalisten Sayed Parwez Kambakhsh 22. januar i år ble dømt til døden for å ha distribuert "islam-fiendtlig materiale".

Ytringsfrihet er en sentral menneskerettighet og en forutsetning for demokrati. Norge støtter opp om rettsstaten som er under oppbygging i Afghanistan nå.

Denne saken håndteres fortsatt av rettsapparatet i landet. Dersom dødsdommen blir opprettholdt i gjenværende rettsinstanser, vil dette være et alvorlig anslag både mot ytringsfrihetens kår i Afghanistan og mot utviklingen av rettsstaten.

Norges ambassade i Kabul ble kjent med denne saken i oktober i fjor, og vi har fulgt - og fortsetter å følge - denne saken meget nøye.

Det er også flere andre som er engasjert i denne saken; den uavhengige afghanske menneskerettighetskommisjonen, FN, den Internasjonale Journalistføderasjonen, Amnesty International og en rekke nærstående land. Vår ambassade i Kabul vil samar-

beide med andre om å utøve den form for påvirkning som best kan tjene journalistens sak.

Dødsstraff er et forhold vi jevnlig tar opp med andre land på prinsipielt grunnlag. Vi har en rekke ganger understreket overfor afghanske myndigheter at Norge er mot dødsstraff. Dette vil vi gjenta - noe som skjedde blant annet i går (31. januar d.å.) - hvor politisk direktør Kai Eide i Utenriksdepartementet kontaktet Afghanistanens ambassadør i Norge for å be om en orientering om dødsdommen og den videre behandling av saken i landets rettssystem. Vi vil igjen understreke at ytringsfriheten må respekteres og at en rettferdig rettergang må sikres. Dette ble også understreket av meg under mitt besøk til Kabul 14.-15. januar d.å.

La meg understreke at det alltid påhviler oss et ansvar for å vurdere hvordan vi best kan bidra til å ivareta sikkerheten til den dødsdømte i den enkelte sak. Det er ikke alltid at "høylytt diplomati" er det beste virkemiddel. Vi vurderer fortløpende hvilke virkemidler vi bør ta i bruk i denne saken. Nå er det nødvendig at det afghanske rettssystem ferdigbehandler saken og at rettsprosessen ivaretar den siktedes menneskerettigheter.

Afghanistans lover tillater dødsstraff. Fra mai 2004 var det imidlertid, i praksis, et moratorium - en stans - i henrettelser. Dette var en positiv utvikling. I oktober 2007 ble moratoriet brutt, da 15 mennesker ble henrettet ved skyting. Norge og EU protesterte i fellesskap mot disse henrettelsene og understreket overfor afghanske myndigheter vår prinsipielle motstand mot dødsstraff.

I høst arbeidet Norge aktivt for å få vedtatt en resolusjon mot dødsstraff i FNs generalforsamling. Vedtaket av en resolusjon der alle stater oppfordres til å innføre et moratorium mot dødsstraff, var historisk. Som følge av resolusjonen skal FNs generalsekretær årlig rapportere om omfanget av dødsstraff og hvordan grunnleggende rettergangsgarantier ivaretas i prosessene.

I fjor avskaffet Rwanda dødsstraff. Mange trodde ikke det var mulig; i et land i en post-konflikt-situasjon med en befolkning traumatisert av vold og overgrep. Rwanda tok et stort skritt.

Vi vil forsøke å påvirke Afghanistan til å gjeninnføre et moratorium mot dødsstraff".

SPØRSMÅL NR. 531

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen

Besvart 1. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Korleis kan utanriksministeren gi eksportlisens til eit firma og kven vil være sluttbrukar i dette høve?»

GRUNNGJEVING:

Det ligg klar ein eksportlisens for sal av F 5 jagerfly til eit USA-registrert firma.

Svar:

Utanriksdepartementet kontrollerer eksporten av våpen og militært materiell på grunnlag av eiga lov, forskrift og retningslinjer for korleis departementet skal behandle søknader om løyve til eksport av forsvarsmateriell. Regelverket er nøye omtalt i den årlege meldinga frå regjeringa til Stortinget om eksport av forsvarsmateriell. Utanriksdepartementet er gitt mynde i ein særskild kongeleg resolusjon til å administrere lova og utarbeide forskrifter og retningslinjer.

Eksport av våpen og anna militært materiell mel-

lom forsvarsstyresmakter i NATO-landa byggjer på ein langsiktig utanriks-, tryggings- og forsvarspolitik der leveransar av materiell mellom partane er forankra i avtalar og mangeårig praksis. Ved utførsel av forsvarsmateriell til medlemsland i NATO eller til nærstående land er det krav om dokumentasjon som godtgjer kven sluttbrukaren er.

Det blir såleis ikkje lagt geografiske avgrensingar på kvar forsvarsstyresmaktene i NATO-land kan bruke militært materiell importert frå Noreg.

Retningslinjene fastslår at eksportlisens kan innvilgast dersom kunden er eller opptrer på vegne av forsvarsstyresmakta i eit nærstående land.

I denne konkrete saka har Utanriksdepartementet innvilga eksportlisens for F-5 jagerfly til NGL (Northern General Leasing) basert på dokumentasjon frå amerikanske styresmakter om at flya skal inngå i grunn treningsprogrammet for pilotar i det amerikanske luftforsvaret (USAF), og at amerikanske styresmakter kjem til å føre kontroll med flya.

Dette er i tråd med gjeldande regelverk.

SPØRSMÅL NR. 532**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Bjørn Jacobsen****Besvart 1. februar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Kva er salsprisen, og kva for andre tilbod låg føre frå andre allierte land, og kva er grunnen til at ein vil selje til eit firma i staden for allierte land?»

GRUNNGJEVING:

Forsvarsdepartementet har søkt godkjenning for sal av F 5 jagarfly til eit USA-registrert firma.

Svar:

Stortinget vedtok å utfase desse ukurante jagarflya i november 1999 ved handsaminga av Innst.S. nr. 38 (1999-2000), jf. St.prp. nr. 89 (1998-1999) "Om visse organisasjonsendringer m.v. i Forsvaret".

Forsvaret har opplyst at det ikkje har kome tilbod på flya frå andre allierte statar enn Hellas. I 2003 viste Hellas, som var representert ved selskapa Seaways, Hellenic Aerospace Industry (HAI) og Israeli Aviation Industries Ltd., interesse for å kjøpe flya. Forsvarsdepartementet sette som vilkår for eit sal at eigendomsretten skulle overførast direkte til greske styresmakter og ikkje til Seaways eller andre selskap. For Forsvarsdepartementet vart denne saka avslutta då greske styresmakter underretta Forsvaret om at eit kjøp av flya ikkje lenger var aktuelt. Utanriksdepartementet og ambassaden vår i Aten vart underretta om dette. Prosessen med Hellas vart difor avslutta i desember 2003.

Det private kanadiske firmaet SIGMA var den fyrste interessenten, i 2002. Men det vart usemje mellom Forsvaret og SIGMA, noko som resulterte i at SIGMA gjekk til rettssak mot Forsvaret. Forsvaret vann saka på alle punkt (ref. Oslo tingretts dom av 10. september 2004).

Seinare viste òg Lockheed Martin (USA) i januar 2004, EADS/Casa (Spania) i april 2004 og Polen i desember 2004 interesse, men det var berre EADS/Casa som kom med tilbod. Eit norsk selskap, Tyra Invest AS, var òg interessert i flya. Ifylgje Forsvaret fall likevel deira interesse bort då kostnadene knytte til infrastruktur og drift av flya vart kjent for dei.

Forsvaret forhandla hausten 2004 med EADS/Casa, og mottok to tilbod. Forsvaret forkasta desse tilboda i mars 2005, mellom anna av di EADS/Casa berre var interessert i åtte av dei 15 jagarflya og dei mest attraktive reservedelane. Eit sal til EADS/Casa ville kunne sett Forsvaret i ein vanskeleg situasjon ved å bli sittande att med ukurante reservedelar og dei sju flya som EADS/Casa ikkje ville ha.

Sumaren 2006 kom det i stand ein avtale mellom Forsvaret og Northern General Leasing LCC (NGL) om sal av flya. Vilkåret for eit slikt sal var godkjenning av Utanriksdepartementet etter reglane for eksport av våpen og militært utstyr, og slik at amerikanske styresmakter kunne stille seg bak NGL som eigar og sluttbrukar av jagarflya. Utanriksdepartementet godkjende utføringsløyve i samsvar med rettesnoren om at slikt materiell kan leverast til ein stat der mottakaren er, eller representerar, forsvarsstyresmakter i ein nærstående stat. Det ligg, ifylgje Utanriksdepartementet føre dokumentasjon frå amerikanske styresmakter om at jagarflya skal nyttast av NGL til flygetrening under ei kontrakt med det amerikanske luftforsvaret.

Mot denne bakgrunnen, og med heimel i den statlege normalinstruksen, godkjende Forsvarsdepartementet salet i desember 2007. Salssummen var 14 millioner amerikanske dollar.

SPØRSMÅL NR. 533**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 6. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Ifølge TU 0208 vil trolig ikke et norsk-svensk sertifikatmarked kunne tre i kraft før 2012. Kraftbransjen må dermed operere under dagens støtteordning 4 år til. Støttesystemet har så langt vist seg utilstrekkelig, spesielt pga. lavt støttenivå. Statsråden har tidligere sagt at kun nye prosjekter vil kunne ta del i nye støtteordninger.

Vil dette også gjelde dersom det blir innført en ordning med grønne sertifikater, eller vil statsråden sørge for at prosjekter kan gå over til et sertifikatsystem når det ev. trer i kraft?»

BEGRUNNELSE:

I svar på dok 15 spm 276 (2207-2008) står det følgende: "Eventuelle justeringer i ordningen vil da gjelde for kraftproduksjon fra anlegg som bygges etter at endringer i ordningen er vedtatt."

Undertegnede er bekymret for at en slik holdning også i forhold til grønne sertifikater vil føre til at kraftaktørene avventer investeringer i fornybarprosjekter ytterligere.

Svar:

Svaret fra meg på spørsmål 276 som det henvises til i begrunnelsen for spørsmål 533 refererer seg til

hvilke prosjekter som vil bli berørt av en endring i satsene i en elstøtteordning etter at den er etablert.

I forhold til spørsmålet om prosjekters mulighet til å gå over til en ordning med grønne sertifikater, så ble det i forbindelse med arbeidet med et felles norsk-svensk sertifikatmarked i 2005-2006 etablert overgangsordninger for vannkraft og vindkraft, jf. St.prp. nr. 11 (2006-2007) kap. 2.1. For vannkraften ble det slått fast at anlegg med byggestart etter 1. januar 2004 ville ta del i elsertifikatmarkedet dersom de ellers var kvalifisert. Tilsvarende bestemmelse ble gjort for vindkraften under forutsetning av at de betalte tilbake tilskudd fra Enova.

I avtalen om klimameldingen mellom regjeringspartiene og H, KrF og V er det nedfelt at Norge skal gjenoppta drøftingene med Sverige om grønne sertifikater. Fra norsk side arbeides det ut i fra et ønske om raskest mulig etablering av et felles marked. Fram til et grønt sertifikatmarked er på plass vil investeringsstøtten til fornybar kraft innenfor dagens notifiserte ordning styrkes.

I samsvar med dette vil vindkraftprosjekter som i tiden framover får investeringsstøtte hos Enova kunne gå over til et grønt sertifikatmarked når det er på plass.

SPØRSMÅL NR. 534**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 4. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Ønsker samferdselsministeren å ta initiativ til at Stockholmstoget skal kunne benytte Romeriksporten, og har statsråden vurdert muligheten for et hurtigtog for langpendlere på strekningen Oslo-Kongsvinger?»

BEGRUNNELSE:

Kollektivtilbudet på Øvre Romerike samt forbindelser inn til Oslo er i dag så dårlig at mange i stedet

velger å bruke bil. Stockholmstoget trafikkerer i dag strekningen Oslo-Kongsvinger. Toget bruker imidlertid lang tid mellom Oslo og Lillestrøm ettersom toget ikke kjører gjennom Romeriksporten. Mange langpendlere opplever at toget er utilstrekkelig som tilbud.

Svar:

Etter at regjeringen medvirket til å få på plass igjen et togtilbud på strekningen Oslo - Stockholm

fra januar 2007 har vi sett en svært positiv utvikling. Togene som trafikkerer denne strekningen kjører med svensk materiell som eies av SJ AB. For å kunne kjøre gjennom Romeriksporten må visse sikkerhetskriterier være oppfylt. Vognene som benyttes på to av avgangene som går helt til Stockholm, er ikke utstyrt med tilstrekkelig antall brannslukningsapparater til å tilfredsstille disse sikkerhetskriteriene. Motorvognsettene som går på strekningen Oslo - Karlstad, med forbindelse til/fra Stockholm, kjører derimot gjennom Romeriksporten.

Det varierer hvilke vogner og togstammer som benyttes på helstrekningen Oslo - Stockholm, slik at et stort antall av SJs vogner av denne typen i så fall måtte utrustes med tilstrekkelig antall brannslukningsapparater for å få nødvendig godkjenning. Jernbaneverket har informert meg om at dersom materiellet for øvrig oppfyller de nødvendige sikkerhetskriterier, er det ingen andre hindringer for at togene kunne kjøre gjennom Romeriksporten.

Pendlerne på strekningen Kongsvinger - Oslo

kan i dag benytte NSBs lokaltog i tillegg til ovennevnte grensepasserende tog. Innenfor nåværende trafikkavtale som er inngått med NSB for perioden 2007 til 2010 er det ikke planlagt flere avganger på denne strekningen. Kapasiteten på strekningen er begrenset, og forhold knyttet til rute- og banetekniske begrensninger gjør det vanskelig å få til større endringer innenfor dagens rutemodell.

Samferdselsdepartementet er opptatt av at togtilbudet skal utgjøre et attraktivt, sikkert og miljøvennlig alternativ for de reisende. NSB deltar nå i et samarbeidsprosjekt med Jernbaneverket, Akershus Fylkeskommune og Hedmark Fylkeskommune, hvor bl.a. endringer i rutetilbudet på strekningen Kongsvinger - Oslo analyseres. Dette arbeidet pågår og departementet vil bli informert når konklusjonene foreligger. Departementet vil for øvrig fremover, som en del av oppfølgingen av kjøpet av trafikken mellom Oslo og Stockholm, ta problemstillingene nevnt over opp med NSB/SJ og eventuelt komme tilbake til Stortinget på en dertil egnet måte.

SPØRSMÅL NR. 535

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 5. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Dersom man er samboer og har forsørgelsesansvaret for samboer og deres felles barn, dvs. at det bare er 1 inntekt i familien, kvalifiserer man ikke for skattekasse 2 som innebærer lavere skatt, men skattekasse 1. Dersom man er gift og ektefellen ikke jobber, eller er enslig forsørger, kvalifiserer man derimot til skattekasse 2.

Kan finansministeren opplyse om hva som er bakgrunnen for denne forskjellsbehandlingen, og vil finansministeren utbedre denne skjevheten?»

BEGRUNNELSE:

Det ønskes også oppgitt proveny for hva en slik endring ville innebære bokført og påløpt fra hhv. 1. januar og 1. juli.

Svar:

Retten til personfradrag i klasse 2 er regulert i skatteloven § 15-4 annet ledd. Etter bestemmelsen gis personfradrag i klasse 2 til ektefeller som lignes under ett for begge samlede formue og inntekt, og til enslig med omsorg for barn. Andre personlige skattytere skal ha personfradrag i klasse 1.

Likestilt med ektefeller er samboere hvor den ene er pensjonist med meldeplikt etter folketrygdloven. Slike samboere lignes på samme måte som ektefeller, og kan derfor få personfradrag i klasse 2. Andre samboere lignes hver for seg i klasse 1, og er derfor ikke likestilt med ektefeller etter denne bestemmelsen.

Etter langvarig ligningspraksis regnes samboere med felles barn heller ikke som enslige forsørgere. Denne forståelsen er basert på en byrettsdom fra 1982, hvor den tilsvarende bestemmelsen i skatteloven av 1911 er tolket.

I Innst.O. nr. 10 (2006-2007) ba finanskomiteen Regjeringen om å komme tilbake til Stortinget med en vurdering av om det er områder innenfor skatte- og avgiftsretten hvor samboere bør likestilles med ektefeller. Departementet har på denne bakgrunn satt i gang et arbeid med å vurdere om og eventuelt hvordan likebehandling av samboere og ektefeller kan gjennomføres. Spørsmålet om skattekasse for samboere med felles barn vil inngå i denne vurderingen.

Slik Statistisk sentralbyrås skattemodell, LOTTE, i dag er utformet, lar det seg ikke gjøre å beregne provenyvirkningen av endringen som er nevnt i spørsmålet.

SPØRSMÅL NR. 536**Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg****Besvart 5. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Antall asylsøkere til Norge har nå økt sterkt, i 1. halvår kan det bli en dobling av antallet. Det er økning av søkere fra mange land, eks. irakere, Sri Lankere og palestinere. Ifølge UDI har innvilgelsesprosenten gått betydelig opp, uten at praksis er endret. Jeg ber spesifikt om prosent over avslag og innrømmelse.

Kan statsråden bekrefte at Norge har en høyere asylinnvandring enn andre land i Nord-Europa, og at innvilgelsesprosenten også er høyere, og mener statsråden at dette er et særnorsk fenomen?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge UDIs nylig avholdte pressekonferanse kom det frem at det nå er en sterk økning i antallet asylsøkere til Norge. Asylsøkerne kommer fra mange land, men særlig nevnt er områder der Norge har vært sterkt involvert i sitt utenrikspolitiske arbeid. (Irak, Palestina, Sri Lanka). Det kan synes som om Norge gjennom dette arbeidet blir godt kjent og derved et attraktivt asylmål. Regjeringen og stortingsflertallet har dessuten nylig vedtatt endringer av lovverket som tilsier at barn og barnefamilier får en positiv særbehandling. Dette fremkommer også av forslaget til ny utlendingslov. Det er ikke usannsynlig at denne liberaliseringen blir godt kjent ute, og at det derfor nå kan komme flere barnefamilier til Norge. Jungeltelegrafer er intet ukjent begrep.

Innvilgelsesprosenten har gått opp fra nær 30 prosent i 2003 til nær 60 prosent i 2007, ifølge UDIs pressekonferanse. Dette til tross for at praksis ikke er endret. Denne store økningen i innvilgelsesprosenten må kunne spesifiseres og forklares og også sees i forhold til det som skjer i andre tilsvarende land i Europa. Det er interessant å vite om dette er et særnorsk fenomen eller om det er utviklingstrekk som er tilsvarende for Europa.

Svar:

Når det i media har vært snakk om en dobling av antallet asylsøkere så har det vært en sammenligning mellom enkeltdager i januar 2007 og enkeltdager i januar 2008. Dersom vi sammenligner andre halvår 2007 med andre halvår 2006 så er økningen på 39 pst. Den totale økningen fra 2006 til 2007 var på ca 1 200 personer, fra 5 300 til 6 500. Dette utgjør ca 22,6 pst. Til sammenligning hadde Danmark en økning på ca 12 pst.¹, mens den for Sverige var på hele 49 pst.

For 2008 legger den siste offisielle prognosen fra UDI til grunn en videre økning til 7 000 asylankomster. At det forventes høyere ankomster i 2008 henger dels sammen med at Schengenområdet ble utvidet i desember 2007, noe som gjør at for grupper som tsjetsjenere, serbere og irakere blir det færre grensekontroller å passere på veien til Norge.

Når det gjelder asylinnvandringen til Norge sammenlignet med andre land, kan vi se på Norges andel av det totale antallet asylsøkere til Europa. Tabellen under viser utviklingen over de siste fem årene:

2003	2004	2005	2006	2007
3,43 pst	2,95 pst	2,7 pst	2,56 pst	2,37 pst *

* Tall for fjerde kvartal foreligger foreløpig ikke, så prosentandelen tar utgangspunkt i årets ni første måneder. Merk at trenden de første tre kvartalene var stigende, slik at endelig andel for 2007 nok blir noe høyere.

Som tabellen viser så har Norges andel av den totale asylinnvandringen til Europa vært synkende over flere år. Utviklingen det siste halve året kan tyde på at denne trenden er i ferd med å snu noe, uten at dette nødvendigvis har en enkel eller entydig forklaring. Foreløpige statistikker viser at flere land hadde en midlertidig topp i oktober/november. Tall fra desember foreligger fortsatt ikke, men det var her Norge hadde sin topp.

Hvorvidt sommerens forskriftsendringer har medført økt tilstrømning er det vanskelig å si noe om, men foreløpig ser det ikke ut som at andelen barn er blitt vesentlig høyere. I første halvår var 17 pst av ankomstene barn, mens det var 18 pst i andre halvår. Den forskjellen er så liten at det kan være en helt tilfeldig svingning.

I begrunnelsen for spørsmålet antyder representanten Holmberg at Norges utenrikspolitiske arbeid i for eksempel Irak har gjort Norge til et attraktivt asylmål for irakere. Det er riktig at Norge har opplevd en økning i søknader fra Irak, men dette er også den generelle tendensen i Europa. Første halvdel av 2007 mottok Norge 2,55 pst av irakerne som ankom Europa. Tilsvarende andel for 2005 og 2006 var henholdsvis 5,33 pst og 4,51 pst. Grupper hvor trenden er motsatt er eksempelvis tsjetsjenere og eritreere. For sri lankere og palestinere mangler det en totaloversikt for Europa.

¹ Tall for desember foreligger fortsatt ikke, så for desember er det benyttet gjennomsnittstall. En alternativ regnemåte er å se på de 11 første månedene av 2007 og se dem mot de 11 første månedene av 2006. I så fall er økningen på ca 14 pst.

Av asylsakene som UDI realitetsbehandlet i 2007 fikk 58 pst innvilget opphold, noe som er en økning på ett prosentpoeng sett i forhold til i 2006. Dette fordelte seg på 54 pst for menn (50 pst i 2006) og 67 pst for kvinner (69 pst i 2006). At innvilgelsesprosenten har økt de siste årene er noe som i all hovedsak reflekterer sammensetningen av asylsøkergruppen, ikke praksisendringer i UDI. Spesielt blir det stadig lavere andel av åpenbart grunnløse saker. Sett i forhold til 2003 kan imidlertid et økt fokus på barneperspektivet og kjønnsbasert forfølgelse ha bidratt til at innvilgelsesprosenten har økt. De siste årene har svingningene i innvilgelsesprosenter for grupper av søkere fordelt etter opprinnelsesland og kjønn vært innenfor hva UDI regner som normalt ved uendret praksis.

Vedrørende innvilgelsesprosent så skal man være klar over at denne svært vanskelig kan sammenlignes

direkte. For å kunne foreta relevante sammenligninger over tid, eller mellom land, så må tallene minimum brytes ned på opprinnelsesland og kjønn. Det må også ligge til grunn de samme prinsippene for statistikkføring, spesielt i forhold til hvordan man registrerer saker som ikke blir realitetsbehandlet. Som et direkte svar på representanten Holmbergs spørsmål vil jeg likevel henwise til at IGC-statistikk² viser at selv om Norge har en av de høyeste innvilgelsesprosentene i Europa, så er den lavere enn i land som f.eks. Østerrike og Sverige. Også Nederland ligger høyt. Statistikken viser for øvrig ingen klar sammenheng mellom innvilgelsesprosent og ankomstnivå.

² IGC; Inter-Governmental Consultations on Asylum, Refugee and Migration Policies

SPØRSMÅL NR. 537

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Bent Høie

Besvart 5. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Vil helse- og omsorgsministeren lytte til reaksjonene fra Helse Fonna-innbyggerne og oppnevne et styremedlem til Helse Vest fra denne regionen?»

BEGRUNNELSE:

Det er viktig at styrene i de regionale helseforetakene har tillit i hele helseregionen. Det er derfor uheldig når styrene blir oppnevnt uten at det er representanter som bor i områdene til de største helseforetakene. Ved forrige oppnevning av styre i Helse Vest måtte helse- og omsorgsministeren på overtid oppnevne Reidunn Korsvoll som styremedlem etter at det kom sterke reaksjoner på at ingen fra Helse Fonna området satt i det nye styret. Nå er den samme tabben gjort på ny. Helse Fonna er et stort område i Helse Vest, og Helseforetaket står overfor viktige beslutninger angående dette området i den nærmeste tiden. Da er det uheldig at ingen fra dette området sitter i styret.

Svar:

Styret er det regionale helseforetakets øverste ansvars- og myndighetsorgan, og forvalter store sam-

funnsmessige verdier. Det å utnevne kompetente styrever med rett kompetanse i forhold til regionens utfordringer er derfor særdeles viktig for å sikre at overordnede nasjonale helsepolitiske målsetninger blir ivarettatt.

Ved utnevning av styremedlemmer til styrene for de regionale helseforetakene, herunder styret for Helse Vest RHF, har jeg særlig vektlagt følgende kriterier: Kompetanse (styreerfaring, ledererfaring, økonomikompetanse, medisinsk kompetanse, politisk erfaring m.m.), geografisk representasjon, partipolitisk representasjon og kjønnsmessig balanse. Med utgangspunkt i innkomne forslag fra fylkeskommuner og Sametinget, har jeg gjort en vurdering av kandidatene og utnevnt styrever som jeg mener ivaretar ovennevnte kriterier.

Når det gjelder den geografiske sammensetningen av styret for Helse Vest RHF så var det for perioden 2006 - 2008 fire representanter fra Rogaland, tre fra Hordaland og en fra Sogn og Fjordane. Jeg har for kommende periode utjevnet noe av denne skjevheten ved å utnevne tre representanter fra hvert av fylkene.

Som du påpeker så er det ingen representanter direkte fra Helse Fonna sitt opptaksområde represen-

tert i styret for Helse Vest RHF. Jeg vil understreke at styremedlemmene for det regionale helseforetaket i kraft av å være styremedlemmer, ikke skal ivareta særinteresser, men evne å se regionen som en helhet og sikre at overordnede nasjonale helsepolitiske målsetninger blir ivaretatt som en del av regionens "sør-

ge for"-ansvar. Jeg er av den oppfatning at vi har gjennomført en grundig og involverende prosess for å sikre gode og kompetente styrer, og mener at styrene som nå er utnevnt har gode forutsetninger for å ivareta dette.

SPØRSMÅL NR. 538

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 1. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til at Stortinget får forelagt til behandling en sak om rammeverket for forvaltningsplaner og forvaltning av vernede områder, herunder etablering av buffersoner og allmennhetens frie ferdsel på generelt grunnlag, eller legge frem sak om forvaltningsplanen for Dovre og Rondane spesielt?»

BEGRUNNELSE:

Fylkesmennene i Oppland og Hedmark har for tiden ute på høring forslag til ny forvaltningsplan for Dovre og Rondane nasjonalparker. Forslaget går langt i å legge begrensinger både på næringsutøvelse og allmennhetens frie ferdsel i utmark. Dette var ikke forutsetningen for Stortingets behandling av vernet da nasjonalparkplanen ble behandlet i 1992. Det er nå samlet inn mer enn 2700 underskrifter som ber om stortingsbehandling av planen.

Det er videre kjent at lignende konfliktfylte prosesser pågår flere steder, og med Regjeringens ambisjon om å få på plass nye forvaltningsplaner flere steder kan det påregnes flere slike konfliktfylte prosesser. Stortinget har imidlertid ikke behandlet de fleste verneområdene siden 1992, og mye har endret seg siden den tid. Blant annet oppleves det i de berørte områdene at statens byråkrater går mye lenger i å legge hindringer i veien for aktivitet enn de har formell politisk dekning for å gjøre.

Alt dette taler for at det blir lagt frem en sak for Stortinget som legger fast rammeverket for etableringen av forvaltningsplaner for alle de tre store vernekategoriene; nasjonalpark, naturreservat og landsskapsvern.

Svar:

Opprettelse av verneområder etter naturvernloven skjer gjennom kongelig resolusjon.

Vernevedtaket omfatter forskrifter som bl.a. angir restriksjonsnivået i verneområdet. Forskriften hjemler også utarbeidelse av en eventuell forvaltningsplan.

Forvaltningsplaner utarbeides alltid innenfor rammen av verneforskriften. Forvaltningsplaner vil således ikke føre til endringer i restriksjonsnivået i verneområdet utover hva som er hjemlet i verneforskriften.

Forvaltningsplaner er viktige redskap for å kunne styre utviklingen og bruken av verneområdene. En forvaltningsplan skal utdype og presisere verneforskriften og gi mest mulig forutsigbar forvaltning for de interesser som er berørt av vernet. Planen skal bl.a. gi nærmere opplysninger om hva som kan tillates av tiltak og hvilke krav som i så fall må oppfylles. En forvaltningsplan kan ha ulikt omfang. Det kan dreie seg om omfattende planer for nasjonalparker, til mindre planer som omfatter enkle prioriteringer av skjøtselstiltak for mindre naturreservater.

Direktoratet for naturforvaltning (DN) er overordnet forvaltningsmyndighet for verneområdene. Fylkesmannen, som i de aller fleste tilfellene er delegert denne myndigheten, er ansvarlig for utarbeidelse av forvaltningsplaner med utgangspunkt i forvaltningshåndboka utarbeidet av DN. Utarbeidelsen av forvaltningsplanene skjer gjennom en lang og inkluderende prosess og innebærer stor grad av medvirkning fra kommuner, grunneiere og andre brukerinteresser (frivillige organisasjoner, reiselivsbedrifter o.l.). Forslaget til forvaltningsplan sendes deretter på høring til berørte grunneiere, brukere og rettighetshavere. På bakgrunn av innkomne synspunkter lages et justert/revidert utkast til plan. Planforslaget sendes deretter Direktoratet for naturforvaltning for endelig godkjenning.

Forslaget til forvaltningsplan for de store verneområdene i Rondane og Dovre er nå ute på høring til

hele 830 personer og instanser. Tidligere har berørte kommuner, lokalt reiseliv, utmarkslag/grunneierlag, vegstyres og fjellstyres gitt innspill under prosessen.

Ferdsel og næringsutøvelse innenfor verneområdene i Rondane og Dovre er regulert av verneforskriftene som ble vedtatt ved kongelig resolusjon 24.10.2003. I disse forskriftene er det lagt visse restriksjoner på ferdsel av hensyn til verneverdiene. Forvaltningsplanen som er under utarbeidelse, kan presisere og konkretisere de bestemmelsene som er nedfelt i vedtatte forskrifter, men kan ikke legge restriksjoner på ferdsel utover hva som er hjemlet verneforskriften.

Et av de fremste formålene med vern i Rondane/Dovre-området er å ta vare på et fjelløkosystem med

en del av den siste gjenværende bestanden av Nord-Europas villrein. Dette er et internasjonalt ansvar som er pålagt Norge. Vi må dermed sikre, og helst forbedre, villreinens muligheter til trekk og bruk av de aktuelle og potensielle leveområdene i Rondane og Dovre. Derfor er det ønskelig å kanalisere ferdsel i verneområdene for i større grad å skjerme de sentrale villreinområdene.

Arbeidet med forvaltningsplaner generelt skjer i samsvar med gjeldende regelverk. Slik jeg ser det, er det derfor ikke grunnlag for å legge verken rammeverket for utarbeidelse av forvaltningsplaner eller forvaltningsplanen for Dovre og Rondane fram for Stortinget.

SPØRSMÅL NR. 539

Innlevert 25. januar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 4. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Oppstart av flytog fra Drammen til Gardermoen har blitt utsatt gang på gang. Man får inntrykk av at noen trenerer arbeidet med å få på plass det som trengs, som manglende parkeringshus, ny sporveksler og utvidelse av signalanlegget.

Vil samferdselsministeren sørge for at nødvendig midler blir bevilget og at dette arbeidet får høy prioritert fra Jernbaneverkets side, samt fra Flytoget side (som er eid av Nærings- og handelsdepartementet)?»

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlig spørsmål nr. 1120, datert 01. september 2006, til samferdselsministeren om samme tema.

Viser også til de senere tids medieoppslag i bl.a. Drammens Tidende om forsinkelsene:

- dt.no den 15. januar 2008: "Flytoget blir forsinket" og "Setter P-Hus til Flytoget på rett spor"
- 18. januar 2008: "Flytog i mai 2009".

Det kommer bl.a. frem at arbeidsgruppen (bestående av representanter fra Jernbaneverket, ROM Eiendom AS, Drammen kommune og Flytoget AS) ikke har hatt møter på flere måneder. Visstnok p.g.a. uenighet om finansiering.

Flytoget AS har analysert markedet i Drammens-

regionen og kommet frem til at det er en million reisene fra distriktet som hvert år tar fly fra Gardermoen.

Flytoget regner med at man allerede første år vil frakte en halv million passasjerer fra Drammen til Gardermoen.

Undertegnede antar at hvis Regjeringen mener alvor med at miljø er en viktig sak, så vil samferdselsministeren nå vise handlekraft og sørge for at dette blir prioritert, samt nødvendig kapital blir bevilget.

Antar at det bør være et mål at det må være mer attraktivt å ta tog til Gardermoen fremfor forurensende biler.

Kommersiell direktør i Flytoget, Sverre Høven, uttaler til media at det ikke er noen garanti for flytog i mai 2009 heller.

Svar:

Jeg viser til at det i forbindelse med behandlingen av St.prp. nr. 69 (2006-2007) RNB 2007 ble bevilget 10 mill. kr over Jernbaneverkets budsjett til bygging av ny sporsløyfe på Drammen stasjon for å legge til rette for at flytoget kan kjøre til Drammen. Arbeidene var kostnadsregnet til 20 mill. kr og skulle etter planen ferdigstilles i 2008. I St.prp. nr. 1 (2007-2008) er opplyst at innenfor totalbevilgningen på 105,6 mill. kr på programområdet "Kapasitetsøkende tiltak" på Jernbaneverkets budsjett prioriteres bl.a. vi-

dereføringen av arbeidene på Drammen stasjon slik at Flytoget kan forlenges til Drammen.

Jernbaneverket er nå i ferd med å avslutte arbeidene med detaljplanleggingen og regner med å kunne komme i gang med arbeidene i løpet av våren 2008. Jernbaneverket regner med å være ferdig med selve stasjonsarbeidene før fristen som Flytoget har satt for trafikkstart i mai 2009. Jernbaneverket opplyser meg om at Flytoget har begrunnet tidspunktet for oppstart av trafikken med en betydelig økning i flytogtrafikken som gjør at oppstart av flytogtrafikken til/fra Drammen ikke kan startes opp før nye mellomvogner kan komme på plass i togene. I denne sammenheng er jeg informert om at mellomvognene som ble bestilt høsten 2007, skal gi en økning i antall sitteplasser på 30-35 pst.

Når det gjelder spørsmålet om parkering, er det i dag noe over 300 parkeringsplasser ved Drammen stasjon. Tilgjengelig parkeringsareal eies av Rom Eiendom AS. Arealet leies ut til Jernbaneverket som tilbyr plassene til månedskortreisende på gunstige betingelser. Parkeringsarealet er regulert for utbygging, herunder et parkeringshus med 500-600 plasser. Jeg

har fått opplyst at spørsmålet om finansiering av et nytt parkeringshus har trukket ut i tid, men at det pågår drøftinger mellom involverte parter med sikte på å komme fram til en finansieringsløsning som sikrer at togbrukere på Drammen stasjon ikke blir avvist i fremtiden. Det framgår av St.prp. nr. 69 (2006-2007) at staten v/Jernbaneverkets engasjement er begrenset til å foreta nødvendig sporomlegginger og bygging av ny sporsløyfe for å legge til rette for flytoget på Drammen stasjon. Det er ikke lagt opp til at staten v/JBV skal bevilge midler til bygging og eventuell drifting av et nytt parkeringshus ved stasjonen. Dette er heller ikke tatt høyde for innenfor vedtatte investeringsplanrammer for jernbaneinvesteringer i NTP/HP for perioden 2006-2009. Dersom det er behov for å bygge nytt parkeringshus ved stasjonen utover allerede tilgjengelig parkeringsareal, må spørsmålet om finansiering av bygging og drifting i tilfelle håndteres av kommunen i samarbeid med Rom Eiendom AS (som arealeier), Flytoget AS og eventuelle andre interessenter. Det er kommunen som reguleringsmyndighet, som har ansvaret for å tilrettelegge for nødvendige parkeringsarealer.

SPØRSMÅL NR. 540

Innlevert 28. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 5. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Regjeringspartiene har i klimaforliket forpliktet seg til en økt prioritering av ny fornybar energi. Blant annet er det et viktig siktemål å få realisert vindkraftprosjekter i Norge. Dalane Vind AS har sendt et vindkraftanlegg i Eigersund kommune til konsesjonsbehandling i NVE, men har fått beskjed om at saken ikke kan tas under behandling på grunn av lav saksbehandlingskapasitet.

Hva vil statsråden gjøre for at slike saker skal få sin behandling raskt?»

BEGRUNNELSE:

I et foreløpig svar 02.11.07 på konsesjonssøknaden heter det: "NVE kan dessverre ikke ta saken deres under behandling på det nåværende tidspunkt på grunn av saksbehandlingskapasiteten". Dalane Vind AS opplyser at prosjektet kan realiseres raskt dersom NVE gir de nødvendige tillatelser. Uten at NVE behandler saken, stopper også reguleringsplanarbeidet i

kommunen opp. Dette vil også kunne ramme en planlagt utvidelse av Dalane Miljøverk som er en del av samme reguleringsplan.

Svar:

Fornybar energi er et viktig satsingsområde for Regjeringen. Jeg ønsker å bidra til å utløse investeringer blant annet i vindkraftutbygginger.

Den kraftige økningen i antallet konsesjonssøknader til NVE de siste årene har medført en forlenget behandlingstid for konsesjonssøknader. Til tross for effektiviseringstiltak og styrking av NVEs saksbehandlingskapasitet i 2007, har behandlingstiden ikke blitt redusert grunnet det svært store tilfanget av antallet innkomne søknader. NVEs budsjett er i 2008 økt ytterligere, og disse midlene skal blant annet nyttes til å styrke NVEs konsesjonsbehandlingskapasitet.

Den store pågangen av saker gjør det nødvendig å prioritere hvordan saks-behandlingskapasiteten be-

nyttes. NVE skal prioritere behandling av prosjekter som kan bidra til å styrke forsyningssikkerheten, særlig i utsatte regioner.

NVE legger opp til en regionvis behandling av konsesjonssøknader for vindkraft. Det gir grunnlag for å kunne se flere prosjekter i sammenheng. Samtidig kan behandlingen av vindkraft samordnes med behandlingen av nettførsterkninger. Regionvis behandling er ressurskrevende, men legger til rette for løsninger som gir best helhetlig resultat med hensyn til ressursutnyttelse, nettkapasitet, naturinngrep og andre konflikter.

I den regionvise behandling av vindkraft har Midt-Norge vært prioritert, grunnet kraftbehov og

samordning med behandlingen av nye overføringsledninger. I neste runde med regionsvis behandling vil NVE ta for seg Rogaland. NVE tar sikte på å kunne starte behandlingen av vindprosjekter i Rogaland før sommeren. I dette arbeidet vil også nye prosjekter i regionen kunne bli tatt med.

Jeg vil understreke at Rogaland fylkeskommune har utarbeidet fylkesdelplan for vindkraft. Planen er for tiden til godkjenning hos sentrale myndigheter. Fylkesdelplanen vil inngå i grunnlagsmaterialet ved konsesjonsbehandling av vindkraftsøknader. Fylkesdelplanen er retningsgivende for kommunal planbehandling.

SPØRSMÅL NR. 541

Innlevert 28. januar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 4. februar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Jeg viser til tverrpolitisk skepsis i Nesodden kommune til de framlagte planene for omorganisering av politiet i Follo.

Kan justisministeren forsikre om at disse lokale innvendingene vil bli lagt vekt på ved Regjeringens avgjørelse, og at en ikke vil gjennomføre en omorganisering som fører til tap av lokalkunnskap, mindre forebygging, dårligere tilgjengelighet eller lengre responstid?»

BEGRUNNELSE:

Det er en kjensgjerning at når publikum vurderer politiet, legges størst vekt på responstiden fra alarmen går og til politiet kan være til stede. For KrF er det viktig at denne tiden ikke øker med omstruktureringen av Follo-Politiet. Også Politiets Fellesforbund har vært skeptisk til omorganiseringen og frykter at omleggingen først og fremst vil brukes til å spare penger, og ikke til å styrke politiet.

Svar:

Politi- og lensmannsetaten har, som alle andre sektorer i offentlig forvaltning, begrensede ressurser og må alltid vurdere sin organisasjon ut fra en tanke om å få mest mulig polititjeneste ut fra de ressurser, som til enhver tid er til rådighet.

Follo politidistrikt er, sammen med Hordaland politidistrikt, utpekt som forsøksdistrikter, hvor bl.a.

grensereguleringer mellom enhetene, etablering av politiråd i kommunene og deltakelse i offentlige servicekontorer skal sees i sammenheng. Dette er en oppfølging av Innst. S. Nr. 145(2005-2006) i forbindelse med Stortingets behandling av St.meld. nr. 42 (2004-2005) Politiets rolle og oppgaver - jf St.prp. nr 1 (2006-2007). I mandatet for forsøksdistriktene ligger klare føringer blant annet ved at foreslåtte endringer skal støtte opp om de hovedmål som ble satt for politireformen ved at politiet skal bli mer effektivt i forhold til forebygging og bekjempelse av kriminalitet, at politiet blir mer publikumsrettet og tjenesteytende og sluttelig at politiet skal bli mer kostnadseffektivt.

I prosesser av denne type vil de kommuner som blir berørt bli involvert bl.a. ved at de blir bedt om å avgi skriftlig uttalelse til politimesterens forslag før saken sendes Politidirektoratet og deretter Justisdepartementet for avgjørelse. I dette ligger at departementet får vurdert kommunenes uttalelser før det fattes endelig beslutning. I tillegg foretas det kvalitets-sikring av politimesterens forslag både i direktoratet og departementet.

Responstiden skal alltid stå sentralt i vurderingen av politiets måte å organisere seg på. Topografien og korte avstander i Follo er faktorer som bør føre til at krav til politiets responstid bør være lettere å etterkomme der enn mange andre steder i landet.

Som justisminister vil jeg følge det arbeidet som gjøres i prøvedistriktene med særlig interesse.

SPØRSMÅL NR. 542**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Per-Kristian Foss****Besvart 4. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Denne representant har registrert at Utenriksdepartementet har iverksatt en intern evaluering av forhold rundt angrepet på hotell Serena i Kabul, Afghanistan, den 14. januar i år.

Vil departementet ved gjennomføringen av evalueringen også anvende ekstern ekspertise og i så tilfelle hvilken, når vil resultatet av evalueringen foreligge, og i hvilken form vil evalueringen bli gjort tilgjengelig for Stortinget?»

Svar:

Regjeringen deler ønsket om å få belyst hendelsene rundt terrorangrepet i Kabul på best mulig måte. Arbeidet med å foreta en fullstendig gjennomgang av alle relevante spørsmål ble iverksatt dagen etter at angrepet fant sted.

Gjennomgangen foretas av de tre berørte departementer - Utenriks-, Justis- og Forsvarsdepartementet - med underliggende etater. Samlet har disse institusjonene den nødvendige bredde til å kunne besvare alle relevante spørsmål om sikkerhet knyttet til forbedelsene og gjennomføringen av min reise til Afghanistan.

Arbeidet har høyeste prioritet. Samtidig har jeg

vært opptatt av at vi må ta den tid som er nødvendig for å sikre et resultat som gir oversikt over hendelsesforløpet fra terrorangrepet mot hotell Serena og erfaringer fra planleggingen av mitt besøk til Kabul, samtidig som vi får best mulig lærdom med tanke på sikkerhetsrutiner for framtidige besøk til utsatte områder.

Jeg vil selvsagt stå til disposisjon for å gi orienteringer og svare på spørsmål fra Stortingets organer om disse spørsmålene.

I tråd med samtaler med de parlamentariske lederne vil jeg i min muntlige redegjørelse for Stortinget den 5. februar d.å. gi en bred presentasjon av norsk Afghanistan-politikk, i tråd med den anmodningen et samlet Storting fremmet 5. desember 2007 og som Stortingets presidentskap i brev av 22. januar 2008 har samtykket i at jeg holder. Når det gjelder oppsummering av departementenes gjennomgang av terroranslaget i Kabul, vil jeg konsultere Den utvidede utenrikskomitéen om dette i det berammede møtet den 6. februar d.å.

Rapportene fra departementenes gjennomgang vil bli presentert for offentligheten senere samme dag.

SPØRSMÅL NR. 543**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Per-Kristian Foss****Besvart 4. februar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Denne representant har registrert at Utenriksdepartementet har iverksatt en intern evaluering av forhold rundt angrepet på hotell Serena i Kabul, Afghanistan, den 14. januar i år.

Vil departementet ved gjennomføringen av evalueringen også anvende ekstern ekspertise og i så tilfelle hvilken, når vil resultatet av evalueringen foreligge, og i hvilken form vil evalueringen bli gjort tilgjengelig for Stortinget?»

Svar:

Regjeringen ønsker å få belyst alle forhold rundt angrepet mot hotell Serena. Både i Utenriks-, Justis-

og Forsvarsdepartementet har det vært gjennomført et omfattende arbeid med å kartlegge det faktiske hendelsesforløpet, herunder de ulike myndighetsorganers rolle. Slik vi ser det besitter de tre departementer, med støtte fra relevante underlagte etater, samlet sett den nødvendige kompetanse for å foreta en grundig evaluering av den tragiske hendelsen. Vår vurdering er derfor at det i denne saken ikke er behov for også å anvende ekstern ekspertise.

Når det gjelder spørsmålet om hvordan resultatet av gjennomgangen vil bli gjort kjent for Stortinget, viser jeg til brev fra utenriksminister Jonas Gahr Støre av 1. februar 2008.

SPØRSMÅL NR. 544**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 13. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Vil miljø- og utviklingsministeren foreta de nødvendige justeringene i forslaget til kulturminnelov slik at man sikrer et levende miljø for de som driver med veteranbiler og motorhistoriske kjøretøy?»

BEGRUNNELSE:

I en rekke medier er det fremkommet at forslaget til ny kulturminnelov vil føre til at eiere av veteranbiler kan risikere å bli tatt for ulovlig utførsel, hvis de drar på treff i Sverige eller andre land. Innledningsvis vil jeg presisere at det er positivt at Regjeringen nå ser at bil er kultur og har en kulturhistorisk plass i samfunnet. Men det er da viktig å ivareta de ildsjeler som står for den største delen av dette kulturnettet, nemlig motormiljøet selv og de forskjellige kjøretøyklubbene vi har her i landet. Uten dem hadde i allt vesentlig de eldre kjøretøy vi har, gått til spille. Således representerer alle disse et rullende og levende museum i Norge. Det er slik at det nettopp er muligheten til bruk av kjøretøyet som har holdt ildsjelene i gang og skapt grunnlaget for et slikt motormiljø, også på tvers av grensene.

Det fremkommer ikke i om andre land har tilsvarende regler slik at vi heller ikke kan importere slike biler fra andre land. Dette hadde det også vært interessant å få statsrådets syn på.

Svar:

Spørsmålet ble overført fra miljø- og utviklingsministeren.

Spørsmålet har relevans til det revisjonsarbeidet departementet gjør med forskrift av 1. januar 2007 nr. 1 om utførsel og innførsel av kulturgjenstander.

I utgangspunktet skal det søkes om utførselstillatelse for biler eldre enn 50 år, jf. lov av 9. juni 1978 nr. 50 om kulturminner § 23 f) og forskrift av 1. januar 2007 nr. 1 om utførsel og innførsel av kulturgjenstander § 2 i). I henhold til § 2 j) i gjeldende forskrift om utførsel og innførsel av kulturgjenstander er det imidlertid gjort et unntak fra denne hovedregelen. Det vil ikke være nødvendig å søke om utførselstillatelse for biler som skal brukes under opphold eller repareres og restaureres i utlandet og som bringes tilbake til Norge innen ett år etter utreise.

Departementet har satt ned en arbeidsgruppe med representanter fra tollmyndighetene, Økokrim og en rekke museer. Gruppen ble ledet av ABM-utvikling - Statens Senter for arkiv, bibliotek og museum. Gruppen skulle vurdere hvilke kategorier av kulturgjenstander det bør kreves utførselstillatelse for, om det bør knyttes alders- og/eller verdigrense til gjenstandene og i så fall hvor denne bør grensen settes.

Arbeidsgruppen har ikke foreslått at bestemmelsen om midlertidig utførsel for biler skal endres, slik at det innføres søkeplikt dersom eiere av veteranbiler drar på treff i Sverige eller andre land. Revisjonen av forskriften vil derfor ikke være til hinder for veteranbiltreff på tvers av landegrensene. Oppslagene i avisen skyldes imidlertid at det i arbeidsgruppens forslag, i følge gruppens leder, er en henvisningsfeil, slik at det kan se ut som at regelen om midlertidig utførsel faller bort.

Når det gjelder spørsmålet om tilsvarende regelverk i andre land vil det naturlig nok variere. Innførsel av kulturgjenstander til Norge vil bare være ulovlig i den grad man ikke har sørget for gyldig eksporttillatelse fra utførselslandet, jf. kulturminneloven § 23a.

SPØRSMÅL NR. 545**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Per Sandberg****Besvart 4. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hva er status og planlagt fremdrift for prosjektet Ryaforbindelsen (rv 858) i Troms, herunder statsrådets vurdering av hvorvidt saken kan forventes til Stortinget i vårsesjonen?»

BEGRUNNELSE:

Ryaforbindelsen i Troms, rv 858, har etter at Stortinget vedtok ordningen med "alternativ bruk av fergetilskott" vært planlagt ut fra premissene i regelverket for denne ordning. Av det seneste kostnadsoverslag for prosjektet (brev fra Statens vegvesen av 16.08.2007) beløper dette seg nå til 240 mill 2007-kroner (tidl. 216 mill), etter skjerpede sikkerhetskrav for tunneler.

Av sakens dokumenter fremgår at det nye kostnadsoverslaget nødvendiggjorde ny behandling i Tromsø og Balsfjord kommuner, samt Troms fylkeskommune av saken. Slik behandling fant sted høsten 2007 og omfattet en godkjenning fra de respektive instanser av

- økning av takstene
- endring av statlig bidrag
- risikofordeling ved avvik i inntekter eller kostnader

- betinget refusjon
- fylkeskommunal/kommunal garantistillelse.

Alle nødvendige, positive lokale og regionale vedtak og prioriteringer foreligger nå, og saken skal være oversendt sentrale myndigheter.

Etter hva vi forstår er dette et av få store prosjekter fra Nord-Norge som det foreligger ferdig utarbeidede planer for og vedtak om, lokalt og regionalt, og som nå antas å mangle kun statlig klarering for å kunne startes opp i 2008.

Svar:

Et revidert forslag til utbyggings- og finansieringsplan for prosjektet Ryaforbindelsen ble behandlet i Balsfjord og Tromsø kommune 24. og 31. oktober 2007 og i Troms fylkeskommune 4. desember 2007. Saken forberedes nå av Statens vegvesen med sikte på oversendelse til Samferdselsdepartementet. Etter at departementet har mottatt saken, vil den bli behandlet i regjeringen før eventuelt framlegg for Stortinget. Departementet vil gi prioritet til arbeidet og ta nærmere stilling til framdriften etter å ha mottatt vegvesenets redegjørelse.

SPØRSMÅL NR. 546**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Anders Anundsen****Besvart 4. februar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hva har statsråden gjort, og hva vil statsråden gjøre for å sikre at eksisterende lærerutdanning holder høy faglig kvalitet, og har studenter som i realiteten gjennomfører fireårige allmennlærerstudier, mens vi venter på noe bedre?»

BEGRUNNELSE:

Den siste tids debatt om kvalitet i skolen har fått mange til å reflektere ytterligere over behovet for en styrket lærerutdanning. Fremskrittspartiet vil innføre en femårig lærerutdanning med krav til faglig for-

dypning i de fag vedkommende skal undervise i etter endt utdanning. Tall fra Høgskolen i Oslo viser imidlertid at dagens lærerstudenter i praksis deltar på undervisning som tilsvarer et treårig studium, fordi fraværet fra undervisning er høyt. Det kan være grunn til å frykte at situasjonen ved Høgskolen i Oslo ikke er unik.

Kvaliteten på opplæringen svekkes sterkt dersom oppmøteprosenten er svak, og det er grunn til å tro at de studentene som fullfører allmennlærerstudiet i dag og som ikke deltar på undervisning mer enn det som tilsvarer en treårig utdanning, mangler den nødvendi-

ge kvalitet for å utøve sitt fremtidige yrke. Det svekker igjen kvaliteten i grunnopplæringen.

NOKUTs evaluering av allmennlærerutdanningen var nedslående, og de ulike utdanningsinstitusjonene skal ha gjennomført tiltak for å bedre kvaliteten. Likevel er det ikke tatt noen nasjonale grep for å sikre kvalitetsheving og høy deltagelse fra studentenes side.

Stortinget har tidligere behandlet interpellasjon om kvaliteten i lærerutdanningen, og Stortinget har ved andre anledninger debattert kvaliteten på lærerutdanningen. Det foreligger nå et forslag om en fem-årig lærerutdanning.

I disse debattene har Regjeringens medlemmer vært lite villig til å konkludere og har ment det var viktig å vente før endelig avklaring om fremtidig lærerutdanning.

I ventetiden kunne en forvente at statsråden i det minste fulgte opp kvaliteten på eksisterende opplæring for lærerstudenter.

Svar:

Regjeringen har besluttet av den vil legge fram en stortingsmelding om lærerrollen og lærerutdanningen rundt årsskiftet 2008 - 2009. Meldingen vil drøfte lærerutdanningens lengde, dens organisering og innhold. En særlig utfordring er spørsmålet om å innføre en mer differensiert lærerutdanning. I det ligger muligheten for å rette utdanningen inn mot bestemte trinn eller fag i grunnskolen. I tillegg vil den innehol-

de en vurdering og forslag knyttet til fagenes omfang, innhold og organisering, organiseringen av praksisopplæringen, og hvordan kvaliteten i og rekrutteringen til lærerutdanningen kan bli bedre.

Samtidig har det siden evalueringsrapporten om allmennlærerutdanningen ble lagt fram høsten 2006 vært arbeidet med en rekke tiltak for å møte de mange utfordringene som ble påpekt i rapporten. Ett av kritikkpunktene var utydelige forventninger og krav til studentenes innsats. Den enkelte lærerutdanningsinstitusjonen er pålagt å legge en plan for å rette opp kritikkverdige forhold og følge opp anbefalingene fra evalueringspanelet, og å rapportere årlig til departementet om gjennomføring av tiltak. Arbeidet med skjerpe og tydeliggjøre arbeidskrav til studentene er sentralt i de fleste oppfølgingsplanene. I tillegg er det med støtte fra departementet satt i gang prosjekt for å utvikle og prøve ut alternative rangeringsregler ved opptak, få opp gode modeller for praksisopplæring og for samarbeid lokalt mellom lærerutdanningsinstitusjon og skoleeier. Det er også satt igang prøveordning med nivåbasert lærerutdanning for ungdomsskolen og en modell med mer skolebasert opplæring.

I likhet med statsråd Djupedal, som lanserte flere av de nevnte tiltakene da resultatene fra evalueringen forelå, er jeg svært opptatt av at evalueringsrapporten skal være et hjelpemiddel til å utvikle og forbedre den allmennlærerutdanningen vi har i dag. Derfor vil evalueringsrapporten også være et viktig dokument i arbeidet med den kommende stortingsmeldingen.

SPØRSMÅL NR. 547

Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Per Sandberg

Besvart 5. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Ettersom det vil være av stor betydning som vurderings- og beslutningsgrunnlag for Stortingets transport- og kommunikasjonskomité bør fagmiljøenes "primærønsker" til NTP 2010-2019 gjøres tilgjengelige.

Vil statsråden legge frem disse faglige anbefalingene?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom TV2 har jernbanedirektøren stått frem og bekreftet at faglig anbefaling fra fagetaten Jernba-

neverket er fjernet fra utkast til Nasjonal transportplan for 2010-2019 når det gjelder nødvendige jernbaneinvesteringer. Det er oppfattet at problemstillingen er kommentert med at vanlig praksis er å la utkastet følge en fastsatt ramme.

Det samme misforholdet mellom den "økonomiske planrammen" og det faglige behovet for utbygging av nasjonal infrastruktur antar jeg gjelder også for veisektoren, luftfarten og Kystverkets område.

Jeg antar derfor det er av interesse for Stortinget å få kunnskap om de faglig anbefalte ønskene til NTP 2010-2019 fra alle fagmiljøene.

Svar:

Samferdselsdepartementet har i brev av 30. januar 2008 bedt om en samlet oversikt over etatenes og Avinor AS faglige anbefalinger ut over de som allerede er gitt i det felles planforslaget som ble oversendt departementene 17. januar 2008. Det ble samtidig bedt om at oversikten ble koordinert gjennom styringsgruppen for etatenes og Avinor AS NTP-arbeid.

Departementets spørsmål er besvart gjennom brev fra styringsgruppen av 1. februar, vedlagt en oversikt over investeringsprosjekter. Denne oversikten er også lagt ved her.

Transportetatene og Avinor AS er gitt i oppdrag fra Samferdselsdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet å utarbeide et faglig underlagsmateriale for departementenes arbeid med stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan. Retningslinjer for dette arbeidet ble gitt i januar 2006, og senere supplert med mer utfyllende retningslinjer.

I retningslinjene for planarbeidet er etatene, på samme måte som ved grunnlagsmateriale for tidligere NTP'er, bedt om å legge fram et forslag til bruk av ressursene innenfor beregningstekniske økonomisk planrammer. Disse rammene ble satt til 10 ganger budsjettforslaget for 2007, med marginalvurderinger innenfor +/- 20 pst. Forslaget til prioriteringer og analyser utført i planprosessen vil, sammen med høringsuttalelsene til planforslaget, danne grunnlag for de politiske prioriteringene som skal gjøres i departementene.

Som en del av grunnlagsarbeidet med Nasjonal transportplan 2010 - 2019 utarbeidet transportetatene stamnettutredninger som ble offentliggjort høsten 2006. Transportetatene valgte her å ta utgangspunkt i et 30-årsperspektiv, og det ble blant annet vurdert faglige behov for å oppgradere stamnettet til god standard.

Etatene opplyser i sitt brev av 1. februar at det i et utkast til planforslag som det ble arbeidet med i etatene ble innarbeidet en såkalt "anbefalt ramme" for Jernbaneverket, Kystverket og Statens vegvesen, bl.a. i lys av en ambisjon om å utvikle stamnettene til i tråd med stamnettutredningen. Dette var rammenivåer som gikk ut over rammene i retningslinjene fra departementene datert 31. januar 2006. Det rammenivået som ble omtalt som et anbefalt rammenivå er imidlertid omtalt for alle tre etatene i etatenes planforslag, men med noe ulikt detaljeringsnivå. (Jf planforslaget s. 29 - 30). De investeringsprosjektene som inngår i "anbefalt ramme", men som ikke inngår i lavere rammer, er i følge etatene omtalt i de framlagte stamnettutredningene.

Etatene har selv følgende kommentarer til oversikten i vedlegget fra etatenes brev av 1. februar (se vedlegg):

Jernbaneverket

Jernbaneverket opplyser i det framlagte planforslaget at det kreves et investeringsnivå på om lag 4 mrd kr årlig i tiårsperioden fram til 2019 for å kunne realisere både prosjektene i NTP 2006-2015 og nye krav knyttet til blant annet sikkerhet og universell utforming (jf planforslaget s. 49). Rubrikken "Anbefalt ramme" i vedlagte oversikt viser et investeringsbehov på 4,1 mrd kr årlig dersom prosjektene i NTP 2006-2015 skal gjennomføres innen 2019 samtidig som nye krav hensyntas. Dersom Jernbaneverkets stamnettutredning fram mot 2040 også skulle følges opp, ville investeringsbehovet i følge etaten trolig være nærmere 5 mrd kr årlig i planperioden. Dette framgår også av det framlagte planforslag. Som det framgår av brevet av 1. februar har ikke Jernbaneverket sett nærmere på en slik oppfølging i denne omgang.

Kystverket

Vedlegget viser en liste over anbefalte tiltak i stamnettet dersom rammene til farledsutbedring økes ut over nivået i planramme +20 prosent. Planrammen tar ikke høyde for tiltak i farleder utenom stamnettet som blir prioritert i kommende revisjon av Kystverkets handlingsprogram.

Statens vegvesen

For Statens vegvesen inneholdt utkastets anbefalte ramme en økning av den statlige investeringsrammen for stamveger til 5,0 mrd kroner per år, som kunne finansiere full utbygging av dette vegnettet i løpet av en 30-årsperiode. Det er da forutsatt at beregnet bompotensial inngår i finansieringen. Til sammenlikning har Statens vegvesen innenfor planrammen +20 prosent foreslått 4,3 mrd kroner til investeringer i stamvegnettet. Vedlegget viser en oversikt over prioriterte prosjekter fra Statens vegvesen ved en rammeøkning fra 4,3 til 5,0 mrd kroner per år til stamveginvesteringer. Med den framlagte rammen pluss 20 % er det beregnet at det vil ta snaut 35 år å bygge ut stamvegnettet.

Transportetatenes grunnlagsmateriale er nå sendt ut på en bred høring både til fylkeskommuner og storbyene med frist 30. april. Høringen er åpen også for andre som ønsker å uttale seg.

Det er mange vanskelige spørsmål og prioriteringer som skal gjøres i tiden fram til meldingen legges fram. Dette gjelder bl.a. rammenivå, avveining mellom ulike mål og hensyn, fordeling av ressurser mellom sektorer og avveininger mellom drift og vedlikehold i forhold til investeringer.

Jeg er opptatt av at transportsektoren skal tilføres tilstrekkelig ressurser, slik at vi får et transportnett som gir en trygg og effektiv avvikling av trafikken,

og med minst mulig ulempe for miljøet. Forbedringer i infrastrukturen vil bl.a. være viktig for å redusere næringslivets konkurranseulempen. Det vil imidlertid alltid være slik at ressursbruken i transportsektoren må ses i forhold til andre viktige behov i samfunnet. Dette er vurderinger regjeringen vil gjøre i den endelige rammefastsettelsen.

Regjeringen vil etter planen legge fram Nasjonal transportplan for Stortinget i desember 2008. Stortinget vil på vanlig måte få anledning til å stille spørsmål til Regjeringen når meldingen er lagt fram.

Vedlegg til svar:

Jernbane:

Jernbaneverkets prioriteringer innenfor ulike økonomiske planrammer for perioden 2010-2019:

	Kostnad	Rest etter 2009	Basis -20%	Basisramme	Basis +20%	Anbefalt ramme
Drift			21 000	21 000	21 000	21 000
Vedlikehold			17 400	17 400	17 400	17 400
Bundne investeringsprosjekter (bygging iganssatt før 2010)						
Lysaker st.	1 100	10	10	10	10	10
Lysaker–Sandvika, nytt dobbeltspor	2 850	780	780	780	780	780
Sandnes–Stavanger (inkl. fornyelse), dobbeltspor	1 870	310	310	310	310	310
Bergen–Fløen (inkl. fornyelse)	270	20	20	20	20	20
Alnabru godsterminal	610	380	380	380	380	380
Fjernstyring Mosjøen–Bodø	580	130	130	130	130	130
Gevingsåsen tunnel	630	460	460	460	460	460
Nye investeringsprosjekter (bygging ikke startet før 2010)						
Oslo–Ski inkl Ski stasjon, nytt dobbeltspor	10 850	10 490		180	6 180	10 490
Sandbukta-Moss-Kleberget, dobbeltspor	2 770					2 770
Kleberget-Såstad, dobbeltspor	930					930
Haug-Onsøy, dobbeltspor	1 510					1 510
Barkåker–Tønsberg, dobbeltspor	1 370	1 280		1 280	1 280	1 280
Holm–Holmestrand, dobbeltspor	1 920			1 920	1 920	1 920
Farriseidet–Porsgrunn, ny enkeltsporet bane	3 200			750	1 800	3 200
Holmestrand-Nykirke, dobbeltspor	1 850					1 850
Arna kryssningsspor	410			410	410	410
Ulriken tunnel (ekskl. Arna krysnings- spor), dobbeltspor	910				910	910
Eidsvoll–Hamar, dobbeltsporparseller	3 470			1 840	3 470	3 470
Mindre tiltak Trønderbanen	450					450
Ringeriksbanen (Åsa-alternativet)	6 800				450	1 500
Programområder						
Kapasitet/gods			1 350	3 900	4 200	4 200
Stasjoner og knutepunkter			1 000	2 500	3 000	3 000
Sikkerhet			900	1 400	1 500	1 500
Sum investeringer			5 340	16 270	27 200	41 000
Sum			43 740	54 670	65 600	80 000

Farledstiltak:

Oversikt over farledsprosjekter i stamnettet Kystverket har identifisert som flaskehalser, utover de som er anbefalt innenfor planrammen og marginalvurderinger + 20 prosent:

Korridor	Tiltak	Kostnad i mill 2007 kr
3	Ny innseiling til Grenland havn - Kalvenløpet	110
3	Farled Oslo havn Gåsøyrenna	Foreløpig ikke prissatt
4	Karmsund, Husøy	90
4	Flora, Olaskjæret	15
4	Ytre Steinsund	15
4	Djupeflua	10
7	Leiskjergrunnen	40
7	Olstokkvær	100
8	Tjeldsundet Nord	110
8	Gisundet (Leiknesøra)	30

Stamveg:

Stamvegprioriteringer ved rammeøkning 0,7 mrd kroner per år ut over planramme + 20 prosent:

- E6 Manglerudtunnelen (korridor 1):
Fullføring av prosjektet som er foreslått startet opp ved planramme +20 pst.
- E18 Knapstad - Akershus/Østfold grense - Vinterbru (korridor 2)
Fullføring av prosjektet som er foreslått startet opp ved planramme +20 pst.
- E39 Ålgård - Hove sør for Stavanger i Rogaland (korridor 3)
Bygging av firefelts veg - lagt til grunn delvis bompengefinansiering
- E16 Skaret- Steinsletta fra Sollihøgda til Steinsletta i Buskerud (korridor 5)
Bygging av firefelts veg - lagt til grunn delvis bompengefinansiering
- E16 Fagernes - Øye (korridor 5)
Utbedring av delstrekninger mellom Fargenes og Øye.
- E6 Berkåk - Løklia i Soknedalen i Sør-Trøndelag (korridor 6)
- Rv 4 Roa - Jaren (korridor 6)
Bygging av firefelts veg - lagt til grunn delvis bompengefinansiering.
- Rv 3 Hedmark grense - Gullikstad (korridor 6)
- E6 Mo - Bolna i Dunderlandsdalen i Nordland (korridor 7)
Lagt til grunn delvis bompengefinansiering.
- E10 Tjeldsundbrua - Gullesfjorden (korridor 8)
Lagt til grunn delvis bompengefinansiering.
- E6 Olderdalen - Sørkjosen over Sørkjosfjellet i Troms (korridor 8)
- Trafikksikkerhetstiltak (flere korridorer/ruter)

SPØRSMÅL NR. 548

Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Ragnhild Aarflot Kalland

Besvart 5. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Mellombølgesendaren ved Vigra, den såkalla Vigramasta, utgjør eit hinder for flytrafikken på Vigra.

Det er kjent at Samferdsledepartementet ikkje har heimel i luftfartslova til å påleggje fjerning av masta, men ser samferdsleministeren nokon måte for løysing av dette problemet?»

GRUNNGJEVING:

Førre veke gjorde verforholda at fleire flygingar måtte innstillast fordi innflygingstraseen kom i konflikt med masta. Dette gjentek seg med ujamne mellomrom og er eit problem for regulariteten på Vigra.

Svar:

Mellombølgjesendaren på Synes ved Vigra står som kjent i inn- og utflygingstraseen for Ålesund Lufthavn, Vigra. Avinor har opplyst at mellombølgjesendaren i dag utgjør det viktigaste og mest dominerande hinderet i omgivnadene av lufthamna. Plaseringa medfører at masta utgjør det kontrollerande hinderet i dei fleste av prosedyrane som i dag blir nytta for inn- og utflyging til og frå Ålesund lufthamn. Spørsmålet om ei eventuell fjerning av mellombølgjesendaren ved Ålesund lufthamn, Vigra har vore teke opp av interesserte partar fleire gonger tidlegare. Kringkastaren har hatt ein svært viktig funksjon for fiskeflåten for å kunne ta inn nødvendige meldingar. Det er grunnen til at det tidlegare ikkje har vore aktuelt å fjerne masta.

Samferdselsdepartementet mottok eit brev frå Utviklingsforum for Ålesund lufthamn, Vigra i februar 2007, der spørsmålet om mellombølgjesendaren ved lufthamna igjen blei teken opp. I mars 2007 hadde Samferdselsdepartementet eit møte med Utviklingsforumet der det blei gjort greie for regulariteten ved lufthamna og innskrenkingane på grunn av masta. Det blei vidare opplyst på møtet at teknologien i dei seinare åra har utvikla seg og det er mogeleg for fiskeflåten å ta inn melding på andre distribusjonskanalar.

På bakgrunn av dette sende Samferdselsdepartementet eit brev til impliserte partar i mai 2007 der det blei stilt spørsmål om mellombølgjesendaren ved Vigra kan leggjast ned.

Dei organisasjonane og etatane som tek vare på interessene til fiskarane har i stor grad vist til at det er få fiskarar i Møre og Romsdal som er aktive brukarar av mellombølgjesendaren, då dei kan ta inn meldingstenester over andre kommunikasjonsberarar. NRK, Telenor-Norkring og Norsk Telemuseum hadde derimot innvendingar til ei fjerning av masta. Samferdselsdepartementet har på denne bakgrunn halde møte med dei tre sistnemnde instansane.

NRK og Telenor-Norkring presiserte at dei ønskte å behalde masta for framtidig bruk. Telenor-Norkring opplyste at det er ei omfattande interesse for å utvikle dagens AM-nett til Digital Radio Mondial (DRM) for å gi ei størst mogeleg arealdekning av Norge og havområda rundt. Dette vil også omfatte

sendaren på Vigra. Vidare presiserte Telenor-Norkring at ei nedlegging av masta ikkje er ei aktuell løysing utan at det blir etablert ein erstatningsstasjon på eit nærliggjande område og at dette blir kosta av dei som er årsak til nedlegging av noverande stasjon. Telenor-Norkring har opplyst at ei eventuell flytting er utrekna til 25 millionar kroner. Dette er utan tomte-kostnader.

Norsk Telemuseum har opplyst at mellombølgjesendaren på Vigra står oppført i verneplanane for Telenor sine bygningar og installasjonar. Dei viser vidare til at masta er eit teknisk historisk/særstykke med høg bevaringsverdi. På møtet med Norsk Telemuseum oppfatta departementet saka slik at verneplanen er ein etatsplan og at mellombølgjesendaren ikkje er formelt freda.

Slik tilhøva er i dag er det ikkje heimel i luftfartslova til å påleggje ei fjerning av masta. Det kan derfor sjå ut til at ei eventuell løysing må finnast mellom Avinor som operatør av lufthamna og Telenor-Norkring som eigar av masta. Avinor har opplyst at Ålesund lufthamn, Vigra skal fornye den teknisk-operative godkjenninga si i år. I fyrste omgang har derfor departementet foreslått for Avinor at dei tek kontakt med Telenor-Norkring slik at utfordringa med mellombølgjesendaren som står i inn- og utflygingstraseen for lufthamna kan vurderast og eventuelle løysingar drøftast mellom dei to.

Avinor har også opplyst at dei i samband med søknad om fornya teknisk operativ godkjenning av Ålesund lufthamn skal gjennomføre ein risikoanalyse av hindersituasjonen i tilknytning til lufthamna. Ein slik risikoanalyse er eit krav i forskrift om utforming av store flyplassar. Arbeidet med risikoanalysen er allereie starta opp og resultata frå denne blir venta ferdig i løpet av februar 2008. Dersom masta fører til ein uakseptabel risiko i samband med inn- og utflyging må det gjennomførast tiltak. I tillegg er det sat i gong ei vurdering av dei flyoperative forbetringane som vil følgje av ei eventuell fjerning av masta. Også desse berekningane blir venta ferdige i løpet av februar 2008.

Eg vil følgje saka nøye vidare og legg til grunn at Avinor søker ei løysing som vil vareta dei impliserte partane sine interesser på best mogeleg måte.

SPØRSMÅL NR. 549**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Andersen****Besvart 6. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I Soria Moria-erklæringen står det at det er Regjeringens mål å få på plass et industrikraftregime. Under møte med trøndersk næringsliv den 21.01.08 gir Åslaug Haga uttrykk for at slike planer nå er lagt på is.

Kan statsråden redegjøre for hva de mener om industrikraft og om det er slik at Regjeringen nå oppfordrer industrien til å finne ut av dette på egen hånd?»

BEGRUNNELSE:

På følgende link kan man lese:

<http://ie-aktuelt.industrienergi.no/default.asp?id=1057>

"På møtet på Stjørdal gjorde hun det klart at avtaler om billig strøm til industrien som regjeringen bidrar med, kan vi bare glemme".

Svar:

Regjeringen er svært opptatt av vilkårene for kraftforedlende industri i Norge.

EØS-avtalen hindrer muligheten for myndighetsbestemte kraftkontrakter. Dette forhindrer ikke at vi har stor oppmerksomhet på saken. I tråd med Soria Moria-erklæringen arbeider Regjeringen for at kraftforedlende industri skal ha langsiktige og konkurransedyktige samlede rammevilkår.

Regjeringen ser positivt på at det er inngått et stort omfang av kommersielle kraftavtaler. De fleste avtalene er inngått med Statkraft SF, og Regjeringen gir klart uttrykk for en ambisjon om at denne utviklingen fortsetter.

SPØRSMÅL NR. 550**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 6. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I Dagsnytt 18 24.01 tilkjennegir SPs Erling Sande en pragmatisk tilnærming i forhold til tidsfristen Regjeringen har satt for CO₂-rensing av gasskraftverket på Kårstø. Statsråden har tidligere gitt uttrykk for at 2012 er den absolutte fristen for å ha på plass et slikt fullskala renseanlegg.

Kan dette tolkes slik at statsråden nå vil vurdere å lempe noe på den absolutte tidsfristen for rensing på Kårstø, for eksempel for å kunne inkludere norsk renseteknologi?»

BEGRUNNELSE:

Blant annet i interpellasjonsdebatten 7. desember 2007 (<http://epos.stortinget.no/SpmDetalj.aspx?id=38611>) sa statsråden at det var Regjeringens tidsplan som lå til grunn, altså rensing senest i 2012.

Svar:

Regjeringen fastsatte i fjor høst prinsipper for prekvalifisering av interessenter for å bygge et fangstanlegg for CO₂ ved gasskraftverket på Kårstø. Aktører med teknologi av ulik modenhetsgrad får mulighet til å prekvalifisere seg. Dette innebærer at både norske og utenlandske aktører kan melde sin interesse. Vi ønsker med dette å legge til rette for å utvikle et bredt leverandørmarked innenfor fangst av CO₂.

Gassnova arbeider med å forberede grunnlaget for en investeringsbeslutning for CO₂-fangstanlegget på Kårstø. I løpet av februar vil Gassnova vurdere hvilke aktører, som i henhold til prekvalifiseringsgrunnlaget, er kvalifisert til å være med videre i konkurransen om kontrakten for å bygge fangstanlegget.

Målsettingen er å etablere fullskala CO₂-håndtering på Kårstø så raskt som mulig. Et omfattende arbeid skal gjennomføres frem mot en ferdigstillelse av

investeringsgrunnlaget høsten 2009. Når grunnlaget for investeringsbeslutning foreligger fra Gassnova, vil vi ha mer detaljert oversikt over fremdriftsplanen for byggingen av fullskalaanlegget for CO₂-fangst på Kårstø, og når fangstanlegget kan forventes å være i drift.

Med bygging av et anlegg for fangst av CO₂ på

Kårstø, vil regjeringen gi et viktig bidrag til å videreutvikle kunnskap om CO₂-fangst og oppskalere slik teknologi. Det er viktig at oppstartstidspunktet kommer så raskt som mulig. Samtidig er det helt avgjørende at vi lykkes få på plass gode teknologiske løsninger og anlegg for fangst og lagring av CO₂ som fungerer godt.

SPØRSMÅL NR. 551

Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal

Besvart 6. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Vil olje- og energiministeren bekrefte eller avkrefte om Regjeringen fortsatt forsøker å finne løsninger overfor ESA om et fremtidig industrikraftregime for kraftforedlende industri, og i tilfelle når man eventuelt kan forvente noe resultat av dette?»

BEGRUNNELSE:

Våren 2005 vedtok Stortinget med stemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet å be Regjeringen å utrede i den hensikt å etablere et industrikraftregime for kraftforedlende industri.

De nåværende rød-grønne regjeringspartier gikk hardt ut i valgkampen sammen med LO og lovet uten forbehold at dersom de kom i regjering så skulle de sikre industrien et industrikraftregime med konkurransedyktige priser.

Nå to og et halvt år senere har ingenting skjedd. To olje- og energiministre har hevdet at det arbeides aktivt med saken, at arbeidet er krevende og at man trenger mer tid.

I Stortingets Europautvalg 4. desember orienterte utenriksministeren om et "pakkemøte" man hadde hatt med ESA, der aktuelle EØS-saker ble drøftet. Til tross for Regjeringens forsikringer om at det arbeides aktivt med industrikraftsaken, bekreftet utenriksministeren at denne saken ikke var oppe i samtalene med ESA.

I NRK Sogn og Fjordane 21. januar uttaler stats-

sekretær i Olje- og energidepartementet Guri Størvoold at regjeringen gir opp å skaffe norsk industri kraft til konkurransedyktige priser. Til tross for løftene fra valgkampen der Regjeringen lovet å skaffe norsk kraftkrevende industri billig kraft, sier hun ifølge NRK at de ikke greier å skaffe industrien billig energi etter at de langsiktige avtalene med staten går ut. "Det vi har fått veldig klar beskjed om fra EU er at det ikke er tillatt å subsidiere billig kraft til industrien, og det må vi forholde oss til", sier hun.

Disse signaler skaper nå stor usikkerhet innenfor kraftforedlende industri og tusenvis av arbeidsplasser kan stå i fare. Denne usikkerheten setter også tunge industriinvesteringer i Norge i fare.

Svar:

Regjeringen er svært opptatt av vilkårene for kraftforedlende industri i Norge.

EØS-avtalen hindrer muligheten for myndighetsbestemte kraftkontrakter. Dette forhindrer ikke at vi har stor oppmerksomhet på saken. I tråd med Soria Moria-erklæringen arbeider Regjeringen for at kraftforedlende industri skal ha langsiktige og konkurransedyktige samlede rammevilkår.

Regjeringen ser positivt på at det er inngått et stort omfang av kommersielle kraftavtaler. De fleste avtalene er inngått med Statkraft SF, og Regjeringen gir klart uttrykk for en ambisjon om at denne utviklingen fortsetter.

SPØRSMÅL NR. 552**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 6. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hva vil samferdselsministeren gjøre for at dagpendlere med tog fra Jessheim og Ullensaker i Akershus får et bedre kollektivtilbud enn det som er tilfellet i dag?»

BEGRUNNELSE:

Ullensaker kommune og Jessheim kommune er pr. i dag to av de største vekstkommunene i Akershus fylke. Kollektivtilbudet har imidlertid ikke økt i takt med denne veksten.

I frustrasjon over dette har en kvinne fra Jessheim samlet over 400 underskrifter med krav om et bedre kollektivtilbud for dagpendlere inn til Oslo. Jeg møtte henne og en annen dagpendler/småbarnsfar mandag den 28. januar, og jeg fikk stor forståelse for deres situasjon og frustrasjon.

Det er mange beboere fra Akershus som ønsker å reise kollektivt. Mange setter ord på at dette kan være deres bidra til et renere og bedre miljø, og med den fokus på klimautfordringene som vi har i dag burde vi politikere ønsket dette velkommen. Det miljøvennlige og kollektivvillige dagpendlere imidlertid møter er mange feil og mangler innenfor jernbanesektoren, men også altfor sjeldne togavganger til og med i rushtiden. Toget fra Jessheim og inn til Oslo går kun en gang i timen. Dette er ikke godt nok for dagpendlere, og ekstra ille har det vært den siste tiden da flere avganger har blitt kansellert. Dette skaper store frustrasjoner og stress i hverdagen for blant annet barnefamilier som kanskje mer enn mange andre er avhengig av at logistikken er på plass.

Svar:

Det har de senere år vært en betydelig økning i etterspørselen etter togreiser. Økningen i etterspørse-

len er spesielt stor der hvor toget utgjør et raskt transportalternativ for arbeidsreiser mellom knutepunkter som er i vekst. Denne veksten medfører at kapasitetsgrensen er nådd på flere relasjoner i Østlandsområdet. For å møte denne situasjonen arbeider NSB AS med anskaffelse av nye lokaltog og regiontog, samtidig som utdanningskapasiteten for lokomotivførere økes betydelig.

Veksten i reisebehov gir grunnlag for en økning av togtilbudet fra Ullensaker. Det er fra NSBs side ønskelig med en dobling av frekvensen slik at togene går hver halvtime fra Jessheim. Departementet er kjent med at dette er en av planforutsetningene i det arbeidet NSB nå gjør med utvikling av en ny rutemodell for Østlandsområdet. Denne rutemodellen tar sikte på å utnytte de muligheter som åpner seg når ny kapasitet i Vestkorridoren etter planen stilles til disposisjon i 2012. Regjeringens økte bevilgninger til jernbanen gjør at dette prosjektet vil ha en fremdrift i henhold til planen.

NSB AS utnytter i dag alle tilgjengelige ressurser (personell og materiell) i rushtiden. I perioden frem mot 2012 tas det sikte på en gradvis opptrapping av lokaltogtilbudet i takt med at tilgangen på personell og materiell øker noe. NSB AS foretar de konkrete prioriteringer i samråd med berørte fylkeskommuner i den årlige ruteplanprosessen. Dersom Akershus fylkeskommune og NSB AS kommer til at det er rom for en tilbudsøkning på øvre Romerike, vil NSB AS spille dette inn i dialogen med departementet i forbindelse med forhandlinger om avtale om kjøp av persontransporttjenester. Hva som blir utfallet, vil bero på en samlet vurdering av aktuelle og mulige endringer i ruteproduksjonen innenfor det enkelte års avtaleforhandlinger.

SPØRSMÅL NR. 553**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 11. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Gjennom blant annet TV-oppslag er det kommet frem at pleietrengende i Nesna kommune i Nordland får bade/dusje kun to ganger i måneden. De Rød-grønne lovte i valgkampen at de eldre som hadde behov for pleie skulle få en verdig eldreomsorg som det "skinte" av.

Mener statsråden Nesna kommune gir sine pleietrengende en verdig eldreomsorg når de ikke får bade/dusje mer enn to ganger i måneden?»

BEGRUNNELSE:

I TV Nordland den 18 januar ble det vist en reportasje hvor det kom frem at eldre på institusjon fikk dusje/bade to ganger i måneden. I tillegg har jeg mottatt mail fra flere innbyggere i kommunen, hvor en sier, sitat: "Ville bare informere deg om at her er tingene helt uten styring.. Nesna Kommune tilbyr de eldre på hjemmet dusj/bading hver 14.dag" sitat slutt. Fagansvarlig slo i TV-innslaget fast at forholdene ikke var akseptable, og at siden budsjettet var vedtatt hadde de økt antall personer på institusjonen med 4 uten at de hadde blitt tilført ekstra bemanning. Dette gjør selvfølgelig situasjonen enda verre, og kan føre til et enda dårligere tilbud til de som trenger pleie i Nesna kommune. Nesna kommune styres av en ordfører fra Arbeiderpartiet. De rød-grønne partiene lovte i valgkampen at de skulle skaffe en eldreomsorg som det skulle skinne av. Nesna er nå styrt av Arbeiderpartiet, Norge er styrt av et rød-grønnt flertallsstyre hvor Arbeiderpartiet er med, slik at muligheten for å oppfylle valgløftene i høyeste grad skulle være til stede.

Svar:

Spørsmålet om hyppighet av vask og stell av beboere på institusjon er tilknyttet faglige og trivselsmessige vurderinger. Det er på generell basis ikke en god nok omsorg for pasienter å begrense dette til to ganger i måneden dersom pasienten ønsker vask og stell oftere. Jeg tar samtidig utgangspunkt i at de faglig ansvarlige for dette stellet på institusjonene foretar de nødvendige vurderinger tilknyttet dette.

Etter min mening er faglig utvikling i samspill med de ansatte og å lytte mer til brukerne, med på å øke kvaliteten i pleie- og omsorgssektoren. Folk skal være trygge på at man får nødvendig og god hjelp ved behov, og at man ikke er avhengig av den enkeltes lommebok. Dette skal være fellesskapets ansvar. I dag er det over 160 000 ansatte i sektoren, som hver og en gjør en kjempeinnsats for mennesker som trenger god hjelp og omsorg.

Samtidig er det slik at omsorgstjenestene står overfor store utfordringer knyttet til økende og endrede behov i befolkningen, og mange steder er det for få ansatte med relevant utdanning. Dette gjør at vi fortsatt har mye ugjort, og at det er behov for å fortsette å prioritere omsorgstjenesten.

Stortinget har nylig behandlet statsbudsjettet for 2008. Jeg er glad for å kunne slå fast at det er bred enighet om hovedlinjene i framtidas omsorg. Dette er helt avgjørende for å løse de utfordringer vi står overfor, både på kort sikt og fremover. Som del av budsjettbehandlingen ble det også inngått en avtale mellom Kristelig Folkeparti, Venstre og regjeringspartiene. Avtalen konkretiserer og forsterker Regjeringens Omsorgsplan 2015, noe som vil bidra til både en mer verdig eldreomsorg, mer kompetanse, bedre dimensjonering og en aktiv omsorg.

SPØRSMÅL NR. 554**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad****Besvart 6. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Lysarmaturer med kondensatorer som inneholder PCB skal i henhold til påbud fra miljøvernmyndighetene være utfaset innen 1. januar 2008. For lokale lag og foreninger, som ofte står som eiere av lysløyper, medfører det store utgifter å gjøre de nødvendige utskiftninger.

På hvilken måte vil statsråden bidra til å redusere den økonomiske belastningen for de lokale eierne slik at skiløypene fortsatt kan være opplyst og tilgjengelig?»

BEGRUNNELSE:

Lokale eltilsyn skulle bistå SFT med å spre informasjon og kartlegge hvor langt ulike virksomheter har kommet i utfasingsarbeidet. Eierne av lysløypene, altså den lokale skiklubben, idrettslaget eller kommunen har ansvar for å skifte ut armaturene. Dersom eierne var varslet tidligere, kunne de søkt om spillemidler for rehabilitering av anlegg, men mye tyder på at nødvendig informasjon ikke har nådd frem til riktig adressat. Det er derfor behov for straks-tiltak. Utskifting av armaturene medfører betydelige utgifter, og kan gå sterkt ut over de lokale foreningenes økonomi. Det haster med at noe blir gjort, hvis ikke vil mange av lysløypene bli mørklagt fordi organisasjonene ikke har økonomi til å bære utgiftene.

Svar:

PCB er et kjemisk produkt med en rekke fremragende egenskaper, men som også betegnes som en av de farligste miljøgifter som finnes. Brukt i lysarmaturer finnes PCB i kvikksølvdamplamper som er produsert fra 1960 til 1979 og i de fleste lysrørarmaturer som er produsert fra 1965 til 1980. Det finnes ingen samlet oversikt over idrettsanlegg hvor PCB-holdige lysarmaturer er i bruk, men mange lysløyper har, eller har hatt, slike armaturer. Flere idrettsanlegg, både utendørs og i bygg, har sannsynligvis også lysanlegg med slike armaturer.

Miljøvernmyndighetene bestemte i år 2000 at blant annet lysarmaturer som inneholder PCB skulle tas ut av bruk i løpet av 2004. Dette var hjemlet i Forskrift om begrensninger i bruk m.m. av enkelte farlige kjemikalier (FOR 2002-12-20 nr 1823, Miljøverndepartementet). Statens Forurensningstilsyn (SFT) informerte om denne bestemmelsen og har behandlet søknader om dispensasjon. I årene 2003 og 2004 mottok SFT mange søknader om utsettelse av fristen for utfasing. Ifølge SFT var mange av søknadene godt begrunnet, og det ble påvist at en utsettelse av fristen kunne ha positive ringvirkninger blant annet i form av at nye og mer energiøkonomiske armaturer var på vei inn i markedet. Fristen for utfasing av armaturer med PCB-holdige kondensatorer ble derfor utsatt, slik at med virkning fra 1. januar 2008 er slike kondensatorer forbudt i innendørs lysrørarmaturer og innendørs og utendørs damplamper. Utendørs lysrørarmaturer med PCB-holdige kondensatorer skal være faset ut senest 1. juli 2008. Brukte armaturer skal leveres på godkjent mottak.

Det er eier av anlegg som er ansvarlig for at PCB-holdige armaturer skiftes ut. Forbudet mot PCB-holdige armaturer ble varslet i år 2000. Eiere av anlegg har dermed hatt 7 til 8 år til disposisjon for å gjennomføre utskiftingen. Gjennom ulike kanaler har det vært informert om kravet til at gamle armaturer skal skiftes ut, og kravet bør være godt kjent for aktuelle eiere av anlegg.

Kommuner og idrettslag som eier idrettsanlegg kan søke om tilskudd av spillemidlene til utskifting av armaturer innenfor de bestemmelser som gjelder for tilskuddordningen. På bakgrunn av den lange tiden som er gått siden krav om utskifting ble varslet, har anleggseiere hatt rikelig tid til å planlegge utskifting og å søke om tilskudd til tiltaket. Det er å bemerke at de armaturene det er snakk om er gamle og sannsynligvis modne for utskifting av flere årsaker. Nyere armaturer er mer energieffektive, noe som igjen betyr at anleggseiere på sikt sparer driftskostnader.

SPØRSMÅL NR. 555**Innlevert 29. januar 2008 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen****Besvart 7. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden se på hva endringene i tomtefesteloven i 04 og 05 samt høyesterettsdommen i 07 betyr for spørsmålet om hvem som skal betale eiendomsskatt av festetomter, og klargjøre reglene slik at man oppnår lik tolkning og praksis ute i kommunene?»

BEGRUNNELSE:

Det viser seg at norske kommuner opererer med ulik praksis når det gjelder innkreving av eiendomsskatt av festede tomter. Eksempelvis kreves det i Hamar og Ringsaker kommuner i Hedmark at festeren betaler skatten, mens for eksempel Elverum kommune i samme fylke belaster grunneier. Årsaken er ulik tolkning av reglene på feltet, regler som etter opplysning fra Finansdepartementet hviler på en tolkning fra 1992, og som ikke er tatt opp igjen til vurdering sett i lys av endringene i tomtefesteloven de siste år.

Tolkningen fra 1992 har vært at hovedregel er at grunneier skal betale eiendomsskatt, ikke fester, men at det kan gjøres unntak dersom fester og grunneier har blitt enige om annet, eller om festeforholdet gjelder for mer enn 99 år, eller om fester har ensidig rett til å forlenge avtalen uten tidsbegrensning.

Disse forholdene gjør at ulike kommuner praktiserer innkreving av eiendomsskatt av festede tomter ulikt. Det er tydelig behov for å gjøre en ny vurdering av reglene sett i lys av endringene i loven de siste årene, samt sørge for at reglene blir klarere slik at man unngår ulik praksis i kommunene.

Svar:

Lov 20. desember 1996 nr. 106 om tomtefeste (tomtefesteloven) ble endret ved lov 2. juli 2004 nr. 63, i kraft 1. november 2004, og ved lov 30. juni 2006

nr. 52, i kraft 1. juli 2006. Høyesterett vurderte grunnlovsmessigheten av disse endringene i dommer avsagt 21. september 2007.

Lov 6. juni 1975 nr. 29 om eiendomsskatt til kommunane (eiendomsskattelova) inneholder ingen eksplisitte regler om hvem som er debitor for eiendomsskatt på festetomter. Finansdepartementet har i en fortolkningsuttalelse fra 1992 lagt til grunn som det prinsipielle utgangspunktet at fester skal betale eiendomsskatt for verdien av bygningen, mens bortfester (grunneier) skal betale eiendomsskatt for verdien av tomten. Prinsippet er senere slått fast av Høyesterett i en dom inntatt i Rt. 2002 side 1411. I fortolkningsuttalelsen la imidlertid departementet også til grunn at det gjelder et unntak for festeavtaler med lenger varighet enn 99 år, eller når festeren har ensidig rett til å forlenge avtalen uten tidsbegrensning. I disse tilfellene anses festeren som eier av tomten i forhold til eiendomsskattekravet. Det er en gammel rettstilstand i Norge at totale bruksretter likestilles med (reell) eiendomsrett når retten har en varighet på over 99 år. Jeg legger til grunn at de nevnte prinsippene er fulgt opp i kommunenes praksis. Det som beskrives som ulik praktisering fra kommunenes side kan derfor også skyldes at festekontrakter kan variere i innhold med hensyn til varighet og mulighet for forlengelse. Jeg vil imidlertid ikke utelukke at enkelte kommuner ennå ikke har fått gjennomgått konsekvensene av endringene i tomtefesteloven og høyesterettsdommene det vises til.

Uttalelsene fra Finansdepartementet ble avgitt før tomtefesteloven ble endret. Endringene har styrket festers posisjon i avtaleforholdet.

Finansdepartementet vil gjennomgå spørsmålet om eiendomsskatt på festetomter i lys av endringene i tomtefestelovgivningen og vurdere om det er behov for nærmere regulering i eiendomsskattelova.

SPØRSMÅL NR. 556**Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 7. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Ifølge NRK Rogaland 29.01 og Haugesunds Avis 30.01.2008 har Avinor takket nei til tilbud om privat utbygging av utenlandsavdelingen ved Haugesund Lufthavn Karmøy og vil i stedet foreta en lite fremtidsrettet og redusert ombygging av terminalen.

Vil statsråden sørge for at Avinor aksepterer tilbudet, eller på annen måte sørge for å finansiere en fremtidsrettet utbygging som imøtekommer dagens og fremtidens behov for reisende?»

BEGRUNNELSE:

I svaret fra Avinor vises det til at en er klar over problemer med plassmangel pga. økning i utenlandstrafikken, taxfree salg, og sist, men ikke minst økning i innenlandstrafikken.

Reisende til og fra Haugesund Lufthavn Karmøy opplever i dag, forholdsvis kummerlige forhold i terminalene med tanke på fasiliteter. Avinor foreslår en ombygging innenfor dagens bygningsvolum og mener dette vil bedre fasilitetene både på innland og utland samt at det blir mindre kostbart. Dette synes som en lite fremtidsrettet investering.

Svar:

Som statlig aksjeselskap, heleid av Samferdselsdepartementet, skal Avinor AS drive og utvikle statens luftfartsanlegg og legge til rette for sikker og effektiv luftfart. En viktig side av dette er utvikling og utbygging av terminalkapasitet. Samferdselsdepartementet har innhentet innspill fra Avinor for å svare på dette spørsmålet.

Avinor har varslet om store investeringsbehov på lufthavnene i de kommende årene, både i forbindelse

med sikkerhetsoppgraderinger som følge av myndighetskrav, kapasitetsutvidelser på grunn av stor trafikkvekst og et betydelig vedlikeholdsetterslep. For å kunne opprettholde dagens lufthavnstruktur er det av stor betydning at Avinor evner å prioritere riktig nivå på sine utbyggingsprosjekter.

Til Samferdselsdepartementet opplyser Avinor at selskapet har utredet ulike alternativer - både påbygging og ombygging - for å bedre forholdene for passasjerene ved Haugesund lufthavn. Avinor har konkludert med at en begrenset ombygging innenfor dagens bygningsvolum vil gi akseptable forhold. Denne ombyggingen er budsjettert og planlagt utført i løpet av 2008.

Avinor opplyser videre at selskapet har mottatt et tilbud fra Lufthavnutbygging AS (LUB) om et lån på kr. 70 millioner forutsatt at Avinor bygger en ny utenlandsterminal ved Haugesund lufthavn. Avinor har vurdert dette tilbudet om lån og vilkårene for lånet innenfor selskapets totale låneramme, men vurdert mot andre prioriterte tiltak i Avinor har selskapet valgt å ikke bygge en slik ny utenlandsterminal ved Haugesund nå. Avinor gir også uttrykk for at en aksept av det mottatte lånetilbudet fra LUB er vurdert å kunne innebære brudd på regelverket om offentlige anskaffelser som Avinor som heleid statlig selskap er omfattet av.

Etter at Stortinget vedtok å etablere Avinor som heleid statlig aksjeselskap i 2003, ligger investeringsbeslutningene til selskapets styre og ledelse, innenfor selskapets rammebetingelser og de retningslinjer som er trukket opp for selskapet gjennom statens eierstyring. Jeg ser ikke grunnlag for å gripe inn gjennom eierstyring i de beslutninger selskapet har lagt fram for meg i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 557**Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl****Besvart 8. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hva gjennomgangen av ENEA mer konkret består i, når granskingen forventes avsluttet og når Stortinget vil få seg forelagt denne og forslag til tiltak for å sikre at Stortingets forutsetninger følges opp?»

BEGRUNNELSE:

Den såkalte ENEA-operasjonen kan til dels ha synliggjort manglene på koordinering, gjennomføring og oppfølging av saker som handler om overgrep mot barn gjengitt på nettet, jfr Aftenposten 29.01.2008. Behovet for en total gjennomgang av

hva som har skjedd og aller helst ser ut til å ikke ha skjedd i forhold til identifisering av barna er åpenbart. Departementet varslet raskt en gjennomgang av sakskomplekset og deler således undertegnede bekymring. Samtidig har Stortinget behov for å vite mer om hva, hvordan og hvem som skal evalueres i forhold til hva som er gitt av politiske føringer.

Svar:

Regjeringen har i Soria Moria-erklæringen lagt til grunn at den vil intensivere innsatsen mot overgrep mot barn. Internett skal ikke virke som en friso- ne som gir store muligheter for overgrep til både spredning av bilder av overgrep og til å bruke Internett til å komme i kontakt med sårbare og kontaktsø- kende barn og unge.

Denne form for kriminalitet krever en bred og forsterket innsats på flere plan fordi den gir seg uttrykk på flere måter og i mange sammenhenger. Databeslagene i saker om seksuelle overgrep mot barn inneholder ofte store mengder bilde- og filmmateria- le. Jeg har fått opplyst fra Politidirektoratet at analyse av slike beslagene er meget tid- og ressurskrevende både for politiet, påtalemyndigheten og domstolene. Operasjon ENEA-sakene er i denne sammenheng ikke noe unntak. Det er derfor viktig med et godt samarbeid mellom sårorganene og lokalt politi i slike operasjoner. Politidirektoratet har overfor meg framhevet at Operasjon ENEA på mange måter har gitt politiet ny kunnskap både når det gjelder omfang og kompleksitet i sakene.

For å kunne møte utfordringene og særegenhetene som denne typen kriminalitet synes å inneholde, har politiet iverksatt flere relevante tiltak. Politidirek- toratet arbeider nå med å øke bemanningen ved Kri- pos, samt utvikle de teknologiske forutsetningene, for å kunne øke innsatsen mot overgrep mot barn og gjøre arbeidet mer effektivt. En fullstendig gjennom- gang og oppgradering av dagens tipsmottak av over-

grep vil bli gjennomført for å gjøre denne tjenesten lettere tilgjengelig og mer synlig for brukerne av In- ternett, spesielt for barn. Nytt tipsmottak er planlagt å foreligge i løpet av 2008. Etter Operasjon ENEA- aksjonen i 2004 har man dessuten satset på forebyg- gende tiltak. Kripos har videreført det forbyggende arbeidet med filter som sperrer tilgangen til nettste- der som viser bilder av overgrep mot barn. Filteret oppdateres jevnlig med nye lister fra Kripos som er basert på tips og egen etterretning.

Jeg er videre av riksadvokaten gjort kjent med at man derfra ved enkelte anledninger har fulgt opp av- viklingen av de sakene som oppsto etter Operasjon ENEA. Et betydelig antall saker har endt med reak- sjon. En gjennomgang av anmeldelsene i Operasjon ENEA, viser at pr. 01. 02. 2008 er 244 av 253 anmel- delser påtalemessig avgjort. To saker ligger fortsatt til etterforskning. I alt er det avsagt 144 dommer og det er utferdiget 46 forelegg. 49 saker er av forskjellige årsaker henlagt. Jeg kan også nevne at Det nasjonale statsadvokatembetet for tiden arbeider med utkast til nærmere påtalemessige direktiver for behandlingen av saker med overgrep mot barn og bilder av dette m.v.

Jeg stiller meg imidlertid uforstående til at "De- partementet varslet raskt en gjennomgang av saks- komplekset...", slik representanten Dahl synes å for- utsette i sin begrunnelse for spørsmålet. Disse sakene som springer ut av Operasjon ENEA, er individuelle straffesaker som hører inn under påtalemyndighetens ansvarsområde. Som sådan tilligger det ikke meg å iverksette noen gjennomgang av disse sakene og et- terforskningen av dem.

Jeg vil avslutningsvis takke stortingsrepresentan- ten for engasjementet. Jeg setter pris på at han så vel som jeg er opptatt av oppfølgingen av denne type kri- minalitet i Norge til det beste for barna, og for at vi skal ta vår del av ansvaret for det internasjonale sam- funns bekjempelse av seksuelle overgrep mot barn.

SPØRSMÅL NR. 558

Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant André Oktay Dahl

Besvart 6. februar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Vil statsråden sikre mer uavhengige kontrollut- valg som kan utøve sin tilsynsfunksjon langt mer ef- fektivt enn i dag, herunder vurdere å lovregulere min- dretallets initiativrett og at flertallet i et kontrollut- valg ikke kan identifiseres med dem utvalget skal kontrollere?»

BEGRUNNELSE:

I etterkant av Terra-skandalen har statsråden varslet at det skal fremmes tiltak for å forebygge at dette kan hende igjen. Statsråden og regjeringsparti- ene har tidligere avvist forslag om å gjøre kommune- nes kontrollutvalg mer uavhengige, f.eks. å gi min- dretallet i disse initiativrett. Undertegnede har fått

flere henvendelser om hvordan kontrollutvalgene i flere kommuner besettes med flertall fra posisjonspartiene og at posisjonen til overmål tar ledervervet selv. Kombinasjonen av den kommunale konsensuskultur, mangel på kunnskap om hvordan kontrollutvalgene skal utføre sitt verv samt at politiske flertall i kontrollutvalg er det samme som det flertallet som styrer den enkelte kommune, kan være uheldig.

Svar:

Jeg legger stor vekt på den rolle de kommunale kontrollutvalgene har, og deler representanten André Oktay Dahls målsetting om at utvalgene skal være effektive og aktive tilsynsorganer. Jeg er også enig i at en forutsetning for dette er at medlemmene i kontrollutvalget til sammen har bred kompetanse. Departementet legger vekt på å følge utviklingen, og vil regelmessig vurdere om lov- og forskriftsverk gir hensiktsmessige rammebetingelser for kontrollutvalgene.

Uavhengighet er avgjørende for å kunne utføre kontroll- og tilsynsarbeid på en troverdig måte, og det er derfor svært strenge valgbarhetsregler for kontrollutvalget. En utfordring for kontrollutvalgene er å balansere hensynet til uavhengighet på den ene siden og behovet for samarbeid med politiske og administrative organer i kommunen på den andre. Dersom det skulle vise seg å være et gjennomgående trekk at kontrollutvalgenes uavhengighet er for svak, bør det vurderes lovendringer.

Spørsmålet om mindretallet i utvalget bør gis rett til å kreve iverksatt bestemte kontrolltiltak er en av de problemstillinger som da kan vurderes. Dette spørsmålet har en viktig prinsipiell side siden det i dag gjelder for kontrollutvalgene som for andre organer i kommunen, at vedtak treffes med alminnelig flertall. I en slik vurdering vil det også måtte tas hensyn til at kontrollutvalget etter loven er direkte underordnet kommunestyret, og utøver tilsyn og kontroll på vegne av dette. I dette ligger at kommunestyret også i prinsippet kan gi instruks for kontrollutvalgets virksomhet. Dersom mindretallet i utvalget gis en lovfestet rett til å kreve iverksatt bestemte kontrolltiltak, vil kommunestyrets innflytelse bli avskåret i lov - så langt som mindretallets lovfestede rett strekker seg. Departementet har tatt initiativ til å innhente et mer forskningsbasert erfaringsgrunnlag for å kunne

vurdere nærmere om kontrollutvalgene har tilstrekkelig uavhengighet.

En ordning som praktiseres i enkelte kommuner er at kontrollutvalget sammensettes slik at opposisjonen i kommunestyret får flertall. Dette kan styrke tiliten til at kontrollutvalget er uavhengig av flertallet. Samtidig kan det innebære en risiko for misbruk ved at kontrollutvalget brukes som en arena for politisk "omkamp". Her må kryssende hensyn avveies mot hverandre. I Ot.prp. nr. 70 (2002-2003) uttaler departementet at det ikke ser grunn til å gå nærmere inn på en vurdering av hvorvidt utvalgets flertall bør komme fra opposisjonen i kommunestyret, fordi en slik ordning ville legge for sterke bindinger på kommunestyrets valgmyndighet. Jeg gjør oppmerksom på at departementet i september i år venter å få inn en rapport om kommunal organisering (Organisasjonsdatabasen) som blant annet vil gi informasjon om i hvilken utstrekning leder av kontrollutvalgene kommer fra posisjonen eller opposisjonen i kommunestyrene og fylketingene.

Selv om uavhengighet og kompetanse er helt sentralt i kontroll- og tilsynsarbeid, vil det gjerne også være slik at de ressurser som kommunene stiller til rådighet for kontrollutvalget og sekretariatets virksomhet, i praksis utgjør en sentral rammebetingelse. Her er kommunenes bevissthet om viktigheten av kontroll- og tilsynsarbeidet helt avgjørende. I mars 2009 vil det for første gang foreligge KOSTRA-tall (foreløpige tall) som vil vise hvilke økonomiske ressurser kommunene bruker på kontrollutvalgets arbeid og revisjon. KOSTRA-tallene vil gi departementet informasjon og vil legge til rette for at kommunene kan sammenligne seg med hverandre.

Jeg sendte 3. oktober i fjor ut et høringsnotat med forslag til regler som skal bidra til økt åpenhet og rolleklarhet i kommuner og fylkeskommuner. Her drøftes blant annet om det bør lovfestes bestemte rettigheter for mindretallet i kontrollutvalget. I notatet konkluderte departementet med at det ikke synes å være grunnlag for å lovfeste noen slike rettigheter. Det ble lagt vekt på at det i praksis ikke synes å være et problem at et flertall motsetter seg berettigede granskinger. Vi har mottatt noen høringsuttalelser som berører dette, og spørsmålet vil bli omtalt i proposisjonen som jeg tar sikte på fremme i løpet av denne vårsesjonen.

SPØRSMÅL NR. 559**Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes****Besvart 7. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Af-decom har inngått avtale med Conoco Philips om opphugging av plattformer fra Ekofisk ved et landanlegg i Vats, Vindafjord kommune. Virksomheten kan medføre utslipp av tungmetaller som bly, kvikksølv og kadmium. Af-decom har søkt SFT om utslipp av 7,8 kg Hg over 20 år og 650 kg oljeholdig vann pr år. Vats er en bygd ved en allerede overgjødlet lavterskelfjord.

Er statsråden enig i at fullrensing må være å foretrekke for en så viktig og langsiktig industriell virksomhet, og hva kan statsråden i så fall gjøre?»

Svar:

Når det gjelder utslipp av kvikksølv og oljeholdig vann fra AF Decom sin virksomhet ved Vats mottaksanlegg, viser jeg til behandling av saken hos ansvarlige myndigheter.

Statens forurensningstilsyn (SFT) ga 30.06.2005 utslippstillatelse til AF Decom AS sitt mottaksanlegg i Vindafjord kommune. Saken er senere delegert til Fylkesmannen i Rogaland. Som forurensningsmyndighet i saken ga fylkesmannen 27.04.2007 revidert tillatelse etter forurensningsloven, etter søknad fra

AF Skandinavia AS, AF Decom. I denne sammenheng har søknaden vært kunngjort og sendt på høring til berørte parter. Saken ble påklaget til SFT av AF Skandinavia AS. SFT opprettholdt i brev av 30.01.2008 fylkesmannens vedtak for Vats mottaksanlegg for utrangerte marine konstruksjoner, med én endring knyttet til intern påslippsgrense for prosessvann.

Gjennom utslippstillatelsen er det satt krav til maksimale utslippsmengder per år for olje og tungmetaller. Med de krav som er stilt er det etter SFTs syn liten fare for negative effekter på helse og miljø. SFT legger til grunn at bedriften i framtiden jobber systematisk for hele tiden å redusere sine utslipp til sjø, herunder anvendelse av beste tilgjengelig teknologi og tiltak for bedre utsortering av kvikksølvholdige avfallsfraksjoner på tidligere trinn i avfallskjeden. Dersom det i framtiden viser seg nødvendig å stille enda strengere krav vedrørende utslipp til sjø, vil Fylkesmannen i Rogaland kunne fatte vedtak om dette. Fylkesmannen vil også kunne stille krav om framtidige undersøkelser for å følge miljøtilstanden i fjordsystemet.

SPØRSMÅL NR. 560**Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen****Besvart 8. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil finansministeren ta initiativ til at Regjeringa i revidert nasjonalbudsjett eller seinast i samband med statsbudsjettet for 2009, tilfører det nye NO_x-miljøfondet innbetalingane frå NO_x-avgifta i 2007 på om lag 1,4 milliardar kroner?»

GRUNNGJEVING:

Venstre er glad for at styresmaktene og næringslivet er komne fram til semje i NO_x-saka og at dei saman har lagt fram ein miljøavtale som erstattar NO_x-avgifta i si noverande form. Avtalen inneber

mellom anna at den reduserte NO_x-avgifta som vert innbetalt, skal plasserast på eit fond og at fondsmidlane skal nyttast til tiltak for å redusere NO_x-utsleppa.

I 2007, då NO_x-avgifta var kr 15,- per kilo, vart det innbetalt om lag 1,4 milliardar kroner i avgift til staten. Med den reduserte prisen - og tilsvarende utslipp - vil det nye fondet bli tilført om lag 0,4 milliardar kroner årleg; altså berre ca. 1/4 av innbetalingane i 2007. Venstre er skuffa over at Regjeringa ikkje tok steget og overførte 2007-innbetalingane til det nye miljøfondet.

Svar:

Etter vedtaket i Stortinget om avgift på utslipp av NO_x § 2 d, vert det gjeve fritak for utslpps skjelder omfatta av miljøavtale med staten om gjennomføring av NO_x-reduserande tiltak i samsvar med eit fastsett miljømål. Miljøverndepartementet har på vegne av Regjeringa blitt samd med 14 næringsorganisasjonar om ein slik miljøavtale. Avtalen har som følge at verksemdar som sluttar seg til avtalen, får eit mellombels fritak frå NO_x-avgifta fram til 31. desember 2010, mot at dei kollektivt set i verk utsleppsreduserande åtgjerder på om lag 30 000 tonn. Fritaket frå NO_x-avgifta kan først tre i kraft når EFTA sitt kontrollorgan (ESA) har godkjent ordninga. Verksemdar som tiltrer avtalen innan 1. juli 2008, vil få refundert NO_x-avgift som er betalt i perioden frå 1. januar 2008 og fram til ESA sitt vedtak.

Næringsorganisasjonane har, for å oppfylle avtaleforpliktingane, tatt initiativ til å opprette eit privat fond, Næringslivets NO_x-fond. Fondet er planlagt fi-

nansiert ved innbetalingar til fondet frå dei tilslutta verksemdene. Ifølgje NHO er satsane for slik betaling i 2008 sett til 11 kroner pr. kg NO_x for offshore-selskapa og 4 kroner pr. kg NO_x for fiskefartøy, skip og hurtigbåtar, fastlandsindustri, luftfart og fjernvarme mv. Det er styret til NO_x-fondet som fastset desse satsane, og som dermed samstundes avgjer kor mykje fondet skal ha disponibelt i kapital som kan nyttast til NO_x-reduserande tiltak.

I Budsjett-innst. S. nr. 1 (2006-2007) omtalar fleirtalet i Finanskomiteen tilhøvet mellom NO_x-avgifta og eit eventuelt privat fond: "Flertallet vil peke på at dersom næringslivet skulle ønske å etablere et fond for å finansiere NO_x-tiltak, må dette gjøres utenfor avgiftssystemet for å sikre at utbetalingene ikke blir å anse som statsmidler i relasjon til EØS-regelverket om offentlig støtte." Eg deler fleirtalet si vurdering og meiner at eit tilskot frå staten til Næringslivets NO_x-fond vil vere i strid med regelverket om offentlig støtte EØS-avtalen.

SPØRSMÅL NR. 561

Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad

Besvart 7. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Er det realistisk å tro at Jernbaneverket vil foreta en opprusting av Namsos-banen i nær framtid, eller alternativt, kan det være mulig å gi en statlig garanti til eventuelle drivere av Namsos-banen?»

BEGRUNNELSE:

På grunn av økning i råvareprisene på verdensmarkedet er det nytt håp for gjenåpning eller nyåpning av en rekke mineralforekomster i Indre Namdal og på svensk side. Dette er i realiteten de mest "naturgitte forhold" vi har til ny næringsaktivitet i Namdalen.

Transportpotensialet for mineraler fra Indre Namdal og Stekenjokk i Sverige til havn i Norge kan fort bli i størrelsesorden 2-3 millioner tonn hvert år. Bare aplittforekomsten i Namsskogan alene har et transportpotensial på 1-1,5 millioner tonn årlig.

Skal det transporteres med bil, vil trafikken på veiene i distriktet øke med 260-390 store lastebiler hver dag - og hver vei. Verken veiene eller miljøet for øvrig har en slik kapasitet. Derfor er jernbanetransport eneste alternativ.

Svar:

Persontrafikken på Namsos-banen ble nedlagt i 1978, mens godstrafikken ble opprettholdt med ett godstog i uken fram til 2004. Banen har i dag store begrensninger både med hensyn til hastighet og aksellast og nedre del av banen er i dag disponert til veg. Jernbaneveket har ikke foretatt oppdaterte beregninger på hva det vil koste å oppruste Namsos-banen, men opplyser at Structon Rail på oppdrag fra næringslivet i Namsos-regionen, har utarbeidet en tilstandsvurdering av banestrekningen som viser kostnader på hhv 155 mill. kr og 260 mill. kr, basert på to opprustingsalternativer, for å kunne reetablere godstrafikk på banen.

Jernbaneverket har mottatt henvendelser fra et prosjekt i regi av Heli Utvikling som omfatter utvinning av mineralet aplitt fra forekomster i Namskogan og som undersøker muligheten for transport fra Namskogan og ut til havn med jernbane. Det jobbes med alternativ transport mot Mosjøen og/eller Namsos. Det vil i tilfelle være snakk om to godstog i hver retning hver dag. Avstanden til havn i hhv Mosjøen og Namsos er omtrent like lang. Jernbaneverket mener

at det vil det være mest realistisk og minst kostnadskrevenne å transportere ut via havn like nord for Mosjøen (Holandsvika). Jernbaneløst regner med at dette vil kreve mindre investeringstiltak på Nordlandsbanen på mellom 10 og 12 mill. kr. Å kunne ta i bruk Namsos-banen vil kreve betydelige investeringer for å klargjøre banen for godstrafikk og det foreligger per i dag ingen planer for prioritering av midler til opprusting av Namsos-banen og i etatenes forslag til NTP 2010-2019 prioriteres ikke midler til opprusting av Namsos-banen.

Jeg er opptatt av å få overført godstransport fra veg til bane og er enig i at dersom foreliggende planer om utvinning av nevnte mineralforekomster blir realisert, er det viktig å legge forholdene til rette for at nødvendig transport fram til utskipingshavn kan foregå på jernbane dersom dette er praktisk mulig og er den mest lønnsomme transportløsningen sett ut fra et samfunnsmessig perspektiv. Nordlandsbanen har i dag 22,5 tonn aksellast, og med regjeringens økning av jernbanebudsjettene er utbygging av fjernstyring og nye kryssingsspor på banen prioritert, noe som innebærer at det vil være ledig kapasitet til de aktuelle transportene mellom Namskogan og Mosjøen. Ut fra den informasjonen jeg har fått, tyder alt på at den billigste og mest praktiske løsningen vil være å bruke Nordlandsbanen som transportløsning i stedet for å måtte foreta en omfattende og kostbar opprusting av Namsos-banen.

Utbygging og drift av det nasjonale jernbaneløst ivaretas av staten og har etter 1996 blitt ivaretatt

av staten v/Jernbaneløst. Det har derfor ikke vært gitt statsgaranti til utbygging og drift av jernbaneløst i Norge. Det gis i dag heller ikke statsgaranti til togselskap som trafikkerer det nasjonale jernbaneløst. En slik garanti vil i tilfelle innebære at Namsos-banen tas ut av det statlige jernbaneløst og eierskapet overtas av andre interessenter. Forslag om en slik garanti må i tilfelle forelegges for Stortinget på tilsvarende måte som for en ordinær bevilgning. Som grunnlag for å fremme et slikt forslag, må det i tilfelle sendes en konkret søknad til Samferdselsdepartementet om hvem som ønsker en slik garanti, hva en slik garanti skal omfatte og størrelsen på et eventuelt garantibeløp. I utgangspunktet er jeg skeptisk til å fremme et forslag om garanti som innebærer at staten likevel blir sittende med risikoen for opprustningen og den framtidige driften av Namsos-banen selv om eierskapet og driftsansvaret blir overført til andre interessenter. For staten innebærer dette reelt sett samme forpliktelser som om staten selv går inn med bevilgninger til opprusting og framtidig drift av denne banestrekningen. Det er ikke noe i veien for at andre interessenter kan søke Jernbaneløst om å overta eierskapet til Namsosbanen og selv foreta nødvendig opprusting og stå for drifting av banen uten statsgaranti. Det må i tilfelle søkes om nødvendig tillatelse fra Statens jernbanetilsyn om drifting av jernbaneløstinfrastruktur.

Vi vil for øvrig vise til høring i fylkene på etatenes forslag til NTP 2010-19 og at vi vil legge stor vekt på fylkets prioriteringer i høringsprosessen.

SPØRSMÅL NR. 562

Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant Linda C. Hofstad Helleland

Besvart 7. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at det ved utlysning av ny konsesjon for fly fra Røros blir lagt vekt på at man får flytider som er hensiktsmessige for befolkning og næringsliv på Røros?»

BEGRUNNELSE:

I forbindelse med konkursen i Coast Air har spørsmålet om ruteflytrafikken til Røros blitt aktualisert. Frem til nå har Røros hatt et dårlig flytilbud, med svært ukurante rutetider som i liten grad imøtekommer næringslivets, reiselivets og innbyggernes behov. I vilkårene for dagens rutetilbud står det in-

genting om rutetidene, men at "Publikums etterspørsel etter flyreiser skal hensyntas".

Svar:

For å sikre et godt flytilbud på en del flystrekninger hvor det ikke eksisterer tilstrekkelig trafikkgrunnlag for kommersiell drift, kjøper staten flyrute-tjenester av flyselskaper. Kontrakt for å drive disse rutene tildeles etter en anbudskonkurranse som er åpen for alle flyselskap som er godkjent i EØS - området. Rutetilbud og pris vurderes ved hver anbudsutlysning.

I tilknytning til ruten Røros-Oslo v.v er det for

inneværende anbudsperiode fastsatt et krav om seks ukentlige avganger tur/retur med trafikkplikt alle dager unntatt lørdag. Samferdselsdepartementet har merket seg synspunktene som kom frem fra lokalt hold i høringen til neste anbudsutlysning hvor det ble uttrykt et ønske om et utvidet rutetilbud. Dette vil bli vurdert, men det er for tidlig å si hvilken løsning som blir valgt for ruten Røros - Oslo v.v. Dette blir først klart når anbudet lyses ut våren 2008.

På bakgrunn av at Coast Air 23. januar i år slo seg selv konkurs, opphørte alle flygninger på ruten Fagernes - Oslo v.v og Røros - Oslo v.v. Departementet har startet arbeidet med å få på plass nye kontrakter om rutedrift fram til ny anbudsperiode starter 1. april 2009. En midlertidig løsning fram til dette arbeidet er avsluttet, ble etablert sist fredag, med oppstart allerede denne uken.

SPØRSMÅL NR. 563

Innlevert 30. januar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 7. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I Samferdselsdepartementets budsjett for 2008 er det omtalt at en strategi for norsk luftfart skal utarbeides og bl.a. vil fungere som et innspill til Nasjonal transportplan. Jeg viser videre til at Regjeringen gjennom sin klimafokuserte miljøpolitikk åpner for tiltak som vil redusere og begrense innenlands luftfart.

Hvordan vil strategidokumentet bli lagt frem for Stortinget slik at også Stortinget kan gjøre vurderinger og beslutninger for norsk luftfart i 10-årsperioden 2010-2019 basert på denne strategien?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til St.prp. nr. 1 (2007-2008) for budsjettåret 2008 Utgiftskapittel: 1300-1380 Programkategorier 21.20 Luftfartsformål Hovedutfordringer og tilstandsvurdering der det bl.a. heter;

"På bakgrunn av bl.a. en del uro i luftfarten i 2005 og 2006 som gikk ut over regulariteten, har Samferdselsdepartementet satt i gang et arbeid med å utarbeide en strategi for norsk luftfart. Formålet med strategien er å gi en oversikt over situasjonen i norsk luftfart og vurdere hvilke tiltak som ev. bør settes i verk. Departementet tar sikte på å ferdigstille strategien innen utgangen av 2007. Strategien vil foreligge som en rapport fra Samferdselsdepartementet, og vil bl.a. fungere som et innspill til Nasjonal transportplan."

Jeg viser til fremlagt forslag til NTP 2010-2019 der det statlige selskapet Avinor tilrår at regionale lufthavner også finansieres ved statlige kjøp og ikke bare gjennom kryss-subsidiering.

Videre fraråder Avinor statlig utbytte fra selska-

pet de nærmeste årene pga. store investeringsbehov knyttet til sikkerhet og drift på statlige flyplasser.

Endelig viser jeg til avtale om klimameldingen mellom regjeringspartiene og partiene H, KrF og V der også tiltak for å redusere, begrense og hindre bruk av fly som innenlands transportmiddel omtales. For å kunne foreta en samlet vurdering av fremtidig luftfart i Norge - slik rullering av Nasjonal transportplan legger opp til er det etter min mening derfor viktig at den omtalte strategien for norsk luftfart fremlegges som egen sak for Stortinget.

Svar:

I vår varslede strategi for norsk luftfart vil Samferdselsdepartementet gi en bred gjennomgang av tilstanden og utfordringene for luftfarten i Norge i dag. Med utgangspunkt i denne gjennomgangen vil det bli pekt ut strategier for den politikken Regjeringen vil føre på dette området de neste årene. Et par sentrale utfordringer for norsk luftfart er nevnt i spørsmålet; klimautfordringen og de økonomiske utfordringene i Avinor.

Strategien vil være et dokument for Regjeringen og vil ikke bli lagt fram som stortingsdokument, men strategien vil særlig fungere som et innspill til stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan (NTP). INTP vil Regjeringen gi en helhetlig gjennomgang av transportpolitikken for 10-årsperioden 2010-2019. Strategien vil også kunne gi innspill til neste ei-ermelding om Avinor. I den grad strategien vil inneholde forslag som krever vedtak i Stortinget, vil slike forslag bli fremmet for Stortinget på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 564**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 7. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Ønsker finansministeren at det gis insentiver til import av miljøvennlige hybridbiler også når de importeres fra USA?»

BEGRUNNELSE:

Hybridbiler gir mindre utslipp, og man skulle tro det var Regjeringens ønske at slike biler ble importert til Norge. Men for hybridbiler produsert for det amerikanske markedet opplever man tvert imot en avgiftsøkning i engangsavgiften fordi det kreves avgiftsberegning med motorvolum som komponent. Årsaken er at amerikanerne benytter andre standarder for å måle utslipp av CO₂ enn de som benyttes i Europa. Verdien er visstnok kompliserte å regne om. Spørsmålet er om man vil konstruere skikkelige omregningstabeller slik at også miljøvennlige biler fra USA kan importeres med lavere engangsavgift.

Svar:

Engangsavgiften ble lagt om med virkning fra 1. januar 2007. Slagvolum ble da erstattet med utslipp av CO₂ som beregningsgrunnlag, sammen med effekt og vekt. Omleggingen reduserte behovet for å opprettholde egne spesialordninger for hybridbiler. Disse ble da endret slik at det nå bare gis et fratrekk på 10 prosent i vektavgiftsgrunnlaget, mens det tidligere ble gitt 25, samt at effekten av elektromotoren ble holdt utenfor. Ut fra de beregninger som ble gjort den gang skulle den nye spesialordningen kombinert med innføring av CO₂-komponenten føre til at hybridbiler kom minst like godt ut som før.

Engangsavgiften beregnes på bakgrunn av de kjøretøytekniske data slik disse fremgår av typegodkjenning eller enkeltgodkjenning av motorvognen. Dette gjelder også ved fastsettelse av CO₂-komponenten. Ved godkjenning av personbiler skal det legges fram underlag fra fabrikant eller uavhengig laboratorium som viser drivstofforbruk og CO₂-utslipp, slik dette skal måles i henhold til Rådskonklusjon 80/1268 EØF med senere endringer. Disse dataene legges inn i motorvognregisteret og danner altså grunnlaget for avgiftsberegningen. Ikke alle kjøretøytyper er omfattet av plikten til å dokumentere utslipp av CO₂. Dette gjelder de fleste vare- og lastebiler og eldre, bruktimporterte biler. I tillegg spesialimporteres det en del kjøretøy som ikke er produsert for det europeiske markedet, og som er testet etter andre målemetoder. For slike kjøretøy vil de oppgitte CO₂-utslippstallene ikke være sammenliknbare med målinger for biler produsert for det europeiske markedet. Departementet vurderte flere alternativer for hvordan kjøretøy uten relevante utslippstall skulle håndteres innenfor engangsavgiften. Løsningen ble å beholde slagvolum som beregningsgrunnlag. I den forbindelse ble satsstrukturen for disse kjøretøyene endret slik at avgiften i størst mulig grad samsvarer med de antatte utslippsverdiene.

Engangsavgiften er under løpende vurdering. Dersom hybridbiler produsert for det amerikanske markedet kommer særlig dårlig ut av omleggingen, er dette et forhold det kan være grunn til å se nærmere på. Hvorvidt det er grunnlag for å endre regelverket er det imidlertid for tidlig å si noe om.

SPØRSMÅL NR. 565**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 6. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Aker Kværner har lenge vært tydelige på at de tidligst vil ha fullskala renseteknologi klar i 2013. Dette ble tydelig kommunisert overfor daværende energiminister Enoksen på samrådsmøte om CO₂-

håndtering 26/1-07. Statssekretær Stubholt hevdet i politisk kvarter at Aker Clean Carbon skal kunne levere fullskala anlegg i 2012.

Hvor har Aker Kværner offentlig sagt at de tar sikte på å ha fullskala CO₂-rensing klar i 2012?»

Svar:

Aker og Aker Clean Carbon har presentert meget interessante planer om en pilot for fangst av CO₂ på Kårstø. Utvikling av kostnadseffektiv teknologi er av avgjørende betydning for at CO₂-fangst skal bli et godt virkemiddel i kampen mot global oppvarming.

I forbindelse med Akers lansering av planene om en pilot for CO₂-fangst, har jeg registrert selskapets signaler i presseinformasjon 24. januar om at Aker Clean Carbon har bekreftet interesse for å delta i videre studier og etter hvert bygging av fullskalaanlegget på Kårstø. Basert på materialet fra samme presseinformasjon, går det frem at et fullskala fangstan-

legg basert på Aker Clean Carbons Just Catch-teknologi vil kunne stå klart i 2012.

I forhold til oppstartstidspunkt, er jeg imidlertid opptatt av at Gassnova nå får gjort en grundig og ordentlig prekvalifisering av mulige leverandører av fangstanlegget på Kårstø. Gjennom denne prosessen vil vi få bedre kunnskap om når de forskjellige teknologileverandørene vil kunne være i stand til å levere et fullskala CO₂-fangstanlegg. Og det er denne informasjonen Regjeringen vil ta stilling til når investeringsgrunnlaget for CO₂-fangsanlegget på Kårstø foreligger høsten 2009.

SPØRSMÅL NR. 566

Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 6. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«I politisk kvarter på NRK 31.01.08 sår statssekretær Stubholdt tvil om regnestykket som viser at CO₂ rensing på Kårstø vil koste 17, 5 milliard kroner over 25 år. Regnestykket er basert på en rensekostnad på 700 kr/tonn, ganget med 1 million tonn i året over 25 år.

Kan statsråden påpeke hva som er feil i regnestykket?»

Svar:

Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE) utarbeidet i 2006 en rapport om CO₂- håndtering på Kårstø. Rapporten etablerte anslag for kostnadene ved bygging og drift av et fangstanlegg for CO₂, samt transport og lagring av CO₂ i forbindelse med gasskraftverket på Kårstø.

NVE har i rapporten beregnet tiltakskostnad målt i kroner/tonn CO₂ fanget for fangstanlegget inkludert transport og lagring av CO₂. Denne tiltakskostnaden er basert på en nåverdiberegning av de totale kostnadene for fangst, lagring og transport, og er definert som den pengesum prosjektet løpende må tilføres per tonn CO₂ fanget for at prosjektets nåverdi skal bli null. En tiltakskostnad på 700 kroner/tonn CO₂ fanget vil dermed si at hvis anlegget (fangst-, transport- og lagringssystemet) fikk tilført 700 kroner/tonn CO₂ fanget, så ville kostnadene ved investering og til drift bli dekket. Denne beregningen er gjort i 2006, og 700 kroner/tonn CO₂ er altså 2006 kroner.

For disse beregningene forutsatte NVE en bl.a. kalkulasjonsrente på 5 %, en økonomisk levetid på 25 år, en kraftpris på 36 øre/kWh og en brukstid på kraftverket på 8000 timer full last. Sleipner ble lagt til grunn som lagringsplass. Det ble også gjort forutsetninger om tidsmessig fordeling av investeringskostnaden.

Den metoden som NVE har valgt, er en vanlig måte å beregne dagens verdi av tiltakskostnad for et prosjekt som skal gå over mange år. Metoden muliggjør en sammenligning mellom ulike prosjekter. Tiltakskostnaden på 700 kroner/tonn er beregnet ut fra en diskontering av den fremtidige kostnadsstrømmen (basert på de nevnte forutsetningene) fordelt på forventet volum av fanget CO₂. Når en skal beregne dagens verdi av en fremtidig kontantstrøm (enten denne er positiv eller negativ) gjøres dette ved å diskontere kontantstrømmen med en kalkulasjonsrente, som er satt til 5 %.

En nåverdiberegning av fremtidige kostnader knyttet til investering og drift av fangstanlegg samt transport og lagring av CO₂ på Kårstø, vil med de forutsetninger som er gjort i NVE rapporten være i størrelsesorden 10 milliarder kroner. Det er da forutsatt full brukstid på 8000 timer på gasskraftverket.

Nåverdien er særlig sensitiv overfor endringer i forutsatt driftstid for gasskraftverket og derigjennom fangstanlegget. Dette fordi om lag halvparten av tiltakskostnadene utgjøres av driftskostnader. Lav driftstid vil føre isolert sett til lavere kostnader for

fangstanlegget, men samtidig til at det blir mindre CO₂ å fordele kostnadene på. Som en illustrasjon på dette vises det til at det i NVE rapporten er beregnet at ved en brukstid på 2000 timer i stedet for 8000 vil

tiltakskostnaden være 2200 kroner/tonn CO₂ fanget. Det knytter seg usikkerhet til fremtidig driftstid på gasskraftverket samt endelig investeringskostnad.

SPØRSMÅL NR. 567

Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien

Besvart 12. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Regjeringen gir inntrykk av at et CO₂ renseanlegg på Kårstø er en sentral del av å utvikle ny, moderne CO₂-renseteknologi som vil være overførbar og anvendelig en rekke steder. Tidligere energiminister Enoksen uttalte derimot det motsatte, nemlig at dette var teknologi som kun ville kunne brukes i svært få tilfeller.

Var Enoksens uttalelser feil, eller kan statsråden oppsummere endringer i prosjektet som gjør at situasjonen nå er endret?»

BEGRUNNELSE:

På Stortinget 18/10-06 uttalte daværende energiminister Enoksen følgende: "[...] på Kårstø tar Regjeringen det fulle og hele ansvaret basert på dagens teknologi, som er kostbar, og som er en teknologi som kun vil være anvendbar i svært få tilfelle [...]"

Svar:

Regjeringen har satt seg ambisiøse mål knyttet til CO₂-håndtering. I desember i fjor orienterte jeg Stortinget om at Regjeringen har fastsatt kriterier for prekvalifisering av leverandører for å bygge et fangstanlegg for CO₂ ved gasskraftverket på Kårstø. Kvalifikasjonsgrunnlaget åpner for et bredere tilfang av teknologileverandører enn det som legges til grunn i

NVEs rapport av desember 2006, og er utformet slik at aktører med teknologi av ulik modenhetsgrad får mulighet til å prekvalifisere seg. Vi legger forholdene til rette for å utvikle et bredere leverandørmarked innenfor fangst av CO₂, og dette innebærer at både norske og utenlandske aktører kan melde sin interesse.

Planleggingen, byggingen og driften av CO₂-fangstanlegget på Kårstø vil gi viktige bidrag til å videreutvikle kunnskap om CO₂-fangst og oppskalering av slik teknologi. Fullskalaanlegget vil være blant verdens aller første, og erfaringene med fullskala fangst, transport og lagring av CO₂ vil være relevante for andre prosjekter. Utvikling av kostnadseffektiv teknologi er av avgjørende betydning for at CO₂-håndtering skal bli et godt virkemiddel i kampen mot global oppvarming.

Det er videre bred enighet om at utfordringene i forbindelse med fangst av CO₂ krever at flere teknologimiljøer i verden engasjerer seg. EU-kommisjonen legger for eksempel opp til utvikling av CO₂-håndteringsteknologier gjennom 12 demonstrasjonsprosjekter som skal være på plass i 2015. Anlegget på Kårstø kan bidra med viktig erfaring innenfor én av flere teknologiretninger, og vil gi nyttig erfaring i know-how, design og oppskalering som vil kunne ha overføringsverdi til andre prosjekter.

SPØRSMÅL NR. 568**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Erna Solberg****Besvart 8. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Tilleggspensjoner reguleres av Lov om foretakspensjon § 5-10, 4. ledd: "Tillegg til pensjoner kan i et enkelt år ikke overstige den prosentvise økning i folketrygdens grunnbeløp." Henvendelser jeg har fått viser at i år med høy avkastning bidrar dette til at pensjonistenes midler saltes ned i foretakene, samtidig som de over tid ikke fullt ut vil komme pensjonistene til gode.

Ønsker Regjeringen å endre lovbestemmelsen slik at oppspart pensjon i størst mulig grad skal komme pensjonistene til gode?»

BEGRUNNELSE:

Det er pensjonistenes midler som forvaltes av pensjonsforetakene, og overskuddet av forvaltningen skal sammen med den opparbeidede kapital til enhver tid dekke foretakets beregnede forpliktelser i fremtiden, samt dekke løpende administrasjonskostnader.

Bestemmelsen i Lov om foretakspensjon § 5-10, 4. ledd begrenser i hvilken grad høy avkastning vil komme pensjonistene til gode, ved at pensjonsforetakene ikke kan utbetale overskudd som i prosent av løpende pensjon er større enn endringen av Folketrygdens grunnbeløp. Det er riktignok en bestemmelse om at det kan foretas en utjevning over tre år, men reguleringen av pensjonene kan likevel ikke overstige endringen av Folketrygdens grunnbeløp, selv om inntektsmuligheten skal være til stede.

Svar:

Ved pensjonsalder utbetaler pensjonsinnretningen medlemmet en årlig pensjon (et bestemt kronebeløp). Det fremgår av lov om foretakspensjon § 9-1 at premiereserven for en pensjonsordning til enhver tid skal være så stor at den etter beregningsgrunnlaget for pensjonsordningen er tilstrekkelig til å sikre den rett til pensjon som medlemmet har opptjent. Det fremgår videre av § 8-5 annet ledd at overskudd på premiereserve for pensjoner under utbetaling skal tilføres pensjonistenes overskuddsfond. Dersom det ikke er overskudd på premiereserven for pensjoner

under utbetaling (basert på pensjonsordningens beregningsgrunnlag) vil det ikke bli tilført midler til pensjonistenes overskuddsfond etter denne bestemmelsen.

Det fremgår av lov om foretakspensjon § 5-10 første ledd at midler tilført pensjonistenes overskuddsfond hvert år skal benyttes som engangspremie for tillegg til ytelsene til pensjonistene. Alle pensjoner skal gis samme prosentvise årlige tillegg. Tillegg til pensjoner kan i det enkelte år ikke overstige den prosentvise økningen i folketrygdens grunnbeløp i året, jf. § 5-10 fjerde ledd første setning, men det kan likevel gis høyere tillegg for at reguleringen av pensjonene i året og de to foregående år sammen skal svare til den prosentvise økningen av grunnbeløpet i disse tre årene, jf. § 5-10 fjerde ledd annen setning. Overstiger midlene i overskuddsfondet i et år det beløp som trengs til engangspremien for tillegg for pensjoner, skal resten overføres til premiefondet, jf. § 5-12.

Pliktig (opp)regulering av løpende pensjoner vil således foretas ved bruk av midler i pensjonistenes overskuddsfond, og være begrenset til den regulering som kan finansieres fra pensjonistenes overskuddsfond. At den pliktige reguleringen ikke overstiger den prosentvise endringen i folketrygdens grunnbeløp, gjenspeiler en avveining mellom hensynet til regulering av pensjonistenes ytelser og hensynet til foretakets utgifter til pensjonsordningen.

Som nevnt i St.meld. nr. 2 (2006-2007) Revidert nasjonalbudsjett 2007 s. 64, er det - når alle lovendringer i folketrygdloven (alderspensjon, fleksibel pensjonsalder, uførepensjon osv.) er vedtatt, og regelverket om særaldersgrenser mv. er på plass i de offentlige tjenstepensjonslover - lagt opp til å gi Banklovkommisjonen i oppdrag å foreta konsekvenstilpasninger i lov om foretakspensjon, lov om innskuddspensjon, lov om obligatorisk tjenstepensjon og i lovgivningen om individuell pensjonsordning. Jeg anser det som hensiktsmessig å be Banklovkommisjonen foreta en vurdering av reglene om regulering av løpende pensjoner som ledd i denne gjennomgangen.

SPØRSMÅL NR. 569**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 6. februar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Regjeringen har gjentatte ganger påstått at de har gitt om lag 21 milliarder kroner mer til kommunesektoren siden 2005.

Hvordan har man kommet frem til tallet 21 mrd, og i hvilken grad man har tatt høyde for faktiske merutgifter knyttet til prisøkning, lønnsutvikling, økte demografikostnader og økt rente?»

BEGRUNNELSE:

Faktiske tall fra SSB og KS tyder på det har vært en realnedgang i kommunesektorens inntekter siden 2006, og at både prisveksten og merkostnader knyttet til demografi systematisk undervurderes av Regjeringen hvert eneste år. I tillegg har økt rente gitt Kommune-Norge betydelige merkostnader, både direkte og indirekte, samtidig som pensjonsutgiftene er i sterk vekst. Det er derfor svært vanskelig å se hvordan Regjeringen har greid å regne seg frem til en realvekst på 21 mrd uten å ha brukt altfor lave anslag på prisvekst, lønnsvekst og demografikostnader. Det er liten tvil om at kommuneøkonomien ble styrket i 2006, men siden da har det gått nedover - stikk i strid med de store forventningene Regjeringen har skapt hos kommunene.

Ifølge en oversikt KS la frem 15. desember, vil et betydelig antall kommuner få et negativt netto driftsresultat i 2008 i forhold til 2007. Rapporten fra KS viste at kommunene har løst inntektsmangelen med å utsette nødvendig vedlikehold for å slippe store kutt i grunnleggende velferdstjenester som skole og eldreomsorg.

Fremskrittspartiet har både for 2007 og 2008 gått inn for større bevilgninger til kommunal sektor enn Regjeringen, først og fremst på grunn av det økende misforholdet mellom oppgaver og finansiering i Regjeringens opplegg. Dette må fremstå som et paradoks for Regjeringen, særlig med tanke på at de står overfor et opprør blant egne lokalpolitikere.

Svar:

Anslag på reell vekst i samlede inntekter for årene 2006, 2007 og 2008 framgår av tabell 1. Alle anslag er fra Nasjonalbudsjettet 2008 og er målt i forhold til oppdaterte anslag på regnskap for året før. Anslagene er omregnet til 2008-kroner ved å benytte de anslagene på den kommunale deflatoren som er brukt i Nasjonalbudsjettet 2008. Deflatoren er anslått til 3,8 pst. i 2007 og 4,2 pst. i 2008. Deflatoren er en indeks for prisendringer i kommunesektoren hvor et

veid gjennomsnitt av lønnskostnader, priser på varer og tjenester og investeringer inngår. Deflatoranslagene i Nasjonalbudsjettet 2008 er de sist kvalitetssikrede anslagene.

Tabell 1. Reell vekst i samlede inntekter. Anslag fra Nasjonalbudsjettet 2008

	Mrd. 2008-kroner
2006	13,8
2007	3,1
2008	3,9
Sum	20,8

Økte kostnader for kommunesektoren knyttet til den demografiske utviklingen og til renteutviklingen inngår ikke ved beregning av realvekst i kommunesektorens inntekter. Dette er i tråd med etablert praksis fra lang tid tilbake.

Den demografiske utviklingen er ett av flere temaer som vurderes i forbindelse med regjeringens forslag til inntektsrammer for kommunesektoren i statsbudsjettet. Det tekniske beregningsutvalg for kommunal og fylkeskommunal økonomi (TBU) lager anslag på kommunesektorens merutgifter knyttet til den demografiske utviklingen hvert år. Beregningene forutsetter uendret dekningsgrad og uendrede gjennomsnittskostnader i tjenesteproduksjonen. Anslagene bygger bl.a. på SSBs befolkningsprognoser. Befolkningsveksten har blitt sterkere enn prognosene de seinere år. Årsaken til den sterke veksten er i første rekke økt arbeidsinnvandring, men også i noen grad høyere fødselstall og levealder.

Kommunesektorens renteinntekter og renteutgifter holdes utenom når regjeringen utarbeider forslag til inntektsrammer for kommunesektoren, først og fremst fordi låneopptak og bankinnskudd er kommunesektorens eget ansvar. Virkningen av endringer i rentenivået vil derfor komme i tillegg (enten som gevinst eller tap) til den inntektsrammen for kommunesektoren som Stortinget har vedtatt. Kommunene har nytt godt av et historisk lavt rentenivå i perioden 2003-2005. Norges Bank har gjennom de siste årene økt styringsrenta opp mot et mer langsiktig normalnivå. Dette har bidratt til å normalisere renteutgiftene knyttet til kommunesektorens lånegjeld.

Kommunesektoren har betydelige pensjonsmidler plassert i fond (livselskap). Renteendringer vil påvirke finansavkastningen på kommunesektorens oppsparte pensjonsmidler, og sektoren har i denne sammenheng fordel av høyere rente.

SPØRSMÅL NR. 570**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 7. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Jeg viser til mitt spørsmål nr. 1082 av 23.05.07 om planene om å verne deler av riksvei 606 i Solund kommune. I sitt svar skrev samferdselsministeren bl.a: "Jeg legger avgjørende vekt på at en fredning av en vegstrekning ikke skal være til hinder for lokal utvikling." Nå foreligger et forslag fra Statens vegvesen som innebærer at vernet begrenses, men det vil fortsatt begrense lokalsamfunnets utviklingsmuligheter. Ved vern av Trillemarka stiller Regjeringen opp med næringsfond.

Vil staten gjøre det samme i denne saken?»

Svar:

En del av riksveg 606, strekningen Krakhella - Hardbakke, inngår i Nasjonal verneplan av juli 2002, fastsatt under forrige regjering. I forbindelse med forberedelse til fredning av aktuelle objekter, blir formålet med og omfanget av vernet, samt nøyaktig avgrensing, nærmere definert.

Statens vegvesen skal utarbeide en forvaltningsplan for strekningen, som en utdyping av fredningsforskriften. Denne planen vil legge føringer for hva som er tillatt bruk av strekningen. Arbeidet med forvaltningsplanen er godt i gang. I forarbeidet har det vært kontakt, med flere befaringer og møter, mellom Solund kommune og Statens vegvesen, både lokalt ved Fjordane distrikt og Region vest, og med Vegdirektoratet.

I denne prosessen er objekt 160 Krakhella - Hardbakke forkortet ved at strekningen Pollen - Hardbak-

ke er tatt ut. Dermed er vernet ikke til hinder for realiseringen av ny veg mellom Pollen - Hardbakke. I tillegg fremmes det ikke fredningsforslag på objekt 161 ferjekaia, samt adkomsten ned til ferjekaia. Ombygging av kaia på Krakhella og utvidelse av vegen ned til ferjekaia kan således skje uavhengig av vernet.

Før fredningsvedtak, og etter at forarbeidet med fredningen er ferdig, sender Riksantikvaren ut varsel om fredning til høring hos berørte parter. Parallelt med dette vil Statens vegvesen sende forslag til forvaltningsplan til kommunen på høring, med høringsfrist på seks uker.

Som jeg opplyste i mitt svar av 05.06.07 innebærer ikke fredningen en frysing av dagens tilstand. Det kan gjøres utbedringstiltak, men på visse vilkår. På objekter som er i daglig drift, vil det selvsagt være behov for ulike tiltak også i framtida. Disse tiltakene må vurderes ut fra formålet med vernet. På strekningen Pollen - Krakhella er det lagt inn muligheter for utvidelse av tunnel, i tillegg til etablering av både tunneler og møteplasser, da tunnelpåhugg/avkjøringer kan lages på en slik måte at de ikke skjemmer ved nærføring til det fredete kulturminnet.

Utvikling og utbedring av vegen kan etter dette skje når finansiering på ordinær måte for riksvegnettet foreligger. Som opplyst i svaret av 05.06.07 er jeg av den oppfatning at utbedringer som blir mer kostnadskreven på grunn av vern bør tas hensyn til i premissene i Nasjonal transportplan 2010-2019.

SPØRSMÅL NR. 571**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Jan Petersen****Besvart 7. februar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«Denne representant har registrert at forsvarsministeren har besluttet å flytte ledelsen av Forsvarets kommunikasjonsavdeling fra Forsvarssjefen til Forsvarsdepartementet.

På hvilken bakgrunn er denne beslutningen fattet, hva er hensikten med å flytte ansvaret for avdelingen og hvilke konsekvenser anser man at dette vil ha for

Forsvarssjefens mulighet til å fremme uavhengige fagmilitære råd og utredninger i henhold til sin instruks?»

Svar:

Bakgrunnen for og hensikten med beslutningen er å videreutvikle den integrerte ledelse i forsvarssektoren som Stortinget har besluttet. Samtidig er det et

praktisk og konkret grep for å styrke og samle de tilgjengelige ressurser i presse- og informasjonstjenesten.

For sammenhengens skyld minner jeg kort om at hovedtrekkene i den eksisterende ledelsesmodellen i forsvarssektoren ble besluttet av Stortinget gjennom behandlingen av Innst. S. nr. 342 (2000 - 2001), jf. St.prp. nr. 45 (2000 - 2001), og Innst. S. nr. 232 (2001 - 2002), jf. St.prp. nr. 55 (2001 - 2002), og iverksatt med virkning fra 1. august 2003.

I inneværende langtidsplan, jf. Innst. S. nr. 234 (2003 - 2004) og St.prp. nr. 42 (2003 - 2004), ble det lagt til grunn en ytterligere videreutvikling og effektivisering av den nasjonale strategiske ledelsen (FD og FST) samt den operative ledelsen.

I St.prp. nr. 1 (2006 - 2007) varslet regjeringen at det skulle igangsettes en helhetlig gjennomgang av den øverste ledelsen av Forsvaret. Hovedmålet med gjennomgangen er å oppnå en ytterligere forbedret politisk-strategisk styring, samt å bidra til å realisere resterende deler av innsparingsmål som tidligere er lagt til grunn.

Deler av denne gjennomgangen vil bli reflektert i anbefalingene i den kommende langtidsplan.

I denne sammenheng har det også vært naturlig å se nærmere på organiseringen av den samlede presse- og informasjonstjenesten i ledelsesapparatet. Allerede i forbindelse med forarbeidene til den refererte St.prp. nr. 45 (2000 - 2001) ble en samling i FD vurdert.

Ved etablering av integrert strategisk ledelse 1. august 2003 ble også forsvarssjefen og de strategiske funksjoner i den tidligere Forsvarets overkommando samlet i departementet. Presse- og informasjonstjenesten kommer i prinsippet ikke i en særstilling i forhold

til de funksjonene som ble integrert i FD. Separate kommunikasjonsenheter ble imidlertid videreført i FD og den nyopprettede FST. Disse ble ved innflytting i nytt bygg på Akershus senhøstes 2006 fysisk samlokalisert. Det foreligger dermed omfattende erfaring fra en organisering med to separate kommunikasjonsenheter i strategisk ledelse. Selv om de to enhetene har fått så tett fysisk nærhet som mulig, har det gjennom videreføringen av to separate enheter med nåværende arbeidsdeling ikke lyktes i å generere tilstrekkelig synergieffekt i styring og koordinering av det løpende arbeid.

På bakgrunn av min beslutning er det vurdert hvordan det samlede apparat skal dimensjoneres og innpasses i FD. Jeg har lagt vekt på at dette skjer i nært samarbeid med forsvarssjefen og ledelsen i FST samt arbeidstakerorganisasjonene. Denne prosessen er nå i ferd med å bli avsluttet.

Avslutningsvis vil jeg understreke at ordningen som nå etableres ikke vil ha konsekvenser for forsvarssjefens mulighet til å fremme uavhengige fagmilitære råd. Her viser jeg igjen til at presse- og informasjonstjenesten prinsipielt ikke kommer i en særstilling i forhold til andre funksjoner som allerede er integrert i departementet. Som følge av integrert strategisk ledelse ble for eksempel nettopp det utredningsapparat som gjennomførte siste forsvarsstudie for forsvarssjefen (FS 07), allerede i 2003 organisert i departementet. Organiseringen av kommunikasjonsvirksomheten i forsvarssektoren vil ivareta Forsvarets identitet som etat og forsvarssjefens særlige behov for å ivareta sitt presse- og informasjonsmessige ansvar, bl.a. vil han fortsatt ha egen pressetalsmann/-kvinne.

SPØRSMÅL NR. 572

Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen

Besvart 8. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Nordlandskrana AS i Bodø har 14. januar i år fått endelig avslag fra Vegdirektoratet på søknad om transport av husmoduler med bredde på 5 m fra kai i Glomfjord til byggeplass. Statens vegvesen bekrefter selv at det er praktisk mulig å gjennomføre den omsøkte transporten.

Vil statsråden snarest sørge for at søknaden blir

innvilget, slik at forskjellsbehandling unngås, at forlenget byggetid unngås, at prisøkning på boligene unngås og at mer transport og forurensning unngås som følge av ev. moduldeling?»

BEGRUNNELSE:

Vegdirektoratets avslag på klage på søknad om transport av husmoduler fra kai i Glomfjord til byg-

geplass (2800 meter i Glomfjord,) har skapt sterke reaksjoner. Den sterke industrielle utviklingen i regionen har skapt et sterkt behov for flere og nye boliger. Det haster med å få på plass flere boenheter i kommunen og båttransport av moduler til kai i Glomfjord er den enkleste og mest hensiktsmessige løsning, som byggeselskap også i dette tilfellet anvender. Det lokale veikontoret har sagt ja til den omsøkte transporten og Meløy Kommune har gjort det samme. Det er velkjent at det andre steder i landet har vært sagt ja til lignende ekstraordinære søknader. Avslaget på søknaden skjer på tross av at transporten er praktisk gjennomførbar og at transportene ikke vil medføre ulemper for gående eller syklende trafikkanter. Meløy og i særdeleshet Glomfjord-regionen lever av og er avhengig av konkurransedyktighet og fleksibilitet, noe hele befolkningen er innforstått med. Skal slike samfunn i Distrikts-Norge få lov til å utvikle seg videre, må samfunnet for øvrig, herunder sentrale myndigheter også vise evne til smidighet og fleksibilitet. Meløysamfunnet forventer nå at statsråden sørger for at nødvendig dispensasjon fra kjøretøysforskriften gis.

Svar:

Transport av kolli som er bredere og tyngre enn alminnelig tillatt, såkalt spesialtransport, er regulert i forskrift om bruk av kjøretøy. Hovedregelen er at det må søkes Statens vegvesen om dispensasjon for å transportere udelbare kolli som er bredere enn 3,25 meter. Slik dispensasjon kan utstedes for en bestemt vegstrekning og må vanligvis innhentes for hver tur. I den aktuelle bestemmelsen i forskrift om bruk av kjøretøy er det ikke fastsatt noen øvre grense for transportens bredde. Ved dispensasjonsvurderingen blir det lagt vekt på transportens dimensjoner og vekt, samt om aktuell vegstrekning er egnet for den konkrete transporten. Transporten må også vurderes i forhold til øvrige trafikkanter.

Vegdirektoratet fattet 14.januar 2008 vedtak om avslag i den klagesaken som det refereres til i spørsmålet. Saken gjelder transport av 16 husmoduler med bredde 5 meter, over en strekning på 2,8 kilometer fra Yara kai i Glomfjord til byggeplass på Stakkmyra i Glomfjord.

Den aktuelle vegstrekningen er bare 3,6 meter bred mens den omsøkte transporten har en bredde på 5 meter. Selv om transportene skal foregå om natten har Vegdirektoratet, ut fra vegstrekningens lengde og bredde, vurdert det slik at transportene ikke kan komme frem bl.a. uten at det vil medføre potensielle ulemper for andre trafikkanter i form av redusert fremkommelighet. At det på denne strekningen ikke foreligger fysiske hindringer, er ikke i seg selv avgjørende for om vegstrekningen anses egnet for en så bred transport. Som bakgrunn for avslaget har det også

vært lagt vekt på at transporten overstiger vegens bredde med nesten 1,5 meter, samt at strekningen er på hele 2,8 kilometer.

I begrunnelsen for spørsmålet gis det uttrykk for at det lokale vegkontoret har akseptert den omsøkte transporten. Det er ikke korrekt. Statens vegvesen Region nord avsto dispensasjonssøknaden da regionen fikk denne som førsteinstans til behandling. Saken ble etter dette påklaget til Vegdirektoratet, som i forbindelse med klagebehandlingen innhentet en uttalelse fra Region nord. I uttalelsen opplyser Region nord at det ikke foreligger fysiske hindringer på strekningen og at det følgelig ville være praktisk mulig å gjennomføre transporten. Som det fremgår av redegjørelsen ovenfor vil det likevel bare være en nødvendig, men ikke avgjørende forutsetning for om den aktuelle transporten skal tillates på strekningen.

Jeg er også kjent med at Vegdirektoratet for relativt kort tid siden innvilget en dispensasjon for transport av husmoduler med bredde 5 meter. I den konkrete saken gjorde det seg imidlertid gjeldende noe andre omstendigheter. Vegstrekningen var kortere, 300 meter. Etter det jeg har fått opplyst, var også den aktuelle vegen vesentlig bredere. Strekningen ble derfor ansett egnet for så bred transport.

Av hensyn til den ulempe og belastning slike transporter innebærer for vegnettet og for andre trafikkanter, vurderes i alminnelighet slike søknader om dispensasjon restriktivt. Det anses viktig at det foreligger forutsigbare og klare rammebetingelser for hva som kan transporteres. Dersom gjeldende praksis fravikes uten hensiktsmessig grunnlag vil dette kunne skape uheldig uklarhet.

For å unngå at man får gods - eksempelvis slike husmoduler - som ikke lovlig kan transporteres frem til mottaker, er det viktig å søke om dispensasjon i god tid. Etter det jeg får opplyst har dette også vært en vanlig forutsetning i den gjeldende dispensasjonspraksisen. På den måten kan situasjoner som denne unngås, og derved de uheldige følger slike har for alle berørte parter. Det er også et viktig prinsipp at like tilfeller skal behandles mest mulig likt, for eksempel skal ikke en sen søknad om dispensasjon gi et annet resultat enn om det hadde vært søkt i god tid.

Det ovennevnte skisserer de kriterier og hensyn som etablerer utgangspunktet for en dispensasjonsvurdering som dette.

Hver enkelt søknad skal vurderes konkret, i lys av de aktuelle omstendigheter som gjør seg gjeldende. På bakgrunn av de opplysninger som foreligger i denne saken, ønsker jeg å vurdere dette tilfellet nærmere.

Til slutt vil jeg nevne at det er nedsatt en egen arbeidsgruppe i Vegdirektoratet som skal vurdere en revisjon av regelverket om vekt og dimensjoner.

SPØRSMÅL NR. 573**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Vera Lyskløtt****Besvart 8. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I statsbudsjettet for 2008 økes satsene for kjøp av arbeidsmarkedstiltak med 1,1%. En av forutsetningene for statsbudsjettet er en anslått prisstigning på 4,2%. SSB anslår lønnsveksten til å bli 6,2%. I Finnmark har vi store utfordringer med blant annet lange reiseavstander og små bedrifter. I realiteten står vi overfor kutt i antall attføringsplasser i Finnmark.

Hva vil statsråden gjøre for å unngå kutt og heller bidra til å øke antallet attføringsplasser i Finnmark?»

BEGRUNNELSE:

Antallet ordinære arbeidsledige er mer enn halvert i løpet av de siste to årene (fra om lag 90000 til i underkant av 40000). Antallet yrkeshemmede i samme periode er redusert med mindre enn 10000 (fra om lag 90000 i 2005). Dette vitner om at det er mange som ikke er i stand til å benytte seg av den positive utviklingen i økonomien og i arbeidsmarkedet, og som derfor har behov for langvarige attføringsløp med betydelig grad av individuell oppfølging. I denne gruppen er det mange som vil jobbe, og kan tilføre samfunnet verdifull kompetanse og arbeidskraft, bare samfunnet og arbeidslivet er i stand til å inkludere disse. Det beste samfunnet kan bidra med for å gi dem denne sjansen, er et individuelt tilpasset attføringsopplegg av høy kvalitet.

Svar:

Regjeringen er opptatt av at målrettede og tilpassede tiltak og tjenester iverksettes tidligst mulig for at den enkelte skal kunne delta i arbeidslivet. Målet er rett tiltak til rett tid. Med den høye etterspørselen etter arbeidskraft, har vi en historisk mulighet til å øke arbeidsdeltakelsen til utsatte grupper på arbeidsmarkedet.

Bevilgningen under arbeidsmarkedstiltakene gir rom for et tiltaksnivå på om lag 40 000 plasser i gjennomsnitt i 2008. Av disse skal om lag 28 200 plasser sikre at yrkeshemmede arbeidssøkere får rask og tilpasset bistand, samt sikre om lag 11 800 plasser til ordinære arbeidssøkere med behov for nødvendig og hensiktsmessig bistand. I lys av at ledigheten er vesentlig redusert, antallet yrkeshemmede har gått ned og arbeidsmarkedet etterspør arbeidskraft, innebærer nivået en markert styrking av innsatsen overfor personer som har problemer med å komme i arbeid.

Bevilgningen til arbeidsmarkedstiltak har økt med 1,1 prosent fra 2007 til 2008. I tillegg til vekst i

prisene, har jeg lagt opp til at økningen i bevilgningen skal gi rom for flere tiltaksplasser enn i 2007. Det innebærer at prisene i gjennomsnitt må øke med mindre enn 1,1 prosent. Likevel har jeg valgt å øke tilskuddsatsene til arbeidsmarkedstiltak både i attførings- og vekstbedriftene med 1,1 prosent. Dette gjennomføres ved at tiltak utenfor de nevnte bedriftene, må gjennomføres med en lavere prisvekst enn 1,1 prosent. Dersom tilskuddsatsene til arbeidsmarkedstiltak i skjermet sektor skulle ha økt med mer enn dette, ville det gått ytterligere på bekostning av andre tiltak innenfor ordinært arbeidsliv.

Regjeringen er opptatt av å tilpasse tiltak til arbeidssøkere med særlig store og sammensatte bistandsbehov, og blant annet har antall plasser i varig tilrettelagt arbeid økt. Arbeids- og velferdsdirektoratet er bedt om å fortsette arbeidet med å opprette flere tiltaksplasser, for eksempel varige tilrettelagte arbeidsplasser, for å inkludere personer som ellers faller utenfor det ordinære arbeidslivet. Over 80 prosent av tiltaksmidlene som bevilges til personer med redusert arbeidsevne går til arbeidsmarkedstiltak innenfor attførings- og vekstbedriftene.

Innenfor dagens arbeidsmarked med stor etterspørsel etter arbeidskraft, er det ønskelig å vri tiltaksinnsatsen noe i retning av flere tiltak innenfor ordinært arbeidsliv.

Som det framgår av min redegjørelse ovenfor har jeg i opplegget for tiltaksbudsjettet for inneværende år lagt avgjørende vekt på å få utnyttet tiltaksrammen så godt som mulig med sikte på å få gjennomført flere plasser. Det har ført til en lavere oppjustering av prisene selv om de faste satsene for attførings- og vekstbedriftene har økt like mye som bevilgningen. På den annen side gir mitt opplegg flere plasser som, sammen med det gode arbeidsmarkedet, kan gi økt overgang til arbeid.

Det er opp til Arbeids- og velferdsdirektoratet å fordele tiltaksplassene mellom fylkene på en mest mulig hensiktsmessig måte. Direktoratet har informert meg om at tiltakene for yrkeshemmede arbeidssøkere i Finnmark i januar 2008 ligger høyere enn for tilsvarende måned i fjor. Det er foreløpig utarbeidet plantall for 1. halvår 2008, og disse ligger høyere enn antall gjennomførte tiltaksplasser i 1. halvår 2007. De tiltaksplassene som planlegges gjennomført i skjermet virksomhet i Finnmark, ligger også høyere enn tallet på tiltak gjennomført i skjermet virksomhet i Finnmark i samme periode i fjor.

SPØRSMÅL NR. 574**Innlevert 31. januar 2008 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 7. februar 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Hamar Arbeiderblad retter den 25.1. fokus på at Hamar Katedralskole avlyser alle skoleturer. I Oppland Arbeiderblad den 23.1. sies det at "fylkespolitikkerne fikk bakoversveis da de forsto at vgo-elever ikke skal betale egenandel...". Det beste kan lett bli det godes fiende i denne sammenheng.

Vil kunnskapsministeren ta opp de negative utslag som gratisprinsippet gir i forhold til utferder i skolens regi?»

BEGRUNNELSE:

"Dette er helt vilt", sier elevrådslederen ved Hamar Katedralskole, "De (regjeringen - min presisering utifra sammenheng i artikkelen) vil at alle skal være med, men resultatet er at ingen blir med".

Ved svært mange skoler har det vært et stort engasjement for at alle skal kunne delta på utferder i skolens regi. Det er praktisert ordninger med dugnad og andre tiltak som har gjort at alle blir inkludert uavhengig av egen økonomi. Dette vil forsvinne, fordi det ikke er lov med egenandel. I et stramt skolebudsjett blir da løsningen for skolen å avlyse alle turene. Dermed får elevrådslederen rett, "alle skal med" blir til "ingen blir med".

Det som imidlertid er enda mer betenkelig, er at det fra flere hold kommer signaler om at det er en kraftig økning i foreldre- og egenarrangerte turer. Dette gjelder så vel i grunnskolen som i vgo. Premissene for slike turer har ikke skolen noen innvirkning på med mindre det går utover oppmøte. Arrangeres den i tilknytning til ferier etc. har skolen mistet styringen.

Det beste kan raskt bli oppfattet som det godes fiende. En egenandel må være bedre enn at man skaper det skille som det å miste både kontroll med opplegg medfører og den oversikten over oppleggene dette gir.

Svar:

Den offentlige grunn- og videregående opplæringen skal være gratis for elevene. Dette er lovfestet i opplæringsloven § 2-15 og § 3-1. Begge bestemmelsene har siden opplæringslovens vedtakelse i 1998 vært endret, og retten til gratis opplæring har vært utvidet til å omfatte gratis leirskole på grunnskolen og til å omfatte gratis læremidler og nødvendig digitalt utstyr i videregående opplæring. Det er bred politisk enighet om retten til gratis grunnopplæring, og jeg oppfatter ikke at spørsmålet representerer en uenighet om dette.

Utdanningsdirektoratet sendte i november i fjor et brev til alle fylkeskommuner der det ble presisert at kostnader som gjelder skoleturer, ikke kan pålegges dekket av elever eller deres foresatte. Det er viktig å understreke at frivillig betaling og andre bidrag som kommer alle elevene til gode har vært, og er fremdeles, lovlige. Dugnad, kakelotteri og kronerulling inn til en klassekasse er det fortsatt full anledning til å organisere. En kan også samle inn penger fra elevene så lenge de ikke pålegges å betale, men tvert imot at alle får delta på den aktuelle turen uavhengig av betaling.

Skoleturer kan være en verdifull del av opplæringen. Det er derfor viktig at alle får muligheten til å delta, uavhengig av de foresattes økonomiske stilling. Skoleledere, lærere, foreldre og elever har i dag et vidt spillerom til å organisere og ta frivillige initiativ som kan bidra til at skoleturer som medvirker til økt motivasjon og læring fortsatt kan avholdes.

Medieoppslagene den siste tiden tyder på at det ikke har kommet godt nok frem at skoleturer der elever og foreldre bidrar på frivillig basis fortsatt er lovlige. Jeg vil derfor straks sørge for at dette blir tydelig kommunisert ut til fylkeskommuner, kommuner, skoler, elever og foresatte slik at ingen turer blir unødig avlyst.

SPØRSMÅL NR. 575**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 11. februar 2008 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Sjøtransport er et sentralt element i den totale transportpolitikken. I forbindelse med rullering av NTP er det et forsterket mål få mer gods over på sjø. Da må havnene tilfredsstille næringslivets behov med god tilkomst både på sjø og land og sjøtransport må ha like konkurransevilkår med landtransport.

Hvordan sikrer statsråden at ny havnelov og sak om avgifter/gebyrer innenfor sjøtransport behandles av Stortinget i 2008 før ny NTP legges frem?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til Fiskeri- og kystdepartementets budsjett for 2008 der det heter: "I Sofia Moria-erklæringen er det varslet en samlet vurdering av alle gebyrer og avgifter innen sjøtransporten, slik at denne gis like konkurransevilkår med landtransport. Målet er at mer gods skal fraktes sjøveien. Det er mange avgifter og gebyrer som belastes sjøtransporten og som har innvirkning på transportsektoren som helhet. Det er derfor naturlig at en helhetlig gjennomgang av gebyrer og avgifter innen sjøtransport sees i sammenheng med rulleringen av Nasjonal transportplan.

I tillegg til en bred gjennomgang av alle gebyrer og avgifter innen sjøtransport, arbeides det med en intern gjennomgang av Kystverkets gebyrer, jf. omtale i Nasjonal transportplan 2006-2015. Det legges opp til at denne gjennomgangen ferdigstilles innen utløpet av 2007. I dette arbeidet blir det vurdert endringer i gebyrstrukturen for å ivareta mål om en effektiv ressursallokering innen sjøtransporten samtidig som en skal ta hensyn til det enkelte fartøys betalingsveie."

Etter min mening vil det ikke være mulig å legge til rette for en større overgang av godstrafikk fra land til sjø dersom ikke sjøtransporten styres med et moderne rammeverk (ny og moderne havnelov) og dersom ikke gebyr- og avgiftsregimet sikrer sjøtransport like konkurransevilkår med landtransport. Innenfor Kystverkets virksomhetsområde er i dag en rekke av infrastrukturtenestene avgifts- og gebyrfinansiert, og omfanget av denne typen finansiering øker. Det ser også ut til at slik finansiering innenfor rammen av et årlig budsjett forhindrer langsiktig investering i modernisert og oppgradert utstyr innenfor Kystverkets ulike områder.

En moderne havnelov og en større del statlig investeringer av nødvendig infrastruktur for sjøtransport vil være avgjørende for overføring av gods fra veg til sjø. Det er derfor viktig at disse to forhold behandles av Stortinget i 2008 før mål, strategier og vir-

kemidler i ny NTP 2010-2019 endelig vedtas. Det innebærer at Stortinget bør få egne saker om havnelov og om gebyr og avgifter innenfor sjøtransport til behandling i 2008.

Svar:

Sjøtransport er en effektiv og miljøvennlig transportform, som sammen med havnene utgjør en viktig del av transporttilbudet.

En betydelig del av infrastrukturen rettet mot sjøtransport finansieres gjennom brukerbetaling. Historiske årsaker og praktiske hensyn har i stor grad påvirket hvordan finansieringsstrukturen er utformet. Systemene for brukerbetaling er i mange tilfeller et kompromiss mellom hensynet til effektivitet, fordeling og behov for utgiftsdekning for staten.

Som representanten Sortevik viser til, har regjeringen i Sofia Moria-erklæringen varslet at det skal foretas en samlet vurdering av alle gebyrer og avgifter innen sjøtransport, slik at sjøtransporten gis like konkurransevilkår med landtransport. Målsettingen er at mer gods fraktes sjøveien.

Gebyrer og avgifter rettet mot sjøtransport kan deles inn i statlige gebyrer, som del-finansierer Kystverkets virksomhet, og havneavgifter, som oppkreves av kommunale trafikkhavner. I tillegg betales det vederlag for ulike tjenester i havnene, gebyrer til sjøfartsmyndighetene og skipsregistrene, samt avgifter knyttet til drivstoff og smøreolje.

Det er imidlertid også andre avgifter og gebyrer som belastes sjøtransporten, og som har innvirkning på transportsektoren som helhet. Det er også betydelige variasjoner mellom transportformene når det gjelder finansiering, skatter og avgifter. Det er derfor naturlig at en helhetlig gjennomgang av gebyrer og avgifter innen sjøtransport sees i sammenheng med rulleringen av transportplanen, og at arbeidet presenteres i stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan 2010-2019 som er varslet fremlagt for Stortinget rundt årsskiftet 2008/2009.

Havnene har viktige funksjoner i forhold til næringsutvikling, og driftsbetingelser og utviklingsmuligheter i disse transportknutepunktene er av stor betydning for sjøtransportens konkurranseevne. Havne- og farvannsloven trekker opp viktige rammebetingelser for havnevirksomheten, og problemstillinger knyttet til effektivisering, finansiering og organisering er derfor sentrale elementer i det pågående arbeidet med å revidere dette lovverket. Stortinget er nå varslet om at regjeringen vil oversende en odelstingsproposisjon om lov om havner og farvann i april i år.

SPØRSMÅL NR. 576**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 8. februar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Media har hatt flere kritiske reportasjer om hygiene og kvalitetskontroll ved Aker Seafoods anlegg. Tidligere har Mattilsynet bidratt til at restauranter har fått sterk negativ omtale i media på uriktig grunnlag, noe som medførte omsetningssvikt og tap av om-dømme.

Synes statsråden det er riktig at Mattilsynet bidrar til at bedrifter får meget kritisk omtale i media uten at bedriftene får mulighet til å forklare seg, og hvilke retningslinjer har Mattilsynet når det gjelder kommunikasjon mot media?»

Svar:

Mattilsynet er et offentlig tilsynsorgan som er underlagt de lover og regler som gjelder for forvaltningsorgan. I spørsmålet om offentliggjøring av tilsynsrapporter gjelder offentlighetsloven. Tilsynsrapporter fra Mattilsynets distriktskontorer vil være offentlige dokumenter med mindre det finnes særlige opplysninger i dem som gjør at de helt eller delvis skal unntas offentlighet. Dersom en tilsynsrapport ledsages av et vedtak fra distriktskontoret, har bedriften klagerett etter forvaltningsloven. Mattilsynets praksis tilsier at bedriften er kjent med innholdet i tilsynsrapporten før den er offentlig tilgjengelig.

Journalister følger med på postjournalen til Mattilsynet og ber om innsyn i dokumenter eller tilsynsrapporter som de finner interessante. Mattilsynet opplyser at de utleverer disse i tråd med gjeldende regelverk. Dersom en tilsynsrapport inneholder bilder, vil disse også være offentlige dokumenter som skal utleveres.

Dersom Mattilsynet har andre bilder fra tilsynet enn de som er en del av tilsynsrapporten, og journa-

listen ber om å få disse, opplyser Mattilsynet at de normalt har praktisert meroffentlighet og gitt innsyn også i disse. Jeg er kjent med at Mattilsynet fortløpende vurderer sine kommunikasjonsrutiner.

Ofte blir Mattilsynets medarbeidere kontaktet av journalistene for å gi utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon. Mattilsynet følger den statlige informasjonspolitikken som har som mål å:

- sikre den enkelte innbygger og virksomhet reell tilgang til informasjon om det offentliges aktiviteter
- sikre den enkelte innbygger informasjon om sine rettigheter, plikter og muligheter
- sikre lik og alminnelig tilgang til å delta aktivt i den demokratiske prosessen

Den som har ansvar for å oppnå resultater på et område, har også ansvaret for å gi informasjon om området. Den enkelte fagansvarlige medarbeider i Mattilsynet vil derfor gi informasjon på spørsmål fra journalisten.

Jeg er trygg på at Mattilsynet ikke ønsker å bidra til at bedrifter får kritisk omtale i media uten at bedriftene får mulighet til å forklare seg. Det er imidlertid media selv som må ivareta bedriftenes rett til å gi tilsvarende i forbindelse med omtale av resultatene av Mattilsynets tilsyn, jf medias "Vær varsom" plakat.

Mattilsynet har vanligvis ikke plikt til aktivt å gå ut i media med resultater fra tilsyn. Et unntak er der forhold ved næringsmidler eller fôr kan sette menneskers eller dyrs helse i fare. Da fordrer matloven at Mattilsynet aktivt går ut med relevant informasjon til allmennheten.

SPØRSMÅL NR. 577**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 8. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«I vintersesongen brukes det i Norge store mengder veisalt og ferrocyanid på norske veier for å holde disse bare. Man vet at dette ikke er heldig for bilkarosserier, mens miljø, klima eller eventuelle menneskelige konsekvenser av dette er mindre kjent.

Kan ministeren fremskaffe en oversikt over hvor store mengder det brukes av disse stoffene årlig, gjerne brutt ned på fylker?»

Svar:

Ifølge opplysninger jeg har fått fra Statens vegvesen, ble følgende mengder salt benyttet på riks- og fylkesveger i vintersesongen 2006/2007:

Region øst 47431 tonn
Region sør 38642 tonn
Region vest 26307 tonn
Region midt 16478 tonn
Region nord 8252 tonn
Totalt i landet 137109 tonn

Opplysningene foreligger ikke på fylkesnivå.

Mengder antiklumpemiddel (ferrocyanid) er utifra saltforbruket anslått til ca 13700 kg på landsbasis.

SPØRSMÅL NR. 578**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Morten Høglund****Besvart 7. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Det foregikk en etnisk rensing av befolkningen i Bhutan i årene 1991 til 1993. Bhutan har nektet å la en eneste av de 108 000 bhutanske flyktningene som har levd i leire i Nepal siden 1991 å vende hjem eller få kompensasjon for tapt eiendom.

Hva gjør utenriksministeren for å sikre at Bhutan åpner for hjemvending av de fordrevne flyktningene, for at disse skal få tilbake sine statsborgerskap og dermed delta i valget i 2008, og for å forhindre videre fordrivelse inne i Bhutan?»

BEGRUNNELSE:

Det lille fjellandet Bhutan styres av en buddhistisk elite som gjennom overgrep og systematisk undertrykkelse har fordrevet rundt 1/6 av befolkningen. Det er spesielt den nepalskspråklige, hinduistiske minoriteten kalt lhotsampa som er rammet av disse overgrepene. Til sammen har rundt 150 000 bhutane-re flyktet til Nepal og India. 108 000 av disse lever i flyktningeleire i Nepal.

Problemene startet for alvor på 1980-tallet da

Bhutans elite definerte lhotsampaene som en politisk og kulturell trussel. Nye lover og en politikk i samsvar med kongens befaling om "en nasjon, ett folk" befestet den buddhistiske elitens makt, verdier og identitet. Fredelige demonstrasjoner ble slått hardt ned på. Innen 1993 hadde 1/6 av befolkningen blitt fordrevet fra landet. Siden 1993 har skjebnen for flyktningene vært gjenstand for bilaterale forhandlinger mellom den bhutanske regjeringen og regjeringen i Nepal. Det hele har vært resultatløst - ikke en flyktning har fått vende hjem.

Siden 2005 har Norge deltatt i den såkalte kjernegruppen for de bhutanske flyktningene i Nepal sammen med en rekke andre land. Målet til denne gruppen er å finne varige løsninger på krisen. Gruppen har oppfordret de bhutanske og nepalske regjeringene til å samarbeide med FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR). I fravær av en løsning har USA og en rekke av de andre landene i kjernegruppen åpnet for frivillig gjenbosetting av opptil 80 000 av flyktningene i sine land. Det er imidlertid mye som tyder på at Bhutan bevisst har latt forhandlingene trekke ut i tid. Frustrasjonen blant flyktningene

stiger, og donortrettheten er økende. Forslaget om frivillig gjenbosetting av flyktninger i tredjeland er positivt, spesielt for de mest sårbare gruppene. Det internasjonale samfunnet må også forsvare flyktnin- genes rett til å vende hjem i samarbeid med UNHCR. FNs høykommissær for menneskerettigheter bør også få adgang til å overvåke situasjonen i landet.

Bhutans nye grunnlov åpner for at det første de- demokratiske parlamentsvalget avholdes i 2008. Be- folkningen har tidligere bare valgt 1/3 av landets na- sjonalforsamling, mens resten er utpekt av kongen. Det første utkastet til grunnlov tillater blant annet po- litiske partier og anerkjenner pressefrihet og religi- onsfrihet. Dette er viktige fremskritt. Grunnloven og prosessen rundt arbeidet med denne har imidlertid store mangler. Ingen av de eksisterende politiske parti- ene i eksil er registrert slik at de kan delta i valget, og flyktningeproblemet er fortsatt ikke løst. I den siste folketellingen i 2005 ble ingen av flyktingene talt med fordi de allerede hadde forlatt landet. Dermed får ingen i denne gruppen stemme ved valget. I til- legg ble 13 % av Bhutans gjenværende befolkning i 2005 definert som ikke-statsborgere. Denne gruppen består av 82 000 mennesker som nektes statsborger- skapskort, og dermed ikke får stemme. Mange av dis- se er lhotsampa. Alle bhutanske borgere må få nye statsborgerkort og alle voksne bhutanere, inkludert flyktingene i Nepal og India, må få registrere seg som velgere før valget. Det er viktig å sette dette spørsmålet høyt på agendaen for dialog mellom nor- ske og indiske myndigheter. Som Bhutans nærmeste allierte så vel som økonomiske støttespiller har India et stort ansvar for å bidra til en løsning på situasjo- nen.

Svar:

Norge har siden 2005 sammen med en kjerne- gruppe av andre vestlige land og UNHCR (FNs høy- kommissær for flyktninger) arbeidet for å finne en god og varig løsning for flyktingene fra Bhutan,

hvorav de fleste tilhører minoriteten av lhotsampaer, som representanten påpeker.

Vårt budskap til styresmaktene i Nepal og Bhu- tan har vært at landene i kjernegruppen kan åpne for gjenbosetting som del av en helhetlig løsning. Moty- telsen fra Bhutan og Nepal skulle være at de to lande- ne aksepterte hhv. frivillig tilbakevending og lokal integrering av en del av flyktingene.

Dessverre må vi slå fast at denne samordnede innsatsen ennå ikke har gitt de ønskede resultater. Selv om bhutanske myndigheter fremholder at de som kan verifiseres som genuine flyktninger skal få vende tilbake, er det ennå ingen som har fått denne muligheten. Nepal har på sin side ikke vært rede til å godta lokal integrering. Det er imidlertid positivt at Nepal nå har sagt seg villig til å bistå med gjenboset- tingen til tredjeland.

Denne prosessen har skapt forventninger blant flyktingene. De fleste har bodd i leire siden begyn- nelsen av 1990-tallet og ønsker - med mindre de får løfter om et trygt opphold i Bhutan eller Nepal - hel- ler å flytte til et tredjeland.

Av humanitære hensyn har flere vestlige land, deriblant Norge, derfor sagt seg villig til å ta imot dem. USA alene er villig til å ta i mot 60.000 flykt- ninger.

Dette betyr ikke at vi "letter trykket" på styres- maktene i de to landene med sikte på å finne en løs- ning. Det ville imidlertid naturligvis ikke være riktig å bruke flyktingene som "gisler" i en strid mellom Nepal og Bhutan, som vi i dag ikke ser slutten på.

Jeg vil derfor understreke at det internasjonale samfunnet holder fast ved forventningene til de to landene. Norge har tatt opp saken med begge land ved flere anledninger, senest i samtaler med Bhutans ambassadør i Oslo 1. februar d.å. Tilsvarende har an- dre land, som har større innflytelse enn Norge.

Det er viktig at man i denne situasjonen nå går inn for en løsning som er mest human for konfliktens fremste ofre - flyktingene.

SPØRSMÅL NR. 579

Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Vigdis Giltun

Besvart 7. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Det norske Folkehelseinstituttet har anbefalt HPV-vaksinen som en del av det offentlige vaksina- sjonsprogrammet da det vil kunne redde mange jen- ter fra alvorlig kreftsykdom. Faginstanser skulle vur-

dere virkninger av vaksinen og mulighetene for inn- føring.

Når vil vurderingene og anbefalingene legges frem, og vil Regjeringen sørge for at gratis HPV-vak- sinering blir en del av vaksinasjonsprogrammet hvis

det ikke er avdekket bivirkninger som ikke Folkehelseinstituttet kjente til?»

BEGRUNNELSE:

En rekke land har innført HPV-vaksine, og Folkehelseinstituttet har godkjent og anbefalt vaksinen i Norge. Fortsatt er denne vaksinen ukjent for mange, og undersøkelser viser videre at det er store geografiske og sosiale forskjeller på hvem som kjøper vaksinen til sine barn. Det er viktig at alle jenter skal ha like muligheter til å beskytte seg mot en alvorlig kreftsykdom som kan føre til sterilitet og også tidlig død. En del av vurderingen skulle være å finne ut av om det var ukjente negative sider ved vaksinen. Hvis det skulle vise seg at denne vaksinen har alvorlige bivirkninger, er det også viktig at dette fremkommer. Når vaksinen er godkjent og anbefalt av Folkehelseinstituttet må de som kjøper en slik vaccine og betaler selv kunne føle seg like trygge som om den var innlemmet i vaksineprogrammet. Det er derfor viktig at det kommer en avklaring så raskt som mulig, og at det ikke skal være økonomiske hinder og prioriteringer som hindrer et likeverdig tilbud om gratis vaccine til alle i den aktuelle aldersgruppen.

Svar:

Alle legemidler, herunder vaksiner, som det søkes markedsføringstillatelse for, vurderes etter dokumentasjon av kvalitet, sikkerhet og effekt. Krav til dokumentasjonen følger internasjonale standarder og er like for alle land innen EØS. Godkjenningen av et legemiddel for markedsføring skal sikre at legemidlene holder høy kvalitet, har effekt og er tilstrekkelig sikre i bruk.

Godkjenning av høyteknologiske legemidler, særlig legemidler utviklet ved hjelp av bioteknologi, som den nye HPV-vaksinen, skjer gjennom den sentrale prosedyren i regi av Det europeiske byrå for legemiddelvurdering (EMA). For denne type legemidler er følgelig EMA sentral godkjenningmyndighet for EØS-landene. Statens legemiddelverk utsteder markedsføringstillatelse før legemidlet tillates solgt i Norge. Godkjenning av legemidler og utstedelse av markedsføringstillatelser ligger følgelig ikke under Folkehelseinstituttets ansvarsområder.

Til tross for at den dokumentasjonen myndighetene krever for å godkjenne et legemiddel stadig blir mer omfattende, er det ingen garanti for at et legemiddel ikke har uventede og uheldige virkninger. Legemidlene overvåkes derfor nøye også etter at de kommer på markedet.

Bivirkninger som meldes, må kvalitetskontrolleres. Alvorlige bivirkninger som meldes, er gjenstand

for en inngående vurdering før disse publiseres av legemiddelmyndighetene. Legemiddelmyndighetene gjennomgår regelmessig godkjenningsteksten for et legemiddel med tanke på oppdatering av bl.a. bivirkninger. På de ulike legemiddel-myndighetenes hjemmesider foreligger det derfor til enhver tid oppdatert og kvalitetssikret informasjon om bivirkninger.

Ifølge Statens legemiddelverk ble bivirkningsstatus for Gardasil, den ene av de to HPV-vaksinene som er godkjent, nylig diskutert på europeisk nivå både i Pharmacovigilance Working Party og i EMAs vitenskapelige komite CHMP. Bakgrunnen for diskusjonen var to dødsfall som nylig er meldt i EU, ett i Østerrike og ett i Tyskland. Begge tilfellene ble vurdert å være plutselig og uventet død uten at en konkret dødsdiagnose kunne stilles. Det ble ikke funnet holdepunkter for noen årsakssammenheng mellom bruk av vaksinen og dødsfallene. I en pressemelding fra EMA 24. januar 2008 vises det til at den vitenskapelige komiteen er av den oppfatning at nytten fortsatt er større enn risikoen ved vaksinen. Det er ikke funnet behov for justering av gjeldende anbefalinger om bruk av preparatet. Det er anslått at ca 1,5 millioner pasienter har fått vaksinen i Europa så langt.

Det er et stort framskritt for kvinnehelsen at det nå er utviklet vaksiner som kan forebygge seksuelt overført smitte av et virus (HPV), som kan føre til forstadier av og senere til livmorhalskreft. Det er dokumentert at vaksinen har god effekt på forstadier til kreft for de undergrupper det vaksineres mot, og der- som vaksinen settes før seksuell aktivitet.

Selv om vaksinen har vist god effekt, pågår det fortsatt arbeid med kunnskapsvurdering i forhold til å innlemme vaksinen i nasjonale vaksinasjonsprogrammer. En vitenskapelig rapport publisert 22. januar 2008 av EUs smittevernbyrå ECDC konkluderer med at vaksinasjon mot HPV synes å være en effektiv forebyggingsstrategi mot livmorhalskreft.

Det er anslått at det vil koste om lag 105 millioner kroner for å vaksinere ett årskull jenter. I tillegg kommer merutgifter for kommunene knyttet til gjennomføringen av vaksinasjonen. HPV-vaksinen er følgelig relativt kostbar sammenlignet med de andre vaksinene som inngår i barnevaksinasjonsprogrammet. Nasjonalt råd for kvalitet og prioriteringer i helsetjenesten er derfor bedt om å ta saken opp til vurdering, og den vil komme opp til endelig behandling i rådet på deres møte i mars d.å.

Regjeringen ønsker derfor på denne bakgrunn å bruke noe mer tid til å kvalitetssikre beslutningsgrunnlaget før det tas en endelig beslutning.

SPØRSMÅL NR. 580**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr****Besvart 8. februar 2008 av barne- og likestillingsminister Manuela Ramin-Osmundsen****Spørsmål:**

«Det viser seg nå at matvareprisene i Norge stiger på grunn av prisøkninger internasjonalt. Også manglende konkurranseforhold i det norske markedet er en faktor. Dersom prisene til forbruker øker så mye som det er antatt i media, vil mange forbrukere få en betydelig ekstra regning. Dette kan i verste fall gjøre at mange forbrukere vil få en betydelig strammere økonomi.

Hvilke konkrete tiltak vil forbrukerministeren iverksette for å hindre dette?»

Svar:

Matvarekjedene har varslet prisøkning på matvarer fra 1. februar, og oppgir økte internasjonalt matvarepriser som en hovedårsak. Det er riktig at spesielt kornprisene internasjonalt steg vesentlig fra 2. halvår 2007, i størrelsesorden 70-80 prosent. Men det har også vært vesentlig prisstigning på andre råvarer, bl.a. melk.

Det er flere ulike faktorer, både nasjonalt og internasjonalt, som påvirker matvareprisene. På varer som ikke produseres i Norge er det liten eller ingen toll ved import, slik at prisstigning internasjonalt også vil oppleves i Norge. På varer som produseres i Norge har vi i utgangspunktet relativt høy toll, noe som i stor grad skjermer det norske markedet fra internasjonale prisvariasjoner. Når prisen stiger på importerte varer, settes tollsatsen ned, slik at prisstigningen ikke slår inn i den prisen norske forbrukerne betaler. På korn har imidlertid prisveksten internasjonalt vært så høy at vi ikke har hatt toll ved import siden 1. september. Prisvekst på kornprodukter er derfor påregnelig. Siden korn og proteinråvarer brukes også til å produsere dyrefôr, kan kostnadene i matproduksjonen i Norge forventes å øke noe som følge av økte kornpriser. Prisveksten internasjonalt kan altså gi grunnlag for prisvekst, spesielt på noen varer.

Når det gjelder innenlandske faktorer, så viser

tall fra Landbruks- og matdepartementet at økningen i prisene til produsentene (målprisene) i fjorårets landbruksoppgjør kun førte til en prisøkning på 1,5 prosent på norskproduserte matvarer.

Konkurranseforholdene i norsk matvarebransje karakteriseres ved sterk konsentrasjon på leverandørleddet for en del viktige matvarer, konsentrasjon ved i hovedsak fire kjeder i dagligvarehandelen og omfattende nærings- og miljøpolitiske virkemidler som rammevilkår. Konkurransemyndighetenes hovedoppgave er å hindre konkurranse-regulerende avtaler mellom foretak og hindre misbruk av markedsrett. Strukturen og rammevilkårene for matvarebransjen gjør denne til et prioritert område for konkurransemyndighetene.

Av særlige tiltak kan nevnes Konkurransetilsynets pålegg om meldeplikt for avtaler mellom store leverandører og dagligvarekjedene, arbeidet med å redusere uheldig informasjonsutveksling mellom kjedene, og håndhevingstiltak i løpende saker.

Det kan videre nevnes at Konkurransetilsynet med virkning fra 2006 innførte meldeplikt for årsavtalene mellom dagligvarekjeder og matvareleverandører. Meldeplikten innebærer at Norgesgruppen, ICA, Coop, Rema 1000, Lidl og Smart Club fortløpende må melde fra om sine avtaler med 25 markedsledende leverandører.

Tilsyn med konkurranseforholdene for matvarer er et prioritert område, som Fornyings- og administrasjonsdepartementet følger opp i sin etatsstyring av Konkurransetilsynet.

Norge er i utgangspunktet, relativt sett, lite berørt av prisvekst internasjonalt på en del varer. Samtidig er vi av de land i verden hvor befolkningen bruker den laveste andelen av inntekten på mat, og realdisponibel inntekt er økende. Norge vil derfor være av de land i verden som har minst grunn til å vurdere tiltak, selv om enkelte forhold kan tyde på at matprisene i år vil øke noe mer enn vi har vært vant til.

SPØRSMÅL NR. 581**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 12. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Viser til spørsmål nr. 498 som jeg ikke kan se er blitt besvart tilfredsstillende. Bakgrunnen for spørsmålet er den varslede økningen i import av kjøtt til Norge og hvordan dette vil påvirke tollinntektene på kjøtt. Undertegnede vil derfor stille spørsmålet på nytt i en litt annen form og håper at finansministeren er i stand til å besvare spørsmålet denne gangen.

Hvor stor prosentandel av kjøttet som blir konsumert i Norge i dag blir importert fra utlandet, og hva innbringer dette av toll til staten?»

Svar:

Jeg legger til grunn at spørsmålet dreier seg om kjøtt som råvare, og ikke kjøttprodukter (som for eksempel pølse). Svaret er basert på siste tilgjengelige

årsrapport fra Statens landbruksforvaltning (SLF) som gir tall for 2006. Neste tilgjengelige rapport fra SLF vil foreligge i midten av mars, og vil kunne gi mer oppdatert informasjon enn det som er tilgjengelig på nåværende tidspunkt.

Ifølge SLF ble det produsert i underkant av 290 000 tonn kjøtt i Norge i 2006. Det ble i tillegg importert 7 400 tonn kjøtt som råvare, og tilsvarende eksportert 8 000 tonn. Videre regner SLF, basert på en rapport fra det svenske jordbruksverket, at omfanget av grensehandel med Sverige utgjør totalt 24 000 tonn storfe-, svine- og kyllingkjøtt. Dette gir en andel norskprodusert vare i det norske råvaremarkedet på om lag 90 pst. Tallene fra SLF er gjengitt i tabellen nedenfor. I tabellen fremkommer også hvilken prosentandel de forskjellige kjøtttypene utgjør.

Tabell 1. Totalt produsert og omsatt mengde storfe-, svine-, lamme- og fjørfekjøtt i Norge i 2006.

	Tonn kjøtt	Andel storfe (pst.)	Andel gris (pst.)	Andel lam (pst.)	Andel fjørfe (pst.)
Samlet produksjon.....	289 590	30	40	8	21
Import råvarer, offisiell	7 385	61	30	6	3
Import råvarer, grensehandel.....	23 950	30	30	0	40
Eksport råvarer.....	8 019	23	72	1	4
Totalt tilført i det norske markedet.....	312 905	31	38	8	23
Andel norsk produksjon i markedet (i pst.)	90	88	92	98	86

Kilde: Statens landbruksforvaltning.

SLF opplyser at import- og eksporttallene refererer seg til kapittel 2 kjøtt og spiselig slakteavfall i tolltariffen, posisjoner for rent kjøtt, spiselig slakteavfall og spekt/saltet/ røkt kjøtt som omfatter de fire kjøttslagene. Ifølge Statistisk sentralbyrå ga import under kapittel 2 (ekskl. kapittel 02.08 Annet kjøtt, som bl.a. inneholder skogsfugl, elg og hjort) en deklarert tollinntekt i 2006 på om lag 70 mill. kroner.

Kjøtt importeres til Norge gjennom flere forskjellige kvoter. Namibia og Botswana har en tollfri kvote på 2 700 tonn kjøtt. I tillegg kan det importeres 1 084 tonn fryst storfekjøtt, 206 tonn saue- og geitekjøtt, 1381 tonn svinekjøtt og 663 tonn fjørfekjøtt gjennom de såkalte minsteadgangskvotene i WTO. Tollkvotene for kjøtt som skal benyttes i 2006, auk-

sjoneres ut høsten 2005. Totalt ga kvotene under kapittel 2 (ekskl. 02.08) en auksjonsinntekt på om lag 38 mill. kroner.

Tall fra Statistisk sentralbyrå viser at importen av storfe-, svine-, lamme- og fjørfekjøtt har økt fra 7 385 tonn i 2006 til 19 152 tonn i 2007. Andelen norskprodusert vare i det norske kjøttmarkedet gikk ned fra 90 pst. i 2006 til 87 pst. i 2007. Tallene for deklart toll fordelt på de enkelte varenummer er ikke tilgjengelige. Departementet kan derfor ikke gi noe eksakt tall for deklart toll i 2007 under kapittel 2. Hvis man, som en illustrasjon, antar at tollinntektene øker forholdsmessig like mye som importøkningen, kan deklart toll for kapittel 2 (ekskl. 02.08) ligge rundt 180 mill. kroner i 2007.

SPØRSMÅL NR. 582**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Martin Engeset****Besvart 8. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Hvor mange flere av de som er sykmeldte kommer nå over på attføring i sykmeldingsperioden, sammenlignet med 2005 og 2006, hvor mange dialogmøter gjennomføres og hvor ofte brukes unntaksbestemmelsen i arbeidsmiljøloven § 4-6, 4. ledd, i forhold til dialogmøtene?»

BEGRUNNELSE:

Høsten 2006 foreslo Regjeringen i sammenheng med statsbudsjettet for 2007 endringer i sykepengeordningen, for å redusere sykefraværet. Da dette skapte sterke reaksjoner i så vel næringsliv som fagbevegelse, ble det satt ned et partssammensatt utvalg for å finne alternative tiltak til de som Regjeringen foreslo, som skulle bidra til å redusere sykefraværet.

Det registrerte sykefraværet har til tross for tiltakene som ble satt inn bare blitt marginalt redusert i løpet av 2007. Samtidig kjenner vi til at ordningen "raskere tilbake" hadde en positiv effekt på behandling av sykmeldte, gjennom kjøp av helsetjenester i andre halvdel av 2007. Det forventes derfor at dette vil bidra til et redusert sykefravær i andre halvdel av 2007.

For å evaluere tiltakene til sykelønnsutvalget er det likevel viktig å belyse frekvensen av de øvrige sentrale tiltakene som ble satt inn, så som dialogmøtet og bruken av attføring i sykmeldingsperioden. Tidligere erfaringer med "knekkpunkter" i velferdsordninger og -ytelser tilsier at det bør kunne forventes en økt friskmeldingsfrekvens i forkant av dialogmøtene.

Arbeidsmiljøloven § 4-6, 4. ledd sier at en kan unntas fra dialogmøtet dersom dette ikke er hensiktsmessig eller nødvendig, uten at det klargjøres hva som er ligger i dette. Ettersom formålet til sykelønnsutvalget var tiltak for å redusere sykefraværet gjennom en tettere oppfølging av den enkelte sykmeldte vil det derfor være viktig å evaluere i hvilken grad og på hvilke grunnlag unntaksbestemmelsen benyttes.

Ett annet tiltak som ble nedfelt var at en i langt sterkere grad skulle benytte attføring og attføringsmidler for den sykmeldte i sykmeldingsperioden. Det bes om utfyllende beskrivelse om utviklingen i bruk av attføringstiltak i sykmeldingsperioden.

Svar:

Det er et velferdspolitisk mål å starte attføringsarbeidet så tidlig som mulig. Flere lovendringer de

siste årene har handlet om dette. Endringene har både vært innen sykepengeordningen og innen attførings- og rehabiliteringspengeordningene. Målet er å sette i gang arbeidstrening eller annen bedriftsintern attføring så tidlig som mulig i sykepengeperioden, og når bedriftsintern attføring ikke fører frem, skal yrkesrettet attføring prøves.

Andelen som starter opp yrkesrettet attføring i sykmeldingsperioden viser stabilitet, men andelen er noe lavere i 2007 i forhold til 2005 og 2006. Andelen var på 1,1 pst. i gjennomsnitt 2007. I 2005 og 2006 var den gjennomsnittlige andel som startet opp yrkesrettet attføring i sykmeldingsperioden på henholdsvis 1,3 pst. og 1,25 pst. Samtidig viser overgangsratene for avsluttede sykepengetilfeller en økende overgang til arbeid sammen med en fallende overgang til yrkesrettet attføring. I første halvår 2007 hadde 12,3 pst. av antall avsluttede sykepengetilfeller overgang til yrkesrettet attføring. I 2005 og 2006 var overgangen til yrkesrettet attføring blant antall avsluttede sykepengetilfeller på henholdsvis 14,6 pst. og 13,4 pst. Antall makstidstilfeller på sykepenger var lavt i 2005, men har økt noe i løpet 2006 og 2007. Antall makstidstilfeller på sykepenger varierer med utviklingen i sykefraværet med ca. 1 års forsinkelse. Dette kan være en indikasjon på at langtidssykmeldte i større grad en tidligere vender tilbake til jobb etter sykemeldingsperioden.

Det har vært en nedgang i antall attføringspenge-mottakere i 2007 sett i forhold til 2006. Tall fra Arbeidsgiver-/Arbeidstakerregisteret viser at 40,4 prosent av mottakerne av attføringspenger som avsluttet en attføringspengeperiode i 2006 er registrert med et aktivt arbeidsforhold tre måneder etter avsluttet tiltak. Gruppen omfatter personer som har overgang til et fullt arbeidsforhold eller en kombinasjon av arbeid og trygd. Dette er en økning i forhold til årene før, hvor andelen var ca. 37 prosent i 2005 og 2004 og ca 39 prosent i 2003. Utviklingen skyldes i hovedsak et strammere arbeidsmarked som gir høyere avgang fra attføringspengemottakere ut i jobb.

Den sykmeldte skal delta i dialogmøte med arbeidsgiver senest ved 12 ukers sykemelding og i dialogmøte i regi av NAV senest ved 6 måneders sykemelding. Dialogmøtene representerer således en viktig møtearena mellom arbeidstaker, arbeidsgiver, lege og NAV. Arbeidsgiver skal innkalle arbeidstaker til dialogmøte etter 12 uker "med mindre dette er åpenbart unødvendig". Det klargjøres i forarbeidene hvilke situasjoner denne unntaksbestemmelsen om-

fatter. For det første omfattes saker der sykdoms- eller skadetilfellene er av en slik art at arbeidstakeren uansett vil vende tilbake til jobb uten at det er nødvendig med særlige tilretteleggingstiltak. Også tilfeller med alvorlige sykdomstilstander hvor det kan fastslås at vedkommende arbeidstaker ikke vil være i stand til å vende tilbake til arbeid, vil omfattes av unntaket. I hvilke situasjoner dialogmøte er åpenbart unødvendig, fremgår også av informasjonsmaterieil til sykmeldende behandler og arbeidsgiver.

Det finnes foreløpig ikke opplysninger om antall gjennomførte dialogmøter etter 12 uker eller opplysninger om bruk at unntaksbestemmelsen i arbeidsmiljøloven § 4-6 fjerde ledd, men Arbeidstilsynet har i sammenheng med oppfølging av IA-avtalen foretatt en foreløpig oppsummering av erfaringer knyttet til oppfølgingen av disse. Deres erfaringer bygger på ulike virksomheters svar på spørsmål stilt ved ca 120 tilsynsbesøk i perioden 6. november til 20. november 2007. Arbeidstilsynets hovedinntrykk var at virksomhetene har kunnskap om dialogmøtene og hvor-

dan de skal gjennomføres, men at mange virksomheter av ulike grunner så langt ikke har gjennomført dialogmøter.

Jeg har også fått opplyst at Allmennlegeforeningen har foretatt en Questback-undersøkelse om fastlegenes erfaring med dialogmøtene etter 12 uker. Ca 70 pst av fastlegene som har deltatt i undersøkelsen oppgir at de har vært innkalt til og har deltatt i dialogmøter. Nær 80 pst av disse tror at dialogmøtene er et nyttig virkemiddel for å bidra til et mer inkluderende arbeidsliv.

Jeg viser for øvrig til at SINTEF Helse i samarbeid med Psykologisk institutt ved NTNU skal gjennomføre en evaluering av IA-avtalen og de nye sykefraværsreglene som trådte i kraft 1. mars 2007. Gjennomføring og resultater av dialogmøtene vil være viktige tema i dette prosjektet. Evalueringen skal være avsluttet 30. juni neste år. Jeg må således få komme nærmere tilbake til oppfølgingen av dialogmøtene i virksomhetene.

SPØRSMÅL NR. 583

Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 11. februar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen

Spørsmål:

«Vil statsråden på bakgrunn av den kartleggingen som nå er foretatt, revurdere sin informasjon til Stortinget om hvor mange årsverk som går med for næringslivet i forbindelse med å rapportere oppgavepliktige opplysninger til det offentlige, og kan han anslå antall årsverk som går med i henhold til rapportene?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden tok initiativ til å kartlegge kostnadene for næringslivet i forhold til å etterleve det offentlige regelverket. Denne kartleggingen er nå ferdig, og har resultert i flere rapporter. Pressemeldingen fra NHD anslo kostnadene til 2,6 pst, av BNP.

Svar:

Jeg antar at representanten Fostervolds spørsmål om jeg vil revurdere min informasjon til Stortinget er knyttet til beskrivelsen i St.prp.nr. 1 (2007-2008), hvor det fremgår at det er "registrert 732 forskjellige skjemavarianter med en estimert total arbeidsbelastning på om lag 4833 årsverk".

Regjeringen igangsatte våren 2006 et prosjekt for

å kartlegge bedriftenes kostnader ved etterlevelse av informasjonskrav i alle lover og forskrifter som retter seg mot næringslivet ved å benytte den internasjonalt anerkjente standard-kost metoden. Et informasjonskrav er etter metoden definert som :

"Et informasjonskrav er en lov- eller forskriftstekst som pålegger en bedrift å finne frem til, dokumentere, lagre, gjøre tilgjengelig eller rapportere informasjon til det offentlige eller tredjepart, og som bedriften ikke kan unnlate uten å bryte regelverket."

Kostnadene knyttet til etterlevelse av informasjonskravene er knyttet til:

- intern tidsbruk (lønnskostnader)
- overhead, hvor det er nyttet en sats på 25pst av timelønnen
- driftsutgifter så som trykkeri- og portoutgifter
- innkjøp av eksterne tjenester
- anskaffelser

Basert på denne metoden viser de rapporter vi nå har fått utarbeidet at kostnadene tilsvarer om lag 2,6pst av BNP.

De 4833 årsverk som ble omtalt i St.prp.nr. 1

(2007-2008) er beregnet arbeidsbelastning knyttet til utfylling og innsendelse av 732 offentlige skjemaer i Oppgaveregisteret. Informasjonskravene som beskrevet over, er definert langt videre enn dette.

Måling av administrative kostnader ved rapporte-

ring og dokumentasjon i offentlig regelverk og måling av arbeidsbelastning ved utfylling av skjema er altså målinger av to ulike forhold, som hver for seg gir et bilde av henholdsvis kostnad og medgåtte årsverk.

SPØRSMÅL NR. 584

Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Hans Frode Kielland Asmyhr

Besvart 11. februar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen

Spørsmål:

«Da statsråden tiltrådte, uttalte han at han ville fremme en stortingsmelding om bondens rolle og oppgaver i et fremtidig perspektiv. Slik jeg forstod det ønsket statsråden å se videre på bondens funksjon i samfunnet enn kun den rent matproduserende rollen.

Hvor langt er statsråden kommet i dette arbeidet, og når kan Stortinget vente seg en sak hvor dette temaet blir behandlet?»

Svar:

Innledningsvis vil jeg presisere at jeg ikke kjenner meg igjen i påstanden om at jeg har uttalt at jeg vil fremme en stortingsmelding om bondens rolle og oppgaver utover det å være matprodusent i et fremtidig perspektiv.

I Soria Moria-erklæringen understrekes det at landbruket har flere oppgaver enn det å produsere mat. Landbruket skal produsere trygg mat og sikre matforsyningen, og samtidig bidra til sysselsetting og bosetting over hele landet. Landbruket er viktig for næringer som reiseliv, kultur og næringsmiddelindustri.

Jeg vil videre vise til mitt svar på Dokument nr. 8:79 (2006-2007) om en framtidrettet landbrukspolitikk og Innst. S. nr. 25 (2007-2008) behandlet av næringskomiteen. Næringskomiteens tilråding, som Stortinget sluttet seg til, er at stortingsrepresentantene Torbjørn Hansen, Petter Løvik, Gunnar Gunderesen og Ivar Kristiansens forslag om en egen stortingsmelding om jordbrukspolitikk ikke bifalles.

Jeg vil understreke at det ikke er nødvendig å utarbeide en stortingsmelding for å gjennomføre tiltak som klargjør bondens oppgaver og roller i et fremti-

dig perspektiv. Jeg anser det som uhyre viktig å utforme en politikk som nettopp setter bonden og bondens oppgaver og roller inn i et framtidrettet perspektiv, som gir jordbruket utviklingsmuligheter slik at næringsutøverne får gode økonomiske og sosiale rammevilkår og slik at næringen på en bedre måte kan ivareta viktige samfunnsoppgaver.

Regjeringen har i min statsrådsperiode fremmet en rekke saker for Stortinget som gir bøndene muligheter for gode økonomiske og sosiale rammevilkår, slik at de på en bedre måte kan ivareta viktige samfunnsoppgaver. Viktigst er jordbruksavtalene i 2006 og 2007 som er lagt fram i særskilte budsjettproposisjoner. Videre er en rekke viktige ordninger gjennomført:

- Nytt tilskudd til beiting
- Etablering av en landsdekkende landbruksvikarordning
- Etablering av et helhetlig kvalitetssystem
- 5-årig utviklingsprogram for klimatilpasning
- Utviklingsprogram for frukt, grønt og poteter
- Økt jordbruksfradrag i skatteligningen
- Styrking av velferdsordningene i landbruket
- Styrking av økologisk landbruk
- Styrking av virkemidler overfor skogbruk og bioenergi
- Program for landbruksbygg og kulturlandskap

Landbruks- og matdepartementet har sendt på høring forslag til ny lov om dyrevelferd og forslag til endringer i odels-, konsesjons- og jordloven. Disse sakene vil bli lagt fram for Stortinget så snart som praktisk mulig etter at sakene har vært høring.

SPØRSMÅL NR. 585**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold****Besvart 12. februar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Hvorfor har ikke NHD besvart brevet fra Telemark Fylkeskommune som ble sendt i juni 2007 angående de radioaktive slagghaugene ved Søvitt, og vil NHD ta på seg ansvaret for å rydde vekk, sikre og langtidslagre problemavfallet etter gruvedriften i Søvitt?»

BEGRUNNELSE:

I en artikkel i TA 30. januar fremkommer det at Nærings- og handelsdepartementet (NHD) ikke har besvart et brev fra Telemark fylkeskommune angående de radioaktive slagghaugene ved Søvitt i Telemark.

Svar:

Søve Gruver i Telemark ble eid av statsaksjeselskapet A/S Norsk Bergverk. Driften ble lagt ned i 1965. Anlegg og eiendommer ble ved en avtale i 1970 solgt til Telemark fylkeskommune på egne vegne og på vegne av Nome kommune, og selskapet ble deretter avviklet ut på 70-tallet. Eiendommene ble overdratt i den stand de befant seg, med rettigheter og forpliktelser slik som de hadde tilhørt selger. Etter de opplysninger vi har, ble slagget som lå igjen etter virksomheten dekket til med kalkslam, etter pålegg fra det daværende Statens institutt for strålehygiene.

Grunnen i Fensfeltet ved Ulefoss i Telemark - der vi også finner Søve - inneholder en rekke uvanlige bergarter, hvorav søvitt er den mest kjente. En del av bergartene i området inneholder høyere konsentrasjoner enn normalt med thorium, og uraninnholdet kan også være forholdsvis høyt. Statens strålevern har siden begynnelsen av 80-tallet gjennomført en rekke kartlegginger av den radioaktive forurensning i slagget og i områdene rundt. Det er kjent at det finnes slagg og masser som er tatt ut av gruvene og som har høyere innhold av naturlig radioaktive stoffer enn vanlig. Blant annet gjelder dette slagghaugen etter fremstilling av ferroniob ved Søve Gruver. Strålevernet tok høsten 2004 opp behovet for at det gjennomføres nye undersøkelser, med sikte på å vurdere eventuelle tiltak. Strålevernet ba i denne sammenheng om at Nærings- og handelsdepartementet bidro til avklaring av ansvarsforholdene, slik at man kunne komme

videre med undersøkelser og eventuelle tiltak for varig sikring av avfallet.

Det som må avklares er hvorvidt staten som tidligere eier av bergverket er ansvarlig for miljøtiltakene ved Søve Gruver, eller om dette er en forpliktelse som er gått over til fylkeskommunen som kjøper av eiendommene i henhold til avtalen fra 1970. NHD valgte i første omgang å se praktisk på saken og involverte - uavhengig av konklusjon hva angår ansvarsforhold - Bergvesenet i saken. Bergvesenet har, i samråd med Strålevernet, foretatt ytterligere undersøkelser i området, og har foreløpig brukt ca. kr 300 000 til ekstern bistand i form av undersøkelser av stabilitet i slagghaugen, og radioaktivitet og tungmetallinnhold. Undersøkelsene vil fortsette i år.

Ut over dette har NHD senere, etter juridiske vurderinger, i brev av 2.07.2007 til Statens Strålevern, gitt uttrykk for at NHD anså at undersøkelser og eventuelle tiltak for å sikre disse avfallshaugene ikke lenger var en sak for staten v/NHD som tidligere eier av bergverket. Departementet kunne vise til at man i et brev av 20.11.1989 hadde inntatt et tilsvarende standpunkt. Dette var altså et ansvar som lå på grunneieren; den som hadde kjøpt eiendommene m.v. fra A/S Norsk Bergverk, dvs. fylkeskommunen.

Telemark fylkeskommune/Tfk eiendom har ved brev av 9.07.2007 tatt til motmæle mot dette, og fremholdt at etter deres syn har staten ansvaret for å sikre avfallet etter driften ved Søve Gruver. Dette bygges både på rettslige betraktninger rundt forurensnings- og bergverkslovgivningen og praksis, samt på det forhold at NHD allerede i 2005 involverte Bergvesenet i saken.

NHD arbeider med å gjennomgå disse resonnementene grundig, i samråd med utenforstående juridisk rådgiver. Saken er komplisert, og departementets vurderinger og en eventuell endret konklusjon kan ha betydning for tilsvarende saker. Det kan bli kostnadskrevende å følge opp tiltak dersom det for eksempel kommer krav om flytting av slagghaugen til et sentraldeponi for radioaktive masser. Også dette tilsier at det brukes tid til en grundig belysning av saken.

Jeg vil komme tilbake med svar på de konkrete spørsmålene når saken er endelig utredet.

SPØRSMÅL NR. 586**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 12. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Shortsalg av aksjer er en legitim aktivitet i aksjemarkedet, hvor gevinst oppstår dersom kursene beveger seg nedover. Omfanget av shortsalg kan være et signal om at en aksje er overvurdert og et signal om at aktører har interesse i et kursfall. Markedsaktører har etterlyst et register over omfanget av shortsalg i enkeltaksjer for å sikre bedre gjennomsiktighet og like vilkår for store og små investorer. Kredittilsynet gjorde i 2007 en vurdering av muligheten.

Vil Regjeringen innføre et shortsalgregister i Norge?»

BEGRUNNELSE:

Kredittilsynet ble 28. april 2006 i brev fra Finansdepartementet bedt om å vurdere om et "shortsalgregister" vil kunne bedre informasjonen i markedet om shortposisjoner og bidra til å redusere informasjonsasymetrien mellom ulike investorer.

Kredittilsynet gjennomførte i denne anledning en høring om spørsmålet blant norske aktører, både på myndighetssiden og i markedet, om behovet for og ulike fordeler og ulemper ved et shortsalgregister. Konklusjonen ble oversendt Finansdepartementet 30. januar 2007.

Kredittilsynets drøftelse viser at et shortsalgregister kan ha følgende foredel:

- Informasjon om shortsalg kan gi markedsaktørene et tidlig signal om at enkeltaksjer kan være overvurdert
- Mindre usikkerhet rundt hvor stor del av omsetningen i en aksje som er short eller long kan føre til økt aksjehandel
- Informasjon om shortsalg i aksjer vil kunne medføre økt bevissthet rundt det faktum at mange av disse salgene vil måtte reverseres ved gjenkjøp på et senere tidspunkt
- Økt gjennomsiktighet kan generelt redusere sannsynligheten for markedsmissbruk

Kredittilsynet peker på følgende mulige negative konsekvenser:

- Et register vil kunne gi misvisende eller tvetydig informasjon siden shortsalg også brukes for andre (markedsnøytrale) handelsformål, shortsalg vil derfor ikke nødvendigvis være en indikasjon på forventninger om prisfall
- Ufullstendig eller feilaktig informasjon om short-

salg kan være skadelig for prisdannelsen i aksjemarkedet

- Informasjon om at det finnes åpne shortposisjoner vil kunne øke sjansen for taktiske shorts-kviser, som videre vil kunne føre til nedgang i shortsalgaktiviteten og dermed mindre markedslikviditet

Tilsynet peker på to alternative måter å gi markedet mer informasjon om shortsalg på: 1) registrering av inngåtte shorthandler og 2) registrering av verdipapirlån.

Kredittilsynets anbefaling konkluderte med at det gitt dagens regler ville bli for lav kvalitet både på et shortsalgregister og et aksjelånregister, men at tilsynet vil ta opp igjen vurderingen på et senere tidspunkt.

Svar:

Dagens regelverk stiller ingen krav til en investor som ønsker å shortselge. Dersom to investorer på egen hånd har inngått en handel og selger ikke klarer å levere, blir dette et oppgjør etter privatrettslige regler.

Når det gjelder verdipapirforetak, fremgår det av verdipapirloven § 8-7 at et verdipapirforetak bare kan "formidle salg av finansielle instrumenter kunden ikke eier dersom kunden har tilgang til de finansielle instrumentene og foretaket er sikret rettidig levering på avtaletidspunktet". Det er i denne bestemmelsen åpnet for at verdipapirforetak kan bidra til dekket shortsalg. Dekket shortsalg innebærer at kunden ikke eier, men har tilgang, til de finansielle instrumentene som selges og at verdipapirforetaket er sikret rettidig levering. Hensikten med å tillate denne type omsetning kan være at det vil bidra til økt likviditet i verdipapirmarkedene. Et annet formål er å legge til rette for et bedre samspill mellom derivatmarkeder og markedene i de underliggende verdipapirer.

Jeg er enig i at informasjon om shortsalgaktivitet kan ha betydning for prisdannelsen i markedet, og redusere risikoen for markedsmissbruk. Gjennomsiktighet om shortsalg kan bl.a. gi et tidlig signal om at en enkeltaksje kan være overvurdert.

Finansdepartementet ba Kredittilsynet i brev av 3. februar 2006 om å vurdere behovet for risikoreduerende tiltak i forbindelse med shortsalg og behovet for tiltak som kan forhindre udekket shortsalg av aksjer.

I brev av 28. april 2006 til Finansdepartementet

redegjorde Kredittilsynet for at de har iverksatt ulike risikoreduserende tiltak for shortsalg av aksjer. Kredittilsynet viste videre til at det viktigste tiltaket for å få begrenset omfanget av udekket shortsalg vil være målrettet tilsyn. Kredittilsynet viste også til at de hadde til vurdering om et "shortsalgregister" vil kunne bedre informasjonen i markedet om shortposisjoner og bidra til å redusere informasjonsasymmetrien mellom ulike typer investorer.

Kredittilsynet har i brev 30. januar 2007 til Finansdepartementet vurdert to alternative tiltak for å øke informasjonen om shortposisjoner. Det ene tiltaket er et shortsalgregister og det andre et utlånsregister (register over utlånte verdipapirer, jf. at utlån kan gjenspeile en shortposisjon).

Kredittilsynet har i sine vurderinger lagt til grunn at informasjonen i slike registre i tilfellet bør være basert på fullstendige og korrekte tallgrunnlag og dermed kunne få virke positivt for prisdannelsen. Videre er det lagt til grunn at et slikt register ikke bør virke konkurransehemmende for markedsaktørene i det norske verdipapirmarkedet, og at merarbeid og merkostnadene ved slike registre ikke skal overstige informasjonens nytteverdi.

Fullstendig og korrekt informasjon i et shortsalgsregister er avhengig av at alle aktører som utfører handelstransaksjoner på Oslo Børs faktisk rapporterer alle gjennomførte shortsalg. Kredittilsynet mener at det er flere forhold i det norske verdipapirmarkedet som påvirker kvaliteten på tilgjengelig informasjon. Disse er i hovedsak:

- megler vil ikke nødvendigvis ha informasjon om kunden har tilgang til verdipapirene som selges
- utenlandske meglere og utenlandske investorer og kunder benytter seg som regel av forvalterregistrerte konti (og ikke enkeltkonti som norske investorer), med store beholdninger spredt på flere eiere
- markedsaktørene benytter også andre finansielle instrumenter, som derivater, for å oppnå eksponeringer tilsvarende shortposisjoner i markedet,

og slik informasjon vil eksempelvis ikke fremkomme i et shortsalgregister.

Kredittilsynet har vurdert en eventuell plikt for kunden (investor) til å informere megler om eventuelt shortsalg, men har kommet fram til at en slik lovendring i verdipapirhandelloven bare vil kunne gjøres gjeldende for kunder av verdipapirforetak som yter investeringstjenester i Norge. En stor andel av kundene på Oslo Børs er ikke hjemmehørende i Norge, og vil trolig ikke kunne underlegges en bestemmelse i verdipapirhandelloven om en eventuell informasjonsplikt ovenfor megler.

Et annet tiltak vurdert av Kredittilsynet er å innføre bestemmelser i børsregelverket om at alle salgstransaksjoner på markedsplassen i forbindelse med et shortsalg må angis, men ulempen er at handler utenfor børs ikke vil fanges opp.

Andre forhold som Kredittilsynet mener taler mot et shortsalgregister er:

- norske regler vil kunne virke konkurransehemmende for aktører i Norge
- rapportering av shortsalg vil utløse merarbeid og merkostnad
- erfaringer fra USA viser at shorthandelstatistikk blir offentliggjort med forsinkelse.

Etter en samlet vurdering mener Kredittilsynet at et shortsalgregister vil gi ufullstendig og mangelfull informasjon til å kunne være positiv for prisdannelsen. For aktørene vil det oppstå kostnader, og nytteverdien er usikker. Videre vil nytteverdien i tilsynsøyemed for å følge opp udekket shortsalg være begrenset, da et operativt tilsyn høyst sannsynlig er mest effektivt.

Jeg støtter meg til Kredittilsynets vurdering, og ser det ikke som hensiktsmessig å igangsette etablering av et shortsalgregister på det nåværende tidspunkt. Dersom forutsetningene endres, vil jeg be Kredittilsynet om en ny vurdering av problemstillingen.

SPØRSMÅL NR. 587**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Hansen****Besvart 12. februar 2008 av nærings- og handelsminister Dag Terje Andersen****Spørsmål:**

«Kursfallet i Aker Kværner gjør en eventuell salgsmulighet på kursnivået staten gikk inn på lukrativt.

Hvilket juridisk grunnlag har Regjeringen for konklusjonen om at tilbudsplikt ikke vil inntreffe ved overdragelsen av Akers aksjer i Aker Kværner til Aker Holding AS, eller ved det etterfølgende salg av aksjer i Aker Holding AS til staten og de svenske eierne, og hvordan vil Regjeringen forholde seg dersom det fremmes krav om tilbud om kjøp av de øvrige aksjene i selskapet?»

BEGRUNNELSE:

Dagens Næringsliv skriver 30. januar 2008 at partner i advokatfirmaet Wiersholm, Erik Thyness, mener at det er tvil om hvorvidt statens kjøp i Aker Holding utløser tilbudsplikt på alle aksjer i Aker Kværner.

Etter verdipapirhandelloven av 19. juni 1997 nr. 79 § 4-1 plikter den som gjennom erverv blir eier av aksjer som representerer mer enn 40 prosent av stemmene i et norsk selskap hvis aksjer er notert på norsk børs (børsnoterte selskap) å gi tilbud om kjøp av de øvrige aksjene i selskapet. Etter lovens § 4-1 annet ledd nr. 1 utløses tilbudsplikt ved erverv av aksjer som representerer mer enn 50 prosent av stemmene i et selskap hvis vesentligste virksomhet består i å eie aksjer i et børsnotert selskap.

Regjeringen har inngått en kjøpsavtale som gjør Aker ASA, staten SAAB AB (publ) og Investor AB (publ) til eiere av et selskap som eier 40,1 prosent av Aker Kværner ASA. I st.prp.nr. 88 (2006-2007) kapittel 3.1 ble det fremholdt at "Det er lagt til grunn at verken overdragelsen av Aker ASAs aksjer i Aker Kværner ASA til Aker Holding AS, eller det etterfølgende salg av aksjer i Aker Holding AS til staten og de svenske eierne vil utløse tilbudsplikt.

En foreløpig vurdering innhentet fra administrasjonen ved Oslo Børs støtter at transaksjonen ikke vil utløse tilbudsplikt. Dersom Aker Holding AS på et fremtidig tidspunkt skulle komme i en situasjon hvor tilbudsplikt er aktuelt, vil det være anledning til å foreta disposisjoner som forhindrer at tilbudsplikt utløses."

Staten kjøpte seg inn i Aker Holding basert på en kjøpesum per aksje i Aker Kværner på 146 kroner og 50 øre. Sluttkurs 31. januar 2008 var 99 kroner.

Svar:

I forhandlingene om etableringen av et felles eierskap til Akers aksjepost i Aker Kværner var mulig utløsning av tilbudsplikt et av flere viktige spørsmål som ble tatt opp på et tidlig tidspunkt fra statens side.

Jeg vil understreke at Nærings- og handelsdepartementet ikke ønsket å gå inn i en transaksjon som kunne utløse tilbudsplikt. Det samme var tilfellet både for Aker ASA, som ønsket å redusere sin eksponering i Aker Kværner gjennom transaksjonene, og de svenske eierne SAAB AB (publ.) og Investor AB (publ.). Spørsmålet om tilbudsplikt ble derfor drøftet i møte med partene og partenes advokater.

For å være på den sikre siden, ønsket departementet å forelegge spørsmålet om tilbudsplikt for Oslo Børs. Selv om hovedvurderingene var at transaksjonene ikke ville utløse tilbudsplikt, ble det enighet om å be Oslo Børs om en forhåndsuttalelse. Oslo Børs har ikke hjemmel til å treffe endelig vedtak om utløsning av tilbudsplikt før en transaksjon er gjennomført. I slike tilfeller er derfor forhåndsuttalelse det alternativet som står til rådighet for partene. Hensynet til børsens sensitivitet tilsa også at spørsmålet ble søkt avklart på et sent tidspunkt, men likevel slik at det var anledning til å justere transaksjonenes innhold.

Det var enighet om at statens juridiske rådgiver, Advokatfirmaet Selmer DA (Selmer), skulle be om en forhåndsuttalelse fra Oslo Børs. I brev av 15. juni 2007 fra Selmer ble Oslo Børs anmodet om å avgi en skriftlig vurdering av de påtenkte transaksjonene i forhold til reglene om tilbudsplikt. Selmer og Akers juridiske rådgiver, BA-HR, drøftet også spørsmålet i et møte med Oslo Børs, hvor børsen muntlig ga sin tilslutning til de juridiske rådgivernes oppfatning av tilbudspliktspørsmålet.

I brev fra Oslo Børs av 21. juni 2007 fremgår det at transaksjonene som der beskrevet, etter børsens vurdering ikke utløser tilbudsplikt. Oslo Børs vurderer i den sammenheng både om etableringen av Aker Holding AS som et heleid datterselskap av Aker ASA, om salget av 40 prosent av aksjene i Aker Holding AS til den norske staten, SAAB AB og Investor AB, og om transaksjonene i sin helhet utløste tilbudsplikt. Kopi av brevet følger vedlagt.

Den uttalelsen Oslo Børs ga er, som nevnt, ikke formelt bindende. Partenes juridiske rådgivere, som i tillegg til statens rådgiver, Selmer, utgjorde BA-HR (Aker), Wiersholm (SAAB) og Wikborg og Rein (Investor), fant imidlertid uttalelsene fra Oslo Børs til-

strekkelig avklarende til at transaksjonen kunne gjennomføres på de avtalte vilkår. Spørsmålet er således vurdert av flere av de fremste advokatfirmaene i Norge med solid erfaring innenfor børs- og verdipapirrett og selskapsrett. Straks transaksjonene var gjennomført, åpner loven for øvrig for at andre aksjonærer i Aker Kværner kunne ha anmodet børsen om å treffe bindende vedtak vedrørende tilbudsplikten. Dette er hittil ikke gjort.

Når det gjelder hvordan Regjeringen vil forholde seg dersom det fremsettes krav om tilbud om kjøp av de øvrige aksjene i selskapet, viser jeg til St. prp. nr. 88 (2006-2007) Statens eierskap i Aker Holding AS. I kapittel 3.1 er det gitt en omtale av tilbudspliktreglene. Det er lagt til grunn at verken overdragelsen av Aker ASAs aksjer i Aker Kværner ASA til Aker Holding AS, eller det etterfølgende salg av aksjer i Aker Holding AS til staten og de svenske eierne vil utløse tilbudsplikt.

Dersom det fremsettes krav om at transaksjonene skulle utløse tilbudsplikt for de øvrige aksjene i Aker Kværner, vil i utgangspunktet dette være en sak som skal behandles av børsens organer. Den som har tilbudsplikt vil normalt ha valget mellom å inngi tilbud om kjøp av de øvrige aksjene i selskapet, eller å foreta nedsalg til under tilbudsgrensen. I forbindelse med forhandlingen mellom ovennevnte parter var det blant annet enighet om at Aker Holding AS (og alle de fire aksjonærene) skulle besørge nedsalg, dersom tilbudsplikt skulle inntre etter gjennomføringen av salget. På denne bakgrunn ble det i St. prp. nr. 88 (2006-2007), i forbindelse med omtale av tilbudspliktreglene, opplyst at det vil være anledning til å foreta disposisjoner som forhindrer at tilbudsplikt utløses.

Vedlegg til svar:

Brev fra Oslo Børs undertegnet juridisk direktør Atle Degre til Advikatfirmaet Selmer DA, Oslo, datert 31.06.2007.

Spørsmål i tilbudsplikt i påtenkt transaksjon

Det vises til samtaler, Deres brev 15. juni 2007 og møte 20. juni 2007 med beskrivelse av påtenkt omorganisering med etterfølgende nedsalg av et eierskap på vel 40 prosent av børsnotert selskap. Oslo Børs er anmodet om å avgi en vurdering av de påtenkte transaksjonene i forhold til reglene om tilbudsplikt.

I Deres brev er transaksjonen i korthet beskrevet slik:

X eier 40,1 prosent av aksjene med tilsvarende stemmeandel i et børsnotert selskap ("40J -posten"). X vil inngå avtale med Y og Z hvorefter X forplikter seg til å overføre 40,1 posten til et nyopprettet heleid datterselskap C og deretter overdra 30 prosent av ak-

sjene i C til Y og 10 prosent av aksjene t C til Z, totalt 40 prosent. X, Y og Z vil inngå aksjonæravtale vedrørende sine aksjer i C. Kjøpesummen er ikke endelig fastsatt, men antas å bli basert på børskurs over et visst antall handledager.

Aksjonæravtalen vil blant annet binde 40,1-posten og X, Y og Zs eierandeler i C i ti år fremover, samlet sikre Y og Z 7. eller utvidet minoritetsvern (vetorettigheter) i grunnleggende selskapsrettslige spørsmål og representasjon i selskapets styre. Det skal også inngå en særskilt rett for Z til å selge sine aksjer i C til X, Y eller C etter 7 eller 10 år. Dersom Z benytter seg av denne retten, har Y en tilhørende rett til å selge en andel av sine aksjer i C for ikke å øke sin forholdsmessige eierandel i C ut over 30 prosent. I tillegg skal det inngås en bilateral avtale mellom X og Z hvor Z rår en salgsoptjon mot X for sin 10 prosent eierandel i C etter 4. og 6 år og X får en kjøpsopptjon på Zs eierandel etter tilsvarende antall år.

Det er videre opplyst at X vil ha to av fem styremedlemmer herunder styreleder i C og daglig leder. Styremedlemmer fra Y og Z vil ha vetorett i Cs styre blant annet hva gjelder stemmegivning i det børsnoterte selskapet i saker som krever 2/3 flertall.

Basert på uttalelser i NOU 1996:2 side 116 har børsen ved flere anledninger tolket verdipapirhandelloven § 4-1 første ledd innskrenkende slik at tilbudsplikt ikke utløses ved overdragelse til heleiet datterselskap. Dette anses på mange måter som en omorganisering av det samme eierskapet. Denne innskrenkende tolkningen er gjort med forbehold om at overføringen sammen med evt andre transaksjoner ikke fremstår som et ledd i et arrangement for å omgå tilbudsplikten.

Etter verdipapirhandelloven § 4-1 annet ledd nr 1 utløses tilbudsplikt ved erverv av aksjer som representerer mer enn 50 prosent av stemmene i et selskap hvis vesentligste virksomhet består i å eie aksjer i et børsnotert selskap.

Ut fra dette utløser etter børsens vurdering ikke den transaksjonen som er beskrevet tilbudsplikt.

De to transaksjonene sett i sammenheng er riktignok ikke en overføring til 100 prosent eiet selskap. Men vi antar at bestemmelsen om indirekte erverv i § 4-1 annet ledd sammen med forbeholdet i den innskrenkende tolkningen av § 4-1 første ledd skal forstås slik at tilbudsplikt utløses først dersom kontrollen over eierposten skiftes. Forbeholdet om at omorganiseringen ikke fremstår som en omgåelse av tilbudsplikten innebærer etter vår vurdering at tilbudsplikt vil kunne oppstå dersom etterfølgende forhold skulle tilsi at den interne overføringen var et ledd i en reell overføring av kontroll.

Tilbudsplikt ved indirekte erverv etter verdipapirhandelloven § 4-1 annet ledd utløses ved erverv av "aksjer som representerer mer enn 50 prosent av

stemmene" i det mellomliggende selskap. Dersom aksjonæravtalen mellom eierne av det mellomliggende selskapet modifiserer betydningen av stemmene i dette selskapet slik at de nye minoritetseierne reelt sett får posisjon som majoritetseier i det mellomliggende selskap, vil det reelt sett ha foregått en kontrollskifte i det mellomliggende selskap og derved i det børsnoterte selskap. Den beskrevne aksjonæravtalen inneholder enkelte elementer som trekker i denne retning, særlig vetorett for stemmegivning i det børsnoterte selskapet. Slik dette er beskrevet er majoritetseierens vesentligste innflytelse ved eierskapet likevel i behold, særlig når denne vetoretten kun gjelder saker som krever kvalifisert flertall i det børsnoterte selskapets generalforsamling.

Vi nevner for ordens skyld at denne uttalelsen er administrasjonens vurdering og at prinsipielle saker av vesentlig betydning i saker om tilbudsplikt avgjøres av børsens styre, samt at børsens vedtak i saker om tilbudsplikt kan påklages av aksjonærer til børsklagenemnden.

Med hilser

Oslo Børs ASA

Atle Degré Juridisk direktør

Kopi: advokatfirmaet BAHN, Advokat Arne Tjaum

SPØRSMÅL NR. 588

Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 12. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Statsråden sier i svaret til Sortevik at hun vil fortsette å tillate at denne typen kjøretøy skal fortsette å få lov til å benytte fjellovergangene, selv om det i store perioder er flere lastebiler som enten ligger i grøfta eller sperrer veiene.

Ser ikke statsråden at regelverket som følges er en fare for samfunnssikkerheten, samtidig som det både undergraver og strider mot den vedtatte nullvisjonen?»

BEGRUNNELSE:

Viser til spørsmål fra Arne Sortevik 09.01.08 og svar fra statsråden 17.01.08 om muligheten for å innføre særnorske regler for i perioder å hindre bruk av to akslete kjøretøy/lastebiler på norske fjelloverganger. Statsråden sier i svaret at det på nåværende tidspunkt ikke er tjenlig å innføre periodebaserte krav til kjøretøy på fjellovergangene. Videre viser statsråden til at man har/vil iverksette en rekke andre tiltak for å redusere fremkommighetsproblemene på fjellovergangene. Dessverre opplever undertegnede nesten dagelig å få tilbakemeldinger fra trailersjåfører som benytter disse vegene og som undrer seg over at myndighetene lar dette få lov til å fortsette. De mener også at de tiltakene som allerede er iverksatt ikke fungerer, og mener at det nå må handles. Senest i dag fredag 25 januar har det stått utenlandske trailere som

har hindret trafikken i å komme frem. Dette gir store økte utgifter for transportørene og næringslivet, i tillegg til at det er til stor fare for andre trafikanter som ferdes på fjellovergangene.

Svar:

Jeg vil innledningsvis vise til det svaret som ble gitt til representanten Sortevik 17. januar 2008, med de synspunkter og skisserte tiltak som der er omtalt.

Jeg er opptatt av at tungtrafikken på norske veier i størst mulig grad skal ivareta hensynene til trafikk-sikkerhet og fremkommelighet for alle trafikanter, og jeg har som kjent allerede gitt Statens vegvesen i oppdrag å gjennomføre flere tiltak for å sikre bedre trafikk-sikkerhet og fremkommelighet på vinterføre, se vedlagte brev av 18. desember 2007 til Vegdirektoratet og omtale i svaret av 17. januar 2008 til representant Sortevik.

Jeg vil imidlertid tilføye at det har gått for kort tid til at disse tiltakene har rukket å virke og/eller har kunnet bli iverksatt. Blant disse tiltakene vil jeg særlig vise til at Statens vegvesen er bedt om å innføre rutinemessig vurdering av om særlige restriksjoner skal benyttes når vær- og føreforholdene på en problematisk strekning eller fjellovergang tilsier det. Vegtrafikkloven § 7, 2. ledd jf. 1. ledd gir vegvesenet hjemmel til midlertidig å forby bruk av særskilte grupper/typer kjøretøy som ikke er sikret tilstrekke-

lig veggrep - saklig begrunnet i egenskaper ved kjøretøyet sammenholdt med tilstanden på vegen. Jeg vil også be Vegdirektoratet om å framskaffe statistikk over hvilke typer vogntog som hindrer framkommelighet på vegen.

I mitt svar til Sortevik ble det påpekt at også andre forhold enn kjøretøyets konstruksjon er av vesentlig betydning for om det kommer trygt frem. Dekkustrutning, kjetting brukt på korrekt måte, førers kunnskaper og ferdigheter, strekningens stigingsforhold og de konkrete vær- og føreforhold ble trukket frem som andre omstendigheter av betydning. Jeg vil også vise til at det for øyeblikket er ute på høring forslag om å endre vegtrafikkloven slik at Statens vegvesen får hjemmel til å selv fjerne og evt. ta i forvaring kjøretøy som er til hinder for framkommeligheten.

Jeg er derfor av den oppfatningen at Statens vegvesen, med de virkemidler etaten har til rådighet, har gode og tilstrekkelige muligheter til å iverksette hensiktsmessige tiltak, så vel av generell som spesiell art. Oppfølging av tiltakspakken for framkommelighet på vinterveg, se brev av 18. desember 2007 til Vegdirektoratet, vil gi ytterligere styrke i virkemiddelbruken. Jeg har gitt Vegdirektoratet frist til 15. mai 2008 til å gi tilbakemelding om status og fremdrift for de ovennevnte tiltak.

Vedlegg til svar:

Brev fra Samferdselsdepartementet til Vegdirektoratet 18.12.2007

Referanse 03/2631-LG A

Oppfølging av tiltakspakke for framcome på vinterveg.

Vi syner til innkomne brev fra Vegdirektoratet av 14. november, 16. oktober, 12. juli og 28. juni 2007.

Samferdselsdepartementet gir med dette Vegdirektoratet samtykkje til å sende på høyring framlegget til endring av vegtrafikklova § 37 (heimel for Vegvesenet til å fjerne og ta i forvaring køyrety som er til hinder for framkoma m.m.), samt til å sende på høyring framlegga til endringar i køyretyforskrifta og forskrift om bruk av køyrety. Vi ser det som tenleg at

alle desse endringsframlegga vert sende på høyring samla.

Departementet ber om at Vegdirektoratet oppmodar høyringsinstansane til å i særleg grad uttale seg om framlegga til skjerping av krava til minimum mønsterdjupne i dekk. Vi ber også om at Vegdirektoratet særskilt vurderer tilhøvet mellom framlegget om minimum 3 mm mønsterdjupne for lette køyrety i vinterperioden og krava etter direktiv 89/459/EØF.

Når det gjeld resterande framlegg til tiltak, ber departementet om at Vegdirektoratet går vidare i arbeidet med å gjere seg nytte av særskilte mellombelse restriksjonar retta mot einskildkøyrety og/eller særskilte køyretytpar som ikkje er sikra tilstrekkeleg veggrep, jf. heimelsgrunnlaga i vegtrafikklova §§36 nr. 1 d) og 7, 2. ledd. Bruk av slike restriksjonar bør rutinemessig vurderast når ver- og føretilhøva tilseier det. Departementet vil likevel understreke at desse restriksjonane skal vere mellombelse, og ikkje nyttast oftare og i større utstrekning enn det som er naudsynt.

Vi ber vidare om at Vegdirektoratet prioriterer høgt arbeidet med å ytterlegare målrette utekontrollen med tunge køyrety. Kontrollar bør i størst mogleg grad gjennomførast på tidspunkt og stader der risikoen for framcomeproblem er reell, til dømes ved fjellovergangar.

Vegdirektoratet bør halde fram arbeidet med å oppdatere og utvide informasjonen til utanlandske tungbilsjåførar (gjennom til dømes kampanjen "Donna Diesel") i samsvar med det Vegdirektoratet gir uttrykk for i prosjektrapporten vedrørande "vinterpakken". Samferdselsdepartementet er vidare positive til at Vegdirektoratet arbeider med å forbetre planane sine for vintervemebuing (vinterberedskap), og til at det er sett i verk ei vurdering av standardane for vinterdrift.

For tiltaka som ikkje er relaterte til lov- og forskriftsendringar, ber vi Vegdirektoratet gi tilbakemelding om status og framdrift innan 15. mai 2008.

Vi minner om at gjennomføringa av tiltaka i utgangspunktet skal skje innanfor dei til ei kvar tid gjeldande budsjettrammene.

SPØRSMÅL NR. 589**Innlevert 1. februar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 12. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Stamnettutredningen for jernbane slår fast at det trengs 80-100 mrd. for å sikre en effektiv og moderne jernbane. Flere av jernbanestrekningene er fortsatt ikke elektrifisert.

Kan jeg derfor be om en oversikt over hvilke strekninger som ikke er elektrifisert, hva en slik elektrifisering vil koste, og når har man eventuelt har tenkt å gjennomføre disse utbyggingene?»

Svar:

Følgende baner på det offentlige jernbanenettet er ikke elektrifisert:

- Solørbanen (Kongsvinger - Elverum), 94 km
- Rørosbanen (Hamar - Elverum - Støren), 383 km
- Raumabanen (Dombås - Åndalsnes), 114 km
- Stavne-Leangenbanen (Stavne/Marienborg - Tyholt - Leangen), 6 km
- Nordlandsbanen (Trondheim - Bodø), 729 km
- Meråkerbanen (Hell - Storlien), 71 km
- Namsosbanen (Grong - Namsos), 52 km

Jernbaneverket (JBV) har ikke foretatt noen samlet vurdering av kostnadene ved å elektrifisere det resterende jernbanenettet. JBV anslår, basert på grove erfaringstall, at kostnadene ved å bygge selve kontaktledningsanleggene og omformerstasjonene på alle ovennevnte strekninger vil være i størrelsesorden 6-10 milliarder kroner. Tallene er beheftet med svært stor usikkerhet.

I tillegg til kostnadene for selve kontaktledningsanlegget og omformerne, vil en elektrifisering medføre omfattende kostnader forbundet med profilutvidelser og framføring av høyspent kraftforsyning fra det regionale høyspentnettet (for eksempel Statnett, Hafslund osv) fram til omformerstasjonene. Disse kostnadene inngår ikke i anslaget over.

For å kunne utnytte de muligheter som en elektrifisering vil gi for framføring av blant annet godstog, vil det være aktuelt med kryssningssporforlengelser og muligens også forsterkningstiltak i underbygningen. Det er dessuten naturlig å vurdere behovet for modernisering av selve traseen (utretting av kurver etc.) i forbindelse med så betydelige investeringer som elektrifisering innebærer. Slike kostnader er heller ikke beregnet.

JBV har ikke prioritert elektrifisering innenfor de beregningstekniske planrammene i sitt innspill til Nasjonal transportplan (NTP) 2010-2019. Staten vurderer imidlertid løpende tiltak som kan bidra til en modernisering av jernbanenettet. For eksempel antyder gjennomførte og pågående utredninger kostnader til elektrifisering på hhv 725 mill kr og 680 mill kr for Trønderbanen (Trondheim - Steinkjer) og Meråkerbanen (Hell - Storlien). Elektrifisering av disse strekningene er blant de aktuelle tiltakene som er omtalt i JBV's stamnettutredning fram mot 2040.

Samferdselsdepartementet vil legge fram sine prioriteringer i stortingsmeldingen om NTP 2010-2019. Det foreligger imidlertid ingen konkrete planer om elektrifisering av nye jernbanestrekninger.

SPØRSMÅL NR. 590**Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 18. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Aftenposten setter mandag 4. februar søkelyset på svikt i politiets håndtering av internettrelaterte overgrep mot barn og unge.

Hvilke tiltak vil Regjeringen sette i verk for å heve kompetansen om og styrke prioriteringen av denne type kriminalitet hos politiet?»

Svar:

Regjeringen har i Soria Moria-erklæringen lagt til grunn at den vil intensivere innsatsen mot overgrep mot barn. Internett skal ikke virke som en friso- ne som gir store muligheter for overgrepere til både spredning av bilder av overgrep og til å bruke Internett til å komme i kontakt med sårbare og kontaktsø-

kende barn og unge. Gjennom Internetts inntog i menneskers hverdag har vi fått en ny arena for overgrep til å komme i kontakt med og begå kriminelle handlinger mot barn og unge. Internett er et grenseløst verktøy som gir oss nye utfordringer i tillegg til den tradisjonelle kriminaliteten på området, herunder overgrep mot barn og unge.

Jeg har derfor lagt opp til en bred innsats mot overgrep mot barn, - både når det gjelder vold i nære relasjoner og seksuelle overgrep. Denne form for kriminalitet krever en bred og forsterket innsats på flere plan fordi den gir seg uttrykk på flere måter og i mange sammenhenger. Bekjempelse av internettrelatert kriminalitet løses derfor best gjennom et utstrakt tverrfaglig og tverretatlig samarbeid mellom politiet, sosial- og helsetjenesten, skoleverket og internettbransjens organer, - et samarbeid som må styrkes.

For å styrke barns beskyttelse mot overgrep, foreslo regjeringen i 2006 en ny bestemmelse - § 201 a i straffeloven 1902 - rettet mot såkalt "grooming". Bestemmelsen ble vedtatt og trådte i kraft 13. april 2007. Bestemmelsen setter straff for den som har avtalt et møte med et barn under 16 år og som med forsett om å begå en handling som nevnt i straffeloven 1902 §§ 195, 196 eller § 200 annet ledd (seksuell omgang eller handling med barn under 16 år), har kommet fram til møtestedet eller et sted hvor møtestedet kan iakttas. Formålet med bestemmelsen er å gi politiet en styrket mulighet til å avverge overgrep. Bestemmelsen er teknologinøytral, men vil særlig kunne være aktuell for å forhindre internettrelaterte overgrep.

Ved lovendringen 13. april 2007 ble det også vedtatt et nytt annet ledd i straffeloven 1902 § 201 som presiserer at bestemmelsens første ledd bokstav b og c også rammer seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd som er forøvet gjennom elektronisk kommunikasjon. Straffeloven 1902 § 201 første ledd bokstav b og c rammer seksuelt krenkende eller annen uanstendig atferd begått i nærvær av eller overfor noen som ikke har samtykket til det eller i nærvær av eller overfor barn under 16 år. Med lovendringen er det tydeliggjort at for eksempel slibrige kommentarer, blotting osv. overfor mindreårige som skjer gjennom pratekanaler på internett, sms, mms eller lignende, er straffbart.

Regjeringen sendte i juli 2007 på høring et forslag om å gi politiet mulighet til kontroll av kommunikasjonsanlegg etter straffeprosessloven § 216 b i saker om straffeloven § 201 a. Høringsfristen var 10. oktober 2007. Departementet arbeider med oppfølgingen av forslaget.

Regjeringen har i Ot.prp. nr. 11 (2007-2008) om lov om endringer i straffeprosessloven mv. (styrket stilling for fornærmede og etterlatte) foreslått en rekke lovendringer for å styrke ofrenes rettigheter under

behandlingen av en straffesak. Det foreslås blant annet at fornærmede og etterlatte skal gis styrket rett til informasjon, innsyn og kontradiksjon gjennom hele straffesaksbehandlingen, bedre kontakt med politi og påtalemyndighet, utvidet rett til å være til stede i rettsmøter og styrkede rettigheter i forbindelse med gjenåpning av straffesaker. Særlig viktig er også forslag om å utvide bistandsadvokatordningen.

Retten til bistandsadvokat foreslås utvidet til å gjelde alle saker om seksuell handling med barn under 16 år, menneskehandel, vold i nære relasjoner, kjønnslemlestelse og saker om besøksforbud på grunnlag av mulig overtredelse av straffebestemmelsen om vold i nære relasjoner. I tillegg foreslås terskelen for oppnevning av bistandsadvokat senket i saker hvor det er grunn til å tro at fornærmede som følge av handlingen får betydelig skade på legeme eller helbred. Også etterlattes rett til advokat foreslås utvidet. Det foreslås at bistandsadvokat for etterlatte skal kunne oppnevnes i saker hvor noen er død som følge av en straffbar handling hvis særlige forhold tilsier at det er behov for advokat. Det foreslås i tillegg en generell skjønsmessig adgang til å oppnevne bistandsadvokat i andre saker når sakens art og alvor, hensynet til de involverte eller andre særlige forhold tilsier at det er behov for det.

Regjeringen har også foreslått at fornærmede i de fleste saker om seksuallovbrudd, vold i nære relasjoner, tvangsekteskap, menneskehandel, overtredelse av besøks- eller kontaktforbud, og kjønnslemlestelse, skal gis rett til kostnadsfri konsultasjon med advokat før anmeldelse, uavhengig av om anmeldelse senere inngis. En slik rett er allerede innført for ofre for voldtekt og menneskehandel.

Forslagene ble behandlet og fikk tilslutning i Odelstinget 7. februar 2008. I regjeringens budsjettforslag for 2008 ble det lagt til grunn at forslagene kan tre i kraft fra 1. juli 2008.

Etterforskning av seksuelle overgrep mot barn er også en prioritert oppgave for norsk politi. Saker som meldes til politiet, skal gis en så god oppfølging som mulig. Kripos besitter teknisk kompetanse knyttet til etterforskning på Internett og behandling av elektroniske beslag. Databeslagene i saker om seksuelle overgrep mot barn inneholder ofte store mengder bilde- og filmmateriale. Jeg har fått opplyst fra Politidirektoratet at analysen av disse beslagene er meget tid- og ressurskrevende både for politiet, påtalemyndigheten og domstolene. Det er derfor viktig med et godt samarbeid mellom sårorganene og lokalt politi i denne type saker.

Et lovforbud er bare et av flere tiltak. Det aller viktigste er å forebygge og faktisk å kunne gjøre noe før et overgrep skjer og hindre at barnet kommer til å oppleve overgrep. Derfor nedsatte jeg en arbeidsgruppe, Faremo-utvalget, med formål å analysere

problemfeltet og fremme forslag til tiltak for å forebygge "grooming" og andre overgrep som skjer i forbindelse med internettbruk. Rapporten blir nå fulgt opp.

Av tiltakene som foreslås, vil jeg nevne en ny og forbedret versjon - "Rød knapp" - av den eksisterende tipsmottaket ved Kripos. "Rød knapp" representerer en lenke fra nett-tjenester til Kripos tipsmottak. Hensikten er å plassere politiets logo og henvisning til tipsmottaket hos nett-tjenester som opplever at voksne forsøker lure og bearbeide barn til seksuelle handlinger. Dette vil skje i samarbeid med nett-tjenestene og krever at Kripos arbeider problemorientert med de nettsamfunn som opplever at barn utsettes for forsøk på straffbare handlinger. Kripos har allerede et godt samarbeid med to nettsamfunn som har opplevd at voksne forsøker lure barn, og Kripos har i samarbeid med moderatorene iverksatt tiltak. Politidirektoratet venter at "Rød knapp" skal være etablert i 2008.

Politiets tjeneste på nett avviker ikke i nevneverdig grad fra prinsippene som gjelder for politisær virksomhet i den virkelige verden. Politiet vil gjennom synlighet, målrettet tilstedeværelse, økt oppdagelsesfare og varsling forebygge og forhindre at barn opplever bruk av Internett som utrygt. "Rød knapp" representerer på mange måter den synlige delen av politivirksomheten. Etableringen av "Rød knapp" kan imidlertid ikke ses isolert fra øvrige tiltak. Iverksettelsen vil kreve at øvrige aktiviteter bemannes.

Politiet skal arbeide med å videreutvikle sin kompetanse og kapasitet når det gjelder håndteringen av kriminalitet på Internett. Denne saksmengden har på mange måter gitt politiet ny kunnskap om både omfang og kompleksitet i sakene. I denne sammenheng skal Kripos gjøres bedre i stand til å kunne koordinere store sakskompleks, samt bistå øvrige politidistrikter. Det er utarbeidet en detaljert plan for å sikre en målrettet bruk av bevilgningen på 6 mill. kr som politiet ble tildelt i Revidert nasjonalbudsjett i 2007 til bekjempelse av internettrelaterte overgrep og utvikling av mulighetene for identifisering av så vel ofre som gjerningspersoner. Disse øremerkede midlene blir videreført for inneværende år. Politidirektoratet arbeider nå med å øke bemanningen ved Kripos, samt utvikle de teknologiske forutsetningene, for å kunne øke innsatsen mot overgrep mot barn og styrke utvikling av politiets muligheter for "patruljering på nettet". Kripos har derfor utlyst fire stillinger for å styrke arbeidet på dette feltet, samt to teknologiske stillinger og en stilling for å styrke Kripos' 24-timers desk. Når ansettelser har funnet sted vil det bli iverksatt konkrete kompetansehevende tiltak for raskt være operativ på nettet.

Kripos har også videreført det forbyggende arbeidet med filter. Dette er et filter som sperrer tilgangen til nettsteder som viser bilder av overgrep mot

barn. Filteret oppdateres jevnlig med nye lister fra Kripos som er basert på tips og egen etterretning.

Et felles, nordisk samarbeid vil kunne styrke både forebygging og etterforskning av Internettrelaterte overgrep mot barn. Flere av forslagene i Faremo-rapporten er på nasjonalt nivå, men kan vurderes også i et nordisk perspektiv. Jeg tok på nordisk justisminisitermøte i 2006 initiativ til et nordisk samarbeid for å forebygge og bekjempe overgrep mot barn og foreslo at dette arbeidet bør utvides og styrkes. Som en forlengelse av dette inviterte jeg mine nordiske kolleger til et spesialmøte 4. desember i fjor, der vi tok opp mulighetene for konkret oppfølging når det gjelder bekjempelsen av seksuelle overgrep på Internett, identifisering av overgrep og forebyggende tiltak for at barn kan beskytte seg. Jeg la særlig vekt på ønsket om et styrket nordisk samarbeid om en felles database for bl.a. bedre å kunne identifisere ofre for overgrep; iverksette felles operasjoner på nordisk plan; utvikle felles kompetansemiljøer på feltet. Dette initiativet vil nå bli fulgt opp av bl.a. de nordiske rikspolisjefene med sikte på videre behandling av spørsmålet på inneværende års nordiske justisminisitermøte for å styrke dette samarbeidet på nordisk nivå.

Jeg har også tatt initiativ til å styrke ordningen med familievoldskoordinatorer i full stilling i alle politidistrikt fra og med 2008. Koordinatoren skal legge til rette for at voldsutsatte og pårørende møtes med forståelse, kunnskap og innsikt fra politiet - både menneskelig og politifaglig. I de største politidistriktene skal det etableres egne team. Teammodellen skal være landsdekkende ved at distrikter uten egne team skal sikres kompetanseoverføring og bistand der det er behov for det. Det senker terskelen for å kontakte politiet og bidrar til flere anmeldelser. Også rettighetene og hjelpetilbudet til de som er utsatt for fysiske eller psykiske overgrep, styrkes.

Retten til erstatning utvides. Det foreslås å utvide retten til voldsoffererstatning til å omfatte barn som er vitne til vold; etterlatte og søsken til drapsofre; og mennesker som får personskade på grunn av trusler. Ofre skal ha rett til kontaktperson i politiet og møte med aktor før hovedforhandling i visse saker.

Jeg vil også peke på at den øvre aldersgrensen for dommeravhør av barn som vitne i sak om forbrytelse eller forseelse mot sedeligheten, utvides til 16 år, mot nå 14 år.

Det er også nødvendig å styrke kompetansen for å kunne forebygge mer og bedre at barn blir utsatt for overgrep. Forebygging er av vesentlig betydning, samtidig som barn og unge som har vært utsatt for overgrep, også må sikres et godt hjelpe- og behandlingstilbud. I dag opplever dessverre mange at hjelpen uteblir, eller at den kommer for sent. For å styrke den tverrsektorielle kompetansen både når det gjel-

der håndteringen av overgrepssaker og øke hjelpetilbudet til barn, har derfor regjeringen åpnet to barnehus i 2007, - i Bergen og på Hamar, der avhør av barna, undersøkelser av dem og behandling kan skje på ett og samme sted. I løpet av 2008 vil regjeringen åpne tre nye barnehus, slik at denne kompetansen blir tilbudt i alle deler av landet.

Ettersom Internett er grenseløst, må vi behandle sakene deretter. Internasjonalt samarbeid mot overgrep er derfor helt nødvendig. Ved Interpol arbeider man for å avsløre overgripere og framfor alt bygge ut mulighetene for å kunne identifisere ofrene for overgriperne. Dette er et utfordrende, men samtidig et møysommelig og ressurskrevende arbeid som også prioriteres av oss. Det er nødvendig å utvikle gode og effektive tekniske løsninger for å kunne møte disse utfordringene. Arbeidet er derfor støttet økonomisk fra norsk side med 300.000 Euro, tilsvarende 2.4 mill. kr., noe jeg meddelte Interpols Generalsekretær i mitt møte med ham i fjor. Det ble i 2007 utbetalt 180.000 Euro som bidrag til å være med i utviklingsfasen av databasen for gjenkjenning av bilder som viser overgrep mot barn. De resterende 120.000 Euro vil bli utbetalt i inneværende år. Denne databasen vil kunne gi store fordeler både når det dreier seg om samordning av saker internasjonalt og når det gjelder

å øke mulighetene for identifisering av så vel ofrene som å kunne avsløre overgriperne.

Jeg vil også vise til regjeringens forslag om utvidelse av DNA-registeret, jf. Stortingets behandling av Ot.prp. nr. 19 (2006-2007) Om lov om endringer i straffeprosessloven i desember 2007, jf. Innst. O. nr. 23 (2007-2008). Stortinget sluttet seg til forslaget, som er forankret i Soria Moria-erklæringen, der regjeringen gikk inn for at politiet skal gis mulighet til økt bruk av DNA under etterforskningen, blant annet for å kunne øke oppklaringsprosenten. Målet med en utvidelse av det sentrale DNA-registeret vil være å øke antallet saker med DNA som bevis. Jeg antar at dette også vil være viktig i de internettrelaterte sakene der overgriper møter barn eller unge og det skjer overgrep i en slik sammenheng. Jeg vil legge til rette for å styrke politiets kompetanse og ressurser for sikring av DNA-spor, samt at det tilrettelegges for utvidet analysekapasitet.

Jeg setter pris på engasjementet som representanten Syversen viser på dette området, noe som syner at han så vel som jeg er opptatt av bekjempelse av denne type kriminalitet i Norge og oppfølgingen av den til det beste for barna, og for at vi skal kunne ta vår del av ansvaret for det internasjonale samfunns bekjempelse av seksuelle overgrep mot barn.

SPØRSMÅL NR. 591

Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 14. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga

Spørsmål:

«Tidsperspektivene for fullskala CO₂-rensing på Kårstø har allerede blitt forskjøvet i forhold til Soria Moria-erklæringen. Flere aktører regner også med at prosjektet vil bli ytterligere forsinket, selv om regjeringen så langt fastholder 2012 for realisering.

Vil en eventuell forsinket fremdriftsplan for Kårstø få negative konsekvenser for CO₂-prosjektet på Mongstad?»

Svar:

Det er ingen direkte sammenheng mellom fremdriftsplanene på Kårstø og Mongstad. Investeringsgrunnlaget for CO₂-fangstanlegget på Kårstø skal

fremlegges fra Gassnova september 2009. Vi vil da få et godt grunnlag for å vite når fangstanlegget kan stå klart. Regjeringen legger til grunn at investeringsbeslutning tas høsten 2009.

Partene som arbeider med testsenteret for CO₂-fangst på Mongstad er enige om at en investeringsbeslutning basert på nødvendig forarbeid skal skje i fjerde kvartal 2008. Videre skal investeringsbeslutningen for fullskala CO₂-fangst på Mongstad, i henhold til gjennomføringsavtalen mellom staten og Statoil av oktober 2006, tas i løpet av 2012. Oppstart av fullskala CO₂-fangst og -lagring på Mongstad vil være 2014.

SPØRSMÅL NR. 592**Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 11. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Kan helse- og omsorgsministeren love videreføring av sykehusdriften ved Stensby lokalsykehus?»

BEGRUNNELSE:

I spørretimen den 30. januar utfordret stortingsrepresentant Gunvald Ludvigsen fra Venstre statsminister Jens Stoltenberg. Han spurte om statsministeren kunne gi en garanti om at ingen lokalsykehus skulle legges ned. Han fikk et krystallklart svar fra statministeren om at ingen lokalsykehus skulle legges ned.

I Eidsvoll Ullensaker Blad den 26. januar sier stortingsrepresentant fra Arbeiderpartiet Sverre Myrli at nedleggelse på Stensby ikke er i tråd med Soria Moria-erklæringen, og at det er grenser for hva man kan fjerne fra Stensby og fortsatt kalle det et sykehus.

Stensby sykehus ligger i et område med sterk befolkningsvekst. Trusselen om snarlig nedleggelse skaper sterke reaksjoner både blant de ansatte og i lokalbefolkningen.

Svar:

Nye Ahus er dimensjonert ut fra sykehusforbruket for befolkningen for Romerike samt Oslo-bydelene Stovner, Grorud og Alna.

Akershus Universitetssykehus HF besluttet i møte 22. januar 2008 å gjøre endringer i tjenestetilbudet på Stensby sykehus tidligere enn opprinnelig planlagt. Forseringen skyldes at Akershus Universitetssykehus HF gjør omlegginger for å etablere en drift i balanse i 2008.

Det vil, slik jeg kjenner saken, fortsatt være betydelig aktivitet på Stensby sykehus i perioden fram til 2010, men helseforetaket planlegger en gradvis omlegging av tjenestetilbudet med mål om å få til et permanent driftsopplegg på Stensby fra 2010 i samarbeid med berørte kommuner.

Jeg har bedt styret i Helse Sør-Øst RHF om å vurdere saken og se på hvilke konsekvenser de foreslåtte omlegginger vil innebære for Stensby sykehus.

SPØRSMÅL NR. 593**Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 13. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«En analyse som Vegdirektoratet har utført for prosjektet Trafikktryggleik i Hallingdal viser at både øvre og nedre delen av Hallingdal er svært ulykkesbelastet.

Hva vil samferdselsministeren foreta seg med sikte på å redusere antall trafikkulykker i disse områdene?»

Svar:

Vegdirektoratets analyse omfatter vegstreknin-ger på til sammen 22 mil i Hallingdal fra grensen mellom Flå og fylkesgrensen på Hardangervidda på riksvei 7 og i Hemsedalsfjellet på riksvei 52. Både riksveg 7 og riksveg 52 er viktig i stamveger mellom øst og vest, og de er i tillegg tilførselsveger til store

turistområder i Hallingdal. Dette medfører stor mengde trafikk spesielt i helger og i ferier. Vegdirektoratets undersøkelse viser at strekningene er svært ulykkesutsatt, og at ulykker i perioden 2002-2006 har ført til 22 drepte og 47 alvorlig skadde personer på disse strekningene.

På bakgrunn av ulykkestallene og den store trafikkmengden, er jeg blitt orientert av Vegdirektoratet om at det på de utsatte strekningene i Hallingdal pågår et kontinuerlig arbeid for å bedre trafikk-sikkerheten. Politiet og Statens vegvesens gjennomfører blant annet fartskontroller, og kontroll av bilbeltebruk og promille. Videre gjennomføres det kjøretøykontroll av tunge lastebiler, blant annet kontrolleres dekk, sikring av last, bremses og overholdelse av kjøre- og hviletidsbestemmelsene. Statens vegvesen foretar

også en del fysiske tiltak som for eksempel utbygging av midtdeler, rekkverk og "mykgjøring" av side-terreng. I tillegg samarbeider Trygg Trafikk, politiet og Statens vegvesen om påvirkningsarbeid rettet mot utvalgte trafikantgrupper.

Vegdirektoratet har også orientert meg om prosjektet "Trafikktryggleik i Hallingdal" som regionrådet i Hallingdal har tatt initiativet til, og som vil gå over en periode på tre år fra 2007 til 2009. Dette er et interessant regionalt og lokalt initiativ. Prosjektets styringsgruppe har en bred sammensetning med representanter fra Regionrådet i Hallingdal (prosjektleder), Statens vegvesen, Trygg Trafikk, Utrykningspolitiet, politidistriktet, lensmannsetaten, Gjensidige Hallingdal og Forsikringsutvalget for Hallingdal. Målsettingen er å halvere antall drepte og hardt skad-

de på de ovennevnte vegstrekningene. For å nå målet vil det bli prioritert både trafikantrettede tiltak og tiltak rettet mot oppgradering av vegstandarden. De trafikantrettede tiltakene vil omfatte både kontrollvirksomhet på spesielt ulykkesutsatte strekninger, og forebyggende arbeid i form av blant annet holdningskampanjer. I 2007 og hittil i 2008 har det vært gjennomført en rekke aktiviteter.

Prosjektets styringsgruppe har nylig bedt om et møte med politisk ledelse i Samferdselsdepartementet. Jeg vil derfor invitere representanter for prosjektet til møte i departementet for å bli nærmere orientert, blant annet for å få kunnskap om hvordan lokale og regionale myndigheter kan samarbeide med statlige aktører for i fellesskap å bedre trafikksikkerheten.

SPØRSMÅL NR. 594

Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 12. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Av VG 29. januar går det frem at på grunn av ambulansemangel i Hallingdal fraktes pasientene til sykehus med buss.

Mener helse- og omsorgsministeren at det er tilfredsstillende utrykningsberedskap i Geilo og Hemsedal, eller vil helse- og omsorgsministeren ta initiativ til forbedringer slik at skituristene kan føre seg trygge?»

Svar:

I henhold til spesialisthelsetjenesteloven har de regionale helseforetakene ansvaret for ambulansetjenesten på lik linje med annen spesialisthelsetjeneste (§ 2.1.a, 1. ledd pkt 4). Det ligger i de regionale helseforetakenes "sørge for"-ansvar å sikre at befolkningen har en tilstrekkelig utbygd akuttmedisinsk tjeneste som tilfredsstiller både kravet til kvalitet (jfr forskrift om krav til akuttmedisinske tjenester utenfor sykehus) og tilgjengelighet.

Den akuttmedisinske beredskapen innebærer både leger i vakt, øvrig allmennmedisinsk legetilbud og ambulansetjenesten. Ambulansetjenesten koordineres og prioriteres av AMK-sentralene i tett samhandling med pasientbehandlende lege. Dette er normalt den legen som har vakt i den aktuelle kommunen.

"Helseekspressen" er en transporttjeneste, som vanligvis brukes i forbindelse med pasienttransport, men som også kan disponeres av AMK-sentralen ved særskilte behov. Bussen har bære plass og medisinsk utstyr, og det er helsepersonell om bord.

Som følge av representanten sin henvisning til oppslaget i VG 29. januar 2008, har jeg vært i kontakt med Helse Sør-Øst RHF. De opplyser at for den helgen medieoppslaget refererer til, var det syv ambulanser tilgjengelig i Hallingdalsområdet. Dette er det tilsvarende antall ambulanser som har vært tilgjengelig i høysesongen de siste årene. Grunnet et uventet stort antall skadde denne helga, hvorav de fleste var relatert til slalåmbakker, ble det kalt inn ekstraressurser. Det ble gjort en vurdering av skadeomfanget til pasientene, og det ble vurdert at Helseekspressen var et godt egnet tilbud for å sikre rask transport til sykehus. Det vil herunder understrekes at dersom det hadde vært et annet skadeomfang, så ville AMK Buskerud opprettet kontakt med nærliggende AMK-sentraler og rekvirert ett eller flere luftambulanshelikoptre, eller øvrige ambulanseressurser.

Helse Sør-Øst RHF opplyser videre at de i samarbeid med kommunene vil undersøke hvilke faktorer som utløste et så stort antall skadde samtidig. Dette for å se om det er mulig å iverksette forebyggende tiltak i bakkene, slik at lignende situasjoner kan avgrenses.

På bakgrunn av redegjørelsen fra Helse Sør-Øst RHF, mener jeg at de ivaretar sitt "sørge for"-ansvar

på en tilfredsstillende måte, både for de som er bosatt i området, men også for tilreisende i høytider.

SPØRSMÅL NR. 595

Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen

Besvart 8. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre

Spørsmål:

«Regjeringen sier i Soria Moria-erklæringen at man vil styrke folk-til-folk-samarbeidet mellom Norge og Russland. I debatt på Stortinget 6. mars 2007 viser utenriksministeren til at Norge, som følge av den nye visumfasiliteringsavtalen, vil ha større muligheter for å innvilge flerreisevisum for russiske borgere ved innreise til Norge.

Hvilke tiltak har utenriksministeren iverksatt for å få fortgang i implementeringen av denne ordningen ved generalkonsulatene og ambassaden i Russland?»

BEGRUNNELSE:

På bakgrunn av det stadig økende økonomiske samkvemmet mellom Norge og Russland i nordområdene er det av avgjørende betydning for felles interesser blant annet innen fiskeri-, olje- og gassnæringen at Norge har et visumregime som legger forholdene til rette for slik samhandling. Norge undertegnet den såkalte visumfasiliteringsavtalen med Russland 8. juni 2007. Avtalen skal på bakgrunn av gitte kriterier åpne for innvilgelse av flerreisevisum for opp til 5 år for en rekke grupper som offisielle delegasjoner, forretningsreisende, yrkessjåfører og journalister. Det norske generalkonsulatet i Murmansk opplyser imidlertid at per januar 2008 er svært få, om noen, slike visum blitt innvilget for russiske statsborgere ved innreise til Norge. Slik spørsmålsstilleren ser det er det nå på høy tid at implementeringen av denne ordningen kommer på plass, til det beste for folk-til-folk-samarbeidet mellom Norge og Russland.

Svar:

Jeg vil fremheve at betydningen av en raskest mulig ratifisering av avtalene om lettelser i visumbehandling og om tilbaketaking, blir understreket overfor russiske myndigheter i flere sammenhenger. Som representanten Fredriksen påpeker, vil en snarlig ikrafttredelse av avtalene være viktig både av hensyn til folk-til-folk-samarbeidet med Russland og for å sikre en felles praksis innad i Schengenområdet.

Norges ambassade i Moskva har jevnlig kontakt med russiske myndigheter i saken. De siste opplysninger jeg har om utviklingen i saken tilsier at begge avtalene vil være ratifisert i løpet av våren. Tiden det har tatt fra underskrift til ratifikasjon vil dermed være normal sammenliknet med andre bilaterale avtaler.

De to avtalene inneholder bestemmelser om gjensidig avhengighet, slik at avtalene tidligst kan tre i kraft når vilkårene for ikrafttredelse er oppfylt for begge.

Russiske myndigheter er formelt underrettet om at alle vilkår for ikrafttredelse av de to avtalene anses oppfylt på norsk side.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har, blant annet som ledd i forberedelsen av visumavtalens ikrafttredelse, vedtatt en endring i utlendingsforskriften, som åpner for å utstede flerreisevisum med gyldighet opp til 5 år til enkelte personkategorier på nærmere angitte vilkår. Forskriften trådte i kraft 15. januar i år.

Dette innebærer at norske utenriksstasjoner allerede nå har hjemmel til å utstede flerreisevisum til søkere som oppfyller vilkårene i forskriften. Visumavtalen vil åpne for ytterligere fleksibilitet for enkelte grupper.

SPØRSMÅL NR. 596**Innlevert 4. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan-Henrik Fredriksen****Besvart 8. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Utenriksministeren ga under interpellasjonsdebatt på Stortinget 6. mars 2007 uttrykk for at det arbeides med å gjøre den norske grensestasjonen på Storskog mer publikumsvennlig, blant annet ved å fjerne de sotede vinduene.

Kan utenriksministeren redegjøre for hvor langt man fra norsk side er kommet i denne prosessen?»

BEGRUNNELSE:

Spørsmålsstilleren har forventninger til Regjeringens nordområdestrategi. I en artikkel i avisen Nordlys den 11. juni 2007 vises det til ombyggingen av Storskog grensestasjon for å gjøre denne mer effektiv og publikumsvennlig. Utenriksministeren uttaler i interpellasjonsdebatt på Stortinget den 6. juni 2007 at det i så måte vil være et viktig signal, samt gjøre det hyggeligere å passere grensen til Norge, dersom de sotede vinduene på norsk side av grensestasjonen fjernes.

Svar:

Forberedelsene til arbeidet med å gjøre grensestasjonen på Storskog mer publikumsvennlig gjennom å fjerne kontrollukene med de sotede vinduene og bygge vanlige kontrollboder - slik vi kjenner det fra for eksempel Oslo Lufthavn Gardermoen - er godt i gang.

Det er Statsbygg som har hatt ansvaret for å pro-

sjektere dette tiltaket. Det har vært lagt ut på anbud, anbudsprosessen er avsluttet, entreprenør er valgt og det går ut en bestilling til entreprenøren i disse dager. Så vidt jeg forstår, er målet at arbeidet skal gjennomføres i løpet av våren.

Jeg vil legge til at dette er ett av flere tiltak som nå planlegges for å gjøre Storskog grenseovergangssted mer effektivt. En arbeidsgruppe, ledet av Utenriksdepartementet og med deltakelse fra andre berørte myndigheter samt representanter fra regionalt og lokalt nivå, overleverte forslag til tiltak 16. november 2007.

I tillegg til spørsmålet om de sotede vinduer, foreslås det blant annet merking av hele grensekontrollområdet inne og ute for å gjøre behandlingen av de reisende mer effektiv, bygging av tak over kontrollsonene på ut- og innpassering for å bedre arbeidsforholdene vinterstid, samt utvidelse fra ett til to kjørefelt for trafikk til Russland for å unngå unødvendige kødannelser.

Alt dette er tiltak som krever bidrag fra flere departementer og etater. Politimesteren i Øst-Finnmark har foreslått at det opprettes en prosjektlederstilling ved politidistriktet for å sikre koordinering og god fremdrift i dette arbeidet. Utenriksdepartementet har sagt seg villig til å delfinansiere en slik stilling, og det er nå tett kontakt mellom Utenriksdepartementet, Justisdepartementet og Politidirektoratet om den videre oppfølgingen av dette.

SPØRSMÅL NR. 597**Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Elisabeth Aspaker****Besvart 18. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Datatilsynets rapport etter kontrollen ved Ila reiser en rekke spørsmål om rutiner for kontroll med ulike typer registre der personopplysninger forekommer, og hvordan sikre at opplysningene ikke er tilgjengelige for uvedkommende.

Når, og på hvilken måte, vil statsråden informere Stortinget om hvordan den etablerte registreringspraksisen innenfor Kriminalomsorgen kunne oppstå

og redegjøre for hvilke tiltak som gjøres for å sikre at praksis bringes i samsvar med personopplysningsloven og EMK?»

BEGRUNNELSE:

Datatilsynets rapport om behandlingen av sensitive personopplysninger om innsatte i norske fengsler, peker på en praksis som innebærer alvorlige brudd på personopplysningsloven og menneskeret-

tighetene. Et annet funn er lagring av data også for innsattes pårørende og besøkende, og det er av vesentlig interesse å få klarhet i bakgrunnen for at også denne gruppen er blitt gjenstand for registrering.

I lys av samfunnsdebatten om personvern og hvordan sensitive personopplysninger skal håndteres innenfor f.eks. helsevesenet, er det uforståelig hvordan slike følsomme data i Kriminalomsorgen generelt og ved Ila fengsel, forvarings- og sikringsanstalt spesielt, har vært tilgjengelig for et stort antall ansatte uten at dette kan begrunnes med hensynet til soningsgjennomføring for den enkelte innsatte og med den risiko dette medfører for at slike data kan misbrukes.

Jeg har merket meg at statsråden i etterkant av medieomtale om saken, har varslet en omlegging av rutinene. Det er likevel svært bekymringsfullt at bakgrunnen for Datatilsynets gjennomgang av rutinene var en klage fra en innsatt og ikke en intern kontroll av rutiner og praksis.

Svar:

I brevet stiller du flere spørsmål som knytter seg til rutiner og kontroll med ulike typer registre som inneholder personopplysninger som ble avdekket ved Datatilsynets kontroll ved Ila fengsel.

Kriminalomsorgens sentrale plassregistreringssystem KOMPIS ble satt i drift i 1992 og erstattet en del enkle enkeltstående fengselsbaserte systemer. I tråd med manglende videreutvikling av funksjonalitet i KOMPIS KIA og ved den generelle teknologiske utvikling, har det blitt enklere og billigere for den enkelte anstalt selv å ta i bruk databaseprogrammer/utvikle løsninger utenfor de sentrale systemene, dette for å dekke opp manglende funksjonalitet.

Den 31. januar 2008 mottok Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) vedtak fra Datatilsynet. Vedtaket inneholder åtte pålegg som må utbedres innen ulike frister.

Nedenfor vil jeg beskrive det enkelte pålegg samt hva som hittil er gjort for å utbedre dette.

Punkt 1 pålegger KSF å sørge for at registeret "innsatt pr nummer", og eventuelt andre tilsvarende lokale registre, umiddelbart blir brakt til opphør. Dette gjelder allikevel ikke for opplysninger som det er nødvendig, av hensyn til de innsattes og de ansattes liv og helse, at de ansatte har umiddelbar tilgang til.

Den 4. februar kontaktet KSF samtlige ledere i ytre etat og påla dem å slette slike registre, i tråd med det som fremgikk av Datatilsynets vedtak. KSF har satt frist til 15. februar for å gjennomføre sletting.

Punkt 2 pålegger KSF å iverksette nødvendige tiltak for å etablere et rettslig grunnlag for behandling av opplysninger i KOMPIS, i samsvar med personopplysningslovens krav innen august 2008. Fristen er knyttet til tiltak for å sørge for at det etableres et behandlingsgrunnlag, ikke selve etableringen av nytt behandlingsgrunnlag.

Punkt 3 - 6 pålegger KSF å sørge for at de registrerte varsles, at begjæring om innsyn etterleves og at informasjon rettes og slettes. Frist for dette er h.h.v. utgangen av april 2008 for punkt 3, 4 og 5 og utgangen av desember 2008 for punkt 6.

Punkt 7 inneholder pålegg om at KSF etablerer et internkontrollsystem i samsvar med personopplysningslovens krav innen utgangen av desember 2008.

Punkt 8 inneholder pålegg om at KSF må etablere tilfredsstillende informasjonssikkerhet i samsvar med personopplysningsloven innen utgangen av 2008.02.07

I KSF sitt tilsvarende til Datatilsynets varsel om vedtak ble det fremlagt en overordnet tiltaksplan. Datatilsynet skriver i sitt endelige vedtak at de imøteser en mer detaljert tiltaksplan innen 1. mars 2008.

KSF har iverksatt arbeidet med å utarbeide en detaljert tiltaksplan. Videre har man startet arbeidet med å kunne følge opp de syv punkter i Datatilsynets vedtak.

Jeg vil dessuten gjøre oppmerksom på at KSF nedsatte høsten 2007, før KSF mottok varsel om tilsyn på Ila fengsel, en arbeidsgruppe som fikk i oppdrag å gjøre rede for innholdet i personopplysningsloven og hvilke konsekvenser det ville få for kriminalomsorgen å etterkomme kravene. Arbeidsgruppen avga sin sluttapport 20. desember 2007. De funn og anbefalinger som arbeidsgruppen la frem er stort sett i overensstemmelse med de pålegg som Datatilsynet har gitt KSF.

Avslutningsvis vil jeg opplyste om at vi i flere år har samarbeidet på tvers i justissektoren om å fornye systemene. Dette er komplekst, kostbart og tidkrevende.

SPØRSMÅL NR. 598**Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 11. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«NRK Brennpunkt har nylig avslørt at UP i Nordland har benyttet en laser som ble kategorisert som "ubrukelig" av Justervesenet. Mange bilister kan således feilaktig ha blitt bøtelagt ved bruk av denne laseren. UP leder i Nordland, Tore Jeremiassen, bekrefter, ifølge Brennpunkt, at nettopp denne laseren er benyttet. Jeg forutsetter at statsråden er enig med meg i at dersom noen skal straffes for et lovbrudd, skal dette skje på riktig grunnlag.

I denne saken har politiets verktøy sviktet, hvilke konsekvenser bør det få for de berørte?»

BEGRUNNELSE:

Dersom det er slik at 84 personer er bøtelagt pga. måling med en laser Justervesenet anser som ubrukelig, må det få konsekvenser for berørte bilister. Det forutsetter jeg at statsråden er enig i. I motsatt fall aksepteres feilaktig idømt reaksjon, noe som er et brudd på rettsstatsprinsipper.

Jeg håper derfor statsråden ser på denne saken og sørger for at forhold med feil grunnlag rettes opp umiddelbart.

Svar:

Jeg vil innledningsvis bemerke at det hører inn under påtalemyndighetens kompetanseområde å treffe avgjørelser om etterforskning og påtalebehandling

i straffesaker. Riksadvokaten er øverste påtalemyndighet, og er i sin utøvelse av påtalemyndigheten ikke underlagt Justisdepartementet ved statsråden. Jeg har derfor ikke mulighet til å gripe inn i de enkelt saker som det vises til i spørsmålet.

Jeg er imidlertid gjort kjent med at Utrykningspolitiet, på bakgrunn av rapport fra Justervesenet om avvik ved siktekontroll under periodisk kontroll den 30. mars 2007, har gjort en konkret vurdering av hvordan de målingene som ble foretatt forut for årskontrollen ble utført av patruljene med den aktuelle laseren.

Politidirektoratet har utgitt et eget instruksverk for politiets trafikkteneste (GP 4027), hvor Instruks for bruk av laser fartsmåler med brukerveiledning er retningsgivende for bruk og kontroll av apparatet. Det er politiets daglige før-, under- og etterkontroll av laser fartsmåler som er avgjørende for om en fartsmåling er godkjent, jf. instruksens pkt. 3.1. og 3.2, samt brukerveiledningens pkt. 5.5 og rettspraksis.

Utrykningspolitiet skal ved gjennomgang av alle loggene for perioden ha forsikret seg om at siktekontrollene er gjennomført i henhold til instruks. Videre har jeg fått opplyst at Utrykningspolitiet har vært i kontakt med det aktuelle politidistrikt og påtalemyndigheten, og jeg er orientert om at man ikke funnet grunnlag for å annullere målingene i denne perioden. Men som sagt innledningsvis har jeg ikke mulighet til å gå inn i sakene.

SPØRSMÅL NR. 599**Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Per Ove Width****Besvart 11. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Ifølge Tønsberg Blad har Sykehuset i Vestfold, på prøve, en maskin som viser tredimensjonale bilder av hjertet. Maskinen brukes i forskningen på hjertemedisinsk avdeling og er, ifølge seksjonsoverlege Jan Erik Otterstad ved SiV, et helt uvurderlig redskap i forskningen. Nå må sykehuset gi den fra seg av hensyn til kostnadene. En person har tilbudt seg å kjøpe

maskinen til sykehuset, men vil ikke betale mva. på 220 000 kroner.

Hvordan kan statsråden bidra til at sykehuset får beholde maskinen?»

BEGRUNNELSE:

Hjerteforskningen ved Sykehuset i Vestfold er betydelig styrket ved hjelp av denne maskinen, slik

situasjonen er gjengitt i Tønsberg Blad den 29. d.m. Maskinen vil kunne gjøre det mulig for SiV å gå i bresjen både innen helseregionen, og trolig i hele landet, når det gjelder den videre utviklingen av såkalt tredimensjonale hjertebilder i så vel forskning som ordinær behandling, iflg. seksjonsoverlege Otterstad. Når en vurderer utviklingen av behovet for kunnskap om hjertesykdommer og økningen av befolkningens helseproblemer på dette området, burde det være en selvsagt oppgave for de ansvarlige institusjoner og myndigheter å sørge for at Norge har de beste virkemidler og redskaper tilgjengelig. Når SiV nå har muligheter til å skaffe seg dette svært viktige redskapet ved hjelp av privat innsats, ville det være svært uheldig hvis det viser seg å ikke være mulig å bidra til det.

Svar:

Jeg mener rent prinsipielt at gaver og donasjoner til bestemte formål ved et sykehus skal vurderes i forhold til de samlede fremtidige økonomiske konse-

kvensene som gaven vil ha for virksomheten (endringer i driftsutgifter, eventuell gjenanskaffelses-kostnader osv.), og dessuten inngå i de ordinære prioriteringsdiskusjoner. Store gaver kan, hvis de aksepteres, påvirke virksomheten på en slik måte at de budsjettmessige prioriteringer blir tilsidesatt eller låst av slike disposisjoner. Det er derfor avgjørende at ledelsen for sykehusene vurderer slike ytelser til virksomheten i en bredere prioriteringssammenheng.

Når det gjelder denne konkrete saken, må nettopp Sykehuset i Vestfold HF gjøre en slik bredere vurdering, og vurdere hvorvidt sykehuset ønsker å prioritere denne investeringen, eller eventuelt avgiftsdelen av denne, hvis giveren er åpen for det. Når det gjelder spørsmålet om merverdiavgift, er dette utenfor mitt myndighetsområde. Jeg har likevel forstått det slik at et eventuelt kjøp av denne maskinen, selv om den gis bort til helseforetaket, er å betrakte som et ordinært avgiftspliktig kjøp. Det er med andre ord ikke grunnlag for noen form for fritak for merverdiavgift.

SPØRSMÅL NR. 600

Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 8. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Dersom varslings om gjentakende tilfeller av mobbing og trakassering på en arbeidsplass mot enkeltpersoner ikke følges opp fra ledelsen i selskapet, hvilke instanser har da ansvar for å gripe fatt i saken, og hvilke virkemidler finnes for å fremtvinge handling fra arbeidsgivers side?»

BEGRUNNELSE:

Hvis det forekommer gjentakende tilfeller av mobbing og trakassering på en arbeidsplass mot enkeltpersoner, vil det være et klart brudd på bestemmelsene i arbeidsmiljølovens § 2-1 og 4-3. Hvis dette i tillegg er varslet i henhold til bestemmelsene i § 2-4 i arbeidsmiljøloven fra arbeidstaker i forståelse med verneorganisasjon og/eller tillitsvalgte, kan ikke arbeidsgiver henføre at man ikke har hatt kjennskap til problemet.

Svar:

Mobbing og trakassering av arbeidstakere er et klart brudd på arbeidsmiljøloven, og kan resultere i

alvorlige helseskader for de som rammes. Arbeidsgiver har ansvar for å forhindre at arbeidstakere utsettes for mobbing og trakassering. Dette går klart frem av arbeidsmiljøloven § 4-3.

Arbeidstilsynet driver tilsyn med at denne bestemmelsen overholdes, og kan gi pålegg om at eventuell mobbing og trakassering som finner sted skal opphøre. Arbeidstilsynet kan også gi pålegg om at en arbeidsgiver i samarbeid med arbeidstakerne skal lage systemer i tilknytning til virksomhetens systematiske helse-, miljø- og sikkerhetssystem, som forebygger mobbing og ivaretar personer som blir mobbet på arbeidsplassen. Dersom arbeidsgiver ikke har oppfylt pålegget innen fastsatt frist, kan Arbeidstilsynet fatte vedtak om illeggelse av tvangsmulkt eller hel eller delvis stans av virksomheten. I praksis ilegges tvangsmulkt regelmessig ved manglende oppfyllelse av pålegg.

En arbeidsgiver bør som hovedregel ha tilstrekkelig kunnskap om egen virksomhet, for eksempel gjennom jevnlig kartlegginger av arbeidsmiljøet, til at vedkommende oppdager at mobbing foregår på arbeidstedet. Arbeidsgiver vil imidlertid kunne kom-

me i situasjoner hvor han eller hun er ukjent med at mobbing foregår, for eksempel hvis det dreier seg om en stor virksomhet og/eller mobbingen er skjult. Kolleger vil ofte være de som først får kunnskap om at mobbing foregår, og dersom arbeidstaker blir kjent med at det forekommer trakassering på arbeidsplassen har vedkommende plikt til å sørge for at arbeidsgiver eller verneombud blir underrettet. Dette følger av arbeidsmiljøloven § 2-3, 2. ledd, bokstav d).

Når arbeidsgiver får kunnskap om at mobbing og

trakassering finner sted, skal dette umiddelbart følges opp i form av konkrete tiltak for å stanse mobbingen. Dersom dette ikke skjer bør Arbeidstilsynet kontaktes, enten av verneombud, tillitsvalgt eller andre ansatte.

Dersom virksomheten er tilknyttet bedriftshelsetjeneste, bør denne også kontaktes, både for veiledning til arbeidsgiver og for konkret oppfølging av arbeidstakere som er utsatt for mobbing og trakassering.

SPØRSMÅL NR. 601

Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 13. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Vil miljøvernministeren sørge for en bedre miljøtilpasset jernbanetrasé på strekningen Eidsvoll-Hamar enn det Jernbaneverket har lagt opp til?»

BEGRUNNELSE:

Jernbaneverket har lagt frem sin anbefaling av trasé for dobbeltsporet jernbane gjennom Eidsvoll og Stange kommune. Traseen følger i stor grad dagens jernbane. Det vil si at store deler av strandsonen langs Mjøsa fortsatt vil være lite tilgjengelig for befolkningen. Strandsonen langs Mjøsa er et viktig tur- og friluftsområde for folk i distriktet og representerer store naturrikdommer. Planene som nå foreligger om bygging av firefelts E6 og dobbeltsporet jernbane langs Mjøsa, kommer i konflikt med disse verdiene.

I regjeringserklæringen slås det fast at Regjerin-

gen vil stanse nedbyggingen av strandsonen. De tre regjeringspartiene gikk så langt like etter valget i 2005 at de kjøpte opp strandsone på Bygdøy for å vise sin vernepolitikk i praksis. Dette harmonerer imidlertid svært dårlig med den nedbyggingen som ligger i det foreslåtte trasévalget fra Jernbaneverket.

Svar:

Spørsmålet knytter seg til kommunedelplaner for E6 og Dovrebanen i Eidsvoll og Stange kommuner. Det er reist innsigelse fra flere offentlige myndigheter til trase for veg og jernbane, og saken er til behandling i Miljøverndepartementet. Strandsonehen-syn nevnes i begrunnelsen for spørsmålet og dette hensynet vil bli tatt med i vurderingen av saken i departementet.

SPØRSMÅL NR. 602**Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 25. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Mener statsråden at det skal tas hensyn til feil som utlendingsmyndighetene har gjort når oppholdstillatelse vurderes?»

BEGRUNNELSE:

NN er fra Sri Lanka og kom til Norge i 1998 og søkte asyl. Han har bodd i Hareid siden da, og han har meldt seg til politiet mens saken hans har vært til behandling og klagebehandling. I 2004 giftet han seg med en norsk borger. I mars 2006 ble imidlertid NN pågrepet og internert på Trandum, men etter seks uker ble han sendt tilbake til Hareid siden det var for risikabelt å sende ham tilbake til Sri Lanka på grunn av krigshandlinger.

NN har fått vite at det var en inkurie at ekteskapet ble tillatt og at politiet aldri burde ha stemplet papirene hans i disse årene. NN har derfor ikke fått oppholdstillatelse og frykter nå at han sendes tilbake til Sri Lanka.

Sri Lanka trues nå av full borgerkrig. For bare et par uker siden besluttet regjeringen å trekke seg fra våpenhvilen som ble inngått i 2002. Etter det har minst 75 mennesker blitt drept i harde kamper mellom tamiltigrene, LTTE og regjeringsstyrkene. Drapet på en srilankisk minister nylig kommer trolig til å føre til kraftige motangrep fra regjeringsstyrkene, noe som igjen kan utløse en krig som også vil ramme sivilbefolkningen. Uroen på Sri Lanka har vart siden 1083. Minst 70 000 mennesker er hittil blitt drept i konflikten.

Svar:

Jeg kjenner ikke den saken representanten Skei Grande refererer til i sin begrunnelse, og kan som kjent ikke gå inn i enkeltsaker. Jeg vil imidlertid understreke at jeg har tillit til at utlendingsforvaltningen har god kunnskap om situasjonen på Sri Lanka og andre land som Norge mottar asylsøkere fra, og at det foretas en forsvarlig vurdering av hver enkelt sak slik at det gis beskyttelse til de som har behov for det.

Jeg forstår spørsmålet fra representanten Skei Grande slik at hun spør om en utlending som i utgangspunktet ikke oppfyller vilkårene for beskyttelse eller oppholdstillatelse på humanitært grunnlag, likevel kan få oppholdstillatelse dersom det er begått feil under saksbehandlingen som har gitt utlendingen grunn til å tro at opphold ville bli gitt.

I en slik situasjon er det bestemmelsen i utlendingsloven § 8 annet ledd om oppholdstillatelse på grunn av sterke menneskelige hensyn som eventuelt må vurderes. UDI og eventuelt UNE må foreta en konkret vurdering av om den feilen som er begått har hatt en slik betydning at det bør gis oppholdstillatelse ut fra sterke menneskelige hensyn. Ved vurderingen vil det blant annet være relevant hvilken type feil som er begått, hvor alvorlig feilen er, hvilke konsekvenser feilen har hatt for søkeren, og hva som har vært utlendings egen rolle.

SPØRSMÅL NR. 603**Innlevert 5. februar 2008 av stortingsrepresentant Sonja Irene Sjøli****Besvart 14. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Det vises til tidligere spørsmål om etablering av et mammografitilbud i Ski for kvinner i Folloregionen (spørsmål 131 besvart 7. november 2007). Tilbudet er fremdeles ikke på plass, til tross for at statsråden i sitt svar gav uttrykk for at det skulle skje så raskt som mulig.

Når kan kvinnene i Folloregionen forvente at det kommer på plass et permanent tilbud om mammografiscreening med høy teknisk kvalitet?»

Svar:

Jeg viser til mine tidligere svar til Stortinget om samme sak den 24. april 2007 og 7. november samme år.

Helse Sør-Øst RHF informerer meg om at de arbeider for å få på plass en løsning som både gir kvinnene i Follo-området et lett tilgjengelig mammografitilbud og en undersøkelse av høy kvalitet. Akershus universitetssykehus HF har satt av tilstrekkelige midler i sitt budsjett for 2008 til å anskaffe et digitalt screeningapparat på Ski sykehus.

Ifølge Helse Sør- Øst RHF er Akershus universitetssykehus HF klar til å gå i gang med en anskaffelsesprosess. Akershus universitetssykehus HF skal inngå en avtale med Aker universitetssykehus HF om

dette, og et møte mellom de to helseforetakene vedrørende denne avtalen var onsdag den 13. februar.

Helse Sør-Øst RHF regner med at tilbudet på Ski sykehus kan være i gang før sommeren, og følger opp saken.

Helse Sør-Øst RHF implementerer et stort utviklings- og omstillingsprogram; Program for utvikling og omstilling. Utviklingen av mammografitilbudet for kvinnene i Follo må sees i sammenheng med denne prosessen.

SPØRSMÅL NR. 604

Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 14. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«De fire største byene Oslo, Stavanger, Bergen og Trondheim er særlig omtalt i forslag til ny NP 2010-2019. Disse byene har særlig store transportutfordringer, og gode løsninger er viktig også for regionene rundt byene og for landet totalt. I arbeidet med gode transportløsninger er også gode kollektivløsninger viktig.

Kan statsråden legge frem oversikt over statlige bidrag til kollektivtrafikken de 5 siste år i disse byene fordelt på henholdsvis jernbane, buss, trikk samt planer for kommende NTP-periode 2010-2019?»

BEGRUNNELSE:

En betydelig del av kollektivtransporten i og ut/inn av Oslo utføres med jernbane. Jernbaneverket får årlig store bevilgninger over statsbudsjettet. Skinnebasert kollektivtransport er under bygging i Bergen og planlegging i Stavangerområdet, men er i stor utstrekning basert på bompengefinansiering. En samordnet utbygging av kollektiv persontransport i de fire største byene vil kunne gi både transporteffektivitet og god økonomi. En samordning bør også omfatte skinnebaserte løsninger når/dersom de velges; slik at faglig kompetanse og eksisterende /planlagt infrastruktur utnyttes. For skinnebaserte løsninger vil samordning med Jernbaneverket være viktig for å gi mulighet for større statlig finansiering.

Jeg legger til grunn at det er store ulikheter i statlig bidrag til de fire største norske byene også innenfor tilskudd til kollektivtrafikk. Gode transportløsninger inn til og rundt de samme byene er viktig også

for effektiviteten i det samlede nasjonale transportnett. Etter mitt syn er det viktig at Regjeringen tar tydeligere styring og større finansieringsansvar for utvikling av et effektivt, sikkert og miljøvennlig kollektivtilbud i de fire største norske byene - ikke bare overlater hoveddelen av finansiering til innbyggerne og næringslivet.

Svar:

Som kjent er det fylkeskommunene og Oslo kommune som har ansvaret for den lokale kollektivtransporten i fylket/Oslo. Fylkeskommunene og Oslo kommune får tildelt årlige rammetilskudd over budsjettet til Kommunal- og regionaldepartementet. Noe av rammetilskuddet benyttes til kollektivtransport, men fylkene/Oslo benytter også egne midler. Det er mulig å framskaffe oversikter over hvor mye Oslo kommune og det enkelte fylket benytter til kollektivtransport, men ikke hvor mye av dette som er statlige midler.

Fra januar 2004 har det dessuten vært gjennomført forsøk med alternativ forvaltningsorganisering av transportsystemet i Bergen, Trondheim, Stavangerregionen og Kristiansandsregionen, som har endret organiseringen av kollektivtransporten. Forsøkene innebærer at Bergen og Trondheim har benyttet midler fra staten, sammen med egne midler og midler fra fylkeskommunen til byens kollektivtransport, men også til andre transportformål. Igjen er det mulig å framskaffe oversikter over hvor mye som brukes til kollektivtransport, men ikke hvor mye som er statlige midler.

Det som er innenfor Samferdselsdepartementet sitt ansvarsområde og som vi kan svare for er byenes tildeling gjennom belønningsordningen for bedre kollektivtransport og mindre bilbruk, bruk av midler til kollektivtiltak over vegbudsjettet, samt investeringer til jernbane og kjøp av persontransporttjenester av NSB.

Belønningsordningen for bedre kollektivtransport og mindre bilbruk

Belønningsordningen for bedre kollektivtransport og mindre bilbruk ble innført i 2004 med en målsetning om lavere vekst i personbiltrafikken i storbyene. Tabell 1 viser fordelte midler fra belønningsordningen til de fire største byene i 2004-2007 (midlene for 2008 er ikke fordelt enda).

Tabell 1. Fordelte midler fra belønningsordningen (mill kr/år)

	2004	2005	2006	2007	SUM
Oslo	25	40	60	63	188
Bergen	17	25	25	30	97
Trondheim	10	10	10	15,2	45,2
Stavanger	13	25	25	22	85
SUM	65	100	120	130,2	415

Statlige midler til kollektivtiltak gjennom bevilgninger til riksveginvesteringer og forsøk

Fylkeskommunene får statlige bevilgninger til riksveginvesteringer og til forsøkene, deler av dette går til kollektivtransport. Tallene for statlige midler

til kollektivtransport fordelt på byene er usikre. I tillegg til tallene i tabellen brukes det kollektivmidler på stamvegnettet, men disse er kun fordelt mellom ruter, ikke fylker, og er dermed ikke med her.

Tabell 2. Statlige midler til kollektivtiltak innenfor post 30 Riksveginvesteringer/60 Forsøk (mill/år)

	2004	2005	2006	2007	2008	SUM
Oslo/Akershus	43	174	83	54	69	423
Bergen	25	10	26	43	62	166
Trondheim	11	8	11	6	9	45
Stavanger	14	20	25	21	12	92
SUM	93	212	145	124	152	726

Jernbaneinvesteringer

Når det gjelder jernbane har staten ansvaret for utbygging og drift av det statlige jernbanenettet. Dette betyr at statlige bevilgninger ikke omfatter lokale statlige bidrag til skinnegående trafikk som er et fylkeskommunalt/ kommunalt ansvar. Dette omfatter f.eks bygging av bybaner i de nevnte byområdene. Statlige investeringsbidrag til bybaner bevilges i dag over riksvegbudsjettet som et alternativ til riksvegutbygging. Følgende oversikt viser samlet bevilgning for 5 års-perioden 2004-2008 til jernbaneprosjekter, kap. 1350, post 30, som er spesielt viktig for de nevnte byområdene:

Oslo:

- Vestkorridoren- dobbeltsporutbygging Lysaker-Asker, inkl. ombygging av Lysaker stasjon: Ca 4 133 mill. kr. Hele prosjektet skal etter planen være slutført i 2011.
- Alnabru godsterminal: Ca 102 mill. kr. Bevilgningen brukes til kapasitetsøkende tiltak på eksisterende godsterminal, samt til planlegging av ny godsterminal.

Stavanger:

- Ganddal godsterminal: Ca 459 mill. kr. Prosjektet er nå ferdigstilt og innebærer at jernbanestrekningen Sandnes-Stavanger frigjøres til kun å omfatte persontrafikk.
- Dobbeltspor Sandnes-Stavanger: Ca 1 190 mill. kr. Prosjektet skal etter planen ferdigstilles i slutten av 2009.

Bergen:

- Dobbeltspor Bergen stasjon-Fløyen: 47,7 mill. kr. Bevilgningene så langt er brukt å forbedre forholdene for ut/og innkjør av godstrafikken i forhold til godstrafikkterminalen, samt til planlegging av prosjektet.

Trondheim:

- Ombygging av Brattøra godsterminal: Ca 80 mill. kr. Ombyggingen er gjort av hensyn til innføringen av Nordre avlastningsveg i Trondheim og skal etter planen være ferdig i 2008.

- Trondheim trafikkstyringssentral: Ca 17 mill. kr til investeringer i 2004 og 2005 til avslutning av byggearbeidene. Dette er en felles operasjonssentral for all togtrafikk på Nordlandsbanen.

Kjøp av persontransporttjenester av NSB

Staten yter årlige bevilgninger til drift av persontrafikk på det statlige jernbanenettet gjennom avtaler om kjøp av persontrafikk. Denne avtalen omfatter

bl.a. lokal togtrafikk rundt de nevnte byområdene. Når det gjelder statens kjøp av persontransporttjenester av NSB så er det vanskelig å avgrense det geografiske arealet for hvilke strekninger som skal inngå i de ulike byene. Vi har dermed gjort en skjønnsmessig avgrensning av hvilke strekninger som hører inn under de fire største byene. Tallene for 2008 er ikke ferdig utarbeidet.

Tabell 3. Kjøp av persontransporttjenester av NSB (i mill kr/år).

	2003	2004	2005	2006	2007	SUM
Bergen						
Bergen-Arna	5,5	17,2	13,8	14,1	19,1	69,6
Bergen-Myrdal	26,9	37,2	29,8	30,3	50,7	175,0
Oslo						
Lokaltog	626,9	566,2	578,2	564,7	602,7	2938,7
IC-tog	217,0	250,0	295,2	294,5	267,4	1324,1
Trondheim						
Lerkendal-Steinkjer	55,9	50,7	45,9	46,7	81,7	281,0
Trondheim-Storlien	10,9	7,5	8,7	8,9	16,1	52,1
Stavanger						
Jærbanen.....	70,7	59,1	64,8	61,5	72,1	328,3
SUM	1013,9	988,0	1036,3	1020,7	1109,8	5168,8

NTP 2010-2019

Det er mange spørsmål og prioriteringer som skal avklares før stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan blir lagt fram i høst. Når det gjelder spørs-

mål om bevilgninger for perioden 2010-2019, er dette ikke avklart, men vil bli lagt fram i forbindelse med behandlingen av NTP 2010-2019.

SPØRSMÅL NR. 605

Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Robert Eriksson

Besvart 19. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Den 17. januar d.å. mottok arbeids- og sosialkomiteen et brev fra en funksjonshemmet kvinne. Hun har jobbet 100 pst. stilling i over 20 år. På grunn av sen- og slitasjeskader bruker hun nå manuell rullestol. Hun har søkt NAV om en lettere rullestol, dette for å minske risikoen for belastningsskader. NAV har gitt foreløpig avslag på en slik rullestol.

Vil statsråden foreta en gjennomgang av hjelpemidler for funksjonshemmede, og sikre mer fleksible ordninger slik at funksjonshemmede lettere kan fungere i arbeidslivet?»

BEGRUNNELSE:

Den 17. januar d.å. mottok arbeids- og sosialkomiteen et brev fra en funksjonshemmet kvinne. Hun har jobbet i 100 pst. stilling i over 20 år, og er eneforsørger til en datter på 14 år.

Kvinnen er tydelig frustrert og føler hun møter et tungrodd og byråkratisk regelverk hos NAV. Kvinnen har et sterkt ønske om å kunne fortsette i arbeidslivet. På grunn av sen- og slitasjeskader bruker hun nå manuell rullestol. Kvinnen har søkt NAV om en lettere rullestol for bruk i arbeidslivet, men har fått avslag da den omsøkte stolen (merketype: Panthera

U2 Light) visstnok ikke er prisforhandlet. Det blir også trukket frem som begrunnelse, i avslagsbrevet, at den omsøkte rullestolen mangler tippesikring.

Kvinnen har skaffet til veie dokumentasjon på at rullestolen hun ønsker, er utprøvd og godkjent med tippesikring. Det er innsendt ny søknad til NAV med denne dokumentasjonen. Men NAV har foreløpig opprettholdt sitt avslag.

Årsaken til at kvinnen ønsker en lettest mulig rullestol i arbeidslivet er naturlig for å minske risikoen for belastningsskader, og dermed kunne fortsette i arbeid.

I en tid hvor arbeidsmarkedet mangler arbeidskraft, samt at en altfor stor andel av de funksjonshemmede ikke er i jobb, må det være hensiktsmessig og fornuftig å finne fleksible løsninger slik at man kan få tilgang på hjelpemidler som vil gjøre den enkelte i stand til å stå i arbeid. Spesielt når alternativet kanskje vil være økt sykefravær og dernest uføretrygd.

Ber statsråden foreta en gjennomgang av hjelpemidler for funksjonshemmede, samt foreta en gjennomgang av om det er utstyr man bør foreta en prisforhandling på, slik at funksjonshemmede kan sikres riktig utstyr, som gjør at de kan komme-/bli stående i arbeid.

Svar:

Jeg viser til at det i St.prp. nr. 1 (2007-2008) ble varslet at Regjeringen vil sette ned et offentlig utvalg som skal foreta en helhetlig gjennomgang av hjelpemiddelområdet. Utvalget skal foreta en bred gjen-

nomgang av forvaltning, organisering og finansiering på hjelpemiddelområdet. Gjennomgangen skal blant annet sees i lys av NAV-reformen og Regjeringens arbeid med å få flere personer med nedsatt funksjonsevne i arbeid eller aktivitet.

Arbeids- og velferdsetaten har et overordnet ansvar for hjelpemiddelformidlingen i statlig regi, og skal sørge for at bredden i det nasjonale sortimentet ivaretar brukernes behov i størst mulig grad. For de store hjelpemiddelgruppene, som f.eks. manuelle rullestoler, inngår Arbeids- og velferdsetaten rammeavtaler med enkelte leverandører i henhold til regelverket for offentlige anskaffelser. Rullestolen Panthera U2 Light ble ikke tilbudt av leverandøren ved siste åpne anbudskonkurranse, og er derfor ikke prisforhandlet i inneværende periode. Enkeltbrukere kan imidlertid søke om dispensasjon dersom de har en faglig begrunnelse for at de ikke får dekket sine behov innenfor utvalget i rammeavtalen.

Jeg har fått opplyst fra Arbeids- og velferdsdirektoratet at etaten per dags dato kan tilby 92 ulike typer rullestoler, hvorav 14 er såkalte "aktiv rullestoler" av samme type som den omtalte Panthera U2 Light. Flere av disse er kun 1-2 kilo tyngre enn Panthera U2 Light, og kan gjøres enda lettere ved å fjerne tippesikring og ryggfås.

Jeg legger derfor til grunn at Arbeids- og velferdsetaten innenfor det regelverket vi har i dag, har fleksibilitet nok til å finne gode og brukervennlige løsninger tilpasset den enkeltes behov.

SPØRSMÅL NR. 606

Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 14. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Hvordan vil utviklingen i Europa påvirke den norske beslutningen om å eventuelt innføre eller skrinlegge DAB-radio?»

BEGRUNNELSE:

Det meldes at stadig flere europeiske land og aktører skrinlegger sine planer om radiokringkasting over Digital Audio Broadcast-teknologien (DAB). Snart er det bare Storbritannia, Sveits og Sør-Korea som fastholder sine planer om DAB.

I et stort og viktig medieland, Tyskland, har kun

200 000 DAB-radioer blitt solgt. Dette til tross for en stortilt satsing, spesielt i Berlin-området. Blant annet har satsingen blitt offentlig subsidiert med om lag 180 millioner EURO. Men nå stopper det statlige organet Die Kommission zur Ermittlung des Finanzbedarfs der Rundfunkanstalten (KEF) bevilgningene.

Også Sverige, Frankrike og Nederland har stoppet eller frosset sin satsing på DAB.

Hvis Norge insisterer på DAB til digital kringkasting, kan norske forbrukere oppleve at dyrt utstyr ikke vil fungere i det øyeblikk de legger ferieturen utenfor Norge.

Svar:

I St.meld. nr. 30 (2006-2007) ble det lagt til grunn at det ikke bør være myndighetenes oppgave å peke ut den framtidige tekniske standard for digital radio i Norge. Dette innebærer en videreføring av de prinsipper som ble fastlagt i St.meld. nr. 62 (1996-97). Aktørene bør selv styre teknologivalg, så lenge det ikke går ut over tilbudet av allmennkanaler til befolkningen eller medfører betydelige kostnader for forbrukerne. Myndighetene bør som utgangspunkt ha en teknologinøytral tilnærming og legge til rette for utviklingen av radiomediet ved å gi kringkasterne langsiktighet og gode rammebetingelser.

I St.meld. nr. 30 (2006-2007) skisseres også hvilke forutsetninger som må være oppfylt før en eventuell avvikling av FM-sendingene kan finne sted. Det fastsettes foreløpig ingen måldato for avvikling av analoge FM-sendinger. Dette gjøres først når minst

halvparten av norske husholdninger har anskaffet digitale radioapparater. Den endelige avviklingen av FM-sendingene kan ikke gjennomføres før følgende tilleggskriterier er oppfylt: (1) hele befolkningen må ha tilgang til et digitalt radiotilbud, (2) det digitale radiotilbudet må representere en merverdi for lytterne. Stortinget har sluttet seg til dette, jf. Innst.S. nr. 24 (2007-2008). Det følger av dette at det ikke er aktuelt med en overgang til digital radio før lytterne selv viser tilstrekkelig interesse for det.

Et lite radiomarked som det norske påvirkes også av utviklingen ellers i Europa. I dag råder det usikkerhet i markedet om valg av standard for digital radio. DAB er en teknologi som allerede har vært på markedet en årrekke, og det er bygget ut DAB-sende-nett i en rekke land i Europa. Det er likevel uavklart hvilken standard som vil bli valgt i ulike europeiske land.

SPØRSMÅL NR. 607

Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Karin S. Woldseth

Besvart 14. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ mot det ulovlige videresalg av Metallica-billetter som pågår, eller vil han foreslå å oppheve lovbestemmelsen mot svartebørssalg av billetter?»

BEGRUNNELSE:

I behandlingen av Ot.prp. nr. 29 (2006-2007) Lov om forbud mot prispåslag ved videresalg av billetter til kultur- og idrettsarrangementer, vedtok Stortinget at det skal være forbudt å drive såkalt svartebørssalg av billetter.

Vedtaket skjedde mot Fremskrittspartiets stemmer, som i behandlingen fremhevet at forslaget fra Regjeringen ikke inneholdt noen straffesanksjoner. Loven ble en tom markering der man egentlig bare forbyr noe, uten at det får noen konsekvenser. Loven synes ikke å ha noen praktisk betydning i det hele tatt for å komme svartebørshandel til livs.

I Bergens Tidende 5. februar d.å. meldes det om omfattende svartebørssalg av billetter til Metallicas konsert i Bergen.

Da saken ble behandlet i Odelstinget, hevdet statsråden at med et lovforbud ville det være mulig å begrense svartebørshandelen. Han hevdet også at po-

litiet ville bli tilført flere ressurser, og dermed være bedre i stand til å begrense svartebørshandelen. Det er i dag tydelig at begge statsrådets påstander var fullstendig uten innhold.

Svar:

Lovforbudet mot prispåslag ved videreslag av billetter til kultur- og idrettsarrangementer ble vedtatt av Stortinget i juni i fjor og iverksatt fra 1. juli 2007. Forbudet gjør det tydelig både for kjøpere og videreselgere av slike billetter at billettprisen skal være den samme også ved videresalg. Målet er å unngå at videresalg av slike billetter blir en profitbasert industri, som vokser fordi stadig flere billetter til konserter og idrettsarrangementer kjøpes opp av billettselskaper og billetthaier når de legges ut ved ordinært salg. En slik utvikling vil hindre folk flest alminnelig tilgang til slike arrangementer.

Offentlig håndheving av forbudet skjer blant annet gjennom Forbrukerombudet. I forbindelse med at forbudet ble iverksatt tilskrev Forbrukerombudet flere firmaer som driver videreslag av billetter og informert om at prispåslag ved videresalg nå er ulovlig. Forbrukerombudet har også tatt direkte kontakt med enkeltfirma som etter ombudets mening bryter den

nye loven. Dersom en oppfordring om å følge loven ikke fører fram kan Forbrukerombudet fastsette tvangsgebyr.

Jeg vet at Forbrukerombudet er kjent med svarte-børssalget av billetter til Metallica-konserten i Bergen. Ombudet tar fortløpende kontakt med aktører som tilbyr billetter i strid med lovforbudet. Ombudet er også innstilt på å følge opp med sanksjoner dersom de aktører som kontaktes ikke innretter seg.

Da lovforbudet mot prispåslag ble vedtatt i Stortinget ble det understreket at spørsmålet om sanksjoner og bedre sikring av kjøperens tilbakebetalings-

krav kan vurderes på ny hvis erfaringene med loven viser at det organiserte videresalg av billetter til overpris ikke avvikles som følge av lovforbudet. Mitt inntrykk så langt er at forbudet har hatt en positiv effekt. Hvorvidt det på sikt vil være ønskelig med strengere reaksjoner på overtredelser av forbudet er det etter min vurdering for tidlig å ta stilling til. Erfaringene med billettsalget til Metallica-konserten i Bergen 16. juli 2008 vil være ett moment ved en slik vurdering. Man bør imidlertid først og fremst legge vekt på den generelle utviklingen med omsetningen av billetter til kultur- og idrettsarrangementer.

SPØRSMÅL NR. 608

Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 14. februar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I det siste har det vært flere oppslag i media om kutt i politihelikopterets budsjettramme. Det har vært antydning er kutt på 20 pst., noe som vil være dramatisk for driften.

Ser statsråden fornuften i å benytte et så avansert verktøy som politihelikopteret er, mest mulig, slik at økt bistand og lavere kostpris pr. time kan oppnås og at flere enn Oslo politidistrikt kan få hjelp når de trenger det?»

BEGRUNNELSE:

Da Stortinget vedtok opprettelsen av et politi-helikopter 16. mai 2002 ble det lagt klare føringer på hvordan helikopteret skulle utstyres og hvordan Stortinget så for seg at det skulle operere. I etterkant har den rød-grønne regjeringen ved flere anledninger rammet dette vedtaket og redusert mulighetene maskinen har.

Statsråden har ikke engang maktet å få flytte he-

likopteret til selve Oslo, noe jeg oppfattet var forutsetningen for Stortingets vedtak den gang. Likeledes av bistand til andre distrikt et vesentlig moment. Dersom man nå skal redusere budsjettet med inntil 20 pst., vil der være dramatisk og lite hensiktsmessig med tanke på kostnader pr. operative flytime. Jeg håper derfor statsråden revurderer kuttet og heller står ved sine tidligere vedtak.

Svar:

På bakgrunn av en del effektiviseringstiltak som er forutsatt gjennomført, beskrevet i St.prp. nr. 69 (2006-2007 RNB), og som Stortinget ga sin tilslutning 15.7.07, ble bevilgningen til helikoptertjenesten noe redusert for 2008.

Det viser seg imidlertid at det tar noe lenger tid enn forutsatt å gjennomføre disse endringene, og innsparingen vil ikke kunne tas ut så tidlig som forutsatt. Beredskapsnivået vil imidlertid ikke bli redusert.

SPØRSMÅL NR. 609**Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 14. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Eg går ut frå at statsråden er kjend med at i Sogn og Fjordane, som i store delar av landet elles, har dei fleste kommunane store vanskar med å ha eit tilfredsstillande tilbod til eldre rehabiliterings- og avlastingspasientar på grunn av at sjukehusa no er pålagt tidlegare utskrivning av denne pasientgruppa.

Ser ikkje statsråden behov for å setje i gang tiltak av øymerka midlar for å styrke tilbodet til nemnde pasientgruppe?»

GRUNNGJEVING:

Bakgrunnen for spørsmålet er at denne pasientgruppa har lovpålagte rettigheitar om god rehabilitering og at kommunane er pålagt å ha ei tilfredsstillande ordning for avlastingspasientar mellom sjukehus og heim.

Den anstrengte kommuneøkonomien gjer at kommunane nedprioriterer rehabilitering og avlastning både på grunn av manglande kompetanse og manglande avlastingsplassar.

Kvalitetsmeldinga framhevar auka kvalitet for pleie- og omsorgssektoren, som denne pasientgruppa er ein del av. Regjering og storting har tidlegare nytta øymerking av midlar for å målrette tiltak innanfor barnehageutbygging og for å oppnå tilfredsstillande resultat innanfor psykiatri.

Svar:

Jeg vil presisere at det er viktig at kommunene gir gode og relevante tilbud til eldre som blir skrevet ut fra sykehus, og som har behov for rehabiliteringstjenester eller avlastning fra kommunen. Rehabilitering er et prioritert området for regjeringen, og jeg vil i denne sammenheng vise til Nasjonal strategi for habilitering og rehabilitering 2008-2011, som ble vedtatt sammen med budsjettforslaget for 2008. I denne strategien er det bl.a. presisert at kommunene har en sentral rolle i rehabiliteringsarbeidet.

Kommuneøkonomien er styrket de senere årene. Samtidig er jeg klar over at kommunene har mange viktige oppgaver. Kommunene er forskjellige, og den enkelte kommune må planlegge og prioritere sine tilbud innenfor de rammer de har.

Jeg ønsker ikke å gå inn for øremerkede midler til kommunesektoren for å styrke tilbudet til eldre rehabiliterings- og avlastningspasienter. Det er viktig at kommunene innenfor gjeldende inntektssystem følger opp lov og regelverk på dette feltet, som for andre oppgaver.

Landets kommuner skal sørge for at de som bor eller oppholder seg i kommunen, tilbys nødvendig utredning og oppfølging ved behov for habilitering og rehabilitering. Dette gjelder uansett alder. Når det gjelder eldre, vil jeg spesielt peke på at rehabilitering er viktig for å mestre livet i eget hjem. Gode tjenester i hjemmene kan forhindre uønskede innleggelser i sykehjem. Dette er også god økonomi for kommunene.

Kommunene skal planlegge sin habiliterings- og rehabiliteringsvirksomhet, ha oversikt over behov for habilitering og rehabilitering, og de skal etablere koordinerende enhet for virksomheten. Sosial- og helsedirektoratet har en viktig rolle i å følge opp dette.

Kommunene har stor frihet til å organisere de tjenester de har ansvar for, herunder i hvilken grad de vil søke samarbeid med andre kommuner. Gjennom Omsorgsplan 2015 satses det nå på å styrke både kapasiteten og kompetansen i den kommunale pleie- og omsorgstjenesten. Kommunale rehabiliteringstjenester til eldre er en del av denne satsingen. Slike tjenester foregår både som korttidsopphold på sykehjem, på dagsenter, i konsultasjon med fastlege, i den enkeltes hjem og på behandlings- og treningsinstitutt. Jeg er svært opptatt av at kommunene nå må ta denne utfordringen.

SPØRSMÅL NR. 610**Innlevert 6. februar 2008 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 15. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva vil finansministeren gjøre for at regelverket for overgangsreglene i den nye rederibeskatningen blir i samsvar med Regjeringens og Stortingets forutsetning om at miljøfondsavsetningen fortsatt skal være egenkapital?»

BEGRUNNELSE:

De overgangsreglene som ble vedtatt knyttet til de nye rederiskattereglene, innebærer at en tredjedel av det beregnede, tilbakevirkende skattebeløpet skal kunne avsettes på fond for miljøtiltak.

Finansdepartementet ble gitt hjemmel til å vedta detaljerte regler om dette i forskrift. Det var en klar, uttrykt forutsetning fra Regjeringens og Stortingets side at reglene skulle utformes slik at rederiene fortsatt kunne føre dette beløpet som egenkapital. I Ot.prp.nr. 1 (2007-08) skriver også Finansdepartementet at beløpet i normaltilfeller skal være egenkapital. Rederiene er nå i ferd med å fremlegge sine resultater for 2007, og må forholde seg til det regelverk som p.t. foreligger for miljøfondet. Odfjell SE la 5. februar frem sitt resultat for fjerde kvartal. Selskapet er tydelig på at hverken utkastet til forskrift om miljøfond eller presiseringen av lovteksten knyttet til overgangsreglene om miljøfondet i Ot.prp.nr. 1 (2007-2008) er utformet slik at beløpet lovlig kan føres som egenkapital.

Svar:

Det er vedtatt endringer i rederiskatteordningen som blant annet innebærer endelig fritak for skatt på overskudd fra skipsfartsvirksomhet fra og med inntektsåret 2007. For selskaper som ble lignet innenfor den tidligere rederiskatteordningen for inntektsåret 2006, og som velger å lignes etter rederiskatteordningen også for inntektsåret 2007, er det foreslått overgangsregler for behandlingen av oppbygde skattekreditter i den tidligere rederiskatteordningen. Overgangsreglene innebærer at det skal foretas et oppgjør av disse skattekredittene, der minst to tredjedeler av beregnet gevinst per 31. desember 2006 skal tas til inntekt over en periode på 10 år, mens et tenkt skattebeløp knyttet til inntil en tredjedel av beregnet gevinst kan avsettes på selskapets fond for miljøtiltak mv. Disse tenkte skattebeløpene av tredjedelen er beregnet til ca 7 milliarder kroner.

I forbindelse med omtalen av overgangsreglenes forhold til reglene om korreksjonsinntekt i Ot.prp. nr.

1 (2007-2008) antok Finansdepartementet at hele eller deler av den gevinsten som knytter seg til fond for miljøtiltak mv. i normaltilfellene kan føres som egenkapital i selskapenes regnskaper, uten avsetning for utsatt skatt. Det ble imidlertid understreket at det er regnskapsreglene som er bestemmende for hvorvidt det skal avsettes for utsatt skatt på den delen av beregnet gevinst ved overgang til endret ordning som knytter seg til fond for miljøtiltak mv. Som nevnt i Ot.prp. nr. 1 (2007-2008) på side 31, vil regnskapsføringen kunne avhenge blant annet av om selskapet kan sannsynliggjøre at fondet (eller deler av det) skal benyttes til skattefri miljøinvestering.

Finansdepartementet sendte 23. januar 2008 et forslag til forskriftsbestemmelser om fond for miljøtiltak mv. på høring, med høringsfrist 20. februar 2008. I forskriftsutkastet er det foreslått en oppregning av det som er antatt å være de praktisk mest aktuelle miljøtiltakene. Et selskaps mulighet til å investere i miljøtiltak må imidlertid vurderes konkret, og vil være avhengig av blant annet fartøyenes type og alder, samt hvor mye som er investert i løpende vedlikehold og andre påkostninger. Det er derfor lagt opp til en bred tilnærming til hva som skal anses som et miljøtiltak, ved at selskapene kan kreve at merkostnader til også andre miljøtiltak enn de som er oppregnet kan fradragsføres i fondet, samt kostnader til visse typer forsknings- og utviklingsprosjekter.

Jeg er kjent med at det er blitt anført at overgangsreglene om fond for miljøtiltak mv. er formulert på en måte som kan innebære at fondet ikke i noe tilfelle kan klassifiseres som egenkapital i årsregnskapet. Det er blant annet vist til at ordningen ikke må framstå som en betalingsutsettelse for skatt dersom klassifisering som egenkapital skal være mulig, men at gevinsten i utgangspunktet må være skattefri, og at oppgjøret som finner sted ved manglende oppfyllelse av miljøtiltak må kunne anses mer som en bot eller et gebyr. For å bidra til å fjerne den tvil som er skapt rundt spørsmålet har Regjeringen i Ot.prp. nr. 31 (2007-2008) foreslått endringer for å sikre at ordlyden i overgangsreglene ikke skal være til hinder for at hele eller deler av fond for miljøtiltak mv. kan klassifiseres som egenkapital, uten avsetning for utsatt skatt.

Ved regnskapsføringen må i utgangspunktet en samlet realitetsbetraktning, der blant annet selskapets beslutninger om anvendelse av fondet kan ha betydning, avgjøre om selskapene kan behandle fondsavsetningen eller deler av denne som egenkapital. Det

er således bare realistiske, framtidige skatter av allerede opptjent inntekt som må føres som utsatt skatt.

Realiteten i innholdet i miljøfondsordningen er at det gamle, betingede skattefritaket for disse ca 7 milliarder kroners vedkommende (der betingelsene var ikke-uttak av utbytte og ikke-uttreden av selskapet) gjøres om til et endelig skattefritak under forutsetning av at det innen utgangen av inntektsåret 2016 blir foretatt kvalifiserende miljøinvesteringer.

I bedømmelsen av hvor sannsynlig det blir med innfrielse av investeringsforutsetningen for det endelige skattefritak, er to momenter dominerende. Det ene momentet er at departementet gjennom sitt høringsforslag om investeringsregime har lagt opp til romslige tiltaksmuligheter for at alle berørte rederier skal kunne finne en mest mulig fornuftig anvendelse av de aktuelle midler. I høringsprosessen vil vi selv-

sagt også vurdere ytterligere ideer om slike gode anvendelsesmuligheter. Det andre momentet er at fondsordningen gir et særdeles sterkt insentiv for rederiene til å satse på miljøanvendelse framfor skattebetaling. Ved å bruke ca 7 milliarder kroner på miljøtiltak som nevnt, sparer rederiene det samme beløpet i skatt. Det er altså ikke slik at hele den ubeskattede inntekt på ca 25 milliarder kroner som dette skattebeløpet gjelder, må investeres for å slippe skatten endelig av inntekten. Jeg antar at dette gir et sterkt insentiv til å foreta fornuftige miljøinvesteringer. Sannsynligheten for å velge miljøinvesteringer er her så store at jeg antar at man stort sett kan se bort fra at skattebetaling velges i stedet. Påstander nå om det motsatte (8-9 år før investeringsfristen utløper) vil lett framtre som lite troverdige.

SPØRSMÅL NR. 611

Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal

Besvart 15. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske

Spørsmål:

«Alle som har TV må betale NRK-lisens på over tusen kroner hvert halvår. Mennesker med betalingsproblemer som av ulike grunner betaler for sent, får raskt en purring med et tillegg i prisen på 15 prosent, og, om de ikke betaler, et inkassovarsel med et gebyr på 740 kroner. Dette oppleves som store ekstrakostnader og urimelig harde krav fra statens side.

Er statsråden enig i at gebyr for å betale for sent er urimelig høyt for de med betalingsvansker, og hvis statsråden er enig i det, hva vil statsråden gjøre?»

BEGRUNNELSE:

I dag har vi et lisenssystem som er slik at alle som har fjersynsmottaker i boligen, må betale lisens. Prisen er den samme for en familie med flere mottakere og for enslige uavhengig av hvor mange det er i husstanden og hvor mange fjernsynsapparater en har i boligen. For de som er enslige og som har en stram økonomi, kan lisensen utgjøre en stor utgift. Dersom de ikke kan betale i tide, rammes de dobbelt og kommer inn i en ond sirkel som kan føre til tvangsinndrivelse og trekk i lønns- eller trygdeytelser.

Svar:

Det er som kjent Stortinget som under behandlingen av statsbudsjettet fastsetter nivået på både kring-

kastingsavgiften og tilleggsavgiften som påløper ved forsinket betaling av avgiften, jf kringkastingsloven § 8-3. Tilleggsavgiften har ligget på 15 pst. av kringkastingsavgiften i godt over ti år. Det har i hele denne perioden vært bredt flertall i Stortinget for å videreføre tilleggsavgiften på dette nivået.

Jeg vil for ordens skyld gjøre rede for reglene som gjelder ved forsinket betaling av kringkastingsavgiften.

Ved for sen betaling påløper det 15 pst. tilleggsavgift. Kringkastingsavgiften utgjør i 2008 1019 kroner per termin. Dersom man ikke betaler kringkastingsavgiften i tide ved ett av de to forfallene i 2008 vil man følgelig måtte betale knappe 153 kroner i tilleggsavgift.

Dersom purring på forfalt kringkastingsavgift og 15 pst tilleggsavgift ikke betales, vil NRK lisensavdelingen sende varsel om inkasso. Det påløper ikke gebyr ved utsendelse av varsel om inkasso. Dette medfører at det ved innkreving av kringkastingsavgiften kun påløper, for inneværende års kringkastingsavgift, kr. 152,85 i tilleggsavgift for utsendelse av purring og varsel om inkasso.

Dersom debitor etter å ha mottatt varsel om inkasso likevel ikke betaler, bruker NRK Statens Innkrevingssentral som namsmann for å tvangsinnkreve forfalt kringkastingsavgift og tilleggsavgift etter reglene i kringkastingsloven § 8-4. Tvangsutlegg gjen-

nomføres ved trekk i trygd eller lønn. I henhold til tvangsfullbyrdelsesloven § 3-1 kan namsmyndighet ved tvangsinnndriving tilkjenne sakskostnader på ett rettsgebyr, jf. forskrift om saksøkte sakskostnadsansvar ved tvangsfullbyrdelse § 2, punkt 2. Ett rettsgebyr utgjør 860 kroner.

Jeg vil understreke at NRK ikke ilegger faktura-gebyr eller inkassogebyr, og at dagens tilleggsavgift skal dekke alle omkostninger NRK har i prosessen til og med utsendelse av varsel om inkasso.

SPØRSMÅL NR. 612

Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum

Besvart 13. februar 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Hva er statsrådets syn på at metodefriheten til lærerne reduseres som en følge av det som oppleves som en ensretting fra skoleeiers side gjennom påbud om eksamensform, og kan statsråden slutte seg til at valg av eksamensform må skje ut fra et fags eller fagområdes egenart?»

BEGRUNNELSE:

Skoleeier har fått i oppdrag å stå for gjennomføringen av lokal muntlig eksamen i videregående skole. Etter det undertegnede er gjort kjent med er det fra Aust-Agder fylkeskommune - som skoleeier - sendt ut styringsbrev som forlanger at en bestemt eksamensform - den såkalte Prosjektmodellen - skal være hovedmodell for gjennomføring av lokal muntlig eksamen. Bare unntaksvis kan en mer tradisjonell eksamensform benyttes.

Undertegnede oppfatter dette som en form for metodisk ensretting som ikke er i tråd med den brede politiske enigheten i Stortinget om metodefrihet, siden valg av eksamensform gir betydelige føringer for undervisningen. Det er heller ikke slik at alle fag eger seg like godt for denne typen eksamensform. Etter undertegnedes mening må det være et viktig prinsipp at valg av eksamensform må skje ut fra fagets eller fagområdets egenart.

Svar:

Fylkeskommunen har ansvar for gjennomføring av alle lokale eksamener, jf. forskrift til Opplæringslova kapittel 4, § 4 -19. I tillegg har skoleeier ansvar for å bestemme hvilke hjelpemidler som skal tillates ved lokal eksamen, jf. § 4 - 23. Med hjemmel i denne

forskriften har fylkeskommunen bestemt hvilke retningslinjer som skal gjelde for organisering og gjennomføring av lokalt gitt eksamen i fylket.

Den modellen for lokal muntlig eksamen som Aust-Agder har valgt, gjennomføres også ved alle videregående skoler i Oslo kommune. Der ble modellen innført samtidig med innføring av Læreplanverket for Kunnskapsløftet i 2006.

Begrunnelsen for å innføre en slik modell er at den skal være et virkemiddel for å sikre at elevene får en opplæring som er planlagt og gjennomført i tråd med prinsipper for opplæringen, Læringsplakaten og nytt læreplanverk med kompetansemål som inkluderer de grunnleggende ferdighetene. Prosjektmodellen gir elevene anledning til å fordype seg, reflektere og drøfte fagstoff i langt større grad enn ved en tradisjonell muntlig eksamen. I tillegg vil bruk av digitale verktøy, som er én av de grunnleggende ferdighetene, også kunne være en del av den individuelle delen av eksamen. På denne måten vil elevene kunne få vist et bredt spekter av sin faglige kompetanse både i bredde og dybde.

Jeg kan ikke se at dette valget av eksamensform styrer lærerens valg metode i opplæringen mer enn andre eksamensformer. Dette er en modell som vil kunne avspeile ulike arbeidsformer gjennom året like godt som tradisjonelle eksamensformer. Imidlertid er det slik at alle skal være kjent med eksamensform i god tid, slik at gjennomføring av opplæringen har sammenheng med den eksamensformen som velges. Derfor er jeg fornøyd med at Aust-Agder i sin informasjon om organisering og gjennomføring av lokalt gitt eksamen til de videregående skolene våren 2008 tillater bruk av andre former for muntlig eksamen, dersom dette begrunnes faglig og pedagogisk.

SPØRSMÅL NR. 613**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Bente Thorsen****Besvart 15. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«I hvilken grad og i hvilke tilfeller kan fylkesmannen fremme innsigelse etter at reguleringsarbeid er påbegynt i et prosjekt som ligger inne i en vedtatt kommuneplan og godkjent av fylkesmannen?»

BEGRUNNELSE:

I 2003 vedtok kommunestyret i Hå enstemmig ny kommuneplan. Planen ble godkjent av fylkesmannen uten innsigelser. Reguleringsarbeid i forbindelse med bygging av campingplass på areal avsatt til formålet ble i ettertid stanset av fylkesmannen. Saken har nå versert i årevis mellom kommune og fylkesmann og er nå anket inn for Miljøverndepartementet.

Svar:

I brevene fra representant Bente Thorsen reises det spørsmål om i hvilken grad og i hvilke tilfeller fylkesmannen kan fremme innsigelse etter at regule-

ringsarbeid er påbegynt i et prosjekt som ligger inne i en vedtatt kommuneplan og godkjent av fylkesmannen.

1. juli 2004 trådte det i kraft nye bestemmelser tilknyttet klage og innsigelse i plan- og bygningsloven § 27-2. Bestemmelsen skal hindre at myndigheter fremmer innsigelse mot forhold som det kunne vært fremmet innsigelse til på et tidligere stadium. Hensikten er at myndigheter med innsigelsesrett skal gjøre sitt syn kjent tidlig i planprosessen slik at det blir større forutsigbarhet for de som skal forholde seg til planen.

Saken angående fylkesmannens innsigelse til reguleringsplan for Ogn camping er ikke av en slik art at det kunne vært fremmet innsigelse på et tidligere stadium, og de har derfor anledning til å fremme innsigelse til reguleringsplanen slik de nå har gjort.

Saken ligger nå i Miljøverndepartementet til behandling i henhold til plan- og bygningsloven § 20-5 femte ledd.

SPØRSMÅL NR. 614**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 14. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Vil estimerer for mulig potensial for olje- og gassutvinning i Nordland 7 og Troms 2 bli offentliggjort i forbindelse med revisjonen av forvaltningsplan for Barentshavet?»

Svar:

Forvaltningsplanen fastsetter rammene for petroleumsaktivitet i Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten. Det skal ikke igangsettes petroleumsvirksomhet i Nordland VII og Troms II i inneværende stortingsperiode. Rammene for næringsaktiviteter vil bli vurdert på nytt med utgangspunkt i det kunnskapsgrunnlaget som foreligger i forbindelse med jevnlig rullering av planen, første gang i 2010. Før den tid er det behov for å styrke kunnskapen om Nordland VII og Troms II. Geologisk kartleggingsar-

beid i området i regi av Oljedirektoratet er ett av bidragene for å styrke kunnskapsgrunnlaget.

Regjeringen har fulgt opp vedtakene i St. meld. nr. 8 (2005-2006). Samlede bevilgninger til Oljedirektoratets geologiske kartlegging i disse områdene er i statsbudsjettene 2007-2009 på 420 mill. kroner. Oljedirektoratets seismiske innsamling ble påbegynt sommeren 2007. Videre innsamling er planlagt i 2008 og 2009.

Resultatet av dette arbeidet vil være at Oljedirektoratet i 2010 kan fremlegge oppdaterte estimerer for petroleumsressursene i Nordland VII og Troms II. Resultater fra kartlegging av havbunnen gjennom MAREANO-programmet og sjøfugl gjennom SEAPOP-programmet, skal også foreligge. Ved oppdateringen av forvaltningsplanen for Barentshavet og havområdene utenfor Lofoten i 2010 vil det være naturlig å offentliggjøre resultatene fra den samlede kunnskapsoppbyggingen.

SPØRSMÅL NR. 615**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen****Besvart 14. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Norge er en betydelig samarbeidspartner for Madagaskar på utdanningssektoren. Andelen av barna som fullfører 5-årig grunnskole øker, men er fortsatt lav. Landet er i ferd med en krevende reform for å øke grunnskoleutdanningen fra 5 til 7 år. I denne sammenheng trengs både faglig og finansiell bistand til utdanningssektoren.

Vil Norge i lys av dette øke sektorbistanden til grunnutdanning og beholde eller styrke den skolefaglige kompetanse ved ambassaden for å videreføre sitt ansvar som samarbeidspartner på sektoren?»

BEGRUNNELSE:

I samarbeidsavtalen mellom Madagaskar og Norge, som ble undertegnet den 23. mars 2004, blir utdanning og godt styresett (inklusive "Olje for utvikling") nevnt som prioriterte sektorer. Utdanning er hovedsektoren og i 2006 gikk ca. 77 mill. kr til utdanning av i alt 103 mill. kr.

Med stor innsats har myndighetene klart å heve innskrivingen av skolebarn fra 67 til 92 prosent i løpet av siste femårsperiode, men fortsatt er frafallsprosenten stor og bare rundt 38 prosent fullfører den femårige grunnskolen. President Ravalomanana har i den nye femårsplanen framhevet betydningen av å satse ytterligere på å skaffe nok lærere og heve kvaliteten på undervisningen. Det er spesielt viktig å få ned den ekstra høye frafallsprosenten blant jenter, siden utdanning er desidert viktigste middel til å sikre kvinner deltakelse og rettigheter i samfunnet.

Norsk støtte til Utdanningsdepartementet går særlig til lærerutdanning, språkpolitikk og tiltak for å styrke departementets styring i samsvar med den nasjonale Utdanning-for-alle-planen og landets femårsplan for fattigdomsbekjempelse. Men norsk støtte kanaliseres også gjennom andre kanaler, som UNICEF (læreplaner, skolemateriell, tiltak for jenter og skolebygg), ILO (klasserom) samt Det norske Misjonsselskap (miljøopplæring, pedagogikk).

Madagaskar har svært få bidragsytere på utdanningssektoren. Verdensbanken, Frankrike og Norge er de viktigste. Norges bidrag verdsettes meget høyt fordi det representerer noe annet enn den gamle kolonimakten Frankrike. Norge kan bidra til fornyelse, ikke minst når det gjelder å utvikle eget språk. Madagaskars utdanningsmyndigheter ønsker økt norsk innsats på skolesektoren.

Det kan nå imidlertid spores en viss usikkerhet med hensyn til om Norge opprettholder den langsik-

tighet og forutsigbarhet som forutsettes i samarbeidsavtalen. Det gjelder opprettholdelsen av norske bidrag, norsk fagkompetanse ved ambassaden og ambassadens generelle bemanning. En bekreftelse på fortsatt sterk norsk faglig tilstedeværelse for oppfølging på ambassaden og en langsiktig, forutsigbar støtte er derfor vesentlig.

Svar:

Norge opprettet bilateralt samarbeid med Madagaskar i 2004. I inneværende år er støtten til Madagaskar på vel 90 millioner kroner. Rundt to-tredeler av dette går til utdanning.

Den norske ambassaden i Antananarivo med faglig støtte fra Norad, bidrar med råd til gassiske myndigheter i forhold til styrking og modernisering av grunnskolen, inkludert utvidelse av grunnskoleutdanningen fra 5 til 7 år, lærerutdanning og omlegging av undervisningsspråket fra fransk til gassisk. Støtte gis også til et miljøutdanningsprosjekt i regi av Det Norske Misjonsselskap samt til bygging av klasserom. Det legges fra norsk side stor vekt på tiltak for å fremme jenters utdanning.

I tillegg til den bilaterale støtten er Norge også en betydelig bidragsyter til Verdensbankens katalytiske fond for utdanning. Fondet skal bidra til å gi drahjelp til land som har utviklet gode utdanningssektorplaner. Madagaskar har mottatt støtte fra det katalytiske fondet og er i disse dager i ferd med å utforme en ny søknad om midler for en treårs periode. Ambassaden er tungt engasjert i denne prosessen og bidrar med faglig rådgivning.

Støtten til Madagaskars utdanningssektor planlegges videreført på dagens nivå. Ambassaden vil søke å forenkle sine forvaltningsrutiner og rasjonalisere den totale bistandsporteføljen. Det vil legges vekt på å opprettholde den utdanningsfaglige kompetansen ved ambassaden og en vil fortsatt kunne trekke på faglig bistand fra Norad.

La meg også få benytte anledningen til å vise til Stortingets behandling av interpellasjon om utdanning fra Ine Marie Eriksen Søreide 5. d.s. Representanten Dagrun Eriksen ba meg i debatten bekrefte at jeg vil opprettholde sektorbistand til grunnutdanning i minst like mange av våre samarbeidsland som til nå. Jeg rakk dessverre ikke å kommentere dette i mitt avslutningsinnlegg.

Utdanning er blant de feltene som mottar mest i utviklingssamarbeidet. Støtten til utdanning utgjør rundt 10 prosent av det totale budsjettet. Jeg kan be-

krefte at utdanning fortsatt vil være et høyt prioritert innsatsområde for norsk utviklingspolitikk.

Hvordan denne innsatsen kanaliseres, vil imidlertid kunne endres over tid. Slik det for eksempel har skjedd i Tanzania, hvor den støtte vi tidligere ga til grunnutdanning nå inngår i budsjettstøtten. Tanzania prioriterer utdanning og har i løpet av perioden 2000-2007 mer enn tredoblet budsjettene til utdanning.

Det er slik sett et eksempel på at selv om det i statistikken framstår som om man gir mindre til en sek-

tor ved omlegging til budsjettstøtte, innebærer ikke dette nødvendigvis en reell svekkelse av sektoren.

Gjennom budsjettstøtte søker man å realisere prinsippet om mottakerstyring. Dette ut fra den betraktning at varig utvikling bare kan skapes dersom mottakerlandet selv tar ansvaret for egen utvikling, herunder hvilke sektorer som bør prioriteres. Dette er et prinsipp jeg oppfatter har bred tilslutning i Stortinget og som i noen tilfeller, som i Tanzania, også har ført til en gunstig utvikling i utdanningssektoren.

SPØRSMÅL NR. 616

Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant May-Helen Molvær Grimstad

Besvart 13. februar 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«For å nå full barnehagedekning er det viktig at alle barnehager får tilstrekkelige og forutsigbare midler til drift. Helseforetakenes finansiering av sykehusbarnehagene er definert som et offentlig tilskudd, og kommunen kan avkorte sitt tilskudd tilsvarende det helseforetakene brukte på sykehusbarnehager i 2003. Når helseforetakene blir pålagt innspæringskrav, står mange barnehager i fare for å bli nedlagt.

Vil statsråden sørge for at sykehusbarnehagene får en mer forutsigbar finansiering?»

BEGRUNNELSE:

Flere tusen barn går i sykehusbarnehager. Sykehusbarnehagene har åpningstider som harmonerer med arbeidstiden til de ansatte og gir et godt tilbud til både barn og foreldre. Det har lenge vært mye uro rundt finansieringen av disse barnehagene, tildelingskriteriene tolkes ulikt og flere av barnehagene er nedleggingstruet.

Svar:

Sjukehusbarnehagar vart omtalte i St. prp. nr. 1 (2006-2007) for HOD og KD:

"(...) situasjonen for sjukehusbarnehagane ikkje er av ein slik karakter at han bør følgjast opp av tiltak på nasjonalt nivå. Departementa legg til grunn at dei

aktuelle kommunane og helseføretaka ut frå dei lokale behova finn løysingar som sikrar nødvendige barnehageplassar. I denne vurderinga må kommunane sjå hen til målsetjinga om full barnehagedekning. Helseføretaka har eit ansvar for å sikre helsetenester til befolkninga, og såleis rekruttering av helsepersonell for å kunne utføre desse tenestene".

Stortinget slutta seg til dette i si handsaming av statsbudsjettet for 2007, jf. Budsjett-innst. S.nr. 2 (2006-2007).

Denne løysinga ser ut til å vere krevjande for nokre kommunar og føretak, jf. avisoppslag om til dømes nokre sjukehusbarnehagar i Oslo. Andre kommunar og helseføretak har kome fram til løysingar for vidare drift av barnehageplassane, men etter ulike modeller.

Regjeringas mål er full barnehagedekning, og det er derfor viktig at barnehageplassar ikkje vert nedlagde der det finst udekkja behov. På denne bakgrunn ønskjer eg å sjå nærare på sjukehusbarnehagane sin finansieringssituasjon. Ei interdepartemental arbeidsgruppe med deltakarar frå Kunnskapsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Kommunal- og regionaldepartementet og Finansdepartementet vurderer nå sjukehusbarnehagane sin finansieringssituasjon og eventuelle nye løysingar for drift og finansiering av sjukehusbarnehagar. Eg vil på bakgrunn av dette arbeidet komme tilbake til Stortinget med omtale av denne saka.

SPØRSMÅL NR. 617**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ til at beredskapen/reserveløsninger innenfor telekommunikasjon blir bredt gjennomgått og forbedret, med sikte på et mer robust og sikkert kommunikasjonsnett uten den sårbarhet de nevnte eksemplene fører til?»

BEGRUNNELSE:

Om kvelden den 6. februar 2008 falt Telenors mobilnett ut for brukere i Oslo-området. Dette er bare ett eksempel på uheldige hendelser knyttet til robusthet i landets telekommunikasjon. Av forskjellige årsaker har begge de to store mobilnettoperatorene, fasttelefonnettet og datatrafikken hatt stoppsituasjoner som følge av tekniske feil eller ytre påvirkninger som f.eks. brannen i jernbanetunnelen ved Oslo S i vinter. Hver for seg kan alle episodene antakelig forklares, men samlet gir hendelsene et bilde av kommunikasjonsnettet som sårbart.

Svar:

Post- og teletilsynet har et særskilt ansvar for sikkerhet og -beredskap innenfor elektronisk kommunikasjon. Tilsynet har i de senere årene jobbet systematisk med å kartlegge infrastrukturen og få oversikt over sikkerhets- og beredskapstiltakene hos tilbydere med vesentlig markedsandel i Norge. Kartleggingen har vært rettet inn mot fire hovedkategorier: trans-

portnett og overføringstjenester, fasttelefoni, mobiltelefoni og internetttilgang. Tilbakemeldingene jeg har fått fra tilsynet er at det er en klar tendens til at tilbydere ved utbygging av nett planlegger med stor grad av alternative framføringsveier for trafikk, og reduserer antallet sårbare punkt. Det har blitt gjort mye innenfor dette de senere årene.

Erfaringene fra bl.a. brannen på Oslo S viser at bortfall av elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester kan få store konsekvenser for svært mange. Departementet har i etterkant av denne hendelsen bedt Post- og teletilsynet om å videreføre og styrke sitt arbeid med å kartlegge sårbare punkter, samt å inngå avtaler med flere tilbydere om sikkerhets- og beredskapstiltak (tiltak som for eksempel deltakelse i beredskapsøvelser, innkjøp av nødstrømsaggregater, transportable master og lignende).

Jeg vil avslutningsvis påpeke at en aldri kan sikre seg hundre prosent mot utfall av elektronisk kommunikasjon. I enkelte tilfeller, som for eksempel Telenor sitt utfall i mobilnettet som for øvrig skyldtes en feil ved en planlagt oppgradering av nettet, vil man som sluttbruker måtte regne med at tjenesten ikke alltid er tilgjengelig. Utfall skjer heldigvis sjelden, men de gangene det skjer kan konsekvensene bli alvorlige og det er derfor svært viktig at samfunnskritiske brukere selv tar et ansvar for å sikre seg, f.eks. gjennom kjøp av tjenester hos ulike tilbydere.

SPØRSMÅL NR. 618**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 15. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Det er 32 år siden Stortinget bestemte at ligningsverdier skulle ligge til grunn for utskrivelse av eiendomsskatt, jf. eiendomsskattelovens § 8.

Kan finansministeren angi en fremdriftsplan for når bestemmelsen i § 8 som Stortinget har vedtatt skal tre i kraft, eller tror finansministeren det kan gå nye 32 år?»

BEGRUNNELSE:

Eiendomsskatteloven ble fastsatt med virkning fra skatteåret 1976. Blant annet § 8 om taksering skulle iverksettes fra den tid som ble fastsatt av Kongen. Finansdepartementet ble betrodd oppgaven å gjennomføre dette. I dag, 32 år etter, er lovendringen enda ikke gjennomført. Man kan spørre seg hvor lang tid det er passende å bruke på å gjennomføre vedtak Stortinget har gjort.

Eiendomsskattelovens § 8 bestemmer at ligningsverdier skal legges til grunn for utskrivning av eiendomsskatt. Dette innebærer en betydelig forenkling. Ettersom denne regelen enda ikke har trådt i kraft er det takseringsreglene etter Byskatteloven av 1911 som gjelder. Dette innebærer at kommunen selv må utføre takseringen, noe som er tid- og kostnadskrevende. Eiendomsbesitter på sin side risikerer høyere verdsettelse enn ligningsverdi.

Man kan spørre seg hvilken hjemmel Finansdepartementet har for ikke å gjennomføre en lovbestemmelse som Stortinget har fastsatt. Finansdepartementet opptre på denne måte i praksis som lovgivende organ, og berøver Stortinget urettmessig makt.

Svar:

Ifølge Ot.prp. nr. 44 (1974-1975) Om lov om eiendomsskatt til kommunane skulle loven tre i kraft fra 1. januar 1976, likevel slik at reglene om verdsettelse og klage over verdsettelsen først skulle tre i kraft fra et senere tidspunkt fastsatt av Kongen.

I merknadene til § 33 i lovutkastet er det blant annet uttalt følgende om bakgrunnen for utsatt ikrafttredelse:

"Av di likningstakstane skifter mellom og i dei einskilde kommunane, er departementet i samråd med skattedirektøren kome til at dei takseringsreglane som er fastsette frå før bør halda fram å gjelda til likningstakstane er samordna slik at dei høver betre som grunnlag for eiendomsskatten. Dessutan kan likningsstellet i mellomtida verte betre budd til å løysa dei administrative oppgåvene som omlegginga kjem til å føra med seg."

Bestemmelsen var ment å tre i kraft for alle eiendommer når et nytt takseringssystem for bolig- og fritidseiendommer var etablert. I Ot.prp. nr. 55 (2000-2001) ble det fremmet forslag om nye regler

for boligtaksering i skatteloven. Flertallet i finanskomiteen rådet Odelstinget til ikke å bifalle lovforslaget, jf. Innst. O. nr. 115 (2000-2001). Det ble fremmet flere forslag fra ulike mindretallsgrupperinger. Stortinget vedtok å videreføre gjeldende ligningstakster istedenfor å innføre takseringsforslaget.

Eiendomsskatten er en kommunal skatt. Stortinget har ment at kommunene bør ha en viss beskatningsmulighet, og at eiendomsskatt er en egnet skatteform for å ivareta hensynet til lokal beskatningsmulighet. På denne bakgrunn er kommunene tildelt en lokal beskatningsmyndighet med visse friheter, blant annet slik at det er kommunestyret i den enkelte kommune som bestemmer hvorvidt det skal utskrives eiendomsskatt i kommunen, og hvilke eiendommer innenfor lovens ramme som skal omfattes av skatten. Kommunene har dessuten valgfrihet når det gjelder skattesats, bunnfradrag, fritak mv. Kommunal taksering ev. med bruk av en såkalt reduksjonsfaktor er et element i denne valgfriheten. Kommunene får dermed større ansvar for å forvalte sitt eget skattegrunnlag, og motiveres til å skape en tettest mulig sammenheng mellom skatteinntekter og tjenesteproduksjon.

På denne bakgrunn har det ikke vært aktuelt å vedta en generell ikrafttredelse av § 8 i eiendomsskatteloven.

Til slutt nevner jeg at det er vanskelig å utforme generelle takseringsregler som både skal passe på ulike typer av eiendommer og ivareta lokale variasjoner fra kommune til kommune. Det har vist seg vanskelig å fastsette generelle kriterier for beregning av eiendommers verdi som både er treffsikre og enkle å praktisere. På denne bakgrunn anser jeg det foreløpig lite hensiktsmessig å lov- eller forskriftsfeste nærmere regler for taksering. Jeg har heller ikke fått særskilte tilbakemeldinger eller signaler fra kommunene som tyder på at dette er ønskelig eller nødvendig.

SPØRSMÅL NR. 619

Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Solveig Horne

Besvart 12. februar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Mener justisministeren det er heldig at ungdom under 18 år ikke får innlevert anmeldelse?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten torsdag 7. februar er det et innlegg fra en forvirret og irritert 16-åring. At han er både for-

virret og irritert har undertegnede forståelse for. Han hadde ventet to timer for å levere anmeldelse siden hans mp3-spiller var blitt stjålet. Etter to timer fikk han beskjed om at han måtte være 18 for å anmelde og at siden han var 16 måtte han ha med seg verge. Riktig nok er man ikke myndig som 16-åring, men de er over den alderen som gjør at han kan straffes.

Jeg undres over hvilke signal det gir når ungdom opplever at en er gammel nok til å straffes men ikke gammel nok til å anmelde og få hjelp av politiet. Denne gangen var det "bare" materielle ting. Men hva skal en 16 år gammel jente som kanskje har blitt utsatt for overgrep på en fest tenke når hun ser slikt. Kanskje har hun sneket seg på festen og til og med drukket noe. I en slik situasjon kan det hende at noen føler det lettere å kunne gå til politiet og ikke til foreldrene.

Signalet til samfunnet fra politiet bør være at man er der for alle. Denne hendelsen gir dessverre inntrykk at politiet ikke er der for ungdom, eller at de bare er der når man har gjort noe galt.

Svar:

Bekjempelse av kriminalitet er et viktig tiltak for både å skape trygghet i samfunnet generelt og for å sikre den enkelte innbyggers livskvalitet. Dette gjelder enten det er tale om en voksen person eller en mindreårig. En adekvat oppfølging fra politiets side er imidlertid avhengig av et informasjonsgrunnlag som etterforskning eller andre undersøkelser kan baseres på. Det er derfor viktig at lovbrudd anmeldes.

En anmeldelse av et straffbart forhold innebærer ikke bare at de faktiske omstendigheter gjøres kjent for politiet, men også at gjerningspersonen begjæres straffet, og eventuelt at erstatningskrav gjøres gjeldende mot vedkommende. De faktaopplysningene som fremkommer i en anmeldelse, vil normalt også representere bevismomenter i en eventuell straffesak mot gjerningspersonen eller som grunnlag for en senere erstatningsutbetaling gjennom forsikringsordning. Det er derfor viktig at den som anmelder et straffbart forhold fullt ut forstår hva en anmeldelse innebærer, herunder at det også kan medføre straffansvar for anmelderen selv å fremsette falsk anmeldelse eller gi bevisst uriktige opplysninger i en anmeldelse.

Den alminnelige myndighetsalder i Norge er 18 år, og har sammenheng med at man i lovgivningen generelt har ansett at en person ved fylte 18 år har tilstrekkelig innsikt og livserfaring til å selv å treffe sine valg og forutse eventuelle konsekvenser av disse. Det har som hovedregel, ikke vært naturlig å trekke grensen for rettslig handleevne etter andre kriterier, for eksempel hva slags disposisjoner det er tale om.

Det er også et viktig hensyn at vedkommendes verge, som et utgangspunkt og for å kunne støtte og ivareta den mindreåriges interesser på en best mulig måte, har et legitimt krav på å kjenne til den mindre-

åriges kontakt med offentlige myndigheter, slik som politiet.

Adgangen til på egenhånd å innlevere anmeldelse og begjære påtale og eventuelt fremsette erstatningskrav, følger den alminnelige 18-års-grensen for rettslig handleevne. Som det fremgår av hva jeg har sagt ovenfor, er dette en regel som i stor grad er fastsatt av hensyn til den mindreårige selv.

Det er viktig at alle deler av befolkningen føler og har tillit til at politiet er der for å hjelpe dem. Dette er et mye større tema enn bare et spørsmål om aldersgrense for å innlevere anmeldelser, og noe politiet i den daglige tjenesteutøvelse setter fokus på. Sentralt i denne sammenheng vil være at politiet faktisk følger gjeldende regler for sin tjenesteutøvelse. Den alminnelige myndighetsalderen er derfor noe politiet må forholde seg til.

Etter straffeprosessloven § 224 er det hjemmel til starte etterforskning "når det som følge av anmeldelse eller andre omstendigheter er rimelig grunn til å undersøke om det foreligger straffbart forhold som forfølges av det offentlige". At saker i en initialfase behandles noe ulikt, har erfaringsmessig sammenheng med tilgjengelige fakta-opplysninger, arbeidsbelastning og prioriteringer, samt konkret vurdering av saksforholdet. Ved særlig alvorlig kriminalitet vil påtalemyndigheten kunne iverksette etterforskning og andre nødvendige tiltak uten å avvente en formell anmeldelse.

Når det gjelder adgangen til å forfølge straffbare handlinger, er hovedregelen etter straffeloven § 77 offentlig påtale, dvs. at straffbare handlinger kan og skal forfølges av påtalemyndigheten uten å være avhengig av noen påtalebegjæring fra fornærmede. Dette gjelder blant annet straffeloven 19. kapittel som omhandler seksualforbrytelser, herunder overgrep mot mindreårige. Påtalemyndigheten er i disse tilfellene ikke avhengig av noen formell begjæring fra fornærmede for å kunne reise tiltale.

Den konkrete oppfølgingen av straffesaker hører under påtalemyndigheten, som i disse spørsmål ikke er underlagt justisministerens instruksjonsmyndighet. Det vil av den grunn ikke være riktig av meg å kommentere den konkrete saken som ligger til grunn for spørsmålet. Jeg vil imidlertid på generelt grunnlag gi uttrykk for at jeg forutsetter at politiet ved slike situasjoner, søker å avhjelpe slike problemer ved for eksempel å tilkalle verge. I mange tilfeller vil det ofte være den beste og mest praktiske løsningen at den mindreårige selv kommer tilbake sammen med sin verge.

SPØRSMÅL NR. 620**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 14. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«I forbindelse med anbudet om syketransport for Nordlandssykehuset har det oppstått en tvist mellom Helse Nord og Nordland Taxi. Saken er klaget inn for KOFA, og slik det nå ser ut kan denne tvisten havne i rettsapparatet. Som en følge av denne tvisten nekter Nordland Taxi, som de fleste taxiene er tilknyttet, å kjøre på kreditt. Dette ser ut til å føre til at de som trenger syketransport og må bruke taxi, i første omgang må betale dette selv.

Vil statsråden ta initiativ til at pasientene som en tredjepart ikke rammes?»

BEGRUNNELSE:

Det har i kjølvannet av anbudet om kjøring av syketransport for Nordlandssykehuset oppstått en konflikt mellom Helse Nord og Nordland Taxi, noe som ser ut til å ramme en tredjepart, nemlig pasientene.

Nordland Taxi mener vinneren av anbudet Bodø sightseeing, ved Svein Spørk, ikke har vunnet. Nordland Taxi prøvde å stoppe prosessen gjennom å gå til tingretten, dette førte etter AN (6. februar d.å.) ikke frem. Nordland taxi har i tillegg klaget saken inn for KOFA (Klagenemnd for offentlig anskaffelse). Ifølge AN (6.februar.d.å.) vurderer Nordland Taxi å stevne Helse Nord for det de mener er en rekke brudd på anbudsprosessen. Helse Nord har ikke tatt hensyn til dette og skrevet kontrakt med Bodø Sightseeing.

Dette har medført at Nordland Taxi ikke har avtale med Helse Nord om syketransport, og vil derfor ikke videreføre kredittavtale med Helse Nord. Slik det nå ser ut vil ikke taxier tilknyttet Nordland Taxi gjøre avtale med det som ser ut som vinneren av anbudet, Bodø Sightseeing.

Selv om det ser ut til at et annet firma har vunnet anbudet, vil store deler av kjøringen bli utført av taxier tilknyttet Nordland Taxi.

Området som skal betjenes omfatter store avstander, noe som vil føre til at pasientene må legge ut store beløp (flere tusen kroner). Mange vil antagelig ikke ha økonomi til å legge ut slike beløp, og vil kunne være fraskåret fra å møte opp på sykehuset. Det er etter mitt syn meget viktig å rydde raskt opp i dette slik at alle brukerne av Nordlandssykehuset i Bodø får et likt tilbud.

Svar:

Pasientene har gjennom lov og forskrift rett til å få dekket utgifter til transport i forbindelse med undersøkelse og behandling. Hovedregelen er dekning etter billigste reisemåte som er offentlig kommunikasjonsmidler. Bruk av drosje eller spesialbuss aksepteres dersom et slik offentlig tilbud ikke finnes, eller dersom pasienten ut fra medisinske vurderinger ikke kan benytte offentlige transportmidler.

Helseforetakene har inngått avtaler med ulike tilbydere av transporttjenester, differensiert ut ifra behov (blant annet busser med mulighet for å ligge (Helse-ekspresser), minibusser, fly og drosjer). De har - i henhold til lov om offentlige anskaffelser - plikt til å gjennomføre anbudsrunder ved inngåelse av slike avtaler der det er en reell konkurransesituasjon med flere aktører i markedet.

Som følge av representanten sitt spørsmål har jeg vært i kontakt med Helse Nord RHF. De opplyser at dersom spesialtransport som drosje/turvogn er nødvendig av medisinske grunner, eller det ikke eksisterer et offentlig rutetilbud, vil Nordlandssykehuset HF's kjørekontor være behjelpelig med å finne frem til transportør som aksepterer rekvisisjon dersom pasient ikke kan forskuttere reisen selv.

Nordlandssykehuset HF arbeider videre med en rekke tiltak som gjør at pasienten ikke skal bli skadelidende. Blant annet er det i to kommuner (Steigen og Saltdal) inngått avtaler hvor transportørene vil ha mulighet til å plukke opp og betjene passasjerer underveis til Bodø. En rekke andre transportører har også bekreftet at de fortsatt godkjenner rekvisisjoner som betalingsmiddel.

Det arbeides også med at valgt transportør vil søke raskere oppstart enn forutsatt ved kontraktsinngåelsen på en eller flere langrunder.

Det er uheldig når konflikter mellom partene oppstår, og særlig dersom det er fare for at en tredjepart - i dette tilfellet pasientene - blir skadelidende. Jeg har allikevel tro på at Helse Nord RHF vil ivareta sitt "sørge for"-ansvar på en god måte, og tilrettelegge for at brukerne får transport til og fra behandlende instans i henhold til gjeldende avtaleverk.

SPØRSMÅL NR. 621**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Per Sandberg****Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Finnes det dokumentasjon på at nedsatt hastighet på hovedveier til såkalt "miljøfartsgrense" gir bedre miljø, og kan denne fremlegges?»

BEGRUNNELSE:

Nedsatt fartsgrense medfører at trafikken flyter saktere enn den ellers ville gjort, og for de fleste kjøretøyer vil dette si at det kjøres på lavere gir og dermed høyere omdreiningtall. Det antas at dette gir høyere utslipp for en kjørt distanseenhet.

Svar:

I Oslo er det innført nedsatt hastighet på enkelte høyhastighetsveger under betegnelsen miljøfartsgrense, det vil si nedskiltet hastighet fra 80 km/t til 60 km/t. Dette ble gjennomført første gang mars 2000 som akuttiltak mot luftforurensing. Senere er det innført på permanent basis om vinteren på rv 4 mellom Sinsenkrysset og Grorud og på Store Ringveg (Ring 3) i Oslo. November 2007 ble variabel miljøfartsgrense innført på E18 mellom Festningstunnelen og Lysaker.

Bakgrunnen for tiltaket i Oslo er at høy piggfriandel eller bruk av støvdempningsmiddel ikke er tilstrekkelig for å oppnå tilfredsstillende luftkvalitet. Det er en klar sammenheng mellom bilenes hastighet og evnen de har til å produsere støv og virvle opp

svevestøv. Energien som utløses i form av bildekkenes anslag mot underlaget og turbulensen bilen skaper, øker eksponentielt med økt hastighet. Det vil si at vegstøvproblemet øker mer enn hastigheten øker. Videre viser svenske laboratorieforsøk at problemet øker mer om det brukes piggdekk enn piggfrie vinterdekk, når hastigheten øker. Høy hastighet og høy piggdekkandel er derfor en ugunstig kombinasjon. Videre viser forsøkene utført i Trondheim og Oslo at støvdemping i form av magnesiumklorid blir langt mer effektivt om hastigheten reduseres.

Permanent miljøfartsgrense ble gjennomført som et forsøk i vintrene 2003/2004 og 2004/2005 på rv 4 mellom Sinsenkrysset og Grorud. Forsøket var todelte. Den første vinteren ble det ikke gjennomført nedsatt hastighet, mens andre vinter ble hastigheten skiltet ned. Effekten av tiltaket ble sett opp mot måleresultater fra tre andre vegnære målestasjoner i Oslo. Nettoeffekten ble målt til 39 % redusert grovt svevestøv, den fraksjonen som typisk defineres som vegstøv.

Det vises til vedlagte rapport fra Statens vegvesen.

Vedlegg til svar:

<http://www.luftkvalitet.info/Files/reports/miljøfartsgrense%20rv4.%20kortversjon.pdf>

SPØRSMÅL NR. 622**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 14. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Mener justisministeren at arbeidet med omorganisering av Follo politidistrikt, med nedleggelse av samtlige lokale lensmannskontorer i Indre Østfold, er i tråd med sentrale politiske signaler om nærpolti, lokalkunnskap og forebygging nedfelt i flere stortingsmeldinger, herunder St.meld. nr. 42 (2004-2005)?»

BEGRUNNELSE:

Follo Politidistrikt har siden mars 2007 arbeidet med en omorganisering med formål å frigjøre midler til operativ polititjeneste, prioriterte oppgaver og investeringer. Den planlagte omorganiseringen innebærer at hele Indre Østfold skal slås sammen til en politienhet administrert fra Askim, og at alle de lokale lensmannskontorene nedlegges. Forslaget til om-

organisering har skapt stor frustrasjon, usikkerhet og fortvilelse i befolkningen i de berørte kommunene.

Forebygging av kriminalitet er en viktig del av politiets virksomhet, og er en forutsetning for å skape trygge og gode lokalsamfunn. Gjennom alle år har politiets viktigste oppgave vært å sikre publikums trygghet, bekjempe kriminalitet og sikre folks velferd. Nedleggelse av nærpoliti, slik det nå foreslås i Follo, synes å være stikk i strid med sentrale politiske signaler nedfelt i flere stortingsmeldinger, herunder St.meld. nr. 24 (2004-2005), hvor det presiseres hvor viktig nærpoliti og lokalkunnskap er for å få til forebygging av kriminalitet lokalt.

Nedleggelse av nærpoliti vanskeliggjør også arbeidet med lokale kriminalitetsforebyggende tiltak som i dag ivaretas gjennom politiråd og SLT (Samordning av lokale kriminalitetsforebyggende tiltak). I dag er SLT etablert i 162 kommuner og har vært utprøvd i mer enn 15 år, med gode resultater.

Svar:

Det er denne regjeringens mål å sikre et politi med en tjenestestruktur og en bemanning som ivaretar publikums behov for service og beredskap. For å imøtekomme publikums behov for bedre polititjenester og styrke politiets samlede trygghetsskapende arbeid, har regjeringen økt politibudsjettet med ca. en halv milliard i perioden 2006 til 2008.

For å møte publikums forventninger ønsket regjeringen en viss oppmyking i sentrale føringer for lokal organisering. Dette er et ønske Stortinget ga sin tilslutning til i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 42 (2004-2005) Politiets rolle og oppgaver, jf. Innst. S. nr. 145 (2005-2006). Regjeringen ønsker også å videreutvikle politiets muligheter til samlokalisering med offentlige servicekontorer der dette er hensiktsmessig, slik Soria Moria-erklæringen også legger opp til. Som omtalt i St.prp. nr. 1 (2006-2007) og St.prp. nr. 1 (2007-2008) er det derfor etablert en prøveordning i to politidistrikter, deriblant Follo politidistrikt, med mulighet for å få prøvd ut både grensereguleringer, offentlige servicekontorer og politiråd, som grunnlag i arbeidet med å videreutvikle organiseringen lokalt.

Det skal gjennomføres en bred og grundig evaluering av prøveordningen. Evalueringen skal blant annet omfatte publikumsundersøkelse, kommunens synspunkter og politiets vurderinger av tjenesteutøvelse og ressursbruk. Forslag om endringer i strukturen, skal forelegges departementet før beslutning tas. Når det gjelder endringer i driftsenhetsstrukturen, det vil si sammenslåing eller opprettelse av lensmannsdistrikter, viser jeg til politiloven § 16, Regjeringen

har således ikke tatt stilling til fremtidig struktur i Follo, og mener at prosessen må få gå sin gang slik at alles synspunkter innhentes.

Et viktig mål med prøveordningen er å gjøre politiet mer tilgjengelig der hvor behovet for hjelp eller bistand oppstår. En samordning av politiets ressurser vil gi flere patruljer som kan komme på kort varsel. Med de korte avstander vi har i Follo politidistrikt, synes det raskere å tilkalle en patrulje som allerede er ute, enn å tilkalle en lensmannsbetjent som har reserve-tjeneste hjemme. Arbeidsmiljølov og arbeidstidsbestemmelser har skjerpet kravene til sikkerhet og fritid, og i dagens samfunn er det ikke forsvarlig å sende ut en tjenestemann eller -kvinne alene på uavklarte oppdrag.

Et annet viktig område for publikum er servicetilbud og bistand ved søknader og andre forvaltningsoppgaver. Dette er oppgaver som i dag for det meste utføres av administrativt personell, og tilbudet her kan derfor opprettholdes gjennom etablering av servicekontorer, fortrinnsvis samlokalisert med andre kommunale tjenester.

Lokal forankring og -kunnskap erverves ikke gjennom plassering av lensmannskontor alene, men ved kontakt, tilstedeværelse og dialog med publikum. Dette kan være gjennom uniformert patruljering, men det er også viktig å videreutvikle kontakten mellom politiet og lokale interessenter, enten det er kommuneledelsen, private virksomheter eller lokale organisasjonen.

For å forsterke dette samarbeidet har regjeringen tatt initiativ til et tettere samarbeid mellom politiet og kommunene i form av politiråd. Formålet er å utveksle informasjon, etablere felles problemforståelse og iverksette lokale tiltak for å forebygge og bekjempe kriminalitet. Dette er et samarbeid jeg har stor tro på, fordi det kan omsette kunnskap om lokale problemer til samordnet innsats fra alle berørte. Politiet kan bidra med sin kunnskap når kommunale utbyggings- og trafikkplaner utformes, samtidig som kommunens representanter kan formidle sine ønsker om hvordan politiet bør prioritere sin innsats i kommunen og nærmiljøet.

Innføring av politiråd er en videreutvikling av et forhåpentligvis allerede godt samarbeid lokalt, basert på lokale løsninger. Politiråd er ingen erstatning av SLT-samarbeidet. Det er imidlertid viktig å bygge videre på de gode erfaringene mange kommuner har med SLT-modellen, og at en bringer med seg gode samarbeidsrelasjoner og erfaringer fra dette samarbeidet i et utvidet samarbeid med den felles målsetting å forebygge kriminalitet og bidra til et trygt samfunn.

SPØRSMÅL NR. 623**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Sahl****Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«En samlet opposisjon ber Regjeringen i budsjett-innst. S. nr. 13 (2007-2008) om å utrede og legge fram en sak for Stortinget om helikopterrute mellom Bodø og Træna, Lovund og Rødøy. Forutsetningen er at denne helikopterruta blir anbudsroute med offentlig kjøp. Senere har også Nordland fylkeskommune utredet muligheten for en slik helikopterrute og bedt Regjeringen om å opprette en slik forbindelse.

Har samferdselsministeren tatt tak i denne saken, og vil Stortinget bli orientert på egnet måte når en slik utredning foreligger?»

Svar:

Jeg har merket meg mindretallsmerknaden i Budsjett-innst. S. nr. 13 (2007-2008) der Transport- og kommunikasjonskomiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti fremmer forslag om at Stortinget ber Regjeringen om å utrede og å legge fram en egen sak om helikopterrute mellom Bodø og Træna, Lovund og Rødøy.

Samferdselsdepartementet har også mottatt brev fra Nordland fylkeskommune av 14.12.2007 med oversendelse av Fylkestingets vedtak i sak 124/07 om helikopterrute Bodø - ytre Helgeland, der Fylkestinget anmoder Samferdselsdepartementet om å vurdere å etablere ruteflyging med helikopter på strekningen Bodø - Træna - Lovund - Bodø. Videre anmoder de om at anløp av Rødøy kommune vurderes senere.

Staten ved Samferdselsdepartementet bidrar i dag til å legge til rette for et godt og landsdekkende flyrutetilbud gjennom kjøp av flyrutetjenester etter anbud på et flertall av de regionale lufthavnene. Flyrutekjøpet sikrer transportstandarden i regioner som ellers ikke ville fått et tilfredsstillende flyrutetilbud gjennom markedet. Dette reduserer avstandsulempen og bidrar til velfungerende regioner til nytte for befolkning og næringsliv.

Dagens flyrutekjøp er gjennomført med utgangspunkt i den eksisterende lufthavnstrukturen som er vedtatt av Stortinget, og stadfestet ved Stortingets behandling av Nasjonal transportplan for 2006 - 2015. Regjeringen har i Soria Moria-erklæringen sagt at den vil opprettholde dagens flyplasstruktur, så sant det ikke er et lokalt ønske om å legge ned en flyplass. Jeg er opptatt av å sikre et godt tilbud på det eksisterende flyrutenettet ved utlysning av anbud på regionale flyruter.

Spørsmålet om å evt. inkludere nye ruter eller lufthavner uten drift per i dag i det statlige flyrutekjøpet må vurderes nøye. Det naturlige stedet å gjøre vurderinger av utvidelse av statens engasjement i regional luftfart nå, er etter min mening i Nasjonal transportplan for 2010 - 2019 som etter planen vil bli lagt fram høsten 2008. Jeg tar derfor sikte på at spørsmålet om en ev. helikopterrute mellom Bodø og ytre Helgeland vil bli behandlet der.

SPØRSMÅL NR. 624**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Sahl****Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Jeg viser til at omleggingen av nattvogntilbudet på NSBs tog førte til at de stasjonære nattvognene fra Mo i Rana, Mosjøen og Kristiansand ble tatt vekk. I forbindelse med behandlingen av samferdselsbudsjettet for 2007-2008 fikk Kristiansand sin stasjonære nattvogn tilbake. Antall reisende med natt-tog på disse strekningene gikk kraftig tilbake etter omleg-

gingen. Natta blir kort når en først kan gå på toget i Mosjøen kl. 01.10.

Vil ministeren ta initiativ til at også Mo i Rana og Mosjøen får sin stasjonære nattvogn tilbake?»

Svar:

Driftsopplegget for hele nattogproduktet ble etter avtale mellom NSB og Samferdselsdepartementet,

lagt om fra og med 2006. Omleggingen innebar bl.a. en oppgradering av de 20 nyeste vognene, utfasing av de eldste vognene og økt komfort for reisende som benytter sittevogn i nattogene. I tillegg ble praksisen med til-/frakopling av en egen sovevogn i Kristiansand, Mosjøen og Mo i Rana avsluttet. Årsakene til at denne ordningen ble avsluttet, var svært høye ekstrakostnader, mangel på egnet materiell og lavt passasjergrunnlag.

Flertallet i Transportkomiteen ønsket i henhold til Budsjett.innst. S. nr. 13 (2007- 2008), å: "(...) øke bevilgningen til persontransport med tog med 3 millioner kroner. Flertallet legger til grunn at Regjeringen benytter økningen til å etablere et mer attraktivt nattogtilbud til og fra Kristiansand."

Dette forslaget er ennå ikke gjennomført og Kristiansand har derfor ikke fått dette tilbudet tilbake. På bakgrunn av den siterte flertallsmerknaden og den vedtatte bevilgningsøkningen har Samferdselsdepartementet bedt NSB om å undersøke mulighetene for å få reetablert tilbudet i Kristiansand. Jeg har fått tilbakemelding fra NSB om at det er flere utfordringer knyttet til en gjeninnføring av dette tilbudet. NSB har i dag 20 disponible sovevogner som går i fast turnering, samt en reservevogn. NSB har derfor ikke egnet materiell til disposisjon som kan settes inn som stasjonære nattvogner. NSB har sjekket leiemarkedet for slike vogner i Europa og materiellet som kan ten-

kes brukt, trenger grundig oppgradering og sikkerhetsgodkjenning fra Jernbanetilsynet før det evt. kan tas i bruk. Dessuten har NSB i dag en meget stram bemanningssituasjon som ytterligere vanskeliggjør at denne ordningen kan gjeninnføres da den vil krev økt bemanning.

Beleggsprosenten for nattogsvognene er på mellom 70 og 90 prosent og det er derfor dårlig ressursutnyttelse å foreta en omdisponering av disponibelt materiell.

En eventuell bestilling av en slik produksjonsøkning må foretas etter bestemmelsene i Trafikkavtalen som er inngått mellom NSB og Samferdselsdepartementet for perioden 2006 - 2010. Ut fra departementets vurderinger er det lite realistisk å forvente at NSB er villig til å akseptere en gjeninnføring av dette tilbudet i Kristiansand til en pris på 3 millioner kroner per år. For å følge opp merknaden og den økte bevilgningen fra Stortinget har jeg imidlertid lagt opp til at Samferdselsdepartementet innleder forhandlinger med NSB om dette og jeg tar derfor sikte på å kunne komme tilbake til Stortinget om resultatet av disse forhandlingene i forbindelse med behandlingen av Revidert Nasjonalbudsjett for 2008. I forhandlingene med NSB vil Samferdselsdepartementet også drøfte muligheten for å gjeninnføre ordningen med stasjonære nattvogner i Mosjøen og Mo i Rana og i tilfelle hva dette vil koste.

SPØRSMÅL NR. 625

Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 12. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«I pressemelding fra Finansdepartementet nr. 06/2008, datert 6. februar 2008, står følgende: "Regjeringen har bevilget 4,1 milliard til kjøp av klimakvoter før 2012."»

Kan finansministeren opplyse når Regjeringen overtok bevilgningskompetansen fra Stortinget, og i hvilket dokument dette beløpet fremkommer?»

Svar:

Dessverre er pressemeldingens innledning blitt upresis. Det riktige er at Stortinget for 2008 har bevilget 515 mill. kroner til kjøp av klimagasskvoter og gitt samtykke til kvotekjøp for inntil 3 600 mill. kroner utover gitt bevilgning. Pressemeldingen er nå korrigert.

SPØRSMÅL NR. 626**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Kari Kjønaas Kjos****Besvart 19. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Er arbeidstaker ansvarlig for at fastlegen når han/hun skriver ut en nødvendig sykmelding beskriver diagnosen på en slik måte at behovet for sykmelding og rett til sykepenger ikke blir overprøvd av NAV-kontoret?»

BEGRUNNELSE:

En selvstendig næringsdrivende som har betalt sin sykeforsikring og har alt det formelle i orden for å få sykepenger fra det offentlige, har fått avslag på sykepengeutbetaling på grunn av at fastlegen ikke har forfattet en god nok diagnosebeskrivelse på sykmeldingsskjemaet i forhold til sykdomsbildet. Den næringsdrivende tar på nytt kontakt med fastlegen, og fastlegen endrer diagnosebeskrivelsen i henhold til krav fra det stedlige NAV-kontor. Fastlegen skriver ny sykmelding, utfylt i henhold til NAVs krav, og denne blir levert det stedlige NAV-kontor. Da sykepenger fortsatt uteblir tar den sykmeldte på nytt kontakt med angjeldende NAV-kontor hvor det blir oppgitt at saken er oversendt et annet NAV-kontor for avgjørelse. Ved henvendelse til dette NAV-kontoret får den sykmeldte oppgitt at sykmeldingen var avslått. Begrunnelsen for avslaget denne gang var at diagnosen var for "diffus" og at fastlegen ikke hadde sendt noe forklarende brev som vedlegg til den nye sykmeldingen. Dette til tross for at sykmeldingen var utfylt etter det stedlige kontorets pålegg. Den sykmeldte blir på dette NAV-kontoret henvist til sosialkontoret på hjemmeplassen for økonomisk hjelp.

Svar:

Det er et vilkår for å få sykepenger at man er arbeidsufør på grunn av en funksjonsnedsettelse som klart skyldes sykdom eller skade. Arbeidsuførhet som skyldes sosiale eller økonomiske problemer eller lignende gir ikke rett til sykepenger. Dersom vil-

kårene er oppfylt, har en arbeidstaker krav på sykepenger fra arbeidsgiver i arbeidsgiverperioden (de første 16 dagene av sykmeldingen), mens det er folketrygden som yter sykepenger etter arbeidsgiverperioden. Selvstendig næringsdrivende har krav på sykepenger fra folketrygden fra 17. sykedag eller fra første sykedag dersom det er tegnet slik forsikring.

Det er NAV-kontoret (eller arbeidsgiver i arbeidsgiverperioden) som tar stilling til om vilkårene for sykepenger er oppfylt, ikke legen eller annen sykmeldende behandler. NAV-kontoret plikter å vurdere om vilkårene for sykepenger er oppfylt. Dersom informasjonen fra legen tilsier at arbeidsuførheten ikke skyldes sykdom eller skade, har arbeidstakeren eller den selvstendig næringsdrivende ikke krav på sykepenger. Dersom informasjonen som er gitt av legen ikke er tilstrekkelig til å vurdere om vilkårene foreligger, plikter NAV-kontoret å innhente nærmere opplysninger. Dette kan for eksempel være gjennom en presiserende legeerklæring eller nytt sykmeldingsskjema. Det er imidlertid legen som er ansvarlig for korrekt beskrivelse av den medisinske tilstanden og utfylling av sykmeldingsblanketten.

En arbeidstaker som i arbeidsgiverperioden ikke får sykepenger, kan bringe saken inn for Ankenemnda for sykepenger i arbeidsgiverperioden eller be NAV-kontoret utbetale pengene. NAV-kontoret skal utbetale sykepengene dersom arbeidsgiver ikke betaler sykepenger som han er forpliktet til å yte i arbeidsgiverperioden. Beløpet som er utbetalt, skal NAV-kontoret kreve tilbake fra arbeidsgiver. NAV-kontoret bringer saken inn for ankenemnda dersom det er uenighet med arbeidsgiver om arbeidstaker hadde krav på sykepenger.

Dersom NAV-kontoret har avslått krav om sykepenger, kan vedtaket påklages av arbeidstaker eller selvstendig næringsdrivende til NAV Klage- og anke og eventuelt videre til Trygderetten.

SPØRSMÅL NR. 627**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Jon Jæger Gåsvatn****Besvart 14. februar 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Fylkesmannen i Buskerud har gitt pålegg om å legge ned den populære idrettslinja ved Slemmestad ungdomsskole. Skolen har satset aktivt på at alle elever kan være fysisk aktive, og i tillegg har skolen en idrettslinje som det er stor søknad til. Idrettslinja dekker en rekke idretter. Røyken kommunestyre ønsker at idrettslinja skal opprettholdes, men fylkesmannen mener tilbudet bryter med opplæringsloven.

Hva kan statsråden gjøre for å hindre at et godt oppbygd tilbud blir rasert av offentlig byråkrati?»

BEGRUNNELSE:

Slemmestad ungdomsskole legger vekt på fysisk fostring fordi de mener det er viktig i forhold til læring generelt. Blant annet for å hindre at barn som driver idrett skal falle fra i ungdomsårene er det utviklet et individuelt tilbud til de elevene som ønsker å drive idrett. Idrettslinja er et tilbud til elever fra hele Røyken og det er 30 elever i hver klasse fra 8. til 10. klasse. I år var det 48 søkere til de 30 plassene ved idrettslinja, og det er søkere fra hele kommunen. De skriftlige søknadene om å komme inn på linja behandles av et idrettslig utvalg bestående av tre foreldreprerestanter som innstiller overfor rektor. Rektor foretar det endelige uttaket. Klassene blir ikke satt sammen etter interesser, men følger opplæringsloven i forhold til den totale sammensetningen på klassetrinnet, rimelig kjønnsfordeling og elever med spesielle behov.

Kunnskapsløftet gir den enkelte skole en frihet til å velge metoder og til organisering, hvor det vektlegges det å utnytte egne sterke sider. Fysisk aktivitets-tilbud for elevene er en sterk side ved Slemmestad ungdomsskole, og dette brukes som kilde til god og meningsfull opplæring.

Et samlet kommunestyre ser tilbudet ved Slemmestad ungdomsskole som meget viktig og nyttig. Fylkesmannen mener skolen bryter opplæringsloven § 8.2, noe skolen og kommunen bestrider. Opptaket til linja skjer ikke etter faglig nivå, men i forhold til interesse. Skolen samarbeider med lokale idrettslag i forhold til trening, som et ledd i et nærmiljøprosjekt. Dette har fått fylkesmannen til å hevde at det ikke er klart nok skille mellom skoledel og idrettsdel.

Idrettselevne trener tre timer to formiddager i uken i regi av foreldre og Slemmestad idrettsforening. For å få nok timer forskyves skoletiden de dagene det trenes, slik at skolen starter kl. 11.00 med en forlenget skoledag, slik at det totale uketimetallet blir 30 timer pr. uke.

Tilbudet er som sagt meget populært, og ett av ankepunktene har vært at ikke alle som søker får plass.

Til sammenligning kan nevnes at ved privatskolen Norges toppidrettsgymnas ungdomsskole i Bærum er det kun 30 elever som får plass av 120 søkere. Disse elevene må gjennom to runder med opptaksprøver.

Slemmestad ungdomsskole har tatt på alvor det rundskrivet som gikk ut fra Kunnskapsdepartementet og Helse- og omsorgsdepartementet 29.5.07 hvor det står: Læring er en forutsetning for helse, og helse er en forutsetning for læring.

Røyken kommune ønsker å utvide tilbudet til også å gjelde for Røyken ungdomsskole og Spikkestad ungdomsskole. Nabokommunene har også sett med interesse på dette populære tilbudet.

Undertegnede mener det ville være synd om det kun var ved privatskoler en kan etablere et slikt tilbud. Det vil i så fall ikke være et bidrag i forhold til sosial utjevning. Vi vet også alle hvor viktig det er med fysisk aktivitet, ikke minst sett i lys av dette med kosthold og den store økningen av barn og unge som utvikler diabetes II.

Svar:

Fylkesmannen i Buskerud har med hjemmel i opplæringsloven § 14-1 tredje ledd gitt Røyken kommune pålegg om å organisere elevene ved Slemmestad ungdomsskole i grupper overensstemmende med opplæringslovens § 8-2. Pålegget er av Røyken kommune påklaget til Utdanningsdirektoratet. Representanten Jæger Gåsvatn har bedt meg forhindre at et godt oppbygd tilbud, idrettslinjen ved ungdomsskolen, gjennom dette pålegget blir rasert av offentlig byråkrati.

Den konkrete saken i Røyken kommune er for tiden under klagebehandling. Utdanningsdirektoratet har som klageinstans ennå ikke tatt endelig stilling i saken. Jeg kan ikke uttale meg eller gripe inn i en konkret klagesak. Når det gjelder opplæringsloven § 8-2 og organisering av elever i grupper, kan jeg på generelt grunnlag imidlertid si følgende om bestemmelsens første ledd:

Det heter for det første i bestemmelsen at elevene kan deles i grupper etter behov, men at gruppene i så fall ikke må være større enn det som er forsvarlig, pedagogisk og trygghetsmessig. Det må vurderes skjønnsmessig i den konkrete opplæringssituasjonen hva som er "pedagogisk" forsvarlig. Eksempler på

momenter i den skjønnsmessige vurderingen kan være elevsammensetningen, det pedagogiske personalets forutsetninger og omfang, hva slags tema det gis opplæring i, hva slags arbeidsform som blir brukt og de fysiske rammevilkårene. Hva som er "tryggleiksmessig" forsvarlig vil være gjenstand for et tilsvarende skjønn.

Det heter for det annet i bestemmelsen at organiseringen skal ivareta elevenes behov for sosial tilhørighet. Hensynet bak er at elevenes behov for sosial trygghet og stabilitet skal ivaretas.

For det tredje heter det i bestemmelsen at organiseringen til vanlig ikke skal skje etter faglig nivå, kjønn eller etnisk tilhørighet. Hensynet bak dette er å ivareta skolens rolle som et inkluderende fellesskap. Skolen skal være en møteplass på tvers av sosiale, økonomiske og evnemessige forhold samt kjønn. Si-

den loven her benytter uttrykket "til vanleg" betyr det at det kan tenkes situasjoner der det i kortere eller lengre tid kan være tillatt med en annen organiseringsform. Når dette kan være tillatt, vil også være gjenstand for en forsvarlig og skjønnsmessig vurdering i det konkrete tilfellet. Det kan for eksempel for en kortere periode være adgang til inndeling etter faglig nivå avhengig av hvor langt elevene har kommet i en skrive- eller leseopplæring. Men inndelingen må altså være avgrenset i tid. Når det gjelder den konkrete saken som representant Jæger Gåsvatn har tatt opp, vil Utdanningsdirektoratet i sin klagesaksbehandling måtte se nærmere på hvordan idrettslinjen ved Slemmestad ungdomsskole er organisert og om organiseringen er overensstemmende med opplæringslovens § 8-2.

SPØRSMÅL NR. 628

Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 15. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hvordan vil statsråden sikre videre drift av Ringkollstua, når han har lagt ned forbud om utvidelse av fasilitetene?»

BEGRUNNELSE:

Ringkollstua skal ikke utvides, men bør opprettholdes som serveringssted for allmennheten, sier miljø- og utviklingsminister Erik Solheim, ifølge Ringes Blads nettsider 07.02.2008. I artikkelen heter det at Miljøverndepartementet har besluttet å ta fylkesmannens innsigelse til følge og ikke stadfeste reguleringsplan for Ringkollen. Det betyr at utvidelse til overnattingsfasiliteter er utelukket.

Miljøverndepartementet mener det er viktig å opprettholde Ringkollstua som serveringshytte for allmennheten og til bruk i forbindelse med idrettsarrangementer og vil bidra til å sikre dette, heter det i en pressemelding fra departementet. Men dette er neppe mulig med vedtaket fra departementet.

Svar:

Miljøverndepartementet besluttet 7. februar 2008 å ikke stadfeste reguleringsplan for Ringkollen i Rin-

gerike kommune. Reguleringsplanen gjaldt blant annet utvidelse av Ringkollstua med inntil 7 nye hytter for overnattingsgjester. Miljøverndepartementet arbeider med forslag til markalov, med sikte på å sikre marka bedre for friluftsliv, naturopplevelse og idrett. Jeg har vurdert spørsmålet om eventuell utbygging av Ringkollstua i lys av dette arbeidet. Etter min vurdering vil utbygging av Ringkollstua være i strid med de natur- og friluftsinnteresser som forslaget til markalov skal ivareta.

Selv om Ringkollstua ikke utvides er det viktig at den opprettholdes som serveringshytte for allmennheten og til bruk i forbindelse med idrettsarrangementer. Jeg vil bidra til å sikre dette, og har tatt initiativ til et møte med kommunen og berørte organisasjoner for å drøfte ulike opplegg og finne en løsning for fortsatt drift. Ringkollen er et populært og tilrettelagt friluftsområde i offentlig eie, der det kan arrangeres mange varierte aktiviteter som gir grunnlag for en åpen serveringshytte. Dersom kommunen sammen med lokale og regionale frivillige krefter vil medvirke til dette, vil departementet bidra med økonomisk støtte til drift av Ringkollstua.

SPØRSMÅL NR. 629**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker****Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvilke hastigheter kan man kjøre i på eksisterende bane og planlagte prosjekt i InterCity-triangelet?»

BEGRUNNELSE:

Det ønskes en strekningsvis beskrivelse (gjerne med kart/grafikk) for InterCity-triangelet, som viser topphastighetene. Det er viktig å ta høyde for at høyhastighetstog kan bli en realitet ved opprusting og utbygging av infrastrukturen.

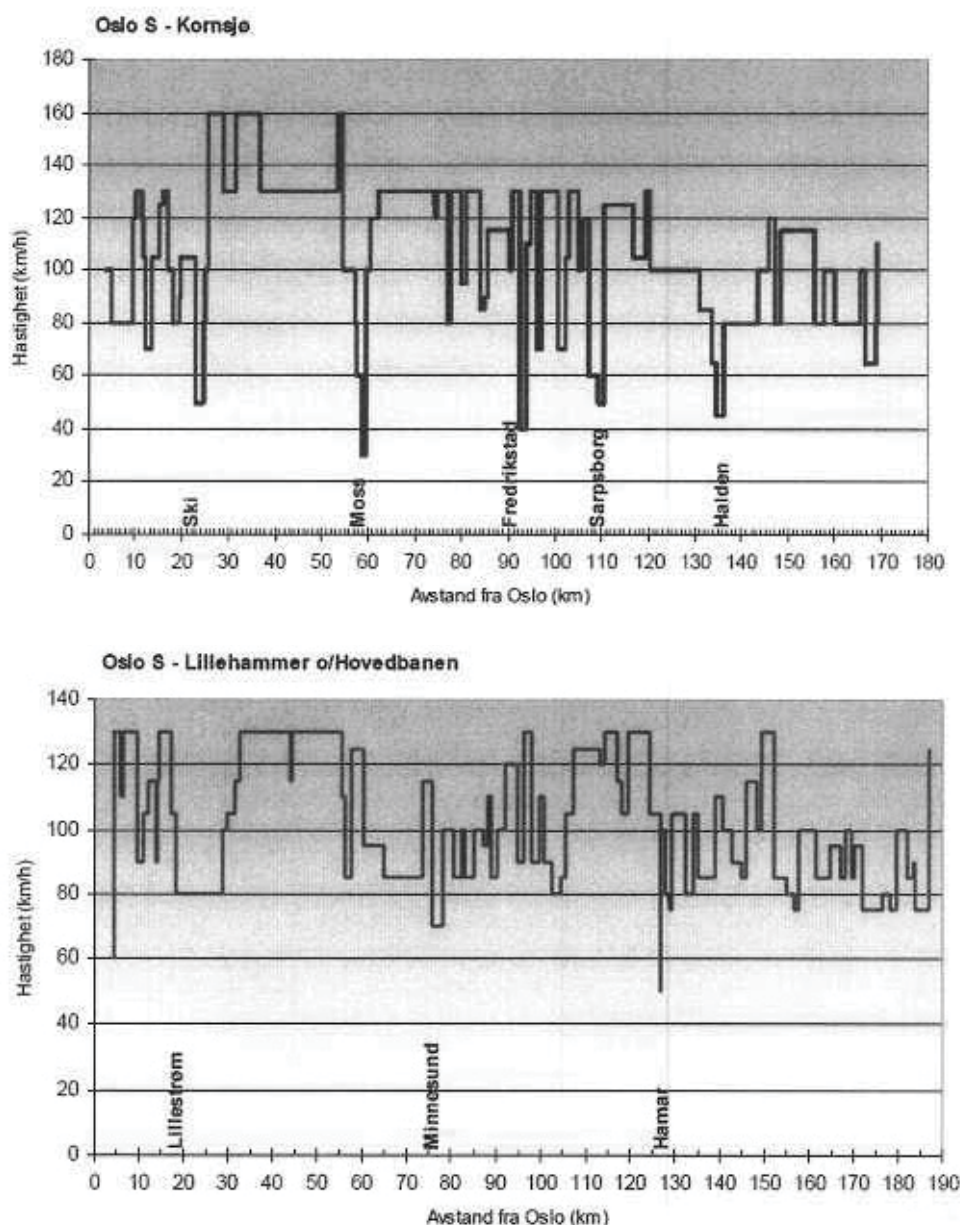
Svar:

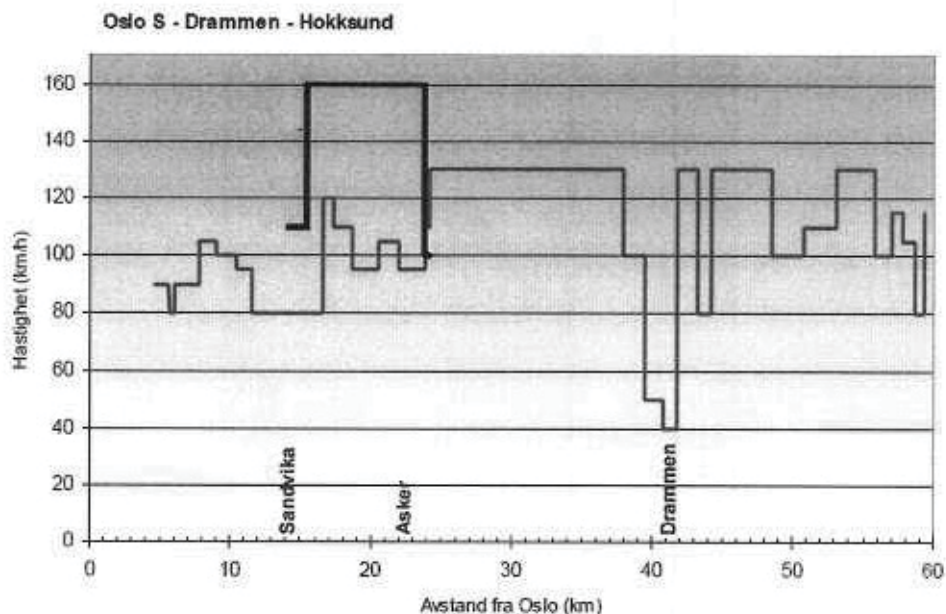
Vedlagt følger diagrammer utarbeidet av Jernbaneverket som viser tillatt kjørehastighet på følgende strekninger:

- Oslo S-Kornsjø
- Oslo S-Gardermoen-Eidsvoll
- Oslo S-Lillehammer over Hovedbanen
- Oslo S-Drammen-Hokksund
- Drammen-Skien

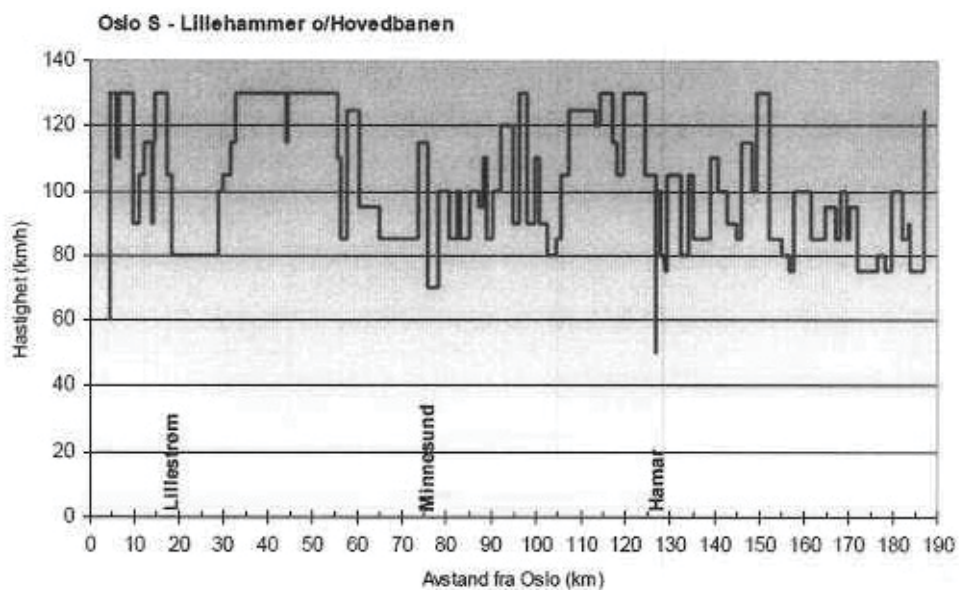
Vedlegg: Hastighetsprofiler

Figurene viser skiltet (tillatt) hastighet. Nye dobbeltsporparceller har imidlertid en traséføring som tillater 200 km/t, men av andre årsaker (kontaktledningsanlegg, sporveksler osv) er hastigheten satt lavere.

Oslo S - Drammen - Hokksund: Ny bane Sandvika - Asker er tegnet med tykk strek.

Alle nye banestrekninger i intercitytrianglet (Ski-en-Lillehammer-Halden) planlegges i utgangspunktet for en hastighet på 200 km/t. Gjennom byer og større tettsteder må traséføringen i større grad tilpas-

ses omgivelsene med lavere hastighet som resultat. For eksempel bygges ny bane Lysaker-Sandvika for 160 km/t. Også Asker-Sandvika er bygget for 160 km/t.

SPØRSMÅL NR. 630**Innlevert 7. februar 2008 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 15. februar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«Kan statsråden redegjøre for hvordan Husbankens rammer skal innrettes, når 2 milliarder kr står ubrukt i 2007 og så mange unge og folk med dårlig økonomi sliter med å skaffe seg egen bolig?»

BEGRUNNELSE:

Husbanken har 2 milliarder som ikke er blitt brukt i 2007. Samtidig finnes det eksempler på at søkere med dårlig økonomi og med usikre fremtidsutsikter får avslag fra Husbanken. Det synes som om Husbankens regler ikke i tilstrekkelig grad tar hensyn til gråsonetilfeller hvor søker fremover i tid står i fare for å miste inntekter, med mulig tap av bolig som konsekvens.

Svar:

Lånerammen blir fordelt på ordningene grunnlån, startlån og lån til barnehager av Husbanken. Grunnlånet skal bl.a. bidra til å fremme miljøkvaliteter og universell utforming i ny og eksisterende bebyggelse. Husbanken stiller krav til boligene som får grunnlån, for eksempel at boligen skal ha redusert energibehov eller god tilgjengelighet for alle. Dette gjør at flere av boligene som bygges har kvaliteter som vi ønsker. Dette er kvaliteter som ikke i tilstrekkelig grad løses av markedet. Mindreforbruket av lånerammen i Husbanken i 2007 var i hovedsak knyttet til mindreforbuk på grunnlånet. Det er stor konkurranse i det private finansmarkedet, og det er meget god tilgang på kreditt fra finansinstitusjonene til bygging og kjøp av boliger.

Når det gjelder lån til etablering av unge og vanskeligstilte på boligmarkedet, er startlånet et meget sentralt virkemiddel. Startlånet gis fra Husbanken til kommunene, slik at kommunene kan videretildele

lån til kjøp av egen bolig for utsatte grupper på boligmarkedet. Låneordningen fungerer i stor grad som toppfinansiering og tildeles de husstandene som ikke får nok lån i private banker. Så langt har startlånet vist seg å være en vellykket ordning. Ordningen gir kommunene en god virkemiddelpakke når lånet gis i kombinasjon med bl.a. boligtilskudd og bostøtte. Startlånet har førsteprioritet innenfor Husbankens låneramme. Kommunene får det de søker om av startlån.

Husbankens tildelinger av startlån til kommunene økte med 6 prosent fra 2006 til 2007. Kommunene er fortsatt i gang med rapportering på forbruket for 2007. Forløpige prognoser tyder imidlertid på at antall mottakere av startlån for 2007 vil bli om lag 6 500. Dette er på samme nivå som i 2006, men selve låneutmålingen har økt noe i gjennomsnitt i 2007. I alt ble det gitt tilsagn om startlån for 3,53 mrd. kr i 2007 (3,34 mrd. kr i 2006).

Det er viktig at det bygges flere boliger i Norge. Igangsettingen av boliger har økt jevnt fra 23 000 boliger i 2002 til nesten 33 300 i 2006. Det høye nivået for igangsetting av boliger fortsatte i 2007. Husbanken skal ikke konkurrere i et allerede presset bygge-marked. Dette vil bare føre til uheldige konsekvenser som enda høyere byggekostnader og høyere boligpriser. Vi må også huske på at byggenæringen nå opplever en mangel på kvalifisert arbeidskraft. Husbanken skal derimot være supplerende i markedet for boligfinansiering, jf. St.prp. nr. 1 (2006-2007) KRD og St.prp. nr. 1 (2007-2008) KRD. Dette illustreres godt ved at Husbanken har prioritert startlånet til vanskeligstilte på boligmarkedet, har en høy andel av de lånene som gis i Nord-Norge der private finansinstitusjoner er mer tilbakeholdne samt at de fleste husbankfinansierte boliger har ønskede kvaliteter innen miljø/energi og universell utforming.

SPØRSMÅL NR. 631**Innlevert 8. februar 2008 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 15. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Pensjonskasser og livsforsikringsselskaper kan ikke investere mer enn 4 pst. av forsikringsmessige avsetninger i ett enkelt verdipapirfond som lovlig kan markedsføres i Norge, men som ikke er et UCITS.

Hva er årsaken til dette når pensjonskassene og livsforsikringsselskapene kunne investert inntil 4 pst. i hvert av de finansielle instrumentene fondet investerer i, og hva er Kredittilsynets vurdering av dette forholdet?»

BEGRUNNELSE:

Kapitalforvaltningsforskriften oppstiller et generelt krav om at ingen enkelt direkteinvestering i finansielle instrumenter kan utgjøre mer enn 4 pst. av forsikringsmessige avsetninger. Denne begrensningen omfatter eksempelvis noterte og unoterte aksjer, obligasjoner, sertifikater mv.

En investering i et verdipapirfond kjennetegnes ved at den underliggende risikoen i fondet er diversifisert. Fondet skal også være likvid, dvs. åpent for løpende tegning og innløsning. Enkelte fond har unntak fra UCITS-kravene om spredning, eksempelvis fordi fondet måler seg mot en indeks hvor en aksje kan være tungt representert. Andre fond har unntak fra UCITS-kravene om at investeringene skal være notert på børs eller regulert marked.

Felles for de verdipapirfond som kan markedsføres i Norge er at investor skal gis beskyttelse minst på linje med investeringer i et norskregistrert fond. Dette er tolket slik at fond som tillater investeringer som ikke ville være tillatt i et norsk fond, ikke kan få slik tillatelse til markedsføring.

Små og mellomstore pensjonskasser kan oppnå reell diversifisering av sine investeringer gjennom å investere i fond.

Det blir derfor ulogisk at en investering i et diversifisert fond skal være underlagt samme lave grense som en direkteinvestering i ett bestemt finansielt instrument.

Svar:

Verdipapirfond som ikke er UCITS fond, omtales ofte som såkalte non-UCITS fond. Non-UCITS fond har ikke noen klar definisjon, men omfatter alle typer verdipapirfond som avviker fra UCITS-direktivet. Det er en uensartet gruppe. Enkelte non-UCITS fond har små avvik fra UCITS-direktivet, mens andre kan avvike i betydelig grad.

I forskrift 17. desember 2007 om livsforsikringsselskapers og pensjonsforetaks kapitalforvaltning (heretter kapitalforvaltningsforskriften) § 3-3 er det fastsatt nærmere kvantitative grenser for hvor stor andel av de forsikringsmessige avsetninger i kollektivporteføljen som kan være knyttet opp mot én enkelt risiko. Den generelle regel som det er visse unntak fra, er at en enkelt eiendel utstedt av én utsteder ikke kan utgjøre mer enn 4 prosent av de forsikringsmessige avsetningene. Gjennom denne generelle regel med unntak, søkes hensynet til hensiktsmessig diversifisering av forsikringstakernes midler ivaretatt.

Unntak fra ovennevnte 4-prosentgrense er gitt for bl.a. UCITS fond (10 prosent) og for andre non-UCITS fond enn de som er tillatt markedsført i Norge (1 prosent). For non-UCITS fond som kan markedsføres i Norge, gjelder den generelle grensen på 4 prosent.

I høringsutkastet, som var utarbeidet av Kredittilsynet, ble det ikke sondret mellom non-UCITS fond tillatt markedsført i Norge, og andre non-UCITS fond. Den foreslåtte grensen for investeringer i non-UCITS fond var i høringsutkastet satt til 1 prosent. Den foreslåtte grensen på 1 prosent ble i høringsutkastet begrunnet med mangelen på innsyn og den risiko dette medfører. Departementet fastsatte en noe lempeligere regel for enkeltinvesteringer i non-UCITS fond tillatt markedsført i Norge, bl.a. på bakgrunn av at disse fondene har begrensede og definerte unntak fra de regler som gjelder for UCITS fond.

SPØRSMÅL NR. 632**Innlevert 8. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 15. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva er årsaken til at pensjonskasser og livsforsikringsselskaper ikke kan investere mer enn 4 pst. i ett enkelt verdipapirfond, lovlig markedsført i Norge, men som ikke er et UCITS-fond, og som utelukkende investerer i statsobligasjoner innenfor sone A, og kan statsråden også orientere om Kredittilsynets vurdering av dette spørsmålet?»

BEGRUNNELSE:

Forskrift om kapitalforvaltning for forsikrings-selskap og pensjonskasser inneholder regler for hvilke typer investeringer et forsikringsselskap og en pensjonskasse kan foreta for å dekke opp de forsikringsmessige avsetningene. For enkelte typer investeringer er det fastsatt en øvre grense for hvor stor andel av avsetningene en enkelt plassering kan utgjøre.

For direkte investering i statsobligasjoner er det ingen slik øvre grense for et enkelt engasjement.

For indirekte investering i statsobligasjoner gjennom et investeringsselskap er det ingen slik øvre grense for et enkelt engasjement (mot normalt 4 pst.)

For indirekte investering i statsobligasjoner gjennom et UCITS-fond er det, slik jeg forstår reglene, ingen slik grense for et enkelt engasjement (mot normalt 10 pst.)

Dette innebærer altså at både for direkte og indirekte investering i statsobligasjoner er det ingen maksimal grense for enkeltrisiko.

Fra dette er det imidlertid ett unntak: Dersom investeringen i statsobligasjoner skjer indirekte gjennom et verdipapirfond som ikke er et UCITS, gjelder det en maksimalgrense for enkeltinvestering på 4 pst.

For at et statsobligasjonsfond skal kvalifisere som et UCITS, må investeringene spres på minst seks utstedelser, og maksimalt 35 pst. av fondets investeringer kan være i en bestemt utstedelse. I Norge er det sjelden eller aldri tilstrekkelig mange utstedelser samtidig til at norske statsobligasjonsfond kan etableres som UCITS.

Det å operere med strengere regler for enkeltrisiko for norske statsobligasjonsfond enn for direkteinvesteringer og investeringer gjennom selskaper fremstår ikke som hensiktsmessig eller forståelig. For mindre pensjonskasser som ønsker en diversifisert og likvid investering i norske statsobligasjoner er fondsinvesteringer klart å foretrekke. Det synes ikke å foreligge reelle grunner til at en pensjonskasse skal spre sine investeringer i slike fond på flere statsobli-

gasjonsfond, idet underliggende i disse fondene likevel vil være like.

Svar:

Verdipapirfond som ikke er UCITS fond, omtales ofte som såkalte non-UCITS fond. Non-UCITS fond har ikke noen klar definisjon, men omfatter alle typer verdipapirfond som avviker fra UCITS-direktivet. Det er en uensartet gruppe. Enkelte non-UCITS fond har små avvik fra UCITS direktivet, mens andre kan avvike i betydelig grad.

I forskrift 17. desember 2007 om livsforsikrings-selskapers og pensjonsforetaks kapitalforvaltning (heretter kapitalforvaltningsforskriften) § 3-3 er det fastsatt nærmere kvantitative grenser for hvor stor andel av de forsikringsmessige avsetninger i kollektivporteføljen som kan være knyttet opp mot én enkelt risiko. Den generelle regel som det er visse unntak fra, er at en enkelt eiendel utstedt av én utsteder ikke kan utgjøre mer enn 4 prosent av de forsikringsmessige avsetningene. Gjennom denne generelle regel med unntak, søkes hensynet til hensiktsmessig diversifisering av forsikringstakernes midler ivarettatt.

I høringsutkastet, som var utarbeidet av Kredittilsynet, ble det ikke sondret mellom ulike typer UCITS fond. Den foreslåtte grensen for enkeltinvesteringer i UCITS fond var i høringsutkastet satt til 5 prosent.

Investeringer i ett UCITS fond kan i henhold til den fastsatte forskrift utgjøre inntil 10 prosent av de forsikringsmessige avsetningene. Dersom verdipapirfondet etter vedtektene utelukkende skal investere i fordringer som omfattes av kapitalforvaltningsforskriften § 3-1 første ledd nr. 1 og 2 gjelder ikke begrensningen på 10 prosent. Statsobligasjoner i sone A er omfattet av kapitalforvaltningsforskriften § 3-1 første ledd nr. 1. Dersom verdipapirfondet utelukkende etter vedtektene skal plassere i statsobligasjoner i sone A, gjelder følgelig ikke plasseringsbegrensningen på 10 prosent. Det er da en forutsetning at fondet er et UCITS fond.

At det ble fastsatt en noe lempeligere regel for enkeltinvesteringer i UCITS fond (inntil 10 prosent) enn foreslått i høringsutkastet, må bl.a. ses på bakgrunn av at disse fondene har en diversifisert og begrenset risiko. I tillegg er det ikke fastsatt noen absolutt grense for investeringer i UCITS fond som investerer i verdipapirer som defineres som svært sikre, jf. forskriften § 3-3 fjerde ledd nr. 5.

SPØRSMÅL NR. 633**Innlevert 8. februar 2008 av stortingsrepresentant Ine Marie Eriksen Søreide****Besvart 14. februar 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«I Stortingets spørretime 6. februar fikk statsråden spørsmål fra Høyre om offentliggjøring av resultatene fra de nasjonale prøvene. I sitt svar hevdet statsråden at "mykje forskning åttvarer mot det".

Kan statsråden redegjøre for hvilket betydelig forskningsmateriale han her henviser til?»

BEGRUNNELSE:

Fremleggingen av de nasjonale prøvene har synliggjort en forvirring i Regjeringen om hvordan man skal presentere resultatene. Kunnskapsministeren sa i desember 2007 at han kun ønsket "at skulane og kommunane kan samanlikne sine egne resultat med resultata til andre kommunar og med gjennomsnittet for heile landet". Med andre ord mener statsråden at det ikke skal være mulig for en skole å sammenligne egne resultater med naboskolen eller med andre skoler innad i en kommune. Statsråden mener at denne type offentlig informasjon bør hemmeligholdes.

På spørsmål fra Høyre i spørretimen 30. januar 2008 sørget derimot statsministeren for i praksis å begrave kunnskapsministerens ønske om hemmelighold, og han sa bl.a. at det var bare å ringe, bruke offentlighetsloven og få tilgang til dataene. Høyre mener for øvrig at statsministerens ringeopplegg er noe upraktisk som metode for å gi elever, lærere, foresatte og andre skoleinteresserte tilgang til offentlig informasjon.

I "The Economist" 8. des. 2007 sier OECD's direktør for utdanning, Barbara Ischinger, at offentliggjøring av skoleresultater er nyttig for å bedre læringsutbyttet til elevene. Utdanningsdirektøren i Oslo, Astrid Søggen, fremholder at åpenhet om resultatene er helt avgjørende for å skape gode resultater. Osloskolen har med 37 prosent minoritetsspråklige elever betydelig større språklige utfordringer enn andre kommuner, men likevel har Oslo de beste fylkesvise resultatene på de nasjonale prøvene.

Høyre mener det er uholdbart å argumentere med at offentlig informasjon bør holdes tilbake, fordi det kan "forvirre" og at informasjonen "sier ikke alt". Slike argumenter passer ikke i et åpent og demokratisk samfunn.

Svar:

Eg viser til spørsmål frå representanten Ine Marie Eriksen Søreide datert 6. februar 2008. Eg blir i spørsmålet bede om å gjere greie for forskning om

konsekvensane av å publisere resultat frå nasjonale prøver.

Det finst ein omfattande forskingslitteratur om testar og kva innverknad dei har på skulen og læringsutbyttet til elevane. Denne forskinga er viktig og gjev oss god hjelp til å forstå verkemåten til ulike slag prøver. Forskinga gjev eit godt kunnskapsgrunnlag i arbeidet med å utforme eit nasjonalt system for kvalitetsvurdering. Forskarane er likevel ikkje alltid einige, og det er ikkje slik at forskinga gir ei eintydig oppskrift på kva som bør gjerast. I siste instans er det eit politisk spørsmål kva slags prøvesystem vi skal ha og korleis nasjonale styresmakter skal publisere resultata frå prøvene. Eg har ved fleire høve gjort greie for kvifor eg meiner det ikkje er riktig å publisere resultata frå nasjonale prøver på skulenivå.

Mange forskarar peiker på at såkalla "high stakes" testar, det vil seie testar der mykje står på spel for skulane, lærarane og elevane, har fleire negative effektar både for elevane og lærarane (fotnote 1 og 2). Eg vil hevde at det å publisere resultata frå nasjonale prøver på skulenivå betyr at "mykje står på spel" for skulane. Rangering av skular i media er eit sterkt signal til skulane og blir opplevd negativt og urettferdig av mange. Testane fremjar ikkje i seg sjølv læring, dei måler kompetanse. Testane fører til læring dersom dei får elevar, lærarar og skuleleiarar til å endre praksis. Vi er difor heilt avhengige av at det er brei aksept for prøvene hos dei som skal bruke dei. Det er difor deira subjektive oppfatning som avgjer om prøvene er "high stakes".

Forskinga viser at bruk av testar ikkje treng å gje betre læringsutbytte for elevane. Det er mellom anna vist til at slike testar har ført til at svake elevar får lågare sjølvtilitt og at elevane misliker og er urolige for slike prøver. Det blir også vist til at lærarar kan bli freista til å jukse når mykje står på spel og at lærarar på skular der elevane kjem frå familiar med låg sosial status, kan bli stressa og lite motiverte.

Erfaringar frå England viser også negative effektar av det testregimet dei har der (fotnote 3). Denne forskinga peiker, i tillegg til at testane stressar elevane, mellom anna på at testane har ført til ei innsnevring av læreplanen og at forskjellane mellom elevane framleis er sær store samanlikna med andre land.

Generelt viser forskinga at testar har stor innverknad på skulen, og kan såleis vere eit effektivt verkemiddel, men at dei også kan ha negativ innverknad på arbeidet i skulen og læringa til elevane. Forskinga viser etter mitt syn at vi skal halde fram med

utviklinga av det nasjonale kvalitetsvurderingssystemet, men at vi må vere varsame og gjere eit grundig fagleg arbeid med utviklinga av testane og korleis dei blir brukte.

I rapporten "No more Failures: Ten Steps to Equity in Education" (fotnote 4) erkjenner OECD at det finst sterke argument både for og imot publisering av resultat frå nasjonale prøver på skulenivå: "In favour of publication, it can be argued that pupils, parents and other citizens have a legitimate interest in school performance and in the necessary dialogue on school improvement [...] Conversely, publication can damage equity if the media transforms even a sophisticated range of data about schools into crude league tables of so-called "good schools" and "bad schools".

Eg meiner at vi skal ta på alvor at lærarane og elevorganisasjonen er negative til publisering av skuleresultat. Det viktigaste no er at vi får utvikla ein positiv kultur for vurdering på skulane og at testane blir brukte til å utvikle kvaliteten i opplæringa.

Fotnote 1:

Louis Volante: Evaluating Test-Based Accountability Systems: An International Perspective, Paper Presented at the Association for Educational Assessment - Europe, Stockholm, Sweden November, 2007

Fotnote 2:

Harlen W, Deakin Crick R (2002) A systematic review of the impact of summative assessment and tests on students' motivation for learning. In: Research Evidence in Education Library. London: EPPI-Centre, Social Science Research Unit, Institute of Education, University of London.

Fotnote 3:

Standards and Quality in English Primary Schools Over Time: the national evidence, by Peter Tymms and Christine Merrell, University of Durham (Primary Review Research Survey 4/1).

Standards in English Primary Education: the international evidence, by Chris Whetton, Graham

Ruddock and Liz Twist, National Foundation for Educational Research (Primary Review Research. The Quality of Learning: assessment alternatives for primary education, by Wynne Harlen, University of Bristol (Primary Review Research Survey 3/4). ISBN 978-1-906478-03-4.

Fotnote 4:

OECD 2007

SPØRSMÅL NR. 634

Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Kan statsråden redegjøre for hva som gjøres for at det igjen skal bli mulig å passere bomringer anonymt, og når man kan forvente at et slikt sporfritt alternativ er på plass i Oslo, eventuelt, kan statsråden stadfeste at hun har endret syn på muligheten til å reise sporfritt gjennom bomstasjoner her i landet?»

BEGRUNNELSE:

Det er allerede etablert helautomatiske bomringer i Norge, og fra 2. februar i år ble bomringen rundt Oslo automatisk. Etter denne datoen ble det slutt på manuell betaling og betaling med myntinnkast.

Retten til anonym ferdsel ble tatt opp i Stortinget av undertegnede da representantforslag fra stortingsrepresentantene Lars Sponheim og Borghild Tenden om gjennomgang av personvernet i samferdselssektoren (Dokument nr. 8:09 (2006-2007)) ble debattert den 22. februar 2007. Undertegnede viste til at alle kjøretøy som passerer i helautomatiske bomstasjoner

blir registrert, enten ved lesing av en AutoPASS-brikke eller ved videoregistrering.

På spørsmål fra undertegnede om samferdselsministeren kunne garantere at det fortsatt skal være mulig å reise anonymt ved å sørge for at det legges opp til reelle sporfrie alternativer ved automatiske bomstasjoner, dvs. alternativer som ikke legger igjen elektroniske spor, svarte statsråden følgende:

"Ved utarbeidinga av ei stortingssak på dette området vert det òg arbeidd med eit sporfritt alternativ. Det er det Vegdirektoratet har ynskt, og det er det eg håpar at vi skal greie å få til. Eg er samd med representanten Tenden og Venstre i dei intensjonane ein har om at folk skal kunne reise utan å verte spora. Det gjeld òg andre delar av samfunnet, så vi må kanskje òg ha fokus på dette på andre delar av samfunnet. Så svaret mitt er: Ja, det vert arbeidd med å finne eit sporfritt alternativ."

På bakgrunn av dette svaret er det derfor noe underlig at det fra 2. februar av ble innført helautomatiske bomstasjoner rundt Oslo uten reelle sporfrie al-

alternativer. En automatisk bomring vil åpenbart ha positive sider. Men Venstre har hele tiden vært opp-tatt av den enkeltes valgmulighet. Det er ikke alle som ønsker å etterlate seg spor overalt, og det må være en legitim holdning i et liberalt demokrati. Det er derfor bekymringsfullt at det nå legges opp til et alternativ i Oslo der disse automatiske tiltakene blir obligatoriske, slik at det ikke lenger er mulig å passe-re anonymt. Det er derfor ønskelig at det igjen blir etablert et reelt sporfritt alternativ nå når bomringen i Oslo har blitt automatisk.

Svar:

Personvernemnda har gjennom vedtak av 10. mars 2006 lagt til grunn at dagens regelverk ikke er til hinder for at det kan etableres en teknisk betalings-løsning i bompengeanlegg gjennom et såkalt sporfritt betalingsalternativ. Dette lå til grunn for mitt svar i Stortinget 22.02.2007.

Datatilsynet er iht. nemndas vedtak gitt i ansvar å skulle gi konsesjon i saker der det er aktuelt å innføre slikt sporfritt alternativ. Det stilles følgende vilkår for slik konsesjon:

- a. lengste lagring av reservekopi passerings/beta-lingsopplysninger i bomstasjonen ikke overstiger 72 timer
- b. behandling i sentralsystemet fører til sletting av opplysningene innen en time i normaltillfelle og innen 24 timer for fremmedpasseringer
- c. tilganger til passeringsdata og/eller betalingsdata baseres på tjenestlig behov

Før etablering av automatiske bomstasjoner skal Statens vegvesen søke Datatilsynet om konsesjon til å behandle personopplysninger.

Det må skilles mellom et slikt sporfritt alternativ med en viss registrering og lagring av passeringsdata og en fullstendig anonym løsning der det ikke foretas registrering og lagring av data overhodet. Samferds-departementet vil, i samråd med aktuelle departe-mentet, gå gjennom problemstillinger knyttet til ano-nymitet i bompengeanlegg - jf. St.meld. nr. 17 (2006-2007) og Innst. S. nr. 132 (2006-2007).

Når det gjelder situasjonen i Oslo, var det spor-frie alternativet med sletting av passeringsdata på plass før oppstart av automatisk innkreving i Oslo 2. februar 2008. Datatilsynet har i Oslo gitt konsesjon for en periode på 2 år.

SPØRSMÅL NR. 635

Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen

Besvart 14. februar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I sommer ble artisten Amy Winehouse bøtelagt under en konsert i Bergen. Beløpet ble oppgitt i euro. Siden norske kroner er vår valuta er jeg overrasket over dette. Norge er ikke i EU og har heller ikke ved-tatt å skifte ut våre kroner med euro.

Kan jeg derfor få vite hvilket grunnlag, lovhjem-mel eller forskrift man har for å utstede et beløp i an-nen valuta enn vår egen og hvilken omregningskurs man bruker?»

BEGRUNNELSE:

Det kan da ikke være sånn at justisministeren på egen hånd har meldt Norge inn i EU! Likevel ble nevnte artist ilagt et forelegg utstedt i euro. Personlig var jeg ikke klar over at dette var mulig og ikke minst hvilke kurs skal man benytte seg. Det vil også kunne åpne for at man spekulerer i tidspunkt for å redusere

kostnaden, noe norske borgere ikke har anledning til.

Jeg imøteser derfor statsrådets svar.

Svar:

Jeg vil først bemerke at avgjørelse av straffesak ved utferdigelse av forelegg hører under påtalemy-n-dighetens kompetanse, og at jeg ikke kjenner detalje-ne i den konkrete saken det er vist til. Riksadvokaten er øverste påtalemyndighet, og er i sin utøvelse av på-talemyndigheten ikke underlagt Justisdepartementet ved statsråden.

Det er fastsatt i straffeprosessloven § 256 første ledd nr. 4 og påtaleinstruksen § 20-2 første ledd nr. 4 at forelegg skal inneholde fastsettelse av boten. Spørsmålet om hvilken valuta bøter skal ilegges i er ikke nærmere regulert i lov eller forskrift. Etter van-lig praksis ilegges bøter i norske kroner.

Det kan imidlertid være hensiktsmessig at man i

tillegg omregner boten til annen valuta ovenfor personer som for eksempel ikke er fast bosatt i Norge. Videre kan det synes praktisk at man i unntakstilfelle

oppgir forelegget i annen valuta til utenlandsk statsborger på gjennomreise som ønsker å få gjort opp forholdet raskt.

SPØRSMÅL NR. 636

Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Kari Lise Holmberg

Besvart 14. februar 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«I statsbudsjettet for 2008 har ordningen med subsidierte sivilarbeidere blitt endret slik at det nå blir færre og dyrere sivilarbeidere. Med 300 pst. prisøkning har ikke skolene råd til å betale sivilarbeidere som miljøarbeidere. Den volds- og konflikthforebyggende tjenesten blir dermed kuttet og ungdomsmiljøene rammes. En god ordning bortfaller.

Kan jeg be justisministeren redegjøre for hvorfor dette har skjedd, og om han vil ta initiativ til å gjeninnføre en miljøarbeiderordning for skolene?»

Svar:

Siviltjenestens primærfunksjon vil være å understøtte rekrutteringen til den militære verneplikten. Volumet av antallet mannskap i tjeneste er søkt tilpasset denne primærfunksjon, og innebærer en markert reduksjon i antallet sivile vernepliktige i aktiv tjeneste de senere årene. I Justisdepartementets budsjettproposisjon for inneværende år er det lagt opp til 625 mannskapsårsverk.

Sivile vernepliktige søkes utplassert til områder med klar samfunnsnytte, og innenfor hovedområdene helse- og sosial, miljø og fredsrelatert arbeid.

Den generelle ordningen ved bruk av sivile vernepliktige er at oppdragsgivere betaler vederlag for bruk av disse. Godtgjørelsen i 2008 vil være kr. 250, dvs. en økning på kr. 25 i forhold til 2007-nivå.

Denne oppdragsgiversatsen innebærer etter departementets syn en rimelig avgivelse, hensett til den ressurs som de sivile vernepliktige anses å innebære.

Den volds- og konflikthforebyggende tjenesten (VOKT) består av sivile vernepliktige som arbeider voldsforebyggende og antirasistisk i skolene, på ungdomsklubber og ved institusjoner for kultur og idrett. VOKT-arbeideren skal konsentrere seg spesielt om å avdekke og forebygge mobbing, vold og konflikter i ungdomsmiljøet.

Evaluerings av tjenesten viser at den fungerer etter intensjonen, og således har effekt i forhold til mobbing, vold og konflikter i ungdomsmiljøene. Jeg har selv besøkt Jordal skole, og registrert de positive sidene ved arbeidet.

For å få i gang arbeidet med avgivelse til dette positive formålet, og således gjøre tjenesten kjent for oppdragsgivere, har departementet i en periode avgitt sivile vernepliktige til sterkt reduserte satser som en overgangsfase, frem mot full betaling også for slike oppdrag. Denne overgangsordning har også vært kjent for oppdragsgivere innen volds- og konflikthforebyggende arbeid. Departementet har forutsatt at de positive tilbakemeldinger på tjenesten, også øker betalingsvilligheten hos de involverte parter.

Departementet vil imidlertid fremdeles opprettholde en ordning med redusert eller ingen betaling for en relativt stor andel av oppdragene, for sikring av tjenestens videre fremdrift. For 2008 innebærer dette at om lag 100 mannskap avgis oppdragsgiver uten at denne må betale oppdragsgiversats på kr. 250 pr. dag. I tillegg tilkommer VOKT-oppgaver der oppdragsgiver betaler for avgivelse av mannskap. Til sammen vil dette utgjøre et betydelig antall mannskap i VOKT-relatert arbeid, hensett til en total på 625 mannskap.

De frie avgivelsene vil søkes sentrert mot de store byene som opplever store utfordringer knyttet til barne- og ungdomsarbeid.

Det er derfor min intensjon at vi også fremover kan opprettholde et betydelig antall mannskap til volds- og konflikthforebyggende tjeneste, en tjeneste som oppleves som meningsfull for den sivile vernepliktige, og som med relativt små ressurser kan gi store utslag for lokale barne- og ungdomsmiljøer.

SPØRSMÅL NR. 637**Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 25. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«I en flertallsmerknad i Innst. S. nr. 150 (2006-2007) sier bl.a. regjerings-partienes medlemmer flg.: ..."ber regjeringen følge opp adgangen til å kreve tilbakebetaling av differansen av tilskudd gitt til sykehjemsutbygging og omsorgsbolig dersom sykehjemmet er finansiert med midler fra Handlingsplan for eldreomsorg".

Blir dette fulgt opp slik at kommuner som omgjør sykehjemsplasser til omsorgsbolig betaler tilbake det som var forskjellen i tilskudd mellom sykehjems- og omsorgsboligplasser?»

BEGRUNNELSE:

Allerede da St.meld. nr. 25 (2006-2007) ble behandlet var helse- og omsorgskomiteen opptatt av at mange kommuner omgjorde sykehjemsplasser til omsorgsboliger av økonomiske grunner. Komiteen sa bl.a. følgende:

"Komiteen viser til at det ifølge fylkesrapporter høsten 2005 om personellsituasjonen og utbygging av sykehjem og omsorgsboliger i forbindelse med handlingsplan for eldreomsorgen kommer frem at flere kommuner ønsker å omgjøre sykehjemsplasser til omsorgsboliger. En slik omlegging kan innebære sparte utgifter for kommunen i form av at staten dekker en del av utgiftene, blant annet til medisiner, for mennesker som bor i omsorgsboliger. Et problem som kan oppstå med flere omsorgsboliger på bekostning av sykehjemsplasser, er at den medisinske kvaliteten kan svekkes".

Det er tegn som tyder på at denne utviklingen har fortsatt, og det kan være grunn til å se nærmere på hvilke utgifter staten har hatt til sykehjemsplasser som nå er omdefinerte til omsorgsboliger, som følge-
lig er blitt overfinansiert på bekostning av det medisinskfaglige tilbudet til brukerne.

Svar:

Tall fra SSB viser at det er en vekst i antall sykehjemsplasser fra 2005 til 2006. Det er imidlertid kjent at enkelte kommuner har omgjort sykehjemsplasser til omsorgsboliger.

Når det gjelder tilskuddsforvaltning til sykehjem og omsorgsboliger, er dette et ansvar som er tillagt Husbanken. Jeg har forsikret meg om at gjeldende regler for oppstartingstilskudd og kompensasjonstilskudd som ble gitt under Handlingsplan for eldreomsorgen følges. Det er slik at dersom en kommune velger å omgjøre sykehjem til omsorgsboliger, reduserer Husbanken tilskuddet tilsvarende tilskudd til omsorgsbolig. Rent praktisk blir dette gjort ved en reduksjon i det årlig utbetalte kompensasjonstilskuddet.

Jeg vil også nevne at dersom en kommune eller den de har videretildelt tilskuddet til, ønsker å omgjøre sykehjemsplasser/omsorgsboliger til andre formål enn det som følger av tilsagnsavtalen med Husbanken, kan ikke dette skje uten at Husbanken krever at kommunen tilbakebetaler den delen av oppstartingstilskuddet som ikke er avskrevet. Kompensasjonstilskuddet vil ved en slik endring opphøre.

Som stortingsrepresentanten er kjent med, er det nå etablert et nytt investeringstilskudd til sykehjem og omsorgsboliger som en del av Omsorgsplan 2015. På samme måte som under handlingsplan for eldreomsorgen er tilskuddet til sykehjem satt høyere enn tilskuddet til omsorgsboliger. Det er i retningslinjene for dette tilskuddet nedfelt at ved omgjøring fra sykehjem til omsorgsbolig, må kommunen tilbakebetale differansen i tilskuddsutmålingen mellom omsorgsboliger og sykehjemsplasser for den delen av tilskuddet som ikke er avskrevet.

SPØRSMÅL NR. 638**Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 15. februar 2008 av utenriksminister Jonas Gahr Støre****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren foreta en nødvendig innskjerping av rutinene slik at Utenriksdepartementets hjemmesider (landsiden) for fremtiden blir kontinuerlig oppdatert og bringes opp på et tilfredsstillende kvalitetsmessig nivå?»

BEGRUNNELSE:

Ved nylig gjennomgang av Utenriksdepartementets hjemmeside (landsiden) er det funnet en rekke mangelfulle opplysninger og oppdateringer, dette til tross for store endringer i den politiske situasjonen i en rekke land. Dette skjer også på tross av at Norge har ambassader/utenriksstasjoner i de fleste av disse landene som jevnlig rapporterer om utviklingen til Utenriksdepartementet.

Som eksempler på dette kan nevnes Russland (oppdatert 10. juli 2007) der Mikhail Fradkov omtales som statsminister og regjeringssjef til tross for at han forlot posten 14. september og overlot den til Viktor A. Zubkov.

Dette er direkte pinlig da Russland er vårt naboland som vi har omfattende kontakt med og driver samhandel innenfor viktige næringer som fisk, olje og gass.

Et annet eksempel er Nigeria (oppdatert 29. desember 2005) der presidenten på Utenriksdepartementets hjemmeside fortsatt heter Olusegun Obasanjo til tross for at han gikk av 29. mai 2007 og overlot presidentvervet til Alhaji Umaru Musa Yar'Adua. Det er graverende at sidene som omtaler et land vi på mange områder har god kontakt med og samarbeider med innenfor petroleumsvirksomhet, ikke er oppdatert på over to år.

Et tredje eksempel er Australia (oppdatert 18. desember 2005) der statsministeren ifølge hjemmesiden fortsatt heter John Winston Howard til tross for at han er avløst av Kevin Rudd. Dette er også et land vi har god kontakt med.

Andre eksempler på land som kan nevnes er Kenya, Etiopia, Guatemala, Jordan, Libanon og Pakistan der oppdateringene er svært mangelfulle.

1. februar 2006 påpekte jeg også i spørsmål til utenriksministeren en rekke mangler og feil på Uten-

riksdepartementets nettsider, og utenriksministeren svarte meg 7. februar samme år bl.a. at han tok alle tilbakemeldinger på alvor og vurderte fortløpende tiltak for å gjøre nettinformasjonstilbudet til publikum enda bedre. Utenriksministeren sa videre at det var hans overordnede hensyn at det skulle være et høyt kompetansenivå på nettbasert informasjon i Utenriksdepartementet og at kvaliteten på det som leveres og vises skal være god.

De eksempler jeg her har vist til, viser nå to år senere at så dessverre ikke er tilfellet.

Svar:

UDs landsider (www.landsider.no) ble opprettet av Utenriksdepartementet i desember 2005 for å gi bedre reiseinformasjon og landfakta til norske borgere.

Landsidene gir informasjon om alle landene der Norge har offisiell representasjon og et fåtall andre land av spesiell interesse. Man kan fra landsidene enkelt finne tilsvarende informasjon fra andre lands utenriksdepartementer. Jeg kan nevne at UDs landsider hadde om lag 25.000 besøkende i januar 2008.

Med unntak av UDs offisielle reiseråd - hvor for øvrig nye reiseråd og oppdatert reiseinformasjon publiseres av en "webvakt" i departementet som er tilgjengelig 24 timer i døgnet - så vedlikeholdes informasjonen på UDs landsider av den enkelte ambassade fordi ambasadene har kompetanse om sine vertsland. De fleste norske utenriksstasjoner har relevant informasjon om sine vertsland på UDs landsider, men som representanten Vaksdal påpeker, er det fortsatt mangler ved enkelte ambassader.

Dette er beklagelig, og nødvendige tiltak vil bli satt i verk for å sikre bedre oppdatering av informasjonen. Utdatert informasjon på landsidene vil bli oppdatert så snart som mulig. Departementet vil videre gjennomgå rutinene for å sikre at alle stasjoner jevnlig sjekker informasjonen og gjør nødvendige oppdateringer.

Jeg vil ellers få takke for at du på denne måten viser deg som en interessert og observant leser av våre hjemmesider.

SPØRSMÅL NR. 639**Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 19. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hvilken informasjonsutveksling/dialog har miljømyndighetene hatt med lokalbefolkningen i Vindafjord, Tysvær og Suldal i forbindelse med etablering og drift av Vats mottaksanlegg, og i hvilken grad har lokale innvendinger blitt vektlagt i beslutningsprosessen?»

BEGRUNNELSE:

Vats mottaksanlegg i Vindafjord kommune, drevet av AF Decom AS, er bygget for mottak av utrangerte marine konstruksjoner for landdisponering, med hovedvekt på offshoreinstallasjoner blant annet fra Nordsjøen. Anlegget fikk utslippstillatelse fra SFT i juni 2005, og startet opp driften like etter. Etter oppstart har omfanget av virksomheten økt, og grensene for utslipp av blant annet kvikksølv har blitt overskredet. Bedriften har på denne bakgrunn vært nødt til å søke om revidert tillatelse etter forurensningsloven, og det har også vært søkt om utvidet driftstid med ønsker om døgkontinuerlig drift.

Lokalbefolkningen i det berørte området er svært bekymret for nærmiljøet sitt. Saken berører kommunene Vindafjord, Tysvær og Suldal som alle deler samme fjordområde. Flere av naboene til mottaksanlegget klager på støy fra virksomheten, og er redd for forurensning av sjøen med miljøgifter inne i et trangt fjordsystem. Fjorden har gode bestander av fisk og krepserdyr. Det er også stor oppdrettsvirksomhet i fjorden. Naboene krever at det skal være 0-utslipp av tungmetaller og miljøgifter fra anlegget, og at det ikke gis tillatelse til døgkontinuerlig drift med påfølgende støyproblemer ved anlegget. Dette er en sak hvor lokalbefolkningen og miljømyndighetene synes å ha svært forskjellig virkelighetsoppfatning, og hvor frontene står steilt mot hverandre.

Svar:

Statens forurensningstilsyn (SFT) ga i 2005 utslippstillatelse til daværende AF Decom for Vats Mottaksanlegg i Vindafjord kommune. Siden har saken blitt overført til Fylkesmannen i Rogaland som nå er forurensningsmyndighet i saken. I september 2006 søkte AF Skandinavia AS, AF Decom, Fylkesmannen i Rogaland om revidert utslippstillatelse. I den forbindelse ble søknaden lagt ut til offentlig ettersyn i fire uker i oktober/november 2006. Søknaden ble også kunngjort i Haugesunds Avis og Grannar. I

begge kunngjøringene ble det åpnet for merknader, noe som ga både lokalbefolkningen og nærliggende kommuner mulighet til å uttale seg i saken. Uttalelser ble mottatt fra Vindafjord kommune, Fiskeridirektoratet region Sør, Raunes Fiskefarm AS og en privatperson.

De innkomne uttalelsene ble vurdert av fylkesmannen ved behandling av søknaden. Vindafjord kommune tilrådte i sin uttalelse at bedriften fikk revidert utslippstillatelse som omsøkt. De har i sin kommuneplan og sine reguleringsplaner åpnet for både oppdrettsvirksomhet og opphoggingsvirksomhet i Vatsfjorden. I april 2007 ble revidert utslippstillatelse gitt av fylkesmannen. Fylkesmannen stilte nye og strengere utslippskrav til anlegget, og det ble ikke gitt tillatelse til utvidet driftstid i samsvar med bedriftens ønske.

I mai 2007 påklaget bedriften fylkesmannens vedtak til SFT. Klagen gjaldt regulering av driftstid og intern påslippsgrense for prosessvann til utjevningsstank. I forbindelse med klagesaksbehandlingen mottok SFT flere uttalelser i saken der det ble uttrykt bekymring for nærmiljøet i Vindafjord kommune i forhold til støy, lukt og støv samt forurensning av sjøen. SFT opprettholdt i stor grad fylkesmannens vedtak. Krav til driftstid ble opprettholdt med henvisning til nærmiljøets uttalelser knyttet til støy. Selv om utslipp til sjø ikke ble behandlet av SFT fordi det ikke ble påklaget, viser SFT til i sin avgjørelse at det er satt strenge utslippskrav for kvikksølv og andre tungmetaller og at det derfor etter deres syn er liten fare for negative effekter på helse og miljø.

Jeg har forståelse for at det er lokal oppmerksomhet omkring den virksomheten AF Skandinavia AS, AF Decom driver i Vindafjord kommune og eventuelle miljøpåvirkninger i Vatsfjorden. Det er et grunnleggende prinsipp i norsk forvaltningsrett at berørte parter skal ha anledning til å uttale seg når vedtak fattes. Lokalbefolkningen har hatt mulighet til å involvere seg gjennom høringsprosessen i denne saken. De innkomne uttalelsene er vurdert av forurensningsmyndighetene før vedtak er fattet. Bedriften har nylig søkt om tillatelse til sprengningsarbeider og utfylling av steinmasser i sjøen ved Vats mottaksanlegg. Fylkesmannen har den 28. januar 2008 sendt søknaden på høring og lagt søknaden ut til offentlig ettersyn. Fylkesmannen har også åpnet for å møte representanter for naboer m.v. i Vatsfjorden i forbindelse med saken.

SPØRSMÅL NR. 640**Innlevert 11. februar 2008 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum****Besvart 18. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at de som har blitt utsatt for menneskehandel får tilstrekkelig beskyttelse slik at de våger å vitne mot bakmennene?»

BEGRUNNELSE:

I Dagsavisen 31. januar kunne vi lese at bistandsadvokat Eva Frivold frarådet kvinner å anmelde trafficking. I avisen kom det fram at en bulgarsk kvinne som er kronvitne i en menneskehandelsak har fått avslag på sin søknad om opphold i Norge. Til Dagsavisen sa Eva Frivold at hun fryktet at vitnene blir utsatt for represalier eller blir utsatt for menneskehandel på nytt. "Så lenge UDI har denne praksisen, vil jeg fraråde kvinnene å samarbeide med politiet. Jeg trodde aldri jeg skulle si det, men jeg må tenke på sikkerheten til klientene mine", sa Frivold til avisen. I samme avis uttalte Unni Kiil i Rosa-prosjektet at flere traffickingofre som har vitnet mot bakmenn, nektes opphold i Norge og at de risikerer å bli mishandlet og drept hvis de blir sendt til hjemlandet.

Regjeringen Bondevik II utarbeidet landets første handlingsplan mot handel med kvinner og barn (2003-2005). Dermed ble det satt i gang et systematisk arbeid for å beskytte ofre, forebygge menneskehandel og straffeforfølge organiserte kriminelle som står bak. ROSA (Reetablering, Oppholdssteder, Sikkerhet, Assistanse) ble etablert. ROSA tilbyr bistand og beskyttelse i hele Norge 24 timer i døgnet for kvinner utsatt for menneskehandel. Utarbeidet i en handlingsplan mot menneskehandel.

En ny handlingsplan mot menneskehandel ble presentert i desember 2006.

I denne ble det lovet en tøffere kamp mot menneskehandlerne og bedre hjelp til ofre.

Begge handlingsplanene understreker viktigheten av å få bakmennene dømt. For å ta bakmennene er imidlertid politiet fullstendig avhengig av at ofre samarbeider og vitner. Men hvis ofre ikke får beskyttelse, er det få som vil anmelde bakmenn i traffickingaker. I kampen mot menneskehandel er vi helt avhengig av vitner som stiller opp mot bakmennene, og det etterlyses konkrete tiltak for å sikre disse vitnenes beskyttelse.

Svar:

I 2007 identifiserte politiet 150 mennesker som utsatt for menneskehandel i Norge. De fleste ofre er kvinner, men det er registrert at 60 av disse er barn. For første gang er menn registrert som offer.

Regjeringen understreker i Soria Moria-erklæringen at den har som målsetting å bidra til å bekjempe alle former for menneskehandel både nasjonalt og internasjonalt. Politiets arbeid for å nedkjempe menneskehandel skal styrkes og det skal gjøres enklere for kvinner og barn som er utsatt for menneskehandel å få midlertidig opphold i Norge.

Regjeringen slår videre i Soria Moria-erklæringen fast at vi vil styrke koordineringen av hjelpeapparatet for ofre for kriminalitet, herunder videreutvikle ordningen med rådgivningskontorer for kriminalitetsofre.

Regjeringen lanserte handlingsplanen "Stopp menneskehandelen" i desember 2006. Planen gjelder for perioden 2006-2009 og inneholder 37 tiltak. Handlingsplanen mot menneskehandel er fremfor alt et dokument med et meget klart politisk budskap: "Stopp menneskehandelen", og det er også regjeringens budskap. Det er tverrpolitisk enighet i Norge om at menneskehandel er en svært alvorlig form for organisert kriminalitet vi ikke vil skal utvikle seg i Norge.

Handlingsplanen inneholder tiltak som skal sikre ofrene bistand og beskyttelse. Dette gjelder også ofre som ikke har lovlig opphold i Norge. På denne bakgrunn ble den såkalte refleksjonsperioden fra 2007 utvidet, slik at antatte ofre kan få en midlertidig arbeids- eller oppholdstillatelse på 6 måneder.

Ofre som samarbeider om å straffeforfølge bakmenn vil kunne få ny midlertidig ettårig tillatelse, som kan fornyes. Når vedkommende ikke lenger har tillatelse etter dette regelverket, skal det vurderes hvorvidt vedkommende kan få arbeids- eller oppholdstillatelse i medhold av utlendingslovens alminnelige regler. Noe krav på opphold har likevel ikke personen. I denne forbindelse vil jeg vise til at flere ofre har fått oppholdstillatelse i Norge etter nevnte regler.

Meldingene om at enkelte ofre den senere tid har fått avslag på søknad om oppholdstillatelse reiser blant annet spørsmålet om hvilken kontakt det er mellom politi og utlendingsmyndigheter i forkant av at vedtak treffes. Det er viktig at politiet gir UDI oppdaterte opplysninger om vedkommendes medvirkning i en eventuell straffesak. Bare på denne måten kan vi sikre at ofre som bistår politiet ikke sendes tilbake til hjemlandet og utsettes for alvorlig fare på grunn av at de har vitnet i en straffesak i Norge.

Det er en helt sentral del av vår tenkning rundt problemfeltet at man finner frem til ofre. Det er

derfor avgjørende at relevante aktører har kunnskap om menneskehandel, om hvilken situasjon ofrene kan befinne seg i og hvordan de kan identifiseres. Regjeringen vil derfor legge opp til en styrking av den oppsøkende virksomhet i prostitusjonsmiljøene som drives av organisasjoner og offentlige tjenester. Når ofrene er identifisert, oppstår det ulike problemstillinger knyttet til muligheten av å gi dem tilpasset bistand og beskyttelse; ofrene er en uensartet gruppe mennesker med svært forskjellig behov.

For å sikre samarbeidet mellom berørte myndigheter vedtok regjeringen i 2006 å etablere en egen landsdekkende Koordineringsenhet som et prøveprosjekt for bistand og beskyttelse av ofre og for å styrke samarbeidet mellom berørte myndigheter. Enhetens primæroppgave er å bistå tjenesteapparatet med metoder for identifisering samt planlegging og mobilisering av tilbud til ofrene. Prosjektet Koordineringsenhet for ofre for menneskehandel - KOM - er etablert med en prosjektgruppe og en ressursgruppe. På oppdrag fra Justisdepartementet vil KOM utarbeide en rapport over de aktuelle sakene der det er gitt avslag på opphold. Når rapporten foreligger vil vi vurdere om det er behov for endringer i praksis eller regelverk for å sikre ofre en fullgod beskyttelse.

Felles for flere ofre for menneskehandel er at de i en akutfase trenger et trygt sted å bo der de også kan får råd og hjelp. I januar 2005 ble ROSA prosjektet iverksatt for å gi slik bistand og beskyttelse. ROSA står for Reetablering, Oppholdssteder, Sikkerhet og Assistanse. Det er Krisesentersekretariatet i Norge som har fått mandat til å gjennomføre prosjektet. Tanken har vært å bygge på den eksisterende krisesenterstrukturen der kvinner utsatt for vold kan få akutt bistand. Ved å tilby også kvinner som identifiseres som ofre for menneskehandel bopel på et krisesenter, føres de inn i et system med mye erfaring og kompetanse på å møte behovene til traumatiserte kvinner.

ROSA-prosjektets mandat er å betjene en døgnåpen informasjonstelefon samt koordinere den videre bistand og beskyttelse for ofrene. ROSA-prosjektet har virket i snart tre år og har vist at de har evnet å gi god bistand til ofre. Første driftsår ble 18 kvinner henvist til trygge bosteder, mens det i 2006 ble henvist 31 kvinner. Over 20 nasjonaliteter er representert blant kvinnene som er henvist innen prosjektets ramme.

Det gjennomføres nå en evaluering av ROSA, men vi trenger ingen evaluering for å kunne fastslå at prosjektet har evnet å trygge ofrene de har hatt ansvar for. Krisesentrenes utradisjonelle arbeidsmåter har skaffet tilgang til helsetjenester, norskopplæring og yrkeskvalifisering også der hvor det ikke fulgte av formelle rettigheter. I en undersøkelse gjennomført i fjor, kom det videre frem at den praktiske og emosjo-

nelle omsorg de ansatte har vist er blitt fremhevet av ofrene selv som det absolutte mest positive ved oppholdet på krisesenteret.

ROSA-prosjektet har fått mye positiv oppmerksomhet både nasjonalt og internasjonalt for sitt arbeid. Det er særlig gledelig å se at samarbeidet med politiet stadig har utviklet seg til det bedre. I fjor henviste politiet hele 18 av de 31 kvinnene som kom inn i prosjektet.

Vi ser samtidig at et opphold på krisesenter ikke passer for alle ofre, og uansett ikke er egnet som et langvarig boligalternativ. I tiden fremover må vi derfor se nærmere på muligheten for å lage andre opplegg, både for kvinnelige og mannlige ofre.

Menneskehandel er vår tids slavehandel og er en alvorlig form for kriminalitet som innebærer grove krenkelser av ofrenes menneskerettigheter. Handlingsplanen er meget klar i sin påpekning av at dersom vi skal lykkes i vår målsetting om å bekjempe menneskehandel, må flere menneskehandlere og kriminelle nettverk avsløres og straffeforfølges. Vi har utviklet et lovverk med nye straffebestemmelser og med hjemler som gir politiet viktige redskaper i kampen mot menneskehandel. Jeg viser til at bevisstheten rundt menneskehandel på relativt kort tid har vokst seg sterk innen strafferettssystemet; våre domstoler har avsagt strenge dommer mot gjerningsmenn som kjennes skyldige i å ha drevet planmessig, økonomisk motivert virksomhet over lengre tid med sårbare kvinners fysiske og psykiske helse som innsats.

Fra politisk hold er det de senere år vedtatt flere lover som gir politi og påtalemyndighet viktige redskaper i kampen mot organisert menneskehandel. Men vi vet at slike rammer ikke alene sikrer en riktig rettet politiinnsats.

I Oslo har man siden januar 2007 styrket politiinnsatsen vesentlig ved opprettelse av STOP-gruppen, der 14 ansatte jobber for å avdekke menneskehandel og hallikvirksomhet på prostitusjonsmarkedet. Gjennom kartlegging, spaning, kommunikasjonsskontroll og aksjoner tar Oslo-politiet grep.

Politiet over hele landet har i den senere tid tilegnet seg verdifull erfaring ved målrettet etterforskning mot miljøer som utnytter sårbare kvinner til prostitusjonsvirksomhet. Etterforskningene pågår med stort engasjement og i et stadig bedre utviklet samarbeid med politimyndigheter i andre land. Bulgarske kvinner utgjør den nest største gruppen av utenlandske prostituerte kvinner i Norge. Høsten 2007 og nå i februar har jeg derfor hatt møte med den bulgarske innenriksministeren og vi har inngått et godt samarbeid for å bekjempe menneskehandel og få tatt bakmennene. En norsk politidelegasjon har vært i Bulgaria for å knytte kontakter og etablere bedre politi- og etterforskningssamarbeid med bulgarsk politi. Jeg er av den oppfatning at det norske arbeidet mot mennes-

kehandel nærmest ville være meningsløst uten tett samarbeid med utlandet.

Høsten 2007 ble to større straffesaker med en rekke tiltalte behandlet ved Bergen tingrett. I en av sakene er tre rumenske menn og en kvinne tiltalt for å ha tvunget en rekke rumenske kvinner til å drive prostitusjon i Bergen og Barcelona. Det ligger i dagen at opprullingen av slike saker krever et bredt internasjonalt samarbeid.

Vi vet at politiinnsatsen koster. Det er ressurskrevende på mange vis, ikke minst ser vi nå hvordan tolkeutgifter i menneskehandelsaker kan nå svimlende

beløp. Store tolkeutgifter vil både dempe det enkelte politidistrikts motivasjon for å åpne etterforskning i menneskehandelsaker, og stå i veien for et fullgodt internasjonalt samarbeid. Vi vet også at en offeroppfølging er vanskelig og ressurskrevende. Vi mener at de politibudsjetter som vi har lagt frem har muliggjort en bred innsats mot menneskehandel.

Jeg setter pris på engasjementet som representanten Dørum viser på dette området. Dette viser at han, som jeg, er opptatt av bekjempelse av denne type kriminalitet og at vi sørger for best mulig oppfølging av ofrene.

SPØRSMÅL NR. 641

Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt

Besvart 25. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I Regjeringas nordområdestrategi står følgende: "God infrastruktur er en forutsetning for utvikling av handel og økonomisk virksomhet. Det er regjeringens strategi å videreutvikle infrastrukturen i nordområdene, spesielt for å legge til rette for næringsvirksomhet."

Med utgangspunkt i dette, er statsråden da enig i viktigheten av at utbedringsarbeidene på E6 Alta-Storsandnes kan foregå uavbrutt og at dette også vil være det som er mest kostnadseffektivt?»

BEGRUNNELSE:

E6 fra fylkesgrensa til Troms og til Kirkenes er den eneste stamvegen i Finnmark, og den er svært viktig for hele fylkets befolkning og for næringslivet. Den er i dag i en svært dårlig forfatning flere steder, og aller verst er forholdene på strekningen Alta-Storsandnes. Her er vegen veldig smal og det er stor rasfare flere steder. All tungtrafikk til og fra Troms fylke foregår på denne strekningen som også er svært viktig i beredskapssammenheng, bl.a. i forhold til matvareforsyninger. Intensiteten i trafikken øker og framfor alt øker tungtransporten. Vi har ingen jernbane som kan besørge gods- og annen transport i Finnmark, og andre kollektive løsninger er de fleste steder lite utbygd. Derfor blir også bruk av personbil en nødvendighet i vårt vidstrakte fylke med spredt bosetting. Et godt og trafikksikkert vegnett er mao. helt nødvendig dersom samfunnet skal kunne fungere.

Svar:

Gjennom Stortingets behandling av Nasjonal transportplan 2006-2015 og fastsettingen av handlingsprogrammet for stamvegnettet for perioden 2006-2015, er utbedring av E6 vest for Alta prioritert. I handlingsprogrammet for perioden 2006-2009 er det satt av 126 mill. kr til delstrekningen Langnesbukta-Janselv. Utbedring av strekningen pågår nå, og ventes ferdigstilt høsten 2008.

Det vil fortsatt gjenstå utbedringsbehov av E6 mellom Alta og Storsandnes etter at vegen mellom Langnesbukta og Janselv er utbedret. Vegen sør for Janselv er smal og har dårlig geometrisk standard. Vegen sør for Kåfjorden, inn mot Alta, er rasutsatt.

Transportetatene og Avinor AS la 17. januar 2008 frem sitt forslag til Nasjonal transportplan for 2010-2019. Dette er en faglig tilrådning innenfor en beregnings teknisk ramme. Ved en økning av denne planramma med 20 prosent, prioriterer Statens vegvesen videre utbygging av E6 vest for Alta med sikte på fullføring i siste seksårsperiode.

Jeg vil presisere at etatenes planforslag er en del av prosessen fram mot stortingsmelding om Nasjonal transportplan 2010-2019. Planforslaget er nå sendt på en bred offentlig høring med høringsfrist ut april. Hvilke prioriteringer regjeringen vil foreslå for investeringer på stamvegnettet, vil bli presentert når stortingsmeldingen om Nasjonal transportplan for 2010-2019 legges frem for Stortinget desember 2008.

SPØRSMÅL NR. 642**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Arild Ellingsen****Besvart 25. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Sist uke hadde Drammens Tidende en sak om en person som ble domfelt for vold mot sin tidligere samboer mens deres felles barn var til stede. Vedkommende er tidligere domfelt for vold, også mot samme person. Siden statsråden tidligere har uttalt at vold i nære relasjoner skal straffes hardere og være straffeskjerpende, vil jeg spørre om følgende:

Med denne saken som eksempel, mener statsråden at slike saker straffes hardt nok, og hvis nei, hvilke konkrete tiltak bør iverksettes?»

BEGRUNNELSE:

Vold i nære relasjoner er noe Stortinget med jevne mellomrom diskuterer. Likeledes det faktum at slik vold, med barn til stede, skal være straffeskjerpende. Det nærmer seg tiden for behandling av den spesifikke delen av straffeloven hvor jeg forutsetter at slik vold blir gitt nødvendig fokus.

Selv om statsråden ikke kommenterer enkeltsaker, håper jeg på å få hans betraktninger rundt vold i nære relasjoner og dagens straffenivå og hvordan man skal sørge for at domstolene følger opp lovgivers føringer.

Svar:

Vold i nære relasjoner rammer hardt og har alvorlige følger for de som opplever den. Volden innebærer minst en tredelt krenkelse. For det første er både den fysiske og den psykiske volden som utøves ofte rå og brutal. For det andre innebærer den et tillitsbrudd, fordi den utøves av et menneske som en i utgangspunktet har et nært forhold til. Og for det tredje foregår den ofte på et sted der en skal føle seg trygg, i eget hjem. Desto større blir derfor overgrepet mot den som blir utsatt. Vold i nære relasjoner er alvorlig kriminalitet, kan gi store helseskader og er et brudd på grunnleggende menneskerettigheter.

For å styrke arbeidet mot vold i nære relasjoner la regjeringen frem en ny handlingsplan mot vold i nære relasjoner i desember 2007. Planen inneholder

50 tiltak og skal gjennomføres i perioden 2008 - 2011. Blant tiltakene vil jeg særlig nevne at vi for 2008, har på plass en ordning med heltidsansatte familievoldskoordinatorer i alle politidistrikt. I tillegg skal det i de største politidistriktene etableres egne team. Teammodellen skal være landsdekkende, i den forstand at distrikter uten egne team skal sikres kompetanseoverføring og bistand der det er behov for det. Det senker terskelen for å kontakte politiet og bidrar til flere anmeldelser.

I Soria Moria erklæringen har regjeringen varslet at vi vil arbeid for å få opp straffenivået for voldtekt, drap, grov vold og sedelighetsforbrytelser. Utmålingen av straff foretas av domstolen i den enkelte sak, etter en grundig vurdering av alle konkrete omstendigheter. Jeg kan naturlig nok ikke gå inn på straffutmålingen i den konkrete saken som representanten Ellingsen viser til. Jeg registrerer imidlertid at straffenivået er på vei oppover i saker som gjelder seksuelle overgrep og vold i nære relasjoner. I Rt. 2004 side 844, som gjaldt langvarig mishandling, fastsatte Høyesterett straffen til fengsel i to år og seks måneder, men det ble tatt noe hensyn til det lange tidsforløpet. Førstvoterende uttalte at en passende straff ville ha vært fengsel i to år og seks måneder.

1. januar 2006 trådte det "opprustede" straffebudet mot familievold i kraft (§ 219 i straffeloven). Denne paragrafen benyttes nå som hovedregel i saker om vold i nære relasjoner. I 2007 viser tall fra politiets straffesaksregister (STRASAK) at det ble registrert 948 anmeldelser av mishandling i familieforhold.

Da straffeloven § 219 ble endret, ble strafferammen forhøyet fra 2 til 3 års fengsel. Justisdepartementet arbeider for tiden med ny straffelov - spesiell del. I dette arbeidet inngår også en vurdering av utformingen av straffebudet mot vold i nære relasjoner.

Videre vil jeg som et ledd i oppfølgingen av handlingsplanen om vold i nære relasjoner sørge for å få utredet om det er behov for å styrke det strafferettslige vernet for barn som eksponeres for vold i familien.

SPØRSMÅL NR. 643**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Akhtar Chaudhry****Besvart 25. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Er pasienter som reiser med charterfly i Norge, eller til utlandet, gitt dispensasjon fra alminnelig sikkerhetskontroll, hva er eventuelt begrunnelsen og blir alle om bord på disse flyene orientert om dette?»

BEGRUNNELSE:

TV Norge kunne forleden fortelle at pasienter, som, ifølge TV Norge, var friske nok til gå, slapp å gå gjennom den vanlige sikkerhetskontrollen på norske flyplasser. Vi må alle være enige om at alle bør gå gjennom sikkerhetskontrollen med mindre det gis en godt begrunnet dispensasjon som blir gjort kjent for alle om bord på samme fly. Siden det tydeligvis ikke er slik i Norge, vil jeg at statsråden svarer ovennevnte spørsmål.

Svar:

Kort tid etter 11. september 2001 satte EU i gang et arbeid med å bedre sikkerheten innen luftfarten. Det ble blant annet vedtatt flere forordninger om fastsettelse av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Disse forordningene er gjennomført i norsk rett.

Regelverket gjelder i utgangspunktet for alle lufthavner som er åpne for kommersiell lufttransport. Kommersiell flyging er i dette regelverket definert som regelbundet eller ikke regelbundet flyging eller

flygeaktivitet som mot vederlag tilbys allmennheten eller private grupper på leiebasis. Vanlig chartertrafikk som er åpen for allmennheten, såkalt "public charter", vil være omfattet av regelverket.

Det er imidlertid gjort visse unntak i regelverket blant annet for "allmennflyging", som er trafikk som ikke tilbys til eller er tilgjengelig for allmennheten. Man kan ikke kjøpe vanlig billett til disse flygingene. Regelverket stiller allikevel visse krav ved slike flyginger, blant annet skal passasjerer på allmennflyginger ikke blandes med passasjerer på kommersielle flyginger. Videre skal luftfartøy som benyttes til allmennflyging ikke parkeres i umiddelbar nærhet til luftfartøy som benyttes til kommersiell flyging.

Helse Sunnmøre HF har startet opp med et eget helsefly mellom Ålesund lufthavn, Vigra og Trondheim lufthavn, Værnes. Luftfartstilsynet har opplyst at denne transporten er definert som såkalt allmennflyging. Disse flygingene er derfor ikke omfattet av hovedreglene i regelverket om bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Helse Sunnmøre HF har opplyst til Luftfartstilsynet at pasientene som reiser med disse flyene ikke har gått igjennom sikkerhetskontrollen, og dette har vært opplyst i reiseinformasjonen.

Jeg har videre fått opplyst fra Luftfartstilsynet at når det gjelder denne pasienttransporten har lufthavnoperatøren i samråd med involverte parter nå innført full sikkerhetskontroll for alle reisende.

SPØRSMÅL NR. 644**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Kenneth Svendsen****Besvart 25. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«I NAV sin ferske rapport om fastlegeordningen i Norge kommer Nordland særdeles dårlig ut, ved at 13 278 nordlendinger står uten fastlege. Dette underminerer hele fastlegeordningen. Fylkeslegen i Nordland påpeker to årsaksforhold, og det er; vanskelig å rekruttere leger til distriktskommuner, og at allmennlegetjenesten taper overfor sykehusene.

Mitt spørsmål blir da, hvilke tiltak har statsråden tenkt å igangsette slik at alle nordlendingene som ønsker det, får en fastlege?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge en statistikk fra NAV viser det seg at Nordland er det fylket som gir sine innbyggere dårligst tilbud når det gjelder fastlege. 13 278 nordlen-

dinger har ikke fastlege. På andre plass på den lista kommer Nord-Trøndelag med 4 704, tett fulgt av Troms med 4 262 og Hedemark med 4 284. Fylkeslegen i Nordland, Henning Aanes sier til Avisa Nordland i Bodø at han har to forklaringer på mangelen i Nordland. Den ene er at rekrutteringen av leger til distriktskommunene er vanskelig, og det andre er at rekrutteringen til allmennlegetjenesten er vanskelig i forhold til sykehusene.

Pasientombudet i Nordland Bjørn Tønsager er bekymret for pasientenes situasjonen i Nordland, og peker på en av svakhetene med fastlegeordningen, nemlig at en stor del av befolkningen ikke ønsker å ha en fastlege siden det er så mange utskiftninger og nye ansikter å forholde seg til for pasienten.

Svar:

Jeg vil først få minne om at små- og utkantkommuner siden første halvdel av 1990-tallet har slitt med rekruttering til allmennlegetjenesten. De rekrutteringsproblemene vi ser kan ikke tilskrives fastlegeordningen. Utskiftningen av leger i distriktskommuner som representanten refererer til, ville vi høyst sannsynlig stått overfor selv om vi ikke hadde hatt en fastlegeordning. Da fastlegeordningen ble innført i 2001, var det forholdsmessig flere personer i kommuner med ustabil legedekning som ikke ønsket en fastlegeordning. Data viser likevel at en stor andel av disse innbyggerne faktisk har fått en fast lege etter innføringen av fastlegeordningen.

Jeg er klar over at Nordland er blant de fylkene som har hatt størst utfordringer helt fra fastlegeordningen ble innført. Blant ni kommuner som hadde suspensjon fra fastlegeordningen da den ble innført, var seks i Nordland (Bø, Fauske, Tysfjord, Gildeskål, Hamarøy og Leirfjord). De fleste av disse kommunene fikk fastlegeordning i løpet av

1-2 år, men i Gildeskål ble suspensjonen først opphevet i juni 2004.

Statistikken fra NAV viser at både Nordland og Nord-Trøndelag har hatt en svak positiv utvikling i perioden 2001-2007; både når det gjelder omfanget av ubesatte fastlegehemler og omfanget av innbyggere på lister uten fast lege.

For meg er det viktig å få fram at selv om Nordland har en vanskelig legesituasjon, så er ikke Nordland alene om dette. Andelen lister uten lege var ved utgangen av fjerde kvartal 2007 størst i Finnmark med 9,3 pst, dernest i Nordland med 8,4 pst og i Nord-Trøndelag med 5,4 pst. Ser vi på antallet innbyggere som står på en liste uten lege er det, som representanten påpeker, Nordland som har flest innbyggere på en slik liste med 13 278. Deretter kommer Nord-Trøndelag med 4 704, Hedemark med 4 284, Troms med 4 262 og Finnmark med 4 211.

Selv om antallet innbyggere på lister uten lege er

høyst i Nordland, er andelen av innbyggere som står på en slik liste ikke så forskjellig fra for eksempel Finnmark. I Nordland står 5,5 pst av 235 036 innbyggere som deltar i fastlegeordningen på en slik liste, mens dette gjelder 5,8 pst av 72 274 innbyggere i Finnmark.

Jeg vil dessuten understreke at det at innbyggere står på en liste uten en fast lege ikke betyr at innbyggerne ikke har en allmennlege å forholde seg til. De fleste listene uten fast lege er betjent av vikar. Nærmere 95 pst av befolkningen i Nordland har en fastlege, og allmennlegesituasjonen i de øvrige fylkene vurderes av fylkeslegen generelt som forsvarlig.

Jeg er klar over at veksten i antallet sykehusleger de siste årene kan ha skapt ekstra utfordringer når det gjelder rekrutteringen til allmennlegetjenesten, og da spesielt i distriktene. Ved tildeling av nye legestillinger for 2009 blir det derfor viktig å bidra til en mer balansert fordeling av stillinger. Det er for øvrig kommunene som har ansvar for allmennlegetjenesten, og mange kommuner som tidligere hadde ustabil legedekning, har fått til en stabil bemanning med fastleger.

Mitt utgangspunkt for vurdering av tiltak som kan bedre situasjonen, er at jeg må vurdere alle områder i landet som har problemer med å rekruttere leger til distriktene.

Regjeringen gir fra 2008 tilskudd til etablering av interkommunale legevaktsamarbeid (IKL) med stasjonær legevaktsentral. Dette gjøres for å stimulere flere kommuner til å etablere slike samarbeid. Undersøkelser kan tyde på at vaktbelastningen er én av de faktorer som har størst betydning for rekruttering til allmennlegetjenesten. Interkommunalt samarbeid om større legevaktdistrikter kan være et viktig tiltak for å lette vaktbelastningen for legene, særlig i mindre kommuner. Dette kan bidra til å bedre rekruttering og stabilitet i legetjenesten i kommunene. IKL-samarbeid gir i tillegg en kvalitetsheving i tjenesten og bedre tilgjengelighet til legevakt. På landsbasis var det per januar 2007 etablert 36 slike IKL-samarbeid som omfattet 163 kommuner. Så vidt jeg er kjent med, har Nordland fylke i dag tre slike samarbeid.

Det er i tillegg igangsatt flere utredningsarbeid i Sosial- og helsedirektoratet som skal gjennomgå forskjellige deler av allmennlegetjenesten, herunder fastlegeordningen. Ett av arbeidene, som skjer i samarbeid med KS og Legeforeningen, vil spesielt vurdere tiltak for å bedre rekrutteringen til fastlegeordningen. Jeg forventer en rapport fra dette arbeidet sommeren 2008. Denne rapporten og annen dokumentasjon vil ligge til grunn for min vurdering av aktuelle tiltak som skal bedre stabiliteten i allmennlegetjenesten.

Det har gjennom flere år vært gitt tilskudd til ulike stimulerings tiltak for å bedre rekrutteringen til og

stabiliteten i allmennlegetjenesten i distriktene. Denne regjeringen gir blant annet støtte til en ordning i Sogn og Fjordane og Finnmark med forfordeling av turnusplasser. Jeg vil også vurdere om andre tiltak knyttet til turnustjenesten kan være aktuelt med tanke på bedring av rekrutteringen til allmennlegetjenesten.

Jeg vil avslutningsvis gjøre oppmerksom på at vi har fått opprettet flere nye turnusplasser for norske kandidater som studerer medisin i utlandet. Som en følge av dette forventes det en økning i tilgangen på nyutdannede leger fra februar 2009.

SPØRSMÅL NR. 645

Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Christian Tybring-Gjedde

Besvart 18. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Jeg viser til brev av 11. januar 2008 fra Finansdepartementet oversendt til Stortingets presidentskap, med kopi til finanskomiteen, hvor det opplyses om at Finansdepartementets varslede stortingsproposisjon om skatteavtale mellom Norge og USA er utsatt på ubestemt tid.

Kan jeg be om å få opplyst hva konkret denne utsettelsen skyldes, hvorvidt forsinkelsen skyldes saklig/faglig uenighet mellom landene (og i så fall hva), og på hvilket tidspunkt proposisjonen vil være ferdig utarbeidet og kan sendes Stortinget?»

Svar:

USA har bedt om å gjenoppta forhandlingene. Av hensyn til det videre forhandlingsarbeidet finner jeg det ikke hensiktsmessig å gå inn på hvilke forhold USA nå ønsker å vurdere på nytt og hva som er bakgrunnen for dette.

På det nåværende tidspunkt er det usikkert når det vil kunne foreligge et ferdigforhandlet utkast til ny dobbeltbeskatningsavtale som er klart for undertegning.

SPØRSMÅL NR. 646

Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund

Besvart 25. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Vil Regjeringen i revidert nasjonalbudsjett orientere om underreguleringen av satsene til attførings- og vekstbedriftene i 2008 har medført reduksjoner i antall tiltaksplasser som tilbys fra disse bedriftene, i forhold til det som lå til grunn for Regjeringens opprinnelige budsjettforslag, eventuelt en vridning av tilbud fra "dyre" til "billige" tiltakstyper sammenlagt med de opprinnelige budsjettforutsetningene?»

BEGRUNNELSE:

Både i Stortingets ordinære spørretime 6. februar og i svar på skriftlig spørsmål nr. 573 har arbeids- og inkluderingsministeren gitt følgende forklaring på hvorfor Regjeringen har bestemt å underregulere satsene til attførings- og vekstbedriftene fra 2007 til 2008 med 3,1 prosentpoeng i forhold til statsbudsjettets eget anslag på pris- og lønnsutviklingen:

"Bevilgningen til arbeidsmarkedstiltak har økt med 1,1 prosent fra 2007 til 2008. I tillegg til vekst i prisene, har jeg lagt opp til at økningen i bevilgningen

skal gi rom for flere tiltaksplasser enn i 2007. Det innebærer at prisene i gjennomsnitt må øke med mindre enn 1,1 prosent."

Bevilgningen til arbeidsmarkedstiltak ble vedtatt etter forslag fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet i St.prp. nr. 1 (2007-2008), hvor følgende begrunnelse er gitt for bevilgningsforslaget:

"Bevilgningen under post 76 gir på visse forutsetninger om kostnader og tiltakssammensetning rom for å be Arbeids- og velferdsetaten gjennomføre et tiltaksnivå på om lag 40 000 tiltaksplasser i 2008".

I tillegg opplyser proposisjonen om den antatte fordelingen av tiltaksplasser mellom såkalte ordinære og yrkeshemmede arbeidssøkere.

Det fremkommer ikke i departementets budsjettproposisjon at målet om 28 200 tiltaksplasser i gjennomsnitt forutsatte en underregulering av satsene i 2008. Dette er heller ikke presentert som noe budsjetttiltak i proposisjonen, på tross av at budsjetttrammene i utgangspunktet blir automatisk prisjustert fra et år til neste i løpet av regjeringens ordinære budsjettprosess.

I Budsjett-innst. S. nr. 15 (2007-2008) uttaler en enstemmig komité følgende i tilknytning til kap. 634 arbeidsmarkedstiltak, post 76 Tiltak for arbeidssøkere:

"Komiteen forutsetter at Regjeringen i fremtidige budsjettdokumenter gir informasjon om planlagt sammensetning av tiltaksporteføljen og kostnadsforskjeller mellom ulike hovedgrupper av tiltak som gir minst like bra grunnlag som tidligere i forhold til både å kunne kommentere prioriteringene og eventuelt foreslå en annen innretning."

Komiteen uttalte også:

"Rapporter fra mange tiltaksarrangører tyder på at mer langvarige og kostbare tiltak, rettet mot personer med sammensatte behov, blir redusert i omfang. Komiteen vil advare mot en utvikling der pris på tiltak får for stor vekt i tiltakssammensetningen i forhold til kvalitet og individuell behovsvurdering."

Svar:

I mitt svar på skriftlig spørsmål nr. 573 av 4. februar 2008 informerte jeg om at bevilgningen under

arbeidsmarkedstiltakene gir rom for et tiltaksnivå på om lag 40 000 plasser i gjennomsnitt i 2008. Av disse skal om lag 28 200 plasser sikre at yrkeshemmede arbeidssøkere får rask og tilpasset bistand. Videre skal tiltaksnivået sikre om lag 11 800 plasser til ordinære arbeidssøkere med behov for nødvendig og hensiktsmessig bistand.

Regjeringen er opptatt av å tilpasse tiltak til arbeidssøkere med særlig store og sammensatte bistandsbehov, og blant annet har antall plasser i varig tilrettelagt arbeid økt. Arbeids- og velferdsdirektoratet er bedt om å fortsette arbeidet med å opprette flere tiltaksplasser, for eksempel varige tilrettelagte arbeidsplasser, for å inkludere personer som ellers kan falle utenfor det ordinære arbeidslivet. Over 80 prosent av tiltaksmidlene som bevilges til personer med redusert arbeidsevne går til arbeidsmarkedstiltak innenfor attførings- og vekstbedriftene. Plantall for tiltaksgjennomføringen for 1. halvår 2008 som er utarbeidet av Arbeids- og velferdsdirektoratet, ligger høyere enn antall gjennomførte tiltaksplasser i 1. halvår 2007.

Samtidig vil jeg understreke at Arbeids- og velferdsetaten skal ha frihet til å gjennomføre tiltak på bakgrunn av situasjonen på lokale arbeidsmarkeder og enkeltpersoner individuelle behov. De tiltak som etaten faktisk benytter kan derfor avvike fra den tiltakssammensetning som rent budsjetteknisk legges til grunn. Prisene på de enkelte tiltakene varierer også over tid. For noen tiltak er det faste tilskudd, mens prisene for andre tiltak forhandles fram med tiltaksarrangører og arbeidsgivere. De økonomiske rammene for å gjennomføre et gitt tiltaksnivå avhenger derfor både av anslag på tiltakenes sammensetning og anslag på prisene på de enkelte tiltakene. Dette tilsier at det vil kunne være noe avvik mellom budsjettet og gjennomført tiltakssammensetning og mellom budsjett og faktisk pris på tiltakene.

Jeg vil gjøre oppmerksom på at tiltaksgjennomføringen følges nøye. I forbindelse med arbeidet med Revidert nasjonalbudsjett foretar regjeringen en samlet vurdering av både budsjettet og den økonomiske politikken. Nivået på arbeidsmarkedstiltak vurderes også dersom situasjonen på arbeidsmarkedet tilsier det.

SPØRSMÅL NR. 647**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Tore Sanner****Besvart 20. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva er årsaken til kravet i kapitalforvaltningsforskriften § 2-4 om at underliggende aktiva derivater som benyttes for å effektivisere forvaltningen enten må være notert på et regulert marked, eller at derivater selv må være gjenstand for betydelig handel med betryggende kursfastsettelse på derivater, og kan statsråden samtidig redegjøre for Kredittilsynets vurdering av saken?»

BEGRUNNELSE:

Ny kapitalforvaltningsforskrift tillater som kjent at derivater benyttes til å dekke forsikringsmessige avsetninger. For derivater som benyttes for å redusere risikoen på identifiserte eiendeler oppstilles det ingen krav til derivatets beskaffenhet. Ny forskrift innebærer imidlertid en innstramming i forhold til derivater som benyttes for å effektivisere forvaltningen. Mens tidligere forskrift ble tolket slik at det var en forutsetning at underliggende for derivatet enten var notert på regulert marked eller gjenstand for betryggende handel og prising, kreves det i nåværende forskrift at underliggende må være notert, eller at derivatet må være gjenstand for betydelig handel og prising.

Dette kan synes som en liten justering, men den får store konsekvenser. Når en pensjonskasse eller et livforsikringsselskap ønsker å inngå derivater for å effektivisere porteføljeforvaltningen, er det fordi de kan oppnå en eksponering gjennom et derivat på en billigere og tryggere måte enn ved å investere direkte i de underliggende aktiva.

Svar:

Det følger av forskrift 17. desember 2007 om livsforsikringsselskapers og pensjonskassers kapitalforvaltning (kapitalforvaltningsforskriften) at derivater som brukes for å effektivisere kapitalforvaltningen, kan inngå i kollektivporteføljen i livsforsikringsselskapet eller pensjonskassen, jf § 2-4 første ledd. Nedenfor gir jeg en nærmere omtale av vilkårene for bruk av derivater i kollektivporteføljen.

Jeg gjør oppmerksom på at det i kapitalforvaltningsforskriften er skilt mellom derivater som benyttes for å redusere risikoen knyttet til eiendeler i kollektivporteføljen, og derivater som benyttes for å effektivisere forvaltningen på andre måter. For investeringer i derivater til sikringsformål (reduere risikoen), stilles det i forskriften helt generelle krav, bl.a. om at selskapet skal ha tilstrekkelig kunnskap om de derivater som anvendes. I høringsnotatet og for-

skriftsutkastet, som Kredittilsynet utarbeidet, var det foreslått like vilkår for derivater som benyttes til sikring og derivater som benyttes til annet formål. De vilkår som gjennomgås under, gjelder utelukkende for derivater som benyttes til annet formål enn å sikre eiendeler i kollektivporteføljen.

Representanten Sanner ber i sitt spørsmål om Kredittilsynets vurdering av saken. Kredittilsynet har utarbeidet høringsnotat og utkast til forskrift. Forskriftsutkastet inneholdt forslag til vilkår om at derivatets underliggende enten skulle være notert på børs, eller at det på annen måte skulle foreligge en betydelig handel med betryggende kursfastsettelse. I høringsnotatet (som vi mottok fra Kredittilsynet) er de foreslåtte krav ikke utdypende drøftet.

Verken av forskriftsutkast eller høringsnotat, som begge var utarbeidet av Kredittilsynet, framgikk det om det foreslåtte krav om "betydelig handel med betryggende kursfastsettelse" var rettet mot derivatet eller derivatets underliggende. Det er imidlertid nærliggende å anta at hensikten har vært å angi et krav til derivatets underliggende, slik at de alternative kravene i forskriftsutkastet begge gjaldt omsetteligheten av derivatets underliggende, slik representanten Sanner også legger til grunn i sitt spørsmål.

Departementet la til grunn at det burde komme klart fram av forskriften om kravet gjaldt derivatet eller til derivatets underliggende. Departementet vurderte det videre slik at dersom det foregikk en betydelig handel, med betryggende kursfastsettelse på derivatet, burde dette være å anse som et tilstrekkelig vilkår for at forsikringsselskapet skulle kunne handle med derivatet, forutsatt selvfølgelig at forskriftens øvrige krav, bl.a. om at selskapet har tilstrekkelig kunnskap om de derivater som anvendes, er ivaretatt.

Når det gjelder krav til underliggende, har departementet erstattet foreslåtte krav om hhv børsnotering eller "en betydelig handel med betryggende kursfastsettelse" med ett krav, som er at underliggende skal være notert på et regulert marked. Det gjøres oppmerksom på at "børs" er innbefattet i begrepet "regulert marked".

Vilkåret, som Kredittilsynet foreslo, om at derivatets underliggende skal være gjenstand for "betydelig handel med betryggende kursfastsettelse", er ikke tatt med i forskriften som ble fastsatt av departementet. Dette skyldes både at vilkåret kan stille selskapet overfor vanskelige konkrete vurderinger, og at kravet i mange tilfeller vil være ivaretatt gjennom det enklere operasjonaliserbare vilkåret om at derivatets underliggende skal være notert på et regulert marked.

SPØRSMÅL NR. 648**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen****Besvart 20. februar 2008 av kultur- og kirkeminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Vil statsråden ta initiativ for å sikre forbrukervennlig digital distribusjon av musikk og andre åndsverk?»

BEGRUNNELSE:

Forbrukerombudet har i lang tid stått i bresjen for forbrukernes rettigheter ved kjøp av åndsverk som distribueres digitalt. Så sent som for en uke siden møttes det norske Forbrukerombudet, sammen med forbrukerorganisasjoner fra Finland, Tyskland og Frankrike iTunes i Berlin, for å diskutere hvordan man kan få et mer forbrukervennlig musikkmarked på Internett.

For forbrukerne er det viktig at digitalt distribuert musikk og andre åndsverk (f.eks. programvare, Film og TV-programmer) ikke ilegges tekniske eller forretningsmessige begrensninger som går utover en rimelig beskyttelse av opphavsrettighetene. Blant annet har det de senere år vært sterk strid om "innlåsing" av forbrukere til å benytte kjøpt åndsverk kun på utstyr og med programvare fra enkelte produsenter.

For å unngå slik "innlåsing" er det viktig at det er full interoperabilitet og åpne løsninger som sikrer forbrukerne er velfungerende og rettferdig marked.

For musikk dreier det seg om å etablere distribusjon av DRM-frie filer, eller DRM-løsninger som er universelle. Heldigvis har stadig flere musikkelskap og distributører valgt åpne løsninger.

Håpet er at dette skal spre seg til digital distribusjon også av andre åndsverk, for å sikre en god og rimelig balanse mellom forbrukerrettigheter og opphavsrettigheter.

For å få åpne og interoperable løsninger på plass er det viktig at offentlige myndigheter, slik som Kulturdepartementet, både støtter opp om og tar initiativ i likhet med hva Forbrukerombudet har gjort.

Svar:

Åndsverkloven skal som kjent ivareta en balanse mellom ulike hensyn. Både rettighetshavernes interesse i å ha kontroll med produksjonen sin og samfunnets interesse i å ha tilgang til denne, må ivaretas. For meg som kultur- og kirkeminister er det viktig at disse hensynene er balansert på en best mulig måte.

I 2005 ble det innført regler som verner såkalte DRM-systemer, og mange fryktet at balansen med dette skulle forrykkes. Først og fremst skyldtes nok frykten at systemene som var i bruk ikke alltid fungerte like godt. De klarte i liten grad å demme opp for piratvirksomhet, men kunne vanskeliggjøre tilgangen for den lovlydige forbruker.

Jeg konstaterer med glede at flere og flere tar konsekvensen av dette. Det tilbys stadig mer innhold uten DRM som ikke fungerer etter hensikten. I dag har vi tilgang til over 6 millioner musikkspor i mer enn 500 nettbutikker, og de fleste vil nok kunne finne sine favoritter lovlig tilgjengelig uten DRM.

Forbrukerombudet har her gjort en betydelig innsats i sin dialog med iTunes, og jeg tror at dialog og bruk av forbrukermakt også representerer veien videre. Rettighets-haverne er avhengig av et publikum som etterspør innholdet deres, og tjenester som låser brukeren til en bestemt plattform har i så måte et forbedringspotensial. At lovlige tjenester oppleves som attraktive, er ikke minst viktig i kampen mot ulovlig fildeling. Mangel på interoperabilitet omtales også av bransjen selv (i IFPI's Digital Music Report 2008) som et hinder for progresjon på det digitale musikk-markedet.

Imidlertid er det rettighetshaverne som må få velge hvordan innholdet skal gjøres tilgjengelig, ikke andre. Om publikum ikke er fornøyd med det som tilbys, vil rettighetshaverne få merke det - enten det gjelder musikk eller annet innhold.

Jeg vil følge den videre utvikling nøye. Blant annet har EU-kommisjonen nylig fremlagt en melding om kreativt innhold på nett. Spørsmål i relasjon til dette inngår også i det pågående arbeidet med å revidere åndsverkloven.

SPØRSMÅL NR. 649**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Svein Flåtten****Besvart 20. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva er årsaken til at maksimal investering i ett enkelt fond som ikke lovlig kan markedsføres i Norge bare kan utgjøre 1 pst. av de forsikringsmessige avsetningene, og hva er Kredittilsynets vurdering av en slik regel?»

BEGRUNNELSE:

Det er fastsatt en særlig grense for enkeltrisiko for fond som ikke lovlig markedsføres i Norge på 1 pst. av de forsikringsmessige avsetningene. Jeg antar at begrunnelsen er at det har vært episoder hvor fond har hatt en investeringsstrategi som har vært vanskelig tilgjengelig for andelseierne, slik at det er vanskelig å vurdere risikoen ved investeringen.

Med "fond" menes formuesmasser som har visse særlige karakteristika. Det viktigste karakteristika som skiller fond fra eksemplevis ulike former for investeringsselskaper, som KS og AS, er at et fond er åpen for innløsning og nytegning. Kapitalen i fondet er dermed variabel - den varierer både med verdien av de aktiva fondet investerer i og med kapital som tilføres eller utbetales i forbindelse med tegning og innløsning. For andre selskapsformer, som eksempelvis kommandittselskaper og aksjeselskaper, vil en realisasjon av investeringen betinge at det foreligger en villig kjøper. Eierne har dermed ingen ubetinget rett til å innløse mot denne type selskaper.

Når det gjelder iboende risiko ved plasseringen er det ikke organiseringen, men de underliggende plasseringene som foretaes som er avgjørende. En investering i et aksjeselskap kan således både være mer og

mindre risikofylt enn investering i et fond. Tilsvarende gjelder investering i andre selskapsformer. Investering i fond, som presumptivt er mer likvide enn andre investeringer, og som risikomessig er helt sammenlignbart med andre former for investeringsfelleskap, er underlagt en maksimal grense for enkeltinvestering på 1 pst., mens andre selskapsformer følger den alminnelige hovedregel på 4 pst.

Svar:

I forskrift 17. desember 2007 om livsforsikrings-selskapers og pensjonsforetaks kapitalforvaltning (kapitalforvaltningsforskriften) § 3-3 er det fastsatt nærmere kvantitative grenser for hvor stor andel av de forsikringsmessige avsetninger i kollektivporteføljen som kan være knyttet opp mot én enkelt risiko.

Den generelle regelen er at selskapet ikke kan ha eiendeler utstedt av én enkelt utsteder som utgjør mer enn 4 prosent av de forsikringsmessige avsetninger. For enkelte plasseringer er det adgang til å ha plasseringer som utgjør en større andel, for andre en lavere.

For non-UCITS fond som ikke er tillatt markedsført i Norge, fastsatte departementet i forskriften en grense på 1 prosent per enkeltinvestering. Grensen er den samme som foreslått i høringsnotatet. Kredittilsynet skrev i høringsnotatet at det i praksis vil kunne være vanskelig å overvåke posisjonen i slike fond. På bakgrunn av denne potensielle mangelen på innsyn og risikoen dette medfører, foreslo Kredittilsynet at det for non-UCITS fond bør være en begrensning på 1 prosent pr enkeltinvestering.

SPØRSMÅL NR. 650**Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen****Besvart 19. februar 2008 av barne- og likestillingsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Hvor langt har departementet kommet i arbeidet med å utrede lovforslag om delt omsorg som hovedregel i barnefordeling ved skilsmisse, og deler den nye statsråden sin forgjengers positive syn på delt omsorg?»

BEGRUNNELSE:

Så langt tilbake som i Aftenposten 22. desember 2005 varslet daværende barne- og likestillingsminister Karita Bekkemellem at det ble jobbet med endringer i barneloven. Endringene tok sikte på å innføre delt omsorg som hovedregel i barnefordelingssaker.

Den daværende statsråden uttalte:

"Jeg har tidligere gått inn for delt samvær som hovedregel, og jeg har ikke endret syn. Vi har fått en ny pappagenerasjon som står på for barna sine."

Over to år senere har Stortinget enda ikke mottatt noen sak om delt omsorg.

Svar:

Regjeringen oppnevnte i januar 2007 et offentlig utvalg som skal vurdere endringer i barnelovens bestemmelser om foreldreansvar, fast bosted og samvær. I mandatet heter det blant annet: "Hovedmålsettingen med gjennomgangen er å vurdere endringer av barneloven i et perspektiv der begge foreldre ansees å være like viktige for barnet og der en søker å støtte

opp under en samfunnsutvikling der begge foreldres tid, ansvar, omsorg og medbestemmelse over vesentlige sider ved barnets liv står sentralt." Videre heter det at: "Utvalget skal i sin gjennomgang drøfte og komme med eventuelle lovforslag i forhold til problemstillinger som felles foreldreansvar uavhengig av om foreldrene har bodd sammen eller ikke, delt bosted og normering av samværets omfang. Utvalget skal også vurdere om det bør gjøres endringer i forhold til hvilken beslutningsmyndighet som skal ligge til det å inneha foreldreansvar, ev. enkeltbeføyelser inn under foreldreansvars- og bostedsmyndigheten."

Barnelovutvalget skal levere sin utredning innen 1. mai 2008. Regjeringen vil etter dette ta stilling til hvordan utvalgets arbeid skal følges opp.

SPØRSMÅL NR. 651

Innlevert 12. februar 2008 av stortingsrepresentant Åge Starheim

Besvart 15. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I Soria Moria-erklæringa står det m.a.: "Riksveiferjene er å regne som en del av vegnettet, og utgiftene for de som benytter disse bør reduseres. Regjeringen vil bedre rabattordningene og utrede om enkelte strekninger kan gjøres gratis."

Kva har statsråden sett i gang av arbeid for å utrede om enkelte ferjestrekningar i landet kan verte gratis?»

GRUNNGJEVING:

Den 5. juni 2007 handsama Stortinget eit representantforslag frå stortingsrepresentantane Bård Hoksrud, Harald T. Nesvik, Kenneth Svendsen og Arne Sortevik om å igongsetje prøveprosjekt med gratis riksvegferjer på ein strekning i fylka Hordaland, Sogn og Fjordane, Møre og Romsdal og Nordland.

I innlegg frå Arne Sortevik vart det vist til m.a. det som står i Soria Moria-erklæringa om at Regjeringa ønskjer å utrede om enkelte ferjestrekningar kan gjerast gratis.

I samandraget til Innst. S. nr. 216 (2006-2007) står det m.a.:

"Flertallet viser til at statsråden vil komme tilbake til spørsmålet om gratis ferje i budsjettproposisjonen

for 2008, og at dette etter hennes mening er det tidligste realistiske tidspunktet for en eventuell forsvarlig avklaring av budsjettmessige og andre forhold rundt forsøk med gratis ferje."

I St.prp.nr. 1 (2007-2008) står det m.a.:

"Med bakgrunn i bl.a. de kostnadsmessige aspektene, har regjeringen fortsatt spørsmålet om ev. gratisferjer til vurdering. Samferdselsdepartementet vil komme tilbake til saken når den er nærmere avklart."

Med bakgrunn i ovanstående er det interessant å få avklart kva statsråden har igongsett av arbeid og kva som er status på arbeidet med å utrede spørsmålet om gratis ferjer.

Svar:

Spørsmålet om gratis ferje er på oppdrag frå Samferdselsdepartementet utgreidd av Møreforskning Molde AS. I utgreiinga blir det drøfta åtte ulike modellar med gratis ferje. Modellane varierer frå gratis ferje på alle samband til gratis ferje på dei minst trafikkerte og lengste sambanda. Eg vil difor innleingsvis slå fast at vi har greidd ut spørsmålet om gratis ferje slik vi sa i Soria Moria-erklæringa.

I utgreiinga frå Møreforskning Molde blei det rådd til å gjere forsøk med gratis ferje, for å vinne erfaringar. Mellom anna på bakgrunn av dette blei det

i Dok. nr. 8:54 (2006-2007) foreslått å gå i gang med forsøk med gratis ferje på fem konkrete samband. Eg peikte då på at det ville føre til at ein ville gå i gang med forsøk før det var teke stilling til kostnadene knytta til dette. Eg peikte og på at ein måtte velje ut dei sambanda som kunne gje best erfaringsgrunnlag i høve til dei ressursane som blir sette inn, og at det måtte utarbeidast eit opplegg for gjennomføring og evaluering av forsøka. Det var med bakgrunn i dette at eg uttalte at budsjettproposisjonen for 2008 ville vere det tidligaste tidspunktet for å avklare budsjettmessige og andre forhold rundt forsøk med gratis ferje.

Ut frå ei samla vurdering av saka, mellom anna

av dei budsjettmessige forholda, fann eg det ikkje riktig å gå i gang med forsøk med gratis ferje i 2008. Eg kan elles stadfeste at vi framleis har spørsmålet om forsøk med gratis ferje til vurdering. Eg vil likevel peike på at prioritering av denne saka, på lik linje med andre saker, må sjåast i samanheng med kva rammer som er til rådvelde.

Eg finn og grunn til å minna om at Regjeringa auka rabattsatsen på sonekort og verdikort frå 40 til 45% frå 1. mai 2006. Det er og vedteke å auka rabattsatsen på nytt, denne gongen frå 45 til 50% frå 1. mai i år. Samla kostnadsreduksjon for denne brukargruppa er overslagsvis venta å verta i underkant av 90 mill. kr på årsbasis.

SPØRSMÅL NR. 652

Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 25. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Jeg har fått opplysninger som kan tyde på at Osterøy Bruselskap AS vil søke om økning av bompengetakstene i forbindelse med bygging av rv 567 Hauge-Lonevåg, jf. St.prp. nr. 89 (2006-2007) og Innst. S. nr. 22 (2006-2007). I proposisjonen heter det på side 4: "Det er ikke lagt opp til justeringer/endringer av takstene ved utvidelsen av bompengeprojektet med prosjektet Hauge-Lonevåg."

Kan statsråden bekrefte at bompengesatsene på Osterøybrua ikke vil bli tillatt forhøyet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til at en hovedbegrunnelse ved utvidelse av bompengeprojektet Osterøybrua med ytterligere en vegparsell er større trafikkvekst og lavere rentenivå enn det som var lagt til grunn ved finansieringen av hovedprosjektet Osterøybrua.

Dersom bompengesatsene nå vurderes forhøyet pga. dette nye vegprosjektet synes en slik økning å være i strid med forutsetningene for behandling og vedtak knyttet til St.prp. nr. 89 (2006-2007).

Jeg vil i tillegg peke på at Osterøy Bruselskap AS er et av de bruselskap som får kritikk i forbindelse med Statens vegvesens kontroll med bomselskapenes regnskaper for 2006, ifølge opplysninger i Aftenposten 12.2.2008.

Svar:

Det er forventet at Osterøy Bruselskap AS i løpet av kort tid vil søke om å få øke takstene i bomstasjonen på Osterøybrua. Årsaken til takstøkningen har ikke sin begrunnelse i byggingen av rv 567 Hauge - Lonevåg, men i omleggingen av takstsystemet som ble gjennomført i juni 2007.

Vegdirektoratet godkjente 4. august 2006 en søknad fra Osterøy Bruselskap AS om å gå over fra manuell innkreving til en automatisk bomstasjon med bruk av AutoPASS. Bakgrunnen for omleggingen var å gjøre innkrevingen mer kostnadseffektiv. Som en del av overgangen til en automatisk stasjon ble takstsystemet endret slik at passasjerer, buss i rute og motorsykler ble fritatt for betaling av bompenger, i henhold til hovedregelen i takstretningslinjene for bompengeprojekter. I tillegg ble takstgruppen for de lengste kjøretøyene, kjøretøy over 12,4 meter, fjernet. Dette også i henhold til takstretningslinjene.

Slik takstsystemet ble bygd opp er hoveddelen av inntektsbortfallet belastet lette kjøretøy. Dette som følge av at det meste av bortfallet skyldes fritak for bompenger for passasjerer. Økningen i takstene for de to gjenværende takstklassene, lette (< 3500 kg) og tunge (> 3500 kg) kjøretøy, ble beregnet ut fra trafikkstatistikk fra brua, men det var likevel noe usikkerhet knyttet til om de nye takstene ville dekke opp for de tapte inntektene. Vegdirektoratet mente derfor det var en forutsetning at takstene ble gjennomgått og

tiltak vurdert, dersom det skulle vise seg at omleggingen av takstene skulle føre til lavere gjennomsnittstakst. Dette ble beskrevet i St.prp. nr. 89 (2006-2007).

Etter åtte måneders drift viser det seg at takstene er satt for lavt. De foreløpige regnskapstallene viser en nedgang i inntektene på, i størrelsesorden, 7-8 mill. kroner. Gjennomsnittlig inntekt gikk ned fra kr

46,- til kr 40,-. Årsaken til nedgangen er delvis at taksten ble satt for lavt og delvis at rabattbruken har økt. Takstøkningen det vil bli søkt om er dermed tiltak for å kompensere for inntektsbortfallet, og uavhengig av prosjektet Hauge-Lonevåg. Årsakene til at prosjektet Hauge-Lonevåg kan gjennomføres innenfor opprinnelig bompengeneinnkrevingsperiode er at trafikken er større og renten lavere enn forutsatt.

SPØRSMÅL NR. 653

Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud

Besvart 26. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«En rekke jernbanestrekninger i Norge er ikke elektrifisert, allikevel blir toget som helhet fremstilt som det mest miljøvennlige uten at det taes forbehold om de stedene som ikke er elektrifiserte. Jeg tillater meg derfor å stille følgende spørsmål.

Hva er drivstofforbruket på disse lokomotivene, og hva er de totale CO₂-utslippene fra disse, og hva er utslippet pr. personkilometer med dagens belegg, sammenlignet med biltrafikken og bussbasert kollektivtransport?»

Svar:

Generelt har både elektrifiserte og dieseldrevne tog den fordel at med stålhjul på stålskiner blir rullemotstanden vesentlig lavere enn for biler, busser og lastebiler med gummi hjul på asfaltveger. Dessuten øker luftmotstanden kun marginalt for hver vogn. Det betyr at jernbanetransporten som hovedregel er mer energieffektiv enn vegbaserte alternativer. Jo lengre og fullere togene er, jo større er energifordelen.

Både Jernbaneverket og NSB AS fører statistikk over energiforbruk. Ifølge NSBs miljøregnskap fra 2006 brukte selskapet 7,82 millioner liter diesel i persontransporten. CO₂-utslippet var totalt på 20 830 tonn. Nærmere informasjon om energiforbruk i tog-

fremføringen er ellers å finne i Jernbaneverkets miljørapport for 2006.

Statistisk sentralbyrås (SSB) statistikk for biltrafikk og bussbasert kollektivtransport er tilgjengelig på landsbasis, men ikke for de enkelte strekningene som trafikkeres av tog.

Ulempen med å bruke SSBs tall i denne sammenligningen er at tallene for veg inkluderer trafikk i både tett- og tynt befolkede områder, mens dieseltog hovedsakelig trafikkerer tynt befolkede områder. SSBs statistikk på dette området er for tiden under revisjon, og det regnes med at nye tall vil bli offentliggjort våren 2008. Nedenstående tabell er derfor hentet fra en SSB-rapport publisert i 2001 (Sigurd Holt-skog: "Direkte energiforbruk og utslipp til luft fra transport i Norge 1994 og 1998). Tallene viser CO₂-utslipp i kilo per personkm på landsbasis:

Personbil: 0,11

Buss: 0,06

Jernbane,diesel: 0,07

Jeg vil understreke at dette er aggregerte tall. Dersom det er få reisende med toget vil det i mange tilfeller isolert sett være mer miljøvennlig om man benytter buss eller egen bil.

SPØRSMÅL NR. 654**Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Per Sandberg****Besvart 21. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvor mye har staten tatt inn i CO₂-avgift fra bilistene/veitrafikken (bensin og diesel) hvert år siden avgiften ble introdusert, og hvilke klima-/miljøtiltak - om noen - er finansiert av denne avgiften?»

BEGRUNNELSE:

Det fremsettes stadig "krav" om at bilister må betale for sine utslipp av "klimagasser". Norske bilister betaler allerede i dag CO₂-avgift på bensin og diesel i tillegg til den øvrige skatte- og avgiftsbelastningen de utsettes for.

Svar:

CO₂-avgiften ble innført i 1991 og har til formål å bidra til kostnadseffektive reduksjoner av utslipp av klimagassen CO₂. Avgiften inngikk fra 1991 i stortingsvedtakene om avgift på bensin og avgift på mineralolje, men ble fra 1999 skilt ut i et eget avgiftsvedtak.

I statsregnskapet oppgis provenyet fra CO₂-avgiften på mineralske produkter samlet. Det er dermed ikke mulig med utgangspunkt i statsregnskapet å fordele inntektene fra CO₂-avgiften på de ulike mineralske produktene, herunder bensin og diesel. Basert på omsetningsstatistikk fra Norsk Petroleumsinstitutt og Statistisk sentralbyrå er det imidlertid mulig å anslå hva inntektene fra CO₂-avgiften på bensin og diesel har vært, jf. tabell 1. Diesel omfatter her både avgiftspliktig autodiesel og avgiftsfri autodiesel (anleggsdiesel). Samlet proveny fra CO₂-avgiften på bensin og diesel i perioden 1991 til 2007 kan, som det framgår av tabellen, anslås til om lag 45 mrd. kroner.

Tabell 1: Anslått proveny fra CO₂-avgiften på bilbensin og diesel. Mill. kroner.

	Bensin	Diesel	Sum
1991.....	1 408	391	1 798
1992.....	1 834	419	2 254
1993.....	1 831	619	2 450
1994.....	1 870	616	2 485
1995.....	1 868	673	2 541
1996.....	1 942	741	2 683

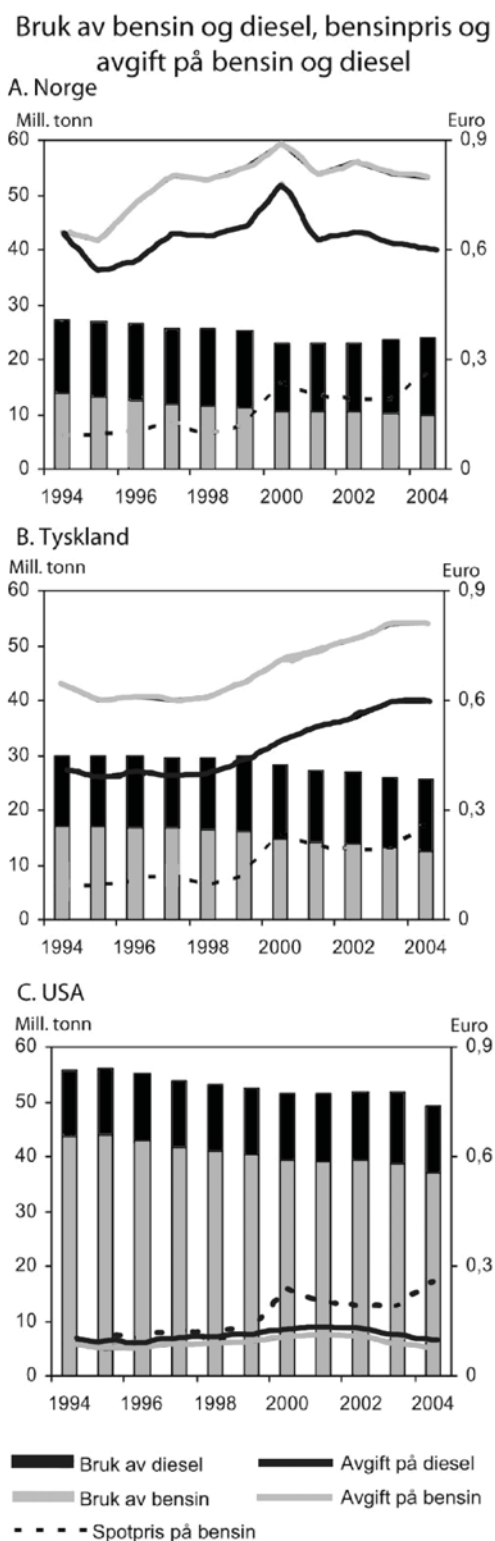
1997.....	1 956	772	2 727
1998.....	2 023	833	2 856
1999.....	2 076	886	2 962
2000.....	2 058	875	2 932
2001.....	1 635	967	2 602
2002.....	1 645	1 001	2 646
2003.....	1 672	1 061	2 733
2004.....	1 684	1 159	2 843
2005.....	1 668	1 267	2 935
2006.....	1 625	1 405	3 030
2007.....	1 560	1 595	3 155
Sum.....	30 355	15 280	45 635

Kilde: Norsk Petroleumsinstitutt, Statistisk sentralbyrå og Finansdepartementet.

I henhold til Stortingets vedtak om CO₂-avgift på mineralske produkter, betales avgiften til statskassen. Provenyet fra CO₂-avgiften er følgelig ikke øremerket bestemte poster på statsbudsjettets utgiftsside, men inntektene bidrar til en generell finansiering av statsbudsjettets utgiftsside, herunder klimatiltak og samferdselsformål. Det er i tillegg slik at innenfor en samlet økonomisk ramme, bør offentlige utgiftsformål prioriteres opp mot hverandre uavhengig av hvordan inntektene er skaffet.

Miljøavgifter er viktige virkemidler for å sette en pris på forurensende utslipp. Over tid vil prissignaler som reflekterer kostnadene ved slike utslipp for samfunnet endre produksjons- og forbruksmønstre, også der mulighetene for endringer på kort sikt kan være begrensede. Dette er bl.a. illustrert i figur 3.20 i St.meld. nr. 1 (2007-2008) Nasjonalbudsjettet 2008, som viser at bruken av drivstoff når det tas hensyn til økonomiens størrelse, er langt høyere i land med lavt avgiftsnivå (USA) enn i land med høyt avgiftsnivå (Norge og Tyskland). Dette indikerer at et høyt avgiftsnivå på drivstoff gir redusert forbruk og dermed lavere utslipp av CO₂. Jeg viser også til at omleggingen av engangsavgiften på motorvogner fra 1. januar 2007 har bidratt til at spesifisert CO₂-utslipp fra nye personbiler er redusert fra et gjennomsnitt på 173 g/km for perioden januar-oktober 2006, til nivåer rundt 160 g/km i 2007.

Figur 3.20 Bruk av bensin og diesel (målt i tonn oljekvivalenter pr. million BNP i US dollar), spotpris på bensin og avgifter på bensin og diesel (målt i euro pr. liter)

Kilde: OECD.

Det bevilges mer midler over statsbudsjettet til kollektivtransport og investeringer i vei og jernbane enn det vi får i inntekter fra CO₂-avgiften. Inntektene fra CO₂-avgiften på bensin og diesel kan anslås til i overkant av 26 mrd. kroner i perioden 2000-2008. I samme periode er det over statsbudsjettet bevilget i underkant av 65 mrd. kroner til kollektivtransport og investeringer i vei og jernbane. Av dette er drøyt 26 mrd. kroner blitt bevilget under sittende regjering i årene 2006-2008. Investeringer i toglinjer og tilskudd til kollektivtransport er viktige klima- og miljøtiltak innen samferdselssektoren. På disse to postene er det for perioden 2000-2008 brukt i overkant av 16 mrd. kroner, hvorav i underkant av 7 mrd. under sittende regjering. Sammenlignet med 2005, tilsvarer dette en vekst i tilskuddet til kollektivtrafikken og i investeringene til jernbane, vei og på hhv. 30, 52 og 8 pst. Samlet utgjør dette en vekst i klima- og miljøtiltak over Samferdselsdepartementets budsjett på 49 pst. I tillegg kommer bevilgninger fra kommuner og fylkeskommuner til kollektivtransport.

I Soria Moria-erklæringen står det at "Regjeringen vil gjennomgå skatte- og avgiftssystemet med sikte på å foreta endringer, for å fremme miljøvennlig atferd. Dette skal skje innenfor en provenynøytral ramme." I St.meld. nr. 34 (2006-2007) Norsk klimapolitikk er det presisert at "Regjeringen vil holde skattenivået fra 2004, men øke miljø- og klimaavgifter mot tilsvarende reduksjoner av andre skatter og avgifter." Regjeringen har i statsbudsjettene for 2007 og 2008 foreslått en netto økning i miljø- og energiavgiftene på om lag 1 mrd. kroner. Regjeringen har i samme periode foreslått betydelige lettelser i inntektsskatten for personer gjennom bl.a. økte satser i minstefradraget for lønnsinntekt og pensjonsinntekt, økt nedre grense for å betale trygdeavgift, økt tillegg i foreldrefradraget for hvert barn utover det første og økt fradrag for fagforeningskontingent. Samlet utgjør dette en lettelse i inntektsskatten på over 1,2 mrd. kroner. Lettelsene i inntektsskatten har vært innrettet slik at de styrker fordelingsprofilen i skatte- og avgiftssystemet i tillegg til at de kan stimulere til økt tilbud av arbeidskraft. En omlegging av skatte- og avgiftssystemet hvor skatt på arbeid erstattes med miljøavgifter, "grønn skatteveksling", kan dermed bidra til både et bedre miljø, en mer rettferdig fordeling og økt arbeidstilbud.

SPØRSMÅL NR. 655**Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Solveig Horne****Besvart 25. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for at Rogaland politidistrikt får tildelt de 25 millionene som de mangler og har krav på?»

BEGRUNNELSE:

Ifølge en kriteriebasert ressursfordelingsmodell (som Politidirektoratet og organisasjonene er enig om) skal Rogaland politidistrikt ha ca. 7,3 pst. av de totalt tildelte ressursene til politidistriktene. Den reelle tildelingen i dag er på 6,8 pst. Differansen mellom 7,3 pst. og 6,8 pst. utgjør 25 millioner. Med full uttelling i forhold til fordelingsmodellen ville en kunne ansette ca. 50 nye polititjenestemenn i Rogaland politidistrikt.

Svar:

Innledningsvis vil jeg få minne om at politibudsjettet er økt med en halv milliard kr i perioden 2006 - 2008. I tillegg til dette kommer kompensasjon for lønns- og prisstigning. Det er således store økninger som er foretatt de senere år.

Det er Politidirektoratet som fordeler budsjettet til politidistriktene på bakgrunn av det årlige budsjettet som vedtas av Stortinget. Oslo politidistrikt og Politihøgskolen har imidlertid egne budsjettkapitler og får sin bevilgning fastsatt direkte av Stortinget i den årlige budsjettbehandlingen. Politidistriktene tildeles en ramme og det er opp til politimesteren å anvende ressursene i politidistriktene på en slik måte at det gir en mest mulig effektiv kriminalitetsbekjempelse og best mulig resultater på alle de områder politiet har ansvaret for. Jeg vil i denne forbindelse vise til St.meld. nr. 22 (2000-2001) Politireform 2000 Et

tryggere samfunn, jf Innst. S.nr 241 (2000-2001) hvor prinsippene for rammebudsjettering i politiet er beskrevet.

Ressursfordelingsmodellen som brukes i politiet er basert på en rekke ulike kriterier. Modellen er bl.a. beskrevet i St.meld. nr. 42 (2004 - 2005) Politiets rolle og oppgaver, jf Innst. S. nr. 145 (2005-2006). Kriteriesettingen i modellen ble vurdert sammen med politidistriktene og det var gjennomgående bred enighet om at kriteriene dannet et godt og objektivt grunnlag for ressursfordeling til politidistriktene. Det statistiske materialet som ligger til grunn for modellen (antall innbyggere, antall kommuner m.v.) blir ajourført hvert år. Modellen er senere evaluert, siste gang i 2006.

Det er neppe mulig å etablere en fordelingsmodell for ressurser til politiet som er helt "rettferdig". Modellen avdekker også at det har vært og er forskjeller på tildelte ressurser mellom politidistriktene. Man har imidlertid så langt ikke ønsket å omfordele ressurser fra de distriktene som har mer ressurser enn modellen tilsier. Politidirektoratet har imidlertid brukt økte bevilgninger til politiet for å foreta en utjevning til de politidistriktene som har hatt lavest ressurstilgang. Noen av de ressursmessige forskjellene som var ved etablering av modellen i 2003/2004 er således jevnet ut. Politidirektoratet opplyser at de vil søke å ytterligere utjevne disse forskjellene i årene som kommer.

Like viktig som politidistriktenes ressurser, er måten man utnytter ressursene på. Jeg har tillit til at politimesteren i Rogaland og de ansatte i politidistriktet kan gi befolkningen en god og effektiv polititjeneste for de ca 360 mill kr de har fått tildelt for 2008.

SPØRSMÅL NR. 656**Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy****Besvart 26. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad****Spørsmål:**

«Alle kurs for ME-pasienter ved Lærings- og mestringssenteret ved Stavanger Universitetssykehus blir nå lagt ned på grunn av at ME-pasienter ikke prioriteres. Dette er stikk i strid med statsrådets signaler om at Regjeringen tar ME på alvor.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre at pasienter med ME og deres pårørende kan få kunnskap om ME og lære å leve med sykdommen?»

BEGRUNNELSE:

Mestringssenteret ved Stavanger Universitetssykehus er svært positive til å arrangere mestringkurs for mennesker med ME og deres pårørende. Det har vært holdt kurs siden 2003 som har vært til stor hjelp for mange ME-pasienter. Mange står på venteliste for å delta på mestringkurs.

Svar:

Denne regjeringen har, som representanten Laila Dāvøy er godt kjent med, engasjert seg sterkt i arbeidet med å tilrettelegge helsetilbud til pasienter med CFS/ME.

I mitt svar på interpellasjonen fra representanten Dāvøy om CFS/ME i Stortinget 29. mars 2007 pekte jeg blant annet på at jeg er kjent med at mange pasienter er godt fornøyd med de kurs de har deltatt i ved lærings- og mestringssentrene ved helseforetakene. Kursene legges opp i samarbeid med brukerne, og de skal gi kunnskap om hvordan man mestrer livet med

en kronisk sykdom. Jeg pekte videre på at denne type tilbud også bør videreutvikles ved andre lærings- og mestringssentre når det er mulig.

Gjennom oppdragsdokumentene til regionale helseforetakene for 2008 har jeg bedt om at disse skal tilby opplæring og bidra til innsikt i pasienters egen sykdom for pasienter med kronisk sykdom og funksjonsnedsettelse.

Helse Vest RHF har informert meg om at helseforetakene i regionen i oppdragsdokumentene for 2008 er bedt om å sikre adekvat behandlingstilbud til barn og voksne pasienter med kronisk utmattelsesyndrom CFS/ME i samarbeid med det nasjonale kompetansenettverket, og vurdere å bruke det nasjonale tilbudet som blir bygd opp i Helse Sør-Øst til de aller sykeste pasientene. Helse Vest er representert i nasjonalt kompetansenettverk for CFS/ME med nevrologisk kompetanse fra Helse Bergen.

Slik representanten Dāvøy peker på, har Stavanger Universitetssykehus HF hatt et tilbud for pasienter med CFS/ME siden 2003. Dette er nå midlertidig stoppet på grunn av langtidssykemelding for en ansatt i helseforetaket. Helse Stavanger HF har nylig etablert en bredt sammensatt arbeidsgruppe som skal komme med forslag til en samlet satsning for pasienter med CFS/ME og sikre behandlingstilbudet til pasientgruppen.

Helse Stavanger HF har satt i gang tiltak for å videreføre kursene ved lærings- og mestringssenteret så snart som mulig.

SPØRSMÅL NR. 657**Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Tove Nyhus****Besvart 21. februar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa****Spørsmål:**

«På grunn av endrede rammebetingelser for kommuneøkonomien synes det umulig å opprettholde eksisterende tjenestetilbud i Nes kommune, Akershus i 2008. De kommunale oppgaver og innbyggernes rettigheter er i stor grad lovfestet, samtidig som kommunen har liten påvirkning på inntektssiden. Områdene helse- og sosial samt skole rammes hardest.

Hva vil kommunal- og regionalministeren gjøre

for å oppfylle Soria Moria-erklæringens intensjon om styrking av sentrale velferdsoppgaver som helse, omsorg og utdanning i kommunene i 2008?»

BEGRUNNELSE:

Nes kommune i Akershus er en såkalt minsteinntektskommune med 18 500 innbyggere. Kommunen har et nøkternt tjenestetilbud til sine innbyggere, og kommunen drives effektivt og med god ledelse.

Regjeringen hevder stadig at kommunene har hatt en historisk inntektsvekst de siste årene, men for kommuner som Nes oppleves slike utsagn som tenkte tall. De faktiske realiteter er at frie inntekter går ned. Fra 2007 til 2008 har den kommunale økonomien blitt vesentlig forverret. Dette skyldes i hovedsak et dyrt lønnsoppgjør i 2007 som også i sin tur gav økte pensjonskostnader. I tillegg skyldes den vanskelige økonomiske situasjonen økte rentekostnader, redusert skatteøre til kommunene, samt flere lovpålagte oppgaver som ikke fullfinansieres fra staten. Så selv om det har vært en realvekst i inntektene til kommunene, kompenserer ikke disse ekstra bevilgningene for økte kostnader. Kommunenes andel av den totale "samfunnskaken" er mindre enn tidligere, og kommunene har mindre å rutte med.

I Nes har man satset på eldreomsorg, og restaurert 2 sykehjem i løpet av de siste år. 28 nyrestaurerte sykehjemsplasser står tomme. Plassene skulle i henhold til økonomiplan åpnes ved utgangen av 2007, men pga. nødvendige innsparinger så finnes det ikke penger til å åpne og drive plassene.

Innen kommunens andre primæroppgave - skole - er det dessverre ikke mye bedre. Det er totalt 191 undervisningsstillinger i Nes, og nå foreslås 17 av disse fjernet slik at kommunen ikke skal gå med underskudd i 2008. I disse dager starter normalt tilsettingsprosesser av nye lærere for skoleåret 2008/09, men nå vurderes det om alle utlysinger av ledige lærerstillinger må annulleres.

På grunn av ovennevnte er det svært utfordrende å drive kommunepolitikk i 2008, og i mange kommuner er det et sterkt tverrpolitisk krav at kommunenes andel av den totale "samfunnskaken" må økes.

Svar:

I statsbudsjettene for 2006, 2007 og 2008 har regjeringen lagt opp til en historisk vekst i kommunesektorens inntekter. I Nasjonalbudsjettet 2008 ble den samlede realveksten for disse tre årene anslått til nær 21 mrd. kroner. Dette er det siste kvalitetssikrede anslaget.

Kommunene har benyttet inntektsveksten på en god måte. Det er oppnådd bedre balanse mellom inntekter og utgifter. Kommunene leverer flere og bedre tjenester. Jeg vil nevne at nesten 25 000 flere barn har fått barnehageplass sammenliknet med 2005. Vi er nær målet om 10 000 nye årsverk i eldreomsorgen innen utgangen av denne stortingsperioden. Dette er imponerende resultater, og det er all grunn til å gi kommunene honnør for denne innsatsen. Disse resultatene hadde ikke blitt oppnådd uten regjeringens prioritering av kommunesektoren i de årlige statsbudsjett, slik vi varslet at vi ville gjøre i Soria Moria-erklæringen.

Selv om regjeringen har valgt å prioritere kommuneøkonomien, får jeg tilbakemeldinger om at mange kommuner sliter. Prisveksten i kommunesektoren har vært noe høyere enn det regjeringen har lagt til grunn, renter og pensjonskostnader har også økt. Dette er knyttet til den gode utviklingen i norsk økonomi. Det har ført til et kostnadspress som har redusert kommunenes handlingsrom noe.

Samtidig vil jeg understreke at kommunene må bruke tilgjengelige ressurser på en best mulig måte for innbyggerne. Dette er en utfordring som kommunene må jobbe med hver dag.

Mange kommuner har høyt sykefravær, andre kommuner har behov for å se på hvordan de har organisert virksomheten. Dette er problemstillinger vi arbeider med i Kvalitetskommuneprogrammet. Nærmere 90 kommuner deltar i Kvalitetskommuneprogrammet hvor folkevalgte, kommunens ledelse og ansatte setter seg sammen for å finne ut hvordan pengene best mulig kan utnyttes til skole og pleie- og omsorgstjenester.

Jeg er ydmyk overfor tilbakemeldinger fra mange kommuner om at den økonomiske situasjonen er strammere i 2008. Vi følger utviklingen i kommuneøkonomien svært nøye. Regjeringen vil komme tilbake med en vurdering av kommuneøkonomien i revidert nasjonalbudsjett 2008, og legge fram forslag til inntektsrammer for 2009 i kommuneproposisjonen i mai.

SPØRSMÅL NR. 658**Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 25. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«I Dagsavisen 12. februar 2008 framkommer det at NAVs servicetelefon er gratis hvis en ringer 800-nummeret fra en fasttelefon, men ikke for de som ringer med mobiltelefon.

Synes statsråden at dette er en god ordning?»

BEGRUNNELSE:

Servicetelefonen til NAV er viktig for både trygdede, arbeidsledige og sosialklienter. Og det er aktuelt for disse gruppene å benytte den. På NAVs egne hjemmesider kan vi lese at servicetelefonen er gratis dersom du ringer fra fasttelefon, men for mobiltelefon gjelder egne satser. Stadig flere, ikke minst de unge, baserer seg i dag kun på mobiltelefon. Det er også de unge som har dårligst råd. Når utviklingen går i retning av mobiltelefon framfor fasttelefon, blir det gammeldags og ikke rettferdig av NAV å ha en servicetelefon som bare er gratis for noen og ikke for alle.

Svar:

Jeg har i forbindelse med spørsmålet fra stortingsrepresentant Skjelstad vært i kontakt med Arbeids- og velferdsdirektoratet om etatens telefoniløsninger.

I utgangspunktet bæres kostnadene ved telefonsamtaler til Arbeids- og velferdsetaten av innringer etter vanlige takstregler. De brukere som benytter mobiltelefon til lokalnumre, vil betale mer enn de brukere som ringer fra fasttelefon. Direktoratet har opplyst at om lag 80 pst. av alle innkomne samtaler til etaten mottas av vanlige 8-sifret telefonnumre.

Det er imidlertid noen unntak. Dette gjelder bl.a. samtaler til 800-nummer. Bruken av 800-nummer omfatter om lag 3 pst. av alle innkomne telefonsamtaler til etaten. For 800-nummeret som omtales i dette spørsmålet, går dette telefonnummeret til NAV Servicesenter som gir brukerstøtte for de brukerne som benytter seg av tjenestene på www.nav.no. Dette gjelder eksempelvis de brukere som ønsker å sende inn elektroniske meldekort, men får problemer av teknisk karakter. I slike tilfeller kan brukerne utnytte 800-nummer som er gratis fra fasttelefon. Dette betyr

at brukerne ikke får telefonkostnader om tekniske problemer ved denne selvbetjeningsløsningen skulle oppstå. Bruk av gratis 800-nummer vil på denne måten oppmuntre til bruk av selvbetjeningsløsningen i motsetning til om brukerne selv måtte dekke telefonkostnadene. Videre er 800-nummer ikke bundet opp til et geografisk område og henvendelser til et 800-nummer kan omdirigeres internt i etaten. Det betyr bl.a. at hvis ett kundesenter blir utilgjengelig, så kan henvendelsen omdirigeres til et av de andre kundesentrene. Det er avtaler mellom teleoperatørene som gir prisstrukturen for 800-nummer.

Stadig flere benytter seg av mobiltelefon i stedet for fasttelefon. Enkelte grupper, ofte mottakere av sosialstønad og ungdom, ringer oftere fra mobiltelefon med kontantkort eller med et dyrt abonnement. For å bidra til å redusere kostnadene ved å ta kontakt med Arbeids- og velferdsetaten for alle brukere, har etaten til utprøving en såkalt "call-back funksjon" ved kundesenteret i Rogaland. I call-back funksjonen får innringeren tilbud om å bli ringt tilbake etter en viss ventetid uten å miste plassen sin i køen. Dersom utprøvingen av en slik call-back funksjon gir gode resultater, vil Arbeids- og velferdsdirektoratet vurdere implementering av en slik call-back løsning for alle kundesentrene i etaten.

I fem fylker har Arbeids- og velferdsetaten egne kundesentre som betjener inngående telefoner til NAV-kontorer og andre enheter i fylket. Målet er at kundesentrene raskt skal besvare kurante spørsmål fra brukerne. Kundesentrene i etaten tilbyr å ringe innringer tilbake, slik at selve samtalen dekkes av kundesenteret. Også for NAV-kontorene vil det være mulig for innringer å be om å bli ringt tilbake av kundebehandler, slik at kostnadene ved samtalen belastes NAV-kontoret.

Alle brukere av Arbeids- og velferdsetaten har et tilgjengelig NAV-kontor eller et NAV Arbeid/NAV Trygd-kontor i hver kommune. På NAV-kontoret vil man få personlig hjelp og veiledning. Der vil det også være tilgjengelig telefoner som kostnadsfritt kan benyttes. På alle NAV-kontor er det også fri adgang til å benytte datamaskiner med tilgang til Internett.

Etaten er opptatt av å utvikle brukervennlige løsninger, noe jeg er tilfreds med.

SPØRSMÅL NR. 659**Innlevert 13. februar 2008 av stortingsrepresentant Ivar Kristiansen****Besvart 20. februar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Høgskolen i Narvik har fått redusert antallet russiske kvotestudenter fra tidligere 90 og ned til ca. 15 i 2010, etter departementets opplegg. Ordningen har hatt stor betydning for det norsk-russiske samarbeidet på mange områder og har bidratt til å styrke realfagene ved HIN. Den ikke begrunnede reduksjon av russiske kvotestudenter til HIN vil bidra til at både skolen og det norsk-russiske samarbeidet svekkes.

Er denne reduksjonen i tråd med Regjeringens nordområdesatsing, eller vil statsråden nå sørge for å løfte kvotetaket?»

Svar:

Jeg er kjent med det gode arbeidet Høgskolen i Narvik har gjort og gjør med å rekruttere russiske studenter. Videre at dette arbeidet er positivt for det norsk-russiske samarbeidet, at det ses som verdifullt av det regionale næringslivet, og at det er et positivt bidrag til regjeringens nordområdesatsing.

Kvotordningen omfatter 1 100 studenter per år. Av disse er 800 studenter fra utviklingsland og 300 studenter fra land i Sentral- og Øst-Europa og Sentral-Asia fra studieåret 2005-2006. Høgskolen i Narvik har i flere år hatt mange russiske studenter i denne ordningen, men har fått en til dels betydelig reduksjon i kvoteplasser i neste treårsperiode.

Senter for internasjonalisering av høgre utdanning (SIU) administrerer fordelingen av kvoteplasser, mens studentene får støtte via Lånekassen. KD fastsetter reglene for ordningen, sist i rundskriv F-10-07. I tillegg er det fastsatt forskrifter om tildeling av støtten gjennom Lånekassen. I rundskrivet som ble fastsatt i juli 2007, ble det innført en veiledende maksimumsgrense for antall kvoteplasser per institusjon, slik at institusjonene normalt ikke kan få tildelt mer enn én kvoteplass per 100 studenter ved institusjonen. Kvalitet på programmene skal prioriteres, og maksimumsgrensen er ikke absolutt.

Historisk sett har Høgskolen i Narvik utmerket seg med kontakt mot Russland og hatt et høyere an-

tall kvotestudenter enn institusjonens størrelse skulle tilsi. Som en oppfølging av Kvalitetsreformen har imidlertid flere UH-institusjoner i de siste årene satset systematisk på internasjonalisering og gjort solide løft som legger til rette for mottak av kvotestudenter. (For eksempel ved etablering av samarbeidsavtaler med utenlandske læresteder og engelske utdannings-tilbud.) Fordelingen av kvoteplasser - som nå har falt uheldig ut for Høgskolen i Narviks vedkommende - dreier seg ikke om en ren kvantitativ omfordeling, men reflekterer et kvalitativt løft ved flere institusjoner. Det er verdt å nevne at for eksempel Høgskolen i Bodø har fått en økning i antallet kvoteplasser.

Jeg vil videre peke på at kvotordningen har en bistandsinnretning, der hovedformålet er "... å tilføre studentene relevant kompetanse som kan komme hjemlandene til gode når studentene reiser tilbake etter endt utdanning. Samtidig bidrar ordningen til å styrke norske læresteders deltakelse i det globale kunnskapssamarbeidet" (Rundskriv F-010-04 fra det daværende Utdannings- og forskningsdepartementet).

Det at et høyt antall russiske kvotestudenter ved Høgskolen i Narvik kan bidra til regjeringens nordområdesatsing og - som Kristiansen fremholder - "til å styrke realfagene ved Høgskolen i Narvik" er positivt. Imidlertid er ikke dette momenter som har blitt tillagt vekt i fordelingen av kvoteplasser. Det er i tråd med departementets pålegg at SIU fordeler kvoteplasser etter søknadskvalitet og med bistandsformål for øye.

Maksimumsgrensen på kvoteplasser per institusjon er som nevnt veiledende, og det er ikke definert noen absolutt grense for hvor mange plasser Høgskolen i Narvik kan få. En eventuell økning av det totale antallet kvoteplasser vil måtte vurderes opp mot andre tiltak i de årlige budsjetttrundene. Så lenge tallet på 1100 kvoteplasser i året ligger fast og stadig flere norske institusjoner kommer på banen med gode opplegg og søknader, vil det være økende konkurranse om plassene.

SPØRSMÅL NR. 660**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Åge Starheim****Besvart 26. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«SFE har i nært samarbeid med grunneigarane utarbeidd og sendt søknad om ein vindpark på fjellet ved Borgundvåg i Selje kommune, Sogn og Fjordane. Av dei 43 grunneigarane er det berre 2 som ikkje har undertekna grunnavtale med SFE. SFE og grunneigarane er samde om å leggje lina frå fjellet og langs vegen, og forbi tettstaden Leikanger i kabel. Vegen til fjellet vil også auke moglegheitene til landbruksmessig utnytting av området.

Vil statsråden ta initiativ overfor NVE slik at denne søknaden snarleg vert handsama av NVE?»

GRUNNGJEVING:

SFE Produksjon har i nær forståing med grunneigarane i Borgundvåg utarbeidd planer for Orkla Vindpark, der plana er å oppføre fleire vindmøller.

I drøftingane som SFE har hatt med grunneigarane i planleggingsfasen har grunneigarane fått gjenomslag for dei fleste av sine ønskjemål, t.d. å kable lina frå fjellet langs vegen og forbi tettstaden Leikanger i Selje kommune.

På tross av fleire purringar frå SFE har ikkje NVE handsama søknaden deira.

Svar:

Fornybar energi er et viktig satsingsområde for Regjeringen. Vi ønsker å bidra til å utløse investeringer blant annet i vindkraftutbygginger.

Det arbeides med mange vindkraftprosjekter i Norge. Flere anlegg har fått konsesjon, og mange

prosjekter ligger til konsesjonsbehandling. Etter hva jeg er gjort kjent med, sendte SFE inn konsesjonssøknad til NVE i mai 2007.

Behandlingstiden for en vindkraftkonsesjon varierer betydelig. Det er mange faktorer som påvirker tidsbruken for konsesjonsbehandling. Konfliktgrad, kompleksitet og behov for koordinert behandling med andre søknader i samme område er forhold som varierer fra sak til sak.

Generelt vil jeg understreke at det de siste årene har vært en svært stor økning i antallet konsesjonssøknader til NVE. Denne betydelige pågangen har medvirket til en forlenget behandlingstid for konsesjonssøknader. Til tross for styrking av NVEs saksbehandlingskapasitet i 2007, har behandlingstiden ikke blitt redusert grunnet det svært store tilfanget av antallet innkomne søknader. NVEs budsjett er i 2008 økt ytterligere, og disse midlene skal blant annet benyttes til å styrke NVEs konsesjonsbehandlingskapasitet. På den måten skal behandlingstiden for den enkelte søknad om fornybar kraftutbygging reduseres.

På tross av de tiltak som er gjennomført er det fortsatt for lang saksbehandlingstid på konsesjonssøknader. Jeg vil nå vurdere ytterligere tiltak for å redusere saksbehandlingstiden i NVE. Departementet er klageorgan i vindkraftsaker. Jeg kan derfor ikke ta noe initiativ overfor NVE om behandlingen av enkeltsøknader, men jeg understreker at jeg på generelt grunnlag er opptatt av at saksbehandlingstiden i NVE skal ned, uten å svekke kvaliteten på saksbehandlingen til ulempe for berørte interesser.

SPØRSMÅL NR. 661**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Bård Hoksrud****Besvart 22. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva er bakgrunnen til at reglene for rettidig betaling for tollkredittkrav nå skjerpes, og hvilke merinntekter innebærer dette for staten?»

BEGRUNNELSE:

I skattebetalingsloven skjerpes nå reglene for rettidig betaling av tollkredittkrav. Tidligere var det tilstrekkelig at krav under tollkredittordningen ble belastet skyldners bankkonto på forfallsdagen.

I fremtiden stilles det krav om at betaling via bank må ha kommet frem til tollregionen før betaling kan sies å ha skjedd i rett tid. Dette vil få konsekvenser for når en betaling utløser krav om forsinkelsesrente.

Den næringsdrivende på sin side risikerer å bli offer for forhold som ligger utenfor dennes kontroll, noe som igjen vil fremtvinge ekstra tidlig betaling og svekke likviditeten til den næringsdrivende.

Man kan spørre seg om dette er en hensiktsmessig innstramming, eller nok et eksempel på staten som vrien kreditor.

Svar:

Skattebetalingsloven (2005) trådte delvis i kraft fra nyttår og har blant annet regler om tid og sted for betaling av skatte- og avgiftskrav. Reglene i skattebetalingsloven (2005) om tid og sted for betaling bygger på de generelle regler i finansavtaleloven. Hovedregelen i finansavtaleloven er at ved betaling via bank, anses betalingen for å være skjedd når beløpet er godskrevet (betalings-)mottakerens institusjon (bank). Det er imidlertid gjort unntak ved betaling fra forbruker hvor en fastsatt betalingsfrist anes for å være avbrutt når betalerens oppdrag er mottatt

av en finansinstitusjon (bank). I skattebetalingsloven (2005) gjelder sistnevnte bestemmelse generelt også utenfor forbrukerforhold.

For de som skal betale utestående på tollkredittkontoen vil betalingen være rettidig dersom betalingsoppdraget er mottatt av betalerens bank på eller før forfallsdagen. I praksis er det dermed slik at på skatte- og avgiftsområdet er det en lempeligere ordning utenfor forbrukerforhold enn det som følger av finansavtaleloven.

I brev til dem som har tollkredittkonto har Toll- og avgiftsdirektoratet informert om konsekvensene av at skattebetalingsloven (2005) trådte i kraft fra nyttår. Dessverre har etatens informasjon om reglene om tid og sted for betaling ikke vært korrekte i første omgang. Jeg er blitt opplyst om at dette vil bli rettet i et nytt informasjonsbrev og at informasjon om dette også vil bli lagt ut på hjemmesiden til Toll- og avgiftsdirektoratet.

Skattebetalingsloven (2005) innebærer således ikke den innstramming som spørsmålet forutsetningsvis legger til grunn. Jeg går derfor ikke nærmere inn på spørsmålet om de økonomiske konsekvensene.

SPØRSMÅL NR. 662

Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 25. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Kan statsråden foreta seg noe for å bedre frekvensen og regulariteten på gjennomføringen av kolonnekjøring over Hardangervidda rv 7?»

BEGRUNNELSE:

Trafikanter på fjelloverganger i Sør-Norge har hatt vanskelige tider i vinter. På fjelloverganger, Hardangervidda rv 7, opplever trafikanter å stå i 6-7 timer og vente i påvente av følge/brøytebil ved kolonnekjøring, fordi følgebilrutinene er blitt endret. Opplegget beskrives som tungvint og lite rasjonelt. Blant annet beskrives en situasjon der kolonnenene både fra øst og vest følges av en og samme bil over hele fjellpartiet. Tidligere var det to følgebiler, en fra hver side av vidda, og når kolonnene møttes på Halne fjellstue, returnerte følgebilene med møtende kolonne. Det nye opplegget medfører mer enn dobbelt så

lang ventetid for trafikantene. Da det ofte ikke er dårlig vær, men f.eks. smal veibane o.l. som er årsaken til kolonnekjøring, er dette kilde til stor irritasjon.

Svar:

Kolonnekjøring innføres når værforholdene er for dårlige til å tillate fri ferdsel, men likevel bedre enn det som tilsier full stenging.

På bakgrunn av hendelser med kolonnekjøring vinteren 2006/2007, der et stort antall personer ble sittende fast inne på fjellet, har Statens vegvesen gjennomgått og endret rutinene som regulerer midlertidig stenging og kolonnekjøring. Tidligere var det kun en begrensning i antall kjøretøy som kunne medtas i en kolonne, mens det nå er en øvre begrensning i hvor mange personer som kan være med i en kolonne. Denne begrensningen i antall personer skal fastsettes i samråd med lokal redningstjeneste. Likeledes

skal det normalt ikke være mer enn én slik kolonne inne på fjellet samtidig. Det kan gjøres unntak fra disse begrensningene dersom det er smal veg, og ikke dårlig sikt, som er årsak til kolonnekjøringen.

De endrede rutinene er gjennomført utelukkende av sikkerhetsmessige grunner. Erfaringene sist vinter viste at det ikke skal mye til før kolonner med et stort antall biler blir sittende fast.

Jeg har full tillit til at Statens vegvesen gjør det som kan gjøres for å avvikle trafikken best mulig under vanskelige værforhold på fjellovergangene. Jeg har forståelse for at lang ventetid skaper irritasjon hos trafikantene, men det er trafikantenes sikkerhet som må ha førsteprioritet.

SPØRSMÅL NR. 663

Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 25. februar 2008 av helse- og omsorgsminister Sylvia Brustad

Spørsmål:

«Kilder ved Radiumhospitalet antyder at det foreligger en strategi for å legge ned dette spesialist-sykehuset og spre utstyr og kompetanse på flere sykehus. Årsaken skal være at det er ønskelig å spre kompetanse og utstyr på flere sykehus.

Kan statsråden avkrefte at slike planer foreligger, og i tilfelle ikke, hvordan vil man hensynta spesialkompetansemiljøet som er bygget opp, og den forskning som foregår ved denne institusjonen?»

Svar:

Jeg har fått bekreftet fra Helse Sør-Øst RHF at det ikke foreligger en strategi som angitt i spørsmålet.

Jeg føyer til at det ligger i det oppdraget som er gitt til Helse Sør-Øst RHF at det skal vurderes tiltak som kan gi bedre samordning og ressursutnyttelse i den sammenslåtte regionen, spesielt i hovedstadsområdet. Dette arbeidet er forutsatt å få innvirkninger på hele regionen og komme hele landet til gode. Det er satt som et mål å samle spissfunksjoner, ikke spre dem ytterligere ut. Dette for å øke kvaliteten på behandlingen, gi styrket grunnlag for forskning og ut-

nytte spesialkompetanse og høyspesialisert og dyrt utstyr bedre. Dette gjelder også for kreftområdet. I et slikt arbeid er det viktig å søke gode og effektive framtidige løsninger samtidig som det kan spilles på etablerte gode behandlings- og forskningsmiljøer som er utviklet over lang tid. Radiumhospitalet er et eksempel på et slikt miljø. Jeg har tillit til at Helse Sør-Øst RHF og Rikshospitalet HF vil utvise klokskap hva gjelder fortsatt å gjøre bruk av det gode drifts- og forskningsmiljøet som er etablert på Radiumhospitalet.

Gitt den særskilte rolle som Radiumhospitalet har utviklet på kreftområdet, vil det fra Helse- og omsorgsdepartementets side være naturlig å ha oppmerksomhet på løsningene som velges og hvordan disse ivaretar den betydelige erfaring og kompetanse som er utviklet på Radiumhospitalet. I foretaksmøtet 24. januar 2008 er det markert viktigheten av at Rikshospitalet HF opprettholder sin rolle innen høyspesialisert pasientbehandling, og også som viktig referansesykehus for høyspesialisert medisin. Helse Sør-Øst RHF har bekreftet at dette perspektivet vil bli ivarettatt i den videre utviklingen av kreftbehandling og kreftforskning.

SPØRSMÅL NR. 664**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Tord Lien****Besvart 25. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Kan miljøvernministeren opplyse hvilken gjennomsnittlige klimagassreduksjon som er lagt til grunn pr. liter innblandet biodrivstoff, samt grunnlaget for dette valget, i beregningene av årlig klimagassreduksjon og tiltakskostnad som følge av forslaget om omsetningspåbud av 2 pst. biodrivstoff fra 2008 og 5 pst. fra 2009?»

BEGRUNNELSE:

Miljøverndepartementet har opplyst at de årlige klimagassutslippsreduksjonene som følge av biodrivstoffinnblanding på henholdsvis 2 og 5 pst. i bensin og diesel vil utgjøre henholdsvis 160 000 og 400 000 tonn CO₂/år: (<http://www.regjeringen.no/nb/dep/md/pressemeldinger/2007/Krav-om-omsetning-av-biodrivstoff.html?id=488660>).

Verken materialet fra SFT eller MD opplyser hvordan man har kommet til disse konklusjonene, eller hvilken reduksjonsprosent som er lagt til grunn for beregningene. Vi har derfor gjort noen regnestykker selv.

I konsekvensutredningen fra SFT oppgis det at henholdsvis 2 139 millioner liter bensin og 1 782 millioner liter skal blandes inn med 2 pst. bio, pluss at det anslås om lag 8 millioner liter E85, se side 11 i <http://sft.no/nyheter/dokumenter/biodrivstoffkonsekvensvurdering290607.pdf>

Ved 2 pst. innblanding vil dette vil kreve om lag 85 millioner liter rent biodrivstoff.

Ved å dele den oppgitte klimagevinsten på 160 000 tonn ved 2 pst. innblanding på 85 millioner liter innblandet rent biodrivstoff, må hver liter bio bidra med omlag 1,9 kg CO₂-reduksjon.

Ettersom CO₂-bidraget pr. liter fossil bensin og diesel er henholdsvis 2.32 og 2.66 kg, kan det se ut som om det forutsettes en gjennomsnittlig utslippsreduksjon pr. liter bio på over 80 pst. sammenliknet med fossilt. Det virker som om samme logikk er lagt til grunn i tiltakskostnadsberegningen, uten at dette framkommer spesielt tydelig i noen av de tilgjengelige dokumentene.

Både høringsnotatet og SFT sitt eget forslag til rapporteringskrav til biodrivstoff viser klart at det er betydelige og sterkt varierende klimagassutslipp knyttet til produksjonen av en rekke biodrivstoffer (delvis med unntak av biogass). En rekke nye studier har nylig konkludert med at biodrivstoffproduksjon medfører betydelig større klimagassutslipp enn tidligere antatt, blant annet knyttet til nye anslag for N₂O-

utslipp ved gjødsling, samt klimakonsekvensene av arealbruksendringer.

En gjennomsnittlig reduksjon på over 80 pst. pr. liter rent biodrivstoff fremstår derfor svært optimistisk, særlig i lys av at forslaget heller ikke inneholder krav om at innblandet biodrivstoff skal måtte oppnå denne forbedringen, kun rapportere om det. Legger man inn at biodrivstoff har lavere energitetthet enn fossilt drivstoff, vil dette svekke regnestykket ytterligere.

Vi imøteser statsråden snarlige tilbakemelding, og ser fram til fortsatt samarbeid om en rasjonell og langsiktig virkemiddelbruk i klimapolitikken.

Svar:

Statens forurensningstilsyn opplyser at følgende gjennomsnittlige klimagassutslipp er brukt i konsekvensutredningen:

- For bioetanol er det tatt utgangspunkt i en klimagassreduksjon på 90 % per liter bioetanol sammenliknet med en liter bensin. Tallet kommer fra IEA (International Energy Agency) som viser at i et livsløpsperspektiv vil bioetanol basert på sukkerrør fra Brasil kunne medføre et utslipp av CO₂ på mellom 0,2 og 0,3 kg CO₂/liter biodrivstoff.
- For biodiesel er det tatt utgangspunkt i at klimagassreduksjonen i snitt vil være 72,5 % per liter biodiesel sammenliknet med fossil diesel. Tallene for biodiesel er basert på en miks av biodiesel fra raps og fra matoljeavfall. Den prosentvise reduksjonen for raps ligger på 53 % (referanse: Naturvårdsverket og Well-to-Wheels study av EU-CAR, JRC and CONCAWE), mens for matoljeavfall ligger den mellom 70 og 90 % (referanse: IFEU (Institut für Energie- und Umweltforschung, Heidelberg)).

I konsekvensutredningen er det tatt utgangspunkt i at import eller produksjon av biodrivstoff i stor grad vil bli basert på de beste tilgjengelige råstoff, metoder og teknologier som foreligger i dag i forhold til å redusere klimagassutslippene.

Biodrivstoff som klimatiltak er i sin startfase, også internasjonalt. Ny og bedre kunnskap blir fortløpende tilgjengelig og kan endre beregnede klimagassreduksjoner i forhold til tallene vi bruker i dag. Jeg vil derfor på et senere tidspunkt vurderer å komme tilbake med ytterligere informasjon, gitt at vår kunnskap er i rask utvikling.

SPØRSMÅL NR. 665**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Torbjørn Andersen****Besvart 26. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Tirsdag 12.02.08 lanserte Åslaug Haga i media en "handlingsplan" bestående av åtte punkter, for hvordan skaffe industrien billig strøm i Norge. Haga mener ifølge ANB at dette vil bidra til solide rammevilkår for kraftkrevende industri.

Vil Haga fremme denne handlingsplanen til politisk behandling i Stortinget?»

Svar:

Regjeringen er svært opptatt av vilkårene for kraftforedlende industri i Norge. I tråd med Soria

Moria-erklæringen arbeider Regjeringen for at kraftforedlende industri skal ha langsiktige og konkurransedyktige samlede rammevilkår.

På bakgrunn av dette ble det orientert om min skisse til tiltaksplan for denne industrien under interpellasjonsdebatten i Stortinget 12. februar i år. Dette vil nå bli ytterligere bearbeidet i regjeringen. Jeg samarbeider med representanter for arbeidslivets parter om utdypning og konkretisering av tiltakene.

Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget ved behov på et senere tidspunkt.

SPØRSMÅL NR. 666**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 22. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Kan finansministeren gi en vurdering av hvor vellykket implementeringen av nytt IT-system i skatteetaten har vært, samt gjøre rede for i hvilken grad hun mener service- og informasjonstjenesten er blitt mer "profesjonell og strømlinjeformet", samt reddegjøre for hvordan disse tiltakene er gjennomført med sikte på å nå målet?»

BEGRUNNELSE:

Skatteetaten har gjennomført en reorganisering, som blant annet omfatter nye IT-systemer, samt det som var ment å være en "langt mer profesjonell og strømlinjeformet service- og informasjonstjeneste" enn det etaten hadde tidligere, ifølge St.prp. nr. 1 (2006-2007).

Dette er angivelig blitt gjort ved å opprette et skatteopplysningskontor med en rekke ansatte som har som oppgave å besvare spørsmål fra skattyterne. I mange tilfeller består denne oppgaven i å ta imot informasjon, ringe opp det aktuelle ligningskontor, for så å ringe tilbake. Det kunne vært ønskelig å få opplyst i hvilken grad de gjennomførte reorganiserings tiltakene fungerer etter hensikten, eller om de bare har medført mer byråkrati.

IT-systemer i det offentlige har som kjent en tendens til å bli langt dyrere enn forespeilet, og ofte ikke fungere tilfredsstillende. Det ville derfor vært interessant med en redegjørelse for hvordan innføringen av nye systemer i skatteetaten har utviklet seg, samt hvor vellykket de har vært.

Svar:

Skatteetaten ble fra 1. januar reorganisert fra tre til to myndighetsnivåer: Skattekontoret og Skattedirektoratet. Samtidig ble Skatteopplysningen (SOL) etablert. Det nye telefonnummeret, 80080000, er gratis for publikum.

270 veiledere ved skatteopplysningene i Bodø, Steinkjer, Trondheim, Leikanger, Bergen, Kristiansand, Oslo og Hamar besvarer henvendelsene fra skattytere som ringer til skatteetaten. Veilederne er knyttet til en felles telefonløsning som gjør at innringeren får tilgang til den veilederen som først er ledig, uavhengig av sted. Skatteopplysningenes veiledere er organisert i ulike fagområder, som innringeren kan velge gjennom tastevalg på telefonen. Dette sikrer raskest mulig tilgang til de personer som har best forutsetninger til å svare på skattyterens spørsmål, og vil gi en mer effektiv utnyttelse av kompetansen i etaten.

I løpet av den første måneden Skatteopplysningen var i drift ble det mottatt om lag 280 000 henvendelser på telefon. Jeg har fått opplyst at 90 pst. av alle spørsmålene ble besvart over telefon av veileder. De øvrige henvendelsene ble overført til andre fagpersoner i skatteetaten og besvart derfra.

Med etableringen av denne tjenesten kan skatteetaten tilby en dedikert og profesjonell veiledningstjeneste som både har god veiledningskompetanse, god fagkompetanse og som gir lik service over hele landet. Selv om tjenesten er helt i startfasen, viser erfaringen så langt at SOL samsvarer med de forventninger og ambisjoner man har for tjenesten.

Skatteetaten har de senere år gjennomført flere store IT-prosjekter. Jeg kan nevne nytt forvaltnings-system for merverdiavgift (MVA3), nytt skatteregnskapssystem for de kommunale skatteoppkreverne (SOFIE), system for likning av næringsdrivende (SLN), forhåndsutfyllt selvangivelse, Aksjonærregisteret og ikke minst skatteetatens ledende rolle i utviklingen av Altinn. Systemene som er innført, danner det tekniske apparat for likning, beregning, utskrift og innkreving av skatter og avgifter som til sammen beløper seg til ca 800 mrd kroner på årsbasis.

Gjennom IT-prosjektene har skatteetaten forbedret sin service og tilgjengelighet. Etaten kan tilby døgnåpne selvbetjeningsløsninger gjennom www.altinn.no, www.minside.no og www.skatteetaten.no. Dette gjelder både for næringslivet og for privatpersoner. I dag er over 20 forskjellige tjenester, som representerer 90 skjemaer og skjemaordninger, tilgjengelige gjennom de nevnte kanalene. I tillegg til tjenester på internett tilbyr etaten tjenester via mobiltelefon og telefon.

Det er min vurdering at skatteetatens IT-satsinger har vært vellykkede. IT-løsningene har ikke bare ført til interne moderniseringstiltak, men har i utstrakt grad bidratt til realisering av overordnede mål om en samordnet offentlig sektor der forenkling og effektivisering for publikum og næringsliv har vært synlige og verdsatte effekter. Oppslutningen omkring disse løsningene har vært bedre enn forventet. Brukerundersøkelser som er gjort av bransjeorganisasjoner og av etaten selv, viser at det er stor tilfredshet blant brukerne av disse tjenestene.

SPØRSMÅL NR. 667

Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen

Besvart 22. februar 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Gyldendal forlag har i sitt KRL-verk for ungdomstrinnet, Horisonter, valgt å bryte med kravet om 55 pst. kristendomsandel.

Mener statsråden at KRL-verket er i henhold til KRL-fagets retningslinjer, og hva vil han eventuelt gjøre for å sikre at landets skoler bruker lærebøker som er i samsvar med fagets retningslinjer?»

BEGRUNNELSE:

Gyldendal forlag gir ut lærebøker for ungdomstrinnet i KRL med navnet Horisonter. I forbindelse med høringsbrev med forslag til endringer i læreplanen for KRL har forlaget sendt ut et nyhetsbrev om hvilke konsekvenser endringsforslagene vil få for Horisonter. Forlaget slår fast at de i arbeidet med Horisonter har fulgt kompetansemålene i læreplanen og "valgt å prioritere kravet om likeverdig behandling av alle religioner og livssyn framfor kravet om 55 pst.

kristendomsandel". Ifølge forlaget legger ikke kompetansemålene i faget opp til at kristendom og bibelkunnskap skal ha en så høy andel. I grunnbøkene i Horisonter har dette stoffet under 40 prosent av det samlede sidetallet.

KRL-faget har i dag følgende prosentfordeling mellom fagets hovedområder: Kristendommen skal vektas med omkring 55 pst., religion og livssyn med 25 pst. og etikk og filosofi med 20 pst. I den foreslåtte endringen av faget er denne prosentfordelingen foreslått fjernet. Samtidig har departementet forsikret om at det skal "legges like stor kvantitativ vekt på kristendommen som før".

Svar:

La meg først slå fast at skolene er forpliktet på læreplanen i KRL-faget, som er en forskrift. Jeg har tillit til at skolene følger regelverket som gjelder for opplæringen. Videre er det ingen statlig godkjen-

ningsordning av læremidler. Det er skoleeiers ansvar å sørge for at skolene har tilgang til nødvendige læremidler.

Læremidlene vil gi lærere og elever hjelp til å finne tilrettelagt innhold. Om et læremiddel ikke har tilstrekkelig stoff om kunnskap og arbeidsmåter til at skolens planer kan gjennomføres, er det et lokalt ansvar innenfor den pedagogiske friheten å finne andre eller supplerende læremidler. Erfaringene viser at skolene ofte bruker et bredt tilfang av læremidler og ikke lar seg binde opp til et enkelt læreverk.

Jeg har derfor vanskelig for å se at innholdsmengden i et læreverk vil legge vesentlige føringer for at skolene ikke følger sine lokale planer med den angitte tidsmengden på de ulike emnene. Jeg har som sagt full tillit til at skolene følger regelverket som gjelder for opplæringen ser ingen grunn til å endre reguleringene av lokalt ansvar og frihet til å gjennomføre læreplanen.

SPØRSMÅL NR. 668

Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen

Besvart 21. februar 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Statsråden har ved en rekke anledninger uttalt til media at hun åpner for at kommunene som var involvert i den såkalte Terra-skandalen kan få overført tilleggsmidler fra staten, i form av skjønnsmidler, for å møte de økonomiske utfordringene.

Hvordan ser statsråden for seg at en slik tildeling eventuelt skal skje, etter hvilke kriterier, og vil ikke det i så fall gå på bekostning av andre kommuner som helt uskyldig befinner seg i en vanskelig økonomisk situasjon?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden har blant annet uttalt følgende til NTB:

"Jeg åpner døra på gløtt for å vurdere omfanget av de årlige skjønnsmidler som tildeles fylkesmennene og for at Terra-kommunene kan få en større del av denne potten. Men forutsetningen må da være at Terra-kommunene sannsynliggjør at de ikke greier å opprettholde et forsvarlig tjenestetilbud over tid."

Svar:

De åtte kommunene som er involvert i Terra-saken befinner seg i en vanskelig situasjon og står foran til dels betydelige omstillingsutfordringer. Det er kommunene selv som er ansvarlige for sin egen finansforvaltning. Fylkesmennenes lovlighetskontroller viste at de åtte kommunene har brutt kommuneloven på flere punkter. Det er på det rene at kommunene har investert pengene sine i produkter med vesentlig finansiell risiko. Det har de gjort i strid med loven.

Jeg ser alvorlig på at kommunene har brutt kommuneloven og tatt for stor risiko med innbyggernes penger.

Samtidig som jeg er klar på at det er kommunens eget ansvar å rydde opp, er jeg opptatt av å sikre at alle kommunene i landet skal kunne være i stand til å gi innbyggerne de tjenester som de har krav på. Jeg har bedt de berørte Fylkesmennene følge opp kommunene og påse at kommunene kan opprettholde tjenestetilbudet på et forsvarlig nivå.

I tråd med retningslinjene for skjønnsdeling kan kommuner i økonomisk ubalanse etter en særskilt vurdering gis skjønn knyttet til ubalansen, under forutsetning av at det utarbeides en plan for å komme i økonomisk balanse. De åtte kommunene som er involvert i saken, skal i samråd med Fylkesmannen lage planer for hvordan tapene som vil komme i 2007-regnskapet, skal dekkes inn. Planen må være fastsatt innen 30. juni 2008, samtidig med kommunestyrets frist til å vedta det endelige årsregnskapet for 2007. Kommuner som ikke kan dekke inn hele underskuddet innen utgangen av 2009, skal dessuten føres opp i ROBEK.

På bakgrunn av kontakten med fylkesmannsembetene, vil jeg om nødvendig vurdere å øke skjønnsrammene til de aktuelle embetene fra 2009. Ekstra skjønnsmidler vil bare være aktuelt i en situasjon der ytterligere kutt i det kommunale tjenestetilbudet vil gå på bekostning av de lovpålagte oppgavene. På det nåværende tidspunkt er det ikke avklart hvor store tapene vil bli eller hvilke konsekvenser dette vil ha for kommunenes tjenester, men jeg kommer til å ha en tett og god dialog med Fylkesmennene om utviklingen i saken.

SPØRSMÅL NR. 669**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Per-Willy Amundsen****Besvart 25. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Norske utlendingsmyndigheter sendte nylig en russisk satellittnavigasjonseksperter og NTNU-forsker ut av Norge, til tross for at vi har en ekspertkvoteordning som er skreddersydd for personer som henne. Dette er en sak statsråden sikkert kjenner, ikke minst ut fra den mediedekning saken fikk.

Vil statsråden vurdere endringer på utlendingsfeltet slik at vi i fremtiden unngår at eksperter blir utvist under lignende omstendigheter som i denne saken?»

BEGRUNNELSE:

Mange finner det urimelig at terrorister får bli i Norge mens vi sender ut høyt utdannede ressurspersoner som denne russiske personen. Med FrPs politikk kunne statsråden ha grepet inn. Dette fordi FrP i Stortinget har fremmet forslag om å nedlegge Utlendingsnemnda og i stedet foreslått å la departementet være ankeinstans - slik dette var organisert tidligere. Alternativt kan man se for seg et unntak i regelverket slik at eksperter kan få bli i Norge etter ekspertkvoten, selv om de i utgangspunktet fikk opphold i Norge av andre grunner. Eksperter trenger fleksible ordninger, det er nettopp derfor vi har ekspertkvoteordningen. Man kan i denne saken også spørre seg om hvorfor personen ikke ble informert av UDI om at pendlingen mellom Kristiansand og Oslo kunne få alvorlige konsekvenser for hennes videre opphold i Norge. FrP ønsker en streng og restriktiv innvandringspolitikk, men man må i helt spesielle tilfeller kunne gjøre unntak når det dreier seg om eksperter som Norge virkelig trenger.

Svar:

Den saken representanten Per-Willy Amundsen refererer til, har tidligere vært offentlig omtalt i media, og gjelder en russisk borger som ble utvist etter vedtak i Utlendingsnemnda. Bak-grunnen var at Utlendingsnemnda mente at vedkommende hadde brutt utlendingsloven grovt og gjentatte ganger ved å holde tilbake og gi uriktige opplysninger til utlendingsforvaltningen.

De følger av de bestemmelser som Stortinget har

fastsatt i utlendingsloven at jeg ikke kan gå inn i de vurderingene som foretas av Utlendingsdirektoratet eller Utlendingsnemnda i enkeltsaker.

Når det gjelder det generelle spørsmålet som representanten Amundsen reiser, fremgår det i begrunnelsen at han mener at eksperter som har kommet til Norge bør få adgang til å søke om opphold som faglærte arbeidsinnvandrere, selv om de opprinnelig fikk tillatelse på et annet grunnlag. Regelverket gir allerede adgang til dette. Stortinget har fastsatt i utlendingsloven at utlendinger som er faglærte har rett til å søke om oppholdstillatelse på dette grunnlag, med mindre de oppholder seg i riket i forbindelse med en søknad om asyl eller i påvente av utreise etter avslag på en asylsøknad.

Grunnen til at oppholdstillatelse likevel er nektet i den konkrete saken, er som tidligere nevnt at Utlendingsdirektoratet og Utlendingsnemnda har funnet grunnlag for å treffe vedtak om utvisning for grovt og gjentatt brudd på utlendingsloven.

Dersom man skal unngå slike resultater som i den omtalte saken, må man derfor foreta en endring i regelverket som går ut på at utlendinger som har en kompetanse som vi trenger på det norske arbeidsmarkedet, ikke skal utvises selv om de begår grove og gjentatte brudd på utlendingslovens bestemmelser, herunder ved å gi uriktige opplysninger til myndighetene. Dette ønsker jeg ikke å gå inn for.

Å styrke rekrutteringen av kvalifisert arbeidskraft fra utlandet, er en viktig sak for regjeringen. Vi arbeider for tiden med å utforme en langsiktig og helhetlig politikk for arbeidsinnvandring, som vil bli fremlagt for Stortinget i en egen stortingsmelding. Her vil vi gå inn for en ytterligere forenkling av prosedyrene for å få arbeidstillatelse, blant annet gjennom å etablere forenklede søknads- og kontrollrutiner. Da blir det enda viktigere at myndighetene kan basere seg på at utlendinger melder seg frivillig, gir riktige opplysninger og overholder utlendingsregelverket for øvrig.

Jeg vil videre understreke at jeg mener det ville være feil og utforme regelverket slik at man forskjellsbehandler utlendinger som har brutt utlendingsloven ut fra den enkeltes kvalifikasjoner.

SPØRSMÅL NR. 670**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant André N. Skjelstad****Besvart 26. februar 2008 av landbruks- og matminister Terje Riis-Johansen****Spørsmål:**

«Tirsdag den 12. februar i år står det i Adresseavisen at det er mørke utsikter for melkebøndene.

Er landbruksministren urolig over at så mange som to av tre melkebønder fra Ørlandet og Bjugn sier de vil slutte innen fem år?»

BEGRUNNELSE:

I Adresseavisen tirsdag den 12. februar står en melkeprodusent fram og sier at han selger unna melkekvoten på 300 tonn.

I en undersøkelse Bondelaget på Ørlandet gjorde høsten 2007 svarte 17 av 45 melkebønder i Ørland og Bjugn at de var sikre på å drive med det samme om fem år. Dette indikerer en stor usikkerhet for framtiden. Ørlandet og Bjugn er etter min mening et av de beste jordbruksområdene i Trøndelag.

Svar:

Undersøkelsen det henvises til ble gjennomført av Sør-Trøndelag Bondelag, som et tiltak for å undersøke hvordan melkeprodusenter i Ørland og Bjugn så på utviklingen og framtida. Det ble sendt en spørreundersøkelse til alle melkeprodusenter i Ørland og Bjugn. Det kom 45 svar tilbake, en svarprosent på 38. Undersøkelsen viste at 12 av disse 45 brukerne var sikre på at de, forutsatt dagens rammevilkår, vil slutte med melkeproduksjon innen 5 år. Dette utgjør en fjerdedel, og ikke to tredeler som stortingsrepresentanten henviser til. Videre viser undersøkelsen at 16 brukere var usikre, mens 17 brukere sier de fortsatt er melkeprodusenter om 5 år.

Jeg deler imidlertid representanten Skjelstads bekymring for utviklingen i landbruket på Ørlandet og i Bjugn, og spesielt i melkesektoren. For å møte denne utviklingen er det blant annet helt nødvendig å legge til rette for nyrekruttering. Det viktigste tiltaket

for nyrekruttering til norsk jordbruk handler om de generelle rammebetingelsene i næringa og gjelder forhold som inntektsmuligheter, velferd og kapitaltilgang.

Det ble gjort betydelige forbedringer i de økonomiske rammevilkårene i jordbruket med spesiell satsing på distriktene, små og mellomstore bruk og grovfôrproduksjon, i jordbruksoppgjørene i 2006 og 2007. I jordbruksforhandlingene i 2008 vil jeg fortsette dette arbeidet.

Bedre velferdsordninger har vært prioritert i begge de jordbruksoppgjørene jeg har hatt ansvar for. I fjor økte satsene for begge avløserordningene. Det ble også lagt til rette for en nasjonal landbruksvikarordning, slik at hele landet dekkes og at bønder skal være sikret arbeidshjelp i krisesituasjoner som ved sjukdom og alvorlige skader.

En ordning som utgjør en helt sentral del av rammebetingelsene for melkeprodusenter, er kvoteordningen for melk. For å unngå overproduksjon og for å opprettholde en balansert distriktvis fordeling av produksjonen er det nødvendig å videreføre kvoteordningen for melk. Jeg er imidlertid innstilt på å vurdere nærmere hvordan vi kan øke fleksibiliteten i kvoteordningen, styrke enkeltbrukene og øke likebehandlingen mellom de ulike former for landbruksforetak på dette området.

Det er store behov for investeringer i norsk jordbruk, ikke minst gjelder dette melkesektoren. Men, det er også stor investeringslyst og -evne. Jeg vil her vise til oppslag i Bondebladet nå i februar der det heter at "Bøndene investerer mer enn noensinne".

Det er viktig at det gjennom landbrukspolitikken legges til rette for at næringsutøverne kan møte utfordringene med framtidstro. Her er støtte til investeringer gjennom BU-ordningene et viktig virkemiddel. Disse spørsmål vil også være viktige ved årets jordbruksforhandlinger.

SPØRSMÅL NR. 671**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Ingebrigt S. Sørfohn****Besvart 25. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Er statsråden enig i at norsk industri sitt engasjement i Sellafield kan svekka truverdigheten i det norske engasjementet for permanent stenging av Thorp-anlegget, og i så fall; kva vil statsråden gjera med det?»

GRUNNGJEVING:

Kombinasjonen av Golf-straumen og Technetium 99 mv. frå Sellafield-anlegget er ein stor trussel mot livet i havet langs heile norskekysten. Med ei halveringstid for radioaktivitet på 200 000 år vil skadeverknadane ha eit uendeleg tidsperspektiv.

Bondevik II-regjeringa fekk stoppa utsleppa frå Sellafield. Thorp-anlegget har vore nedstengt sidan 2005, etter eit stort utslepp av høgradioaktiv væske. Dette varde i åtte månader før det vart oppdaga.

No ser me at sterke interesser ønskjer at anlegget skal gjenopnast. Når eit stort norsk industriselskap, der staten nyleg gjekk tungt inn på eigarsida, har kontraktar med Sellafield-anlegget, så kan det svekka truverdigheten i norske myndigheter sitt arbeid mot utslepp frå det same anlegget.

Hovedgrunnen til at dei norske protestane vart tekne til følgje var at protestane var kraftige og dei var eintydige. Vår bekymring no er at både eintydigheten og styrken kan verta svekka, og at resultatet vert ei gjenopning av anlegget, som igjen vil føra til at livet i havet langs norskekysten på ny vert utsett for ein heilt uakseptabel risiko.

Svar:

Årsaka til at regjeringa er i mot at THORP blir opna igjen, er tryggleiken og faren for ei ulukke som kan føre til utslepp som kan påverke norske område. THORP er viktig fordi store mengder flytande, høgradioaktivt avfall frå reprosesseringa hopar seg opp ved Sellafield og representerer eit svært stort utsleppspotensiale. Sett i lys av manglane ved tryggleiken ved Sellafield, gjev dette grunn til uro. Regjeringa har ved fleire høve teke opp spørsmålet med britiske styresmakter. Seinast 21.02 under det internasjonale møtet mellom miljøvernministrane i Monaco, tok eg opp dei norske synspunkta overfor min britiske kollega.

Regjeringa meiner at utsleppsrisikoen må reduserast så raskt som mogleg, noko ein mest effektivt kan

få til ved ikkje å opne THORP igjen. Men vi er sjølv sagt også opptekne av at anlegga der avfallet frå THORP blir lagra og handtert er så sikre og velfungerande som mogleg. Dette både for å redusere risikoen for utslepp, og for å få behandla det høgaktive flytande avfallet og gjort det om til fast og stabil form så raskt som mogleg.

At Aker Kværner engasjerer seg i opprydding og betring av tryggleiken ved Sellafield ser eg difor i utgangspunktet som positivt, og eg kan ikkje sjå at det norske engasjementet for å få stengt THORP for godt blir mindre truverdig som ein følge av dette. Samstundes er det sjølv sagt viktig at selskapet ikkje er med på noko regjeringa er imot. Etter det eg kjenner til, har Aker Kværner i dag ikkje andre prosjekt på Sellafield enn det som gjeld reinsing av eit forureina område.

Dei 21 tankane som blir nemnde i Brennpunkt sin reportasje er lager for det høgradioaktive, flytande avfallet frå THORP som vi er mest uroa over. Her gjorde Aker Kværner tryggleiksanalyser fram til 2005. Dette engasjementet kan sjåast på som eit dilemma fordi desse tankane er nært kobla til drifta av THORP, samstundes som det er i Noreg si interesse at tankane er så sikre som mogleg. Det er i alle tilfelle liten grunn til å tru at kven som i si tid gjennomførte tryggleiksanalyser for avfallstankane skulle ha noko å seie for spørsmålet om å opne THORP igjen. Dette arbeidet blei i følgje Aker Kværner dessutan avslutta før THORP blei stengt i 2005. Eg har heller ikkje nokre opplysningar som tilseier at Aker Kværner sitt noverande engasjement ved britane sitt deponi for lågradioaktivt avfall i Drigg har noko å seie for spørsmålet om å opne THORP igjen.

Som nemnd kan det oppstå dilemma når prosjekt som betrar tryggleiken ved THORP og tilknytta anlegg også kan tolkast som eit bidrag til vidare drift. Staten sitt engasjement i Aker Kværner medverkar til meir merksemd rundt desse spørsmåla. Som medeigar har staten ein betre posisjon til å stille spørsmål og påverke, innanfor dei rammene som gjeld. Aker Kværner er klar over at staten som eigar er oppteken av denne typen spørsmål, og at media sitt fokus på dei etiske og miljømessige sidene ved selskapet sine aktivitetar aukar. Vi reknar difor med at selskapet i si samla verksemd vil lytte til politiske signal og følgjer det som til ei kvar tid er regjeringa si politikk.

SPØRSMÅL NR. 672**Innlevert 14. februar 2008 av stortingsrepresentant Bjørg Tørresdal****Besvart 25. februar 2008 av justisminister Knut Storberget****Spørsmål:**

«Sivilarbeidere i VOKT-tjenesten har lenge vært en viktig trygghetsskapende ressurs i mange skoler, fritidsklubber og organisasjoner. I år har 270 av 300 VOKT-opppdragsgivere i distriktene takket nei til videre samarbeid fordi satsen øker fra 60 kr (subsidiert pris) til 250 kr (fullpris) pr. dag.

Hvorfor ønsker statsråden å øke inntektene fra sivilarbeiderne selv om antall sivilarbeidere går ned, og når dette fører til så betydelige kutt i VOKT?»

BEGRUNNELSE:

VOKT-tjenesten har siden 1996 hatt status som prioritert tjeneste i Siviltjenesten. Østfoldforskning har konkludert med at VOKT virker forebyggende/hindrende i forhold til konflikter, mobbing og hærverk, og at målgruppen føler en stor grad av trygghet når VOKT-arbeidere er til stede. Dette har rettferdiggjort at sivilarbeidere i VOKT har vært subsidiert. I statsbudsjettet for 2008 økes inntektene fra sivilarbeidere sammenlignet med 2007. Det betyr at subsidieringen av 300 sivilarbeidere faller bort.

Svar:

Siviltjenestens primærfunksjon er å understøtte rekrutteringen til den militære verneplikten. Volumet av antallet mannskap i tjeneste er søkt tilpasset denne primærfunksjon, og innebærer en markert reduksjon i antallet sivile vernepliktige i aktiv tjeneste de senere årene. I Justisdepartementets budsjettproposisjon for inneværende år er det lagt opp til 625 mannskapsårverk.

Under tjenesten er den sivile vernepliktige utplassert hos en oppdragsgiver som er godkjent etter faste kriterier. Innholdet i tjenesten kan variere og det legges vekt på at den skal være mest mulig samfunnsnyttig. Det kan betraktes å være den sekundære målsettingen med Siviltjenesten; når siviltjenesten likevel er her så skal vi ha som målsetting å nyttiggjøre seg av denne arbeidsressursen til samfunnets beste.

De sivile vernepliktige representerer en betydelig ressurs for mange institusjoner og virksomheter. Innenfor helse- og sosial, miljø og fredsrelatert arbeid er det en rekke oppdrag som gir nytte for samfunnet og meningsfylt innhold for den enkelte verne-

pliktige. Dagens sats er etter mitt syn en rimelig avgivelse i forhold til den ressursen disse mannskapene innebærer.

Ved reduksjon i behovet for kapasitet i sivil tjenesteforvaltningen fordeles mannskaper til de ulike sektorer bl.a. etter behov. En slik reduksjon medfører utfordringer for institusjoner som har behov for kontinuitet i "leveransen" av mannskaper. Jeg minner derfor om at VOKT er en av flere oppdragsformer som har behov for mannskaper og der mannskapene yter betydelig innsats for virksomhetene og samfunnet. Jeg har derfor sett det som naturlig å justere ned antall VOKT-opppdrag som følge av kapasitetsnedbyggingen i Siviltjenesten.

For avgivelse til VOKT-formålet har departementet siden forsøksfasen avgitt sivile vernepliktige til sterkt reduserte satser. Etter etableringen som en mer permanent tjenesteform har departementet hatt som generell langsiktig målsetting at satsene for VOKT-mannskaper skal tilnærmes de ordinære betalingsbetingelsene for oppdragsgivere i Siviltjenesten. Foruten at dagens sats er etter mitt syn en rimelig avgivelse i forhold til den ressursen disse mannskapene innebærer, har departementet også forutsatt at de positive tilbakemeldinger på tjenesten også øker betalingsvilligheten hos de involverte VOKT-opppdragsgivere, som for de øvrige oppdragsgiverne.

Departementet vil opprettholde en VOKT-tjeneste med redusert eller ingen betaling for en relativt stor andel av oppdragene. For 2008 innebærer dette at om lag 100 mannskap avgis VOKT-opppdrag uten at oppdragsgiver må betale en dagsats på kr 250,- pr. dag. I tillegg tilkommer VOKT-opppdrag der oppdragsgiver betaler for avgivelse av mannskap. Til sammen vil dette utgjøre et betydelig antall mannskap i VOKT-relatert arbeid, hensett til en total på 625 mannskap i 2008.

De frie avgivelsene vil søkes sentrert mot de store byene som opplever store utfordringer knyttet til barne- og ungdomsarbeid.

Det er derfor min intensjon at vi også fremover kan opprettholde et betydelig antall mannskap til volds- og konflikthforebyggende tjeneste, en tjeneste som oppleves som meningsfull for den sivile vernepliktige, og som med relativt små ressurser kan gi store utslag for lokale barne- og ungdomsmiljøer.

SPØRSMÅL NR. 673**Innlevert 15. februar 2008 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 27. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Bydel Søndre Nordstrand er innlemmet i den felles kommunal/statlige satsingen på tiltak i Oslo Sør. Det har vært et felles politisk ønske om at de lokale folkevalgte må ha innflytelse på hva satsingen skal brukes til. Det blir nærmest umulig å få til når Mangfolds- og integreringsdirektoratet sender ut søknadspapirer den 13. desember 2007 med søknadsfrist 20. januar 2008.

Vil statsråden sørge for at Oslo-Sør-midlene fordeles etter en reell vurdering og påvirkning av de lokale folkevalgte?»

BEGRUNNELSE:

Det vises til prosessen rundt tildelingen som skal skje fra Mangfolds- og integreringsdirektoratet. På vel en måned, inkludert julen, forventes det at bydelen gir en begrunnet søknad som kan utløse statlige midler. Resultatet er at bydelsutvalget ikke kan behandle søknaden og kulturkomiteen i bydel Søndre Nordstrand føler seg som "sandpåstrøer", uten mulighet til reelt å involvere seg i arbeidet. Dermed følges de sentrale prosjekter som direktoratet i stor grad selv har initiert. Dette er ingen prosess der lokale folkevalgte involveres og der det skal skje en reell drøftelse av hvordan pengene best mulig skal benyttes. Hvis dette er malen for fremtidig samarbeid om Oslo-Sør-satsingen, er det grunn til bekymring.

Svar:

For å sikre at tilskudd fra staten bidrar til best mulig måloppnåelse har både stat og kommune vært opptatt av at midlene utbetales så tidlig som mulig i budsjettåret.

I Groruddalssatsingen har et konkret samarbeidsiltak vært at tidsfrister for søknad om statlige midler er avtalt mellom stat og kommunen. Fristen tar hensyn til nødvendig tid til utlysning, utarbeidelse av søknad og behandling av søknad. Det er løpende dialog mellom stat og kommune om både utlysning, frister og krav til innhold, gjennomføring og rapportering.

Ved å utvide statlig og kommunal satsning til å omfatte bydel Søndre Nordstrand har både kommune og stat vært opptatt av å bidra til en tilsvarende dialog og samarbeid for å sikre forsvarlig tilskuddsforvaltning og god måloppnåelse.

Alle midlene staten tildeler bydel Søndre Nordstrand i denne satsingen bygger på tiltak i Handlingsplan for integrering og inkludering av innvandrerbefolkningen - styrket innsats 2008. Dette innebærer at midlene er øremerket til ulike formål, slik som språkløftet, gratis kjernetid i barnehage, forebygging av livsstilssykdommer m.m.

For å komme i gang med tiltak i bydel Søndre Nordstrand så tidlig som mulig i 2008, har Integrerings- og mangfoldsdirektoratet tilrettelagt for rask saksbehandling i samarbeid med bydelens administrasjon. Bydelen var derfor inneforstått med den korte tidsfristen.

SPØRSMÅL NR. 674**Innlevert 15. februar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 27. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hva vil finansministeren gjøre for å lette på de byråkratiske og tyngende reglene for firmabilbeskatning som blant annet mange håndverkere rammes av, selv om de i arbeidet benytter en bil som er lite egnet til privat bruk?»

BEGRUNNELSE:

Kemnerkontoret har de siste årene satt søkelys mot firmabiler, og etter manges mening er dette en total feilvurdering av hva varebiler i håndverkerbransjen er ment å være, ettersom disse bilene er lite egnet til privat bruk.

Å sammenligne og skattlegge Audier, Mercedes og lignende som har 5 seter og god komfort, med varebiler, lette lastebiler med 2 seter, hyller, innredning, store mengder verktøy og LPG-tank montert i varerommet blir noe søkt. Disse varebiler er praktisk talt ubrukelige som privatbil, og de fleste har dessuten i tillegg privatbil hjemme.

Ligningsmyndighetene mener det kan ryddes og demonteres utstyr i varerommet på få minutter og at bilene dermed kan brukes privat. Dette synes ganske fjernt fra virkeligheten.

Dokumentasjonskravene som stilles for å godtgjøre at man ikke kjører privat med reglene for kjørebok er også ganske omfattende og belastende, i tillegg til de mange stressende arbeidsoppgaver man har som næringsdrivende. Disse reglene innebærer at man må skrive i en bok i bilen hele tiden på dagtid.

Dette kan ende med at ingen ønsker disse bilene, og næringen blir svekket på sikt. Det blir urimelig når man har et yrke som krever bil for å utøve, så skal man bli skattlagt for bilen med full firmabilbeskatning når bilen ikke brukes. Enkelte bedrifter har solgt alle sine servicebiler til de ansatte for at de isteden skal kjøre på kilometergodtgjørelse.

Når det har gått så langt at man må skyve kostnader over på den ansatte, fordi bilskatssystemet er for komplisert og fordyrende for selskapet og en dyr merkostnad i form av skatt for ansatte er det et signal om at regelverket ikke fungerer hensiktsmessig.

Det kunne vært en løsning med differensiering av firmabilskatten, slik at dagens regel består, men kun for biler med 5 seter og som kan brukes fullt ut som en fullverdig privatbil. Varebiler kunne eventuelt hatt en mye lavere beskatning grunnet den reduserte bruks- og nytteverdien av en slik type bil.

Det ønskes opplyst på løpt og bokført proveny av en endring som innebærer at slik skatt på varebiler fjernes, samt proveny for en halvering av skatten.

Det ønskes også opplyst hva dagens ordning med kjørebok og firmabilbeskatning av varebiler koster i administrasjon for næringsdrivende per år, samt hva den administrative kostnaden beregnes til for skattemyndighetene.

Svar:

Enhver fordel vunnet ved arbeid er som utgangspunkt skattepliktig inntekt, jf. skatteloven §§ 5-1 og 5-10. Privat bruk av arbeidsgivers bil representerer en slik fordel, jf. skatteloven § 5-13 (firmabil). Tilsvarende skal næringsdrivendes fradrag for kostnader ved bilhold reduseres med det beløpet som faller på bruk av bilen til privatkjøring, jf. § 6-12 (yrkesbil). Beskatning av firmabil/yrkesbil er nærmere regulert i Finansdepartementets forskrift til skatteloven (FS-FIN) § 5-13-1 flg., jf. § 6-12-1.

Reglene for beskatning av firmabil/yrkesbil ble

endret fra og med inntektsåret 2005. Hovedsakelig gikk endringen ut på at man gikk over fra en beskatning basert på antall kjørte kilometer, til en aldersbasert prosentligning. Samtidig ble nivået på beskatningen redusert, for i større grad å representere den faktiske fordelene ved privat bruk av firmabil/yrkesbil. Etter gjeldende regler fastsettes nå fordelene til en pro-sentsats av bilens listepris. For biler som er eldre enn tre år per 1. januar i inntektsåret reduseres listeprisen med 25 %.

Endringene i 2005 innebar en forenkling av regelverket og et mer robust system med større grad av forutsigbarhet for skattyterne. Reglernes utforming slik de er i dag, er uttrykk for et kompromiss mellom behovet for å vektlegge individuelle faktorer ved fordelsfastsettelsen og behovet for et administrativt praktikabelt regelverk.

Som utgangspunkt omfatter de standardiserte reglene om fordelsbeskatning av privat bruk av firmabil/yrkesbil alle typer biler, herunder varebiler, kombinerte biler, lastebiler og busser. Visse typer biler er imidlertid særskilt unntatt, jf. FSFIN § 5-15-1 annet ledd. Dette gjelder blant annet biler som etter sin konstruksjon eller innredning i liten grad er egnet og heller ikke er ment for privat bruk, og som ikke brukes privat utover arbeidsreise. Skattyter skal i disse tilfellene bare fordelsbeskattes for kjøring mellom hjem og arbeidssted (arbeidsreise). Brukes slike biler til annen privatkjøring, skal skattyter fordelsbeskattes etter standardreglene også i disse tilfellene.

Hvorvidt bilen er brukt privat eller ikke er et bevissspørsmål, der ligningsmyndighetene etter en konkret vurdering må legge til grunn det de finner mest sannsynlig. I denne sammenheng vil en korrekt ført kjørebok, som viser totalt utkjørt distanse i løpet av året, måtte tillegges stor vekt. Jeg har forståelse for at kravene til dokumentasjon kan oppleves urimelig for den enkelte, men disse er nødvendige for å sikre korrekt fordelsbeskatning.

Det er pr. i dag ikke mulig å anslå provenyet av å fjerne eller halvere firmabilbeskatningen for enkelte typer kjøretøy, ettersom det ikke finnes noen samlet oversikt over ulike kjøretøytyper som skattlegges som firmabil. Dette gjelder både i tilfeller hvor bilen eies i næring og når arbeidstaker disponerer arbeidsgivers bil. Det er imidlertid grunn til å tro at provenytapet ville bli betydelig. Ifølge lønns- og trekkoppgaveregisteret for 2006, som er det siste året det foreligger tall for, disponerte om lag 47 000 arbeidstakere firmabil eid av arbeidsgiver. Samlet utgjorde den skattepliktige fordelene om lag 3,6 mrd. kroner eller 77 000 kroner pr. firmabilbruker i gjennomsnitt. Hvor mange næringsdrivende som har bil i næring, og hvor mye den private fordelene er beregnet til med gjeldende firmabilbeskatning, finnes det pr. i dag ingen samlet oversikt over.

Det foreligger heller ingen beregninger av hva dagens ordning for firma- og yrkesbilbeskatning koster de næringsdrivende og skattemyndighetene. Som nevnt over innebar imidlertid endringene som ble innført i 2005 klare forenklinger både for myndighetene og skattyterne.

Finansdepartementet vurderer fortløpende beho-

vet for endringer i skatteregelverket, både med sikte på forenklinger og forbedringer. Det anses imidlertid hensiktsmessig å avvente erfaringer over tid fra de endringene som ble innført fra og med inntektsåret 2005. Departementet har derfor for tiden ingen planer om å foreslå endringer i reglene for firmabilbeskatning.

SPØRSMÅL NR. 675

Innlevert 15. februar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 25. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hva vil finansministeren foreta seg for at ikke særnamsmennene skal fare frem så hardt og hensynsløst i fremtiden?»

BEGRUNNELSE:

Særnamsmenn består av kommunekasserere, skattefogder, Trygdeetatens innkrevingssentral og Statens innkrevingssentral, og krever blant annet inn skatt og avgift. Dette er krav som har særskilt prioritet foran andre krav. I mange tilfeller kommer særnamsmenn inn i en gjeldssituasjon og gjør trekk i skyldneres lønn etter at øvrige kreditorer allerede har etablert trekk i lønnen. Særnamsmennene gjør som regel dette uten å gi beskjed til øvrige kreditorer, og arbeidsgivere er pålagt å følge opp. Disse omstendighetene medfører derfor ofte at skyldner ikke sitter igjen med nok til å leve for.

Særnamsmenn tinglyser dessuten ikke utleggstrekk, slik at øvrige kreditorer har vanskelig med å tilegne seg nødvendig informasjon for å danne seg et bilde av skyldners økonomiske situasjon. Dette er uheldige forhold.

Svar:

I Ot. prp. nr. 66 (2004-2005) s. 42 er det lagt til grunn at namsmyndighetene, både de alminnelige namsmyndighetene og særnamsmennene, har en plikt til undersøke om det er vedtatt trekk mot den aktuelle skyldneren før det vedtas nytt trekk. Dette følger av tvangsfullbyrdsloven og dekningsloven. For skatteoppkreverne er plikten nærmere omtalt i Skattedirektoratets "Instruks for skatteoppkrevere" av 12. desember 2007 kapittel 4, og videre utdypet i

"Retningslinjer for skatteoppkreverkontorenes innfordringsarbeid" av 13. desember 2007 pkt. 4.4.9. Jeg viser også til forskrift 3. desember 2002 nr. 1352 om påleggstrekk § 6 nr. 2 annet punktum, hvor det bestemmes at "dersom trekket får bedre prioritet enn et trekk som allerede løper og som er besluttet av en annen namsmyndighet, sendes ett eksemplar til denne namsmyndighet". Jeg har ikke grunn til å tro at dette ikke følges opp så langt det er praktisk mulig.

Det skjer likevel i praksis at det i forbindelse med avholdelse av en utleggsforretning ikke kommer fram opplysninger om tidligere trekk, og at det samlede beløpet for flere trekk blir satt for høyt. Under søkelsesplikten er på denne bakgrunn presisert i tvangsfullbyrdsloven § 7-21 tredje ledd nytt første punktum som trer delvis i kraft 1. mars 2008. Denne presiseringen er ledd i flere endringer på området som følge av en ny ordning med registrering av utleggsforretninger, jf. lov 17. juni 2005 nr. 89. Lovendringene medfører også en plikt til å registrere utleggstrekk elektronisk i Løsøreregisteret, jf. tvangsfullbyrdsloven § 7-21 annet ledd fjerde punktum og Ot. prp. nr. 66 (2004-2005) s. 49. Disse endringene gjelder fra 1. mars 2008 for de alminnelige namsmyndighetene og Statens innkrevingssentral. Med dette vil størsteparten av alle utleggstrekk bli registrert. De øvrige namsmyndigheter vil bli omfattet av endringene etter hvert som det teknisk blir lagt til rette for dette. Jeg antar at når ordningen trer i kraft for alle særnamsmennene vil dette ytterligere redusere risikoen for at det urettmessig blir foretatt for høye trekk på grunn av manglende kunnskap om allerede løpende trekk. Jeg viser til Ot. prp. nr. 66 (2004-2005) for en nærmere omtale og begrunnelse for endringene.

SPØRSMÅL NR. 676**Innlevert 18. februar 2008 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum****Besvart 28. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Synes statsråden de foreløpige planene for fremføring av fjernvarmeledning gjennom Østensjøvannet er akseptabelt i forhold til Stortingets mål om å stanse tapet av biologisk mangfold innen 2010?»

BEGRUNNELSE:

Østensjø-området er svært rikt på biologisk mangfold i forhold til områdets utstrekning, og den umiddelbare nærhet til byggesonen i Oslo. Ethvert inngrep, og særlig i randsonene, kan få alvorlige konsekvenser for det biologiske mangfoldet.

Viken fjernvarme arbeider nå med fremføring av hovedledningen for fjernvarme fra Klemetsrud til Oslo sentrum. De foreløpige planene innebærer å legge traséen gjennom Østensjøvannet Naturreservat og Østensjøområdet Miljøpark.

Svar:

Svar på spørsmål nr 676 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum - Om planer for fremføring av fjernvarmeledning gjennom Østensjøområdet.

Jeg viser til oversendelse av spørsmål til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Odd Einar Dørum av 11. februar 2008. Spørsmålet er stilt til miljø- og utviklingsministeren, men videresendt til olje- og energiministeren som rette fagminister. Representanten stiller følgende spørsmål:

"Synes statsråden de foreløpige planene for fremføring av fjernvarmeledning gjennom Østensjøvannet er akseptabelt i forhold til Stortingets mål om å stanse tapet av biologisk mangfold innen 2010?"

NVE ga i mars 2007 Viken fjernvarme konsesjon til utvidelse av eksisterende konsesjonsområde for fjernvarme i Oslo kommune. Konsesjonsbehandlingen er basert på grundige prosesser, der fordeler og ulemper ved tiltaket avveies etter en helhetlig vurdering.

I Soria Moria-erklæringen har Regjeringen som miljømål å få stanset tapet av norsk naturmangfold innen 2010. Dette er en stor og kompleks utfordring, som vil kreve en bred, felles innsats fra alle sektormyndigheter, næringer, forskningsinstitusjoner, fagmiljøer, frivillige organisasjoner og enkeltpersoner.

Det er ikke til å komme fra at alle former for produksjon og overføring av energi har noen negative konsekvenser, selv om omfanget varierer veldig fra sak til sak. Målet er å finne fram til de prosjektene som har lavest konflikter med miljøverdier og andre samfunnsinteresser. Et viktig miljømål er å redusere utslippene av CO₂ og andre drivhusgasser for å redusere omfanget av menneskeskapte klimaendringer. Klimaendringene er i seg selv en stor trussel mot bl.a. biologisk mangfold. Ny produksjon bør derfor komme i form av fornybar energi. Naturinngrep i forbindelse med utbygging av fornybar energi og fjernvarme kan på den annen side komme i konflikt med andre miljømål som bevaring av biologisk mangfold lokalt.

Jeg mener det er en viktig oppgave for Regjeringen å satse på klimavennlig fornybar energi og utbygging av fjernvarme, samtidig som vi så langt det lar seg gjøre forhindrer at ikke naturmangfold og viktige landskapsverdier går tapt.

SPØRSMÅL NR. 677**Innlevert 18. februar 2008 av stortingsrepresentant Odd Einar Dørum****Besvart 22. februar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hva er statsrådets vurdering av forslaget om en nasjonal kunnskapsplan som et bidrag for å sikre større langsiktighet, forutsigbarhet og kvalitet i forskning og høyere utdanning?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede er kjent med at Tekna, LO og NHO har bedt Regjeringen igangsette et arbeid med å etablere en nasjonal kunnskapsplan. Forslaget har sitt utgangspunkt i en strategi for verdiskaping utar-

beidet av Tekna, NHO og LO i fellesskap. Målet er bl.a. å skape større forutsigbarhet og langsiktighet mht. norsk forskningsinnsats, og å etablere prioriteringer for ressursbruk.

Undertegnede viser til at man allerede i dag har retningsgivende forskningsmeldinger som trekker opp hovedmål og virkemidler for norsk forskningsinnsats. En nasjonal kunnskapsplan - slik den er skissert ovenfor - vil kunne bidra til å tydeliggjøre dette. Etter undertegnades mening er forslaget om en nasjonal kunnskapsplan ett av flere tiltak som kan ha en slik funksjon.

Svar:

Som det vises til i spørsmålet fra representanten Dørum har Tekna, LO, og NHO sendt brev til finansministeren, nærings- og handelsministeren og forsknings- og høyere utdanningsministeren med et forslag om at regjeringen bør iverksette et arbeid for å få vedtatt en nasjonal kunnskapsplan som kan gi føringer for statsbudsjettet i perioden 2009-2010. Forslaget fra de tre organisasjonene dekker kunnskapspolitikken i bredden og berører flere statsråders ansvarsområder. Jeg vil i dette svaret i hovedsak konsentrere meg om høyere utdanning og forskning.

La meg først understreke at det arbeidet som de tre organisasjonene har iverksatt og gjennomført knyttet til kunnskapspolitikken er meget prisverdig. De analysene og rapportene som er laget er viktige tilskudd til kunnskapsgrunnlaget for politikken innenfor mitt ansvarsområde. Det har også bidratt til kunnskapsspredning langt ut over de tre organisasjonene.

Langsiktighet, forutsigbarhet og kvalitet er viktig i høyere utdanning og forskning. Som spørsmålsstilleren nevner, legges det med jevne mellomrom frem stortingsmeldinger om forskning til behandling i Stortinget. Disse meldingene legger langsiktige prioriteringer og føringer for politikken på dette området.

Gjeldende forskningspolitiske prioriteringer ble vedtatt av Stortinget i forbindelse med St.meld. nr. 20 (2004-2005) Vilje til forskning. Det er viktig at disse prioriteringene ligger fast over tid. Forskning er en aktivitet som er langsiktig av natur, og som krever god planleggingshorisont. Arbeidet med Forskningsmeldingen ga en grundig drøfting av hvilke forskningsområder Norge bør prioritere i fremtiden.

Forskningsmeldingen slår også fast at de valgte prioriteringene er utformet på et overordnet nivå, og meldingen legger opp til å konkretisere prioriteringene nærmere i dialog med forskningsmiljøer, samfunns- og næringsliv. Min vurdering er at forskningsmeldingene ivaretar behovene for overordnede strategier for forskningspolitikken.

Satsing på forskning har mange begrunnelser, og konkretisering av prioriteringene foregår på ulike måter innen de forskjellige områdene og sektorene. Dette arbeides det kontinuerlig med. Satsing på kunnskap og forskning er en integrert del av politikkutviklingen på bred front. Forskning er for eksempel sentralt i nordområdepolitikken, IKT-politikken, vår maritime strategi etc. Stortinget har også selv bidratt til å konkretisere prioriteringene gjennom klimaforliket. Gjennom dette forliket har regjering og opposisjon blitt enige om å satse på forskning på fornybar energi og CO₂-håndtering. Innen 2010 skal de samlede offentlige bidragene til forskning på fornybar energi og CO₂-håndtering være på minimum 600 mill. kroner.

Andre relevante eksempler på konkretisering er de varslede stortingsmeldingene om rekruttering til forskning og om innovasjon. Rekrutteringen til forskning er avgjørende for å sikre god kvalitet i forskningen og for å sikre det norske samfunnets evne til å tilegne seg og dra nytte av kunnskap utviklet i utlandet. I innovasjonsmeldingen vil vi blant annet se på hvordan vi kan fremme verdiskaping gjennom å legge til rette for en styrket offentlig og privat satsing på FoU.

Jeg viser for øvrig til at Fondet for forskning og nyskaping er en finansieringsmekanisme som har bidratt til å skape forutsigbarhet i den offentlige finansieringen av forskning. I 2008 utgjør avkastningen fra fondet over 3 mrd. kroner. Det tilsvarer over 17 prosent av de offentlige bevilgningene til forskning.

Regjeringen har høye ambisjoner for forskningspolitikken og vil styrke innsatsen på en rekke felt fremover. Jeg mener intensjonene bak forslagene til Tekna, LO og NHO om en nasjonal kunnskapsplan er gode. Vi arbeider planmessig med hvordan vi skal konkretisere vår satsing på forskning de nærmeste årene. Dette vil vi komme tilbake til i forbindelse med forslaget til statsbudsjett for 2009.

SPØRSMÅL NR. 678**Innlevert 18. februar 2008 av stortingsrepresentant Hans Olav Syversen****Besvart 28. februar 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«I 1914 ble det gitt konsesjon for anlegging av en høyspentledning Kykkelsrud - Solbergfoss - Kristiania. Et vilkår i konsesjonen for kraftledningen som går gjennom tettbebyggelsen på Manglerud er at ledningen skulle anlegges underjordisk innenfor tettere bebygget strøk.

Hva er begrunnelsen for at departementet som ansvarlig konsesjonsmyndighet unnlater å følge opp vilkårene i konsesjonen og ikke gir pålegg i henhold til konsesjonsvilkårene?»

BEGRUNNELSE:

Konsesjonen for høyspentledning Kykkelsrud - Solbergfoss - Kristiania ble gitt ved Kgl. Res. Av 24. april 1914 på spesielle, men klare betingelser. Et vilkår i konsesjonen for kraftledningen som går gjennom tettbebyggelsen på Manglerud er at ledningen skulle anlegges underjordisk innenfor tettere bebygget strøk ved anleggelse gjennom "Gamle" Aker og at den, også i "Gamle" Aker, skulle nedgraves for konsesjonærens regning hvis strøkets bebyggelse eller andre allmenne interesser senere tilsa det. I vilkårene heter det bl.a. (i dagens språkdrakt):

"Innenfor tettere bebygget strøk, for eksempel bymessig bebyggelse, skal den i alminnelighet føres som underjordisk ledning lagt på betryggende måte."

"Kristiania kommune skal være forpliktet til å omlegge ledningene i Aker helt eller delvis til underjordisk kabel når dette av arbeidsdepartementet finnes påkrevd av hensyn til vedkommende strøks bebyggelse eller av andre allmenne interesser, og sådan omlegging kan foregå uten forringelse av anleggets driftssikkerhet. Hvorvidt så er tilfellet, avgjøres av Arbeidsdepartementet."

I 1999 søkte Hafslund Nett AS, som da het Viken Energinett AS, om oppgradering av en delstrekning mellom Tøyen og Abildsø transformatorstasjoner,

ved utvidelse/oppgradering av luftstrekket gjennom bl.a. tettbebyggelsen på Manglerud. Mer enn tusen av de berørte beboerne ved borettslag og sameier på Manglerud gikk imot at det skulle gis slik konsesjon med utvidelse/oppgradering av luftstrekket. De krevde nedgravning, under henvisning til vilkårene og at slike ledninger, anlegg og større endringer bør nedgraves generelt, samt at området fra før er særlig belastet miljømessig.

Da Hafslund Nett AS trakk søknaden om oppgradering etter at saken hadde ligget i OED frem til 2005, opprettholdt beboerne kravet og purret flere ganger. Departementet har svart at spørsmålet om nedgravning er et anliggende som må tas opp med konsesjonæren og at departementet er ferdig med saken.

Svar:

Ved kongelig resolusjon av 24. april 1914 fikk Kristiania kommune konsesjon til et kraftoverføringsanlegg fra Kykkelsrud til Kristiania. Kraftledningen berører også Manglerudområdet.

Kraftoverføringsanlegget i dette området reguleres nå av konsesjon for drift av en dobbel 66 kV luftledning mellom Abildsø og Tøyen transformatorstasjoner. Denne konsesjonen ble gitt av NVE 13. mars 2000, og innehas av Hafslund Nett AS. Konsesjonen er gyldig til 1. januar 2022.

Konsesjonsmyndighetene har tidligere vurdert fordeler og ulemper knyttet til fremføring av dette elektriske anlegget, herunder ulike alternative løsninger og avbøtende tiltak.

Departementet forholder seg som overordnet konsesjonsmyndighet til den gjeldende konsesjon, og kan ikke se at det er grunnlag for å gripe inn i den tvist som har versert mellom beboere langs ledningen og Hafslund Nett AS om nedgravning.

SPØRSMÅL NR. 679**Innlevert 18. februar 2008 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 25. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Vil Finansdepartementet kvalitetssikre grunnlagstallene og forutsetningene for Forsvarsstudiet 07 før Regjeringen behandler langtidsplanen, og dermed sikre at Stortingets beslutningsgrunnlag har den nødvendige kvalitet?»

BEGRUNNELSE:

I debatten om Forsvarsstudiet 07 er det stilt mange spørsmål ved de økonomiske beregningene som er lagt til grunn for konklusjonene i rapporten. Ikke minst er det usikkerhet omkring hvilke forutsetninger som ligger til grunn for beregningene, og det er ikke åpenhet omkring disse.

Forsvarsstudiet 07 bygger på et klart premiss om økte investeringer og driftskostnader de første årene, for så å kunne øke forsvarsevnen innenfor de gitte rammene i årene fremover. Oppfølgingen i de årlige budsjettene de første årene (2009, 2010 og 2011) vil derfor være helt avgjørende for at dette er mulig. Det er derfor avgjørende at Finansdepartementet kvalitetssikrer beregningene og forutsetningene for disse før Regjeringen legger frem Langtidsplanen. Velger Finansdepartementet først å ta stilling til enkeltelementene i forbindelse med de årlige budsjettene, forsvinner hele forutsetningen for tenkningen i Forsvarsstudiet.

Måten arbeidet nå er organisert i Forsvardepartementet med felles stab mellom departementet og Forsvarssjefen gjør at det også er stilt spørsmål ved om kvalitetssikringen i fagdepartementet blir god nok når det er de samme fagpersonene som har arbeidet med Forsvarsstudiet som nå også forbereder langtidsplanen for Regjeringen.

Svar:

Det er Forsvarsdepartementet som har fagansvaret for langtidsproposisjonen for Forsvaret, herunder ansvaret for å sikre at utredningsgrunnlaget for departementets forslag er tilstrekkelig kvalitetssikret. Det er derfor Forsvarsdepartementets ansvar å gjennomgå forsvarssjefens utredning og vurdere forslagene og beregningene i denne, og videre i nødvendig utstrekning selv iverksette egne utredninger av aktuelle problemstillinger og økonomiske anslag mv., før Forsvarsdepartementet fremmer sitt forslag til proposisjon.

Langtidsproposisjonen for Forsvaret behandles av Regjeringen før proposisjonen fremmes. Finansdepartementet og andre berørte departementer vil som ledd i Regjeringens interne saksforberedelse vurdere innholdet i proposisjonen. Finansdepartementets bidrag i den regjeringsinterne saksforberedelsen setter imidlertid ikke til side ansvarsforholdene beskrevet ovenfor.

Et slikt ansvarsforhold som beskrevet, med fagansvarlige departementer, ligger til grunn på alle departementsområder.

Jeg nevner for ordens skyld at det er etablert en ordning med ekstern kvalitetssikring av store statlige enkeltprosjekter (anskaffelser og andre investeringsprosjekter) over 500 mill. kroner, hvor Finansdepartementet har en rolle. Disse store prosjektene kvalitetssikres av eksterne konsulentfirmaer som har rammeavtale med Finansdepartementet om slike kvalitetssikringsoppdrag.

Forsvarsdepartementets kvalitetssikring av beregningene i forsvarssjefens Forsvarsstudie 2007 har ingen sammenheng med ovennevnte kvalitetssikringsordning for store investeringsprosjekter i staten.

SPØRSMÅL NR. 680**Innlevert 19. februar 2008 av stortingsrepresentant Martin Engeset****Besvart 25. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Hvor langt har Regjeringen kommet i sitt arbeid og når kan Stortinget forvente å få seg forelagt en sak om permisjonsrett og ordninger for inntektssikring i forbindelse med omsorgsoppgaver, jf. Innst. S. nr. 14 (2007-2008)?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget behandlet høsten 2007 et forslag fra Høyre om forslag til lovbestemmelser som gir rett til permisjon og ordninger for inntektssikring i forbindelse med omsorgsoppgaver. Jf. Innst. S. nr. 14 (2007-2008) fremgår det at en interdepartemental arbeidsgruppe har "(...) utredet behovet for endringer i permisjonsbestemmelsene med sikte på å gjøre det lettere å kombinere arbeid med omsorg for eldre og yngre familiemedlemmer som trenger pleie og praktisk bistand på grunn av funksjonsnedsettelse, sykdom mv." I instillingen fremkommer det at Regjeringen skal komme tilbake til Stortinget med en bredere vurdering av saksområdet.

Svar:

I forbindelse med Innst. S. nr. 14 (2007-2008) opplyste jeg til komiteen at det var nedsatt en interdepartemental arbeidsgruppe som skulle utrede muligheten til permisjon og eventuell økonomisk kompensasjon på grunn av omsorg for nære pårørende. Jeg uttalte videre at når arbeidsgruppens rapport forelå, ville departementet vurdere forslagene og komme tilbake til Stortinget med en vurdering av saksområdet. Departementet er nå i gang med å vurdere forslagene.

Jeg har i St.prp. nr. 1 (2007-2008) varslet at departementet tar sikte på å legge fram et høringsnotat med vurdering av mulige strategier og tiltak. Departementet er godt i gang med arbeidet med dette høringsnotatet, og det tas sikte på å få det ut i løpet av våren. Jeg kan imidlertid ikke gi en mer presis tidsangivelse for når det vil bli sendt ut. Eventuelle forslag til lovendringer vil bli fremmet for Stortinget på vanlig måte i lovproposisjon etter blant annet en vurdering av innspillene i høringsrunden.

SPØRSMÅL NR. 681**Innlevert 19. februar 2008 av stortingsrepresentant Hallgeir H. Langeland****Besvart 26. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«NSB skal i løpet av 2008 investere i 40-60 motorvognsett, med en opsjon på 100 togsett. Dette er den største investeringen i NSBs historie. Universell utforming prioriteres høyt av Regjeringen. Samtidig har jernbane og kollektivtrafikk store utfordringer i å tilpasse materiell og infrastruktur til folk med nedsatt funksjonsevne.

Hvilke krav til tilgjengelighet og universell utforming stiller NSB til de aktuelle leverandørene av nye togsett?»

BEGRUNNELSE:

Det er svært positivt og gledelig at NSB vil investere milliarder i nye togsett. Det viser en offensiv hold-

ning til at jernbanen er framtidens transportform. Samtidig er det viktig at toget blir en reiseform som alle kan benytte mest mulig uhindret. Det er en rettighet for den enkelte, og det vil både samfunnet og miljøet tjene på.

NSB uttaler både i egen pressemelding og i avisintervjuer at investeringene i nye togsett skal gi kundene et forbedret tilbud med økt pålitelighet og kundekomfort. Det opplyses imidlertid ikke noe om hvilke krav og standarder NSB legger opp til for tilgjengelighet og universell utforming. Flere større investeringer de siste åra, som Lysaker stasjon og nytt materiell til Flytoget, har ikke innfridd forventningene.

Det har derfor stor offentlig interesse å vite hvordan NSB møter framtida når det gjelder tilpasning av nye togsett for de inntil 700 000 innbyggerne som har nedsatt funksjonsevne.

Svar:

Som stortingsrepresentant Langeland helt riktig skriver i sitt spørsmål prioriteres universell utforming av den sittende regjering. I NSBs prosess vedrørende anskaffelse av nytt materiell har departementet fulgt tett opp spørsmålene rundt universell utforming og tilgjengelighet for alle. Det er svært viktig at dette nye materialet, som skal benyttes i mange år fremover, fungerer godt og gir alle typer reisende økt tilgjengelighet.

NSB og jeg er opptatt av at togtilbudet skal være attraktivt for flest mulig mennesker og løsningene som velges må sikre universell utforming og god tilgjengelighet. NSB har informert meg om at i prosessen med å sørge for best mulig tilgjengelighet har selskapet ansatt en egen konsulent som bare skal jobbe med disse problemstillingene. Sentralt i NSBs arbeid med universell utforming er en arbeidsgruppe nedsatt med deltagere fra Norges Handikapforbund, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon, Norges Blindeforbund og Hørselshemmedes Landsforbund. Disse organisasjonene har bistått NSB i å utforme kravspesifikasjonene til de nye togene, og tilbakemeldingene jeg har fått, tyder på at denne arbeidsgruppen fungerer etter hensikten. Kravene til de nye togsettene omfatter bl.a. lavgulv, enkel inn-/utstiging, merking og belysning, toaletter m.m. Hvordan tilbyderne i anskaffelsesprosessen møter kravene til universell utforming, vil bli tillagt stor vekt når tilbudene skal evalueres, og dette vil departementet følge opp.

Utover oppfølgingen av NSBs materiellanskaf-

felse er jeg også opptatt av at samspillet mellom tog og infrastruktur skal fungere tilfredsstillende. Grensesnittet mellom tog og plattform er en av hovedutfordringene for universell utforming og enkel tilgjengelighet, og innen dette området har departementet også nær kontakt med Jernbaneverket. Departementet har bedt Jernbaneverket gjøre en vurdering av hvordan infrastrukturen bør utvikles og hvordan samspillet mellom infrastruktur og materiell kan fungere, i samarbeid med berørte parter. Jeg vedlegger til orientering denne rapporten. Jeg opplever at dialogen mellom departementet og NSB/Jernbaneverket er god på dette området, og at NSB og Jernbaneverket har god fokus på arbeidet som må gjøres fremover.

2 vedlegg til svar:

Vedlegg 1

Forslag til strategi for utvikling av universell utforming.

Vedlegg 2

Forslag til strategi for utvikling av universell utforming. Vedlegg - bakgrunn og føringer.

For rapportene, se lenke:

<http://www.jernbaneverket.no/incoming/Presse/article.jhtml?articleID=1792488>

SPØRSMÅL NR. 682

Innlevert 20. februar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 29. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Hvordan vil finansministeren følge opp at Norges Bank retter seg etter pålegget om én årlig utgivelse av jubileums- og minnemynt etter paragraf 16 hvert år, at det stilles opp et langsiktig og forutsigbart utgivelsesprogram, samt at Norsk Bergverksmuseum blir representert i ekspertgruppen og at ekspertgruppen får en reelt uavhengig funksjon, slik finansministeren har lovet?»

BEGRUNNELSE:

Jeg viser til mitt skriftlige spørsmål nr. 1081 av 23. mai 2007 med tilhørende svar fra finansministeren, som vedrørende jubileums- og minnemynt lød:

"Departementet anser at det, innenfor de gjeldende retningslinjene, er rom for å legge vekt på at myntprodusenten har behov for forutberegnelighet for en viss utgivelseshyppighet for jubileums- og minnemynter. Etter Finansdepartementets vurdering synes en utgivelseshyppighet på om lag én utgivelse per år å balansere disse hensyn på en rimelig måte".

I korrespondanse med Myntverket har politisk ledelse i Finansdepartementet presisert at denne utgivelseshyppigheten handlet om særskilte utgivelser av jubileums- og minnemynter etter sentralbanklovens paragraf 16.

I brevet fra departementet til Norges Bank pålegges videre Norges Bank å stille opp et utgivelsesprogram for slike mynter framover, samt å publisere et

slikt program, for eksempel på sine nettsider, og å ta med en representant for Norsk Bergverksmuseum i en ekspertgruppe som på uavhengig grunnlag skal gi råd om slike utgivelser til Norges Bank.

Dette er ikke fulgt opp av Norges Bank.

Norges Bank utga ikke jubileums- eller minnemynter etter paragraf 16 i 2006 eller 2007, og regner fortsatt inn sirkulasjonsmynt med særpreg etter paragraf 13 i sine oppstillinger av utgivelseshyppighet. Norges Bank har verken stilt opp eller gjort kjent noe utgivelsesprogram for årene framover, og Myntverket har derfor ikke hatt den forutberegnelighet som statsråden lovet. Norges Bank har heller ikke tatt inn noen representant for Norsk Bergverksmuseum i ekspertgruppen.

Svar:

Myndigheten etter sentralbankloven § 16 til å vedta at banken skal utgi jubileums- eller minnemynter ble delegert til Norges Bank ved kgl. res. 25. mars 1994. Norges Bank beslutter utgivelse av sirkulasjonsmynt med spesielt preg i medhold av bankens alminnelige kompetanse i sentralbankloven § 13 til å utstede norske mynter. Senest i brev 1. juni 2007 til Norges Bank har departementet gitt føringer for hvordan Norges Bank skal praktisere myndigheten til å utgi jubileums- og minnemynter.

I brevet 1. juni 2007 skrev departementet om gjeldende retningslinjer og utgivelseshyppigheten:

"Finansdepartementet mener i likhet med Norges Bank at gjeldende retningslinjer legger til rette for en hensiktsmessig praksis for utgivelse av jubileums- og minnemynt og sirkulasjonsmynt med spesielt preg.

Finansdepartementet mener at en bør videreføre at retningslinjene for utgivelse av jubileums- og minnemynter er underlagt politisk behandling, mens myndigheten til å avgjøre enkeltsakene er tillagt Norges Bank med Finansdepartementet som klageinstans.

Utgivelser av jubileums- og minnemynter skal være et viktig bidrag til nasjonal identitet og historie. På den ene side tilsier dette en restriktiv praksis for slike utgivelser i samsvar med gjeldende retningslinjer, men samtidig også at det skjer utgivelser regelmessig. Etter departementets vurdering er det ønskelig med en større grad av forutberegnelighet rundt framtidige utgivelser av jubileums- minnemynter. Departementet anser at det, innen de gjeldende retningslinjene, er rom for å legge vekt på at myntprodusenten har behov for både en viss utgivelseshyppighet for jubileums og minnemynter og forutberegnelighet mht. framtidige myntutgivelser. Etter Finansdepartementets vurdering synes en utgivelseshyppighet på om lag en utgivelse per år, slik det ble forespeilet i rammeavtalen mellom Norges Bank og Myntverket, kombinert med en langsiktig plan for utgivelsene, å balansere disse hensynte på en rimelig måte."

I brevet 1. juni 2007 skrev departementet om nedsettelse av en rådgivende komité:

"Finansdepartementet har merket seg at Norges Bank har etablert en ekspertgruppe, som skal vurdere hvilke begivenheter som bør markeres med myntutgivelse. Departementet forutsetter at ekspertgruppen vil gi råd i forbindelse med utforming og bearbeidinger av den foreløpige utgivelsesplanen og i forbindelse med enkeltutgivelser. Norges Bank bør legge vekt på at ekspertgruppen skal ha en uavhengig stilling når den gir råd. Departementet anser at etableringen av en slik ekspertgruppe med en sammensetning som Norges Bank har lagt opp til vil styrke grunnlaget for framtidige utgivelser av jubileums- og minnemynter og av sirkulasjonsmynt med spesielt preg. Departementet legger likevel til grunn at Norsk Bergverksmuseum skal ha en representant i en slik rådgivende komité."

Jeg legger vekt på at gjeldende retningslinje om en restriktiv praksis for utgivelser av jubileums- og minnemynter blir fulgt. Jeg mener det er viktig for å sikre disse myntene en høy status i markeringen av viktige nasjonale begivenheter. Jeg anser at Norges Bank, innen denne rammen, i praksis har fulgt opp forutsetningen om omlag én utgivelse av jubileums- og minnemynter per år (ikke inkludert sirkulasjonsmynt med spesielt preg). Det har ikke vært slike utgivelser hvert år, det var blant annet ingen utgivelser i 2006 og 2007, men samtidig har det vært utgitt flere mynter i årene før det. I 2008 skal det i henhold til Norges Banks planer utgis en sølvmynt i anledning Wergeland-jubileet.

Norges Bank har som kjent oppnevnt en rådgivende komité for utgivelser av jubileums- og minnemynter og sirkulasjonsmynt med spesielt preg. Jeg har tillit til at de medlemmene som Norges Bank har oppnevnt til komiteen er fagpersoner med en slik integritet at komiteen reelt sett har en slik uavhengig stilling som forutsatt når den gir råd. Komiteens tre medlemmer er i dag professor i historie ved Universitetet i Oslo Gro Hagemann, professor i økonomi ved Universitetet i Oslo Aanund Hylland og førsteamanuensis i numismatikk ved Kulturhistorisk museum Håkon Ingvaldsen.

Jeg har tidligere i et møte med Norges Bank gitt klart uttrykk for at banken bør følge opp forutsetningen i departementets brev 1. juni 2007 om at det skal oppnevnes en representant for Bergverksmuseet til den rådgivende komité for utgivelser av jubileums- og minnemynt og sirkulasjonsmynt med spesielt preg. Siden dette ennå ikke er fulgt opp av Norges Bank, har jeg derfor funnet det nødvendig å ta dette opp på nytt i et brev til banken i dag. Jeg presiserer i dette brevet at Norges Bank skal oppnevne et medlem etter forslag fra Norsk Bergverksmuseum. Dette medlemmet skal opptre i komiteen på egne vegne på linje med de øvrige medlemmene, og ikke på vegne av Bergverksmuseet. Jeg legger vekt på at komiteen og dens medlemmer skal ha en faglig uavhengig stilling.

SPØRSMÅL NR. 683**Innlevert 20. februar 2008 av stortingsrepresentant Jørund Rytman****Besvart 29. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Hvilke initiativ vil finansministeren iverksette for å sikre myntprodusenter i Norge tilgang til det europeiske markedet for produksjon av mynt, som blant annet euro, slik at de fortsatt kan skaffe seg oppdrag selv om de ikke skulle vinne anbudskonkurransen om produksjon av norsk mynt?»

BEGRUNNELSE:

Myntverket ved Kongsberg, Mynta, står i fare for å tape anbudsprosessen om produksjon av mynter. I lys av dette er det uheldig at norske myntverk ikke kan delta på anbud for produksjon av Euromynt, slik at de kan skaffe seg nye oppdrag.

Årsaken til avskjæringen av muligheten til å legge inn anbud på euro er restriksjoner på spredning av spesifikasjonen for mynten. Euro kan kun produseres i de land som anvender euro. Et unntak her er Sverige som har fått tillatelse fra ECB (Den Europeiske Sentralbanken) til å produsere euro.

Det hadde også vært ønskelig med en oversikt over hvilke land som tillater utenlandsk produksjon av sine penger.

Svar:

Norske bedrifter, inkludert Det norske Myntverket, skal ha de muligheter som følger av reglene om offentlige anskaffelser i EØS-avtalen til å delta på like vilkår med bedrifter i andre EØS-land i anbud på offentlige kontrakter. Det gjelder etter det Finansdepartementet er kjent med ingen spesifikke unntak i de generelle reglene om offentlige anskaffelser for kontrakter om produksjon av mynt.

EU-kommisjonen har et ansvar for å koordinere utstedelse og produksjon av euro-mynter. Departementet har derfor bedt EU-kommisjonen om opplysninger om mulige hindre av denne typen. I svar (e-post mottatt 27. februar) viser EU-kommisjonen til bestemmelsen i direktiv 2004/18/EF om offentlige innkjøp (inntatt i EØS-avtalen) artikkel 14 om kon-

trakter som krever særlige sikkerhetsforanstaltninger. Bestemmelsen lyder (dansk språkversjon):

"Dette direktiv finder ikke anvendelse på offentlige kontrakter, der er erklæret hemmelige, eller hvis udførelse skal ledsages af særlige sikkerhedsforanstaltninger i overensstemmelse med gældende love og administrative bestemmelser i den pågældende medlemsstat, eller når beskyttelsen af væsentlige interesser i denne medlemsstat kræver det."

EU-kommisjonen har opplyst følgende:

"Although there are common rules on public procurement that apply to EU as well as the other EEA-countries, there are exceptions in Directive 2004/18/EC on public procurement concerning contracts requiring special security measures (see its Article 14).

So far, only EU Mints have been invited to participate in public tenders for euro coins. A request for a non-EU Mint to participate would need to be carefully examined and discussed between representatives from all EU Member States."

Etter det Finansdepartementet har kunnet bringe på det rene gjelder det videre begrensninger på spredning av opplysninger om de tekniske spesifikasjonene for euro-mynter. De nærmere vilkårene for og den praktiske fremgangsmåten for å få tilgang på spesifikasjonene i forbindelse med en aktuell anbudskonkurranse, har vi ikke fått utfyllende opplysninger om.

Jeg legger vekt på at norske bedrifter fullt ut skal nyte godt av de rettigheter som følger av EØS-avtalen. EØS-avtalen gir muligheter til å følge opp mulige brudd på EØS-regelverket. Norske myndigheter vil kunne bistå bedrifter som opplever ulovlige hindre for sin virksomhet i andre EØS-stater. I den grad den aktuelle bedriften ønsker å forfølge dette, antar jeg at henholdsvis EFTAs overvåkingsorgan (ESA) og Nærings- og handelsdepartementet gjennom nettverket SOLVIT, vil kunne bistå.

Jeg har ikke en fullstendig oversikt over land som produserer sine mynter i andre land. I Europa har i hvert fall Slovenia, Kypros, Malta og Island fått produsert mynter ved myntverk i andre land.

SPØRSMÅL NR. 684**Innlevert 20. februar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 27. februar 2008 av barne- og likestillingsminister Trond Giske****Spørsmål:**

«Er det vanlig praksis fra statens side å inngå avtale om en kortsiktig basert stykkprisfinansiering med vertskommuner ved etablering av statlige barnevernstiltak?»

BEGRUNNELSE:

Ansvar for enslige, mindreårige asylsøkere er overført til barnevernet. Staten har opprettet Eidsvoll omsorgssenter til formålet.

Dette har vært planlagt for 30 barn. Vi har fått opplysninger om at det befinner seg flere enn 30 barn ved Eidsvoll omsorgssenter nå, samt at det er leid inn et hus i nabolaget for å gi plass til flere. I tillegg er det startet på en påbygging av Eidsvoll omsorgssenter, for å gi bedre plass til de barna som oppholder seg der.

Vertskommunen Eidsvoll har på kort tid fått økt antallet elever ved sine skoler. Elevene er minoritetspråklige, og noen av dem kan være traumatisert fra opplevelser i hjemlandet. Vi er blitt opplyst at det er inngått en avtale mellom staten og Eidsvoll kommune om kompensasjon til vertskommunen for mulige ekstra utgifter knyttet til etableringen av Eidsvoll omsorgssenter. Avtalen skal blant annet være basert på telling av antall beboere på en angitt dato i hver måned.

Svar:

Spørsmålet relaterer seg til situasjonen ved Eidsvoll omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år. Generelt er det imidlertid slik at ved etablering av statlige mottak for enslige mindreårige asylsøkere er det to tilskuddsordninger; vertskommunekompensasjon og tilskudd til opplæring av barn og unge i statlige asylmottak. Ordningene gjelder tilsvarende for barnevernets omsorgssenter for enslige mindreårige asylsøkere.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet administrerer vertskommunekompensasjonen, et tilskudd til kommuner som har statlige asylmottak og ventemottak, over Statsbudsjettets kap. 690, post 21 Spesielle driftsutgifter, statlige mottak. Satsene blir fastsatt i statsbudsjett. Tilskuddet skal dekke gjennomsnittlige utgifter til helse, barnevern, tolk og administrasjon i forbindelse med mottaket. Tilskuddet er uavhengig av hvem som er driftsoperatør for mottaket, og utbetales av Utlendingsdirektoratet til kommunene forskuddsvis pr. kvartal.

Ved Statlig regionalt barneverns overtagelse av

ansvaret for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år, ble det inngått avtale mellom Arbeids- og inkluderingsdepartementet og Barne- og likestillingsdepartementet om at Utlendingsdirektoratet fortsatt skal administrere utbetalingen av vertskommunekompensasjonen til kommuner som har omsorgssentre for enslige mindreårige asylsøkere.

Vertskommunekompensasjonen utgjør summen av:

- en grunnsats pr. kommune (pr. bydel i Oslo), uavhengig av antall mottaksplasser og
- en sats pr. mottaksplass i kommunen.

I 2008 utgjør dette henholdsvis 196 000 kr. og 11 100 kr. per år.

Kunnskapsdepartementet administrerer: Tilskott til opplæring av barn og unge i statlige asylmottak, over kap. 225, post 64. Tilskuddet er på kr 6 396 kr per skolemåned (10 måneder pr år) per person og forvaltes av Utdanningsdirektoratet. Elevene telles per 1. hver måned. Tilskuddet beregnes etterskuddsvis og utbetales hvert halvår.

Eidsvoll omsorgssenter for barn er dimensjonert for 30 barn, med mulighet for er visst overbelegg. Situasjonen etter oppstart 3. desember er at antall ankomster har økt betydelig utover prognosene, 21. februar er det 39 barn som bor på Eidsvoll omsorgssenter og går på skole i Eidsvoll. I tillegg er en del barn plassert utenfor kommunen. Eidsvoll kommune har fremsatt at uforutsigbarheten i antall barn gjør det svært vanskelig å bemanne for riktig antall elever.

Barne- og likestillingsdepartementet har derfor innrømmet Eidsvoll kommune en garanti på tilskudd tilsvarende 34 elever for inneværende år. Ved mindre belegg enn 34 barn, vil Eidsvoll kommune få dekket opp 6 396,- kroner per barn per måned. Garantien skal være en hjelp til kommunen nå i oppstartsåret for Eidsvoll omsorgssenter, og er ikke å anse som en ny ordning.

Jeg vil forøvrig kort kommentere de opplysninger som kommer frem i begrunnelsen for spørsmålet. Statlig regionalt barnevern region øst overtok ansvaret for enslige mindreårige asylsøkere under 15 år fra 3. desember i fjor. Det er ikke startet ytterligere påbygging på Eidsvoll omsorgssenter, det byggearbeidet som utføres er ferdigstillelse av det siste huset. Departementet vurderer nå alternative løsninger i andre kommuner for å ta imot høyere antall ankomster.

SPØRSMÅL NR. 685**Innlevert 20. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Vaksdal****Besvart 27. februar 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen****Spørsmål:**

«Vil arbeids- og inkluderingsministeren sørge for at NAV-kontorenes tilgjengelighet blir optimalisert slik at brukerne av kontorene får kontakt innen rimelig tid både på telefon og på annen måte?»

BEGRUNNELSE:

På Arbeids- og inkluderingsdepartementets nettsider heter det bl.a. at:

"Hovedmålene for NAV reformen er å få flere i arbeid og aktivitet og færre på stønad, gjøre det enklere for brukerne og tilpasse tjenestene etter brukernes behov, samt skape en helhetlig og effektiv arbeids- og velferdsforvaltning."

Mange mener at aspektene rundt brukertilpassning og tilgjengelighet så langt ikke er godt nok ivarettatt. Henvendelser til NAV-kontorene på telefon medfører svært ofte meget lang ventetid. Kontorenes bruk av såkalte 815 telefonnummer gjør også at dette blir meget kostbart ved bruk av mobiltelefon. Dette fører igjen til at mange reiser lange distanser for å få kontakt med sitt NAV-kontor, ved henvendelser som egentlig kunne vært utført gjennom telefon på få minutter.

Slike forhold burde man ved enkle grep kunne gjort noe med, slik at tilgjengeligheten og servicen overfor brukerne ble betydelig bedre.

Svar:

NAV-kontorene skal være lett tilgjengelig for brukerne enten gjennom personlig oppmøte, ved å benytte Arbeids- og velferdsetatens selvbetjeningsløsninger på Internett eller på telefon.

I fem fylker har Arbeids- og velferdsetaten egne kundesentre som betjener inngående telefoner til

NAV-kontorer og andre enheter i fylket. Målet er at kundesentrene raskt skal besvare kurante spørsmål fra brukerne. Kundesentrene nås gjennom 815-nummer. Kundesentrene i etaten tilbyr å ringe innringer tilbake, slik at selve samtalen dekkes av kundesenteret.

Stadig flere benytter seg av mobiltelefon i stedet for fasttelefon. Enkelte grupper, ofte mottakere av sosialstønad og ungdom, ringer oftere fra mobiltelefon med kontantkort eller med et dyrt abonnement. For å bidra til å redusere kostnadene ved å ta kontakt med Arbeids- og velferdsetaten for alle brukere, har etaten til utprøving en såkalt "call-back funksjon" ved kundesenteret i Rogaland. I call-back funksjonen får innringeren tilbud om å bli ringt tilbake etter en viss ventetid uten å miste plassen sin i køen. Dersom utprøvingen av en slik call-back funksjon gir gode resultater, vil Arbeids- og velferdsdirektoratet vurdere implementering av en slik call-back løsning for alle kundesentrene i etaten. Jeg viser for øvrig til mitt svar på spørsmål fra representanten Skjelstad, jf. spørsmål nr. 658, om Arbeids- og velferdsetatens telefonløsninger.

I tillegg vil jeg vise til mitt svar på interpellasjon fra representant Per Rune Henriksen i Stortinget 7. februar i år. Der viste jeg til at Arbeids- og velferdsetaten har hatt problemer med å få kundesentrene til å fungere fullt ut som ønsket, blant annet har svartidene vært lenger enn etatens egne måltall. Etaten rapporterer at den har satt i gang en rekke systematiske tiltak som vil bidra til en gradvis forbedring av kvaliteten på tjenesten.

Jeg legger til grunn at Arbeids- og velferdsetaten sørger for at brukerne kan få kontakt med NAV-kontorene på en rask og effektiv måte, og at de problemer som har vært knyttet til kundesentrene løses.

SPØRSMÅL NR. 686**Innlevert 21. februar 2008 av stortingsrepresentant Ågot Valle****Besvart 28. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Kvam kommune har engasjert seg for å bevare gamle Bjølvo kraftanlegg og å hindre riving av trallebanen i Ålvik. Bjølvo kraftanlegg, inkludert trallebanen, er et unikt nasjonalt kulturminne fra forrige århundres industrihistorie. Hordaland Fylkeskommune har tilrådd vern av det gamle kraftanlegget. Vern av dette kulturminnet kan danne grunnlaget for reiselivsvirksomhet. Saka har ikke vært drøftet med Riksantikvaren.

Hva vil statsråden gjøre for at Bjølvo kraftanlegg blir vurdert som kulturminne?»

BEGRUNNELSE:

Gamle Bjølvo kraftanlegg i Ålvik i Hardanger er et unikt nasjonalt industrielt kulturminne. Den gamle trallebanen er kanskje en av verdens mest spektakulære baner. På det bratteste er den hele 62 grader. Thorvald Astrup, en av Norges mest kjente arkitekter fra første del av 1900-tallet og ansvarlig for flere monumentale bygg, har tegnet kraftanlegget. Det er vedtatt at trallebanen skal rives, men vedtaket ser ut til å være avgjort av OED, på et tidspunkt det sannsynligvis ikke var kjent at hvert departement har ansvar for å sikre egne kulturminner. Saka har heller ikke vært vurdert av Riksantikvaren.

Ålviksamfunnet har gjennom mange år vært tapet for arbeidsplasser. Det er en av grunnene til at kommunen har engasjert konsulenter til å lage forprosjekt for bruk og vern av trallebanen. Dette prosjektet er støttet av Kommunaldepartementet. I stedet for at Statkraft bruker millioner på å rive et unikt kulturminne som kan ha potensial til å bli en verdifull reiselivsattraksjon i Hardanger, bør det nå drøftes om

ikke pengene bør brukes til å ruste opp banen og kraftanlegget til å være levende kulturminner. Dette er en sak for flere departement. Når jeg henvender meg til miljø- og utviklingsministeren, er det fordi det nå er viktig at Riksantikvaren vurderer dette nasjonale industrielle kulturminnet før det er for seint.

Svar:

Gamle Bjølvo kraftanlegg i Ålvik i Hardanger ble tatt permanent ut av drift våren 2004, da det nye kraftverket sto ferdig.

NVEs vedtak om å rive anlegget ble påklaget av Hordaland fylkeskommune i brev av 6. april 2006. NVE fant ikke grunnlag for å omgjøre vedtaket og sendte saken til Olje- og energidepartementet, som opprettholdt NVEs vedtak i brev av 17. januar 2007.

Det har vært foretatt en vurdering av kulturminneverdiene i vassdragssektoren. Nylig avsluttet NVE dette arbeidet for kraftstasjoner med sluttrapporten Kulturminner i norsk kraftproduksjon (KINK). Riksantikvaren deltok i arbeidet. Samtlige norske kraftstasjoner ble vurdert, hvorav 27 er spesielt omtalt i sluttrapporten. Bjølvo er ikke blant disse.

Verken Riksantikvaren eller Hordaland fylkeskommune har varslet fredning i forbindelse med Statskrafts riveplaner. Riksantikvaren har heller ikke gått inn for at anlegget skal tas med i NVEs landsverneplan som omfatter de seks spesielt omtalte kraftstasjonene som er i statlig eie.

Det er derfor ingen grunn til å vurdere denne saken på nytt. Eventuell gjenbruk av det gamle kraftanlegg i reiselivssammenheng er i første rekke eiers ansvar.

SPØRSMÅL NR. 687**Innlevert 21. februar 2008 av stortingsrepresentant Gunnar Kvassheim****Besvart 28. februar 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden ivareta arbeidet med friluftsliv for funksjonshemmede når bevilgningene til å følge opp Direktoratet for naturforvaltnings utredning "Friluftsliv for funksjonshemmede" reduseres år for år?»

BEGRUNNELSE:

Med utgangspunkt i stortingsmelding nr 39 (2000-2001) "Friluftsliv. Ein veg til høgare livskvalitet" har Direktoratet for naturforvaltning i samarbeid med funksjonshemmedes organisasjoner og friluftslivsorganisasjoner utarbeida rapporten "Friluftsliv for funksjonshemmede" DN-utredning 2003 - 4 der det prioriteres og kostnadsberegnes en rekke konkrete og nødvendige tiltak for å gi funksjonshemmede mulighet til friluftsliv. Regjeringen uttrykker vilje til å følge opp dette i siste stortingsmelding om Rikets miljøtilstand og Regjeringens miljøpolitikk der det bl.a. heter at Regjeringen vil:

- øke samarbeidet med og tilbudet til funksjonshemmede og etniske minoriteter
- prinsippene for universell utforming skal i økende grad bli lagt til grunn for nye tiltak på dette feltet, der det er relevant.

På dette grunnlaget er en rekke tiltak satt i gang. Norges Handikapforbund og Friluftsrådene Landsforbund er f.eks. i gang med kartlegging av tilgjengelighet til de offentlig sikra friluftslivsområdene. Dette er et nødvendig grunnlag for å kunne utarbeide forvaltningsplaner og tilrettelegge utvalgte områder for funksjonshemmede og for å kunne utarbeide informasjonsmaterieil om tilgjengelige områder.

Dette tiltaket forsinkes mens andre skrinlegges fordi bevilgningene til å følge opp utredningene "Friluftsliv for funksjonshemmede" reduseres år for år.

I 2006 var det ca. 1 mill. kr til dette arbeidet, mens det for 2008 ligger an til en bevilgning på ca 500 000 kr.

Svar:

Siden 2005 har Direktoratet for naturforvaltning-utredning 2003 - 4 Friluftsliv for funksjonshemmede blitt fulgt opp gjennom bevilgninger fra Miljøverndepartementet i forbindelse med Regjeringens handlingsplan for økt tilgjengelighet for personer med nedsatt funksjonsevne.

Noen prioriterte tiltak er:

- Synliggjøring av friluftsliv for funksjonshemmede i Friluftslivets år 2005
- Arbeid med en eksempelsamling som viser funksjonshemmede barns muligheter til å drive friluftsliv
- Kartlegging av tilgjengelighet til friluftsområder
- Det er lagt føringer om universell utforming i støtteordninger for friluftsliv
- Nasjonal konkurranse om beste tilrettelegging av friluftsområde for funksjonshemmede
- Holdningsarbeid for å få flere aktive funksjonshemmede
- Utarbeide kursopplegg for personer som arbeider med friluftsliv og funksjonshemmede.

I tillegg er det gitt støtte til konkrete tiltak som har til formål å få aktivisert flere funksjonshemmede i friluftsliv rundt om i landet. Det er også etablert en arbeidsgruppe med representanter for funksjonshemmedes organisasjoner og fra friluftslivsorganisasjoner som har til formål å gi råd om prioritering av tiltak, og ellers følge opp arbeidet innen sine organisasjoner.

For 2008 er det av bevilgningen til universell utforming (kap. 1400 post 80) satt av 2 millioner kr, herav 500 000 kr til konkret oppfølging av Direktoratet for naturforvaltning-utredningen, 1,5 millioner kr er satt av til tilskudd til universell utforming i grønne områder i byer og tettsteder.

I rundskriv T-1/07 om tilskuddsordningene for 2008 er det ellers gitt føringer på at midler til tilrettelegging av friluftsområder (kap 1430 post 31) og tilskudd til friluftstiltak (kap 1427 post 74) bl. a. skal komme funksjonshemmede til gode. Dette er midler som forvaltes av kommuner og friluftslivsorganisasjoner.

Det at universell utforming er satt så tydelig på dagsordenen de siste årene medfører økt bevissthet og holdningsendringer blant de som arbeider med friluftsliv i kommuner og organisasjoner. For eksempel vil nye tilrettelegginger for friluftsliv som blir universelt utformet fra starten av, ikke nødvendigvis koste mye ekstra. Det betyr at man vil få effekt av tidligere års satsinger uten at det kommer til syne i budsjettet. Et annet viktig poeng er at arbeidet med universell utfordring har bidratt til å bryte mentale barrierer blant en del funksjonshemmede, som dermed har sett muligheter til aktiviteter som de tidligere ikke har vært bevisst på. Dette er også en effekt som ikke gjenspeiles i budsjettet.

SPØRSMÅL NR. 688**Innlevert 21. februar 2008 av stortingsrepresentant Gunnar Gundersen****Besvart 27. februar 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Studentsamskipnadene er gitt en helt spesiell rolle og en helt spesiell posisjon i forhold til studentvelferd ved universiteter og høyskoler i Norge. De gir en beskyttelse i lovverket og har en viktig funksjon i dag. Hamar Arbeiderblad har hatt en rekke oppslag fra desember 2007 og fram til i dag som setter Studentsamskipnaden i Hedmark i et uheldig lys. Det går på hvordan demokratiske spilleregler etterleves og praktiseres.

Vil statsråden ta initiativ til en gjennomgang av Studentsamskipnaden i Hedmark?»

BEGRUNNELSE:

I og med at studentsamsamskipnadene har en helt sentral rolle i forhold til studentvelferden og at de til dels har blitt tildelt en monopolrolle, er det avgjørende viktig at den har tillit. Oppslagene i HA gir et inntrykk av at konflikten rundt Studentsamskipnaden i Hedmark er stor. Overskrifter som "Uten valgstyre og uten reglement", "studentbråk tema på styremøte" og "Har flertallet mot seg, men holder stillingen" over en lengre periode, tyder på at det kan være grunn til å gå inn og vurdere hva som skjer.

For bare kort tid tilbake var Studentsamskipnaden i Hedmark ute i svært hardt økonomisk vær. Det har således vært mye uro over en lang periode og det kan være mye nyttig erfaring å hente ved å se nærmere på utviklingen i Studentsamskipnaden i Hedmark.

Svar:

Studentsamskipnadenes oppgave er å ivareta studentenes velferdsbehov. Samskipnadene er regulert av en egen lov om studentsamskipnader. Her gjøres det klart at en studentsamskipnad er et eget rettssubjekt, jf §4, 2 ledd, 1. setning. Videre skal studentsamskipnader ledes av et styre de lokale studentene kan

velge å ha flertall i, jf §5. Samtidig står studentsamskipnadene under tilsyn av departementet, jf §12. Ny lov om studentsamskipnader ble vedtatt i den 14. desember 2007 og loven trer i kraft 1. august 2008. Studentsamskipnadenes autonome rolle er videreført i den nye loven.

Departementet har hatt dialog og kontakt med Studentsamskipnaden i Hedmark helt siden de kom i økonomisk uføre for noen år siden, og er således klar over at studentsamskipnaden har vært og dels er i en spesielt vanskelig økonomisk situasjon. Dette forholdet har det blitt tatt hensyn til både i form av at departementet har gitt hjelp ved veiledning m.v., og at man har gitt ekstra tilskudd til studentsamskipnaden.

Før jul ble departementet oppmerksom på at styret i studentorganet StorHk hadde gått av. Det har i etterkant av dette også vært hevdet at det har vært problemer knyttet til valgprosessen.

Departementet har en løpende dialog med både Høgskolen i Hedmark og studentsamskipnaden, der departementet blant annet har presisert gjeldende lover og regler knyttet til valgprosesser. Det følger imidlertid av systemet lov om studentsamskipnader oppstiller, at utfordringer knyttet til styring av samskipnaden skal løses lokalt ved det lokale studentdemokrati og ved utdanningsinstitusjonen. Departementet har således få styrings- og sanksjonsmuligheter knyttet til enkeltsaker.

Departementet jobber imidlertid med flere forhold for å bedre studentvelferden og regler knyttet til denne. Blant annet arbeides det med ny forskrift til loven med planlagt høring i løpet av våren/sommeren 2008. Med den nye forskriften forsøker man, innenfor rammen av at studentsamskipnadene er egne rettssubjekt, å tilspisse studentsamskipnadens oppgaver og departementets tilsynsrolle.

Departementet vil følge situasjonen med Studentsamskipnaden i Hedmark videre.

SPØRSMÅL NR. 689**Innlevert 21. februar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden****Besvart 27. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Hvilke initiativ vil nåværende statsråd ta for å få fortgang i arbeidet med innføringen av et elektronisk billettsystem for jernbane og øvrig kollektivtrafikk, og hva vil statsråden gjøre i forhold til arbeidet med et slikt system i Oslo og Akershus?»

BEGRUNNELSE:

Erfaringer fra andre land viser at enkle og oversiktlige billettsystemer er viktig for å gjøre kollektivtrafikken mer attraktiv. Flere kollektivreisende vil redusere forurensningen og trengselen på veiene i pressområder slik som for eksempel Oslo og Akershus.

Det nyetablerte kollektivselskapet Ruter samarbeider med NSB om innføringen av et elektronisk billettsystem for kollektivreisende innen Oslo og Akershus. Ordningen med det elektroniske billettsystemet er kraftig forsinket. NSB er en viktig aktør i arbeidet med å fremskynde løsninger for elektronisk billettering.

Forrige regjering tok initiativ til å utarbeide en felles standard for elektronisk billettering. Denne er nå ferdig publisert og skal gjøre det lettere for kollektivreisende å forholde seg til elektroniske billetter uansett hvor man befinner seg i landet.

Svar:

Arbeidet med å legge til rette for elektronisk billettering har høy prioritet, jf. St. prp. nr.1 (2007-2008) der det bl.a. heter:

"Ein felles nasjonal standard for innføring av nye elektroniske billettsystem vart etablert i regi av Sta-

tens vegvesen i samarbeid med m.a. fylkeskommune og NSB AS i 2006. Arbeidet med å førebu ei felles forvaltning for elektronisk billettering starta i 2007. Korleis dette skal organiserast, vert utgreidd, slik at det kan gjennomførast i 2008. Mange fylke innfører for tida system for elektronisk billettering der dei reisande kan bruke same kort på båt, buss og bane. Samanknyttinga av dei ulike systema er eit omfattande arbeid som vil gå over fleire år, men gir ved kvar utviding nye fordelar for kundane. Desse fordelane gjer kollektivtransporten meir konkurransedyktig i forhold til bruk av privatbil. Rogaland og Oppland har allereie etablert dei nye systema. For Oslo og Akershus er innføringa venta gjennomført i 2008. Alle systema vert knytte opp mot NSB."

Som det fremgår over, har departementet i samarbeid med bl.a. fylkeskommunene, Oslo kommune, Transportbedriftenes Landsforening, Statens vegvesen og NSB igangsatt et arbeid for å styrke forvaltningen knyttet til elektronisk billettering. Hensikten er å bidra til raskere innføring av nye systemer - slik den nasjonale standarden legger til rette for, og sørge for at bl.a. driften av disse skal fungere sikkert og pålitelig for brukerne over tid.

Selve innføringen av systemene er det lokale myndigheter og virksomheter som beslutter og har ansvaret for. Jeg legger til grunn at Tenden som tidligere medlem av Akershus fylkesting er godt kjent med denne ansvarsfordelingen. Når det gjelder NSB, som jeg som samferdselsminister har et mer direkte ansvar for, er selskapet, i følge den informasjonen jeg har, i rute med sin del av billettsystemet. Jeg har videre et klart inntrykk av at Oslo og Akershus, gjennom det nye selskapet Ruter, arbeider målrettet for å få på plass elektronisk billettering så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 690**Innlevert 21. februar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 28. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Statens vegvesen gjennomfører en årlig undersøkelse blant bosatte i Oslo og Akershus om holdninger til bomringen. Undersøkelsen fra 2007 er nylig presentert og omtalt i media. Bompengefinansiering brukes opprinnelig som et supplement, men nå som

en av to hovedkilder for finansiering av statlige veier i Norge. Bompengefinansiering er et politisk tiltak for å skaffe penger til investering i veier.

Bør fagetater drive måling av innbyggernes holdning til enkelte spesielle politiske tiltak i samferdselssektoren?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har registrert at undersøkelserne utføres på oppdrag fra Prosam som er et samarbeid mellom offentlige etater og bedrifter, og at formålet er å styrke og koordinere arbeidet med trafikkdata og prognoser i Oslo-området.

Jeg er kritisk til at offentlige fageter og offentlige bedrifter på denne måten driver en slags "spesialbehandling" av et spesifikt samferdselspolitisk virkemiddel, nemlig bruk av bompenger.

Det er etter mitt syn særlig grunn til å være kritisk når en ser på spørsmålsstillingen i undersøkelsen der intet er nevnt om bakgrunnen for å bruke bompenger. En fullstendig bakgrunn er jo bl.a. at staten i 2007 samlet har inntekter fra bil og bilrelaterte skatt og avgifter på mellom 55 og 60 mrd. kr og at bare en liten del av dette brukes til investering i vei og til veivedlikehold og veidrift. En fullstendig bakgrunn er også opplysninger om at omfanget av bompengefinansiering har økt sterkt i løpet av de siste årene samtidig som Norges oljerikdom representert ved befolkningens oljefond i utlandet har økt sterkt og er på ca. 2000 mrd. kr.

Jeg reagerer også kritisk til måten innhentet informasjon er presentert på av Statens vegvesen; der overskriften er "Folk aksepterer fortsatt bomringen." Faktisk viser undersøkelsen at 53 % av de spurte er meget negativ eller ganske negativ til bomringen i Oslo. Faktisk sies det også i rapporten som omtaler undersøkelsens resultater at: "Resultatet viser at andelen som sier seg positive og negative er på samme nivå som i 1996 og årene 2003, 2004 og 2006, og tyder på at den positive endring av omdømme som ble målt i 2006 har gått tilbake." Det innebærer altså at motstanden mot bomringen har økt. At man i undersøkelsen forsøker å redusere motstand gjennom spørsmål mot tiltak som vil være gode tiltak også når pengene kommer fra statens som har lovmessig ansvar for å finansiere vegutbygging gjør etter mitt syn ikke undersøkelsens troverdighet særlig bedre.

Og endelig - påstanden om at syv av ti støtter forlengelse av bomringen er basert på "gitte forutsetninger". Her er basis for spørsmålet en forutsetning om at bompenger er det eneste tiltak som kan føre til de ulike resultat som er angitt; mindre miljøproblemer, mer penger til kollektivtransport, mer penger til veg osv. En slik endimensjonal forutsetning gir svar med begrenset utsagnskraft; etter mitt syn blir det derfor direkte villedende å konkludere med at "syv av ti støtter bompengeinnkreving." Når en undersøkelse lages og brukes slik av politiske partier og av interesseorganisasjoner, er politisk intensjon eller ideelt syn som oftest både tydelig uttalt og tydelig fremvist. Det gjelder derimot ikke når en offentlig fagetat er oppdragsgiver.

Jeg oppfordrer statsråden om enten å fjerne denne typen politiske undersøkelser fra fagetatene eller sørge for at de får et faktagrunnlag og en spørsmålsstilling som kan gi langt mer objektive målingsresultater og derved bedre informasjon.

Svar:

Statens vegvesen har sammen med andre fageter et ansvar for å utarbeide beslutningsgrunnlag for lokale og sentrale myndigheter i samferdselspolitiske spørsmål. Jeg mener at kunnskap om brukeres holdninger og prioriteringer er nyttig for å vurdere ulike virkemidler for å nå faglige og politiske målsettinger. Det er også relevant kunnskap i planleggingen av konkrete tiltak, og i oppfølgingen av politiske vedtak.

Jeg er kjent med at det i Oslo har vært gjennomført holdningsundersøkelser rundt bomringen siden 1989, altså ca. ett år før etableringen av bomringen. Dette er gjort for å innhente relevant informasjon om brukernes holdninger til bomringen i Oslo som finansieringsordning og deres oppfatning av kvaliteten i transporttilbudet. Denne undersøkelsen er gjennomført i regi av Statens vegvesen, Jernbaneverket, Oslo kommune, Akershus fylkeskommune og trafikkseksjonene sitt felles prognosesamarbeid for Oslo-området, PROSAM.

Det legges fra PROSAM sin side vekt på at undersøkelser skal være åpne, nøytrale og tilgjengelige. I undersøkelsen for 2007 er det blant annet stilt spørsmål om brukernes holdninger til selve innføringen av bompenger, hva inntektene bør brukes til, om brukerne støtter forlengelse eventuelt under hvilke forutsetninger osv. I tillegg stilles det spørsmål om folks oppfatning av standarden på vegnettet, tilfredsheten med kollektivtrafikken, kjøprising osv. Spørsmål og svar er offentlig tilgjengelige. For å kartlegge holdningene over tid gjennomføres det en årlig holdningsundersøkelse.

Jeg stiller meg positiv til at det gjennomføres brukerundersøkelser og at forvaltningen benytter seg av slike undersøkelser i sitt faglige arbeid, blant annet for å utarbeide beslutningsgrunnlag for utviklingen av transportpolitikken. Det er en klar forutsetning for slik kartlegging at undersøkelsene er åpne, allment tilgjengelige og faglig relevante.

Skal slike typer undersøkelser være troverdige og objektive, mener jeg det ikke er naturlig at vi som politikere går inn og påvirker spørsmålsutformingen og hvordan undersøkelsen blir gjennomført. Denne type undersøkelser skal være faglige innspill, og det er fagetatene som bør utforme og gjennomføre slike typer undersøkelser.

SPØRSMÅL NR. 691**Innlevert 21. februar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik****Besvart 28. februar 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete****Spørsmål:**

«Gjennom media er det fremkommet at Avinor på Gardermoen har igangsatt en motiveringskampanje for å motvirke at enkelte vektere i "spesielle situasjoner" kan ha problemer med å utføre kroppsvisitasjon. Jeg viser til Innst. S. nr. 276 2006-2007 om sikkerhetskontrollene ved flyplassene. En samlet transportkomité ga tydelig melding om at man ønsker tiltak for å unngå at sikkerhetskontroll oppleves som mistenkeliggjørende og ubehagelige.

Hva er gjort og hva vil statsråden videre gjøre for å følge opp Innst. S. nr. 276?»

BEGRUNNELSE:

Det er VG som 14.2.2008 omtaler "motivasjonskampanjen" som ifølge Oslo Lufthavn er satt i gang for å få vekterne til å være grundigere i kroppsvisitasjon av utvalgte passasjerer. BH-spilen og beltespenningen blir nevnt som steder man fra vekterne føler er spesielt intimt.

Jeg viser til Innst. S. nr. 276 2006-2007 behandlet av Stortinget 14.6.2006 der en samlet komité var tydelig på at man ønsker bedre rutiner, at passasjerer blir behandlet med respekt og høflighet og at sikkerhetstiltak ikke ønskes utvidet. Jeg minner om at statsråden i uttalelse til forslaget som var utgangspunkt for saken (dok 8:76 2006-2007) understreket at arbeid gjennom et etablert samarbeidsutvalg mellom luftfartsmyndighetene og flyselskapene vil fokusere bl.a. på tiltak som kan gjøre flyreisen så positiv som mulig samtidig som flysikkerheten ivaretas.

Min erfaring og innspill til meg er at det gjenstår en del arbeid. Det mangler en del på at respekt og høflighet er godt ivaretatt.

Jeg har fått meldinger om at mannlige vektere "ivrig" visiterer kvinnelige passasjerer med berøring på bar hud. Jeg har fått henvendelser fra passasjerer som hevder at krav til kontroll praktiseres ulikt på ulike flyplasser (sko av ved kontroll i Oslo men ikke av ved kontroll i Bergen). Kvinnelige passasjerer som skal detaljsjekkes får ikke automatisk kvinnelig vokter selv om kvinnelige vektere er til stede i vaktlaget som er på jobb. Passasjerer som får sin bagasje grundig undersøkt opplever fortsatt at dette gjøres i full åpenhet for alle andre passerende medpassasjerer. Jeg minner også om at flyplasser har mange andre utsatte "åpne" punkter enn inngangen der flypassasjerene går inn i kontrollert område. For passasjerer som er detaljkontrollert med utstyr og hender langs kroppen og i personlig bagasje virker det ikke

alltid overbevisende sikkert at slike "åpne" punkter har samme nitide overvåkning. Jeg viser til at statsråden i sitt brev til komiteen om dokument nr. 8:76 sier: "Jeg avventer derfor resultatene fra arbeidet som allerede er igangsatt og vil eventuelt senere orientere Stortinget på en egnet måte om saken."

Både transportkomiteen og reisende ønsker selvsagt betryggende sikkerhet ved flyreiser. Det er likevel etter min mening behov for å se nærmere på norsk praktisering av internasjonalt regelverk når det gjelder samlet sikkerhet på norske flyplasser og i særdeleshet i møtet mellom sikkerhetstiltak/bemannings og flypassasjerene.

Svar:

Avinor er ansvarlig for å gjennomføre sikkerhetskontroll på flyplassene de driver, i tråd med gjeldende regelverk som er innført som del av EØS-avtalen. I disse bestemmelsene inngår blant annet krav om fysisk håndøk av passasjerer og ansatte i den hensikt å avdekke eventuelle forbudte gjenstander. Dette fysiske håndøket kan av enkelte føles ubehagelig, men er som nevnt en del av gjeldende bestemmelser.

Avinor har opplyst at omtalte holdningskampanje ble iverksatt som følge av at kvalitetssikringen avdekket et forbedringspotensiale, både når det gjelder fysisk håndøk og søk i håndbagasje. Kampanjen representerer ingen form for endring i omfang, for så vidt gjelder fastsatt nivå og rutiner for sikkerhetskontrollen. Avinor har videre opplyst at kampanjen representerer et tiltak for å forbedre kontrollen innenfor gjeldende bestemmelser og på den måten sikre at Oslo lufthavn, Gardermoen ivaretar gjeldende sikkerhetskrav. En eventuell konsekvens av at Oslo lufthavn, Gardermoen ikke følger disse bestemmelsene vil være at alle passasjerer, besetningsmedlemmer og fly vil måtte gjennom omfattende sikkerhetskontroller ved de flyplassene de ankommer innen EU/EØS-området.

Som kjent ble det våren 2007 etablert et samarbeidsutvalg bestående av blant annet Luftfartstilsynet, Avinor, OSL, Norsk flygerforbund og andre berørte parter. Samarbeidsutvalget ble ledet av Avinor og 15. juni 2007 leverte de en rapport om sikkerhetskontrolltjenesten til Luftfartstilsynet. I rapporten er det fremmet forslag til tiltak for å sikre at sikkerhetskontrollen gjennomføres i henhold til regelverket, samtidig som kontrollen gjennomføres på en effektiv og profesjonell måte.

Avinor har videre opplyst at Oslo lufthavn, Gardermoen har gjennomført flere tiltak som det nevnte samarbeidsutvalget har foreslått. Blant annet skal alle ha mulighet til å bli håndstøkt av kontrollør av samme kjønn, alle skal ha mulighet til å få gjennomført søk i eget visitasjonsrom, økt trening på korrekt og respektfullt håndstøk og omfattende omarbeiding av sikkerhetskontrollslusene for å bedre kvalitet, effektivitet og HMS-forhold. Videre kan alle kontrollerte passasjerer og ansatte be om å få snakke med en overordnet for eventuelt å fremsette en klage dersom sikkerhetskontrollen oppleves ubehagelig. Jeg har fått opplyst fra Avinor at Oslo lufthavn, Gardermoen gjennomførte ca 9,5 millioner sikkerhetskontroller av passasjerer i 2007 og av disse har 81 passasjerer fremsatt skriftlig klage.

Avinor har videre opplyst at de jobber kontinuerlig med at sikkerhetskontrollen i Norge skal oppfattes enhetlig, men av hensyn til infrastrukturmessige ulikheter kan sikkerhetskontrollen i noen tilfeller oppfattes ulikt. Avinor vil fortsette arbeidet med å sikre en størst mulig grad av likhet i hvordan sikkerhetskontrollen gjennomføres på den enkelte lufthavn.

Når det gjelder oppfølging av Innst. S. nr. 276 (2006.-2007) ble som ovenfor nevnt rapporten fra samarbeidsutvalget ferdigstilt i juni i fjor. Luftfartstilsynet har opplyst at de, siden rapporten forelå, har arbeidet med å forankre tiltakene hos aktørene. Jeg vil, som jeg tidligere orienterte om i mitt brev av 30. mai 2007, avvente resultatene fra arbeidet som er igangsatt og eventuelt senere orientere Stortinget på egnet måte om saken.

SPØRSMÅL NR. 692

Innlevert 22. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 29. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Finansministeren anslo oljeprisen til å ligge på 360 kroner per fat i gjennomsnitt for 2008, mens prisen den siste tiden har ligget på rundt 500 kroner fatet.

Hvilke konsekvenser anslår finansministeren at det får for bensinprisen fra pumpe i Norge dersom oljeprisen går opp med hhv. 5 kroner, 10 kroner, 50 kroner, 100 kroner og/eller 150 kroner i forhold til dagens nivå, eller tilsvarende går ned med 5 kroner, 10 kroner, 50 kroner, 100 kroner og/eller 150 kroner i forhold til dagens nivå?»

Svar:

En endring i prisen på råolje på 50 kroner pr. fat tilsvarer en endring på vel 30 øre per liter. Under forutsetning av uendrede raffineri- og markedsføringsmarginer vil også bensin- og autodieselprisen før merverdiavgift kunne øke med vel 30 øre per liter, eller knappe 40 øre inkl. merverdiavgift. I tabell 1 er virkningen på bensinprisen ved ulike endringer i oljeprisen satt opp under disse forutsetningene. På kort sikt kan imidlertid marginene variere, blant annet av-

hengig av sesong, konkurranse og andre markedsmessige forhold. Det må derfor understrekes at beregningene er usikre.

Tabell 1. Endret pumpepris på bensin ved endringer i oljeprisen

Økning i oljeprisen (kroner per fat)	Endring i bensinprisen (øre per liter)
+/- 5 kroner	+/-5 øre
+/- 10 kroner	+/-10 øre
+/- 50 kroner	+/-40 øre
+/- 100 kroner	+/-80 øre
+/- 150 kroner	+/-1,20 øre

I perioden 2004 til 2007 økte oljeprisen med 165 kroner per fat. I samme periode økte bensinprisen (95 oktan blyfri) ifølge Norsk Petroleumsinstitutt med om lag 2 kroner per liter. Dette innebærer en noe større overveltning fra oljepris til bensinpris sammenliknet med beregningene gjengitt over, men må også sees i sammenheng med den generelle pris- og kostnadsutviklingen gjennom perioden.

SPØRSMÅL NR. 693**Innlevert 22. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter****Besvart 29. februar 2008 av finansminister Kristin Halvorsen****Spørsmål:**

«Flere næringsdrivende er bekymret for at ordningen med avgiftsfri diesel skal bortfalle.

Kan finansministeren avkrefte at det foreligger planer fra Regjeringens side om å fjerne denne ordningen med avgiftsfri diesel og som følge av dette avgiftsbelegge all diesel?»

Svar:

Når det i spørsmålet refereres til ordningen med avgiftfri diesel legger jeg til grunn at det siktes til merkesystemet for diesel, hvorefter det er anledning til å benytte lavavgiftsbelagt farget diesel til nærmere definerte formål.

Avgift på mineralolje til framdrift av motorvogn (autodieselavgiften) ble innført 1. oktober 1993. Autodieselavgiften erstattet sammen med vektårsavgiften den tidligere kilometeravgiften som var en ren veibruksavgift. Veibrukselementet ble videreført i autodieselavgiften, og viser seg ved at diesel som

brukes til annet en veitransport fritas for avgift. Fritaket er gjennomført gjennom en merkeordning, og innebærer at mineralolje som ikke skal belastes autodieselavgift merkes med særskilt farge og sporstoff. Denne merkede mineraloljen kan blant annet benyttes i traktorer, anleggsmaskiner, motorredskaper og båter eller til fyring. Istedenfor autodieselavgift belastes merket mineralolje med grunnavgift på fyringsolje. Denne er betydelig lavere enn autodieselavgiften. Både merket og umerket mineralolje belastes dessuten med CO₂-avgift og svovelavgift.

Det følger av dette at en avvikling av merkeordningen, og lik avgiftlegging av all mineralolje vil bryte med avgiftens opprinnelige begrunnelse. Regjeringen har heller ikke varslet at dette er noe det jobbes med, eller som den vil foreslå ovenfor Stortinget. I den forbindelse vises også til at Særavgiftsutvalget, som avga sin rapport 22. juni 2007 (NOU 2007:8) ikke har anbefalt å innføre lik avgiftlegging av all mineralolje.

SPØRSMÅL NR. 694**Innlevert 22. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten****Besvart 29. februar 2008 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Forslag til endringer i hummerforvaltningen er nå ute på høring. Et av forslagene går ut på å begrense antall teiner i yrkesfiskernes hummerfiske til 80. Et annet forslag går ut på å kreve 80 mm fluktåpning i teinene i fredningstiden. Yrkesfiskere langs store deler av kysten reagerer og frykter for inntektsgrunnlaget dersom disse forslagene blir vedtatt.

Hvordan stiller fiskeri- og kystministeren seg til disse to konkrete forslagene?»

BEGRUNNELSE:

Hensikten med forslaget fra den nedsatte arbeidsgruppen og Fiskeridirektøren er å øke hummerbestanden fra dagens lave nivå. Dette er generelt positivt ut fra hensynet til miljø og muligheten for økt lønnsomhet i fisket på sikt. Forslaget om å begrense

antall teiner i yrkesfiskernes hummerfiske til 80 er imidlertid problematisk. For det første vil det, sammen med reduksjonen i fangstperioden, medføre et betydelig tap i hummerfangsten for fiskerne. Dette erkjenner Fiskeridirektøren i sine merknader til arbeidsgruppens forslag. For det andre vil det gå ut over krabbefisket, fordi det er de samme teinene som brukes i fisket etter hummer og krabbe. Krabbebestanden er som kjent i en helt annen forfatning enn hummeren, og krabbefisket er en viktig del av fiskernes inntektsgrunnlag. Et annet forslag går ut på at det skal være 80 mm fluktåpning i teinene i fredningstiden, noe som også virker mangelfullt utredet. Fiskerne oppgir at de uansett kaster hummer fanget i fredningstiden tilbake på sjøen.

De frykter at mindre krabber vil slippe ut av teinene gjennom en slik åpning, og at det vil kreve ek-

strainvesteringer å skaffe teiner med slike åpninger. Samlet sett kan de økonomiske konsekvensene av disse forslagene bli dramatiske for yrkesfiskerne. Det hadde derfor vært interessant å få belyst om fiskeri- og kystministeren mener at disse to forslagene er tilstrekkelig utredet og om hun ut fra en helhetsvurdering anser dem for å være gode.

Svar:

I oktober 2007 la en arbeidsgruppe som har sett på tiltak for å øke hummerbestanden frem et forslag til forvaltning av hummer i Norge. Rapporten er et resultat av en omfattende prosess som har gått over tre år. Det har vært arrangert åpne høringsmøter for på best mulig måte å ivareta hensynet til yrkesfiske så vel som fritidsfiske.

Arbeidsgruppen har presentert en rekke tiltak for å bygge opp bestanden av hummer. Alternativet til dette vil kunne være en totalfredning, noe jeg helst vil unngå for å ivareta tradisjon og kystkultur. Gruppen anser at de forslag som er fremmet vil kunne bidra til at bestanden av hummer vil bygge seg opp igjen, dog saktere enn ved en totalfredning.

Hummerbestandens dårlige forfatning tilsier at

redskapsmengden bør begrenses for å begrense fiskepresset. Forslaget om begrensning i antall teiner vil medføre at både yrkesfiskere og fritidsfiskere bidrar til å bygge opp igjen bestanden. Til sammenligning har Sverige en begrensning på 50 hummerteiner for yrkesfiskere. Arbeidsgruppen presiserer i sin rapport at redskapsbegrensningen kun skal gjelde hummerteiner, som er definert som en teine med fluktåpninger 60 mm. Således vil det i henhold til forslaget ikke være noen begrensning i antallet krabbeteiner (definert som teiner med fluktåpninger 80 mm) som kan benyttes i fredningstiden for hummer.

Størrelsen på fluktåpningene er tilpasset et minstemål på henholdsvis 25 cm totallengde for hummer og 13 cm skallbredde for krabber, med utgangspunkt i at 50 prosent av individene under minstemålet skal kunne forlate teina innen ett døgn.

Rapporten fra arbeidsgruppen med Fiskeridirektoratets kommentarer er nå på høring. Høringsfristen er satt til 25. mars 2008.

Fiskeri- og kystdepartementet vil foreta en vurdering av videre arbeid i denne saken når høringen er avsluttet og endelig forslag er oversendt til departementet.

SPØRSMÅL NR. 695

Innlevert 22. februar 2008 av stortingsrepresentant Laila Dāvøy

Besvart 7. mars 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen

Spørsmål:

«Forbud mot bruk av kvikksølv ble innført fra 1. januar 2008, fordi kvikksølv kan gi alvorlige helse- og miljøproblemer. Vaksiner som er gitt til norske soldater i internasjonale operasjoner for FN og Nato, har inneholdt det kvikksølvholdige stoffet Thimerosal. Mulige sammenhenger mellom kvikksølv og helseproblemer er kjent.

Har Forsvaret registrert alle soldater som har fått denne type vaksine, og er dagens vaksine fortsatt tilsett Thimerosal?»

Svar:

Forsvarets sanitet opplyser at all vaksinerings som foretas av Forsvaret registreres i Forsvarets elektroniske pasientjournal. Før dette elektroniske systemet

ble innført, ble vaksineringsført i pasientenes papirjournal. Disse papirjournalene er nå skannet og tilgjengelig i elektronisk format. Forsvarets sanitet har på denne måten oversikt over vaksinasjonsstatus for den enkelte soldat.

Nasjonalt folkehelseinstitutt gir retningslinjer for den nasjonale politikken når det gjelder vaksinasjon, og disse retningslinjene blir brukt som grunnlag for vaksinasjons-programmene i Forsvaret. Vaksinene som benyttes i Forsvaret er innkjøpt fra Folkehelseinstituttet, og er således identiske med de vaksinene som gis til befolkningen for øvrig. Folkehelseinstituttet opplyser at ingen av de vaksinene som har markedsføringstillatelse i Norge i dag, inneholder thimerosal.

SPØRSMÅL NR. 696**Innlevert 22. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Korsberg****Besvart 3. mars 2008 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Hvordan vil statsråden sørge for å rydde opp i uklarhetene som er skapt fra offentlige myndigheter når det gjelder konsekvenser av påvist virus i oppdrettsanlegg og skape forutsigbarhet for næringsdrivende langs kysten?»

BEGRUNNELSE:

En aktuell problemstilling for Norsk oppdrettsnæring er faren for virus og smitteoverføring. Oppdrettsanlegg som får påvist eksempelvis Vhs-virus vil kunne oppleve pålegg om nedslakting som naturlig nok vil medføre alvorlige konsekvenser. Det spesielle ved dette viruset er at det også kan påvises på sild som kan fanges og spises, og det er vel ingen aktuell problemstilling å slakte ned all villfisken. Et anlegg der det settes ut ny fisk etter nedslakting vil kunne oppleve viruset på nytt gjennom smitte fra villfisk, og med dagens uklare forvaltningspraksis på området skaper dette alvorlige problemer for mange i oppdrettsnæringen.

Svar:

Spørsmålet er stilt til Landbruks- og matministeren, men besvares av meg som ansvarlig for saken.

Sykdom er en risikofaktor i all biologisk produksjon, også havbruk. Myndighetenes rolle er å legge til rette for at næringa gjennom forebyggende tiltak kan forhindre og kontrollere sykdomsutbrudd, men i noen tilfeller også å gripe inn for å bekjempe sykdommer. God fiskehelse er en av forutsetningene for en bærekraftig vekst og utvikling i norsk havbruksnæring.

Jeg vil innledningsvis klargjøre at vedtaket som Mattilsynet har gjort i denne saken er hjemlet i fiskehelseregelverket, som i EU/EØS bare forholder seg til oppdrettspopulasjoner og ikke til tilstanden i ville bestander. Hovedprinsippene i internasjonale standarder, og EU/EØS-regelverk, er at villfisk reguleres utelukkende ut i fra folkehelsemessige vilkår (hygie-

neregler), mens oppdrettsfisk reguleres både ut i fra fiskehelsemessige og folkehelsemessige vilkår.

Et aktuell problemstilling i denne saken er hvordan de ulike undergruppene, såkalte genotyper, av VHS skal forvaltes. Jeg vil i den sammenheng peke på at ingen land så langt skiller mellom de ulike genotypene forvaltningsmessig. Mattilsynets forvaltning er således i overensstemmelse med de internasjonale standardene til Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) og EU/EØS-reglene på området.

Norge har gjennom EØS-avtalen fristatus for to alvorlige smittsomme fiskesykdommer, VHS og IHN (infeksiøs hematopoietisk nekrose). Fristatus gjør at vi kan stille strenge krav til import av levende fisk og rogn, og få enklere tilgang til markeder som har tilsvarende strenge krav i forhold disse sykdommene. Vi har som mål å opprettholde denne fristatusen for de øvrige delene av landet, samt å gjenopprette den raskest mulig for det aktuelle området i Storfjorden. De siste 15 årene er det gjennomført et omfattende og kontinuerlig overvåkingsprogram for VHS for å opprettholde fristatus. Det blir hvert år tatt ut prøver fra halvparten av alle oppdrettsanlegg med laks, regnbueørret og piggvar. Siden programmet startet, er det ikke påvist VHS-virus i norsk oppdrettsnæring, selv om det VHS-virus har vært tilstede i villfisk hele tiden.

Irland og Storbritannia har også fristatus for VHS. På nitti-tallet hadde begge landene utbrudd av VHS i oppdrettsanlegg i sjø som ble bekjempet ved utslakting, slik Mattilsynet nå legger opp til. Selv om VHS-viruset forekommer i villfisk i Nordsjøen har Irland og Storbritannia klart å gjenopprette fri-status for sykdommen.

Norge er Europas største produsent av regnbueørret, og størsteparten av vår produksjon foregår i sjøen. Bare Hordaland har større regnbueørretproduksjon enn Møre og Romsdal. Nettopp derfor er det avgjørende at den sykdomssituasjonen vi har i Storfjorden håndteres slik at sykdommen ikke spres til andre oppdrettere.

SPØRSMÅL NR. 697**Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt****Besvart 27. februar 2008 av forsvarsminister Anne-Grete Strøm-Erichsen****Spørsmål:**

«I FS07 foreslås HV-17 i Vest-Finnmark og Garnisonen i Porsanger lagt ned og Hærens styrker flyttet til Indre Troms. Region Vest-Finnmark er på ca. 35000 km² og avstanden mellom Kirkenes og Indre Troms er 1000 km. Videre planlegges HV i Finnmark redusert fra 2500 til 1400 mann med hovedsete på Garnisonen i Sør-Varanger i øst.

Hvordan kan en forsvarlig sivil og militær kriseberedskap ivaretas innenfor et så stort sjø- og landområde med tidvis ekstreme værforhold dersom forslagene i FS07 blir vedtatt?»

BEGRUNNELSE:

Forsvaret har en svært viktig rolle i utvikling av nordområdene - derfor må Forsvarets nærhet og tilstedeværelse i Finnmark heller styrkes framfor å nedbygges. Regjeringa har dessuten uttrykt at nordområdene skal være det viktigste strategiske satsingsområdet. Utfordringene er militære, men de er også i stadig økende grad knyttet til miljø, klima, naturressurser i sjø og på land- og beredskap.

Det sivil/militære samarbeidet er helt avgjørende for hvordan vi i Finnmark vil være i stand til å takle ulykker og katastrofer i framtida. Øvelsen Barents Rescue i 2005 viste hvor avgjørende militært utstyr og materiell i tillegg til topptrente soldater fra Garnisonen i Porsanger var for at øvelsen utenfor Finnmarkskysten i det hele tatt kunne gjennomføres. Med de store avstandene vi har innad i fylket, den spredte bosettinga, det tøffe klimaet og mørketid, dårlig utbygd infrastruktur som veinett og manglende mobildekning mange steder, er jeg svært bekymret dersom vi i framtida ikke skal ha mannskap/soldater og utstyr fra Heimevernet og Garnisonen i Porsanger som kan bidra dersom f.eks. en stor oljetanker havarerer utenfor kysten av Finnmark.

De store klimaendringene vi nå opplever vil dessuten føre til mer ustabil vær og ekstremvær og da er Finnmark svært utsatt. I forbindelse med stormen

"Narve" i januar 2006 var det bare hell som førte til at ikke hele fylket ble mørklagt pga. det svært nedslitte strømforsyningsnettet vi har inn i fylket. Dersom en slik situasjon skulle oppstå at strømforsyninga i fylket blir brutt vinterstid med 30-40 kuldegrader, mørketid og storm så er vi svært sårbare og helt avhengig av all den hjelp Forsvaret og Heimevernet kan bidra med. Den kommunale og fylkeskommunale beredskapen alene er ikke tilstrekkelig skal vi være i stand til å håndtere ulike krisesituasjoner som kan oppstå i framtida i vårt tynt befolka fylke. Det vi da mest av alt trenger er mannskap/soldater som har øvelse og trening i det å jobbe under slike ekstreme vær- og føreforhold som det vi har i fylket vårt.

Svar:

Forsvarssjefen har i Forsvarsstudie 07 (FS 07) anbefalt å nedlegge Garnisonen i Porsanger. I tillegg anbefales det å slå HV-17 sammen med HV-18, lokalisert til Høybuktnoen. Departementet gjennomgår nå både anbefalingene fra FS 07 og fra Forsvarspolitisk utvalg (FPU) som et ledd i arbeidet med den nye langtidsproposisjonen for Forsvaret.

Det vil bli lagt stor vekt på å sikre at de anbefalinger som skal forelegges Stortinget er helhetlige og robuste. I den sammenheng vil både sikkerhets- og forsvarspolitiske, operative, miljømessige, økonomiske og en rekke andre hensyn vurderes. Dette vil også inkludere en regional- og distriktspolitisk konsekvensvurdering.

Regjeringen vil fremlegge sine vurderinger og anbefalinger samlet når den neste langtidsproposisjonen oversendes Stortinget. Det er på det nåværende tidspunkt ikke trukket noen endelige konklusjoner om Forsvarets fremtidige struktur ut over inneværende langtidsperiode. Spørsmålet om Forsvarets fremtidige tilstedeværelse og aktiviteter i Finnmark, vil bli behandlet som en integrert del av dette helhetlige arbeidet.

SPØRSMÅL NR. 698**Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Elisabeth Røbekk Nørve****Besvart 3. mars 2008 av fiskeri- og kystminister Helga Pedersen****Spørsmål:**

«Mattilsynet har pålagt Fjordlaks nedslakting av to millioner ørret for å minske faren for spredning av VHS-viruset. Selskapet har anket vedtaket og får støtte av professor Are Nylund ved Biologisk Institutt. Mattilsynet er selv ankeinstans og står på sitt.

Har Regjeringen kunnskap om hvilke konsekvenser VHS-viruset og dette vedtaket vil kunne få for annen sjømatnæring, og mener Regjeringen at Mattilsynet som ankeinstans til seg selv gir tilstrekkelig sikkerhet for vedtak med stor næringsmessig betydning?»

BEGRUNNELSE:

VHS-viruset er en smittsom fiskesjukdom som ikke er påvist i Norge siden 1974. Frem til midten av 1980-tallet vart VHS-viruset sett på som en sjukdom som kun ramma regnbueørret og noen andre ferskvannsarter. I den senere tid har viruset blitt isolert fra flere marine arter.

I november 2007 ble det konstatert VHS-viruset i regnbueørret fra Fjordlaks Aqua sitt anlegg på Ops-haugvik i Møre og Romsdal. Det ble funnet og innrapportert VHS-virus ved en egenkontroll den 22. november i fjor. Mattilsynet slo alarm, og satte i gang flere tiltak. Fjordlaks hevder at det dreier seg om en marin variant av viruset, som ikke er like farlig som den varianten som tidligere har ført til alvorlige sykdomsutbrudd på regnbueørret i ferskvann.

Et av de store stridstemaene rundt ørreten hos Fjordlaks, er spørsmålet om VHS-varianten hos de marine fiskeartene i havet skal behandles på samme måte som for fisken i ferskvann og således slaktes slik Mattilsynet krever.

Anders Pedersen i Fjordlaks får støtte fra professor Are Nylund ved Biologisk Institutt i Bergen, når han sier at hans anlegg med en dødelighet på 0,02 promille viser at VHS-viruset som har smittet hans fisk ikke er farlig. Professor Nylund hevder ifølge Sunnmørsposten og Dagens Næringsliv (DN) at Mattilsynet har lagd sine egne problemer, og at de fikk panikk da viruset ble påvist. Han hevder videre at de er hundre prosent lojale mot Veterinærinstituttet og ikke villig til å høre på andre.

I mediene vises det til at de store mengdene sild som er kommet inn til Møre-kysten for å gyte også kan være bærer av VHS-viruset. Om ørreten har samme smitte som silden, er det nytteløst å slakte ørreten til Pedersen, sier Nylund.

Fjordlaks finner det derfor urimelig at mens sil-

den fortsatt kan fanges, slaktes og brukes til menneskeføde, (sildeyngel spises også av torsk) har oppdrettere av annen marine fiskearter som ørret, fått pålegg fra Mattilsynet om nedslakting for å minske smittefaren.

Svar:

Sykdom er en risikofaktor i all biologisk produksjon, også havbruk. Myndighetenes rolle er å legge til rette for at næringa gjennom forebyggende tiltak kan forhindre og kontrollere sykdomsutbrudd, men i noen tilfeller også å gripe inn for å bekjempe sykdommer. God fiskehelse er en av forutsetningene for en bærekraftig vekst og utvikling i norsk havbruksnæring.

Norge er Europas største produsent av regnbueørret, og størsteparten av vår produksjon foregår i sjøen. Bare Hordaland har større regnbueørretproduksjon enn Møre og Romsdal. Nettopp derfor er det avgjørende at den sykdomssituasjonen vi har i Storfjorden håndteres slik at sykdommen ikke spres til andre oppdrettere.

Jeg vil innledningsvis klargjøre at vedtaket som Mattilsynet har gjort i denne saken er hjemlet i fiskehelseregulverket, som i EU/EØS bare forholder seg til oppdrettspopulasjoner og ikke til tilstanden i ville bestander. Hovedprinsippene i internasjonale standarder, og EU/EØS-regulverk, er at villfisk reguleres utelukkende ut i fra folkehelsemessige vilkår (hygieneregler), mens oppdrettsfisk reguleres både ut i fra fiskehelsemessige og folkehelsemessige vilkår.

Fiskesykdommen VHS (hemorrhagisk virusseptikemi), som også kalles Egtvedtsjuke, ble i november 2007 påvist i et oppdrettsanlegg med regnbueørret i Storfjorden, Møre og Romsdal. VHS er i Norge klassifisert som en A-sykdom, dvs. i gruppen av smittsomme dyresykdommer som medfører spesielt alvorlige økonomiske og økologiske konsekvenser. Smittestoffet er ikke farlig for mennesker.

En aktuell problemstilling i denne saken er hvordan de ulike undergruppene, såkalte genotyper, av VHS skal forvaltes. Jeg vil i den sammenheng peke på at ingen land så langt skiller mellom de ulike genotypene forvaltningsmessig. Mattilsynets forvaltning er således i overensstemmelse med de internasjonale standardene til Verdens dyrehelseorganisasjon (OIE) og EU/EØS-reglene på området.

Norge har gjennom EØS-avtalen fristatus for to alvorlige smittsomme fiskesykdommer, VHS og IHN (infeksiøs hematopoietisk nekrose). Fristatus

gjør at vi kan stille strenge krav til import av levende fisk og rogn, og få enklere tilgang til markeder som har tilsvarende strenge krav i forhold disse sykdommene. Vi har som mål å opprettholde denne fristatusen for de øvrige delene av landet, samt å gjenopprette den raskest mulig for det aktuelle området i Storfjorden.

De siste 15 årene er det gjennomført et omfattende og kontinuerlig overvåkingsprogram for VHS for å opprettholde fristatus. Det blir hvert år tatt ut prøver fra halvparten av alle oppdrettsanlegg med laks, regnbueørret og piggvar. Siden programmet startet, er det ikke påvist VHS-virus i norsk oppdrettsnæring, selv om det VHS-virus har vært tilstede i villfisk hele tiden.

Irland og Storbritannia har også fristatus for VHS. På nitti-tallet hadde begge landene utbrudd av VHS i oppdrettsanlegg i sjø som ble bekjempet ved utslakting, slik Mattilsynet nå legger opp til. Selv om VHS-viruset forekommer i vill-fisk i Nordsjøen har Irland og Storbritannia klart å gjenopprette fri-status for sykdommen.

Når det gjelder spørsmålet om klagebehandlingen i Mattilsynet, vil jeg vise til de forutsetninger

som lå til grunn da Stortinget gjorde vedtak om ny matreform, jfr. Ot. prp. nr. 100 (2002-2003) Om lov om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven). Da matloven ble fremmet av regjeringen Bondevik-II i 2003, ble det lagt til grunn at Mattilsynet skulle organiseres på en slik måte at det ga økt faglig uavhengighet fra matdepartementene, og at matdepartementene som hovedregel ikke skulle overprøve eller instruere Mattilsynet i enkeltsaker. Den løpende forvaltningen av regelverket skulle overlates til Mattilsynet, bl.a. fordi fagskjønnet i slike saker vil være sterkt fremtredende. Dette er også i samsvar med St.meld. nr. 17 (2002-2003) Om statlige tilsyn. Forslaget om prinsippene for vedtak og klagesaksbehandling i Mattilsynet, fikk enstemmig tilslutning ved Stortingets behandling av matloven. Mattilsynets organisering og klagebehandling er således i samsvar med forutsetningene i Ot.prp. nr. 100. Klage på vedtak fattet av distriktskontoret, behandles etter vanlige forvaltningsmessige prinsipper og går til regionkontoret. Klage på vedtak i saker der førsteinstansbehandlingen foretas av regionkontoret, behandles av hovedkontoret.

SPØRSMÅL NR. 699

Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 5. mars 2008 av justisminister Knut Storberget

Spørsmål:

«Er statsråden enig i at politiet i Telemark mangler ressurser for å gjøre straffesakskjeden hos politiet i Telemark kortere, og kan han love at Telemark Politikammer vil få tilgang på økte ressurser (utover lønns- og prisvekst) i sitt budsjett for neste år?»

BEGRUNNELSE:

I avisa Varden 22. februar 2008 kan vi lese at bunken av gamle straffesaker vokser hos politiet i Telemark. Ved utgangen av 2007 hadde politiet 241 saker som var eldre enn 12 måneder. Dette er en økning på 141% siden utgangen av 2006. Samtidig kan avisen melde at av de 20 siste sakene avgjort i Nedre Telemark Tingrett, så ble det i 8 av disse gitt strafferbatt på grunn av at sakene hadde tatt for lang tid hos politiet. Politiet ser ikke ut til å ha ressurser tfor å ta unna disse sakene, da ressursene må balanseres mellom patruljer, etterforskning og jurister.

Svar:

Regjeringen har økt bevilgningen til politi- og påtalemyndigheten med ca 245 millioner kroner i 2008. I perioden 2006 til 2008 er politibudsjettet økt med over 500 millioner kroner.

Politidirektoratet er departementets utøvende organ for planlegging og iverksetting av tiltak innenfor politiets virksomhet, herunder ressursfordeling, organisering og resultatoppfølging. Direktoratet foretar en årlig økonomisk rammetildeling til politi- og lensmannsetaten på grunnlag av en fastsatt ressursfordelingsmodell. Fordelingsmodellen skal bidra til at enkelte politidistrikt har en ressursandel som står i forhold til distriktets oppgaver og lokale forhold. Telemark politidistrikt har en tilfredsstillende ressurstilstand sammenlignet med andre politidistrikt.

I de senere år har Telemark politidistrikt blitt tildelt en budsjetttramme på kr. 224 110 000,- (2006), kr. 233 479 000,- (2007) og 240 041 000,- (2008).

Det er politimesteren sitt ansvar å fastsette både årsverksrammen og midler til drift og investeringer, innenfor rammetildelingen.

Det kan forøvrig nevnes at Politidirektoratet på oppdrag fra Justisdepartementet har iverksatt arbeid for å utrede politi- og lensmannsetatens utdannings- og bemanningsbehov frem til 2015. Dette arbeidet er omfattende og vil gi et bedre grunnlag for å vurdere behovet for totale ressurser og kompetanse til politiet i årene fremover.

Saksbehandlingstiden i Telemark politidistriktet gikk opp, fra gjennomsnittlig 97 dager i 2006 til 107 dager i 2007. Oppklaringsprosenten er også noe redusert i samme periode, fra 41,9 % til 40,6 %. I forhold til landet forøvrig, med en gjennomsnittlig saksbehandlingstid på 115 dager og en oppklaringspro-

sent på 36,5, kan imidlertid Telemark vise til positive resultater.

Kst. politimester i Telemark politidistrikt beklager at noen saker synes å ta uforholdsmessig lang tid i den påtalemessige behandlingen. Dette skyldes blant annet sykefravær i Retts- og påtaleenheten i 2007. Politidistriktet er seg svært bevisst i arbeidet med å holde en god saksbehandlingstid og redusere restanser til et minimum uten at dette går ut over kvaliteten i arbeidet. I den anledning har distriktet satt en medarbeider i Retts- og påtaleenheten spesielt til å jobbe ned restansene for saker eldre enn 12 måneder.

Jeg har tillit til at Politidirektoratet og politimesteren foretar de nødvendige prioriteringer for å sikre en tilfredsstillende straffesaksbehandling.

SPØRSMÅL NR. 700

Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Øyvind Halleraker

Besvart 4. mars 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«I dag må man ta seg fri fra jobb to ganger hvis man er så uheldig at man skulle behøve nytt førerkort (hvor man først får en midlertidig papirlapp hos Politiet eller trafikkstasjon).

Vil samferdselsministeren se på muligheten for at man bare skal behøve å møte opp hos trafikkstasjonen én gang?»

Svar:

Det er korrekt at dagens praksis med utstedelse av nytt førerkort på grunn av tapt førerkort kan innebære at vedkommende må møte opp på trafikkstasjonen to ganger.

Jeg vil nedenfor forklare litt hvorfor dagens praksis er slik og muligheter for alternative løsninger.

I utgangspunktet er det slik at når tapsmelding leveres ved fremmøte på trafikkstasjonen eller hos politiet fordi førerkortet er tapt, utstedes det en midlertidig kjøretillatelse. Vegmyndighetene tar i dag ikke betalt for utstedelse av midlertidig kjøretillatelse, og den utstedes normalt for tre måneder. Er situasjonen fortsatt slik at førerkortet ikke er kommet til rette etter en måned, kan søkeren bestille nytt førerkort etter elektronisk registrering av søkers foto og signatur ved nytt fremmøte på trafikkstasjonen.

Hvis derimot førerkortet er tapt for alltid eller er

nødvendig for søker for å kjøre bil i utlandet, kan søkeren få nytt førerkort allerede etter første fremmøte på trafikkstasjonen. Det samme gjelder hvis førerkortet ikke lenger kan brukes som dokumentasjon for vedkommendes førerrettigheter.

Bakgrunnen for nevnte praksis er hensynet til sikker identifisering av vedkommende som har tapt førerkortet. Det er videre et fastsatt prinsipp som følger av førerkortbestemmelsene og førerkortdirektivet, at ingen må inneha mer enn ett førerkort som bevis for sin førerrettighet. Kravet om kun ett førerkort til en person er anerkjent for å vanskeliggjøre misbruk av førerkortet.

Statens vegvesen har vurdert alternative løsninger til ovennevnte praksis, men opplyser at det er vanskelig å finne en god alternativ løsning til dagens praksis før ordningen med elektronisk bestilling av nytt førerkort på internett blir klar. Internettløsningen forutsetter bruk av elektronisk signatur og elektronisk innbetaling av førerkortgebyr. I tråd med dagens regler for Statens pengeforvaltning, må gebyr betales på forhånd ved utstedelse av førerkort.

Til slutt så vil jeg nevne at det innen 2013 vil bli innført administrativ gyldighet for nye førerkort som følge av nasjonal gjennomføring av tredje førerkortdirektiv (direktiv 2006/126/EF). Administrativ gyldighet betyr at førerkortet må fornyes med visse mellomrom selv om førerrettighetene fortsatt er i behold.

Hensikten er at førerkortet skal ha de nyeste sikkerhetslementer og et oppdatert bilde av innehaveren, føreretten berøres altså ikke. I forbindelse med gjennomføringen av direktivet vil det være naturlig å også se på alternative løsninger for utstedelse av førerkort generelt.

Ut over dette vil jeg be Statens vegvesen om å vurdere praktiske løsninger, innenfor gjeldende regelverk og muligheter etter tredje førerkortdirektiv, for å få en praksis hvor ett fremmøte på trafikkstasjonen er nok.

SPØRSMÅL NR. 701

Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Gjermund Hagesæter

Besvart 4. mars 2008 av finansminister Kristin Halvorsen

Spørsmål:

«Det fremgår av Finansavisen 25. februar side 23 at tollsatsene på juice har økt fra nyttår. Dette gjelder blant annet juice som fremstilles av råvarer som ikke dyrkes i Norge, som ananas, mango, appelsin og banan. Med høyere tollsatser blir det dyrere å innta sunne produkter.

Hva er logikken bak dette, og hvordan harmonerer dette med Regjeringens ønske om bedre folkehelse og sunnere kosthold?»

Svar:

Statens Landbruksforvaltning (SLF) forvalter importvernet for landbruksvarer med hjemmel i tolltariffens innledende bestemmelser §§ 5 og 6, jf. kgl.res. 30 juni 1995 nr. 600 og forskrifter fastsatt med hjemmel i denne. SLF er underlagt Landbruks- og matdepartementet (LMD). Min beskrivelse av tollvernet for fruktjuicer er derfor basert på innspill fra LMD.

SLF innførte generelle tollnedsettelse for drikkeklare (brixverdi under 20) rene eplejuicer fra 1. januar 2006 som følge av endringer i forskrift om administrative tollnedsettelse for landbruksvarer (FAT). Tollsatsen ble satt til 15 kr/kg. Tidligere ble det ikke gitt tollnedsettelse for dette produktet utenom konservesordningen, slik at denne endringen medførte lavere tollsatser for eplejuice.

I tillegg administrerer SLF individuelle tollnedsettelse for sammensatte juicer som inneholder mindre enn 40 pst. tidligere importregulerte produkter (produkter med norsk produksjon), jf FAT §13. Etter endringen 1. januar 2006 for rene eplejuicer ble det også gjort endringer når det gjaldt individuelle tollnedsettelse for juicer som medførte redusert tollbelastning.

Praksisendringen når det gjaldt individuelle tollnedsettelse for frukt- og bærjuicer (blandings- eller rene) som inneholder mer enn 40 pst. av tidligere importregulerte landbruksvarer gikk ut på at disse produktene fra 1. januar 2006 ble gitt tollnedsettelse til en tollsats på 15 kr/kg. Det er en forutsetning at juiceene er ferdige til konsum. Tidligere ble det ikke innvilget individuelle tollnedsettelse for slike juicer.

Ved tollnedsettelse for frukt- og bærjuicer (blandingsjuicer) som inneholder mindre enn 40 pst. av tidligere importregulerte landbruksvarer, beregnes tollsatsen som tidligere. Dette innebærer at en ved beregning av tollsatsene legger til grunn ordinær tollsats i tolltariffen. Slike juicer vil få en tollsats på 10,61 kr/kg ved 39 pst. innhold av frukt- og bær fra tidligere importregulerte varer.

SLF har ikke gjort endringer i administreringen av tollvernet for juicer etter 1. januar 2006.

Når det gjelder tollsatsene på juice som framstilles av råvarer som ikke dyrkes i Norge - som ananas, mango, appelsin og banan - er det ikke korrekt at disse har økt. Rein mangojuice, rein ananas juice og rein bananjuice (20.09.8099 i tolltariffen) vil få tollnedsettelse til 0,34 kr/kg, som er en tollsats fra 1994. Disse varene får tollfrihet fra EU, pga. preferanser. Appelsinjuice kommer under egne varenummer i tolltariffen (20.09.1111 – 1999), med ordinær tollsats fra 0,00 kr/kg til 0,23 kr/kg, igjen tollfritt fra EU. Det som SLF imidlertid beregner full tollsats på er den andelen i blandingsjuicer som det også er norsk produksjon av. Dette gjelder for eksempel eple, jordbær og bringebær. Mange av produktene det søkes om tollnedsettelse for er ikke rene produkter, men blandingsjuicer. SLF har ikke gjort endringer i praktisering av tollvernet for juicer fra 1. januar 2008.

SPØRSMÅL NR. 702**Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 3. mars 2008 av forsknings- og høyere utdanningsminister Tora Aasland****Spørsmål:**

«Hvilke konsekvenser vurderer statsråden at de planlagte innsparingene ved Kunsthøgskolen i Oslo (KHiO) vil få for norsk kultursatsing, og på hvilken måte vil statsråden - sammen med statsråden for forskning og høyere utdanning - sikre et godt utdannings-tilbud ved KHiO?»

BEGRUNNELSE:

Kunsthøgskolen i Oslo har varslet innsparinger ved Fakultet for scenekunst. Ifølge Aftenposten 21. februar må fakultetet spare inn 1,7 mill. kroner. Dette vil ramme både skuespillerstudenter, operastudenter og dansere - bl.a. i forhold til individuell oppfølging av studentene, sceneproduksjoner i mindre grupper mv.

Svar:

I spørsmålet vises det til de varslede innsparinger på 1,7 mill. kroner som ble vurdert ved Fakultet for scenekunst ved KHiO. Behovet for innsparing kommer som et resultat av et overforbruk i 2007. Styret ved KHiO har etter at spørsmålet ble stilt, fattet vedtak om at de planlagte innsparingene skal fordeles over to år.

Kvalitetsreformen i høyere utdanning har gitt styrene ved universiteter og høyskoler økt frihet og ansvar til å fatte beslutninger om egen virksomhet. Økte faglige, organisatoriske og økonomiske fullmakter skal gi institusjonene mulighet til å drive langsiktig strategisk styring. Det er derfor styret ved KHiO som har ansvaret for å gjennomføre budsjettet i tråd med de rammer de har fått tildelt av Stortinget. Styret ved institusjonen har et overordnet ansvar for å ivareta hensynet til både kvalitet i studietilbudene og de økonomiske rammene de har til disposisjon. Jeg legger til grunn at styret ved KHiO forvalter denne oppgaven på en god måte og i tråd med gjeldende regelverk.

Kunsthøgskolen i Oslo utdanner kunstutøvere på høyt nivå innen en rekke fagområder. Kompetansen hos de ansatte er høy og de samarbeider bredt med andre kunstaktører, nasjonalt og internasjonalt. Kunsthøgskolen er inne i en spennende prosess der samlokalisering er en viktig del. De nye lokalene på den gamle seilduksfabrikken legger gode rammer for videreutviklingen av institusjonen og dens utdanningstilbud.

Jeg har store forventninger til Kunsthøgskolen i Oslo og de ansattes og studentenes bidrag til norsk kulturliv.

SPØRSMÅL NR. 703**Innlevert 25. februar 2008 av stortingsrepresentant Vera Lysklætt****Besvart 3. mars 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell****Spørsmål:**

«Hva vil kunnskapsministeren gjøre slik at vi kan få en best mulig kvalitetssikring av lærebøker som tas i bruk i den norske og den samiske skolen?»

BEGRUNNELSE:

NRK Sami Radio tok den 06.12.07 opp en sak om direkte feil og misvisende tekster om samisk kultur og religion i lærebøker som blir benyttet her i landet. Religionshistoriker Brita Pollan, har undersøkt ulike lærebøker og har funnet mange misvisende tek-

ster om samisk religion. Hun etterlyser en bedre kontroll av lærebøkene - noe også rektor ved Samisk høyskole er helt enig i at det er behov for.

I Finnmark Dagblad den 23.02.08 viser en rektor i Hammerfest til et helt nytt læreverk i samfunnsfag hvor opplysningene om Finnmark framstilles på en slik måte at de overhodet ikke er i samsvar med det som er forholdene i fylket i dag.

Begge disse eksemplene viser at det er på høy tid at det blir tatt en gjennomgang av de rutinene vi har i dag for å kvalitetssikre lærebøker.

Svar:

Skolene er forpliktet til å følge læreplanene som er fastsatt av Kunnskapsdepartementet og som er å betrakte som forskrifter. Jeg har tillit til at skolene følger regelverket som gjelder for opplæringen i den norske og samiske skolen. Videre er det ingen statlig godkjenningsordning av læremidler. Det er skoleeiers ansvar å sørge for at skolene har tilgang til nødvendige læremidler.

Læremidlene skal gi lærere og elever hjelp til å tilrettelegge innholdet i fagene. Om et læremiddel

ikke har tilstrekkelig stoff eller inneholder feil og misvisende tekster slik at skolens læreplaner ikke kan gjennomføres, er det et lokalt ansvar å velge et annet eller et supplerende læremiddel. Erfaringene viser at skolene ofte bruker et bredt tilfang av læremidler og ikke lar seg binde opp til et enkelt læreverk.

Jeg har som sagt tillit til at skolene følger regelverket som gjelder for opplæringen og har ingen planer om å endre reguleringene av lokalt ansvar og frihet til å gjennomføre læreplanen.

SPØRSMÅL NR. 704

Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Arne Sortevik

Besvart 6. mars 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Pasienter som skal fra Ålesund til Trondheim kan nå igjen måtte bruke rutefly et knapt halvår etter at egen pasientflyordningen ble opprettet. Vanlig rutefly kan være en belastning for pasientene, og ordningen med pasientfly har gitt pasientene et langt bedre transporttilbud i forbindelse med behandling på sykehus i Trondheim. Hovedårsaken til at ordningen kan bli fjernet er at ordningen er pålagt samme sikkerhetskontroll som for ordinære passasjerer med tilhørende store kostnader.

Vil statsråden sørge for at pålegges endres?»

BEGRUNNELSE:

Krav om samme sikkerhetskontroll av pasienter som reiser med eget pasientfly medfører store ekstra kostnader for Ålesund Sykehus; etter det jeg forstår nærmere en halv million kr. I den vanskelige økonomiske situasjonen for de fleste norske sykehus er det forståelig at ekstra utgifter som dette kan medføre at tilbudet fjernes, like fullt gir det pasientene et åpenbart dårligere transporttilbud.

Jeg viser i den forbindelse også til mitt skriftlige spørsmål fra nr. 691 (2007-2008) Datert: 21.02.2008 vedr. sikkerhetskontroll av flypassasjerer på bakgrunn av en såkalt "motiveringskampanje" på Oslo Lufthavn Gardermoen for å få vektere til å gjennomføre kroppsvisitasjon på "intime" steder.

Også kravet om kontroll av pasient-reisende som ordinære flypassasjerer fremviser et kontrollregime som er blitt for omfattende og som går for langt og som i for mange tilfeller både krenker personlig inte-

gritet og som mistenkeliggjør reisende.

Jeg viser i den forbindelse også til reportasje i media om behandling av funksjonshemmede i sikkerhetskontroll på norske flyplasser.

Krav om full sikkerhetskontroll av pasienter i eget pasientfly under transport fra sykehus til sykehus viser også frem et stivbent regelverk og stivbent forvaltning av regelverk; i dette tilfelle Avinor.

Jeg håper derfor at statsråden også vil ta tak i denne saken og sørge for at krav om sikkerhetskontroll for pasienter i syketransport med fly lempes slik at ikke store ekstrakostnader forbundet med krav om full sikkerhetskontroll av pasienter medfører at en god ordning må opphøre.

Svar:

Etter 11. september 2001 satte EU i gang et arbeid med å bedre sikkerheten innen luftfarten. Det ble blant annet vedtatt flere forordninger om fastsettelse av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Disse forordningene er gjennomført i norsk rett.

Regelverket gjelder i utgangspunktet for alle lufthavner som er åpne for kommersiell lufttransport. Kommersiell flyging er i dette regelverket definert som regelbundet eller ikke regelbundet flyging eller flygeaktivitet som mot vederlag tilbys allmennheten eller private grupper på leiebasis. Vanlig chartertrafikk som er åpen for allmennheten, såkalt "public charter", vil være omfattet av regelverket.

Det er imidlertid gjort visse unntak i regelverket blant annet for "allmennflyging", som er trafikk som ikke tilbys til eller er tilgjengelig for allmennheten.

Man kan ikke kjøpe vanlig billett til disse flygingene. Regelverket stiller allikevel visse krav ved slike flyginger, blant annet skal passasjerer på allmennflyginger ikke blandes med passasjerer på kommersielle flyginger. Videre skal luftfartøy som benyttes til allmennflyging, ikke parkeres i umiddelbar nærhet til luftfartøy som benyttes til kommersiell flyging.

Opplegget til Helse Sunnmøre HF med et eget helsefly mellom Ålesund lufthavn, Vigra og Trondheim lufthavn, Værnes opphørte ifølge Avinor ved månedsskiftet februar/mars.

Luftfartstilsynet har opplyst at denne transporten var definert som såkalt allmennflyging. Disse flygin-

gene var derfor ikke omfattet av hovedreglene i regelverket om bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart.

Det kan ellers opplyses at etter gjeldende ordning er det lufthavnoperatøren som har ansvaret for at lufthavnen drives i samsvar med regelverket. Luftfartstilsynet er på sin side tillagt oppgaven med jevnlig å føre virksomhetstilsyn med aktørene, og eventuelt gi pålegg om retting mv dersom regleverket ikke følges.

Pasientflyordningen er som sagt opphørt, slik at behovet for videre oppfølging av saken fra luftfartsmyndighetenes side anses uaktuell.

SPØRSMÅL NR. 705

Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Finn Martin Vallersnes

Besvart 4. mars 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«I Utenriksdepartementets "Handlingsplan for handelsrettet bistand" 23.11.07 heter det at "-uten aktiv medvirkning fra næringslivet i både mottaker- og giverland vil det være vanskelig å oppnå bærekraftig vekst i handel og eksportinntekter." Planen inneholder ingen videre opplysninger om dette.

Hva gjør Regjeringen konkret for å sikre at norske bedrifter er involvert i innsatsen?»

Svar:

Norsk næringsliv kan bidra positivt til bærekraftig vekst i handel og eksportinntekter i utviklingsland gjennom investeringer, teknologi- og kompetanseoverføring. Regjeringen er opptatt av å bidra til å utnytte dette potensialet og vil derfor legge til rette for et slikt strategisk engasjement fra næringslivets side gjennom å etablere partnerskap mellom offentlig og privat sektor (Public Private Partnership).

Støtte til slike strategiske partnerskap gis prioritert innenfor bevilgningen til Næringsutvikling kap 161 70 i St. prp nr. 1 for 2007-2008. Fokus vil være på de minst utviklede landene i Afrika. Vi ønsker å konsentrere oss om større innsatser og om sektorer der norske investeringer og kompetanse kan gjøre en forskjell. Utgangspunktet vil være en norsk bedrift som er interessert i å investere i et fattig land. Norske bistandsmidler kan brukes til å finansiere det man vil oppfatte som naturlige offentlige oppgaver som opplæring, kompetansebygging og infrastruktur slik at

dette kan "matche" de private investeringene med det som formål å bidra til økonomisk utvikling, verdiskapning og arbeidsplasser. Slike partnerskap kan bidra til å redusere risiko for investor og bidra til synergier og ringvirkninger for lokalt næringsliv og handel. Utgangspunktet vil alltid være at investeringsprosjektet er prioritert og forankret i mottakerlandet og at det bidrar til sosial utvikling. Eksempler på slike partnerskap er med Nortura som ønsker å investere og utvikle en eksportorientert kjøttindustri i Uganda og med Yara for utvikling av landbruksproduksjonen i Malawi og Tanzania.

Norad har en samarbeidsavtale med NHO som gjennom sitt bistandssekretariat bidrar til institusjonsbygging og næringsutvikling i fattige land gjennom organisasjonssamarbeid. Dette arbeidet har igjen ledet til direkte engasjement fra norsk næringslivs side. Norad har dessuten inngått en 5-årig samarbeidsavtale med Handel og Servicenæringens Hovedorganisasjon (HSH) med sikte på å øke handelen mellom Norge og Skandinavia og utviklingsland. Dette gjelder spesielt MUL-landene. HSH arbeider aktivt med å involvere norske bedrifter i dette arbeidet og kobler dem opp til eksportører i utvalgte land. Nye varemerker er i ferd med å bli introdusert i det norske og skandinaviske marked.

Norske bedrifter benyttes også til å øke kapasitet og kvalitetet på produktene til partnere i utviklingsland for å fremme salg til det regionale og internasjonale marked. I forbindelse med sertifisering av varer deltar f.eks. Norsk Akkreditering i dette arbeidet.

Norad forvalter også tilskuddsordninger for bedrifter som importerer og utvikler produkter fra utviklingsland til det norske marked.

Næringsutvikling har lenge vært et forsømt område i norsk bistand. Regjeringen har tatt en rekke initiativ for å styrke dette feltet. Etter opprydningen i NORFUND ser vi fram til å i sterkere grad realisere det potensialet som ligger i denne institusjonen. Mikrofinansiering er et annet område vi har løftet fram.

Målsettingen er at vi i nær framtid - i samarbeid med sentrale næringslivsaktører - skal kunne lansere et norsk mikrofinansieringsinitiativ av betydelig størrelse.

Under alt dette arbeidet, ligger det et ønske om skape arenaer for en mer aktiv deltakelse av norsk næringsliv i utviklingssamarbeidet. Dette er også bakgrunnen for at vi i januar i fjor åpnet Veiledningskontoret for næringsutvikling i sør.

SPØRSMÅL NR. 706

Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Kåre Fostervold

Besvart 5. mars 2008 av kommunal- og regionalminister Magnhild Meltveit Kleppa

Spørsmål:

«Synes statsråden det er forsvarlig saksbehandling av settefylkesmannen i Aust-Agder å saksbehandle en slik sak basert på flyfoto uten selv å ha besøkt stedet og undersøkt påstander om andre mulige bryggeplasser, og har statsråden tillit til at lokalpolitikere har lokalkunnskap for å fatte gode lokalpolitiske vedtak?»

BEGRUNNELSE:

I en søknad om re-oppføring av en brygge i Porsgrunn Kommune (administrativt vedtak 22.06.2007-sak 324/07 og politisk sak 0077/07) gjorde administrasjonen og senere politikerne vedtak om at søker fikk innvilget byggesøknaden sin om en oppføring av ny flytebrygge til erstatning for en tidligere pålebrygge som var ødelagt. Bryggen var tenkt bygget i tilknytning til et båthus som tidligere var restaurert.

Grenland Havnevesen og Telemark Fylkeskommune stilte seg positive til søknaden. Fylkesmannens miljøvernavdeling, derimot, frarådet dispensasjon. Fylkesmannen klaget på vedtaket.

Det politiske utvalget for Plan- og kommunalteknikk i Porsgrunn kommune behandlet saken på nytt, men opprettholdt vedtaket som administrasjonen tidligere hadde fattet. Saken er dermed behandlet to ganger, med hensyn til gjeldende lovverk på området.

Fylkesmannen i Telemark anker deretter vedtaket, og klagen blir behandlet av settefylkesmannen i Aust-Agder som omgjør vedtaket fra Porsgrunn Kommune. Fylkesmannen fant saken tilstrekkelig opplyst ved de fremlagte dokumenter og ortofoto, jf. forvaltningslovens (fvl.) § 17 f.l. og § 33 siste ledd

om utredningsplikt. Det er derfor ikke foretatt befaring.

I settefylkesmannens begrunnelse for å overprøve en administrativ og lokalpolitisk folkevalgt avgjørelse om å nekte byggetillatelse for flytebrygga er det vist til at behovet for adkomst fra sjøen løses ved felles bryggeanlegg i nærheten. Denne påstanden er fremsatt av klager, Fylkesmannen i Telemark, og er ikke underbygget med fakta i klagen. I nærheten betyr i dette tilfelle om lag 2 kilometer i luftlinje. Ved nevnte fellesbryggeanlegg er det ikke ledige båtplasser og mange års ventetid. Dette gjelder for alle båtforeninger i Eidangerfjorden. Det fremgår også i saken at det er planlagt å etablere en kyststi over denne hytteeiendommen. Kyststien er etablert over hytteeiernes innmark etter avtale med eier, og har medvirket til å åpne området for ferdsel. Fylkesmannen i Telemarks måte å takke velvillige grunneiere for å åpne for ferdsel over innmark er å nekte å gjennombygge eldre brygger.

Svar:

Klageadgangen for statlige organer eller fylkeskommunen på kommunens vedtak er forankret i plan- og bygningsloven § 15. Dersom fylkesmannen som miljøvernmyndighet påklager kommunens vedtak, må disse klagesakene avgjøres av et annet organ. Fornyings- og administrasjonsdepartementet overfører da sakene til fylkesmannen i et annet fylke for avgjørelse.

Bevaring av kystlinjen er et overordnet mål av nasjonal interesse, hvor hensynet til allmenn ferdsel og friluftsliv, naturvern, biologisk mangfold, landskap og kulturminner fører til at strandsonen skal

holdes fri for bebyggelse. Bevaring og vern kan dermed gå på tvers av lokale interesser. I områder med sterk konkurranse om strandsonen bør vernet gjøres strengere enn det som praktiseres i dag. Det er fylkesmannen og fylkeskommunen som skal medvirke i saksbehandlingen av dispensasjonssaker og påse at de overordnede nasjonale interessene blir ivaretatt. Dette gjelder også i forhold til strandsonen.

Forsvarlig saksbehandling forutsetter at fylkesmannen sørger for at saken er best mulig opplyst, jf. forvaltningsloven § 17. Jeg kjenner ikke forholdene i den angjeldende sak. På et generelt grunnlag jeg si at

det ofte vil være vel så godt grunnlag for saksbehandling å basere seg på et flyfoto i tillegg til sakens skriftlige opplysning. Befaring kan være en god måte å opplyse saker på, men det er ikke et krav at befaring gjennomføres dersom saken opplyses tilstrekkelig på annen måte. Jeg går ut fra at de lokale politikeres kunnskap om forholdene på stedet er et godt grunnlag for å fatte vedtak i de aller fleste tilfeller. Samtidig er som nevnt noen interesser av nasjonal karakter, og jeg har også tiltro til at fylkesmannen ivaretar dette på en god måte på vegne av regjering og Storting.

SPØRSMÅL NR. 707

Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Ulf Erik Knudsen

Besvart 4. mars 2008 av fungerende barne- og likestillingsminister Trond Giske

Spørsmål:

«Vil statsråden følge opp Stortingets vedtak i Inns. S. nr. 185 (2006-2007) om fradrag for samvær i bidrag?»

BEGRUNNELSE:

Det må forutsettes at Regjeringen følger opp Stortingets vedtak. Regjeringen er den utøvende makt, og det betyr at Regjeringen utfører Stortingets vedtak uten unødvendig forsinkelse eller opphold.

Det kan synes som om Regjeringen nå har stoppet (og endret) en fersk bidragsreform - som Stortinget vedtok i fjor.

Etter en årelang kamp ble det endelig flertall på Stortinget for regler som i større grad enn tidligere likestiller foreldrene etter samlivsbrudd. I behandlingen av St.meld. nr. 19 (2006-2007) fikk man vedtatt nye regler for beregning av barnebidrag hvor man blant annet tar hensyn til at også den som betaler bidrag har kostnader ved samvær med barna slik som mat, klær, leker, utstyr til fritidsaktiviteter, eget rom til barna osv. Dagens regler tar bare hensyn til bidragsmottakers kostnader.

En samlet stortingskomité skrev:

"Komiteen viser til at det var bred enighet både i høringsrunden og ved stortingsbehandlingen av bidragsreformen om prinsippet om at samvær skal ha betydning for bidragets størrelse. Samvær medfører utgifter for den bidragspliktige, og det nye regelverket legger vekt på at den bidragspliktige kan dekke disse utgiftene før bidraget fastsettes."

Regjeringen (ved Barne- og likestillingsdepartementet) mener tydeligvis at reformen er feil og har nå sendt ut på høring regler som strider Stortingets vedtak. Regjeringen vil at bidragsbetaler skal betale mer. Ifølge media vil dette ramme 40% av samværsfedre!

Nettavisen avslørte nylig at Barne- og likestillingsdepartementet allerede ved årsskiftet skulle ha kommet med forskrifter tilpasset de nye reglene. Tidligere barne- og likestillingsminister Karita Bekkemellem uttaler:

"Jeg er både fryktelig sint, lei meg og skuffet. Departementets behandling av de nye bidragsreglene er ufattelig."

Og videre:

"De nye bidragsreglene ble til etter en langvarig og nøysommelig prosess. Det å ha rettfærdige bidragsregler som oppfordrer til samvær og som fremmer likestilling, er en enormt komplisert og viktig oppgave. Bidragsreglene griper rett inn i en av de største utfordringene vi risikerer å møte i våre liv, nemlig forholdet til våre barn etter en skilsmisse eller samlivsbrudd."

Det er lett å bli overrasket og skuffet over at Regjeringen har gjort vesentlige endringer som utelukkende går i disfavør av bidragsbetalere og som spenner ben under et mer rettfærdig system. I forslaget som departementet sendte ut nylig er det mindre enn 10 prosent av alle samværsforeldre som vil få bokostnader inkludert i regnestykket og altså redusert barnebidrag.

Svar:

Stortinget behandlet stortingsmeldingen 15. mai 2007, St.meld. nr. 19 (2006 -2007) Evaluering av nytt regelverk for barnebidrag. I stortingsmeldingen drøftes effekten av bidragsreformen og mulige framtidige forbedringer. Selv om Stortinget har sluttet seg til drøftelsene, innebærer Stortingets behandling ikke et vedtak om endringer i regelverket. Før endringer kan foretas i lov og forskrift skal forslagene sendes på offentlig høring, og lovendringer krever at departementet forelegger Stortinget en lovproposisjon med konkrete forslag. Forslag til endringer slik de fremkommer i stortingsmeldingen som evaluerer bidragsreformen av 2003, ble sendt på alminnelig offentlig høring 14. februar 2008.

Samværsfradraget ble innført ved lovendring 1.oktober 2003. Samværet ble inndelt i fire samværsklasser. Ved beregningen av størrelsen på samværsfradraget er det tatt utgangspunkt i samme utgiftstypene som inngår i underholdskostnaden til barnet, og er beregnet med utgangspunkt i SIFO's standardbudsjett. Ved fastsettelsen av samværsfradraget forutsettes det at samværsforeldrene dekker barnets løpende forbruk når det gjelder mat og drikke, helse- og hygieneartikler, lek og fritid og transportutgifter.

Det er lagt til grunn at bostedsforelderen dekker de øvrige utgiftene til barnets underhold, dvs. barnets andel av husholdsspesifikke utgifter, klær og sko og spedbarnsutstyr. Det betyr at samværsfradraget korresponderer med de utgiftene den bidragspliktige har til mat, drikke, fritidsaktiviteter med mer under samværet, og som bidragsmottaker samtidig sparer. Dette samværsfradraget videreføres.

I stortingsmeldingen ble det foreslått å beregne

barnets boutgifter under samvær inn i samværsfradraget i samværsklassene 2, 3 og 4. Det følger av meldingen at departementet vil følge med på konsekvensene av en slik endring. I meldingen ble det også redegjort for at departementet vil vurdere andre måter å beregne boutgiftene på (s. 58).

Departementet har foretatt ny vurdering av beregningsgrunnlaget for bedre å stabilisere boutgiftene. Etter gjeldene beregningsmåte økte bokostnadene per 1. juli 2007 fra 890 kr. til 1300 kr per måned. I 2003 var boutgiftene beregnet til 810 kr, mens den i 2005 utgjorde 1180 kr per måned. Sjablonen beregnet etter ny metode gir en månedlig boutgift på 1390 kr. I forhold til tidligere beregninger med utgangspunkt i sjablonen som ble lagt til grunn i stortingsmeldingen, gir dette betydelige utslag. Av den grunn har departementet foretatt en ny vurdering av forslaget om at bokostnadene også skal tas med der det er relativt lite samvær – det vil si gjennomsnitt 6 dager per måned. Bakgrunnen er at et økt samværsfradrag inkludert boutgifter i samværsklasse 2 ville kunne gå på bekostning av barnets underhold hos bostedsforelderen. Beregninger viser at fradraget i samværsklasse 2 for de eldste barna vil da utgjøre 1.535,- kr per måned. Gjennomsnittsbidraget etter reformen lå i 2006 på om lag 1.350 kr per måned. Det må være et overordnet hensyn å ivareta barnets behov for forsørgelse. Undersøkelser foretatt av SSB viser at det er forholdsvis mange barnefamiliene som i hovedsak lever på lav inntekt i tillegg til barnebidraget. Departementet har derfor i høringsnotatet foreslått at boutgifter tas med i samværsfradraget bare for dem som er i samværsklassene 3 og 4.

SPØRSMÅL NR. 708

Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagrun Eriksen

Besvart 3. mars 2008 av kunnskapsminister Bård Vegar Solhjell

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å øke kunnskapen om ME i skolen, og hva kan gjøres for å bedre legge til rette for at elever med ME kan få gjennomført opplæring i videregående skole?»

BEGRUNNELSE:

Dessverre er det liten kompetanse i skolen om ME (Myalgisk encefalopati). Sykdommen er en nevrolgisk sykdom. Den rammer i første rekke voksne,

men også barn og ungdommer, noe som skaper et behov for kunnskap om hvordan skolen kan tilrettelegge for elever med denne sykdommen. Eleven kan se relativt frisk ut, og det kan være svært vanskelig å se begrensingene han/hun har. Slik det er i dag er det i stor grad opp til den enkelte berørte familie å informere rektor, rådgivere og lærere.

Elever med ME er ingen ensartet gruppe. Det finnes ulike grader av hvordan sykdommen slår ut på den enkelte. En person med ME kan være ekstremt

sensitiv for sanseimpulser som lyd, lys, bevegelse, lukt, smak og berøring. Når eleven er på det sykeste, er det ingen hensikt med undervisning. En vanlig konsekvens av sykdommen er problemer med dårligere korttidshukommelse og problemer med å sitte og konsentrere seg særlig lenge fordi konsentrasjons- evnen svikter og en har behov for hvile. Dette gjør at ulike elever har ulike behov for tilrettelegging for å komme seg igjennom grunn- og videregående skole.

ME-pasienten er ofte skolemotiverte og blant klassens sterkeste faglig sett.

ME tenderer nemlig til å ramme flinke og plikt- oppfylgende mennesker, og de fleste er jenter. De har ofte allerede klare mål for fremtiden, og når de er blitt bedre, ønsker mange raskest mulig å få komme i gang igjen med sine liv og starte med høyere utdanning. Det finnes ingen fasit på hvor lenge sykdommen varer, men erfaringsmessig kan en bli bedre etter noen år. For mange vil ikke muligheten til utvidet tid gjennom å ta utdanningen over 5 år være mulig. Det er derfor behov for en bedre tilrettelegging gjennom ulike tiltak slik at de kan få vitnemål fra videregående skole.

Svar:

De viktigste symptomer på ME er sterkt økt søvnbehov, ekstrem tretthet/søvnighet, og ekstremt redusert utholdenhet. Disse tilstandene kan føre til vanskeligheter med å delta på skolen, i arbeid og i sosialt liv.

Det er viktig for elevens nærpersoner i skolen samt skolens konsultative støttespillere, pedagogisk- psykologisk tjeneste, å sette seg inn i hva ME er, hva dette betyr for den enkelte elev med sykdommen og hva det innebærer av behov for pedagogisk tilrette- legging. Ansvar for at skolen og dens støttespillere har denne nødvendige kunnskapen ligger hos den enkelte kommune og fylkeskommune. Det statlige pe- dagogiske støttesystemet kan bistå kommuner og fyl- keskommuner i arbeidet med å øke kunnskapen om ME.

Fra statlig side opprettet man i 2007 et Nasjonalt kompetansenettverk for kronisk utmattelsessyndrom og myalgisk encefalopati (CFS/ME). Stortinget be- vilget våren 2007 fem millioner kroner til det nasjo- nale kompetansenettverket. Bevilgningen er vedtatt videreført i statsbudsjettet for 2008.

Kompetansenettverket skal også ha et fokus på opplæringsfeltet i sitt arbeid. På det konstituerende møtet i nettverket 18.10.07 understreket statsråd Syl- via Brustad behovet for kunnskaps- og kompetanse- oppbygging omkring CFS/ME. I dette ligger det et behov for å utarbeide informasjonsmaterieell og et ønske om at nettverket bl.a. skal prioritere tiltak rettet

mot barn og unge. Fagkompetansen som ligger i det statlige spesialpedagogiske støttesystemet er med i kompetansenettverket. Nettverket får dermed dra nytte av den kompetanse og erfaring som de statlige spesialpedagogiske kompetansesentrene har i å utar- beide og spre informasjon og veiledningsmaterieell knyttet til opplæringen av barn og unge.

Elever som ikke får tilstrekkelig utbytte av den ordinære opplæringen har rett på spesialundervis- ning, jf. opplæringsloven § 5-1. Elever som har ME og som har behov for særskilt tilpasset opplæring omfattes av denne bestemmelsen. Spesialundervis- ningen skal gi eleven et forsvarlig utbytte av den samlede opplæringen.

Elever med særskilte behov kan i en rekke tilfel- ler få tilfredsstillende utbytte av opplæringen ved å følge de ordinære læreplanene, dersom de nødventi- ge ressurser stilles til rådighet. Disse elevene kan så- ledes ha krav på spesialundervisning med det for øye at elevene skal kunne følge læreplanene fullt ut. Spe- sialundervisning kan følgelig blant annet innebære ekstra personalressurser eller særskilt utstyr. Dersom det er begrunnet i elevenes særlige opplæringsbehov kan det også gjøres avvik fra de ordinære læreplane- ne, jf. opplæringsloven § 5-5. Ved langvarig sykdom kan fylkeskommunen være forpliktet til å gi opplæ- ring andre steder enn på skolen.

Stort fravær, uavhengig av årsak, kan føre til at grunnlaget for å gi vurdering med standpunktkarakt- er mangler, jf. forskrift til opplæringsloven § 4-7 tredje ledd. Det avgjørende for vurdering med karakt- er i fagene er imidlertid ikke hvor mye eleven fysisk har vært til stede, men hvilken kompetanse eleven faktisk kan dokumentere.

Når det gjelder videregående opplæring er det i dag en åpning i loven for å gi en utvidet rett til å ta slik opplæring over lengre tid. Elever med rett til spe- sialundervisning har rett til videregående opplæring i inntil to år ekstra når eleven trenger det i forhold til opplæringsmålene for den enkelte, jf. opplæringslo- ven § 3-1 femte ledd.

Opplæringsloven inneholder også andre spesielle bestemmelser for elever med særskilt opplæringsbe- hov, blant annet retten til en tilpasset arbeidsplass, jf. opplæringsloven § 9a-2 tredje ledd første punktum. Bestemmelsen innebærer at arbeidsplassen skal være slik at den ikke gir eleven skader eller plager i skje- lett, muskler eller sanseapparat, og at den ikke hin- drer elevens læring.

Jeg vil ivareta at det nasjonale kompetanse- nettverket utarbeider informasjonsmaterieell rettet mot barn og unge. Jeg vil også vurdere om det skal gjøres endringer i Veilederen om spesialundervis- ning i grunnskole og videregående opplæring.

SPØRSMÅL NR. 709**Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal****Besvart 4. mars 2008 av olje- og energiminister Åslaug Haga****Spørsmål:**

«Når vil den varslede oljemeldingen bli fremlagt for behandling i Stortinget?»

BEGRUNNELSE:

Representanter fra regjeringspartiene har ved flere anledninger, senest i debatten om Skarv-utbyggingen (St.prp. nr. 5 (2007-2008)), varslet at oljemeldingen vil bli fremlagt for behandling i Stortinget i løpet av 2008. Oljemeldingen fremgår ikke blant de

sakene som til nå er varslet fremlagt for energi- og miljøkomiteen våren 2008 ev. høsten 2008.

Svar:

Regjeringen forbereder en stortingsmelding om petroleumsvirksomheten, men tidspunktet for når meldingen skal legges frem for Stortinget er ikke avklart. En planlegger at meldingen skal fremmes sent i 2008 eller tidlig i 2009 og vil varsle Energi- og miljøkomiteen om dette.

SPØRSMÅL NR. 710**Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Bent Høie****Besvart 6. mars 2008 av fornyings- og administrasjonsminister Heidi Grande Røys****Spørsmål:**

«Hva er begrunnelsen for valget av teknologisk løsning for bruk av dokumentformater til bruk på statlige nettsider, og på hvilken måte mener statsråden valget vil gi forbrukeren et bedre tilbud og staten reduserte kostnader?»

BEGRUNNELSE:

Etter hva jeg forstår besluttet Fornyings- og administrasjonsdepartementet den 19. desember 2007 å velge én teknologisk løsning, ODF 1.0, til bruk på statlige nettsider. I dag finnes det to, hvorav det andre er OXML. ODF 1.0 er, etter hva jeg forstår, en mer umoden løsning, som også er mindre utbredt enn alternativet. I en rapport fra ECON hevdes det at kostnadene ved å innføre dette alene, vil koste ca. kr 778 mill, og at kostnadene ved å innføre to valgfrie standarder vil koste ca. 135 mill kr.

Svar:

Regjeringen vedtok 17. desember en referanse-katalog for IKT-standarder for forvaltningen. Det er innført forvaltningsstandarder på IKT-området fordi vi mener det vil medvirke til likebehandling og inkludering av innbyggerne, økt mulighet for effektiv samhandling mellom det offentliges IKT-systemer,

bedre konkurransevilkår mellom aktørene i IKT-næringen samt at det vil kunne motvirke låsing til teknologi og leverandører.

Som innbygger skal du ikke være nødt til å måtte kjøpe den samme programvaren som det offentlige har for å få tilgang til offentlige dokumenter. Det finnes et stort utvalg av plattformer og programvare, og da må vi velge standarder som kan brukes på disse plattformene.

Bruk av IKT gir enorme muligheter for bedre offentlige tjenester til en lavere kostnad. Det krever en effektiv utnytting de ressursene vi har. Deling av data er en slik effektiv utnytting. Det har vært brukt mye ressurser på å oversette informasjon mellom de forskjellige datasystema i forvaltningen. Ved standardisering vil mulighetene for samhandling og gjenbruk av data øke.

Det er lite tvil om at felles standarder vil gi jevnere konkurransevilkår for IKT-næringa, og gi nye aktører lettere tilgang til markedet. Behandlingen av IKT-meldingen (St.meld. nr. 17 (2006-2007)) viste også at tilnærmet alle aktører i både politikken, næringsliv og offentlig sektor er enige om at å etablere standarder er veien å gå for å sikre innovasjon og effektiv elektronisk samhandling.

I denne omgangen har vi valgt å standardisere på hvordan informasjon publiseres elektronisk fra det

offentlige. Vi har valgt tre forskjellige standarder for presentasjon av offentlig informasjon på nettsider. De tre er valgt ut fordi de representerer tre forskjellige brukerbehov. Det er altså ikke valgt én spesifikk standard.

- HTML skal være primærformatet
- PDF skal brukes på dokumenter hvor det er et poeng å ta vare på opprinnelige utseende
- ODF skal brukes til dokumenter som skal redigeres videre etter at de er publisert på en offentlig nettside.

ECON-rapporten som representant Høie nevner tar utgangspunkt i et scenario som blant annet beregner kostnader i forbindelse med utveksling av dokumenter internt i forvaltningen. Vi har besluttet, og vurdert konsekvensene av, standarder for publisering ut fra det offentlige, altså eksternt. Med andre ord behandler ECON-rapporten andre forhold enn hva som ligger til grunn for regjeringens beslutning.

Vedtaket gjør altså at all offentlig informasjon på nettsider skal kunne leses uten at brukerne må investere i en spesiell, leverandøreid (proprietær) programvare. Vedtaket sier ingen ting om hvilken programvare innbyggerne må bruke, og det sier heller

ikke noe om de formatene forvaltningen skal bruke internt. Jeg vil dessuten vise til at Forbrukerrådet omtalte vedtaket på følgende måte på sine nettsider kort tid etter at det ble fattet:

"Forbrukerrådet applauderer regjeringens vedtak om at all informasjon på statlige nettsider skal være tilgjengelig i åpne dokumentformater."

Vedtaket er en minimumsløsning. Det sies eksplisitt at det er tillatt å publisere i andre format i tillegg til de obligatoriske. Dette betyr at offentlige virksomheter selvfølgelig også kan legge dokumenter ut i OOXML.

OOXML er ikke med i referansekatalogen fordi mitt rådgivende organ, det bredt sammensatte Standardiseringsrådet, ikke har gjort en fullstendig vurdering av standarden. Dette kom også tydelig fram i høringsbrevet om saken (Høring om Referansekatalog over anbefalte og obligatoriske IKT-standarder for offentlige virksomheter fra 11.05.2007). Fornyings- og administrasjonsdepartementet har altså ikke fått en vurdering av om den bør være en forvaltningsstandard eller ei. Vi kan ikke gjøre en standard obligatorisk uten at konsekvensene ved det utredes grundig.

SPØRSMÅL NR. 711

Innlevert 26. februar 2008 av stortingsrepresentant Borghild Tenden

Besvart 7. mars 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Vil samferdselsministeren sørge for at det utarbeides et kollektivalternativ til utbygging av en del av Rv 80 inn mot Bodø, slik at alternativet kan foreligge før Stortinget behandler NTP (Nasjonal transportplan)?»

BEGRUNNELSE:

Bodø bystyre har i forbindelse med utbyggingsplaner for Rv 80, vedtatt at det skal utarbeides et kollektivalternativ for strekningen Bodø sentrum og forstedene. Dette er i overensstemmelse med rikspolitiske retningslinjer der det kreves vurdering av alternativer til økt vegkapasitet.

Bodø bystyre skal ta stilling til Vegpakke Salten, del 2, uten at det foreligger et kollektivalternativ.

Det er etablert en gruppe under vignetten "Det er nå toget går". Gruppen motarbeider planer for vei-

bygging som tilrettelegger for fortsatt vekst i bruken av personbil mellom Bodø sentrum og forstedene. De vil ha en fremtidsrettet og miljøvennlig utvikling, der det satses på kollektivtransport, sykkel og gangveier. Gruppen er sammensatt av representanter for Bodø Venstre, Rødt Bodø, Rød Ungdom, Bodø Sosialistisk Venstreparti, Naturvernforbundet, Framtiden i Våre Hender og Natur og Ungdom.

I Bodø er det en unik mulighet til å overføre persontrafikk fra Rv 80 til jernbanen. De siste 25 km av jernbanesporer inn mot Bodø sentrum ligger ved siden av riksveien, og gjennom boligområder og planlagte utbyggingsområder.

Svar:

Rv 80 mellom Naurstadhøgda og Thallekrysset i Bodø kommune preges av redusert framkommelighet deler av døgnet. Trafikken på strekningen er på det

meste opp mot 25 000 kjøretøy. Vegen går gjennom flere tettbygde områder og gir miljølemper for randbebyggelsen. Trafikkulykker, spesielt møteulykker og utforkjøringsulykker, er en utfordring på strekningen.

Med utgangspunkt i planprogram vedtatt av Bodø bystyre har Statens vegvesen i samarbeid med Bodø kommune utarbeidet et forslag til kommunedelplan med en tilhørende konsekvensutredning for strekningen. Inn mot Bodø sentrum, mellom Hunstadmoen og Thallekrysset, legges det opp til bygging av firefelts veg ut fra trafikk tall og gjeldende vegnormaler. I planarbeidet er det utredet et kollektivalternativ hvor to av feltene på denne strekningen benyttes som sambruksfelt for buss og biler med passasjer i tillegg til fører. I kollektivalternativet er det vurdert reduserte kollektivtakster, bygging av nye holdeplasser for tog og buss samt opprettelse av nye bussruter. Ut fra beregninger Statens vegvesen har

gjort, vil det være nødvendig med andre tiltak for å oppnå en overføring av trafikk fra personbil til kollektive reisemidler. Tiltak Statens vegvesen mener er aktuelle å vurdere for å redusere bruken av privatbil kan være køprising og parkeringsrestriksjoner.

Kommunedelplanen med konsekvensutredning er oversendt Bodø kommune. Statens vegvesen opplyser at det forventes at kommunen fatter vedtak i saken løpet av mars 2008.

Rv 80 inngår i det som i transportetatens forslag til Nasjonal transportplan for 2010-2019 omtales som fase II av Vegpakke Salten. Statens vegvesen opplyser at kommunal og fylkeskommunal behandling av en fase II av Vegpakke Salten forventes høsten 2009. En slik behandling må bidra til lokalpolitiske avklaringer om innhold i pakken, og sees i sammenheng med de føringer og muligheter som gis gjennom behandlingen av Nasjonal transportplan 2010-2019 både innenfor veg- og jernbanesiden.

SPØRSMÅL NR. 712

Innlevert 27. februar 2008 av stortingsrepresentant Jan Sahl

Besvart 6. mars 2008 av samferdselsminister Liv Signe Navarsete

Spørsmål:

«Hurtigrutemuseet på Stokmarknes fikk brei omtale i budsjettproposisjonen (2007-2008) fra Samferdselsdepartementet. Det konkluderes slik: "Prinsippet om lokal finansiering og føresetnadene for støtta fra staten til å sette skipet på land, vil vere sentrale i den vidare oppfølginga av saka." Dette kan oppfattes som om staten nå avslutter sitt engasjement for Hurtigrutemuseet, med den konsekvens at Finnmarken må slippes på havet igjen og hugges opp.

Vil samferdselsministeren ta nye initiativ for å berge Hurtigrutemuseet?»

BEGRUNNELSE:

Etter Kristelig Folkepartis syn er det kun et spleiselag der staten er med, som kan redde Finnmarken og Hurtigrutemuseet på Stokmarknes. KrF mener videre at samferdselsministeren må ta styringen i denne saken og fremforhandle et finansieringsforslag som innebærer et spleiselag mellom staten, fylket, kommunen og rederiet.

Jeg viser for øvrig til mindretallsforslag nr. 19 i Budsjett-innst.S.nr.13 (2007-2008) fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti hvor vi ber om følgende:

"Stortinget ber Regjeringen ta initiativ til å framforhandle en finansieringsløsning for Hurtigrutemuseet på Stokmarknes i samarbeid med kommune og fylkeskommune, slik at hurtigrutemuseet får sin rehabilitering og utbygging til til et fullverdig kulturhistorisk museum, og at Stortinget får seg forelagt egen sak vedrørende Hurtigrutemuseets framtid."

Svar:

Som det er pekt på i St. prp. nr 1 (2007-2008) vil prinsippet om lokal finansiering være sentral i den videre oppfølgingen av saken. Bakgrunnen for dette er at det var en klar forutsetning for det statlige tilskuddet til å sette skipet på land at resten skulle finansieres lokalt. Som anført fra Samferdselsdepartementets medlemmer i utvalget som så på hvor og hvordan ta vare på hurtigrutens historie og MS Finnmarken, er det i ettertid gjort så lite for å følge opp dette fra lokalt hold, at det kan stilles spørsmål om kommune og stiftelse visste eller burde ha visst at de ikke kunne klare å innfri disse betingelsene da de mottok den statlige støtten til å sette MS Finnmarken på land. Eventuell statlig støtte til Stiftelsen Norsk Hurtigrutemuseum vil mao. kunne gi uheldige signalvirkninger i forhold til andre saker der lignende forutsetninger ligger til grunn for statlig bidrag.

Jeg gjør for øvrig oppmerksom på at det normale prinsippet når staten gir støtte til kulturbygg, er at det forutsettes en betydelig lokal/regional delfinansiering. Likevel er det en stor "kø" av prosjekter som står på vent. Jeg mener derfor at det uansett hvilken løsning som eventuelt velges for ta vare på Gamle Finnmarken og formidle Hurtigrutens historie, må det legges til grunn en betydelig lokal/regional finansiering. Jeg mener også at midler til investering i hurtigrutemuseet må sees i sammenheng med og prioriteres sammen med støtten til investering i andre kulturbygg.

Jeg vil videre peke på at kostnadene ved å ta vare på MS Finnmarken er betydelige. I rapporten er investeringskostnadene knyttet til vernebygg over "Gamle Finnmarken" anslått til mellom 70 og 140 mill. kroner avhengig av hvilket alternativ en velger for vernebygg mht. størrelse og materialvalg. Det er videre stipulert et behov på i størrelsesorden 12 mill. kroner til depotbygg dersom det ikke lar seg gjøre å leie egnede lokaler til dette formålet. Det kan mao. ikke utelukkes en investeringsutgift på mer enn 150 mill. kroner. Videre er det anslått et årlig behov for

driftstilskudd på i størrelsesorden 3,4 til 5,2 mill. kroner. Jeg vil understreke at investeringer i ovennevnte størrelsesorden ikke kan gjennomføres på Samferdselsdepartementets budsjett uten at det går ut over prioriterte samferdselsformål.

I lys av det som er nevnt ovenfor bla. mht. lokal finansiering og de prinsipper som normalt gjelder for statlig støtte til kulturbygg, mener jeg at videre initiativ for å ta vare på hurtigrutemuseet i all hovedsak er et lokalt ansvar.

Jeg har for øvrig merket meg din påpekning om at det etter Kristelig folkepartis syn kun er et spleiselag der staten er med som kan redde museet. Jeg vil i den forbindelse peke på at spørsmålet om statlig bidrag til hurtigrutemuseet, herunder å gjøre hurtigrutemuseet til et statlig museum under Samferdselsdepartementet, flere ganger ble vurdert av regjeringen Bondevik II, uten at det da ble tatt initiativ til spleiselag. Jeg viser i den forbindelse til omtale av saken i St. prp. nr. 1 (2002-2003) for Kultur- og kirkedepartementet, St. prp. nr. 1 (2004-2005) for Samferdselsdepartementet og St. prp. nr. 1 (2005-2006) for Samferdselsdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 713

Innlevert 27. februar 2008 av stortingsrepresentant Ketil Solvik-Olsen

Besvart 6. mars 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«IEA anslo i 2004 at EU må benytte 38% av EU15s jordbruksareal dersom biodrivstoff skal utgjøre 10 prosent av det totale forbruket av drivstoff i EUs transportmarked i 2020. I klimameldingen ble det fastlagt en del offensive mål for bruk av biodrivstoff i Norge de nærmeste årene.

Basert på at Norge skal dekke eget forbruk av biodrivstoff og produksjon med dagens teknologi, hvor stor del av Norges jordbruksareal må brukes til produksjon av biodrivstoff for å innfri Regjeringens mål om bruk av biodrivstoff?»

Svar:

I klimameldingen har regjeringen utdypet sin strategi for økt bruk av biodrivstoff. Strategien omfatter bl.a. at forslag om forskrift om omsetningskrav for biodrivstoff skal sendes på høring. Her foreslås det et omsetningskrav på en andel på minst 2 % biodrivstoff av samlet omsatt volum drivstoff til veitra-

fikken i 2008, stigende til en andel på minst 5 % biodrivstoff fra og med 2009. Dette forskriftsforslaget er fortsatt i høringsprosess. Det står videre i klimameldingen at regjeringen vil arbeide videre med en nasjonal målsetning om ca. 7 volumprosent biodrivstoff fra 2010. Regjeringen har lagt stor vekt på at bærekraftshensynene skal ivaretas i forbindelse med økt bruk av biodrivstoff.

Dagens biodrivstoff, såkalt førstegenerasjons biodrivstoff, er basert på sukker-, stivelse- eller oljeholdige planter og animalske avfallsprodukter. Dette er i hovedsak jordbruksvekster som tradisjonelt har gått til mat eller fôr. Norsk produksjon av mat- eller fôrvarer av denne typen er neppe prismessig konkurransedyktig som råvare for dagens biodrivstoff ift slike råvarer fra andre land eller ift. ulike innenlandske avfallsråstoffer. Det er dermed lite sannsynlig at økt bruk av biodrivstoff i Norge vil være produsert på råvarer fra norsk jordbruksareal. For produksjon av annenegenerasjons biodrivstoff, som bl.a. kan bruke celluloseholdige materialer som råvare (f.eks. skogsav-

fall), er det mer aktuelt med norske råvarer. Dette vil sannsynligvis heller ikke være råvarer basert på nor-

ske jordbruksarealer (dyrkbare mark) i noen større grad.

SPØRSMÅL NR. 714

Innlevert 27. februar 2008 av stortingsrepresentant Dagfinn Høybråten

Besvart 5. mars 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til at NAV legger fram en grundigere vurdering av konsekvenser for brukerne før kontrakter om leveranse av synstekniske hjelpemidler inngås?»

BEGRUNNELSE:

NAV har nå ute på anbud synstekniske hjelpemidler. Brukerorganisasjonen Norges Blindforbund frykter at dette anbudet vil kunne resultere i en kraftig reduksjon av sortimentet, for eksempel på skjermlesere og 80 tegns leselister.

Organisasjonen frykter at anbudskonkurransen kan føre til en sanering av antall leverandører, som igjen fører til at brukere må bytte hjelpemidler. Dette vil kreve betydelig grad av opplæring, og gå ut over arbeid og utdanning. Blindforbundet etterlyser en konsekvensanalyse for brukerne før nye kontrakter inngås.

Svar:

Kontrakter på hjelpemiddelområdet må utformes i tråd med regelverket for offentlige anskaffelser. Arbeids- og velferdsetaten har samtidig et overordnet

ansvar for å sørge for at bredden i det nasjonale sortimentet ivaretar brukernes behov i størst mulig grad. Blant annet derfor kan brukere med behov som ikke kan ivaretas i en gjeldende rammeavtale, søke om dispensasjon dersom de har en relevant begrunnelse.

Jeg legger til grunn at Arbeids- og velferdsetaten innenfor regelverket har tilstrekkelig fleksibilitet til å finne gode løsninger tilpasset den enkeltes behov. Jeg forutsetter også at Arbeids- og velferdsdirektoratet har utviklet grundige kravspesifikasjoner og at det baserer sine kontraktinngåelser for synstekniske hjelpemidler på veloverveide kriterier, herunder hensynet til et godt utvalg av hjelpemidler for brukerne.

Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyser at de i forbindelse med anbudskonkurransen har benyttet fagfolk med meget god kompetanse på fagområdet synstekniske hjelpemidler og synshemmedes problematik i arbeidet med å definere brukernes behov for forskjellige typer og varianter av hjelpemidler. Jeg mener derfor at den type konsekvensvurdering som representanten Høybråten etterspør, er ivaretatt. Jeg ønsker heller ikke på annen måte å gripe inn i en pågående anbudskonkurranse basert på gjeldende regelverk hvor det er ansvarlig direktorat som har den faglige kompetansen og er avtalepart.

SPØRSMÅL NR. 715

Innlevert 27. februar 2008 av stortingsrepresentant Åse Gunhild Woie Duesund

Besvart 5. mars 2008 av arbeids- og inkluderingsminister Bjarne Håkon Hanssen

Spørsmål:

«Kan statsråden garantere at kvaliteten på førerhundene som leveres iht. ny anbudskonkurranse ikke blir svekket i forhold til hva den har vært i tiden Blindforbundet har hatt hovedansvaret for dette, og at det heller ikke vil få negative konsekvenser for kvaliteten på førerhunder i årene fremover?»

BEGRUNNELSE:

Før jul sendte NAV ut leveranse av førerhunder til blinde og svaksynte på anbud, med begrunnelse i at dette følger av Lov om offentlige anskaffelser. Ved anbudet ble det lagt 70 % vekt på pris og 30 % kvalitet.

Den ideelle organisasjonen Norges Blindfor-

bund må som følge av anbudsrunden redusere antall førerhunder den leverer årlig fra 30 til 11.

Det er reist kritikk mot at en i anbudsrunden i praksis kun har lagt vekt på kapasitet og pris, ikke på kvalitet, med følgende begrunnelse:

- antall år som trengs for å lære opp førerhundtrenerne er klart lengre enn perioden anbudskonkurransen gjelder for
- det er ikke tatt hensyn til at Blindeforbundet gjennom omfattende avlsarbeid har lagt planer for nye førerhunder mange år fram i tid.
- det er ikke tatt hensyn til brukernes preferanser til leverandør, basert på brukernes erfaring.

Det er et offentlig førerhundutvalg som skal godkjenne kvaliteten på hundene, men brukere er ikke representert i dette utvalget.

I det offentlige innkjøpsreglementet er det, etter initiativ fra den forrige regjeringen, lagt opp til at en kan innlede forhandlinger direkte med ideelle organisasjoner om leveranser av helse- og omsorgstjenester, framfor å avvike en åpen anbudskonkurranse.

Svar:

Anskaffelse av førerhund faller inn under regelverket for offentlige anskaffelser.

Innkjøpsregelverket gir likevel innkjøper, i dette tilfellet Arbeids- og velferdsetaten, stor grad av valgfrihet med hensyn til hva som skal vektlegges ved tildeling av kontrakter.

Et eget førerhundutvalg, utnevnt av arbeids- og velferdsetaten, vurderer søknader om førerhunder og godkjenner alle hundene etter de samme kriteriene. Denne godkjenningsordningen er således en garanti for at førerhundene har tilstrekkelig god kvalitet, uavhengig av skole. Da kvalitetskravet anses ivarettatt gjennom førehundutvalgets godkjenning, ble det ved siste anbudskonkurranse lagt 70 pst. vekt på pris og 30 pst. på kvalitet. Jeg har av Arbeids- og velferdsdirektoratet også fått opplyst at de nye kontraktene innebærer en klar forbedring av etterverndelen av hundene, noe som igjen vil være med på å sikre hundenes kvalitet.

Med hensyn til brukerrepresentasjon i utvalget, kan jeg informere om at ett av førerhundutvalgets fire faste medlemmer skal være førerhundbruker og representant for brukergruppen, jf. § 3 i forskrift nr. 322 av 15.04.97 om faglig utvalg for førerhundspørsmål. Norges Blindeforbunds landskonferanse av førerhundbrukere kan fremme forslag om brukerrepresentant og varamedlem overfor Arbeids- og velferdsdirektoratet. Det er altså ikke riktig at brukerne mangler representasjon i førerhundutvalget.

Jeg kan ut fra dette ikke se at den nye anbudskonkurranse er utført på en måte som gir grunnlag for å tro at kvaliteten på førerhunder vil bli svekket. Jeg kan for øvrig også opplyse om at Regjeringsadvokaten i august 2006 gjorde en vurdering av konkurranseformen for avtaler om førerhunder og konkluderte med at anskaffelsen må skje gjennom åpen eller lukket anbudskonkurranse.

SPØRSMÅL NR. 716

Innlevert 27. februar 2008 av stortingsrepresentant Line Henriette Holten Hjemdal

Besvart 6. mars 2008 av miljø- og utviklingsminister Erik Solheim

Spørsmål:

«Hvor stor andel av Enovas oppnådde resultat for 2007 (2,4 TWh i spart og fornybar energi) kan føres tilbake til prosjekter som faktisk er realisert?»

BEGRUNNELSE:

Statsforetaket Enova presenterte tirsdag 26. februar resultater for 2007. Enova oppnådde i fjor ca. 1,2 TWh i spart energi og rundt 1,2 TWh i ny fornybar energi, til sammen 2,4 TWh. Dette er det beste resultatet i selskapets historie.

Miljøorganisasjonen Bellona hevder i Dagens

Næringsliv 27. februar at Enovas resultattall er misvisende. Ifølge Bellona-rådgiver Ane T. Brunvoll viser Enovas tall til hvilke kontrakter som er inngått, ikke hvilke prosjekter som faktisk er realisert. Hun viser blant annet til at det i fjor ble gitt støtte til et vindkraftprosjekt som ikke er realisert, og hvor aktørene bak prosjektet ikke engang har fattet en investeringsbeslutning.

Svar:

Enova oversendte sin resultatrapport til Olje- og energidepartementet den 23. februar i år, og rappor-

ten ble presentert for meg i et åpent arrangement den 25. februar. Rapporten kan ses på Enovas hjemmeside: <http://www.enova.no/publikasjonsoversikt/publicationdetails.aspx?publicationID=284>

Rapporteringen fra Enova danner grunnlaget for min rapportering til Stortinget gjennom statsbudsjettet og jeg er svært opptatt av at rapporteringen skal være etterrettelig.

Enova rapporterer til departementet om ”kontraktsfestede resultater”. Dette er i samsvar med avtalen mellom Enova og OED om forvaltningen av midlene i Energifondet. Når Enova gir tilsagn om støtte, tegnes en kontrakt mellom støttemottager og Enova. I kontrakten inngår støttebeløp, forventet energiresultat og fremdriftsplan for prosjektet. De totale kontraktsfestede resultatene for 2007 er summen av energiresultatene i alle kontraktene Enova inngår i 2007. Denne rapporteringsmåten har vært gjeldende helt siden oppstarten av Enova.

I tillegg til kontraktsfestede resultater redegjør Enova for ”sluttrapporterte resultater”. Dette er resultatene for de prosjektene som har gjennomført investeringer og hvor støtten er i sin helhet er utbetalt. Enova redegjør for både kontraktsfestede og sluttrapporterte resultater på en svært grundig måte på side 7 og 8 i sin resultatrapport. Enovas rapportering viser at kontraktsfestede resultater er en god indikasjon på det faktiske resultat fra prosjektet. Fra Enovas opprettelse og frem til nå er i overkant av en tredjedel av de kontraktsfestede resultatene sluttrapportert (3,6 TWh). For de sluttrapporterte prosjektene er resultatet litt høyere enn det som først ble kontraktsfestet. Andelen sluttrapporterte resultater forventes å øke i årene fremover ettersom flere prosjekter gjennomfö-

res. Jeg vil også understreke at prosjekter som kanselleres eller ikke gjennomføres slik det forutsettes i kontrakten ikke får støtten utbetalt. Enovas kontraktsfestede resultater korrigeres hvert år for kansellerte eller endrede prosjekter og jeg er trygg på at Enova har en tilfredsstillende oppfølging av fremdriften i prosjektene.

Når det gjelder resultatene fra tildelinger gjort i 2007 er det naturlig nok ikke mottatt sluttrapport for disse. Dette gjelder også for det ene vindkraftprosjektet, Høg Jæren, som Enova gav tilsagn om støtte til i 2007. Eieren av dette vindkraftprosjektet har, etter at det ble gitt tilsagn om støtte, lagt opp til endringer av prosjektet som blant annet krever endringer i energikonsesjonen med tilhørende behandling i NVE. Det er altså flere forhold som påvirker tidspunkt for investeringsbeslutning.

I min rapportering til Stortinget er også Enovas rapporteringsmetode omtalt. I Statsbudsjettet for 2008 står det:

”I løpet av 2006 ble det inngått kontrakter som gir et samlet energiresultat på om lag 2,1 TWh/år, jf. tabell 3.5. Dette er et resultat som fremkommer ved å legge sammen energimengdene i kontraktene Enova tegner med aktørene som er tildelt midler til sine prosjekter. Prosjektene som inngår i resultatrapporteringen er derfor ikke nødvendigvis ferdigstilte i løpet av 2006. En betydelig andel av prosjektene gjennomføres over flere år. Utbetaling av støttemidler kan derfor også skje over flere år.”

På bakgrunn av dette mener jeg det ikke er grunnlag for å hevde at Enovas rapportering er misvisende. Jeg er svært fornøyd med Enovas resultater, både resultatene i seg selv og metode.